

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Scholia Graeca in Homeri Iliadem...

Ernst Maass,
Homer

888
H 8i (C
S 37
D

SCHOLIA GRAECA

IN

HOMERI ILIADEM

EDIDIT

G. DINDORFIUS

VOL. II.

a

Londini

APUD

A. MACMILLAN ET SOCIOS.

SCHOLIA GRAECA

IN

HOMERI ILIADEM

EX CODICIBUS AUCTA ET EMENDATA

EDIDIT

GULIELMUS DINDORFIUS.

TOMUS II.

OXONII:

E TYPOGRAPHEO CLARENDO NIANO.

M.DCCC.LXXV.

[All rights reserved]

888
H8iO
S37
D

ΣΧΟΛΙΑ ΠΑΛΑΙΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΑ.

ΕΙΣ ΤΗΝ Ν.

1. ἘΠΕΙ οὖ] ἐπειδή. ὅσα δηλοῦ τὸ ἐπεί, τὸ ὅτι “ἐπεὶ πολὺν
ώλεσα λαόν” (Il. 2, 115), καὶ ὅτε, ὡς νῦν, καὶ ἐπειδή, καὶ ἀφ’ οὗ. 5

Τρῶας τε καὶ^{*} Ἔκτορα] ὅτι κεχώρικε τῶν Τρώων τὸν Ἔκτορα, ὡς
κάκεī “οὐ γὰρ ἔτ’ Οἰνῆος μεγαλήτορος, οὐδὲ ἄρ’ ἔτ’ αὐτὸς ἔην, θάνε
δὲ ξανθὸς Μελέαγρος” (Il. 2, 641).

ἄλλως^{*} κεχώρικε τῶν λοιπῶν Τρώων τὸν Ἔκτορα κατ’ ἔξοχήν.
μετὰ δὲ τὴν Ἰλίου πόρθησιν Ἔκτωρ ὁ Πριάμου καὶ μετὰ τὸν 10
θάνατον τὴν ἀπὸ θεῶν εὐτύχησε τιμήν. οἱ γὰρ ἐν Βοιωτίᾳ Θηβαῖοι
πιεζόμενοι κακοῖς ἐμαντεύοντο περὶ ἀπαλλαγῆς. χρησμὸς δὲ αὐτοῖς
ἔδοθη παύσεσθαι τὰ δεινὰ, ἐὰν ἐξ Ὀφρυνίου τῆς Τρφάδος τὰ[†] Ἔκτορος
δοτᾶ διακομισθῶσιν εἰς τὸν παρ’ αὐτοῖς καλούμενον τόπον Διὸς
γονάς. οἱ δὲ τοῦτο ποιήσαντες καὶ τῶν κακῶν ἀπαλλαγέντες διὰ 15
τιμῆς ἔσχον[†] Ἔκτορα, κατά τε τοὺς ἐπείγοντας καιροὺς ἐπικαλοῦνται
τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ. ή ἵστορία παρὰ Ἀριστοδήμῳ.

2. *παρὰ τῆσι] Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης περὶ τῆσι.
μήποτ’ οὖν διχῶς.

*ὅτι πόνον τὸ κατὰ πόλεμον ἔργον εἴρηκεν.

20

3. τὸ πάλιν τὴν ἀπὸ τοῦ εὐθέος μεταστροφὴν δηλοῦ, σύνηθες δέ
ἐστιν ‘Ομήρῳ^{*} “ὅσσε πάλιν κλίνασα” (Il. 3, 427). οἱ δὲ, ἀνὰ
μέρος Μυσίαν καὶ Θράκην ὄρῶν[†] ἔστι δὲ καὶ τοῦτο σύνηθες ‘Ομήρῳ^{*}
“πάλιν ποίησε γέροντα” (Il. 16, 456). καὶ εἰς τούπισω[†] “πάλιν
ἐρύσασα” (Il. 5, 836). καὶ ἐναντίον[†] “οὐδὲ πάλιν ἐρέει” (Il. 9, 25
56).

6. ὅτι—] Textui praescriptus asteriscus cum diple a. m. rec.

7. οὐδὲ ἄρ’ ἔτ’] οὐδέ τ’

9. ἄλλως]^{*} Πορφυρίου

21. * εὐθέος] εὐθέως

* δηλοῦ—ἐστιν ‘Ομήρῳ^{*} om.

4. βραχὸν διασταλτέον ἐπὶ τὸ νόσφιν ἀναφέρει γὰρ αὐτὸν ἐπὶ τοὺς Τρῶας καὶ τοὺς "Ελληνας.

5. Ἀγανῶν [Ιππημολγῶν] Ἀγανοὶ ὄνομα ἔθνους ἵππους δὲ ἀμέλγοντες οὗτοι τῷ γάλακτι ἐτρέφοντο. Δημήτριος δὲ ἀγανοὺς τοὺς εὐειδεῖς. 5

6. γλακτοφάγων [Αβίων τε] πολλῶν εἰρημένων περὶ τούτων πολλοῖς, βέλτιστον, ὡς Ἀριστάρχῳ ἐδόκει, καὶ χωρὶς τοῦ συνδέσμου προφέρεσθαι τὸν στίχον, καὶ διαστέλλειν βραχὸν μετά τε τὴν πρώτην λέξιν καὶ μετὰ τὴν δευτέραν, ἵνα τὰ ἔθνη πολλὰ καὶ τὸ δικαιοτάτων κοινὸν ἐπὶ πάντων νοούμενον μείζονα τὴν ἱστορίαν ἐμφαίνῃ. 10

*Ἀρίσταρχος χωρὶς τοῦ τε, δικαιοτάτων ἀνθρώπων.

*Ἀβίων τῶν νομάδων Σκυθῶν, οὗτον καὶ ὁ Ἀνάχαρσις ἐστιν· οὐς δῆ φησιν ἀπάντων εἶναι δικαιοτάτους, ὅτι κοινὸς ἔχουσι παιδας καὶ γυναικας καὶ τὰ πάντα πλὴν ξίφους καὶ ποτηρίου. τούτοις δὲ καὶ αὐτομάτως ἡ γῆ βίον φέρει, οὐδέ τι ζῶν ἐσθίουσιν. τούτους 15 Αἰσχύλος Γαβίους φησίν. ἄβιοι δὲ ἐκλήθησαν ἡ παρὰ τὸν βίον ἡ τὴν βίαν. ἡ ἄμα βίῳ πορευόμενοι. ἡ ὅτι ἄνικοι. οἱ δὲ τὸ ἄκατ' ἐπίτασιν, ἵν' ἡ πολυβίων καὶ πολυετῶν, ὅτι μακρόβιοι. ἡ τὸν ἡμέτερον βίον μὴ ἐγνωκότων ἐπιφέρει γὰρ δικαιοτάτων ἀνθρώπων. ἡ μὴ βιαζομένων. ἡ ἀμαξοβίων. τινὲς δὲ τούτους Σαρμάτας φασὶν 20 λέγουσι δὲ αὐτοὺς τοὺς ὁδίτας τρέφοντας ἄλλον ἄλλῳ διαπέμπειν.

πάντων Σκυθῶν ὑποκυψάντων Ἀλεξάνδρῳ μόνους Ἀβίους φασὶν οὐχ ὑπεῖξαι, μόνον δὲ ἐπισκεψαμένους τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνδρὸς ἐπικηρυκεύσασθαι πρὸς αὐτόν. δικαιοτάτους δέ φησιν αὐτοὺς διὰ τὸ ἀνεπίμικτον, ὡς καὶ Αἰθιοπῆς· ἡ ὅτι οὐκ ἡθέλησαν συστρατεῦσαι 25 Ἀμαζόσιν εἰς Ἀσίαν.

8. *οὐ γὰρ ὅτ' ἀθανάτων] Ἀριστοφάνης διὰ τοῦ ἔ, οὐ γὰρ ἔτ' ἀθανάτων.

9. *ἀρηξέμεν] γράφεται καὶ ἀρῆξειν.

10. ἀλασκοπιήν] ματαίαν τὴν κατασκοπήν· ἀλαὸς γὰρ κατὰ 30 διάλεκτον ὁ τυφλός.

4. *τῷ γάλακτι] τὸ γάλα

τόξοις.

6-10. Eadem post lin. 27.

18. *ἐπίτασιν]

8. τε additum e loco altero.

ἐκτασιν

16-20. Eadem fere Etym. M.

ἡμέτερον]

p. 3, 20. 232. et Eustath. p. 916, 17.

*ημερον

μάτας (*Σαυρομάτας)

17. βίῳ Eustath.] βιών. In

23. *μόνον (χρόνῳ Eust.) δὲ—

Etim. M. βιοῖς μὴ χρωμένων, δὲ στι

πρὸς αὐτὸν] om.

11. * ὅτι θαυμάζων ἀντὶ τοῦ θεώμενος.

12. ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς] Ἀριστοφάνης πληθυντικῶς ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς. οὐκ ἀπίθανος δὲ καὶ ἡ χωρὶς τοῦ μὲν γραφῆς, Σάουν τὴν γὰρ Σαώκην τὸ ὄρος φησὶ παραδηλοῦσθαι.

Σάμιοι οἱ ἐν Ἰωνίᾳ μετὰ διακοσιοστὸν ἔτος τῶν Τρωϊκῶν χρησμὸν 5 ἔλαβον παρὰ τοῦ Πυθίου εἰς τὴν ἐν Τρφάδι Θράκην μετοικῆσαι, ἀφ' ᾧ ἡ Σαμοθράκη προσηγορεύθη. ἡ ἱστορία παρὰ Ἀπολλοδώρῳ. Σάμου οὖν Θρηϊκίης τῆς Σαμοθράκης. τὸ δὲ ἐν αὐτῇ ὄρος Σαώκη.

* ὅτι οὐδέποτε συνθέτως εἴρηκε Σαμοθράκην.

15. ἔνθ' ἄρ' ὅγε] τρεῖς παράλληλοι ὀξεῖαι, μία μὲν ἡ ἀρχουσα, 10 δευτέρα ἡ τοῦ ἄρα, τρίτη δὲ ἡ τοῦ ὅγε.

16. * Τρωσὶν δαμναμένους] ὅτι ἀντὶ τοῦ ὑπὸ Τρώων.

20. ἔζητηται διὰ τί οὐκ εὐθείᾳ πορεύεται ὁ Ποσειδῶν εἰς Τροίαν, ἀλλὰ τὸν χρόνον δαπανᾷ πορευεῖς εἰς Αἴγας. ρήτεον οὖν ὅτι δυοῖν ἔνεκα πραγμάτοιν μεμπχάνηται αὐτῷ ἡ ἀπεδημία, πρῶτον μὲν ἵνα 15 ἀποπλανήσῃ τὸν Δία ὡς ἀπολελοιπὼς τὸν πόλεμον, δεύτερον δὲ ἵνα καθοπλισθῇ εἰς τὸν τοῦ Διὸς πόλεμον, ἐὰν ἄρα φωραθεὶς εἰς τὴν συμμαχίαν κινδυνεύσῃ.

21. Αἴγας, ἔνθα δέ οἱ] ὅτι κατὰ τὰς Αἴγας ἐν βυθῷ τὴν οἰκησιν τοῦ Ποσειδῶνος ὑποτίθεται ἀόρατον ἀνθρώποις, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ Ὀλύμπου 20 που τῶν ἄλλων θεῶν μὴ δρωμένων. Αἴγαι πόλις Ἀχαιῶν ἐν Πελοποννήσῳ, ἔνθα τιμάται μὲν ὁ Ποσειδῶν, ἀγεται δὲ καὶ Διονύσῳ ἐορτὴ, ἐν τῇ ἐπειδὴν ὁ χορὸς συστὰς τὰς τοῦ δαίμονος τελετὰς ὀργιάζῃ, θαυμάσιον ἐπιτελεῖσθαι φασιν ἔργον ἀμπελοὶ γὰρ ἀς καλοῦσιν ἐφημέρους, ἀνισχούσης μὲν ἡμέρας καρπὸν βλαστάνουσιν, ὥστε 25 δρέποντας αὐτοὺς εἰς ἐσπέραν οἶνον ἄφθονον ἔχειν. ἡ ἱστορία παρὰ Εὐφορίωνι.

25. * ὅτι ἐκ τῶν συμφραζομένων τὸ γέντο ἔλαβεν σημαίνει.

27. ἄταλλε] εἰς νεότητα κατὰ διάθεσιν ἐγίνετο, ὃ ἐστιν ἐσκίρτα καὶ ἔχαιρεν. ὑπ' αὐτοῦ δὲ ἀντὶ τοῦ δι' αὐτόν.

30

* ἐν ἄλλῳ ὑπ' αὐτῷ.

5. * οἱ] om.

6. * τοῖς] * καὶ ἑνατον ἔτος

7. * προσηγορεύθη—Ἀπολλοδώρῳ]

om.

13. * Πορφυρίου praefixum.

14. * εἰς] om.

15. πραγμάτοιν] πραγμάτē

18. * κινδυνεύσῃ] κινδυνεύῃ

26. δρέποντας cod. Paris. 3060 ap. Miller. *Journal des Savants*,

1839, p. 715] τρέποντας

29. * νεότητα κατὰ] ἐνότητα καὶ

28. πάντοθεν] ταῦτά εἰσι τὰ εἰς θέν τῷ ὁ παραληγόμενα καὶ προπαροξυνόμενα ἐπιρρήματα, οἴκοθεν ἄλλοθεν ἔνδοθεν ἔκτοθεν ἑκάστοθεν ἀπόκροθεν πάντοθεν.

*Ἀρίσταρχος ἡγυνοίησαν, ἄλλοι δὲ ἡγυνοίησεν.

οὐδὲ οἰγνοίησαν ἄνακτα] ὅτι ἡ γυνοίησαν γραπτέον σύνηθες γάρ 5 Όμηρῷ οὗτως λέγειν, ἡγυνοίησαν τὰ κήτη, καὶ οὐκ ἡγυνοίησεν. καὶ ὅτι κευθμῶν εἴρηκεν ἡ δὲ ὄρθη ἐστιν κευθμός ὡς αὐλός.

*στικτέον ἐπὶ τὸ ἄνακτα.

29. γηθοσύνῃ] Ἡρόδικος τὴν θεόσυνην συλλαβθῆν ὀξύνει, ἵνα ἢ τὸ πλῆρες γηθόσυνα, εἴτα ἡ δὲ θάλασσα· ὁ δὲ Ἀρίσταρχος γηθοσύνη 10 δὲ θάλασσα ἀντὶ τοῦ γηθόσυνος, χαίρουσα. εἰσὶ μέντοι οἱ ἀναγινώσκουσι γηθοσύνην καὶ δοτικὴν πτῶσιν ἐκδέχονται, ὥσπερ καὶ Ἀριστοφάνης, οἵς ἐγὼ συγκατατίθεμαι, ἵνα ἢ τὸ ἀκόλουθον τοιοῦτον, τῇ χαρᾶς ἡ θάλασσα διίστατο, ἵνα καὶ ἔθει Ὄμηρικῷ δοτικῇ ἀντὶ γενικῆς παρειλημμένη ὑπάρχοι, ὑπὸ χαρᾶς ἡ θάλασσα 15 διίστατο, ὅμοιως τῷ “ὅς δὴ γῆραις κυφὸς ἔην” (Od. 2, 16). τί δέ ἐστι τὸ κινοῦν με ἐκθήσομαι· ὅρῳ τὰ διὰ τοῦ συνῆθη λυκὰ μὴ κατὰ θηλεῖῶν ἐπιθετικῶς τιθέμενα, πραγμάτων δὲ ὅντα κατηγορικά. πρόδηλος δὲ ἡ παρ' αὐτῷ τῷ ποιητῇ χρῆσις ἐστι γάρ τι κερδοσύνη πρᾶγμα, οὐχὶ κερδοσύνη γυνῆ “ὡς φαμένη καὶ κερδοσύνη ἡγεῖτο” 20 (Il. 22, 247). “ἀρχὴν ἔεινοσύνης” (Od. 21, 35). “πλαγκτοσύνης δὲ οὐκ ἐστι κακόν” (Od. 15, 343). “τὴν δὲ ἥμηρος ἡ οἱ πόρε μαχλοσύνην” (Il. 24, 30). “δρηστοσύνη δὲ οὐκ ἄν μοι” (Od. 15, 321). “ταρβοσύνη, φὰν γάρ μιν” (Od. 18, 342). εἰπερ οὖν ταῦτα πάντα εὑρέθη οὐκ ἐπιθετικῶς κατά τινος θηλείας, κατηγορικὰ δὲ πράγματος, 25 πῶς ἄν γένοιτο γηθοσύνη θάλασσα; οὐ γὰρ ἀγαθοφροσύνη γυνῆ ἀμεινον οὖν ἐπὶ πράγματος παραλαμβάνειν καὶ δοτικὴν πτῶσιν ἐκδέχεσθαι. εἰκός τινα φήσειν ὑπὲρ Ἀριστάρχου καὶ τῶν ἄλλων ὡς ὅτι αὐτὸς ἡδη ὁ ποιητὴς ἀρσενικῶς τοῦτο ἀπεφήνατο “γηθόσυνος δὲ οὔρῳ” (Od. 5, 269). οὕτως ἀκόλουθον θηλυκὸν γένοιτ’ ἄν τὸ 30 γηθοσύνη. ὃν διδάξομεν ὡς ὅτι τὰ διὰ τοῦ συνοῦς, εἰ παράγοιτο ἐπιθετικῶς, ἀρσενικὰ ὑπάρχοντα μηκέτι ποιεῖ κατὰ τὸ πλεῖον θηλυκοῦ γένους παρασχηματισμόν. τὸ οὖν δικαιόσυνος Ζεὺς οὐκ ἔχει τὸ δικαιοσύνη θηλυκὸν, ἔτι ἐπιθετικῶς κατά τινος θεοῦ τασσόμενον.

5. οἰγνοίησαν] Sic A.

14. ἵνα καὶ Vill.] ἵνα καὶ

15. ὑπάρχοι Vill.] ὑπάρχει

32. ποιεῖ Bekk.] ποιεῖ

* ὅτι χωρὶς τοῦ ἡ γραπτέου τὸ γηθοσύνη· ἔστι γὰρ ἀρσενικὸν γηθόσυνος.

31. ἐνσκαρθμοί] εὐσκάριστοι, ὁ ἔστιν εὐκίνητοι, ταχεῖς· σκαρθμὸς γὰρ κατὰ διάλεκτον ὁ πούς.

33. Τενέδοιο καὶ Ἰμβρου] νῆσοι πλησίον Τροίας κείμεναι. καὶ 5 ἡ μὲν Τένεδος κεῖται μέση τριῶν πελαγῶν, Αἰγαίου, Ἐλλησπόντου, μέλανος κόλπου (διὸ καὶ Τρίοδος ὑπ' ἐνών καλεῖται), ἡ δὲ Ἰμβρος ἔστιν ἐν τῷ μέλανι κόλπῳ.

41. ἄθρομοι αὐτίαχοι] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἄγαν βρομοῦντες καὶ ἄγαν ἰαχοῦντες, κατ' ἐπίτασιν τοῦ ἀ κειμένου ἔκάστατε γὰρ θαρυβώδεις 10 τοὺς Τρῶας παρίστησιν.

αὐτίαχοι] οἱ μὲν παρὰ τὸ αὖειν καὶ ἴάχειν· οἱ δὲ, ἐξαιρεθέντος τοῦ ὑ τὸ ὑ προσελθεῖν, ὡς ἀγαθός ἀγανός, κατάξαντες κανάξαντες· οἱ δὲ, κατ' ἐπίτασιν ὄντος τοῦ ἀ, ἄταχοι, εἴται πλεονάσαντος τοῦ ὑ. Χρυσίππος δὲ ὁ Στωϊκὸς καὶ Διαινύσιος ἡ Θρᾷξ δασύνουσι τὰ αὐτίαχοι, 15 ἵνα ἦν Ἑγρόφωνοι.

42. *Ἀχαιούς] γράφεται ἀρίστους.

45. ὅτι τὸ εἰσάμενος πολλὰ σημαίνει, νῦν μὲν ὅμοιωθεὶς, ἐν ἄλλοις δὲ “καί ρ’ ἐπιεισαμένη” (Il. 21, 424) ἐφορμήσασα. “εἴσατο δ ὡς ὅτε ρίνον” ἀντὶ τοῦ ἐφάνη (Od. 5, 281). 20

εἰσάμενος] ὁμοιωθεὶς, ὀρμήσας, φανείς. (Margo exter.)

50. *στικτέου κατὰ τὸ τέλος τοῦ στίχου.

51. ἔξουσιν] Ἀριστοφάνης σχήσουσιν, ὁμοίως τῷ “παρμένετ”. οὗτοι δηρὸν ἐμὲ σχήσουσιν ‘Ἀχαιοῖ’ (151).

52. περιδείδια] ἔφαμεν. ὅτι ἡ περί οὐκ ἀναστρέφεται, ὅτε σημαν- 25 τικὴ ὑπάρχει τοῦ περισσῶς.

53. ἢ δοτική ἔστιν ἄρθρον, ἐπιρρηματικῆς δὲ ἔχεται συντάξεως· τὸ δὲ ἀνταποδοτικόν ἔστιν αὐτοῦ “τῇ ἵμεν ἢ κεν δὴ σὺ κελαινεφές” (Il. 15, 46). “τῇ γὰρ ἔχ’ ἢ ρά πολὺ πλεῖσται” (ib. 448).

59. *διχῶς Ἀρίσταρχος, καὶ κεκοφώς καὶ κεκοπώς. 30

60. *ὅτι ἀντὶ τοῦ κόπτων. ἐν δὲ τῇ Χίᾳ καὶ Ἀντιμάχου κεκοπών.

61. ὁ ἀστερίσκος, ὅτι νῦν ὑγιῶς κεῖται ὁ στίχος, ἐπὶ δὲ Ὁδυσ- σέως κατὰ τὸν ἐπὶ Πατρόκλῳ ἄγαν (Il. 23, 772) οὐκέτι.

1. ἀρσενικὸν] αρ (βίς)

Vat. 915 Philol. vol. 11 p. 170.

5. *καὶ ἡ μὲν] ἡ μέντοι

26. περισσῶς] περισσός

6. *Αἰγαίου] αἴγωνος

30. *Ἀρίσταρχος] ἀριστοφάνης

15. αὐτίαχοι] ἄταχοι Α. ἀνίαχοι cod.

63. περιμήκεος ὡς Διομῆδεος. τὰ γὰρ εἰς ἄς σύνθετα, παρ' οὐδέ-
τερα γενόμενα τὰ εἰς ὁς, τῷ η παραληγόμενα βαρύνεσθαι θέλει, ὥσπερ
ἔχει παρὰ τὸ κῆτος τὸ μεγακήτης, ἥθος κακούθης. διὸ τὰ λαθικῆδης
οἰνοπληθής δέξυνόμενα παρὰ ρήματά φαμεν συντεῖσθαι, τὸ κῆδω
καὶ τὸ πλήθω.

5

64. ὅτι ἐλλείπει ἡ διά, διὰ πεδίου, καὶ τὸ ἄλλο δοκεῖ συγκεχυ-
κέναι ἐπὶ τοῦ δευτέρου, εἰ μὴ ἄρα τὸ ἄλλο ἐπὶ τοῦ ἀλλοιογενοῦς
ἀκονσόμενα.

66. τοῦν δὲ ἔγνω πρόσθεν] πρὸς τὸ δυϊκὸν σχῆμα. ἡ δὲ ἀναφορὰ
πρὸς τὰ περὶ τῶν Σειρήνων “Σειρήνων ἀδινάων” (Od. 23, 326), 10
Σειρήνων (Od. 12, 52), ὅτι ὁ λόγος ὡς περὶ δύο.

‘Οιλῆος ταχὺς Αἴας] Αἴας Λοκρὸς μὲν ἦν τὸ γένος, ἀπὸ πόλεως
Ὀποῦντος, πατρὸς δὲ Ὁιλέως. οὗτος μετὰ τὴν Ἰλίου πόρθησιν
αἴτιος τοῖς “Ἐλλησιν ἀπωλείας ἐγένετο”. Κασάνδραν γὰρ τὴν Πριά-
μου, ικέτιν οὖσαν Ἀθηνᾶς, ἐν τῷ τῆς θεοῦ σηκῷ κατήσχυνεν, ὥστε 15
τὴν θεὸν τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ ἕοάνου εἰς τὴν ὄροφὴν τρέψαι, τοῖς
δὲ “Ἐλλησιν ὑποστρέφοντι καὶ κατὰ τὴν Εὔβοιαν γενομένοις
χειρῶνας διεγέραι μεγάλως, ὥστε πολλοὺς αὐτῶν διαφθαρῆναι.
διανηξάμενος δὲ Αἴας εἰς τὰς Γυράδας καλουμένας πέτρας ἔλεγε
χωρὶς θεῶν γνώμης διασεσωθεῖ. Ποσειδῶν δὲ ἀγανακτήσας διέ- 20
σχισε τὴν πέτραν καὶ τὸν Αἴαντα τῷ κλύδωνι παρέδωκεν’ ἐκριφέντα
δὲ αὐτὸν κατὰ Δῆλου νεκρὸν Θέτις ἐλέγσασα θάπτει. Ἀθηνᾶ δὲ οὐδὲ
οὕτως τῆς ὄργης ἐπαύσατο, ἀλλὰ καὶ τοὺς Λοκροὺς ἡνάγκασεν ἐπὶ
χίλια ἔτη εἰς Ἰλιον ἐκ κλύρου παρθένους πέμπειν. ἡ ἱστορία παρὰ
Καλλιμάχῳ ἐν Αἰαίτιων καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ ἐν τῇ Δ τῆς Ὁδυσ- 25
σείας παχυμερῶς.

68. Αἴαν] τὸ ἔέῆς ἐστὶν; ἐπεί τις θεῶν κέλεται μάχεσθαι, καὶ δὲ
ἐμοὶ αὐτῷ τὰ δὲ λοιπὰ ὡς διὰ μέσου λεγόμενα διορθωτέον. ἡ διπλῆ,
ὅτι ἀναλόγως ἐκφέρει τὰ τοιαῦτα ὁ ποιητὴς, καὶ οὐ δεόντως ὁ Ζηνό-
δοτος ἔγραφεν “φέτε σὺ Κάλχα” (Π. 1, 86) χωρὶς τοῦ ὑπὸ τῆς Δ τῆς Οδύσ- 30

70. οἰωνιστής] οἰωνοσκόπος. πῶς δὲ, φασὶν, ὁ Ποσειδῶν οὐκ

7. δευτέρου] ἐτέρου Friedlaen-
derus.

10. Σειρήνων ἀδινάων Lachman-
nus] Nihil praeter ηγάων A.

12. *πόλεως] πόλιος

13. *Ὀποῦντος] om.

14. *ἐγένετο] ἐγίνετο

17. *γενομένοις] γινομένοις

19. *Γυράδας] χοιράδας. V. Thes.
vol. 2 p. 831. Γυραίας dixit Tzetz.
ad Lyc. 1141.

- 30. σὺ] αὐ

ἔλαβε τὸν Αἴαντα; καὶ ῥητέον ὅτι φαντασίαν τινὰ παρέχει τὸ θεῖον ἔαυτοῦ.

71. Ἱχνια] τὸ Ἱχνιον προπαροξυτονητέον, ὅμοίως τῷ ἀράχγιον· οὐ γάρ ἐστιν ὑποκοριστικὸν, ἀλλ' ἀπὸ ῥήματος ἐσχημάτισται. ὅτι δὲ ὁ ποιητὴς οὐδὲ ὑποκοριστικοῖς χρῆται ἐδηλώσαμεν ἐν τῇ Α. 5

ἱχνια ὅμοιοτόνως τῷ παίγνιοι· καὶ γὰρ ὃ μὲν παρὰ τὸν Ἰεω μέλλοντα ἔλαβε τὸν σχηματισμὸν, ὃ δὲ παρὰ τὸν παιᾶν. τὰ γὰρ ἀπὸ μακρᾶς ἀρχόμενα ἔχει παροξυτονούμενα τὰ ὑποκοριστικὰ οὐδετέρα, τυρός τυρίον, χρυσός χρυσίον, ἔρκος ἔρκιον, τεῖχος τειχίον· τὰ δὲ ἀπὸ βραχείας οὐκέτι, φάκος φάκιον, λάγος λάγιον, ῥάκος ῥάκιον, 10 νάκος νάκιον. τὸ δὲ Ἱχνια ὡς ἄφωνον ὑγρῷ συνεζευγμένον οὐ ποιεῖ μακρὰν τὴν πρὸ αὐτοῦ.

*γράφεται καὶ Ἰθματα· Ζηγνόδοτος δὲ καὶ Ἀριστοφάνης Ἱχ-
ματα.

82. χάρμη γηθόσυνοι] χαίροντες τῇ μάχῃ. ἔστι δὲ ὅτε δηλοῖ ἡ 15 λέξις καὶ τὸ χαίρειν τῇ εἰς μάχην παραθήξει, παρὰ τὸ χαράσσειν. τὴν γὰρ χαρὰν, ὡς φησιν Ἀρίσταρχος, οὐδετέρως ἀεὶ λέγει χάρμα.

*ὅτι ἐλλείπει ἡ ἐπί, ἵν' ἦ ἐπὶ χάρμη.

85. *γυνα λέλυντο] πρὸς τὸ σχῆμα, ὅτι ὡς “σπάρτα λέλυνται” (Π. 2, 135). 20

88. ὑπὸ ὁφρύσι δάκρυα λεῖθον] ἐστέναζον, ἐδάκρυον· οἱ γὰρ ὁφθαλμοὶ καθ' “Ομηρον ὑπὸ ταῖς ὁφρύσι· “κοίμησόν μοι Ζηνὸς ὑπὸ ὁφρύσιν ὅσσε φαειγώ” (Π. 14, 236). διὰ δὲ τούτων ἐδάκρυον. ἔτεροι δὲ ἡκουούσαν λεληθότως ἔκλαιον.

92. *Πηνέλεων] διὰ τοῦ ὁ Ἀριστοφάνης, Πηνέλεον. 25

95. *ἔμφασιν ἔχει πλείονα τὸ κοῦροι χωριζόμενον τοῦ νέοι.

96. ἀμάς] ἡμετέρας. τὸ ἀμάς ἐκτείνεται κατὰ τὸ τέλος, καίτοι Δώριον ἔχον τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν, ἐπεὶ ἐνικῷ παράκειται τῷ διὰ τοῦ ἡ λεγομένῳ, ἀμῆν, ὅπερ ὁλόκληρον ἀν. ἦν Δωρικὸν, εἴπερ εἰς αὐτὸν κατέληγεν. 30

98. νῦν δὴ εἰδεται ἥμαρ] νῦν ἀνεφάνη ἡ ἥμέρα ἐν ᾧ ὑπὸ τῶν Τρώων ἀναιρεθήσεσθε.

3. ὅμοίως] δμοιοτόνως Bekkerus.

6. δμοιοτόνως] δμοιοτόνως Vill.

7. παιᾶν Bekkerus] παιᾶν

11. ἄφωνον Bekkerus] σύμφωνον

17. φησὶ Bekkerus] φησὶ μ'

’Αρισταρχος Cobetus Mnem.

novae vol. 3 p. 111] ἀριστιόδης

29. λεγομένῳ Bekkerus] ληγομένῳ

102. φυζακινῆς] ὁμοίως ἀναγνωστέον τῷ ἑαρινῆς. πῶς δ' ἐσχημάτισται δεδήλωται ἐν τῷ περὶ παρωνύμων.

103. Ἀρίσταρχος βαρύνει τὸ θώαν, καὶ ἐπείσθη ἡ παράδοσις· ὁ δὲ Πάμφιλος περισπᾶ, ἐπεῖ τὰ εἰς ἐς λήγοντα δισύλλαβα ὄνόματα ἐπὶ εὐθείας πληθυντικῆς ἔχει γενικὴν περισπωμένην. διὸ καὶ τὸ 5 Τρώαν καὶ δμῶν καὶ παιδῶν ἀνεγίνωσκε περισπῶν, ἕτι δὲ καὶ τὸ πάντων καὶ λάων καὶ τίνων, περὶ ᾧ λόγον ἔδωκαν καὶ οἱ πρὸ ημῶν καὶ ημεῖς.

θώαν] οἱ θῶες ζῶα ἄλκιμα καὶ εὐκίνητα· ἔνιοι δὲ παραπλήσια ὑαίνη. τὸ δὲ θώαν ἔνιοι περισπῶσιν, ἵν' ὁμοτονῇ τῷ θηρῶν καὶ κυνῶν. 10 οὗτοι δὲ καὶ Ἀρίσταρχος προφέρεται, Διοκλῆς καὶ ὁ Θρᾶξ Διονύσιος ὃς βαρύνοντες τὴν λέξιν. Κάσιος δὲ ἀπολογούμενος ὑπὲρ τῆς βαρυτονήσεως φησὶν ὅτι τὰ μονοσύλλαβα, ὅταν μὲν ἔχῃ τὴν πληθυντικὴν ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς μετὰ συμφώνου λεγομένην, πάντως καὶ κατὰ τὴν γενικὴν περισπᾶται, οἷον θῆρες κύνες χῆνες, ὅταν δὲ 15 ἀπὸ φωνήντος ὀρχομένην, πάντως βαρυτονουμένην, οἷον Τρῶες δμῶες θῶες λᾶες. ἀντίκειται δὲ αὐτῷ τὸ παιδῶν καὶ πάντων. Χαῖρις δέ φησιν οὐκ εἶναι ἐν δισυλλάβοις ἀναλογίαν.

* οὗτος Ἀρίσταρχος, ἄλλοι δὲ πάρδαλίων.

ἢτα βρόματα, οὐ τὰ ἐν οἴκῳ δὲ ἐσθιόμενα, ἀλλὰ τὰ ἐν ὁδῷ καὶ 20 πλῷ. “δεῦτε φίλοι ἢτα φερώμεθα” (Od. 2, 410). Σιμωνίδης. καὶ

7. τίνων Bekkerus] τιμῶν

10. θάνατη] νίαίνη

τῷ Bekkerus] τῷ

11. προφέρεται Vill.] προφέρεσθαι

12. Κάσιος] Idem grammaticus. memoratur in scholio codicis Townleiani ad 7, 235.

16. βαρυτονουμένην Vill.] βαρυτονουμένης

19. οὗτοι] Id est πόρδαλίων, ut in textu legitur. Recte Apollonius Lex. Ἡμ. πόρδαλις:—φαινεται λέγων ἐπὶ τοῦ ζῷου διὰ τοῦ ὅ, ἐπὶ δὲ τῆς δορᾶς διὰ τοῦ ἄ. Conf. schol. ad. 17, 20. 21, 573.

πόρδαλίων Cobetus Mnem. nov. vol. 1 p. 42] πόρδαλίων. In marg. exteriore huic versui adscriptum παρδ^a. Aristarchi haec erat sententia πόρδαλιν ἐπὶ τοῦ ζῷου, πάρδα-

λιν ἐπὶ τῆς δορᾶς dici, perversa ab librariis in pluribus scholiorum locis. Recte Photius in Lexico πόρδαλιν οἱ ἄλλοι Ἑλληνες, Ἀττικοὶ πάρδαλιν. “Ομηρος τὸ μὲν ζῷον διὰ τοῦ ὅ, τὴν δορὰν δὲ διὰ τοῦ ἄ, quae ad verbum describens Eustathius p. 1251, 52. ἐν παλαιῷ ῥητορικῷ λεξικῷ (Aelii Dionysii, ut videtur Cobeto) se invenisse scribit. Hinc in scholio Od. 4, 156 παρὰ τὸ ἄρχω δρχαμος καὶ δρχαμος, ὃς παρδαλῆ ἡ δορὰ καὶ πάρδαλις τὸ ζῷον, recte Cobetus corrigit πόρδαλις τὸ ζῷον.

21. Σιμωνίδης] * Σιμωνίδης φησὶν vel φησὶν δὲ Σιμωνίδης, quod qui scripsit praecedentia verba pro Simonideis habuit. Manifestum est excidisse verba Simonidis.

τὰ ἄχυρα δὲ ἥια λέγεται. “ώς δ’ ἀνεμος ζαῆς ἡῖων θημῶνα τινάξει.”
(Od. 5, 368). τάχα δὲ τὰ φερόμενα παρὰ τὸ ίέναι γενηθέντος γὰρ
ἀνέμου δεῦρο κάκεῖσε φέρεται.

107. Ἡρακλέων ἀξιοὶ στίζειν πόλιος, ἵνα, φησὶν, ἐμφαίνη
τοιοῦτό τι: τί δὲ λέγω πόλιος; ἐπ’ αὐταῖς γὰρ ἥδη ταῖς ναυσὶ 5.
μάχονται. ἵκανὸν μέντοι βραχὺ διαστέλλειν.

*Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης υῦν δὲ ἑκὰς πόλιος.

110. *ὅτι ἐλλείπει ἡ περὶ περὶ νηῶν.

115. ἀκεσταῖ] εὐθεράπευτον, εὐίατοι. αἱ γὰρ τῶν ἀγαθῶν φρένες·
ῥᾳδίως πρὸς τὸ κρεῖττον μετατίθενται, εὐθεράπευτοι οὖσαι. ἡ θερά- 10
πευτικαῖ.

ὅτι ἀμφίβολον τὸ ἀκεώμεθα, πότερον ἰαθῶμεν ἢ ἀκεσώμεθα· ὁ καὶ
ὑγίες, οἷον τὸ ἐλάττωμα ἰασώμεθα.

*ἀκεσταῖ τοι] ἐν τισι τῶν ὑπομνημάτων διὰ τοῦ τε, ἀκεσταῖ
τε.

15

118. *μαχησαίμην] ἀντὶ τοῦ ἐγκαλέσαιμι.

127. καρτεραὶ, ἀς οὔτ’ ἂν κεν Ἀρης ὀνόσαιτο μετελθῶ] πρὸς
τὴν τοῦ χρόνου ἀλλαγήν· ἔστι γὰρ ἀντὶ τοῦ ὀνόσατο. καὶ ὅτι δὶς
παρείληφε τὸν σύνδεσμον, ἂν καὶ κέν.

132. προπαροξυτυνητέον τὸ ἱππόκομοις ἡ γὰρ κόμη ἔγκειται, 20
οὐ τὸ κομῷ· οὕτως οὖν ἀναγνωστέον, ὡς κυπαρισσόκομος καλλίκομος.
τὰ δὲ ἀπὸ τῶν εἰς ἡ ληγόντων θηλυκῶν συντιθέμενα καὶ μεταβάλ-
λοντα τὸ τέλος εἰς τὴν εἰς ὃς κατάληξιν προπαροξύνεται, ἄφωνος
ἄναιδος· οὕτως ἱππόκομος. τότε μέντοι παροξυτονητέον τὸ ἱππόκο-
μος, ὅτε τὸ κομεῖν ἔγκειται· “Νεστορέας μὲν ἔπειθ’ ἵππους θερά- 25
ποντε κομείτην” (Il. 8, 113).

φάλοισι] συρίγγια ἐπὶ τῶν μετάπων εἰς ἀ καθίενται οἱ λόφοι,
ώστε τοὺς ἐκ τῶν κορύθων λόφους ψαύειν ἀλλήλων.

135. βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ φρόνεον· τὸ γὰρ ἔξῆς, οἱ δ’
ἰθὺς φρόνεον μάχεσθαι, καὶ μέρασαν.

30

137. ὀλοοίτροχος] λίθος περιφερῆς καὶ στρογγύλος, ὁ ἐν τῷ τρέ-
χειν ὀλοδὲς, ἐπεὶ καταφερόμενος πᾶν τὸ ἐμπιπτον βλάπτει. Δημή-

2. *γὰρ] δὲ γὰρ.

cod. Basil. ap. Valcken. ad Hero-

10. *ῥᾳδίως] om.

dot. 5, 92, 9.

21. ὡς addidit Lehrsius.

32. *βλάπτει—ὅλος] βλάπτη—δ

31. Hoc scholion cum levi λόγος
scripturae diversitate legitur in

τριος ὁ γονύπεος δασύνει, ἵν' ἢ ὅλος τρυχειδῆς καὶ κατὰ πᾶν μέρος ἀστήρικτος, τῷ δὲ τόνῳ ὡς κακότροπος· οὗτος δὲ καὶ Ἐρμαπίας καὶ Νικίας καὶ Ἀριστέας καὶ Ἀριστόνικος. Κωμανὸς δὲ καὶ Πτολεμαῖος ὁ Ἀσκαλωνίτης ψιλοῦσι καὶ παροξύνουσιν, ἀκούοντες τὸν ἐπὶ τὸ τρέχειν ὀλόσην καὶ δεινόν. ἐπένθεσις δὲ τοῦ ἡ περιττή· καὶ γὰρ 5 χωρὶς αὐτοῦ σάζεται τὸ μέτρον, καὶ ἔδει αὐτὸ ἀναλογῆσαι τῷ “Ἄτλαντος θυγάτηρ ὀλοόφρονας” (Οδ. 1, 52). Δημόκριτος δὲ τὸ κυλινδρικὸν σχῆμα ὀλοοίτροχον καλεῖ. καλῶς δὲ βάρβαρον καὶ ἄλογον ὄρμὴν ἀψύχῳ βάρει εἴκασε διὰ παντὸς τόπου κυλινδου-
μένῳ.

10

138. στεφάνης] περικεφαλαίας, ἡ ὅρους ἔξιχῆς· νῦν δὲ λείας πέτρας.

140. ὑψι, ὡς οἴκοθι καὶ ἄγχι, ὡς φησι Πτολεμαῖος. τινὲς δὲ τοῦτο ὀξύνουσιν, ὑψι.

143. τὸ εἶως ἐνταῦθα κεῖται ἀπὸ τοῦ τέως, διόπερ οὔτε στιγμὴν 15 οὔτε ἀνταπόδοσιν ἔχει ἐπιφερομένην.

ἀπείλει] ἡ πείλει, ὑπισχνεῖτο. ἔσθ' ὅτε δὲ τὸ καυχᾶται καὶ ἐπι-
πλήσσει δηλοῖ.

147. πρὸς τὸ ἀμφιγύοισιν, ὅτι οἱ μὲν, ἐπεὶ ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ διερειδούτες χρῶνται· οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ γυῶσαι, ὅτι βλάπτει 20 ἀμφοτέρων. οἱ δὲ μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν γυίων, ὅτι ἔκατέρωθεν ἄκρου ἔχει· γυῖα γὰρ τὰ ἄκρα.

148. ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ὁ δὲ χάσσατο πολλὸν ὀπίσσω. ἥγνόσει δὲ ὅτι τὰ ἐμπειργότα δόρατα τῇ ἀσπίδι ἀναχωροῦντες διατινάσσουσιν, ἵνα ἀποκέσῃ. 25

149. διαπρύσιον] διὰ παντὸς τοῦ πέρατος ἀκονσθῆται δυνάμενον. ἡ διαπεράσιμον εἰς ἀκοάς. ἡ διαπύρσιον, διαφανὲς καὶ σημαντικόν.

152. πυργηδόν] δίκην πύργου, ἐν τάξει. ἔστι δὲ ἐπίρρημα παρα-
βολοειδὲς, ὅμοιον τῷ σφαιρηδόν.

158. ὑπασπίδια προποδίζων] ὑπὸ τὴν ἀσπίδα ἡρέμα καὶ εὐρύθ- 30

2. Ἐρμαπίας] Sic simplici π
scriptum etiam in scholio ad 11,
326, quod exscriptum est in Etym.
M. p. 648, 33, sed Ἐρμαπίας in
scholiis ad 4, 235 et 24, 557.
Rectum est Ἐρμαπίας, cui nomini
simile est Hermapion ap. Am-

mian. Marcell. 17, 4, 17. Et sic in
inscriptionibus quoque Ἐρμαπίον
apud Boeckh. vol. 3. in Addendis
4303 e. Ἐρμαπία et Ἐρμαπία 403 h.
et Ἐρμαπίων n. 6739, 2.

3. Κωμανὸς] κόμανος

15. στιγμὴν] ὑποστιγμὴν Friedl.

μως βαίνων, ἡ ὑπὸ τὴν ἀσπίδα τοὺς ποδας τιθεὶς, τουτέστι περικαλύπτων αὐτοὺς τῇ ἀσπίδι κατὰ τὴν πορείαν ἐξ οὗ προδῆλον ὅτι οὐκ εἶχεν ὁ Δηϊφοβος ἀμφιβράτην ἀσπίδα οὐδὲ ὅπλα, ἢ ἀν αὐτὴν ἐκράτει.

ἥτοι μετέωρα καὶ ὑψηλὰ προβαίνων, ἡ ἐπ' ἄκρων τῶν ποδῶν 5 βαδίζων, ὃ ἔστιν ἀκροβυθματίζων.

159. Μηριόνης δ' αὐτοῦ τιτύσκετο] ὅτι παραλέλειπται πρόθεσις ἡ ἐπί, καὶ ἡ γενικὴ ἀντὶ τῆς αἰτιατικῆς κεῖται· τὸ γὰρ ὅλον ἀντὶ τοῦ ἐπ' αὐτὸν, ὡς καὶ τὸ “ἄλλ' ἄγ' διστευσον Μενελάον” (Πλ. 4, 100).

160. *τὸ ἔξης καὶ βάλε κατ' ἀσπίδα. οὕτως οὖν διορθωτέον. 10

165. *ὅτι νῦν χώσατο ἀντὶ τοῦ συνεχύθη.

166. *ὅτι λείπουσιν αἱ προθέσεις, περὶ νίκης καὶ περὶ ἔγχους.

*Ζηνόδοτος ξυνέγξε.

168. οἰσόμενος] κομίσων, ἐνεγκῶν. διαφέρει τὸ οἴσων καὶ οἰσόμενος· οἴσων μὲν γὰρ καὶ ἐτέρῳ “οἴσε βέειον γρῦῃ κακῶν ἄκος” (Od. 15 22, 481). “οἴσετε δ' ἄρν', ἔτερον λευκόν” (Πλ. 3, 103), οἰσόμενος δὲ ἔαυτῷ.

172. ἡ διπλῆ, ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ὡς νάε Πήδαιον, ἵνα καταλληλον τὸν λόγον κατὰ συναφὴν ποιήσῃ. ἀγνοεῖ δὲ ὅτι “Ουμῆρος διακόπτει τὰς φράσεις, ἵνα μὴ μακροπερίοδος γένηται. ἄλλως τε 20 καὶ κακόμετρον τὸ ἔπος ποιεῖ.

178. *αὐτὸν ἔπεσεν] ἐν ἄλλῳ αἴψῳ ἔπεσεν.

179. *κορυφῇ] οὕτως Ἀρίσταρχος ἐνικῆσ. ἄλλοι δὲ κορυφῇς.

191. *Ἐκτορος ἀλλ' οὐ πη χρόος εἴσατο] ὅτι διηρήκε χρόος ἀντὶ τοῦ χρώς· διὸ Βαρυτονητέον, καὶ ὅτι τὸ εἴσατο νῦν ἀντὶ τοῦ ἐφάντη. 25 οὕτως αἱ Ἀριστάρχου, χρόος ὡς λόγος· Βούλεται δὲ διηρῆσθαι τὴν εὐθεῖαν. Ζηνόδοτος δὲ γράφει χρὼς εἴσατο.

'Αλεξίων φησὶν ὅτις Ἀρίσταρχος ὡς σοφός προηνέγκατο, Τυραννίων δὲ ὡς πόλος, καὶ ἔχει λόγον ἐκατέρα ἡ ἀνάγνωσις. ἔαν μὲν χρόος ὡς πόλος κατ' εὐθεῖαν πτῶσιν ἀναγνῶμεν, ἔσται τὸ λεγόμενον, 30 ἀλλ' οὐδαμῶς ὁ χρὼς ἐφάνη· ἔαν δὲ χρόος ὡς σοφός κατὰ γενικὴν πτῶσιν, ἔσται, ἀλλ' οὐδαμῶς τοῦ χρωτὸς διῆλθε· τὸ γὰρ εἴσομαι

1. *ἡ ὑπὸ] ἡ om.

9. καὶ τὸ Bekkerus] καὶ σὺ

12. λείπουσιν — νίκης Vill.] λέ-

γουσιν — νίκους

14. ἐνεγκῶν] Futuri forma vi-

tiosa.

19. συναφὴν Friedl.] συναλιφήν.

Conf. schol. ad 14, 169.

24. χρόος] χροός

καὶ τὸ φανῆναι σημαίνει καὶ τὸ διελθεῖν. ἐπικρίνομεν δὲ ἡμεῖς περὶ τῆς ἀναγνώσεως ἐκεῖνο, ὃς ὅτι πιθανόν ἐστι μᾶλλον τὴν γενικὴν ἐκδέχεσθαι ἥπερ τὴν εὐθεῖαν· ἦν γὰρ αὐτῷ ἔθος εὐθεῖαν μὲν ἐπίστασθαι εἰς ὡς περατουμένην “ἐπεὶ οὐ σφι λίθος χρὼς οὐδὲ σιδηρος” (Il. 4, 510). καὶ ἀκόλουθος αἰτιατικὴ “χρῶτ’ ἀπονιψαμένη” (Od. 18, 5 172). τὰς δὲ ἄλλας πλαγίους οἴδεν ἀπὸ τῆς εἰς οὓς εὐθείας “χροὶ δ’ ἔντε ἐδύστε παμφανόντα” (Il. 9, 596)· καὶ τὴν αἰτιατικήν “μή τις χρόα καλόν” ὥστε εἰ οὐ κεκώλυται τῆς γενικῆς ἡ σύνταξις, τί ἐστι τὸ κατεπεῖγον μὴ τῇ συνήθει κλέσει τὴν ἀνάγνωσιν ποιεῖσθαι;

196. *μετὰ λαὸν] ἐν ἄλλῳ μετὰ ἔθνος.

10

197. Αἴαντε] ὅτι συνεχῶς κέχρηται τοῖς δυϊκοῖς. ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τὰ περὶ τῆς πατρίδος Ἀθηναίων γὰρ ἴδιον.

203. κόψεν Ὁϊλιάδης] ὅτι ἐλλείπει ἡ περί, περὶ Ἀμφιμάχου· καὶ ὅτι Ζηνόδοτος ἄρθρον ἐνόμιζε τὸ ὄ, Ἰλέως τὸν Αἴαντα καὶ οὐκ Ὁϊλέως ἀκούων· διὸ καὶ ἔγραφε κόψεν ἄρ’ Ὁϊλιάδης.

15

205. *Ἐκτορὶ] ὅτι πτῶσις ἥλλακται, ἀντὶ τοῦ Ἐκτορος.

212. ἴγνυν] Ἰωνικῶς μετέβαλε τὸν τόνον, ἐπεὶ τὸ ἀκόλουθον ἴγνυά ἐστιν, ὡς Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ ἱα τῆς καθόλου.

213. *ὅτι ἔνεικαν εἴρηκεν ὡς βασταζομένου αὐτοῦ διὰ τὸ τραῦμα.

217. *ὅτι πτῶσις ἥλλακται, ἀντὶ τοῦ ὃς πάσης Πλευρῶνος.

20

218. Αἰτωλοῖσιν] Αἰτωλὸς παῖς μὲν ἦν Ἐνδυμιάνος, δις ἀκούσιον φόνον δράσας ἔφυγεν εἰς τὴν ἀπ’ αὐτοῦ προσαγορευθεῖσαν Αἰτωλίαν, κάκει τεκνοῦται Πλευρῶνα, ἀφ’ οὗ ἡ ἐν Αἰτωλίᾳ πόλις Πλευρῶν ἐκλήθη. τούτου δὲ γίνονται δύο παιδεῖς, Κούρης καὶ Καλυδὼν, ἀφ’ ᾧν ἄλλαι δύο πόλεις ἐν Αἰτωλίᾳ προσηγορεύθησαν. οὕτω Δηίμαχος.

25

222. ὁ Θόαν] ὅτι σὺν τῷ ὑ ἡ κλητική. ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τὸ “φέ τε σὺ Κάλχαν” (Il. 1, 86), ὅτι Ζηνόδοτος χωρὶς τοῦ ὑ.

*Ἀρίσταρχος μετὰ τοῦ γ, υῦν γ’ αἴτιος.

223. *ὅτι ἐπιστάμεθα ἀντὶ τοῦ δυνάμεθα.

224. *οὔτε] ἐν τισι τῶν ἀντιγράφων διὰ τοῦ δέ, αὐδέ.

30

225. *οὔτως διὰ τοῦ ὑ ἀνδύεται αἱ Ἀριστάρχου.

226. *ὅτι ἀντὶ τοῦ ἔοικε τὸ μέλλει.

3. ἡν—ως Lehrsius] οὐ—ος

21. ἀκούσιον φόνον δράσας] *“Απιν

6. εὐθείας] Addit χροος ἀμεναι (sic) ἀνδρομᾶ, quae delevit Vill.

ἀκούσιος τὸν Φορωνέως ἀνελών.

12. Ἀθηναίων Vill.] ἀθηναῖον

24. *Κούρης καὶ Καλυδὼν] om.

15. κόψεν ἄρ’] κόψενάρ

25. *οὔτω Δηίμαχος] om.

27. φέ τε] ὅτε. Conf. p. 6, 30.

227. *υῖας Ἀχαιῶν] γράφεται καὶ ἐνθάδ' Ἀχαιούς.

229. ἐνεστὼς ἀντὶ παρῳχημένου τὸ ὄτρύνεις, ώς τὸ “ζαχρηεῖς τελέθουσιν” (Il. 12, 547) ἀντὶ τοῦ ἐτέλεθον παρῳχημένου.

*ὅτε μεθιέντα ἵδηαι] γράφεται καὶ ὅθι μεθιέντα. Ζηνόδοτος δὲ ὅτις μεθίγησι πόνοιο. 5

233. κυνῶν μέλπηθρα] ἐμπαίγματα, παίγνια· μετὰ κόρου γὰρ σφαιρίζουσι τὰς σάρκας οἱ κύνες. λέων δὲ τὸ πᾶν ἔσθιε, καὶ Κύκλωψ “ἥσθιε δ' ὥστε λέων” (Od. 9, 292).

236. ὅτι τὸ σπεύδειν οὐκ ἔστι ἐπὶ τοῦ ταχύνειν, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἐνεργεῖν. 10

237. *Ζηνόδοτος συμφερτὴ δὲ βίη.

μάλα λυγρῶν] τὸ τῆς συναφῆς σημεῖον ὑπὸ τὰς τελευταίας δύο λέξεις θετέον· ἐξ ἀμφοτέρων γὰρ ἐν δηλοῦται τὸ λυγροτάτων, πρὸς δὲ καὶ Ἀρίσταρχος σημειοῦται τὸν στίχον, ὃν τῇ δὲ λόγος, συμφορητή τις ἀνδρῶν ἀρετὴ καὶ τῶν ἀσθενεστάτων, οἷον οὐ μόνον κατὰ ἕνα, 15 ἀλλὰ καὶ κατὰ πλῆθος ἔστι τις ἀρετὴ νοούμενη, κανὸν εἰς ἔκαστος ἀσθενῆς τῇ καθ' αὐτὸν. ἐὰν δὲ χωρίζωμεν τὰς δύο λέξεις, εὐεμπτώτας ἔξομεν ἐπὶ τὸ ἀπεμφαῖνον, ὅπερ ἔστι τοιοῦτο, συμφορητή τις ἀρετὴ ἀνδρῶν ἔστι, καὶ μάλιστα τῶν ἀσθενῶν. ὅπερ οὐκ ἔστιν.

238. *γρ. ἐπισταίμεσθα.

245. *περὶ στήθεσσι] Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης ἐνὶ στήθεσσι.

246. *Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης δουρίκλυτος.

θεράπων ἐνὶ ἀντεβόλησεν] ὁ Ἀσκαλωνίτης φησὶν ὅτι Ἀρίσταρχος δύο ποιεῖ, θεράπων καὶ ἐνὶ τινὲς δὲ ὑφ' ἐν ἀνέγνωσαν ώς Ἐτεω- 25 νεύς. ὅτι δὲ δεῖ κατὰ διάλυσιν ἀναγινώσκειν καὶ οὐ παρανύμῳ τύπῳ, διδαχθησόμεθα ἐξ αὐτῆς τῆς φωνῆς. ἐγίνετο γὰρ ἀν θεραποντεύς· ἀπὸ γὰρ γενικῶν φιλεῖ ὁ τοιοῦτος τύπος παράγεσθαι, εἴγε καὶ παρὰ τὴν λέσσος ὁ Λεοντεύς, οὐχὶ Λεωνέυς, παρά τε τὴν Αἰθίοπος Αἴθιοπεύς. 30

252. *ἀγγελίης] ἀντὶ τοῦ ἄγγελος οὗτως ἀγγελίας.

2. *ώς τὸ] τὸ om.

ut supra p. 11, 19.

4. ὅθι μεθιέντα] In textu est ὅτε 18. ὅπερ addidit Friedl.
μεθιέντα, sed adscripto in marg. 23. δουρίκλυτος] δουρὶ κλυτὸς
exteriore ὅθι μεθιέντα. 26. τύπῳ Bekkerus] τόπῳ

11. συμφερτὴ Duentzer. Zenod. 31. οὗτως ἀγγελίας] οὐ ἀγγελί.
p. 66.] συμφερτὸς 31. οὗτως ἀγγελίης ἀντὶ τοῦ ἄγγελος Λα

12. συναφῆς Bekk.] συναλεφῆς, Roche Textkr. p. 133.

257. κατεάξαμεν ὃ πρὶν ἔχεσκον] πληθυντικῷ ἐνικὸν ἐπήγαγεν Αἰολικῶς καὶ Εύριπίδης "Ιωνι" (390) "κωλυόμεσθα μὴ παθεῖν ὃ βούλομαι." τινὲς δὲ κατέαξα μέν, ἵνα ἦ, ὃ μὲν γὰρ εἶχον, κατέαξα, ώς "ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἡμῖν" (814).

*Ζηγρόδοτος κατεήξαμεν, διὰ τὸ καὶ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν (166) ὃ 5
ξυγένῃξε λέγειν.

*ὅτι πληθυντικῶς κατεάξαμεν, καὶ ἐνικῶς οἰσόμενος καὶ
ἔχεσκον.

260. *οὐκ ἀπίθανον διαστέλλειν ἐπὶ τὸ ἐν πρὸς τὸ σαφές.

261. ἐνώπια] οἱ ἐναντίοι κατὰ τὰς εἰσόδους τοῖχοι. βραχὺ δὲ 10
διασταλτέον ἐπὶ τὸ ἐνώπια, ἵνα ἢ δούρατα παμφανόωντα. τὸ δὲ
αὐτὸ καὶ ἐν τῇ Θ ράψιδίᾳ (435) "ἄρματα δ' ἔκλιναν πρὸς ἐνώπια
παμφανόωντα."

275. *ὅτι πρόθεσις παρεῖται καὶ ἡ πτῶσις ἥλλακται, ἀντὶ τοῦ
περὶ τούτων διαλέγεσθαι. 15

276. εἰ γὰρ νῦν] τὸ ἔξῆς ἐστὶν, εἰ γὰρ νῦν λεγοίμεθα εἰς λόχου,
οὐδέ κεν ἔνθα τεόν γε μένος· τὰ δὲ λοιπὰ διὰ μέσου πρὸς κατα-
σκευὴν τοῦ δυστυπομένητον εἴναι καὶ τοῖς ἀνδρειοτάτοις τὴν ἐνέδραν.
ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι παραλλήλως τὸ λεγοίμεθα, ποτὲ μὲν ἐπὶ τοῦ
ἀριθμοίμεθα, ποτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ διαλεγοίμεθα. 20

278. ὑποστικτέον μετὰ τὸ ἄλκιμος· λείπει γὰρ τὸ ἐστί ρῆμα
διὰ τὸ ὅς ὑποτακτικὸν ἄρθρον.

281. μετοκλάζει.] μετακαθίζει ἐπ' ἀμφοτέρους ποδᾶς· ὀκλάξ γάρ
ἐστι τὸ ἐπὶ γόνου, ὃ ἐστιν ἐγκλίνει τὰ γόνατα διὰ δειλίαν μετακα-
θίζων. 25

282, 283. πάταγος κτύπος. πατάσσεις οὖν κτυπεῖ, ἡ κινεῖται
μείζονι παλμῷ ἀπὸ τοῦ πολλοῦ φόβου.

287. *τεόν γε] οὗτως διὰ τοῦ γε συνδέσμου αἱ Ἀριστάρχου.

*ὅτι ἐλλείπει τὸ τίς, ὄνοιτό τις.

288. βλεῖο] βληθείης. ἐστι δὲ ἀκόλουθον μετοχῇ τῇ βλέμενος· 30

2. *Αἰολικῶς] om.

(Od. 4, 452).

*"Ιωνι] om.

30. βλεῖο—θεῖο] Nihil habet

3. μέν] om.

commune βλεῖο cum θεῖο θέμενος, et

13. παμφανόωντα] παμφανόonta

participium βλέμενος in grammatical

19. λεγοίμεθα] τῷ λέγεσθαι addit

cerebris natum est. Homo-

Friedlaenderus.

merica sunt ἡ δουρὶ τυπεῖς ἡ βλή-

20. ἀριθμοίμεθα] *ἀριθμοίμεθα,
"ἐν δ' ἡμᾶς πρώτους λέγε κῆτεσιν"

μενος ἡ et similia. Toto coelo
diversa est ratio in βλείης apud

κέχρηται Ἐπίχαρμος καὶ τῷ ἐνεργητικῷ “αἴκα τὸ βλείης σφενδόνῃ.” ὡς οὖν θέμενος θεῖο, οὗτο βλέμενος βλεῖο· τὸ δὲ βλείης τῇ βλείς παράκειται.

*ὅτι διέσταλκε τὸ βαλεῖν καὶ τύψαι.

289. *οὗτος Ἀρίσταρχος, οὐκ ἄν, διὰ τοῦ ἀ· αἱ δὲ κοιναὶ οὗ 5 κεν.

298. *οὗτο μετὰ τῆς μετά προθέσεως, μέτεισι.

299. ὅτι ρήτως Ἀρεως οὐδὲς Φόβος. ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τὴν ἀμφιβολίαν τοῦ “καὶ ᾗ” ἵππους κέλετο Δεῖμόν τε Φόβον τε” (Il. 15, 119). 10

301. ὅτι πόλις ἔστιν ἐπὶ Θεσπρωτίας ἡ Ἔφυρα, ἀφ' ἣς Ἔφυροι οἱ κατοικοῦντες λέγονται. λέγει δὲ ποτε καὶ τὴν Κόρινθον Ἔφυραν, ἐξ ἡρωϊκοῦ προσώπου. ἴστεν δὲ ὅτι Ἔφυραι τέσσαρες εἰσι, μία μὲν ἡ κατὰ Θεσσαλίαν, δευτέρα δὲ ἡ κατὰ τὴν Ἡπειρον, τρίτη δὲ ἡ τῆς Ἡλιδος, καὶ τετάρτη ἡ νῦν καλουμένη Κόρινθος, νῦν οὖν 15 λέγει τοὺς καλουμένους Κρανωνίους ἐν Θεσσαλίᾳ, ὡς Ἀπολλόδωρος ἴστορει.

Φλεγύαι Γόρτυναι κατοικοῦντες παρανομώτατον καὶ ληστρικὸν διῆγον βίον, καὶ κατατρέχοντες τοὺς περιοίκους χαλεπῶς ἥδικουν. Θηβαῖοι δὲ πλησιόχωροι οὗτες ἐδεδοίκεσαν καὶ μέχρι πολλοῦ, εἰ μὴ 20 Ἀμφίων καὶ Ζῆθος οἱ Διὸς καὶ Ἀντιόπης ἐτείχισαν τὰς Θήβας· εἶχε γὰρ Ἀμφίων λύραν παρὰ Μουσῶν αὐτῷ δεδομένην, δι' ἣς κατέθελγε καὶ τοὺς λίθους, ὥστε καὶ πρὸς τὴν τειχοδομίαν αὐτομάτους ἐπέρχεσθαι. τούτων μὲν οὖν ζώντων οὐδὲν οἱ Φλεγύαι τὰς Θηβαίους ἥδυναντο διαθεῖναι· θανόντων δὲ αὐτῶν ἐπελθόντες σὺν Εύρυμάχῳ 25 τῷ βασιλεῖ τὰς Θήβας εἶλον. πλείονα δὲ τολμῶντες ἀδικήματα κατὰ Διὸς προαιρέσιν ὑπὸ Ἀπόλλωνος διεφθάρησαν οὗτοι δὲ ἐνέπρησαν καὶ τὸν ἐν Δελφοῖς ναὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. ἡ ἴστορία παρὰ Φερεκύδει.

306. *ὅτι περισσὸς ὁ καί σύνδεσμος.

30

Epicharmum, et participium βλείς multum vereor ne sit eiusdem farinae atque βλέμενος. Nihil aliud ex ea annotatione discimus nisi ΒΑΛΕΙΟ esse vulgatam scripturam et vulgo sine suspicione ita legi: recta vero secundum orthogra-

phia recentiorem scriptura est βλέμμην βλῆσθε βλῆτο. COBET. Mnem. novae vol. I p. 38.

19. *καὶ κατατρέχοντες] καὶ om.

24. *μὲν οὖν] οὖν μὲν

*οὐδέν] οὐδέ

307. Δευκαλίδῃ] Δευκαλίωνις παῖ. γίνονται δὲ ἐκ Πύρρας καὶ Δευκαλίωνος, ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος (1, 7, 2), “παῖδες” Ελλην μὲν πρῶτος, ὃν ἐκ Διὸς γεγενηῆσθαι ἔνιοι λέγουσιν, δεύτερος δὲ Ἀμφικτύον ὁ μετὰ Κραναὸν Βασιλεύσας τῆς Ἀττικῆς, θυγάτηρ δὲ Πρωτογένεια, ἐξ ἣς καὶ Διὸς Ἀέθλιος.”

5

310. *ἀντὶ τοῦ εἰς ἑκάτερα τὰ μέρη.

315. κατ’ ἔνια τῶν ὑπομνημάτων οἵ μιν ἄδην ἑάσουσιν, ὅ ἐστι κορέσουσιν καὶ ἐπὶ τοῦ Ποσειδῶνος (Od. 5, 290) “ἄλλ’ ἔτι μέν μιν φημι ἄδην ἐλάσιν κακότητος.” διὰ τῶν δύο αἱ παρέκειτο ἑάσιν. μαρτυρεῖ καὶ τὸ “ἄσειν ἐν Τροίῃ ταχέας κύνας” (Il. 11, 10 817). οὗτος Ἀρίσταρχος.

ἥτοι συναπτέον ἐσσύμενον πολέμοιο, ἀντὶ τοῦ ὥρμημένον εἰς τὸν πόλεμον, ἡ τὸ ἔξῆς ἐστὶν ἐλώσι πολέμοιο, καθὼδιασταλήσεται βραχὺ τὸ ἐσσύμενον ἀπὸ τοῦ πολέμοιο. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι Ζηνόδοτος ἀγνοήσας τὸ σημανόμενον πεποίηκε καὶ ἐσσύμενον 15 πολεμίζειν. ἐστι δὲ τὸ ἄδην ἐλώσιν ἀντὶ τοῦ κορεσθῆναι αὐτὸν ποιήσουσι τοῦ πολέμου, καίπερ προβυμίαν ἔχοντα.

317. ὅτι αἴπο μεταφορικῶς ἀντὶ τοῦ δυσπρόσβατον, δυσχερὲς, καὶ ὅτι ὁ πέρι σύνδεσμος περισσός.

318. *κείνων] οὗτος πληθυντικῶς αἱ Ἀρίσταρχου.

20

*Ἀρίσταρχος ἀέπτους, ἄλλοι δὲ ἀάπτους.

326. ὅτι τὸ νῶιν δύο πτώσεις σημαίνει, γενικὴν καὶ δοτικὴν, ἡμῶν καὶ ἡμῖν· νῦν δὲ κεῖται ἀντὶ τοῦ ἡμῶν ἐπ’ ἀριστερά.

327. ὅτι ἔξωθεν συνυπακοῦσαι δεῖ ὄρέξει, ἡ τις ἡμῖν ὄρέξει. ὅλον δὲ συναπτέον τὸν στίχον ὁ γὰρ λόγος, ἵνα ταχέως ἐπιγνῶμεν 25 πότερον καύχησιν ἐτέρῳ δώσομεν ἡ ἔτερος ἡμῖν.

331. ἐν ἄλλῳ σὸν ἔντεσι· μαρμαίροντας.

334. *λιγέων] ταχὺ πνεόντων.

339. *ἔφριξεν δὲ μάχῃ] ὠρθώθη τῆς μάχης τὰ δόρατα.

340. ταμεσίχροας] τμητικὰς τοῦ χρωτὸς, παρὰ τὸ ταμῶ ρῆμα, 30 οὖ μέλλων ταμέσω. ἡ ἀνέπτυξε ποιητικῶς τὸ τμησίχροας.

343. *ὅτι ἥλλακται τὸ ρῆμα, εἴη ἀντὶ τοῦ ἦν.

7. 9. 13. 16. ἔόωσι—έδαν—έόωσιν Monuit Lehrsius Arist. p. 305.
Cobetus Mnem. novae vol. 2 p. 395. Aliter La Roche Textkr. p. 176.

20. οὗτος Bekk.] οὐν

21. Ἀρίσταρχος] Immo Ἀρι- στοφάνης: v. schol. ad 1, 567.

24. ὄρέξει (ὄρέξειν A)—ὄρέξει]

ὄρέξη—ὄρέξη Friedlaenderus.

344. πρὸς τὴν ἀλλαγὴν τοῦ ρήματος, ἀντὶ τοῦ ἐγήθησεν. καὶ ὅτι πόνου τὸ ἔργον. καὶ ὅτι ἀντικειμένως ἀποδέδωκεν αὐδὸν ἀκάχοιτο πρὸς τὸ σύνηθες.

346. τετεύχετον] ὅτι ἀντὶ τοῦ τετευχέτην ἡ τεύχουσι. χρόνος δὲ ἥλλακται· ἔστι γάρ ἀντὶ τοῦ ἔτευχον, ὡς ἐπὶ τοῦ “ἡ κεμᾶδὸν ἤτε 5 λαγῶν ἐπείγετον” (Il. 10, 361) ἀντὶ τοῦ ἥπειγον.

*ἐν ἄλλῳ ἥρώεσσιν ἐτεύχετον.

347. *Ζεὺς μὲν ῥά] οὗτος Ἀρίσταρχος. ἄλλοι δὲ Ζεὺς μὲν ἄρα.

348. *οὐδέ τι πάμπαν] Ἀριστοφάνης οὐδὲ ὅγε πάμπαν. 10

350. ἀθετεῖται, ὅτι οὐκ ἀναγκαῖος προείρηται γάρ “κυδαίνων Ἀχιλῆα πόδας ταχύν.”

351. *ὅρθινε] Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης ἀτρυνε.

352. τὸ λάθρη ἀμφοτέροις δύναται προσδίδοσθαι· τὸ δὲ ἔξῆς ἔστιν, Ἀργείους δὲ ὅρθινε Τρωσὶ δαμναμένους. τὸ δὲ ἥχθετο γάρ 15 ῥά διὰ μέσου. εἰ μὲν γάρ συνάπτομεν, ἥχθετο γάρ ῥά Τρωσὶ δαμναμένους, σολοικοφανῆς μὲν γίνεται ἡ φράσις, ἀρχαῖον δέ μοι δοκεῖ τὸ σχῆμα εἶναι. καὶ ἄλλαχον “καὶ ποτέ τις εἴποι, πατρὸς δ’ ὅγε πολλὸν ἀμείνων ἐκ πολέμου ἀνιόντα” (Il. 6, 479). τὴν γὰρ ἔλλειψιν τοῦ ὄρῶν οὐ παραδεχόμεθα. 20

358. *τοῖ] οὗτος Ἀριστοφάνης. ἄλλοι δὲ οἱ δὲ ἔριδος.

ὁ λόγος, οἱ δὲ τὸ πέρας τοῦ πολέμου καὶ τῆς ἔριδος συνάψαντες ἐπέτειναν ἀμφοτέροις, οἶνον ἀμφοτέρωθεν. μετενήκεται μὲν οὖν ἀπὸ τῶν δεσμῶν· τῷ δὲ ἐπαλλάξαι ἐπὶ τοῦ συνάψαι χρῶνται καὶ τῶν πεζολόγων τινὲς, πλεονάζει δὲ Ἀριστόζενος ὁ μουσικὸς ἐπηλλαγμένα 25 λέγων τὰ συνημμένα. οὗτος ὁ Κοτιαεύς.

ὁ Ζεὺς καὶ ὁ Ποσειδῶν τὰ πέρατα τῆς μάχης καὶ τοῦ πολέμου τείναντες κατ’ ἀμφοτέρων τῶν στρατῶν ἔδησαν ἴσχυρῷ δεσμῷ, διὸ δεσμὸς πολλοῖς αἴτιος ἀπωλείας ἐγένετο· τέλος γὰρ ὑποτίθεται ἀλληγορικῶς τὰς ἐκατέρωθεν ἔξοχας ἐπιπελεγμένας, μίαν μὲν 30 Τρώων, μίαν δὲ Ἑλλήνων καὶ Ποσειδῶνος κατὰ Διὸς γνώμην, καὶ

4. Hoc scholion aliter conformat Lehrs. ad Herodian. p. 458. In verbis Homeri vera scriptura est ἥρώεσσιν ἐτεύχετον, qua utitur schol. ad 10, 364.

13. Ἀριστοφάνης] ἀρισ-

19. ἀμείνων] ἀμείνω

27. *δὲ Ζεὺς] τοὶ δὲ ἔριδος κρατερῆς:

δὲ ζεὺς

τῶν ἐγκαταπεπλεγμένων κτεινομένων ἀπὸ τῶν ἔξοχῶν τῶν μὴ δυνα-
μένων μῆτε ῥαγῆναι μῆτε λυθῆναι. ταῦτα ὅν ἀλληγορεῖ εἰς τὸ
ἰσόρροπον αὐτῶν τὴν ἴσχυν συστῆσαι διὰ τὰς τῶν θεῶν βοηθείας.

359. ἐπ' ἀμφοτέροισι] διχῶς Ἀρίσταρχος, καὶ ἐπ' ἀλλήλοις-
σιν. ἐν δὲ δι' ἀμφοτέρων τὸ λεγόμενον, ὅτι ὁ Ποσειδῶν καὶ ὁ Ζεὺς 5
τὸν πόλεμον τῇ ἔριδι συνέδησαν, τὸ πέρας τῆς ἔριδος καὶ πάλιν τὸ
τοῦ πολέμου λαβόντες καὶ ἐπαλλάξαντες ἐπ' ἀμφοτέροις, ὥσπερ οἱ
τὰ ἄμματα ποιοῦντες, τόδε ἐπὶ τόδε. οὗτος Ἀρίσταρχος. ή διπλῆ,
ἵτινα παραλληγορεῖ, δύο πέρατα ὑποτιθέμενος, ἔτερον μὲν ἔριδος, ἔτερον
δὲ πολέμου, ἔξαπτόμενα κατ' ἀμφοτέρων τῶν στρατευμάτων. 10

361. *μεσαιπολιος Ἰδομενεὺς, ὡμογέρων Ὄδυσσεὺς, γέρων
Νέστωρ.

362. *Τρώεσσι μετάλμενος] ἐν ἄλλῳ Τρώεσσιν ἐπάλμενος.

363. Καβησόθεν ἔδον ἔόντα] ἐν τῇ Ἀργολικῇ Ἐκάβης νόθον
νίδον ἔόντα. καὶ τάχα ἂν εἴη ἀμάρτημα, κατ' ἄγνοιαν τῆς Καβῆσου. 15

364. *μετὰ κλέος] Ἀριστοφάνης κατὰ κλέος.

365. ὅτι μὲν τὴν Κασσάνδραν εἶδος ἀρίστην, ἐν ἄλλοις δὲ
(Π. 6, 252) τὴν Λαοδίκην, καὶ οὐ μάχεται. ή δὲ ἀναφορὰ πρὸς
τοὺς χωρίζοντας· λύεται γὰρ τοῖς ταιούτοις.

366. Κασσάνδρην ἀνάεδον] ὅτι ἔδνα ἐδίδοσαν οἱ μηηστευόμενοι· 20
διὸ οὗτος ὑποσχόμενος ἔξελάσαι τοὺς Ἑλληνας ἀνάεδον αἰτεῖ τὴν
Κασσάνδραν.

*βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ ἔργον ἐμφαίνει γὰρ μᾶλλον.

367. *ἀπωσέμεν] Ἀρίσταρχος ἀνωσέμεν.

371. Ἀρίσταρχος βιβάντα ὡς δαμέντα, ἀπ' εὐθείας τῆς μακρὰ 25
βιβάς. καὶ οὗτος ἔχει ή ὑγιῆς ἀνάγνωσις.

I. κτεινομένων] κατατεινομένων ή μὲν Ζηνοδότου ἀνωσέμεν, Ἀρίσταρ-
Bekkerius. χος δέ φησι μὴ λέγεσθαι τὸν ἐκ Τροίας
*τῶν μῆ] καὶ μῆ πλοῦν ἀναγώγην: vid. W. Ribbeck.
3. * συστῆσαι] συστῆναι in Philologo vol. 9 p. 47.
II, 12. Scholion ab alia manu scriptum. Scribendum igitur in scholio Townleiano cum Cobeto Mnem.
15. νιὸν ἔόντα] om. novae vol. 1 p. 44. αἱ μὲν Ἀρι-
19. τοιούτοις] τὸ πρόβλημα addit stáρχον ἀπωσέμεν, Ζηνόδοτος δὲ ἀνω-
Friedlaenderus. σέμεν. Ἀρίσταρχος δέ φησι μὴ λέγε-
23. γὰρ μᾶλλον addidit Co-
betus. σθαι τὸν ἐκ Τροίας πλοῦν ἀναγώγην.
24. Collato scholio codicis Town-
leiani, etsi ipso quoque per-
verso, hoc dicendum fuisse patet 25. Ἀρίσταρχος βιβάντα] Fallitur
scholiasta: nam Aristarchus haud
dubie βιβάντα probaverat, ut 3, 22
et alibi.

372. ὅτι χαλκοῖ οἱ θώρηκες. πρὸς τὸ “ὅλιγος μὲν ἔην λινοθώρηξ” (Il. 2, 529).

374. αἰνίζομ[η] φέρεται καὶ διὰ τοῦ ξιφοῦς, αἰνίξομαι, ἀντὶ τοῦ ἐπανέσομαι· οἱ δὲ, διηγημά σε ποιήσομαι, παρὰ τὸν αἰνον. Ζηνόδοτος αἰνίσσομαι.

377. τὸ ταῦτα περισπαστέον κατὰ τὴν πρὸ τέλους συλλαβῆν, ἵνα ἡ ἡ φράσις δεικτική. τινὲς μὲν ὕβριν, ἵνα τοῦ τὰ αὐτά ὑπάρχῃ συναλοιφῇ. ὅπερ οὐ πιθανόν.

381. οὗτως συνώμεθα, ἀντὶ τοῦ συμβόλαια καὶ συνθήκας ποιησώμεθα. τοῦτο δὲ Ἀρίσταρχος δασύνει, ὑγιῶς· ταυτὸν γὰρ τῷ 10 συνθώμεθα. ἐσχημάτισται οὖν ἀπὸ τοῦ ἵημι. δηλοῖ οὖν τὸ κατὰ τὸ αὐτὸ ἀφῶμεν τὰ τῆς διανοίας. εἰσὶ μέντοι οἱ ἐψίλωσαν, οὐκ εὖ.

382. ὅτι ἔδνα ἐδίδοσαν οἱ μηηστῆρες· ἔεδνωται; δὲ κηδεσταὶ, πενθεροί· οὗτοι γὰρ τὰ ἔδνα παρὰ τῶν μηηστευομένων ἐδέχοντο.

ἔεδνωται, ὡς χρυσωταί καὶ ποιηταί οὗτως πάντες. Τυραννίων δὲ προ- 15 περισπᾶ οὐχ ὑγιῶς· προείρηται δὲ ἡμῖν τὰ τῆς προσφοδίας, ὡς τὰ εἰς τῆς ῥηματικὰ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, φύσει μακρῷ παραληγόμενα, ὅξυνεσθαι θέλει, αὐλητής πειρατής χηρωστής βραβευτής. οὗτως οὖν καὶ τὸ ἔεδνωτής, σχηματισθὲν παρὰ τὸ “έεδνώσαιτο θύγατρα” (Od. 2, 53). περὶ δὲ τῶν ἀρτησ καὶ κυβερνήτης βαρυνομένων λόγου δίδομεν.

383. *εἴλκε] οὗτως Ἀρίσταρχος ἔλκε.

*διὰ κρατερήν] γρ. κατὰ κρατερήν.

384. *ἥλθεν ἀμύντωρ] Ἀρίσταρχος ἥλθ' ἐπαμύντωρ.

389. ἀχερωτ[η]ς] ἡ λεύκη, παρὰ τὸ ἐκ τοῦ Ἀχέροντος ποταμοῦ τῶν καταχθονίων κομισθῆναι αὐτὴν ὑπὸ Ἡρακλέους, στεψαμένου 25 αὐτὴν ἐπὶ τῇ Κερβέρου νίκη.

390. βλαθρῆ] τινὲς ἀπαλήν, κατὰ Ἀρκάδας· οἱ δὲ ὑψηλήν, κατὰ Βοιωτοὺς, ἡτοι φλοιοβαρῆ, κατὰ Μάγνητας, ἡ τραχεῖαν, κατὰ Δρύοπας, ἡ ηὔξημένην, κατὰ Τυρσηνοὺς, ἡ σκληράν, κατὰ Καρυστίους. ἄκρως δὲ διὰ τῶν ἐπιθέτων τὰ ἴδιωματα παρίστησι, δρυσὶν 30 ὑψικόμοισιν, ἵτεαι ὠλεσίκαρποι, αἰγείρων ὑδατοτρεφέων, τανύφλοιον τε κράνειαν, ἐλαίης τανύκεος.

οὔρεσι τέκτονες] δύο δεῖ ποιεῖν, οὔρεσιν, εἴτα τέκτονες, οὐχ ὑφ' ἔν, ὡς τινες· τί γὰρ πλέον σημαίνεται ἐκ τῆς συνθέσεως;

9. συνώμεθα] συνώμεθα

vol. 2 p. 179] ἐνεδέχοντο

14. ἐδέχοντο Cobet. Mnem. novae

33. *ἐλαίης τανύκεος] om.

391. νεήκεσι] ως ευμήκειν ἀνεγνώσθη. οὗτως δὲ καὶ Ἀλεξίων.
ὅ δὲ Ἀσκαλωνίτης ως εὐγενέσιν, ὅπερ καὶ ἔχρην παρὰ γὰρ τὴν
ἀκὴν ἡ σύνθεσις. τὰ δὲ παρὰ τὰ εἰς ἡ λίγοντα θῆλυκὰ συντιθέμενα
καὶ εἰς ἡς περατούμενα ἐπιθετικὰ τότε δέξυνεσθαι θέλει, ὅταν ἔχῃ
οὐδετέρου παρασχηματισμὸν καὶ τὴν γενικὴν εἰς οὓς περατουμένην, 5
εὐτυχοῦς εὐτυχεῖς εὐτυχεῖς, εὐρυπυλοῦς εὐρυπυλέες εὐρυπυλεῖς. οὗτως
οὖν ἔχρην καὶ τὸ προκείμενον. ὅμως μέντοι ἡ παράδοσις τὸ νεήκης
καὶ τανάκης βαρύνει κατὰ συνεκδρομὴν τοῦ ευμήκης μεγακήτης.

393. βεβρυχώς] βρυχώμενος, σπάμενος, καὶ συντρίβων τοὺς
οὖντας, ἡ δάκνων. μεμίμηται δὲ τὸ γινόμενον πάθος περὶ τοὺς ιο
βιοθανατοῦντας· εἰώθασι γὰρ τοὺς οὖντας βρύχειν.

399. *αὐτὰρ ὁ γ' ἀσθμαίνων] Ἀρισταρχος χωρὶς τοῦ γ', αὐτὰρ
ὁ ἀσθμαίνων.

403. *Ἀσίου ἀχνύμενος] ὅτι παρεῖται ἡ πρόθεσις, περὶ Ἀσίου.

407. *κανόνεσσ'] ἐκ πλήρους αἱ Ἀριστάρχου κανόνεσσι. 15

408. ὅτι τὸ πᾶς ἀντὶ τοῦ ὅλος. ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τὸ “πᾶσαι
ἢ ὠτίγνυντο πύλαι” (Π. 8, 58) ἀντὶ τοῦ ὅλαι.

415. πυλάρταο κρατεροῖο] ὅτι τοῦ ἰσχυρῶς τὰς πύλας ἐπαρ-
τῶντος, ὃ ἐστιν ἀρμόδζοντος. ἀμφότερα γὰρ πρὸς ἐν ληπτέον.

*οὗτως ἴόντα διὰ τοῦ ἵ αἱ Ἀριστάρχου. 20

420. περίβη] πρὸς τὴν ἔξηγησιν τοῦ “δεῖ Χρύσην ἀμφιβέβηκας”
(Π. 1, 37) ἀντὶ τοῦ ὑπερμαχεῖς, κατὰ μεταφορὰν τῶν τετραπόδων.

423. *οὗτως διὰ τοῦ ἓ αἱ Ἀριστάρχου, οὐ διὰ τοῦ ἄ στενά-
χοντα ἐπὶ τοῦ νεκροῦ (γελοῖον γὰρ), ἀλλ' ἐπὶ τῶν βασταζόντων.

ὅτι Ζηνόδοτος γράφει στενάχοντα, ἐνικῶς. 25

426. ὅτι ἐκ παρεπομένου τὸ ἀπολέσθαι· οἱ γὰρ ἐν πολέμῳ
πίπτοντες ψόφου ἀποτελοῦσι τοῖς ὅπλοις. ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τοὺς
γλωσσογράφους· οὗτοι γὰρ ἐν ἀνθ' ἐνὸς ἐδέξαντο δεδουπότος ἀντὶ³⁰
τοῦ τεθνηκότος (Π. 23, 679).

427. ἔνθ' Αἰσυῆτα] τὸ ἔξῆς, ἔνθ' Αἰσυῆταο οὐδὲ ἥρωα, Ἀλκά- 30
θοον ὑπ' Ἰδομενῆς Ποσειδάνων ἐδάμασσε· τὰ δὲ λοιπὰ διὰ μέσου.
ἐπεὶ δὲ πολὺ διέστη τὸ ἔξης, εἰκότως ἀνείληφε τοῦ πράγματος τὴν
ἀρχὴν σχεδὸν ταῖς αὐταῖς φωναῖς· τὸ μὲν γὰρ τότε ἀντὶ τοῦ ἄνω

11. βιοθανάτοῦντας, quo duplex
indicatur scriptura, βιοθανατοῦντας
et βιοθανάτους.

20. οὗτως Cobetus] ὅτι

23. στενάχοντα Vill.] om.

28. ἐν addidit Bekkerus.

33. ταῖς addidit Friedl.

κειμένου ἔνθα παρείληπται, ἡ δὲ τὸν ἀντωνυμία κατ' ἀναφορὰν ἐπὶ τοῦ Ἀλκάθου κεῖται. οὗτος οὖν διορθωτέον, ὡς διὰ μέσου.

439. ῥῆξεν δέ οἱ ἀμφὶ χιτῶνα] ὅτι σαφῶς τὸν θώρακα χιτῶνα χαλκοῦν.

441. τὸ αὖν δασυτέον· σημαίνει δὲ τὸ ἔηρόν. θέλει δὲ σημᾶναι 5 τὸν ὕσπερ ἥδη νεκρούμενον.

443. οὐρίαχον] τὸν σαυρωτῆρα τοῦ δόρατος, τουτέστι τὸ ὄπισθεν μέρος, δὲν καὶ γρόσφον καὶ στόρβυγγά φασιν.

πελέμιξεν] οὗτος διὰ τοῦ ξ' Ἀρίσταρχος καὶ Ἀριστοφάνης. ἄλλοι δὲ πελέμιξεν διὰ τοῦ ξ. 10

444. *ἀντὶ τοῦ ὄρμα ὁ σίδηρος πρόσω χωρῆσαι.

446. *ἢ ἄρα] ἄρα ἀξίως καὶ δεόντως δοκοῦμέν σοι αὐχεῖν, τρεῖς ἀνὴρ ἐνὸς πεφονευκότες;

*οὗτος Ἀρίσταρχος δή τι εἴσκομεν, χωρὶς του σ.

447. *οὗτος Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ. Ζηνόδοτος διὰ τοῦ α. 15

448. *ἐναντίον] γράφεται καὶ ἐναντίος.

449. *Ἀρίσταρχος χωρὶς τοῦ σ. Ἡδη.

450. Κρήτη ἐπίουρον] τοῦτο τριχώς ἀνεγνώσθη. Ζηνόδοτος γὰρ ὡς ἐπίκουρον, ἐκδεχόμενος βασιλέα καὶ φύλακα. καὶ Ἀρίσταρχος δὲ οὗτος, ἐκδεχόμενος τὸν φύλακα. μέμνηται δὲ καὶ ὁ Διδύμος τῆς 20 ἀποδόσεως καὶ Τρύφων. ἐκεῖνο δὲ προστίθησιν ὁ Τρύφων, ὅτι ὁ ἐπίουρος, ὡς ἐπίσκοπος, οὐ πάντως ἔχει ἐγκείμενον τὸν οὐρόν τὸν φύλακα κατὰ ταύτην τὴν ἀπόδοσιν τί γὰρ κεκώλυκε παρὰ τὸ ὅρῳ εἶναι ἐπίορον καὶ ἐπίουρον τὸν ἐπιορῶντα, ἐψιλῶσθαι δὲ διὰ τὴν ἐπένθεσιν τοῦ ὑ; καὶ ἡμεῖς δὲ συγκατατιθέμεθα τούτοις. εἰσὶ δὲ 25 οἱ ἀνέστρεψαν τὴν πρόθεσιν, Κρήτη ἔπι. ὁ δὲ Ἀσκαλωνίτης παρέλκειν ἥγειται τὴν ἔπι· διὸ καὶ τὸν τόνον φυλάσσει τῆς προθέσεως, ὅμοίως τῷ “Βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ” (Od. 3, 422).

452. Δευκαλίων ἔμ· ἔτικτε] ὁρθοτονητέον. τὴν ἀντωνυμίαν ἔστι γὰρ ἀντιδιαστολή.

30

2. Ἀλκάθον] Ἀλκαθόν Vill. frustra. Ἀλκάθφ est in scholio alias codicis infra ad v. 461 et Ἀλκάθον ad 14, 120.

aὕτως. Vid. La Roche Texikr. p. 209.

21. Τρύφων] In libro περὶ ἀρχαίς ἀναγνώσεως, ut coniecit Lehrsius Arist. p. 107.

8. *στρόβυγγα] στρόφυγγα
14. χωρὶς τοῦ σ.] Nam alii δή τι σ'
15. διὰ τοῦ α] I. e. αὕτως vel

27. τῆς προθέσεως delet Pluygers.
de Zenod. p. 1.

456. *Ἀρίσταρχος ἡ τινα. ἄλλοι δὲ εἴ τινα.

έταρίσσαιτο] ὅτι ἀντὶ τοῦ συνεργὸν λάβοι, πρὸς τὸ “ἴκμενον οὗρον ἵει πλησίστιον ἐσθλὸν ἔταιρον” (Od. 11, 7).

459. βῆμαι ἐπ' Αἰνείαν] Τροίας ἀλούσης Αἰνείας Ἀγχίσην παραλαβὼν τὸν πατέρα ἔφυγεν. ναυαγίῳ δὲ περιπεσὸν περὶ τὸν Ἀθω 5 ἀγγεῖ σὺν τῷ πατρί. καὶ Ἀγχίσης μὲν παρὰ τῷ Καλαύρῳ ὅρει πλησίον Ἀνθέμου ποταμοῦ τελευτῇ, θάφας δὲ αὐτὸν Αἰνείας ὅπου καὶ νῦν τάφος ἐστὶν Ἀγχίσου λεγόμενος ἐν πυάνῃ κατὰ βούλησιν τῆς μητρὸς Ἀφροδίτης πόλιν ἔκτισε τὴν ἀπ' αὐτοῦ Αἰνειάδα προσαγορευθεῖσαν. τελευτήσαντος δὲ τούτου ὁ ἐξ αὐτῆς γενόμενος παῖς 10 λάθρᾳ ἐπὶ τὴν πατρώφαν ἀρχὴν παραγενόμενος καὶ πόλιν ἀναστήσας, παραλαβὼν δὲ τὸν στρατὸν μετώκησεν εἰς Ἰταλίαν καὶ κτίζει πόλιν ‘Ρώμην.

461. οῦνεκ' ἦρ' ἐσθλὸν ἔόντα μετ' ἀνδράσιν] τὸ μετ' ἀνδράσιν δύναται ἔκατέρωσε συντάττεσθαι· ἀδιάφορον γάρ.

15

465. *ἐπαμύνομεν] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἐπαμύνωμεν.

*οὗτος σχεδὸν ἄπασαι, ἐπαμύνομεν.

470. *ὅτι σαφῶς φόβος ἀντὶ τοῦ φυγῆ.

τηλύγετος ὁ τηλοῦ τῆς ἡλικίας γεγονὼς τοῖς γονεῦσι, μεθ' ὃν οὐκ ἂν τις γένοιτο. οἱ τοιοῦτοι δὲ ἄνανδροι ὡς ἐπίπαν γίνονται, διὰ τὸ 20 πλείσιν τρυφῆς ἀξιοῦσθαι ὑπὸ τῶν γονέων.

471. ὅτι ἀντιδιέσταλται τῷ φόβῳ τὸ ἔμενε, ἐξ οὗ σαφὲς ὅτι ὁ φόβος τὴν φυγὴν σημαίνει.

473. οἰσπόλῳ] ἥτοι ἐν φῷδεσσι ἀναστρέφονται, ὅ ἐστι πρόβατα (πολεῖν γὰρ τὸ ἀναστρέφεσθαι). ἡ ἐν φῷδεσσι τις καὶ μόνος πωλεῖται, 25 ἐξ οὗ δηλοῦ τῷ ἐρήμῳ.

474. ὀφθαλμὸν δ' ἄρα οἱ πυρὶ λάμπετον] ὅτι πτῶσις ἥλλακται καὶ πρόθεσις παρεῖται, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ πυρὸς λάμπουσι..

476. διὰ μέσου τὸ οὐδὲ ὑπεχώρει.

477. ὅτι πτῶσις ἥλλακται, ἀντὶ τοῦ Αἰνείου ἐπιόντος.

30

485. *τῷδε ἐπὶ θυμῷ] ἐπὶ τῇ παρούσῃ μοι προθέσει.

οὗτος αἱ Ἀριστάρχου, διὰ τοῦ π, ἐπὶ θυμῷ, καὶ πᾶσαι οὗτοις

4. Scholion hoc in ed. Romana
et apud Bekkerum legitur ad 20,
307. Comparandus cum eo Tzetza
ad Lycophr. 1263.

17. ἐπαμύνομεν] ἐπαμύνωμεν

24. *ἀναστρέφονται—γὰρ τὸ] om.

30. ὅτι] ἡ

31. In marg. a m. rec. ἐνὶ θυμῷ.
προθέσει] πρὸ

32. In marg. inter. ἀριστῷ τῷδε

ἐπὶ θυμῷ et supra ad v. 468 εργο-

librarii ἀριστῷ τῷ δ' ἐπὶ θυμῷ.

εῖχον. καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ, “εἰ γὰρ ἐγὼν οὗτος νέος εἶην τῷδ’ ἐπὶ θυμῷ” (16, 99). Ζηνόδοτος δὲ ὁ μηλικίην σὺν τῷ ὑψηλαφεν.

493. πιόμεν’ ἐκ βοτάνης] ὅτι ἐκ βοτάνης ἐστὶ μετὰ τὴν βόσκησιν, ὡς λέγομεν “ἐξ ἀρίστου παρέσομαι” ἀντὶ τοῦ μετὰ τὸ ἄριστον. 5

496. πρὸς τὸ αὐτοσχεδὸν, ὅτι ὡς σχεδὴν καὶ συστάθη ἀγωνιούμενοι.

499. *ἔξοχον ἄλλων] οὗτος διὰ τοῦ ὑπέροχον ἀπασσαί.

502. πρῶτος] ἡ Ἀριστοφάνειος πρόσθεν ἀκόντισε, καὶ μήποτε βέλτιον πρότερος γὰρ ἀν εἴπεν. 10

ἀκόντισεν Ἰδομενῆς] πρὸς τὸ σχῆμα, ὅτι ἐλλείπει ἡ πρόθεσις καὶ πτῶσις ἥλλακται, ἀντὶ τοῦ ὡς ἐπ’ Ἰδομενῆα.

507. ρῆξε δὲ θώρηκος γύαλον] ὅτι οὐ κεχωρισμένος τοῦ θώρακος τόπος τὸ γύαλον, ἀλλὰ καθόλου τὸ κύτος· καὶ γὰρ τὰ κεκοιλωμένα ἄντρα γύαλα καλοῦσιν. 15

510. ἔτ’ ἄλλα] οἱ μὲν τὸ πλῆρες ἐκδέχονται τὰ ἄλλα, ἐν συναλοιφῇ δὲ γενέσθαι τἄλλα, ὡς τὰ ἄθλα τἄθλα προείρηται δὲ περὶ τῆς τοιαύτης παρ’ αὐτῷ συναλοιφῆς τε καὶ συντάξεως τῶν ἄρθρων. ἄμεινον οὖν ἐκδέχεσθαι ἔτι καὶ ἄλλα.

513. ὅτι τρέσσαι φυγεῖν μετὰ δέους, ἀλλ’ οὐ ψιλῶς φυγεῖν 20 “τρεῖν μ’ οὐκ ἐᾶ Παλλὰς Ἀθῆνη” (Il. 5, 256).

521. οὐδὲ ἄρα πω] οὐδέπω ἐμεμαθήκει. ἐζήτηται δὲ πῶς θεὸς ὁν δὲ Ἀρης οὐκ ἔδει περὶ τοῦ οὐρανοῦ. ρήτεον οὖν ὅτι παρὰ τῷ ποιητῇ οἱ θεοὶ σωματικῶς λαμβανόμενοι ἀνθρωποειδῶς ἐφίστανται, ἀθανασίᾳ μόνῃ διαφέροντες τῶν ἀνθρώπων, τοῖς δὲ αὐτοῖς ἐνέχονται πάθεσιν. 25

τὸ βριήπυος οὗτος ἐγένετο. ἦπις ὡς γῆρας, μελίγηρος, ἔπειτα γενικὴ βριήπυος, ἥτις εἰς εὐθεῖαν μετέστη, ὁ βριήπυος· οὐ γὰρ ἄθετος γενικὰς ἀναπέμπεσθαι εἰς εὐθείας, καὶ μάλιστα παρὰ τῷ ποιητῇ. διὸ καὶ προπαροξύνει αὐτὸν ἡ συνήθεια. ταῦτα οἱ Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ θῆταις καθόλου. 30

541. *οὗτος Ἀρίσταρχος, χωρὶς τοῦ ἴ. ἔνιοι δὲ Αἰνείας δ’ Ἀφαρῆα.

542. τὴν οἶ ὄρθοτομητέον μεταλαμβάνεται γὰρ εἰς σύνθετον.

2. δημηλικίην σὺν τῷ ὑ] δημηλικίη σὺν τῷ ī Cobetus.

15. γύαλα Bekkerus] γυῖα

22. *οὐδέπω] οὐδέποτε

25. ἐνέχονται Cobetus] ἐρέχονται

543. ἔάφθη] Ἀρίσταρχος δασύνει, ἀπὸ τοῦ ἔπεισθαι· φησὶ γὰρ ὅτι ἐπηκολούθησεν αὐτῷ· καὶ δῆλον ὅτι παρὰ τὸ ἔπω οὐφθη ἡ εἰφθη· ὅφειλεν εἶναι ὁ ἀόριστος, καὶ κατὰ διαιρεσιν ἐγίνετο ἔάφθη, ὡς τὸ ηγη ἐάγη, ηλη ἐάλη, ηλω ἐάλω, τῆς δασείας ἐπὶ τὴν ἀρχὴν χωρούσης, ὡς ἔθος. ταῦτα ὁ Τρύφων ἀπεφαίνετο ὑπὲρ τοῦ Ἀριστάρχου, πιθανῶς πάνυ. ημεῖς δὲ ἔχομεν περὶ τὸν σχηματισμὸν τις ἔξαιρετον συμβεβηκὸς ἐπιστῆσαι πρὸς τὸ πρῶτον. ἡ εἰ δίφθογγος ἐν τοῖς παρῳχημένοις ἄρχουσα εἰ διαιροῦτο, εἰς δύο εἾ διαιρεῖται, εἴριτο ἔρτο (“ἀτὰρ ἡλέκτροιν ἔερτο” Od. 15, 460). εἴργυν ἔέργυν (“κατὰ συφεοῖσιν ἔέργυν” Od. 10, 238). οὐκ ἄρα ἐκ τοῦ εἰφθη 10 ἐγίνετο ἡ διαιρεσις. δῶμεν δὲ ἀπὸ τοῦ ἡ ἄρχεσθαι τὸ οὐφθη, ἐπεὶ ἀδιαφόρως τὰ ἀπὸ τοῦ ἐ ἀρχόμενα ῥήματα εἰνθε κλίνεσθαι καὶ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου κατ’ ἀρχὴν καὶ διὰ τοῦ η· ἀπὸ γοῦν τοῦ ἐλκῶ περισπαμένου εἴλκεον φήσας τὸν παρατατικὸν, διὰ τοῦ η τὸν ἀόριστον 20 ἔζηνεγκεν ἐν τῷ “Λητὸν γὰρ ηλκησε Διός” (Od. 11, 580). ἀλλ’ 15 οὐ θέλει πάλιν τὸ η τὸ κατ’ ἀρχὴν τῶν παρῳχημένων εἰς εἾ καὶ αἱ διαιρέσθαι, ὅποτε ὁ ἐνεστὼς ἄρχει ἀπὸ τοῦ ἐ ἀπὸ μέντοι τοῦ αἱ καὶ η, ὡς δῆλον ἐκ τῶν τοιούτων, ηλη ἐάλη (ἀλῶ γὰρ τὸ θέμα· πρόδηλον κάκ τῆς ἀλείς μετοχῆς), ηγη ἐάγη. πῶς οὖν παρὰ τὸ ἔπω καὶ οὐφθη τὸ ἔάφθη δύναται διαιρεῖσθαι; διὸ ὁ Τυραννίων 20 ἐκδέχεται ἀπὸ τοῦ ἄπτω, οὐ γίνεται ἀόριστος, φησὶν, οὐφθη, καὶ ποιητικῶς ἄφθη, προσοδῶ δὲ τοῦ ἐ ἔάφθη. ὅτι δὲ τὸ προσερχόμενον ἐ ταῖς δασυνομέναις λέξεσι μεταληπτικὸν γίνεται τῆς ἐκείνων δασύτητος, πρόδηλον κάκ τοῦ ἔερσα ἔεδνα ἐήνδανε ἐώρων. οὗτος οὖν καὶ τὸ ἔάφθη ἔχει. σημαίνει δὲ τὸ οἵονεὶ συνήφθη αὐτῷ. ταῦτα μὲν 25 ὁ Τυραννίων. εἰ δὲ ηβούλετο καὶ διαιρεσιν παραλαμβάνειν ὁ ἀνὴρ, οὐδὲν ην τὸ κωλῦον.

546. *ἀπὸ] Ζηνόδοτος διὰ δὲ φλέβα.

548. ὅτι πᾶσαν ἀντὶ τοῦ ὄλην, καὶ ὅτι ἐπὶ τὴν πληγὴν πέπτωκε διὰ τὸ παραλεύσθαι τὴν νωτιαίαν φλέβα καὶ μηκέτι εἶναι τὸ 30 ἀντέχον νεῦρον.

*551. *περισταδόν] Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης διὰ τοῦ αἱ παρασταδόν.

9. εἴρτο] ἥρτο

19. ηγη addidit Bekkerus.

ἐάγη] ἥδον ἔαδον addit Lehrsius

collato scholio 14, 340.

29. In marg. inter. ὅτι αἱ ὄλην

30. νωτιαίαν Bekkerus] νωτιέα

557. * οὐδέ οἱ ἔγχος ἔχ' ἀτρέμας] ὅτι πτῶσις ἥλλακται δοτικὴ ἀντὶ γενικῆς οὐδὲ αὐτοῦ τὸ ἔγχος.

563. * κυανοχαῖτα] ὅτι ἀντὶ τοῦ κυανοχαίτης.

564. * σκῶλος] ὅτι ἄπαξ ὁ σκῶλος.

* ἀκάνθης εἶδος ὁ σκῶλος, η πυρωθεῖσα εὗτονος γίνεται. 5

σκῶλον τὸν σκόλοπας οἱ γὰρ ἄγροικοι ἀποξύνοντες τὰ ξύλα πυρακτοῦσι τὸ ἄκρον, ὅπως πιληθὲν εἴη στερρότερον χρῶνται δὲ αὐτῷ ἀντὶ αἰχμῆς. ἐπεὶ οὖν καὶ τὸ δόρυ οὐ σφόδρα τὴν δύναμιν ἐνέργον εἶχεν, ἔμεινε, φησὶν, ἐπὶ τοσοῦτον διελθὸν ὅσον καὶ σκῶλος περονῆσαι δύναται. 10

569. ***Αρης*] ὁ πόλεμος κυρίως, δι' ὃν η τρῶσις.

570. * ἐν ἄλλῳ ὁ δὲ σχόμενος.

575. *ὅτι πτῶσις ἥλλακται ἀντὶ τοῦ τοῦ δὲ σκότος ὅσσε.

577. Θρηϊκίῳ] μόνοι γὰρ ἐν βαρβάροις οἱ Θρᾷκες μεγίστοις ξίφεσι χρῶνται. η οὖν ἀπὸ τοῦ ἐπικουρικοῦ τῶν Θρᾳκῶν εἶχεν λαβὼν, 15 η μετεπέμψατο ὡς καλλιστεῦον· οἱ δὲ τῇ καλουμένῃ ρόμφαία.

583. τοῖζου πῆχυν ἀνεῖλκεν] οἱ μὲν κατὰ Δωριέας τὴν νευρὰν, οἱ δὲ τὸ κέρας· οἱ δὲ τῷ πῆχυι τὸ τοῖζον εἰλκεν.

584. **όμαρτήτην*] Αρίσταρχος ὁμαρτήδην ὡς τμῆδην.

τὸ δ' ἄρ' ὁμαρτήτην] ὅτι ἐπὶ τοῦ Ἐλένου ὕστερον εἰπὼν ἀπ' 20 αὐτῷ ἤρξατο εἰπὼν “Πριαμῖδης μὲν ἔπειτα,” πρὸς τὸ δεύτερον.

586. Πριαμῖδης μὲν ἔπειτα κατὰ στῆθος] ὅτι τὸ ἔπειτά ἔστι μετὰ ταῦτα, πρὸς τὸ “Φοῖνιξ μὲν πρώτιστα, αὐτὰρ ἔπειτ’ Αἴας τε μέγας” (Πλ. 9, 168). οὐκ ἔστι νῦν ἀντὶ τοῦ μετὰ ταῦτα, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ δῆτος ἄμα γὰρ ἔπειμψεν ὁ μὲν τὸν διστὸν, οἱ δὲ τὸ δόρυ. 25

588. πτυόφιν] πτύου. πτύου δέ ἔστιν ἐν φ τὰ ἥλοημένα γενή- ματα ἀναβάλλουσι χωρίζοντες τοῦ ἀχύρου. οἱ δὲ τύπος παραγωγή· τῇ φί παραγωγή ὁ ποιητὴς κατὰ τριῶν κέχρηται πτώσεων, ἐπὶ γενικῆς, δοτικῆς, αἰτιατικῆς. “ἡ ἐπὶ δεξιόφιν” (308)· ἔστι γὰρ ἡ ἐπὶ τὰ δεξιά. η ἐπὶ εὐθείας· ‘Ησίοδος (Ο. 214) “οδὸς δὲ 30

5. * δ σκῶλος] η σκῶλος

et addit ἀπαντῶν post πρὸς τὸ δεύτερον.

7. * στερρότερον] στερεότερον

25. δ—δ Vill.] οἱ—οἱ

8. * αὐτῷ] αὐτὸ

26. ἥλοημένα Bastius ad Greg.

14. * μόνοι] μόνοις

p. 905] ἥλωμένα

15. * εἰχεν] ἔχειν

27. * παραγωγή] παράγωγος

17. Δωριέας (δοριέας Α)] * Δω-

28. κατὰ Vill.] μετὰ

ριέας

21. εἰπὼν delet Friedlaenderus

έτερηφι παρελθεῖν” ἔστι γὰρ ἔτέρα. ἐπὶ δὲ κλητικῆς Ἀλκμάν ὁ μελοποιὸς οὗτως “Μῶσα Διὸς θύγατερ ὠρανίαφι λίγ' ἀείσομαι” ἔστι γὰρ οὐρανία.

πτυσθίν] τινὲς τὰ μὲν σιδηρᾶ πτύνα, τὰ δὲ ξύλινα καὶ τρόπου χειρὸς ἔχοντα, οἵς καὶ τὴν γῆν μεταβάλλουσι, θρίνακάς φασι. 5 παρὰ δὲ Ἀττικοῖς πτύνα.

589. θρώσκωσιν κύαμοι], περιφερεῖς γὰρ, ὅντες ῥῶν τῶν πυρῶν ἀφάλλοντας.

594. τὴν βάλεν ἦ δὲ ἔχε] οὗτως, ἦ δὲ ἔχε τάξον μετὰ τοῦ ἵ, αἱ Ἀριστάρχου ἔστι γὰρ, καθ' ὃ μέρος κατεῖχεν, ὡς ἐπὶ τοῦ “ἡ ιο
ρ ἵδε γυμνωθέντα” (Il. 12, 389). τινὲς δὲ ἀνευ τοῦ ἵ γράφοντες ἐφ' ὅλης τῆς χειρὸς δέχονται τὸ λεγόμενον, τὴν κατέχουσαν τὸ τόξον χεῖρα.

599. *ἐϋστρόφῳ] Ἀρίσταρχος ἐϋστρεφεῖ, ὡς ἀπὸ τοῦ ἐϋστρεφῆς. 15

608. *ἔσχεθε] γρ. ἔσχετο.

609. *Ζηνόδοτος μέγα δὲ ἥλπετο νίκην.

610. ξίφος ἀργυρόθλον] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει χείρεσσι μάχαιραν. ἀγνοεῖ δὲ ὅτι “Ομηρος τὴν παραξιφίδα μάχαιραν καλεῖ, τὸ δὲ πολεμιστήριον ξίφος.” 20

613. *ἔφίκοντο] οὗτος Ἀρίσταρχος ἄλλοι δὲ ἀφίκεσθον, Ἀριστοφάνης δὲ ἀφικέσθην.

617. οὗτος πέσον αἱ Ἀριστάρχου διὰ τοῦ ὅ, ὡς ἐκεῖ “ὡς τῶν ἐκ χειρῶν βέλεα ρέον” (Il. 12, 159).

622. ἄλλης μὲν λώβης] τοῖς εἰς ἐμὲ ὑμῖν πεπραγμένοις ἄλλο 25 μὲν οὐδὲν ἐνδεῖ τῶν αἰσχρῶν.

*τοῦτο ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς ἀναγνωστέον λείπει γὰρ τὸ ἐστέ ἢ τὸ ἐσμέν.

5. μεταβάλλουσι] *μεταβάλλουσι καὶ τὸν ἀστάχνας ἀναρρίπτουσι

6. *πτύνα] πτέα

7. *πυρῶν] πυλλῶν (sic)

9. In marg. inter. οὗτος Ἀρίσταρχος ἦ δὲ ἔχε, καθ' ὃ μέρος κατεῖχε.

14. ἐϋστρεφῆς] ἐϋστρεφές

Versui proximo (600) adscriptum in marg. inter. ἐφερε τῷ Ἀγημορι, quod, ut aliae multae huiusmodi annotationes breves,

glossematis interlinearibus potius annumerandum quam scholiis.

22. ἀφικέσθην] *ἀφικέσθην ut Nauckius Aristoph. p. 36.

23. In marg. inter. οὗτος διὰ τοῦ σὸς (sic) πέσον

25. ἀλλο Bekkerus] ἀλλω

27. ἐστέ] εἰστέον (sic). Porro in marg. inter. λ ἔχουστ τὸ πλῆρες εὐ (sic).

623. ὅτι πρὸς τὴν λώβην μόνην ἀπαντήσας ἐπήνεγκεν ἦν ἐμὲ λωβήσασθε.

ἡ μὲν συνήθεια πάλιν συνάπτει ἔως τοῦ κύνες· δύναται δὲ καθ' ἑαυτὸν λέγεσθαι μόνον τὸ κακὰ κύνες, καὶ μᾶλλον γε τὸν σχετλι-
ασμὸν ἐμφαίνει. 5

626. ὅ̄ μεν κουριδίην] πρὸς τὴν κουριδίαν, ὡς ἐκ παρθενίας αὐτῆς.
ἔσχεν δὲ Μενέλαος, καὶ οὐκ οὐδὲ τὰ περὶ τῆς Θησέως ἀρπαγῆς.

*καὶ κτήματα πάντα] ἐν ἄλλῳ καὶ κτήμαθ' ἄμ' αὐτῷ.

627. μὰψ οἰχεοθ' ἀνάγοντες] ἡ διπλῆ. ὅτι Ζηνόδοτος γράφει μὰψ οἰχεσθον ἄγοντες. καὶ τὸ δυϊκὸν συγχεῖται ἐπὶ πολλῶν εἰς τασσόμενον· καὶ ἥγνόηκεν ὅτι ἀναγωγὴν καλεῖ τὸν ἐκ Πελοπονήσου εἰς Τροίαν πλοῦν.

φιλέεσθε παρ' αὐτῇ] διχῶς αἱ Ἀριστάρχου, καὶ διὰ τοῦ ἔ-

629. ἥρωας Ἀχαιούς] ὅτι σαφῶς πάντας τοὺς Ἑλληνας ἥρωας καλεῖ, πρὸς Ἰστρον λέγοντα μόνους τοὺς βασιλεῖς ἥρωας λέγεσθαι 15 ὑφ' Ὁμήρου.

638. ὁ νοῦς· πᾶς τις, φησὶ, τῶν τερπυῶν βούλεται κορεσθῆναι ἢ τοῦ πολέμου, οἱ δὲ Τρῷες οὐχ οὕτως.

643. *πρὸς τὴν περὶ τοῦ Πυλαιμένους ζῆτησιν.

649. *ὅτι πτῶσις ἥλλακται, χρόα ἀντὶ τοῦ χρωτός. 20

653. *κατ' αἴθι] βραχὺ διασταλτέον πρὸς τὸ σαφές.

657. ἐς δίφρον ἀνέσαντες] Ἀπολλώνιος δὲ Ρόδιος ἐν τῷ πρὸς Ζηνόδοτον ἐς δίφρον ἀναβέντες.

*ὅτι θηλυκῶς τὴν Ἰλιον·

658, 659. ἀχνύμενοι, μετὰ δέ σφι—ποινὴ δ' οὗτις παιδός] ἀθετοῦν- 25 ται ἀμφότεροι, ὅτι πλανηθείς τις ἐκ τοῦ “οἵς ῥα πατρὶ φίλῳ ἐπετο” ἔταξεν αὐτοὺς, ἵνα καὶ διατήρη τὸν οὐδὲν ὀδύρηται. οὐ λέγει δὲ νῦν ἐπετο, ἀλλ' ὅτε τὸ πρῶτον ἐκ τῆς πατρίδος παρεγίνετο. διὸ καὶ πρόσκειται τὸ “ἐς Τροίην, οὐδὲ αὗτις ἀφίκετο.” εἰ δὲ μένοιεν οἱ στίχοι οὗτοι, νοητέον ὅμωνυμίαν εἶναι. 30

ζητεῖται πῶς ἀνωτέρω (Π. 5, 576) ἀνηρημένος ὑπὸ Μενέλαου δὲ Πυλαιμένης τὰ νῦν δύναται ἀκολουθεῖν τῷ παιδὶ καὶ κλαίειν. ἔστι

5. Post hoc scholion legitur lemma (v. 625) ξεινίου ὃς τε ποτ' ὅ] ὅτι Friedlaenderus.
ἅμμι διαφθέρεται πόλιν αἰπήν, sed 13. παρ'] περ. Duplex fuit
scholion ipsum exedit. scriptura, παρ' vel περ.
6. πρὸς Bekk.] ὅτι πρὸς 19. περὶ τοῦ Πυλαιμένους] V. ad
vol. I p. 1, 7. 133, II. 184, 2.

δὲ λέγειν ὅτι δύο Πυλαμένεις Παφλαγόνων ἡγεμόνας συνίστησιν ὁ ποιητής, ὡς Αἴαντας δύο καὶ Εύρυθάτας δύο κήρυκας, τὸν μὲν Ἀγαμέμνονος, τὸν δὲ Ὄδυσσεως. ἔνιοι δὲ πιθανῶς μεταγράφουσι “μετὰ δὲ οὐ σφι πατὴρ κίε δάκρυα λείβων.”

659. ποιὴ δὲ οὐ τις παιδὸς ἐγίνετο τεθνῆτος] ἐπεὶ οὐχ ὁ πατὴρ 5 τυμαρεῖ αὐτῷ, ἀλλ’ ὁ Ἀλέξανδρος χαλεπήνας, ὑπὲρ τοῦ ἀγηρημένου Εὐχήκορα τὸν Κορίνθιον ἀναιρεῖ.

663. ὅτι διστὰς εἰμαρμένας ἵποτίθεται τοῦ Εὐχήνορος, καθάπερ καὶ ἐπ’ Ἀχιλλέως (Il. 9, 411) “διχθαδίας κῆρας φερέμεν.”

669. *θωήν] νῦν τὴν μέμψιν. 10

674. βραχὺ διασταλτέον, Διὶ φίλος· διὰ μέσου γάρ ἐστι τὸ οὐδέτε τι γῆδη. 10

681. Αἴαντός τε νέες] ὅτι τοῦ Λοκροῦ λέγει Αἴαντος· οὗτος γὰρ πλησίον ἐνεώλκει τοῦ Πρωτεσιλάου. πρὸς τὰ περὶ τοῦ ναυστάθμου.

683. τεῖχας χθαμαλώτατον ἀντὶ τοῦ χθαμαλόν, ὡς “ἀκρό- 15 τατον δ’ ἄρ’ οἵστος” (Il. 4, 139). ἦν δὲ χθαμαλὸν διὰ τὸ ἀφηρῆσθαι τῆς ἐπάλξεως ὑπὸ Σαρπηδόνος, ἥ ὡς πρὸς σύγκρισιν τοῦ πολυανδρίου, ὡς ἡπειρυμένως ποιήσαντες οὐκ ἔξωμάλισαν αὐτό· διὸ καὶ ἡ ὑπέρβασις τοῖς βαρβάροις δυνατὴ γέγονεν.

684. ζαχρηῖς] λίαν ἐπιβαροῦντες, παρὰ τὸ χραύειν. 20

685. Ἰάονες] οἱ ἐν Πελοπονήσῳ Φθιῶται οἱ ὑπὸ Ἀχιλλεῖ, Φθῖοι δὲ οἱ ὑπὸ Πρωτεσιλάφ καὶ Φιλοκτήτη.

687. σπουδῇ ἐπαΐσσοντα] ὅτι τὸ σπουδῇ ἀντὶ τοῦ μόγις καὶ δυσέργως ἀπὸ τῶν ιεῶν αὐτὸν ἀπεῖργον.

692. ὅτι ἐν ἄλλοις οὐ νοῶν Ζηνοδοτος ὅτι Μέγης Φυλέως ἐστὶ, 25 γράφει “Φυλείδην τε Μέγην τε” (Il. 19, 239).

*οὔτως Μέγης, ἔξω τοῦ τε· οὗτος γάρ ἐστι Φυλείδης.

693. Φθίων ὡς Χίων, βαρυτόνως· καὶ γὰρ Φθῖοι ὡς Χῖοι· “Λοκροὶ καὶ Φθῖοι” (686).

694. ὅτι σαφῶς Ὁϊλεύς σὺν τῷ ὅ· πρόκειται γὰρ ἄρθρον, ὁ μὲν 30 νόθος νιός. πρὸς Ζηνοδοτον γράφοντα (Il. 12, 365) “ἀλλ’ οὐκ Ἰλιάδῃ.”

5. *οὐχ δ—ἀλλ’] om.

16. *ἥν] ήτοι

*χθαμαλόν] om.

23. Diple graefixa.

24. ἀπείργον Beck.] ἀπείργων

27. οὔτος Cobetus] οὐ

32. Ἰλιάδη] Ιλιάδην

697. *ὅτι σὺν τῷ ὁ 'Οϊλεύς.
702. *ἴστατ' ἀπ' Αἴαντος] Ζηνόδοτος χάζετ' ἀπ' Αἴαντος.
705. *χωρὶς τοῦ ἄν, ἀνεκηκίει, καὶ διὰ τοῦ ἄν.
707. [ἰεμένω] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἰεμένους· τὸ γὰρ ἰεμένω ὄρθην καὶ αἰτιατικὴν σημαίνει, καὶ ὅτι τέμει ἀντὶ τοῦ τέμηγη. 5
τέμει δὲ τε τέλσον ἀρούρης] τέλσον ὡς χέρσον^o γέγονε δὲ κατὰ μεταβολὴν, παρὰ τὸ τέλεις, πλεονάσαντος τοῦ σ.
712. οὐδ' ἄρ' 'Οϊλιάδῃ μεγαλήτορι] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἀλλ' οὐκ 'Ιλιάδῃ. δὲ "Ομῆρος σὺν τῷ ὁ λέγει 'Οϊλιάδης.
713. *σφι] οὗτως Ἀρίσταρχος, χωρὶς τοῦ ἄν, σφι· Ἀριστο-10 φάνης δὲ σὺν τῷ ἄν.
724. *ὅτι θηλυκῶς τὴν Ἰλιον.
725. *ὅτι ἐλλείπει ἡ πρός, πρὸς^o Εκτορα.
727. οὐνεκά τοι περὶ δῶκε] τὸ περὶ ἀντὶ τοῦ περισσῶς· τὸ δὲ δῶκε προπερισπαστέον. 15
- *τοῦτο ἀφ' ἔτέρας ἀρχῆς ἀναγνωστέον· λέγει δὲ ἐν ὑποκρίσει ἐρωτῶν.
731. ἐν ἄλλῳ καὶ οὗτος “ἄλλῳ δο ὄρχηστὸν, ἔτέρῳ κίθαριν καὶ ἀοιδὴν.”
733. *πολλοῖ] Ἀριστοφάνης πολλόν. 20
734. περισπαστέον τὸ πολεῖς ὡς ταχεῖς, ὅμοίως τῷ “πολεῖς ὀλέσαντ' αἰζηνούς” (Il. 15, 66). τοῦτο δέ φημι, ἐπεὶ τινες βούλονται ἔνεκα ἐμφάσεως μείζονος βαρυτόνως ἀναγινώσκειν, οἵς μάχεται καὶ ἡ ὄρθογραφία ἡ κατ' Ἰωνας. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι κατὰ συναλοιφὴν ἐκληπτέον, ἵνα διαιρῆται, μάλιστα δέ κε αὐτός. 25
736. πάντη γάρ σε περὶ στέφανος] ὅτι στέφανον ἥρωϊκὸν πρόσωπον ἀνόμαλε διὰ τῶν γενομένων αὐτῶν^o οὔτε γὰρ οἱ τῆς Πηγελόπης μυηστῆρες οὕθ' οἱ Φαίακες οὕθ' οἱ ἐπὶ τῶν θυσιῶν ἐστέφοντο. ἀλλ' ἵσως ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν ἐμπλοκὴν στεφάνης διὰ τὸ κυκλοτερὲς εἴρηται. 30

3. ἀνεκηκίει] Hoc ineptum est.
Duplex notatur scriptura, altera
ἀνακηκίει, altera ἀνεκήκιεν. In textu
codicis est ἀνεκηκίει.

4. ἰεμένω ετ ἰεμένους sine spiritu
in A.

18. Hoc scholion manus rec.
legitur in ima pagina.

25. κε Lehrsius] καλ. In textu
δέ κ' αὐτός.

27. διὰ] οὐδέποτε δὲ χρωμένους
εἰσήγαγε διὰ Lehrsius.

740. *ὅτι ἀρίστους τοὺς ἀριστέας, πρὸς τὸ “οῦνεκ’ ἄριστος ἔην”
(Il. 2, 580).

745. μὴ τὸ χθιζόν] ὅτι μεταφορικῶς χθιζὸν χρεῖος τῷ ἵσῳ
σταθμῷ ἀποκαταστήσωσι, τουτέστι μὴ ὁ ἡμεῖς ἐλάβομεν χθὲς
νικῶντες, σῆμερον εἰσπράξωσιν. 5

ἀλλως. μή πως τὴν χθεσινὴν ἤτταν ἀποδώσουσιν ἡμῖν οἱ Ἑλληνες,
ῶσπερ σταθμῷ δεδανεικότες. μηδέπω γὰρ νομισμάτων ὑπαρχόντων
σταθμῷ ἐδάνειζον οἱ ἀρχαῖοι χρυσίον καὶ ἀργύριον καὶ τὰ παρα-
πλήσια.

752. *εἰς τὸ καταπονούμενον μέρος. 10

754. ὅτι νιφόεντα τὰ ὅρη. καὶ Ὁλυμπος τοιγαροῦν ὕρος· νιφόεις
γὰρ λέγεται (Pl. 18, 615).

759. Τρτάκου ώς θυλάκου τὰ γὰρ εἰς κος λήγοντα τρισύλ-
λαβα, τὴν πρώτην συλλαβὴν εἰς ἀμετάβολον καταλήγουσαν ἔχοντα,
προπαροξύνεται, Λάμψακος Ῥύνδακος· “Ῥύνδακον ἀμφὶ βαθύ- 15
σχοινον.” οὗτως οὖν καὶ Τρτακος.

761. τοὺς δὲ εἴρ’ οὐκέτι πάμπαν] ὅτι συλληπτικῶς ἐπὶ τῶν
τετρωμένων καὶ τῶν ἀπολωλότων οὐ πάμπαν μὲν γὰρ ἀπήμονες οἱ
τραυματίαι, οὐκ ἀνόλεθροι δὲ οἱ τετελευτηκότες.

764. βεβλημένοι οὐτάμενοί τε] ἀντὶ τοῦ οἱ μὲν ἀπὸ μήκους 20
βεβλημένοι δόρατι ἡ ἴω, οἱ δὲ ἐκ τοῦ ἐγγὺς τετρωμένοι ξίφει ἡ τινὶ
τοιούτῳ.

*ὅτι πάλιν συλληπτικῶς· οἱ μὲν γὰρ ἐβέβληντο, οἱ δὲ οὐτά-
μενοι ἥσαν.

765. *ὅτι τοῦ ναυστάθμου τὰ ἀριστερὰ λέγει. 25

772. ἡθικῶς ὁ τοί ἐνταῦθα· οὐ γὰρ παρέλκει, ἀλλὰ ἔχει χώραν
κυριωτάτην, ἐπεὶ καὶ τὸ ὅλον δι’ Ἀλέξανδρον πράττεται.

κατ’ ἄκρης] ἔως τῆς ἀκροπόλεως· τινὲς δὲ κρῆς μονοσυλλάβως,
ἐπεὶ καὶ κρῆθεν φησιν.

*κατὰ κρατός.

773. *ὅτι θηλυκῶς ἡ Ἰλιος, καὶ τὸ τοί παρέλκει· οὐ γὰρ αὐτῷ
μόνῳ ἦν ὅλεθρος, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις. 30

*νῦν σοι ζήσεται αἰπὺς ὅλεθρος.

777. *ὅτι τὸ μέλλω ἀντὶ τοῦ ἔοικεν.

I. πρὸς — ἥηρ] Haec aliena esse
monet Friedlaenderus.

27. *πράττεται] πράττει

33. ζήσεται] ζώσεται

782. ὅτι συλληπτικῶς τὸ τῷ ἑτέρῳ συμβεβηκὸς ἐπ' ἀμφοτέρων τέταχεν· οὐ γὰρ ἀμφότεροι ἐτύπησαν, ἀλλ' ὁ μὲν Ἐλευθῆ, ὁ δὲ Δηῆφοβος ἐτύπη.

785. *οὗτος Ἀρίσταρχος. ἄλλοι δὲ μεμαῶτες.

786. *ἀλκῆς] ἀντὶ τοῦ ἀλεξήσεως καὶ βοηθείας.

787. πᾶρ δύναμιν δ' οὐκ ἔστι καὶ ἐστύμενον πολεμίζειν] τὸ ἔξῆς, οὐκ ἔστι πολεμίζειν τὸ δὲ ἐστύμενον διὰ μέσου. οὗτος οὖν διορθωτέον διαστολὴ ἐκατέρωθεν.

791. Ὄρθαιον ὡς Ἀλκαῖον, ἐπεὶ, φησὶ, τὰ διὰ τοῦ αἰος τρισύλλαβα, ἔχοντα τὴν πρώτην συλλαβὴν εἰς σύμφωνον καταλήγουσαν, 10 προπεριστᾶσθαι θέλει, χερσαῖς ὄρφναιος ἑρσαῖς ἀρχαῖος Ἀρναῖος Τρικκαῖος Ἐρμαῖος· ὅθεν τὸ Ἐρμαῖον κάρα παρὰ Σοφοκλεῖ. τὸ δὲ “ὅθι θεοὶ Ἐρμαῖος λόφος ἔστιν” (Od. 16, 471) ὡς εἰς ἴδιότητα καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ κυρίου πρὸς ἀντιδιαστολὴν διάφορον τόνον ἀνεδέξατο, ὡς Ἀθηναῖος καὶ Ἀθήναιος, ἀγοραῖος καὶ ἀγοραῖος. οὗτος οὖν καὶ Ὄρ-15 θαιος προπεριστῶμένως ἀναγνωστέον· οὐδεμίᾳ γὰρ ἀντιδιαστολὴ ἐπὶ τοῦ ὄνόματος κεχώρηκεν.

793. ὅτι ἀμοιβοὶ οἱ διαδεξάμενοι τοὺς ἔμπροσθεν παραγενομένους ἐπικούρους, ἥτοι οἱ ἐξ ἀμοιβῆς καὶ ἐναλλάξεως παραγεγούτες συμμαχῆσαι τοῖς Τρωσὶν ἀντὶ τῶν πρότερον συνεργούντων αὐ-20 τοῖς πολιτῶν διὰ γὰρ τὸ ἐπὶ δέκα ἔτη τὸν πόλεμον ἀνέσθαι οἱ πρῶτοι, κεκυηκότες κατὰ μάχην, ἵσαριθμων αὐτοῖς ἄλλων ἀποστελλομένων ἀπεπέμποντο, ὡς εἰκός. ἐξ ἀμοιβῆς ἀμύνοντες. ἡ οἱ ἀμοιβὴν ἀποδιδόντες τῷ Πριάμῳ διὰ τὸ καὶ αὐτὸν συμμαχῆσαι Φρυξίν (Il. 3, 188). ἐπιφέρει γὰρ “ἥοι τῇ προτέρᾳ” λέγει γὰρ ἐν τῷ 25 καταλόγῳ “Φόρκυς δ' αὐτὸν Φρύγας ἥγε καὶ Ἀσκάνιος θεοειδῆς” (Il. 2, 861). οἷον ἀμοιβοί πεζοί διὰ γὰρ τῆς ἀμοιβῆς τῶν ποδῶν γίνεται ἡ τῶν πεζῶν ἔφοδος.

797. *οὗτος μετὰ τοῦ συνδέσμου, θεσπεσίῳ δ' ὁμάδῳ.

4. δὲ μεμαῶτες] δ' ἐμμεμαῶτες Cobetus. Nam quod nunc in textu legatur δ' ἐμμεμαῶτες male legi pro δὲ μεμαῶτες, quae Aristarchi sit scriptura.

12. Ἐρμαῖον κάρα παρὰ Σοφοκλεῖ] Apud Sophoclem Phil. 1459 Ἐρμαῖον δρος legitur. Sed fortasse

alium locum in mente habuit scholiasta, ubi Ἐρμαῖον κάρα pro Ἐρμῆς dictum erat, ut monet Lehrsius.

13. θ Cobetus] δ'

27. *οἰον] οἰοι

*πεζοί] om.

28. *ἥ] om.

799. διασταλτέον βραχὺ φαληριόωντα καὶ ἄλλα· στικτέον δὲ αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα.

803. πρὸ ἔθεν] ὁμοίως τῷ ἀπὸ ἔθεν (Π. 6, 62) ἀναγνωστέον κατ' ὄρθην τάσιν. προείρηται δὲ περὶ τῆς ἀντωνυμίας.

808. ὅτι Ζηνοδότος ὑποτάσσει “λίην γάρ σφι πᾶσιν ἐκέκριτο 5 θάρσει πολλῷ.” τοῦτο δὲ ἐπὶ τῶν προκειμένων δηλοῦται. καὶ ὁ Ἀρίσταρχος περὶ τοῦ στίχου οὗτως λέγει ὅτι ἐν τοῖς Ζηνοδοτείοις ἐφέρετο.

809. βιβάσθων] Τυραννίων περισπᾶ, οὐχ ὥγιως· ὁ γάρ χαρακτὴρ βαρεῖαν τάσιν ἀπαιτεῖ, εἴτε ἀπὸ τοῦ βιβῶ βιβάθω γενομένου τοῦ 10 ῥήματος, περιπλεονάσαντος τοῦ σ, ὡς φησι Φιλόξενος, εἴτε ἀπὸ ὄνοματος τοῦ βιβαστός βιβάσθων ὡς ἀϊστός ἀϊσθων· γίνεται γάρ τινα ἀπὸ τῶν εἰς τος κατὰ μεταβολὴν τοῦ τέλους εἰς θω βαρύτονον ῥήματα, ἐγερτός ἐγέρθω, ἐρεκτός ἐρέχθω, ἀϊστός ἀϊσθων· οὗτως καὶ παρὰ τὸ βιβαστός βιβάσθων. παραιτητέον δὲ καὶ τοὺς ὀξύνοντας ὡς 15 δεύτερου ἀόριστον.

810. *Ἀρίσταρχος αὗτως· ἄλλοι δὲ οὗτως.

820. *ὅτι ἐλλείπει η διά, διὰ πεδίου.

824. βουγάει] τὴν γῆν ἐργαζόμενε βοῦ, διὰ τὸ δυσκίνητον καὶ μὴ δρομικὸν, ὡς Ἀχιλλεὺς, καὶ μέγα τοῦ σώματος. η ἐπὶ τῇ ἀσπίδι 20 γαίων, ὁ ἐστι γαυριῶν. οἱ δὲ βουκάει, ὁ ἐστιν ἀγροῦκε βοῦ. Νίκανδρος δὲ φησιν ὅτι Δουλιχιῶται καὶ Σάμιοι τοὺς ἐσθίοντας τὸ γάλα, μηδὲν δὲ ἴσχύοντας, βουγαίους καλοῦσιν.

Ζηνοδότος βουγῆιε διὰ τοῦ η̄ ὁ δὲ Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ α, τάχα 25 ἐπεὶ γαίων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὁ ποιητὴς λέγει.

830. *σημείωσαι τὸν χρόα.

832. *ἐπι] ἐν ἄλλῳ παρὰ νησιν.

Παράκειται τὰ Ἀριστονίκου σημεῖα καὶ τὰ Διδύμου περὶ τῆς Ἀρισταρχείου διορθώσεως, τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰλιακῆς προσφύδιας ‘Ηραδιανοῦ καὶ ἐκ τῶν Νικάνορος περὶ στιγμῆς.

25

30

5. Ζηνόδοτος Bekkerus] σύνοδος tum alibi non lectum.

11. περιπλεονάσαντος] Composi-

26. σημείωσαι] ση

ΕΙΣ ΤΗΝ Ζ.

1. Νέστορα δὲ οὐκ ἔλαβεν ἵαχή] σφόδρα συνετῶς εἰσάγεται ὁ Νέστωρ μὴ νικώμενος ὑπὸ μέθης τὸν λογισμόν. δηλοῖ δὲ ὡς οὐδὲ ἡ χρεία τῶν ὥδεων κατὰ τὴν δίαιταν τοῖς σπουδαίοις ἐμποδὸν πρὸς ἐπίσκεψιν γίνεται. ἐξήγεται δὲ πῶς ὁ Νέστωρ ἐπὶ τοσοῦτον πίνει 5 χρόνον, ἀράμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων τῆς Λ. καὶ ρήτεον ὅτι οὐ τοσοῦτον χρόνον ἔπινεν, ἀλλ' "Ομηρος κατὰ παρέκβασιν ἀπαγγείλας τὰς πράξεις, βουληθείς τε ἐπὶ τὸν Νέστορα μεταβῆναι, πάλιν ἀπὸ ταύτης τῆς πράξεως ἥρξατο ἀφ' ἥσπερ αὐτὸν καὶ κατέλιπε ποιοῦντα.

10

στικτέον κατὰ τὸ τέλος τοῦ στίχου¹ ὁ γὰρ λόγος, Νέστορα δὲ καίπερ πίνοντα ὄμως οὐκ ἔλαβεν ἡ βοή² πρὸς ἄλλοις γὰρ ἡ τοῦ πίνοντος ψυχή. ἀπρεπὲς δέ τινες οἰηθέντες εἶναι καὶ οὐ κατὰ πρεσβύτην τὸ πίνειν, ἐπὶ τὸ ἵαχή στίζαντες τὰ ἔξης συνάπτουσι, πίνοντά περ ἔμπης ἀλλ' "Ασκληπιαδῆν. πρὸς δὲ τῷ μὴ εἶναι³ 15 'Ομηρικὸν τὸ ὑπερβατὸν, καὶ τὸ περὶ τοῦ Μαχάονος ἄτοπον, περὶ οὗ καὶ τὴν ἀρχὴν ἐξήγετετο εἰς δεόντως τετρωμένος οὗν προσεφέρετο. βελτίων οὖν ἡ συνήθης ἀνάγνωσις.

σημαίνει καὶ τὸ ἐκ προαιρέσεως μαθόντα παραπέμψασθαι, ὡς τὸ "καὶ τότ' ἐγὼ Κίρκης λαθόμην" ἐν 'Οδυσσείᾳ (12, 226). 20

3. τὸ ἔσται τοῦ γενήσεται διαφέρει⁴ τὸ μὲν γὰρ ἐπὶ τοῦ ὑπάρχοντος, ὡς "ἔσται γέρων ὅδε," τὸ δὲ ἐπὶ τοῦ μὴ οὗτος, ὡς τὸ "γενήσεται παῖς."

5. πῖνε] ἀντὶ τοῦ πῖθι, ὡς τὸ "διεφαίνετο χῶρος πιπτόντων" (Π. 10, 199) ἀντὶ τοῦ πεσόντων. 25

7. βρότοι] ὅτι οὐ πᾶν αἷμα βρότος, ἀλλὰ τὸ ἀπὸ βροτοῦ πεφονευμένου. τὴν δὲ πρόθεσιν ἀναστρεπτέον⁵ τὸ γὰρ ἔξης ἔστιν ἀπολούση.

8. ὅτι τὸ τάχα ἀντὶ τοῦ ταχέως, καὶ ὅτι περιωπὴ τόπος ἐξ οὗ περιόφεται τις πάντα. καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα (ΙΙ. 10, 11) νοητέον 30 προεληλυθέναι ἐπὶ τινα τοιοῦτον τόπουν, ἵνα ἴδῃ τὰ τῶν Τρώων πυρά.

2. σφόδρα] * Πορφυρίου. σφόδρα

6. * χρόνοι] om.

8. * τε] δὲ

15. τῷ Bekkerus] τὸ

22. * ὅδε] ὁδε

* τοῦ] om.

* ὡς τὸ] om.

25. * ἀντὶ] ἀλλ' ἀντὶ

II. ὁ δὲ ἔχεις αὐτοῦ πατρὸς ἑοῖο] πιθανῶς ὁ νέος εἰσῆκται κεχρημένος τῇ χρυσῇ αὐτοῖς· προείρηκε γὰρ περὶ αὐτῆς ὁ ποιητὴς, ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ σπεύδετον, ὅφει λάβοιμεν αὐτοῦ Νεστορένην, τῆς νῦν κλέος οὐρανὸν ἵκει, πᾶσαν χρυσείην ἔμεναι, κανόνας τε καὶ αὐτῆς” (Il. 8, 191). 5

13. ὅτι οὐ κατὰ τὸ ἀκριβὲς ἐκτὸς τῆς κλισίας ἔστη, ἀλλ' ἐπὶ τὴν περιωπὴν προσῆλθεν.

15. ἐρέριπτο] ἔστι ρήμα ἐρίπτω, σημαῖνον τὸ πίπτω· “ἥριπε δὲ ὡς ὅτε τις δρῦς ἡ ἀχερωτίς” (Il. 13, 389). σημαίνει δὲ καὶ τὸ καταβάλλω· “ῥεῖ ὅχθας βαθείας ποσσὸν ἐρίπτων” (Il. 15, 356) ἀντὶ τοῦ τοῦ καταρίπτων καὶ καταβάλλων. οὗ γίνεται παθητικὸν ἐρίπτομαι ἀντὶ τοῦ καταβάλλομαι, καὶ ἥριμμα παρακείμενος, καὶ ἥριμμην ὑπερσυντέλικος, ἥριψο ἥριπτο, καὶ Ἀττικὸς διπλασιασμὸς ἐρήριπτο, καὶ κατὰ συστολὴν ἐρέριπτο.

16. *πορφύρη] ἐν τῇ Ζηνοδότου πορφύρει διὰ τῆς εἰ. 15

ως δὲ ὅτε πορφύρη] ὅτι πορφύρη μελανίζῃ. εἴωθε δὲ, ὅταν ἀρχὴν λαμβάνῃ κινήματος ἡ θάλασσα, μελανίζειν διὸ μεταφέρει ἐπὶ τοὺς κατὰ ψυχὴν μεριμνῶντας καὶ ταρασσομένους. καὶ ὅτι κωφῷ λέγει τῷ ἀφώνῳ καὶ μηδέπω καχλάζοντι καὶ ἀποτελοῦντι ἥχην· μηδέπω γὰρ ἀνέμου εὐκρινοῦς ὄντος τὸ κῦμα ἥρεμει. 20

18. *οὐτως οὐδὲ ἄρα τε, διὰ τοῦ τε, αἱ Ἀριστάρχου.

20. δαιζόμενος κατὰ θυμόν] διχῇ μεριζόμενος τῷ σκέμματι τὸν λογισμὸν, τρυτέστιν ἐπὶ πολλὰ τὸν λογισμὸν μεταφέρων καὶ διασκοπούμενος.

21. διχθαδί] τὸ πλῆρες ἔστι διχθαδία, ὥσπερ καὶ Ἀρίσταρχος 25 βούλεται. διὸ τὴν χθα συλλαβὴν ὀξυτονητέον. παραιτητέον δὲ τοὺς βουλομένους εἶναι “διχθαδίη μεθ' ὅμιλον” καὶ τὴν δι συλλαβὴν ὀξύνοντας.

25. λάκε] ὅτι οἱ μὲν ἡλλάχθαι τὸν χρόνον, οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ ἔληκε, ἔνδειά τοῦ εἰ (“ώς ἄνωρον κραδίην ἔχεις” Il. 21, 441) καὶ Ἰωνικῇ 30

8. ἐρίπτω — ἐρίπτων — ἐρίπτομαι]
Recta scriptura est ἐρείπτω.

ο ἔνταχρ (upo ductu) σῆ
β λε (i. e. βούλεται) δὲ

16. μελανίζῃ Vill.] μελανίζει

νῦν ἀντὶ τοῦ ἔλελήκει

27. διχθαδίη] διχθαδίη ἡ

ἔληκε]

δι]

30. ώς ἄνωρον κραδίην ἔχεις] Haec

29. ὅτι addidit Vill. In marg. aliena, ut monet Friedl.
inter.

συστολῇ τοῦ ἡ εἰς ἀ λάκε. ὠνοματοπειόηται δέ. ὅθεν καὶ ἡ λακίς.

28. *ὅτι συλληπτικῶς ἔρηκε βεβλήσατο καὶ ἐπὶ τῶν οὐτασμένων.

32. προκαροξυτομῆτέον τὸ πρύμνησιν· Κράτης μέντοι προπεριστᾶ, ἀκούων ἐπὶ ταῖς ἐσχάταις, πλανηθεὶς ἐκ τοῦ “τὰς γὰρ πρώτας πεδίονδες εἴρυσαν.” ἀγνοεῖ δὲ ὅτι ὁ ποιητὴς ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὸ πρυμνὸν οὐ τίθησιν ἐπὶ διεστῶτος σώματος, ἀλλ’ ἐπὶ ἡνωμένου· “πρυμνὸν ὑπὲρ θέναρος” (Il. 5, 339). “τοῦ δ’ ἀπὸ μὲν γλῶσσαν πρυμνὴν τάμε” (ib. 292). “πρυμνὴν ἐκτάμνοντες” (Il. 12, 149).

35. προκρόσσας ἔρυσαν] ὅτι προκρόσσας τὰς κλιμακηδὸν 10 νενεωλκημένας ἔτέρας πρὸ ἔτέρων, ὥστε θεατροειδὲς φαίνεσθαι τὸ οὐάλκιον· κρόσσαι γὰρ αἱ κλίμακες.

36. *μακρόν] διχῶς αἱ Ἀριστάρχου, μακρόν καὶ πολλόν. Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης πολλόν.

ὅσσον συνεέργαθον ἄκραι] ὅσον ἦν διάστημα, ὅσον συνέκλειον καὶ 15 συνεδέσμουν αἱ τοῦ Ἐλλησπόντου ἄκραι, τὸ Ρόιτειον καὶ τὸ Σίγειον.

37. ὀψείοντες] τὸ ὀψείοντες ὁμοίως τῷ “οἱ δὲ κακκείοντες” (Il. 1, 606). ἡ δὲ παραγωγὴ αὕτη ἡ διὰ τοῦ εἰώ γίνεται ἀπὸ ἐκεστῶτων καὶ μελλόντων, ὁκνῶ ὀκνείω, ρίγειών θαλπείω πολεμησείω βρωσείω. κλίνεται δὲ ἔως παρατατικοῦ, ἀπὸ δὲ παρακειμένου οὐκέτι· ἔνθεν καὶ 20 τοῦ “Διὸς δὲ ἐτελείετο βουλῆ” (ib. 5) τὸν ἔξῆς χρόνους οὐκ οἴδαμεν. ἔχει δὲ δηλούμενον τὰ τοιαῦτα τῶν ρήματων τοιοῦτον, ὡς αὐτοῦ τοῦ πράγματος ἐπιθυμητικῶς ἔχειν, καὶ τὸ κακκείοντες κοιμητικῶς ἔχειν. οὗτος δὲν καὶ τὸ ὀψείοντες ὀπτικῶς ἔχοντες.

ὀψείοντες] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ὀψαῖοντες. εἴτε δὲ μετὰ πολὺν 25 χρόνου πορευόμενοι ἥθελεν ἀκούειν, εἴτε μετὰ πολὺν χρόνου ἀκούοντες, ψεῦδος· εὑθέως γὰρ ἀκούσαντες ὥρμησαν. καὶ τὸ ὄψα ἀνελλήνιστον. οὗτοι γὰρ εἴωθε λέγειν, “ὄψε δὲ δὴ μετέειπε” (Il. 7, 399). ἔστι δὲ τὸ ὀψείοντες ὀπτικῶς ἔχοντες.

ὀψείοντες] Ἀρισταρχός φησι Ζηνόδοτον γράφειν ὀψαῖοντες. ὁ δὲ 30 ἐπιθέτης Πτολεμαῖος τῷ δὲ ὅρῳ οὐ ψαύοντες· καὶ λόγον φησὶν ἔχειν τὴν γραφήν.

38. ἔγγεις ἐρειδόμενοι] ὅτι οὐχ ἐνὶ πάντες ἐρειδόμενοι, καὶ ὅτι

I. τοῦ ἡ] τοῦ ἡ
3. καὶ ἐπὶ Lehrsius] καὶ om.
Conf. schol. v. 63 et 128.

II. πρὸ Lehrsius] πρὸς
16. *Ροΐτειον καὶ τὸ Σίγειον] ρύτιον
· καὶ τὸ σίγιον

ἀθρόοις ἐπὶ τῶν τριῶν ἀρχὴ γάρ ἐστι πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ τὰ τρία.

κίνοι ἀθρόοι] Ἀρίσταρχος δασύνει, φάσκων ὅτι ἀρχὴ πλήθους ὁ τρεῖς ἀριθμός εἰσὶ δὲ οἱ ἐψίλωσαν. ἄμεινον δὲ πείθεσθαι τῷ Ἀριστάρχῳ.

5

40. πτῆξε δὲ θυμόν] οὗτως διὰ τοῦ τὸν αἱ Ἀριστάρχου, πτῆξεν, εἰς πτοίαν ἥγαγεν οὗτως καὶ Ἀριστοφάνης. ὁ δὲ Σιδώνιος πῆξε, ἐν οἴῳ τρόπῳ καὶ ἐν τῷ βίῳ φαμὲν πεπηγέναι τινὰ τῷ φόβῳ. παρὰ δὲ Ζηνοδότῳ ἐγέγραπτο ἔταιρων ἀντὶ τοῦ Ἀχαιῶν.

ἀθετεῖται ὅτι καὶ ἐκ τῶν προειρημένων νοῦμεν ὅτι Νέστωρ ἐστὶν ιο ὁ γεραιός. καὶ τὸ πτῆξε ἄκυρον ἐπὶ γὰρ τῶν ἀπολελυμένων τῇ ἀγωνίᾳ καὶ τῷ τῆς ψυχῆς παλμῷ ἀρμόζει.

44. * δείδω] ἐν τῷ Ἀριστοφάνους δείδια.

45. * ὡς] Ἀριστοφάνης ὡς ποτε διὰ τοῦ ὁ γράφει.

ὡς ποτ' ἐπηπείλησεν] ὅτι ταῦτα ἀναφέρεται ἐπ' ἐκεῖνα “ ἔλπομαι 15 εὐχόμενος Διί ” (Il. 8, 526) καὶ “ μνημοσύνη τις ἔπειτα πυρὸς δηϊοιο γενέσθω, ὡς πυρὶ νῆας ” (ib. 181). ἔξακουστα δὲ ἐγίνετο παρὰ τοῖς πολεμίοις, ὡς καὶ τὰ περὶ Οθρυούντα (Il. 13, 364).

48. * κεῖνος τώς] ἐν ἄλλῳ κεῖνός γ' ὡς.

ἄμεινον, ὡς καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης φησὶ, τὸ τὰς εἶναι ὁμοίως τῷ 20 “ τὰς δέ σ' ἀπεχθήρῳ ” (Pl. 3, 415).

54. * παρατεκτήναιτο] ἡ παρά περιττή.

58. * γνοίης] Ἀριστοφάνης χωρὶς τοῦ σὸν γνοίη.

νωλεμές] ὅτι Ὁμηρικὸν τὸ ἔθος ὥστε ἔξαθεν τὸ τίς προσλαμ-
βάνειν ἀντὶ τοῦ γνοίης τις ἄν. εἴωθε γὰρ καὶ μὴ ὑποκειμένου προσ- 25
ώπου πρὸς ὃ λόγος, οὗτως χρῆσθαις “ οὐδέ κε φαίνες ” (Il.
3, 392) ἀντὶ τοῦ φαίνη τις ἄν.

60. ἐπιμῖξ] Ἀρίσταρχος ὡς κουρίξ· καὶ εἴπομεν ὅτι τὰ εἰς τὸ
ἐπιπρήματα δέξνεται, σημειώσαμενοι τὸ πέριξ βαρυνόμενον.

62. εἴ τι νόος ἔρξει] ἄλλοι νόος γ' ἔρξει. τινὲς δὲ γράφουσι νόος δ' 30
ἔρξει.

6. Hoc et proximum scholion
ordine inverso in A.

11. τῇ ἀγωνίᾳ καὶ τῷ — παλμῷ
Heuṇius] τῆς ἀγωνίας καὶ τοῦ —
παλμοῦ

19. γ' ὡς] γε

20. δ addidit Bekkerus.

24. νωλεμές] Obelus praefixus,
recte in textu diple.

30. ἄλλοι—ἔρξει] Verba haec in
marg. inter. scripta recte hic in-
seruit Vill., ut docet δέ particula.

63. *βεβλημένου] ὅτι πάλιν συλληπτικῶς· οὐ γὰρ πάντες ἐβέβληντο.

67. διήλλαττον αἱ Ἀριστάρχου, οἵς ἔπι καὶ ἡ ἔπι. οἵς ἔπι, τῇ τάφρῳ καὶ τῷ τείχει.

69. *μέλλει] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἔοικεν.

5

72. οὗτως αἱ Ἀριστάρχου ὅτε διὰ τοῦ ἑ, καὶ εἴστιν ἀκόλουθον τῷ “ἥδε γὰρ ὅτε πρόφρων” τὸ “οἶδα δὲ νῦν ὅτε.”

73. κυδάνει] βαρυτονητέον ὁμοίως τῷ “οἰδάνει ἐν στήθεσσι νόον” (Π. 9, 554).

75. ἡ ὑποστιγμὴ ἀμφίβολος· ἥτοι γὰρ ἐπὶ τὸ εἰρύαται ἡ ἐπὶ¹⁰ τὸ θαλάσσης· καὶ ἀμφότεραι λόγον ἔχουσι. μᾶλλον δὲ κατὰ τὸ τέλος τοῦ στίχου· οὐ γὰρ ἔγγὺς τῆς θαλάσσης, ἀλλ’ εἰς αὐτὴν τὴν θάλασσαν ἐλκύσαι συμβουλεύει. ἐξήτηται δὲ πῶς ὁ Ἀγαμέμνων οὗτως ἀστρατήγως φυγεῖν προστάσσει τοῖς “Ἐλλησι λέγων νῆες ὅσαι πρῶται. ρήτεον οὖν ὅτι ἐ Ἀγαμέμνων γινώσκων αὐτὸν μὴ¹⁵ φευξόμενους διὰ τὴν οἰκείαν ἀρετὴν, καὶ ὅτι οὐδὲ λαθεῖν ἥδύναντο τοὺς πολεμίους, ἐπιτρέπει αὐτοῖς φεύγειν, ἵνα μὴ δοξῇ παρὰ δύναμιν κατέχων αὐτὸν ἔνεκεν τοῦ καθ’ ἑαυτὸν χρησίμου αἵτιος γενέσθαι τοῦ πάντας ἀπολέσθαι, τούναντίον δὲ εὔνοιαν ἑαυτῷ πορίσηται διὰ τὸ πᾶν ὅτιον αἰρεῖσθαι ποιεῖν καὶ ὑπομένειν καὶ τὴν ἐκ τῆς φυγῆς²⁰ ἀδοξίαν ἔνεκεν τῆς ἐκείνων σωτηρίας.

78. νῦξ ἀβρότη]²⁵ ὅτι ἥτοι κατὰ παράλειψιν τοῦ μὲν ἀντὶ τοῦ ἀμβρότη, οἷον ἀθάνατος· ἡ ἀβρότη, καθ’ ἣν βροτοὶ οὐ φοιτῶσιν.

ἥν καὶ τῇ]²⁵ ἐὰν ὄλως καὶ δὶ αὐτῇς.

81. *ἥ ἀλώη]²⁵ ἐλλείπει τὸ ἡ μείνας ἀλώη.

84. οὐλόμενε]²⁵ ὅτι τινὲς ἀποδεδώκασιν οὐλόμενε δεινέ· οὐ γὰρ ἀν λέγοι τῷ Ἀγαμέμνονι ὁ Ὁδυσσεὺς ὀλέθρου ἄξει. οὐ δυσωπητέον μέντοι γε, ἀλλ’ εἰς τὴν ἔνεστῶσαν περίστασιν ἀτενιστέον· ἐπ’ ὠφελείᾳ γὰρ λέγει τοῦ Ἀγαμέμνονος καὶ τῶν ἄλλων συμμάχων. διὸ καὶ ἐπιφέρει “Ἄ Ὁδυσσεῦ, μάλα πώς με καθίκεο θυμὸν ἐνιπῆ³⁰ ἀργαλέῃ” (104).

89. *καλλείψειν]²⁵ αἱ Ζηνοδότου ἐκπέρσειν, οὐ καλλείψειν. καὶ παρίστησιν ἥθος.

13. ἐξήτηται]²⁵ *Πορφυρίου prae-fixum.

16. *ὅτι] om.

17. *αὐτοῖς]²⁵ αὐτὸν

19. *τοῦ]²⁵ τοὺς

91. *δν ού κεν ἀνήρ γε—ἄγοιτο] δν οὐχ ἔτερος εἴποι.

92. *οῦτως ἐπίσταιτο.

95. νῦν δὲ σεῦ ὠνοσάμην] ἀθετῖται, ὅτι εἰ μὲν ἀπεδέχετο αὐτὸν κατά τι, νῦν δὲ μόνον ἐμέμφετο, ἐνεχώρει καὶ τὸ ἐν ἄλλῳ τόπῳ δεόντως φέρεσθαι. Ζηνόδοτος δὲ γράφει νῦν δέ σε ὠνοσάμην πάγχυ 5 φρένας. καὶ Ἀριστοφάνης δὲ προηβέτει.

τὸ οἶνον ἔειπες ἥτοι καθ' αὐτὸν νοητέον, ἵν' ἦ θαυμαστικὸς ὁ λόγος, ἡ τοις ἀνω συναπτέον, ἵν' ἦ ὁ λόγος, νῦν δὲ παντελῶς ἐμεμψάμην σε οἷον ἔρηκας.

110. ἐγγὺς ἀνήρ] ἐξῆτηται διὰ τί νῦν Διομῆδης συμβουλεύει καὶ 10 οὐ Νέστωρ. ρήτεον δὲ ὅτι τὸ μὲν γῆρας ἐν τοῖς δεινοῖς ἐστὶν ἐπισχετικὸν, ἡ δὲ νεότης θαρσαλεωτέρα. ἄλλως τε καὶ Διομῆδης ἐν τῇ προτέρᾳ συμβουλῇ θαυμασθεὶς νῦν μᾶλλον τεθάρρηκε, καὶ προήρπακε τῶν πρεσβυτέρων τοὺς λόγους.

111. *νῦν φθόνῳ φθονήσετε.

15

112. *οῦτως νεώτατος ὑπερθετικῶς ὡμολόγουν ἀπασται.

114. ὅτι χυτὴ γῆ ἡ ἐπὶ τοῖς νεκροῖς ἐπιχεομένη, οὐ καθολικῶς, ᾧς μέλαινα καὶ φερέσβιος. Ζηνόδοτος δὲ ἡθέτει· παρὰ Ἀριστοφάνει δὲ οὐκ ἦν. τὸ δὲ κάλυψε Ἰακὼς.

*καλύπτει] γράφεται κάλυψε.

20

116. *οὗτος ὁ στίχος μεταξὺ κεῖται· τὸ δὲ ἔξῆς Ἀγριος ἤδε Μέλας.

117. ἵππότα Οἰνεύς] ὅτι ἐλέγχονται οἱ τὸν ἵππότην ἀποδιδόντες φυγᾶδα· ὁ γὰρ Οἰνεὺς κατέμεινεν ἐπὶ τῆς πατρίδος.

118. *ἐμοὶο] οὗτως Ἀρίσταρχος. Ζηνόδοτος δὲ ἐμεῖο, οὐκ 25 ὄρθως.

119. ὁ μὲν αὐτόθι μεῖνε] ὅτι ὁ Οἰνεὺς κατέμεινεν ἐπὶ τῆς πατρίδος, ὁ δὲ ἵππότης ἄρα οὐ φυγὰς, ἀλλ' ἵππικός. καὶ ὁ Ἡσιόδος δὲ οὗτως ἀκήκοεν· “ἴδων δ' ἵππηλάτα Κῆνυξ” ἀντὶ τοῦ ἵππικός.

3. Obelus cum asterisco prae-fixus.

τερον

19. Ἰακὼς Schmidt. Did. p. 152]
ιωνικῶς

4. νῦν—φέρεσθαι] ἐνεχώρει, νῦν δὲ μόνον ἐμέμφετο, καὶ διὰ τὸ—φέρεσθαι Lehrsius.

21. ἔξῆς] τρεῖς παῖδες ἐξεγένοντο addit Friedl.

10. ἐξῆται] *Πορφυρίου prae-fixum.

28. δὲ prius addidit Vill.

12. *θαρσαλεωτέρα] θαρσαλεώ-

29. Κῆνυξ Bekkerus] κῆρυξ

* αὐτόθι] γράφεται καὶ αὐτοῦ, ὡς “αὐτοῦ οἱ καὶ σῆμα τετεύξεται” (Il. 21, 322).

* μεῖνε] ἐν ἄλλῳ μίμνε.

120. εὐσχημόνως ὁ Διομήδης παρεσιώπησε τὴν τοῦ πατρὸς φυγὴν· Τυδεὺς γὰρ ἀνελὼν Λυκωπέα καὶ Ἀλκάθουν ἑαυτοῦ παιδίας 5 ἔφυγεν. ἡ ἀληθεστέρα ἱστορία αὗτη. Τυδεὺς ὁ Οἰνέως Αἴτωλὸς μὲν ἦν τὸ γένος, ἀνδρειότατος δὲ τῶν καθ' αὐτὸν γενόμενος ἔτι νέος ὥν ἐθεάσατο τὸν πατέρα διὰ γῆρας ὑπὸ τῶν Ἀγρίου παιδῶν τῆς βασιλείας ἐκβαλλόμενον⁸ διόπερ ἀναιρεῖ τούς τε ἀνεψιοὺς καὶ σὺν αὐτοῖς ἀκουσίως τὸν ἀνεψιόν· φυγὴν δὲ εἰς Ἀργος πρὸς Ἀδραστον 10 βασιλέα τῆς χώρας καθαρούν τε τυγχάνει πρὸς αὐτοῦ καὶ λαμβάνει τὴν αὐτοῦ θυγατέρα Δημητύλην. ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκῆδει.

124. πολλὰ δὲ οἱ πρόθιτ⁹ ἔσκε] ὅτι πάντα τὰ τετράποδα, διὰ τὸ ἐτέρων βάσιν ἔχειν πρὸ τῆς ὀπισθίας.

125. * μέλλετ¹⁰ ἀκούεμεν] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἐοίκατε ἀκηκοέναι.

15

οὕτως αἱ Ἀριστάρχου εἰ ἐτεόν περ, ἵνα ταῦτα δὲ ὑμᾶς εἰκὸς εἰδέναι ἀκηκοότας εἰ ἀληθῆ λέγω. αἱ δὲ δημώδεις ὡς ἐτεόν περ.

128. καὶ οὐτάμενοί περ ἀνάγκη] καλῶς οὐχ ὁ Νέστωρ ταῦτά φησιν, ἀλλ' εἰς τῶν τετρωμένων. δεῖ δὲ πρὸς βραχὺ στίξαι εἰς τὸ περ, εἴτα τὸ ἀνάγκη ἐπαγωγεῖν, ἵνα ὕσπερ αἵτιαν τῆς ἐξόδου ἐπι- 20 φέρῃ τὴν περιεστῶσαν ἀνάγκην. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι συλληπτικῶς καὶ ἐπὶ τῶν βεβλημένων οὐτάμενοι εἰρηκεν.

129. * ἔχωμεθα] ὅτι ἐλλείπει ἡ ἀπό πρόθεσις, ἀπεχώμεθα.

130. βέλτιου ταῖς ἀνα συνάπτειν τὸ ἐκ βελέων, ἵνα τοῦ ἐκτὸς βελέων, ὡς “Ἐκτορα δὲ ἐκ βελέων.”

25

131. ἐνήσομεν τῷ πολέμῳ. οἱ δὲ ἀνήσομεν ἦτοι πείσομεν¹¹ “ἀλλ' ἀμεῖς, ἐπεὶ αὐτὸς ἐγείναο παιδὶ ἀΐδηλον” (Il. 5, 880). τὴν δὲ ἀφορμὴν τῆς συμβουλίας ἀπὸ τῶν Νέστορος λόγων εἰληφεν.

135. * ὅτι Ζηνόδοτος οὐδὲ ἀλαὸν σκοπιήν.

136. ἀλλὰ μετ' αὐτοὺς ἥλθε] ὅτι Ζηνόδοτος ὑποτάσσει “ἀντι- 30 θέφ Φοίνικι ὄπανον Πηλείωνος.” οὐχ ἀρμόζουσι δὲ Φοίνικι οἱ ἐπιφερόμενοι λόγοι. βέλτιου οὖν καθολικώτερον γέροντι ἀπεικάσθαι.

8. * ὑπὸ] ἀπὸ

23. Addidi ὅτι: nam diple in

12. Δημητύλην] διπυλην

textu praefixa est.

16. In marg. inter. Ἀρίσταρχος
εἰ ἐτεόν περ.

27. * αὐτὸς] οὗτως

142. ὡς] οὕτως ὡς "Ελληνες. ή ὡς ἥμας θέλει. ή ὡς ἔστιν ἀκλεής.

σιφλώσειε] τυφλώσειεν, ἐπίψογον ποιήσειε· σιφλὸς γάρ καλεῖται καὶ ὁ ψόγος. ή λέξις νεωτέρων. καὶ οἱ μὲν κακώσειεν, οἱ δὲ μωμῆτὸν ποιήσειεν, οἱ δὲ γέλωτα θείη, οἱ δὲ ἐκλύσειεν φλῶ γάρ ἔστι τὸ βόρμην ἔχω, οὗθεν καὶ οἰνόφλυξ. οἱ δὲ σίπαλον τὸν εἰδεχθῆ.

143. οὕπω] παρέλκει ἐνθάδε τὸ πω· συντασσόμενον γάρ τῇ οὐ ἀποφάσει καὶ τῇ μή ἀπαγορεύεται ὑπισχγεῖται τὸ μετὰ ταῦτα γίνεσθαι τὸ συντασσόμενον αὐτοῖς πρᾶγμα, οἷον οὕπω ἔφαγον, οὕπω ἐδείπησα· μέλλων γάρ τις δειπνεῖν τοῦτο ἀποφαίνεται. τὸ γάρ οὐ ιε δειπνῷ ἀπόφασιν ὑπισχγεῖται τελείαν, τὸ δὲ οὕπω δειπνῷ τὸ μέλλον ὑπισχγεῖται. οὕτως Ἡρωδίανὸς ἐν τῇ καβόλον.

145. κονίστουσι] κόνεως πληρώσουσιν. ἐκ δὲ τοῦ παρακολοθοῦντος νοεῖται τὸ φεύξονται· οἱ γάρ φεύγοντες κατὰ τὸν δρόμον ἐγείρουσι κόνιν.

15

* αὐτός] ἐν ἄλλῳ σὺ δ' ἐπόψεαι αὐτούς.

147. * ὅτι ἐλλείπει η διά, διὰ πεδίου.

* πᾶς, φησὶν, ὁ Ποσειδῶν, ὁμοιωθεὶς πρεσβύτη γάρ τὴν ἡλικίαν φθέγγεται; καὶ ρῆτέον ὅτι τῇ μὲν δψει πρεσβύτης ἐφαίνετο, τῇ φωνῇ δὲ τὴν τοῦ θεοῦ δύναμιν ἐνεδείκνυτο.

20

148. * η Ἄριστοφάνους διὰ τοῦ δέ ὅσσον δ' ἐννεάχιλος ἐπί-
αχον.

ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι] ἡτοι ἀφ' ἐτέρας ἀρχῆς τὴν παραβολὴν ἀναγνωστέον, ἵνα ὑποστίζωμεν ἐπὶ τὸ Ἄρηος, η τοῖς ἄνω προσδοτέον, ἵνα στίζωμεν ἐπὶ τὸ Ἄρηος.

25

153. * παραγγαπτέον ἐπάνω διὰ τὸ ἐτέρων πραγμάτων ἀρχὴν εἶναι.

154. * ὅτι ὄρος ὁ Ὄλυμπος, καὶ ρία ἔχει, καὶ ἀπὸ τῶν ὄρῶν ἐπιθεωροῦσιν.

155. τὸν μὲν ποιπνύοντα] ὅτι τὸ ποιπνύοντα ἐνεργοῦντά ἔστιν, οὐχ ὡς οἱ γλωσσογράφοι ποιοῦσι τὸ ποιπνύειν διακονεῖν ἐκ τοῦ "ώς ίδον" Ἡφαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα" (Π. 1, 600). γέγονε δὲ παρὰ τὸ ποιω ποιπνύω ποιπνύω ἀναδίπλωσις.

5. θείη Bekkerus (*θεῖεν)] ποι-

8. τὸ Bekk.] τῷ
ἡσειν 28. ὄρῶν] ρίων Lehrsius.

* ἐκλύσειεν] κωλύσειεν

ἄλλως. ἔστι τὸ μετὰ πνεύματος καὶ σπουδῆς ποιεῖν τι· ἔγκειται
οὖν τὸ ποιεῖν καὶ τὸ πνέειν.

157. *Ἀρίσταρχος πολυπιδάκος, ἄλλοι δὲ πολυπιδάκον.

οὗτος πολυπιδάκος ἀπὸ τῆς πολυπιδᾶς· καὶ κατὰ τὸ ἀπλοῦν
“πιδάκος ἀμφ' ὀλύγης” (Il. 16, 825). τὸ δὲ διὰ τοῦ ὑ γράφειν 5
τελέως ἄγροικον.

162. ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἐωντήν. οὐχ ἀρμόζει δὲ αἰτιατικῇ
πτώσει τὸ οὗτος συναλείφειν· διαλύεται γὰρ εἰς τὸ ἔ καὶ αὐτήν.
ἀγνοεῖν δὲ τὴν διαφορὰν αὐτόν φησιν Ἀρίσταρχος.

163. *εἴ πως] ἐν ἄλλῳ ὅπως ἴμείραιτο. 10

164. ᾧ χροῖ] τὸ ᾧ δασυντέον καὶ περισπαστέον· ἔστι γὰρ δοτικὴ
πτώσις κτητικῆς ἀντωνυμίας.

167. *ὅτι πληθυντικῶς τὴν θύραν θύρας.

168. ὅτι ὑγιῶς διὰ τοῦ α τὸ ἀνῷγεν· ἡ γὰρ πρόθεσις οὐ μετα-
κινεῖται εἰς τὸν παρωχηγμένον. προπερισπαστέον δέ. πρόσκειται δὲ 15
τῷ ὁ τὸ ἡ. ἀπὸ γὰρ θέματος τοῦ ἀνοίγω πέπτωκεν.

169. ὅτι Ζηνόδοτος γράφει θύρας ἐπιθεῖσα φαεινάς, ἵνα
συναφῆς ὁ λόγος γένηται· ὁ δὲ "Ομηρος ἄλλας ἀρχὰς λαμβάνει,
ἵνα μὴ ἀσαφῆς ἡ περίοδος γένηται ἥτοι ὑστεροπερίοδος.

170. ἀμβροσίῃ] ὅτι ἐκ τούτου τοῦ τόπου πλανηθέντες τινὲς διέ- 20
λαβον τὴν ἀμβροσίαν εἶναι ὑγρὰν τροφήν.

171. κάθηρεν] τρίτην ἀπὸ τέλους ἔχει τὴν δέξειαν, ἀπὸ θέματος
τοῦ καθαίρω. ὡς οὖν ἀπὸ τοῦ μεγαίρω ἐμέγηρε καὶ ποιητικῶς
“μέγηρε γάρ οἱ τότ᾽ Ἀπόλλων” (Il. 23, 865), οὗτος ἐκάθηρε
κάθηρε. 25

172. δασύντέον τὸ ἐδανῷ· τὸ γὰρ ὥδū βούλεται σημᾶναι. γίνε-
ται δέ τινας ἀπὸ ῥημάτων διὰ τοῦ ανος παραγόμενα δέξιονα, ἕπερ
τὴν τρίτην ἀπὸ τέλους ἔχει βραχεῖαν, ἡ αὐτόθεν ἀπὸ τῶν ῥημάτων
μετειληφότα, ὡς ἀπὸ τοῦ ἄγω ἀγανός, στέγω στεγανός, ἡ ἐκ τῆς
μακρᾶς τῆς κατὰ τὰ ῥήματα εἰς βραχεῖαν μεβιστάμενα, ὡς παρὰ 30
τὸ ἴκω ἴκανός καὶ παρὰ τὸ πείθω πιθανός, τρώγω τραγανός, εἴδω
ἰδανός· “τὰς ἴδανας χάριτας” ὁ Καλλίμαχος. οὗτος οὖν καὶ παρὰ
τὸ ὥδω τὸ ἐδανός γένοιτ’ ἀν, τοῦ ἦ εἰς τὸ ἐ τραπέντος διὸ δασυντέον

7. ἐωντήν] Idem error Zenodotus ad 1, 271.

10. ὅπως] Corrigere ὅππως.

20. διέλαθον] ὑπέλαθον Friedl.
32. τὰς] τὰς σὰς apud Herodian.

περὶ μον. λέξ. p. 7, 22.

τὴν λέξιν. μὴ ἄρα ἐπιζητείωσαν πόθεν τὸ ἔγενετο· ὁ γὰρ χαρακτήρ, ὡς ἔφαμεν, τὴν βραχεῖαν ἀσπάζεται.

ὅτι μύρον μὲν οὐκ ὄνομαζει, τεθυμιαμένον δὲ ἔλαιον τὸ μύρον λέγει, ὥστε εἰδέναι μὲν τὴν χρῆσιν, τὸ δὲ ὄνομα μή. λέγει δέ που (Il. 23, 172) καὶ “ῥόδόντες δὲ χρῖεν ἐλαῖφ” καὶ (Od. 18, 191) “κάλ-5 λεῖ μέν οἱ πρώτα,” μύρον τι γένος ὄνοματοποίησας.

173. διασταλτέον κατὰ τὸ τέλος τοῦ στίχου, καὶ γραπτέον ὡς ‘Αρίσταρχος κατὰ χαλκοβατὲς δῷ· ὁ γὰρ λόγος, οἵ κινουμένου κατὰ τὸν τοῦ Διὸς αἴκον ὄμοιώς ἐπί τε γῆν καὶ οὐρανὸν ἡ ἀποφορὰ διικνεῖται.

10

*’Αρίσταρχος κατὰ χαλκοβατές.

174. πρὸς τὰ περὶ τοῦ Ὀλύμπου, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ αὐτὸς τῷ οὐρανῷ οὐδὲ τόπος τοῦ οὐρανοῦ· ἀπ’ αὐτοῦ γάρ φησι τὴν δσμὴν τοῦ μύρον ὄμοιώς καὶ εἰς οὐρανὸν ἀφικνεῖσθαι καὶ εἰς γῆν. τοῦτο δὲ ἐπὶ τῶν ἀνωτάτω τοῦ ὄρους κορυφῶν συμφωνήσει ἵσον διάστημα ἐπὶ γῆν 15 καὶ οὐρανὸν λαμβάκειν.

175. ἦτοι ἐπὶ τὸ ἀλειψαμένη διασταλτέον βραχὺ, καὶ ἐπὶ τὸ πεξαμένη, πρὸς τὸ σαφές.

177. *Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης καλοὺς καὶ μεγάλους.

178. *έανὸν ἔσαθ] ὅτι έανὸς ὁ αὐτὸς τῷ πέπλῳ, καὶ καθόλου πρὸς 20 τὸν στολισμὸν.

179. ἔξυσεν] ἑκέρκισεν· ξύουσι γὰρ τὴν κρόκην πρὸς τὸ πυκνωθῆναι. οἱ δὲ ἐλέανεν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ξύλων. οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ ἔγυναθε μετὰ τὸ ὑφανθῆναι.

180. ὅτι κατὰ τὸ στῆθος ἐπερογῶντο, οὐχ ὡς ἡμεῖς κατὰ τὴν 25 κατάκλειδα τοῦ ὕμου.

181. *’Αρίσταρχος ζώνη καὶ ἀραρυίη, ἄλλοι δὲ ζώνην καὶ ἀραρυῖαν.

183. τρίγληνα] πολλῆς θέας ἄξια. τρίκοκκα, ἡ τριπρόσωπα· γλήνη γὰρ ἡ τοῦ ὄφθαλμοῦ κόρη. ἡ τρίκορα, ἔχοντα τρεῖς κόρας, 30 τὰς Χάριτας. ἡ πολλῶν κοσμίων ἄξια· γλήνεα γὰρ τὰ κόσμια, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ φησιν “ὅς γλήνεα πόλλ’ ἐκεχάνδει” (Il. 24, 192). τρίγληνα δὲ ὡς τρίπυλα· διὸ γὰρ τρόπου παρὰ τὸ πύλην ἐγένετο τρίπυλον, οὗτος καὶ παρὰ τὸ γλήνη τρίγληνον.

17. Scholion in fine defectum:
v. Friedl. Nic. p. 230.

27. καὶ ἀραρυὶη addidit Vill.
30. ἡ addidit Bekkerus.

τρίγληνα, μορόεντα] ἡ διπλῆ, ὅτι τρίγληνα τρίκορα, ὡς τριῶν ξωδίων ἐφ' ἑκάτερον δεδημιουργημένων. μορόεντα δὲ πεπονημένα τῇ κατασκευῇ, ἀπὸ τοῦ μορῆσαι, ὅ ἐστι κακοπαθῆσαι.

μορόεντα] οὗτος Ἀρίσταρχος ἀπὸ τοῦ μ̄ ποιεῖται τὴν διαστολὴν, καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης. καὶ οὕτως ὁ λόγος ἔχει· τὰ γὰρ μετὰ πολλοῦ 5 μόρου καὶ κακοπαθείας γινόμενα δηλοῦ. παραιτητέον δὲ τοὺς ἀπὸ τοῦ ἀ τὴν διαστολὴν ποιούμενους, ἵνα τὸ ἀ ἐπιτατικὸν ὑπάρχῃ μηδενὸς κατεπείγοντος.

185. *λεικὸν δὲ ήν] ἐν ἄλλῳ λαμπρὸν δὲ ήν.

189. *τῶν ἄλλων ἀπάνευθε θεῶν] μᾶλλον τοῖς ἐπάκῳ τοῦτο ιο προσδοτέον.

195. *ἄνωγεν] ἐν ἄλλῳ ἀνώγει.

196. εἰ δύναμαι τελέσαι γε] ὅτι περιώρικε· τὸν γὰρ ἐπιδεχόμενον τελέσαι δυνατὸν εἶναι δεῖ, ἢ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα δυνατὸν εἶναι πρὸς τελείωσιν.

198. *δὸς νῦν μοι] ἐν ἄλλῳ δός μοι νῦν.

201. θεῶν γένεσιν] θεῶν πατέρᾳ, ἐπεὶ πρῶτον στοιχεῖον τινες τῶν φυσικῶν εἴπον τὸ ὑδωρ καὶ ἐξ αὐτοῦ τὰ λοιπὰ τρία· ὅθεν καὶ ὁ Πίνδαρος ἄριστον εἴπε τὸ ὑδωρ. Τηθὺν δὲ τὴν γῆν φησὶν, οἷονεὶ τιθήνην τινὰ οὖσαν καὶ τροφὸν πάντων. 20

202. *οὗτος Ἀρίσταρχος, ἄλλοι δὲ οἵ μ' ἐν σφοῖσι.

203. *Ρείγεις] διὰ τοῦ ἀ Ρείας αἱ Ἀριστάρχου. οὗτος καὶ Ἀριστοφάνης.

205-207. τοὺς εἴμ' ὀψομένην] ὅτι νῦν καλῶς λέγονται, ἐν δὲ τοῖς κάτω πρὸς τὸν Δία (303) οὐκέτι. 25

206. *ὅτι παραλλήλως δηρόν καὶ χρόνον.

208. κείνων] κείνων σὺν τῷ ὑ Ἀριστοφάνης καὶ Ζηρόδοτος. Ἀρίσταρχος δὲ ὁμηρικώτερον φησιν εἶναι, εἰ κείνους παραπείσασα τὴν ψυχήν ἐγχωρεῖν δὲ καὶ μετὰ τοῦ ὑ, εἰ κείνων τὸ κῆρ πείσασα. οὐ δεῖ δὲ ξενίζεσθαι ἐπὶ ταῖς τῶν πτώσεων ἐναλλαγαῖς. 30

209. εἰς εὐνὴν ἀνέσαιμι ὁμοθῆναι] ὅτι τὸ ὁμοθῆναι οὐκ ἔστιν ὁμοιωθῆναι, ἀλλ' ὁμόσε ἐλθεῖν φιλότητι. δασυντέον δὲ τὸ ὅ, ὡς χρυσωθῆναι δὲ ἀναγνωστέον.

5. οὗτος addidit Lehrsius.

14. ὅ] καὶ Friedl.

16. δός μοι νῦν] δός νῦν μοι νῦν

21. οἵ μ' ἐν] οἵ με: sed in marg.

adscriptum οἵ μ' ἐν σφοῖσι, quod

recepit. Conf. ad v. 303.

213. Ζηρὸς γὰρ τοῦ ἀρίστου] ἀθετεῖται, ὅτι ἐκλύει τὴν χάριν, εἰ ἔνεκα τοῦ Διὸς διδώσι καὶ οὐκ αὐτῆς προγένεται δὲ καὶ Ἀριστοφάμης.

214. ἦ καὶ ἀπὸ στήθεσφιν] ὅτι κεστὸς ἐκ παρεπομένου ὁ ποικίλος, ἀπὸ τοῦ διὰ τὰς ῥάφας κεκεντήθως, ἐμπεποικιλμένης τῆς φιλότητος 5 καὶ ἴμερου καὶ δαριστύος. καὶ οὐκ ἔστι κύριον ὄνομα, ὃς ἔνοι τῶν ἀρχαίων διὸς καὶ ἐπ' ἄλλου λέγει “ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἴμας” (Πλ. 3, 371).

216. *ἐν δὲ δαριστύ] ἐν τισι τῶν ὑπομημάτων ἡδὲ δαριστύς.

216, 217. ἐν δὲ δαριστύ πάρφασις] συναπτέον ἀμφότερα τὰ 10 δύναματα· τὴν γὰρ παραλογιστικὴν δύμιλίαν δὶς ἀμφοτέρων δηλοῦ.

218. *τὸν ράοι] ὅτι πτῶσις ἐνήλλακται, ἀντὶ τοῦ αὐτῆς ταῖς χερσίν.

219. τῇ νῦν τοῦτον ἴμαντα] ὅτι τὸ κατὰ τὸ στῆθος κόλπωμα τοῦ πέπλου κόλπου εἴπε, καὶ ὅτι τὸ τῇ λάβε ἔστιν. 15

221. ἀπρηκτόν γε νέεσθαι] τουτέστι πορεύεσθαι· οὗτος Ἀρισταρχος. Δημήτριος δὲ γενέεσθαι ἀντὶ τοῦ γενήσεσθαι, βιαίως πάνυ οὐδὲ γὰρ τὸ πυθέσθαι γίνεται οὐδὲ τὸ λαβέσθαι λαβέεσθαι, ἵνα καὶ τὸ γενέεσθαι γενένται.

223. μειδήσασα] ὅτι ἐπὶ τῇ φήμῃ οἰωνισμένη ἐμείδησε· προεί- 20 ρηκε γὰρ “οὐκ ἔσῃ ἀπράκτος,” καὶ ἐν Ὁδυσσείᾳ (18, 112) τὸ ὅμοιον “Ζεύς τοι δοίη, ξεῖνε, ὅττι μάλιστ’ ἐθέλεις· ὅς ἄρ’ ἔφη, χαιρεῖν δὲ κληδόνι δῖος Ὁδυσσεύς.”

*Ἀρίσταρχος μέσῳ, ἄλλοι δὲ ἔψ.

225. *ὅτι ὄρος ὁ Ὄλυμπος· τὸ γὰρ ρίον ἰδίως ἐπ’ ὄρους τάσ- 25 σεται.

226. Πιερίη] ὅτι Μακεδονικὸς Ὄλυμπος, θεῶν οἰκητήριον· ἡ γὰρ Πιερία τούτου ἀκρώρεια, καὶ Ἡμαθία τὸ πρότερον ἡ Μακεδονία ἐκαλεῖτο. παράκειται δὲ καὶ ἡ Θράκη. καὶ ἐν Ὁδυσσείᾳ (5, 50) ἐπὶ τοῦ Ἐρμοῦ “Πιερίην δὲ ἐπιβὰς ἔξι αἰθέρος ἐμπεσε πόντῳ.” 30

Μακεδὼν ὁ Διὸς καὶ Αἰθρίας, κατασχὼν τὴν χώραν οὖσαν τῆς Θράκης, ἀφ' ἑαυτοῦ Μακεδονίαν προσηγόρευεν· γῆμας δὲ μίαν τῶν

7. ἀρχαίων] *νεωτέρων* Villois. Proleg. p. xxii; nam fuit haec Callimachi opinio, ut tradit schol. ad 3, 371.

31. Διὸς καὶ Αἰθρίας] *Δίωνος καὶ Λοβεκ. Aglaoph. p. 325. 32. *Μακεδονίαν] om.

έγγωρίων τεκνοῦται δύο παιδας Πίερον καὶ Ἀμαθον, ἀφ' ὧν δύο πόλεις Πιερία καὶ Ἀμαθία ἐν Μακεδονίᾳ. ἡ ἱστορία παρὰ Μαρσύα. νῦν δὲ Ἡμαβίην καταχρηστικῶς ὅλην τὴν Μακεδονίαν φασίν. Πιερίαν δὲ ὄρος Μακεδονίας, ἵερὸν Μουσῶν.

227. *σεύατ' ἐφ' ἵπποπόλων] ἐν ἄλλῳ ἔσσυτ² ἐφ' ἵππο- 5 πόλων.

229. ἐξ Ἀθώου] Ἀθως ὄρος ἐν Θράκῃ μέγα τε καὶ ὑψηλὸν, ἐξέχον εἰς θάλασσαν, τὸν ἴσθμὸν ἔχον Χερόνησον σταδίων δώδεκα. τοῦτον Ξέρξης ἀγανακτήσας, ὁ Περσῶν βασιλεὺς, ὅτι πρὸς αὐτὸν ὥντες αὐτοῦ διεφθάρησαν, διακόψας θάλασσαν ἐποίησεν ἡ ἱστορία παρὰ 10 Ἡροδότῳ (7, 23).

*Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης ἐσ πόντον ἐβήσετο· καὶ μήποτε ἀμεινον.

230. Λῆμνον δ' εἰσαφίκανε] διὰ ποίαν αἰτίαν ἐν τῇ Λήμνῳ μάλιστα ὁ Ὑπνος διατρίβει; ρήτεον οὖν ὅτι Λήμνου μὲν ἦν δεσπότης 15 Ἕφαιστος, γυνὴ δὲ τούτου Χάρις. Πασιθέας δὲ τῆς Χάριτος ἀδελφῆς ἐρωτικῶς ἔχων δὸς Ὑπνος ἐκεῖ διέτριβεν. ταῦτην οὖν αὐτῷ ἐπαγγέλλεται γυναικα δώσειν Ἕρα. δύναται δὲ καὶ φυσικώτερον λυθῆναι, ὅτι οἰνοφόρος ἡ Λήμνος, καθὼς λέγει “ὥντες δ' ἐκ Λήμνου παρέστασαν οἶνον ἄγουσαι” (Il. 7, 467). τοῖς δὲ πολυποτοῦσι μάλιστα ὁ 20 Ὑπνος παρέπεται.

235. *ἐγὼ δέ κέ τοι ἰδέω χάριν] Ἀρίσταρχος χάριν εἰδέω· αἱ δὲ δημάδεις εἰδέω χάριν.

πείθεν· ἐγὼ δέ κέ τοι] ὅτι ἰδίως ἐγὼ δ' αὖ σοι εἰδέω χάριν. ἔδει δὲ ἡτοι εἰδείην, ἵνα ἢ τὸ ρῆμα ἡλαγμένον, ἢ ἐκ περισσοῦ νοούμενον 25 τοῦ κέ ἐγὼ δέ σοι εἴσομαι χάριν.

236. κοίμησόν μοι Ζηνὸς ὑπ' ὁφρύσιν ὅσσε φαεινώ] οὗτως ὑπ' ὁφρύσιν ἡ Ἀρίσταρχου καὶ Ἀριστοφάνους, ἵνα ἢ τὰ ὑπὸ ταῖς ὁφρύσι. Ζηνόδοτος ἐπ' ὁφρύσι. συναπτέον δὲ τοὺς δύο στίχους ἀνευ πάσης διαστολῆς. 30

239. "Ἕφαιστος δέ κ'] ὅτι οὐκ ἐκληπτέον κατὰ συναλοιφὴν τὸν

3. *τὴν] om.

8. *Χερόνησον] Χερόνησον

9. *αὐτὸν] αὐτὸν

19. *δὲ] om.

20. *ἄγουσαι] φέρουσαι

*δὲ] om.

24. εἰδέω—εἰδεῖν] ἰδέω—ἰδεῖην

26. κέ Ήευπίους] καὶ

29. τοὺς δύο στίχους] Versum in
lemmate positum dicit, cuius in
fine vulgo comma ponitur, proxi-
mumque αὐτίκ', ἐπεί κεν ἐγὼ—.

καὶ δίφθογγον, ἀλλὰ τὸν κεῖ ἔστι γὰρ Ἡφαιστος δ' ἐμὸς παῖς τεῦξει, ὥστε περισσὸν νοεῖσθαι τὸν κεῖ Ομηρικῶς.

241. τῷ κεν ἐπίσχοιες] οὗτως τὴν γραφὴν παρατίθεται ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ ιξ^τ τῆς καβόλου, καὶ λέγει ἀπὸ τοῦ ἐπίσχοις πλεονασμὸν εἶναι τοῦ ἑ, ἡ συστολὴν τοῦ ἐπίσχοιν.
5

ἐπίσχοιες] τῷ ἐπίσχοιμι ἀκόλουθον ἔστι τὸ ἐπίσχοις, τῷ δὲ ἐπίσχοινς τὸ ἐπίσχοιν καὶ ἵσως ἔδει οὐτως ἔχειν, παρεφθάρη δὲ ὑπὸ τῶν μεταχαρακτηρισάντων τῷ δὲ χαρακτῆρι γενόμενον ὅμοιον τῷ ἰοίην καὶ ἀγαγοίην παρὰ Σαπφοῖ καὶ τῷ πεπαγοίην παρ' Εὔπολιδι, εἰκότως ἐβαρυτονήθη τὸ ἐπίσχοινς, γενόμενον ἐπίσχοιες ὡς Αἰολικόν.
10 οὕτω καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Κοτιακὺς ἐν τῷ ί τῶν παντοδαπῶν.

242. *ὅτι νήδυμος σὺν τῷ ὑ.

246. Ὁκεανοῦ, ὅπερ γένεσις πάντεσσι] ἐπεὶ ἐξ ὑδάτων αἱ αὐξήσεις ὑπάρχουσιν. πῶς Ἡσιόδου (Th. 216) πάντων πρῶτον εἰπόντος γεγενήθαν τὸ Χάος, "Ομηρός φησιν Ὁκεανόν; ρήτεον οὖν ὅτι ἔκα-
15 στος μὲν εἴρηκεν ὡς ἐβούλετο, "Ομηρός δὲ φιλοσοφάτερον" τὸ γὰρ ὑδωρ πάντων ἡ ζωὴ, καὶ προέχει τῶν τεσσάρων στοιχείων, ὅθεν καὶ Πύνδαρος ἄριστον αὐτό φησιν.

249. *ἄλλο τεῇ] οὗτως κατ' εὐθεῖαν, ἄλλο τεῇ, καὶ Ἀρίσταρχος
καὶ Ἡρωδιανός.
20

'Αρίσταρχος ἐλλείπειν φησὶ τὴν κατά, καὶ ἐκδέχεται τὴν ἀντωνυμίαν εὐθείας πτώσεως, καὶ κατ' ἄλλο ἡ σὴ ἐσωφρόνισεν ἐντολὴ,
ώστε εἶναι ἡ τεῇ. Παρμενίσκος δὲ ἐκδέχεται ἐπίρρημα τὸ ἄλλοτε,
καὶ δασύνει τὸ ἡ, καὶ περισπᾶ ἐπὶ δοτικῆς πτώσεως, ἵνα ὑπάρχῃ, ὁ
Ζεὺς τῇ ἡ με ἐσωφρόνισεν ἐντολὴ. 'Αλεξίων δὲ προκρίνει τὴν Ἀρι-
25 στάρχον φησὶ γὰρ ἀπὸ τοῦ τὸ ἀρκτέον. καὶ ἡμῖν δὲ δοκεῖ πρὸς
γὰρ τὴν Ἡραν ἡ ἀπότασίς ἔστιν. αὐτὸς γοῦν ἐπεκηγεῖται αὐτό·

3. ἐπίσχοιες] Sic A in lemmate scholii: in marg. interiore οὐ ἡρωδιανὸς ἐπίσχοις. Antiqua scriptura fuit ΕΠΙΣΧΟΙΕΣ, qua ἐπίσχοιν significari intellexit Alexander Cotiaensis: non intellexerant alii quum ἐπίσχοιες scriberent, absurdam commenti literae ē ἐπένθεσιν. De quo errorum genere post alios dixit Cobetus Mnem. novae vol. I p. 37.

4. ἐπίσχοις—ē Bekkerus] ἐπί-
σχοι—σ.

6 et 10. ἐπίσχοιες] Sic hic quoque A.

9. καὶ τῷ Bekkerus] καὶ τὸ
12. ὅτι addidit Villoisonus
19. καὶ et καὶ Ἡρωδιανός delet Schmidt. Did. p. 153.

24. ἵνα ὑπάρχῃ, δ Zeὺs Vill.] ἵνα
δ Zeὺs ὑπάρχει (ὑπάρχῃ Bekkerus)

“*νῦν αὖ τοῦτό μ' ἄνωγας ἀμήχανον ἄλλο τελέσσαι*” (Il. 15, 262). τοιοῦτον γὰρ λέγει, ὡδη γάρ με καὶ ἄλλοτε ἡ σῆ ἐσωφρόνισεν ἐντολή. ὁ δὲ ἐπιθέτης Πτολεμαῖος καὶ Ζηνόδοτος σὺν τῷ ἵ γράφουσιν, οἷον τῇ σῇ ἐντολῇ ἐσωφρόνισέ με.

255. **Κόωνδ'**] εἰς τὴν Κῶν νῆσον. γράφεται δὲ σὺν τῷ ν κατ' 5 αἰτιατικήν.

καί μιν ἔπειτα **Κόωνδ'**] ἔνιοι διὰ τῶν δύο οὐ γράφουσι **Κόον** καὶ **Καλλίστρατος** ἐν τοῖς διορθωτικοῖς.

‘Ηρακλῆς ἀνακομιζόμενος μετὰ τὸ πορθῆσαι Τροίαν γενόμενός τε κατὰ τὸ Αἴγαῖον πέλαγος, βουλήσει Ἡρας σφοδρῷ συνεσχέθη 10 χειμῶνι· κατασυρεὶς δὲ εἰς Κῶ τὴν Μεροπῖδα ἐκωλύθη ἐπιβῆναι τῆς νῆσου ὑπὸ Εύρυπολού τοῦ Ποσειδῶνος, βασιλεύοντος αὐτῆς. βιασάμενος δὲ καὶ ὡς ληστῆς ἐπιβὰς ἀνείλε τὸν Εύρύπολον καὶ τοὺς παιδας αὐτοῦ, μιγεὶς δὲ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ **Χαλκιόπη** Θεσσαλὸν ἐγένησεν. ἡ ἴστορία παρὰ Φερεκύδει. 15

256. **χαλέπαινεν ρίπταξων**] ἀντιστροφή ἐστιν ἀντὶ τοῦ χαλεπάινων ἐρρίπταξε. συναπτέον οὖν, καὶ μή τις ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς ἀναγνώσκοι τὸ ρίπταξων.

258. καὶ κέ μ' ἀϊστον] καὶ ἀν ἰδών με ἀνιστόρητον καὶ ἀφανῆ ἐποίησεν, βαλὼν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὴν θάλασσαν. 20

259. *οῦτως ἐν πάσαις, δμήτειρα. Ἀριστοφάνης καὶ Ζηνόδοτος μήτειρα.

265, 266. ὁ Ἀσκαλωνίτης βαρύνει τὸν ἥ ἄμεινον δὲ περισπᾶν. καὶ γὰρ εἰ διαπορεῖ, οὐκ ἀναγκαῖον ἐγκλίνειν αὐτὸν· οὐ γὰρ ἔτερος αὐτῷ ἐπιφέρεται περισπώμενος ὡς ἐπὶ τοῦ “ἥ δολιχὴ νοῦσος ἥ 25 Ἀρτεμις ἰοχέαιρα” (Od. 11, 172).

267. **Χαρίτων μίαν ὄπλοτεράων**] ὅτι δύο γενέσεις Χαρίτων ὑποτίθεται, πρεσβυτέρας καὶ νεωτέρας· διὸ συγκριτικῶς λέγεις ὄπλοτεράων.

271. *τὸ ἔξῆς ἐστὶν ὅμοσον ἥ μὲν ἐμοί τὰ δὲ ἄλλα διὰ μέσου.

272. **χειρὶ δὲ τῇ ἑτέρῃ**] ὅτι ἐπὶ δύο τῷ ἑτέρῳ χρῆται κατὰ δια- 30

5 et 7. **Κόωνδ'**] κόων

5. σὺν τῷ ν] I. e. Κῶν, ποὶ Κῶ.

8. **Καλλίστρατος**] *Καλλίμαχος

11. **Κῶ**] *Κῶν

13. *καὶ ὡς] καὶ οἳ.

17. **ἐρρίπταξεν**] ἐρίπταξεν

20. *βαλὼν] λαβὼν

21. ἐν πάσαις] Ἀρίσταρχος Co-
betus.

22. μήτειρα] Memorat etiam Eu-
stath. p. 983, 57, sed addit, ἀρέ-
σκονται δὲ οἱ πλείους τῇ προτέρᾳ
γραφῇ.

στολὴν, Ἐλληνικῶς. τὰ βαρύτατα δὲ τῶν στοιχείων ὅμνυσι, καθάπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ λέγομεν ἔνδρον καὶ ὑγρόν.

274. μάρτυροι] ὅτι Ζηνόδοτος μάρτυρες γράφει, ἀγνοῶν ὅτι μάρτυροι λέγειν δεῖ ἀκολούθως τῷ μάρτυρος.

θεοὶ Κρόνον ἀμφὶς ἔστες] οἱ περὶ τὸν Κρόνον θεοί. λέγει δὲ τοὺς 5 Τιτᾶνας· οὗτοι δέ εἰσιν οἱ Οὐρανοῦ παῖδες, Κρόνος, Κρεῖος, Τπερίων, Ἰαπετὸς, Κοῖος.

276. *Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης ἔξω τοῦ τε, ἡς αὐτὸς ἐέλδομαι.

279. οἱ Τιτῆνες καλέονται] ὅτι τοὺς περὶ Κρόνου θεοὺς ὑποταρ-
ταρίους προσαγορεύει. πρὸς τὸ “διπότε μεν ἔνδησαι Ὁλύμπιοι” 10
(Il. 1, 399), ὅτι οὐ τοὺς περὶ Κρόνου λέγει Ὁλυμπίους.

284. οὕτως Δεκτόν όξιτόνως, ὡς φυτόν οὕτως γὰρ ὁ τόπος
καλεῖται. ἡ διπλῆ δὲ ὅτι ἴδιας εἴρηκεν, ἀντὶ τοῦ “Ιδης εἰς Δεκτόν”
καὶ “Ιδην δὲ ἵκανε πολυπίδακα Γάργαρον” (Il. 8, 47)· καὶ ἐν
‘Οδυσσείᾳ (8, 363) τὸ ὄμοιον “ἡ δὲ ἄρα Κύπρον ἵκανε φίλοιμειδῆς 15
Ἀφροδίτη ἐς Πάφον.” ἡ γὰρ Κύπρος εἰς Πάφον.

Λεκτὸν ἀκρωτήριον τῆς “Ιδης, κεκλημένον ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῷ κατα-
κλιθῆναι Δία καὶ Ἡραν. τρία δὲ τὰ πάντα ἀκρωτήρια τῆς “Ιδης,
Δεκτὸν, Γάργαρον, Φαλάκρη. ἀφορᾶ δὲ τὸ Λεκτὸν ἐπὶ τὸ Αἴγαϊον
πέλαγος.

285. *ὑπεσείετο] Ἀρίσταρχος ὑπό, εἴτα σείετο, Ἰακὼς. οὕτως
καὶ Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης.

288. ἥρος αἰθέρ’ ἵκανεν] ὅτι καθ’ “Ομηρον ἀπὸ ὁ ἀπὸ γῆς μέχρι
νεφῶν τόπος· ὁ δὲ ὑπὲρ τὰ νέφη τόπος αἰθέρ, καὶ ὄμωνύμως τῷ στε-
ρεμνώφ οὐρανός. διὸ τὰ νέφη λέγει πύλας οὐρανοῦ.

290. ἐναλίγκιος] κατὰ τὴν καθέδραν· ὁ γὰρ ὄρνις οὐ καθέζεται.

291. χαλκίδα κικλήσκουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ κύμινδιν] ὁ κύμινδις
οἰκεῖ μὲν ὄρη, ἔστι δὲ μέλας, χαλκίζων τὴν χροιὰν, καὶ μέγεθος ὅσον
ἱέραξ ὁ φασσοφόνος, ὡς φησιν Ἀριστοτέλης (H. A. 9, 12). παρὰ
δέ τισι θηλυκῶς λέγεται ἡ κύμινδις. εὐεπίφορον εἰς ὕπνον τὸ ὄρνεον. 30
κύμινδις δὲ λέγεται διὰ τὸ ἀεὶ τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τοὺς κλάδους κρύπτειν.

295. *οῖον] γράφεται καὶ οἶος.

4. μάρτυροι—μάρτυρος Lehrsius] starchus, ut refert Etym. M. p.
μάρτυρος—μάρτυρι.

6. Κρεῖος] Hoc nomen tribus modis scribitur, Κρεῖος Κριός, Κριός,
quorum postremum probavit Ari-

539, 20: v. Lehrs. Aristarch. p.

285 et Thes. vol. 4 p. 1975.

7. *Κοῖος] κύων

26. ὁ] *ἡ

*πρῶτόν περ] οὗτος Ἀρίσταρχος· ἄλλοι δὲ πρώτιστον.

Ἡραν τρεφομένη παρὰ τοῖς γονεῦσιν εἰς τὸν Γιγάντων Εύρυμέδων βιασάμενος ἔγκυον ἐποίησεν· ἡ δὲ Προμηθέα ἐγένησεν. Ζεὺς δὲ ὑστερον γῆμας τὴν ἀδελφὴν, καὶ γνοὺς τὰ γενόμενα, τὸν μὲν Εύρυμέδοντα κατεταρτάρωσε, τὸν δὲ Προμηθέα προφάσει τοῦ πυρὸς 5 δεσμοῖς ἀνήρτησεν. ἡ ἱστορία παρὰ Εὐφορίωνι.

299. *τῶν κ' ἐπιβαίνης] Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης ἔξω τοῦ κε συνδέσμου, τῶν ἐπιβαίνης.

δύναται καὶ πευστικῶς ὁ στίχος ἀναγινώσκεσθαι, οὐ μὴν ὑπο-
στικτέον διὰ πευστικῆν ὑπόκρισιν. 10

303. *οἵ με σφοῖσι] γρ. οἵ μ' ἐν σφοῖσι.

304, 305, 306. τοὺς εἴμ' ὁψομένη] ἀθετοῦνται στίχοι γ', καὶ ἀστερίσκοι παράκεινται, ὅτι πρὸς μὲν Ἀφροδίτην δεόντως λέγονται (200), πρὸς δὲ τὸν Δία οὐκέτι· οὐ γὰρ προσεδεῖτο προφάσεως, ἔχουσα τὸν κεστὸν ἴμαντα. καὶ τάχ' ἂν συνεφώρμησεν αὐτῇ· οὐ δεῖ οὖν παρα- 15 κιῦδυνεύειν.

*ἡθετοῦντο παρὰ Ζηνοδότῳ.

307. ἐν ἔστι τὸ πρυμνωρείη, ὡσπερεὶ ἐν ἀκροπόλει.

309. τὴν σεῦ περισπαστέον· ἔστι γὰρ ἀντιδιαστολή.

310. *μετέπειτα] Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης μετόπισθε. 20

315. οὐ γὰρ πώποτέ μ' ὥδε] ὅτι ἔξαρκεῖ τὸ κεφαλαιωδῶς εἰπεῖν· τὸ δὲ ἔξ ὀνόματος ἐπιφέρειν ἐνέκοπτε μᾶλλον ἡ ἐπειθεν.

316. περιπροχυθείς] περισσῶς χυθείς. ὁ δὲ Ἰξίων γράφει περι-
πλεχθείς.

317. οὐδὲ ὅπότ' ἡρασάμην] κοινὸν ἀνωθεν υσεῖται ἐπὶ πάντων τὸ 25 οὐδέποτε οὗτος ἡράσθην· διὸ καὶ ἔκαστον τῶν λεγομένων αὐτὸν καθ' ἑαυτὸν κόμμα ἐστί· διόπερ αἱ στιγμαὶ ἐν αἰτήματι τίθενται. ἀπὸ τούτου δὲ ἔως τοῦ "οὐδὲ ὅπότε Λητοῦς ἐρικυδέος" (327) ἀθετοῦνται στίχοι ιά', ὅτι ἄκαιρος ἡ ἀπαριθμησις τῶν ὀνομάτων· μᾶλλον γὰρ ἀλλοτριοῖς τὴν "Ἡραν ἡ προσάγεται. καὶ ὁ ἐπειγόμενος συγκοιμηθῆναι 30 διὰ τὴν τοῦ κεστοῦ δύναμιν πολυλογεῖ. καὶ Ἀριστοφάνης προηβέτει.

'Ιξιονίης ἀλόχοιο] τῆς Ἰξίονος γυναικὸς Δίας. ἦν δὲ αὕτη θυγάτηρ Δηϊονέως· μετὰ δὲ τὸ φθαρῆναι αὐτὴν ὑπὸ Διὸς ὑστερον Ἰξίονι ἔξεύχθη.

11. Conf. ad v. 202.

27. αἰτήματι] Idem vol. I p.

14. προφάσεως Bekkerus] προε-
ράσεως

404, 12.

33. Δηϊονέως Heynius] Ιηονέως

319. Δανάης] Δανάη Ἀκρισίου θυγάτηρ, ἡ Διὶ συγκοιμηθεῖσα Περσέα ἐγένησε. χρωμένῳ γάρ, φασὶ, τῷ Ἀκρισίῳ περὶ γενέσεως ἀρρένων παιδῶν ὁ θεὸς ἔφη γενέσθαι παιδα ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ καὶ αὐτὸν κτεῖναι· δείσας δὲ ὁ Ἀκρίσιος τοῦτο, κατὰ γῆς θάλαμον χαλκοῦν κατασκευάσας τὴν Δανάην ἐφρούρει. αὐτὴ δὲ, ὡς φησι Πίν 5 δαρος καὶ ἄλλοι τινὲς, ἐφβάρη ὑπὸ τοῦ πατραδέλφου αὐτῆς Προίτου, ὅθεν αὐτοῖς καὶ στάσις ἐκινήθη. ὡς δὲ ἔνιοι φασιν ὁ Ζεὺς μεταμορφωθεὶς εἰς χρυσὸν καὶ διὰ τῆς ὄροφῆς εἰς τὸν Δανάης ρύεις κόλπον συνῆλθεν. αἰσθόμενος δὲ Ἀκρίσιος ὑστερον ἔξ αὐτῆς γεγενημένου Περσέα, μὴ πιστεύσας ὑπὸ Διὸς ἐφβάρθαι τὴν θυγατέρα μετὰ τοῦ 10 παιδὸς εἰς λάρνακα βαλὼν ἔρριψεν εἰς θάλασσαν. διασωθέντων δὲ τούτων εἰς Σέριφον τὴν ὥσπον, μίαν τῶν Κυκλαδῶν, συνέβη ἀνατραφῆναι τὸν παιδα παρὰ Πολυδέκτη ἥ, ὡς ἔνιοι φασιν, ὑπὸ Δίκτυος τοῦ ἀδελφοῦ Πολυδέκτου. φυγόντος δὲ ὑστερον Ἀκρίσιος τὴν Ἀργίων βασιλείαν παρέλαβε Περσέας. 15

322. *Ἀρίσταρχος Μίνων σὺν τῷ ὑ, Ζηνόδοτος χωρὶς τοῦ ὑ.

*Ραδάμανθυν] ἐπεὶ ἐμάνη περὶ τὰ ρόδα τὰ ὑπὸ τοῦ ταύρου προϊέμενα ἡ Εύρώπη, *Ραδάμανθυν ἐκάλεσε τὸν παιδα.

323. *Ἀλκμήνης] Ἀλκμήνης τῆς Ἡλεκτρύονος καὶ *Αναξοῦς τῆς Ἀγκαίου ἡράσθη Ἀμφιτρύων, ὃς ἀνελὼν Ἡλεκτρύονα βοῶν ἀμφι- 20 σβητήσεως χάριν ἔξ "Ἀργους ἔφυγε εἰς Θήβας" σὺν αὐτῷ δὲ καὶ *Ἀλκμήνη. ὑποδεχθέντες δὲ ἀσμένως ὑπὸ τῶν βασιλευόντων τῆς πόλεως Κρέοντος καὶ Ἡνιόχης τιμῆς ἐτύγχανον μεγίστης. οὐ βουλομένης δὲ Ἀλκμήνης γαμηθῆναι, εἰ μὴ οἱ φονεῖς τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς ἀναιρεθῶσι Τηλεβόσι, κατηγωνίσατο αὐτοὺς Ἀμφιτρύων, προσλα- 25 βόμενος συμμάχους Βοιωτοὺς καὶ Λοκροὺς, ἔτι δὲ Φωκεῖς, ἐνιαυτὸν προσεδρέυσας. ὡς δὲ ὑποστρέψας ἀπὸ τῆς στρατείας ἥγε τοὺς γάμους ἑαυτοῦ τε καὶ *Ἀλκμήνης, τῇ αὐτῇ νυκτὶ ἐρασθεὶς αὐτῆς ὁ Ζεὺς καὶ εἰκασθεὶς Ἀμφιτρύωνι ἐμίγη καὶ νέὸν ἐποίησεν ὅμοιώς δὲ καὶ *Ἀμφιτρύων τῇ αὐτῇ νυκτί. ἥδη δὲ ἐκείνης τὸν ἐπταμηνιαῖον 30

4. *κτεῖναι—τοῦτο—γῆς] κτείνει
—τούτῳ—γῆν

7. * αὐτοῖς] αὐτοὺς

12. συνέβη απέ μίαν collocat A.

* ἀνατραφῆναι] ἀναστραφῆναι

22. * ὑποδεχθέντες] ὑποδεχθέντων

23. *Ἡνιόχης—ἀναιρεθῶσι supra rasuram literis minusculis.

25. * κατηγωνίσατο] δι' ὁ κατηγωνίσατο

27. * ὑποστρέψας] ἐπιστρέψας

30. * ἥδη—ἐπτα] om. in lacuna.

χρόνον τῆς μῖεως ἔχουσης, γεννᾶται Ἡρακλῆς μὲν ἐκ Διὸς, Ἰφικλῆς δὲ ἐξ Ἀμφιτρύωνος.

324. ὦ ρῶν Ἡρακλῆα κρατερόφρονα] φασὶ Δία συγκοιμάμενον Ἀλκμήνη πεῖσαι τὸν Ἡλιον μὴ ἀνατεῖλαι ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας· ὅθεν ἐπὶ τρεῖς νύκτας συγκοιμηθεὶς αὐτῇ ὁ Ζεὺς τὸν τριέσπερον Ἡρακλέα 5 ἐκοίνησεν. ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδης.

* ὅτι ἔχει τι Ὁμηρικόν πρὸς γὰρ τὸ δεύτερον πρότερον ἀπήντηκε.

325. Σεμέλης] Σεμέλης τῆς Καδμού θυγατρὸς Ζεὺς ἐρασθεὶς "Ἡρας κρύφα συνηνάζετο. ἡ δὲ ἐξαπατηθεῖσα ὑπὸ "Ἡρας, ἐπινεύ- 10 σαντος αὐτῇ Διὸς πᾶν τὸ αἰτηθὲν ποιῆσαι, αἴτεῖται τοιοῦτον αὐτὸν ἐλθεῖν οὗτος ἥλθε μυηστευόμενος" Ἡρα. Ζεὺς δὲ μὴ δυνάμενος ἀνανεῦσαι παραγίνεται εἰς τὸν θάλαμον αὐτῆς ἐφ' ἄρματος, ἀστραπὰς καὶ βροντὰς ὄμοις καὶ κεραυνὸν ἀφίεις. Σεμέλης δὲ διὰ τὸν φόβον ἐκλειπούσης, ἔξαρτημαῖν τὸ βρέφος ἔξαμβλωδὲν ἐκ τοῦ πυρὸς ἀρπά- 15 σας ἐνέρραψε τῷ μηρῷ. ἡ ἱστορία παρ' Εὐριπίδη ἐν Βάκχαις.

328. σέο] ὄρθοτονητέον· ἀντιδιαστολὴ γὰρ πρὸς ἄλλα πρόσωπα. ἡ δὲ χρῆσις ἐγκλίνει.

330. τελεία στιγμὴ μετὰ τὸ Κρονίδη· προσαγορευτικὴ γάρ ἐστιν ἡ περίοδος. ἡ δὲ ἔξης ἀνάγνωσις ἀμφίβολος· ἦτοι γὰρ καθ' αὐτὸν 20 ἀναγνωστέον ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες, εἴτα ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς εἰ νῦν ἐν φιλότητι, ἵνα ὑποστίζωμεν κορυφῆσι καὶ ἄπαντα, στί- 25 ζωμεν δὲ μετὰ τὸ πῶς κ' ἔοι, εἴτα ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς εἰ τις νῦν θεῶν αἰειγενετάων, καὶ ὑποστίζωμεν ἀθρήσειε, πεφράδοι, ἵν' ἡ ἀπόδοσις οὐκ ἀν ἔγωγε τεὸν πρὸς δῶμα. οὕτως δὲ ἔσονται 30 ἀνταποδοτικαὶ περίοδοι ἀμφότεραι ὄρθαι, τοιαῦται. εἰ νῦν ἐπὶ τῆς Ἱδης κοιμηθῆναι βούλει, πῶς ἀν εἴη, οἷον πῶς ἀν ἐνδέχοιτο; ἡ δὲ ἑτέρα, εἰ τις Ἰδοι τῶν θεῶν καὶ τοῖς ἄλλοις εἴποι, οὐκ ἀν ἔλθοιμι εἰς τὸν σὸν οἶκον. ἡ ἀνεστραμμένας αὐτὰς ποιητέον, συνάπτοντα οὕτως, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες, εἰ νῦν ἐν φιλότητι λιλαίει. 30

ἔστι δὲ στιγμὴ ἐν κορυφῆσι καὶ ἄπαντα, εἴτα καθ' ἑαυτὸν ἀπορούσης τῆς θεοῦ πῶς κ' ἔοι, πῶς ἀν τοῦτο ἐνδέχοιτο. ἡ καὶ

1. *'Ιφικλῆς] Ἰφικλος

6. *ἡ—Φερεκύδης] ομ.

22. ἵνα Bekk.] ἴμεις
στίζωμεν Bekk.] στίζομεν

24. ἵν' ἡ ἀπόδοσις Bekk.] ἡν ἡ
ἀνάγνωσις.

32. ἡ Bekkerus] εἰ

τοῦτο αὐτὸ τοῖς ἑζῆς συναπτέον, πῶς κ' ἔοι εἴ τις νῷη θεῶν, ἔως τοῦ πεφράδοι, εἴτα ἀφ' ἐτέρας ἀρχῆς, οὐκ ἀν ἔγωγε τεὸν πρὸς δῶμα νεούμην.

338. ἔστιν τοι θάλαμος] ὅτι ἐκ Διὸς καὶ Ἡρας καθ' Ὀμηρον ὁ Ἡφαιστος. καὶ νῦν μὲν ἵσως τις ἐρεῖ ἀμφιβολίαν εἶναι· ἐν Ὁδυσ- 5 σείᾳ δὲ αὐτὸ σαφῶς λέγει ὁ Ἡφαιστος. ὁ δὲ Ἡσίοδος ἐκ μόνης Ἡρας.

340. *Ζηνὸδοτος καὶ Ἀριστοφάνης ἐπεί νύ τοι εὐαδεν εὐνῆ.

εὐαδεν εὐνῇ] τὸ εὔαδεν ὁ Ἀσκαλωνίτης ψιλοῖ, λέγων ὡς ὅτι τὰ δασυνόμενα ἐν τῇ ἐπενθέσει τοῦ ὑψιλοῦται, ὡς ὅλος ὄντος· οὗτως το ὅν καὶ τὸ ἔαδεν εὔαδεν γένοιτο ψιλούμενον. ἐγὼ δὲ προσίέμαι τὴν συνήθῃ ἀνάγνωσιν δασύνουσαν τὸ ἄ, ψιλοῦσαν δὲ τὴν ἔ δίφθογγον καὶ ἔχομεν ἑκεῖνο εἰπεῖν, ὡς εἰ ἴδιον συνθέτων λέξεων τὸ καὶ κατὰ μέσον δασύνεσθαι, οἵδαμεν δὲ καὶ τὸ ἄδε ρῆμα συνεχῶς παρὰ τῷ ποιητῇ (“ἄδε δὲ Ἐκτορι μῦθος ἀπήμων” Π. 12, 80), εἰκότως ἀν φήσαιμεν 15 ὅτι τὸ εὖ ἐπίρρημα προσῆλθε, καὶ οὗτως ἐφυλάχθη τοῦ ρήματος ἡ δασεῖα ὡς ἐν λέξει συνθέτῳ· τὸ μέντοι ἔαδε διαιρεσίς ἔστι τοῦ ἔδε.

348. λωτόν] εἶδος χόρτου ἑλείου· διὸ καὶ ἐρσήεντα, ὁ ἔστι δροσώδη.

349. ἔεργε] οὗτως Ἀρίσταρχος, ἔεργε τὸν Δία καὶ τὴν Ἡραν. 20 ἐν δέ τισιν ὑψόσ ἀειρε καὶ ὑψόσ ἔερπε διὰ τοῦ π· ἐν δὲ τῇ Χίᾳ ὑψόσ ἵκανε. Ζηνὸδοτος πυκνὸν καὶ μαλακὸν, ἵν' ἀπὸ χθονὸς ἀγκαζέσθην.

351. στιλπναί] ὁμοίως τῷ ἰσχυραί· τὰ γὰρ εἰς νος δισύλλαβα μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου τριγενῆ ὅξυνεσθαι θέλει, πρυμνός ἰσχύρος 25 πυκνός. ἐναντιοῦται τὸ λίχνος· τὸ γὰρ λάγυνος ἔνοιαι ἔχει συνθέσεως.

*ἀπέπιπτον] Ζηνὸδοτος ἐπέπιπτον.

ὁ Ἀσκαλωνίτης ἀξιοὶ παροξύνειν τὸ ἔερσαι ὁμοίως τῷ εὐτέρπαι· καὶ γὰρ τὸ ἐνικὸν ἔέρση ἔστι (“μή μ' ἄμυδις στίβη τε κακὴ καὶ 30 θῆλυς ἔέρση” Od. 5, 467), τὰ δὲ εἰς ἥ λήγοντα θηλυκὰ μονογενῆ ὁμότονα ἔχει τὰ πληθυντικὰ, Ἐλένη· Ἐλέναι· οὗτως εἰ ἔέρση, καὶ

8. εὐνῇ] Sic A, sine iota ad-
scripto. εὐνήν Bekkerus.

11. προσίέμαι τὴν scripsi pro
πρὸς τὴν. Frequens in his scholiis
formula est ἐγὼ δὲ συγκατατίθε-

μαι.

20. οὗτως Ἀρίσταρχος ἔεργε] Hoc
etiam in marg. inter.

28. ἐπέπιπτον] *ἀνέπιπτον

έέρσατ. ἡλιθίως πάνυ οὐ γὰρ ἐνόησεν ὅτι τὸ ἑικὸν διὰ τὴν μετάληψιν τοῦ ἀεὶς ἡ πρὸ τέλους ἔσχε τὸν τόνον, ὁμοίως τῷ ἄελλα ἀέλλῃ, οὕτως ἔερσα καὶ ἔέρσῃ· εἰ δὲ τὸ πληθυντικὸν οὐκέτι ἀγιθέσεως ἔχεται, ἀπολήψεται τοῦ ἔερσα προπαροξυνομένου τὸν τόνον.

354. *ὅτι σὺν τῷ ὑπόδυμος.

5

359. *κῶμα καλύψῳ] ἐν ἄλλῳ κῶμῳ ἐκάλυψα.

364. Ἀργεῖοι] ταῦτα καὶ τὰ ἔξῆς κατ' ἐπερώτησιν ἀναγνωστέον.

366. ἀλλ' ὁ μὲν οὗτος φησί] ὅτι Σηνόδοτος γράφει καὶ ἔλπεται. ἀρμόζει δὲ τῷ προσώπῳ τὸ εὑχεται, κανχᾶται.

371. *ὑποστικτέον κατὰ τὸ τέλος τοῦ στίχου λείπει γὰρ τὸ ιο εἰσίν.

372. τὸ παναίθησιν οἱ πλείους προπερισπῶσιν, Εὐφράνωρ δὲ βαρύνει. φιλεῖ δὲ τὰ εἰς ἡ λήγοντα θηλυκὰ δισύλλαβα, ὁξυόμενα, συντιθέμενα καὶ μὴ γινόμενα κύρια, τοτὲ μὲν φυλάσσειν τὸν τόνον, ὅτε μετὰ προθέσεως συντίθεται, τοτὲ δὲ ἀναβιβάζειν, ὅτε οὐ μετὰ 15 προθέσεως ἐπιτομή ἀνοχή συνοχή· ίστοδόκη δὲ καὶ καπνοδόκη λατύπη οἰνοχόη. εἴπερ οὖν καὶ τὸ παναίθη οὐ μετὰ προθέσεως ἔστι, βαρυτονθήσεται. τάχα δὲ καὶ παρώνυμόν ἔστι, καὶ πάλιν ὀφείλει βαρύνεσθαι· ως γὰρ παρὰ τὸ καλός ἐγένετο πάγκαλος καὶ παγκάλη, οὕτως καὶ παρὰ τὸ αἰθός πάναθος, φῶς ἀκόλουθον τὸ παναίθη. 20

376. *ὅς δέ κέ ἀνήρ] λείπει τὸ ἥ, ὃς ἀν ἥ διὸ ὑποστιγμὴ καὶ ἐπὶ τὸ μενέχαρμος.

*ἔχη] Ἀρίσταρχος διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, ἔχει.

ὅς δέ κέ ἀνήρ μενέχαρμος] οὗτος καὶ ὁ ἔξῆς ἀθετοῦνται, ὅτι γελοῖον μὴ τὰ ἄρμόζοντα ἀναλαμβάνειν, ἀλλὰ μείζονα εἰς ἐμποδισμὸν τῆς 25 χρήσεως. Σηνόδοτος δὲ προηθέτει.

ολίγον σάκος] μικρὰν ἀσπίδα· ἔστι δὲ ποσότης ἀντὶ πηλικότητος.

379. *ὅτι συλληπτικῶς εἴρηκεν οὔτασμένων τινῶν καὶ βεβλημένων.

382. ἐσθλὰ μὲν ἐσθλός] ὅτι οὗτος ὁ στίχος τοὺς προκειμένους 30 ἀναιρεῖ· βελτίονα μὲν γὰρ τῇ κατασκευῇ ἐνδέχεται ἀναλαμβάνειν, μείζωνα δὲ οὐ. ἔνια δὲ τῶν ὑπομνημάτων δῶκεν ἀντὶ τοῦ δόσκεν· καὶ ἔστιν εὐφραδέστερον.

2. τόνον Vill.] τόπον

20. αἰθός Lehrsius] αἴθος

21. ἀν] ἐὰν

22. τὸ Friedl.] τῷ

μενέχαρμος Bekkerus] ἀμφ

* ὅντως Ἀρίσταρχος δόσκεν.

387. δάι] ὁ Ἀσκαλωνίτης βαρύνει ὡς Θέτι· οἱ δὲ πλείους ὡς φλεβί ὀξύνουσιν, οἷς συγκατατίθεμαι. εἰ μὲν γὰρ ἦν ἡ εὐθεῖα, ὡς οἴεται ὁ Ἀσκαλωνίτης, δάις ὡς Θέτις βαρυνομένη, καὶ ὡς “πάντα Θέτι καλλιπλοκάμῳ” (Π. 18, 407), οὗτος δάι, πρώτον ἐκτείνεσθαι 5 δεῖσται τὸ ί, δεύτερον ἐκεῖνο ὄρῳμεν ἐναντιούμενον τὰ γὰρ εἰς τὸ λήγοντα καθαρὸν θηλυκὰ, τῷ ἀ παραληγόμενα, οὐ φιλεῖ βαρύνεσθαι, τούναντίον δὲ ὀξύνεσθαι—οὐ δὲ λόγος ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν, ἵνα μὴ τις τὸ Ξόϊς ἢ Σάις ἀντιθῇ, κείμενα παρ’ Ἡροδότῳ, οἶνον Θηβαῖς Δαναῖς Λαῖς Θαῖς. οὗτος ἄρα δαῖς, χωρὶς εἰ μὴ λέγοις τις τοῦτο ιο βεβαρυτονῆσθαι πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ὀξυνομένου, ὥσπερ καὶ τὸ ἀκρίς. ἔμεινόν ἐστιν ἐκεῖνο λέγειν ὡς ὅτι εἴτε ἀπὸ τῆς δάις βαρυνομένης εἴτε ὀξυνομένης ἡ προκειμένη ἐστὶ δοτικὴ, ὀφείλει ὀξύνεσθαι τῷ τὰς εἰς ἡ συνεσταλμένου ληγούσας δοτικὰς καὶ μὴ συναλειφθεῖσας ἐπ’ ὄνομάτων ἀρσενικάς τε καὶ θηλυκὰς ὀξύνεσθαι, μηνί χηνί¹⁵ ταύτη καὶ λιτί. οὗτος καὶ ἡ δαῖ, εἴτε ἀποκέκοπται εἴτε συγκέκοπται, ὀξυτονήθεται.

ὅτι βαρύνεται ἡ εὐθεῖα δαῖς διδασκόμεθα ἐκ τῆς παρὰ Καλλιμάχῳ αἰτιατικῆς “ἐς δάιν ὄπλισμὸν ἵππειον” ἡ γὰρ τοιαύτη αἰτιατικὴ βαρυνομένην αἴτει εὐθεῖαν. καὶ τὸ δῆις συνομολογεῖ τῷ τόνῳ²⁰ τραπέντος γὰρ τοῦ ἀ εἰς ἡ καὶ τοῦ ἱ πλεονάσαντος ἐγένετο.

389. *οὗτος διὰ τοῦ ἀ γραπτέον τάνυσσαν.

391. *ὅτι πρὸς τὸ δεύτερον πρότερον ἀπήντησεν.

394. οὗτε θαλάσσης κῦμα τόσον] ὅτι Ζηνόδοτος τούτων τῶν ὁμοιώσεων τὴν πρώτην τρίτην τέταχεν. οὐ δὲ “Ομηρος τὰ ἐπιτα- 25 τικώτερα ὑστερα λέγει· πάντων δὲ ἐπιτατικώτερον ἀνέμου φορὰ, ἥτις καὶ τὰ ἄλλα κινεῖ, θάλασσαν καὶ πῦρ.

396. τόσος γε] Ἀρίσταρχος φυλάσσει τὴν ὀξεῖαν ἐπὶ τῆς τοῦ συλλαβῆς, οὐ δὲ Τυραννίων τοσσός γε ἀνέγνω, τὴν τοῦ συλλαβῆς ὀξύνων, οὐκ εὖ· οὐ γὰρ γέ οὐκ ἄλλάσσει τὸν τόνον τῶν πρὸ ἑαυτοῦ³⁰ λέξεων. εἰ δέ τις λέγοις ἐπέκτασιν εἶναι, μὴ σύνδεσμον, ἵστω ὅτι τὸ

3. φλεβί Lobeckius] φλεαί
ὀξύνουσσιν Bekkerus] ὀξύνοντες

7. τῷ] εἴτε ἄλλῳ εἴτε καὶ τῷ
Lehrsius.

9. Ξόϊς] Non legitur apud
Herodotum. Idem error supra
ad 11, 677.

14. τῷ Bekk.] τὸ

18. Καλλιμάχῳ] Callimachi ver-

sus fuit ἐς δάιν ὄπλισμὸν θ ἵππου
ἔρχομένων: v. grammaticos ab
Schneidero indicatos ad fr. 243 p.
482.

26. ὑστερα addidit Friedl.

ἐναντίον χωρήσει· ἡ γὰρ διὰ τοῦ γέ ἐπέκτασις τρίτην ἀπὸ τέλους ἐποίει τὴν δέεῖαν, ἔγωγε ἔμοιγε.

Βρόμος] κυρίως ὁ τοῦ πυρὸς ἥχος· ὅθεν καὶ τὸν Διόνυσον, ὃντα ἔφορον τοῦ πυρὸς, καὶ αὐτὸν Βρόμιον καλοῦσιν, ἀντὶ τοῦ τὸν ἐπὶ τοῦ πυρός. ἐν οἷς οἱ ποιηταὶ καὶ τὸν μῦθον ἐπλασταν ὅτι ἐκ Διὸς καὶ 5 Σεμέλης ὥν ἐβλήθη τῷ κεραυνῷ, καὶ ὅτι πυρογενῆς ἐστιν.

397. *ῳρέτο] ἐν τισι τῶν ὑπομνημάτων ὠρορε, καὶ ἔστιν ὄμοιον τῷ “ῳρορ’ ἐπαιξες” (Il. 2, 146).

398. *τόσσον γε] οὗτος διὰ τοῦ ὑ, τόσσον γε.

400. *օσση] ἔξω τοῦ τὸν Ἀριστάρχου οὗτος καὶ Ζηνοδότος ιο καὶ Ἀριστοφάνης.

ἀφ’ ἑτέρας ἀρχῆς ταῦτα. Ἀρίσταρχος δὲ χωρὶς τοῦ τὸ γράφων, ὁσση ἄρα Τρώων, πάντως τοῖς ἄνω συνάπτει, ἵνα ἦ δὲ λόγος ἀνταποδοτικὸς ἀνεστραμμένος· οὐ τοσούτον βοῇ τὰ εἰρημένα ὅση τῶν Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐπλετο φωνῇ. 15

402. *Αἴαντος] ὅτι ἡ πρόθεσις παρεῖται καὶ πτῶσις ἥλλακται, ἀντὶ τοῦ ἐπ’ Αἴαντα.

405. ὅτι καὶ τὰ ξίφη καὶ τὰς ἀσπίδας ἐκ τελαμώνων ἀνήπτων διὸ δύο.

406. χώσατο] ὅτι χώσατο νῦν συνεχύθη, καὶ ὅτι οὐκ ἀτρωτος ὁ 20 Αἴας καθ’ “Ομηρον· εἰ γὰρ μὴ οἵ τελαμῶνες ἐσκέπαζον, ἐτράβη ὄν.

412. στῆθος βεβλήκει] οὗτος ἔξω τοῦ ὑ, βεβλήκει, καὶ ἄνευ τοῦ τὸ Ζηνοδότος καὶ Ἀριστοφάνης σὺν τῷ ὑ, βεβλήκειν.

413. στρόμβουν δὲ ἦς] ὡς ἕρμοβον περιφερῆ· λέγει δὲ τὸν καλούμενον βέμβικα. δίκην οὖν στρόμβουν ἐποίησεν αὐτὸν στρέφεσθαι, 25 σφοδρῶς πλήξας.

414. *πληγῆς] γράφεται ριπῆς.

416. ἐξ αὐτῆς· τὸν δὲ οὔπερ ἔχει θράσος] ὅτι τὸ ἀντικείμενον δεῖ ὑπακούειν, ἀλλὰ δέος. Ἀριστοφάνης δὲ τὸν δὲ οὔτιν’ ἔχει θράσος ὅστις ἴδηται. 30

418. *ῳκα] Ἀρίσταρχος ὠκύ.

22. βεβλήκει καὶ Vill.] βεβλήκειν. Correctum ex marg. inter. ubi οὗτος ἀριτ̄ βεβλήκει.

23. σὺν τῷ ὑ βεβλήκειν] σὺν τῷ ἐ βεβλήκει Cobetus, qui Aristarchum

βεβλήκειν, Zenodotum et Aristo-
phanem ἐβεβλήκει scripsisse videri
monet, quae perversa sunt in
annotatione scholiastae.

25. βέμβικα] βέμβηκα

ὅτι ὡκύ γραπτέον, εἴτε ἐπιθετικῶς εἴτε κατὰ μεσότητα ἀντὶ τοῦ ὠκέως, ὡς “ ὁξὺ δὲ κωκύσασα ” (Il. 18, 71). ἡ δὲ Μασσαλιωτικὴ καὶ ἡ Χία ὥκα.

419. ἀσπὶς ἑάφθη] ἐπικατήφθη δὲ αὐτῷ ἡ ἀσπὶς, ὡς ἐστιν ἐπικατηνέχηθη αὐτῷ. τὸ δὲ ἑάφθη ἀπὸ τοῦ ἔπω, εἴφθη ἥφθη ἑάφθη. 5

421. ὅτι τὸ ἰάχοντες ὡς ὄρέγοντες· ὅθεν βαρυτονεῖν δεῖ ἰάχων ὡς ὄρέγων.

424. οὐτάσαι οὐδὲ βαλεῖν] ἡ διπλῆ, ὅτι διαστέλλει τὸ οὐτάσαι καὶ βαλεῖν.

* ἄριστοι] ἐν ἄλλῳ περίβησαν ἅπαντες.

10

427. τῶν δ' ἄλλων] Ζηνοδότος διὰ τοῦ ταῦτα, τῶν τ' ἄλλων. διήλαττον δὲ αἱ Ἀριστάρχου, ἀκήδεστάν καὶ ἀκηδέστατο, ἀκηδέστως ἔσχεν.

434. Ξάνθου δινήεντος] ὅτι μὴ προσυστήσας εἰ ὁ Σκάμανδρος Ξάνθος καλεῖται, ὡς πρὸς εἰδότας κέχρηται τῷ ὀνόματι. ἴδιας δὲ 15 τὸν μὲν σωματικὸν Ξάνθου Διὸς γενεαλογεῖ, τὸν δὲ ποταμὸν Ὄκεανοῦ, λέγων “ ἐξ οὗπερ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα καὶ πᾶσαι κρῆναι καὶ φρείατα μακρὰ νάουσιν ” (Il. 21, 196).

437. διὰ τοῦ ἐ αἱ Ἀριστάρχου καὶ αἱ πλείους, ἀπέμεσσεν· Ζηνοδότειος δέ ἐστιν ἡ διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀπέμασσεν. βραχὺ δὲ δια- 20 σταλτέον μετὰ τὸ γοῦνα, ἐπὶ τὰ γόνατα καθίσας ἥμει. γελοῖος δὲ οἱ τοῖς ἔξης συνάπτουντες, ἐπὶ γοῦνα κελαινεφὲς αἷμ' ἀπέμασσεν, ἵνα ἐπὶ τὰ γόνατα κάθηται. γελοῖος δὲ οἱ τοῖς φαινομένοις μαχόμενος· σύνθετος γάρ οὕτως λέγειν.

438. * τῷ δέ οἱ ὅσσε] οὕτως Ἀρίσταρχος· ἄλλοι δὲ καὶ δέ οἱ 25 ὅσσε.

439. * ὅτι βέλος τὸν βεβλημένον τόπον.

440. * νόσφιν ἔοντα] γράφεται νόσφι κιόντα.

442. * ὅτι οἱ τοιοῦτοι τόποι ἐπλάνησαν τὸν Ζηνοδότον ὥστε δέξασθαι χωρὶς τοῦ ὁτί [Ιληΐος].

30

453. * μακρὰ βιβάσθων] γρ. μακρὸν ἀνέσας.

456. * οὕτως κόμισε, χωρὶς τοῦ να.

13. ἔσχεν Cobetus] ἔσχον
17. πᾶσα θάλασσα] πᾶσαι θάλασ-
σαι

19. In margine huius scholii
ab aliis librarii manu annotatum

est οὐκ ἔχει ἀπέμεσσεν, ἀλλ' ἀπέμασ-
σεν, ὥστε οὐν τὸ σχῆμαν πρὸς τὸ
πρώτον γέγραπται. In marg. inter.
breviter ἀριθμ. ἀπέμεσσεν.

22. ἵνα η] ἵνα μὴ Bekk.

463. λικριφίς ἀλέας] ὅτι δὶς κέχρηται τῇ λέξει, νῦν καὶ ἐν 'Οδυσσείᾳ (19, 451). σημαίνει δὲ πλάγιος ὄρμήσας, ἀπὸ τοῦ λέχριος, κατὰ κοινωνίαν τῶν συμφόνων.

λικριφίς] Ἀρίσταρχος ὁδύνει ὁμοίως τῷ "ἀλλήλοισιν ἔφυν ἐπαμοιβαδίς" (Od. 5, 481) καὶ οὕτως ἐπεκράτησεν ἡ ἀνάγνωσις. 5

465. ἐν συνεοχμῷ] ἐν τῇ συναφῇ τοῦ ἵνα, ἐν τῷ συνδέσμῳ. ἀστράγαλον δὲ φησι τὸν σπόνδυλον τὸν ἐν τῷ ἵνῳ. εἴρηται δὲ ἀστράγαλος κατ' ἀντίφρασιν πολύστρεπτος γὰρ ὑπάρχει.

468. *ἡ κεφαλὴ προέλαβε τὰ κάτω πίπτοντα.

469. *ἀμύμονι Πουλυνδάμαντι] Ζηνόδοτος ἀμύμονα Πουλυνδά- 10 μαντα.

472. *ἴσως λείπει δὲ τὸ δοκεῖ σοι.

474. *αὐτῷ γὰρ γενεὴν ἄγγιστα ἔφκει] Ἀριστοφάνης αὐτῷ γάρ ῥα φυὴν ἄγγιστα ἔοικεν.

*ἐν ἄλλῳ ἔοικεν.

15

477. *πρὸς τὸ "ὅς Χρύσην ἀμφιβέβηκας" (Il. 1, 37), ὅ ἐστιν ὑπερμαχεῖς.

483. *ἴνα μή τι] ἐν ἄλλῳ ἔγχει ἐμῷ μή τοί τι.

485. ὅτι ἀντιπέφρακε τὸν γυνωτὸν τῷ κασιγνήτῳ σαφῶς· ἔστι γὰρ ἀδελφός. Ζηνόδοτος δὲ ἐνὶ μεγάροισιν ἀρῆς, ὡς ἐκεῖ "ἔμειο 20 δὲ δῆσεν ἀρῆς" (Il. 18, 100).

499. ὃ δὲ φῇ κώδειαν ἀνασχών] ὃ μὲν Ζηνόδοτος καὶ τὸν δέ καὶ τὸν φῇ ἐγκλίνει, ἵνα τὸ φῇ ταυτὸν ὑπάρχῃ τῷ ὡς καὶ τὸ μεταλαμβάνομενον τοιούτον ἦ, ὃ δὲ ὡς κώδειαν ἀνασχών πέφραδέ τε Τρώεσσιν. ὃ δὲ Ἀρίσταρχος ἐκδεξάμενος τὸ ἔφη ρῆμα ὁμοίως τῷ ἔβῃ, 25 δοκεῖ ἀθετεῖν τὸν δεύτερον στίχον. ὅπερ οὐκ ἀναγκαῖον· ποιητικὸν γὰρ ἔθος τὸ πολλάκις τὸ αὐτὸν ἐπαναλαμβάνεσθαι. πρὸς δὲ τὸν Ζηνόδοτον ὑγιῶς ἀποφαίνεται ἐκεῖνο, ὅτι ὁ ποιητὴς οὐδέποτε οἶδε τὸ φῇ ἀντὶ τοῦ ὡς, οἱ δὲ μετ' αὐτὸν, ὥσπερ Ἀντίμαχος καὶ οἱ περὶ Καλλίμαχον.

30

'Αρίσταρχος τὸ φῇ ρῆμα ἐκδέχεται, καὶ ἀθετεῖ τὸν ἔξῆς. δύναται δὲ καὶ δισσολογία εἶναι, ὡς τὸ "τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἥρως 'Εχένηος, ὅ σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο" (Od. 7, 155. 158) καὶ "ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὄνόμαζεν." ἡ τὸ πέφραδε διεσήμαινεν.

6. ἴνιον—ἴνιψ] ἴνιον—ἴνιψ 16. ὁ Bekkerus] ο (i.e. ὅτι)
33. Ἐχένηος] om.

* ὅτι ἔξωθεν ἀκουστέον τὸ ὡς, ἵν' ἦ δὲ ὡς κώδειαν.

κώδειά ἐστιν ἡ κεφαλὴ τῆς μήκωνος· φαντάζει δὲ ἡ ἐπ' ἄκρου τοῦ δόρατος ἐμπεπαρμένη κεφαλὴ τὴν ἐπὶ καυλῷ κώδειαν. στικτέον δὲ ἐπὶ τὸ ἀνασχών ἐὰν γὰρ συνάπτωμεν, ἐπὶ τὴν ἀπεκδοχὴν ἐνεχθησόμεθα καθ' ἥν τὸ φῆ ἀντὶ τοῦ ὡς κεῖται.

500. πέφραδέ τε Τρώεσσι] ὅτι ἀναγρύνοντες τινὲς φη κώδειαν ὑφ' ἐν, ἵν' ἦ δὲ ὡς κώδειαν, προσεπέταξαν τὸν ἡθετημένου. οὐδέποτε δὲ "Ομηρος τὸ φῆ ἀντὶ τοῦ ὡς τέταχεν. ἵσως δὲ καὶ Ἀντίμαχος ἐντεῦθεν ἐπλανῆθη "φη γεράνουσιν" εἰπὼν. δεῖ δὲ ἔξωθεν προσλαμβάνειν τὸ ὡς, καὶ ἀθετεῖν τὸν στίχον· ταυτολογίαν γὰρ περιέχει.

505. *σὺν νησιῖ] Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης ἐν νησιῖ.

506. *τοὺς δὲ ἄρα πάντας ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε γυνίᾳ] γράφεται τοὺς ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἶλεν.

509. ἀνδράγρια ὡς ἀντάξια. καὶ γὰρ σύνηθες αὐτῷ τὸ τοιοῦτον εἶδος· καὶ γὰρ ζωάγρια εἴπει καὶ βοάγρια καὶ μοιχάγρια.

ὅτι νῦν καὶ ἐν 'Οδυσσείᾳ ἀπαξ εἴρηκεν ἀνδράγρια. τινὲς δὲ ἀθετοῦσι διὰ τὸ ξένον τῆς λέξεως καὶ μὴ κείμενον ἀλλαχοῦ. ητοι δὲ τὰ σκῦλα τὰ ἀπὸ ἀνδρῶν ἀγρεύσμενα, ἢ ἀντὶ ἀνδρῶν· ὅταν γὰρ μὴ δυνηθῶσιν ἀνελεῖν, ἀλλ' οὖν τὸν ἀναιρεθέντα σκυλεύουσιν. ἐκ δὲ τοῦ παρακολουθοῦντος τὸ προηγούμενον, ἀντὶ τοῦ τίς πρῶτος τῶν Ἐλλήνων ἀνεῖλέ τινα τῶν πολεμίων; τοῦτο γὰρ ἀποκρίνονται αἱ Μοῦσαι. σημαίνει δὲ σκῦλα ἡγρευμένα παρὰ ἀνδρῶν· ἀγρεῖν γὰρ τὸ λαμβάνειν. δεῖ δὲ νοεῖν ὅτι κατὰ τὸ σιωπώμενον τοὺς προπεσόντας ἐσκύλευσαν.

516. 'Τπερήνορα] ὅτι οὗτος ἵσως ἐστὶν 'Τπερήνωρ, οὐ μέμνηται κατὰ τὴν πρὸς Εὔφορβον σύστασιν Μενέλαος· "οὐδὲ μὲν οὐδὲ βίη 'Τπερήνορος ἴπποδάμοιο ἦς ἡβῆς ἀπόνηθ' οτε μ'" (Πλ. 17, 25). ἀλλὰ νῦν τούτων τῶν λόγων οὐ μέμνηται, κατ' ἐπιδρομὴν ἐκφέρων τοὺς ἀνηργμένους.

517. *οὗτασε καλλαπάρην] γράφεται οὗτα κατὰ λαπάρην.

518. *ὅτι παρετυμολογεῖ τὴν ὠτειλὴν ἀπὸ τοῦ οὗτασε.

6. πέφραδε] Obelus praefixus,
i.e. ἀθετεῖται.

9. γεράνουσιν Bekkerus] γέρων
οἰσιν. Alii aliter: v. Schneider.
ad fr. 518 p. 668.

14. ἀνδράγρια] ἀνδάγρια hic et
infra.

16. ἐν 'Οδυσσείᾳ] Non legitur.

18. *ἀπὸ] ὑπὸ

521. τὸ μὲν ὁμοῖος ὄσώς ἀλλοῖος ἀναγνωστέον· τὸ γὰρ προπα-
τοξύνειν μεταγνευεστέρων ἔστιν Ἀττικῶν. τὸ δὲ ἐπισπέσθαι παροξυ-
τονητέον ὁμοίως τῷ ἀποδέσθαι· ἔστι γὰρ τὸ ἀπλοῦν σπέσθαι. προεί-
ρηται δὲ ἐπὶ τῶν τοιούτων ἀπαρεμφάτων.

522. ὅτι οὐ λέγει τρεσσάντων δεισάντων, ἀλλὰ φυγόντων⁵
“τρέσσαι δὲ οὐκέτι ρίμφα πόδες φέρου” (Π. 13, 515).

Παράκειται τὰ Ἀριστονίκου σημεῖα καὶ τὰ Διδύμου περὶ τῆς
Ἀρισταρχείου διορθώσεως, τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰλιακῆς προσῳδίας
Ἡρωδιανοῦ καὶ ἐκ τῶν Νικάνορος περὶ τῆς Ὁμηρικῆς στιγμῆς.

ΕΙΣ ΤΗΝ Ο.

10

1. αὐτὰρ ἐπεὶ] ἡ ἀναφορὰ πρὸς τὸ “πάπτηνεν δὲ ἔκαστος ὅπη
φύγοι αἰτὺν ὅλεθρον” (Π. 14, 507)· ἐνθάδε γὰρ τὸ πέρας τῆς διώξ-
εως προσέθηκεν.

διά τε σκόλοπας] ἀντὶ τοῦ διὰ σκολόπων καὶ τάφρου, ὡς “διά τ’
ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα” (Π. 10, 298). τὸ ἔξης, διέβησαν τούς τε 15
σκόλοπας καὶ τὴν τάφρον ὑπερβατὸν γὰρ ὁ τρόπος.

ἡ διακοπὴ τῆς λέξεως τὸ ταλαιπώρον καὶ δυσδιόδευτον ἐμφαίνει
τῶν πολεμίων.

2. πολλοὶ δὲ δάμεν Δαναῶν ὑπὸ χερσίν] τοῦτο διὰ μέσου· ἄλλοι
γὰρ ἔδαμεν, ἄλλοι δὲ ἔφυγον. 20

πολλοὶ δὲ δάμεν] ὁμοίως τῷ “πολλοὶ δ’ Ἀργείων οἱ μὲν δάμεν,
οἱ δὲ ἐλίποντο” (Π. 12, 14) καὶ τῷ “φάνεν δέ οἱ εὐρέες ὕμοι” (Od.
18, 68) ἀνεγνώσθη κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ἄρχοντος χρόνου. ἔφαμεν δὲ
τὰ τοιαῦτα ἀδιαφόρως εὑρεθῆναι παρὰ τῷ ποιητῇ.

φεύγοντες] ὑποστικτέον φεύγοντες καὶ χερσίν· ἡ γὰρ ἀντα- 25
πόδοσίς ἔστιν αὐτῷ οἱ μὲν δὴ παρ’ ὅχεσφι.

3. ἡ ὑπὸ πρόθεσις ὑπαί ἐγένετο ὁμοίως τῇ “ὑπαὶ πόδα νείατον
‘Ιδης” (Π. 2, 824)· καὶ ἔστι τὸ ἔξης ὑπὸ δέους. οὕτω καὶ Ἀρί-
σταρχος. διὸ παραιτητέον τὸν Τυραννίωνα βαρύνοντα τὴν ὑπαί, καὶ
ἥγουμενον ἀπὸ τοῦ ὑπαίθα εἶναι πάθος τὸ τῆς ἀποκοπῆς. ἔως δὲ τοῦ 30

12. * φύγοι] φύγη

13. * προσέθηκεν] ομ.

14. ὡς] * ὡς τὸ

15. τὸ ἔξης] * ἡ τὸ ἔξης

21. τῷ—τῷ Bekkerus] τὸ—τὸ

26. αὐτῷ] ἀπὸ τοῦ Friedl.

ὑπαὶ δείους ὁφείλομεν ἀναπαύεσθαι· οὐ γὰρ πιθανὸν ἔως τοῦ χλωροὶ, εἴτα πεφοβημένοι, τουτέστι φεύγοντες. ἔστι μέντοι καὶ ἡ ἕτερα ἀνάπαυσις οὐκ ἀδόκιμος.

τὸ ὑπαὶ δείους δύναται καὶ τοῖς ἑξῆς συνάπτεσθαι καὶ τοῖς ἥγιοις· ἦτοι γὰρ χλωροὶ ὑπὸ δέους, ἢ ὑπὸ δέους πεφευγότες. 5

δείους] εἰώθεν Ἰωνικῶς αὐτὰ συναιρεῖν “τοίου μιν θάρσεις πλῆσεν” (Πλ. 17, 573) “ἔξι Ἐρέβεις ἀξοντα” (Πλ. 8, 368) “ἥμετερου δούκις ἔστι γένευς” (Οδ. 15, 533). ἢ ἐντελῶς “βέλεος δέ σε τείρει ἀκωκή” (Πλ. 13, 251) “ἀστεος αἱὲν ὑπὲκ κατ’ ἀμαξιτόν” (Πλ. 22, 146). ἀλλὰ τοῦ ἡ κακοφωνία τῆς φωνῆς κράσει ἐποίησεν αὐτὸν χρῆ- 10 σασθαι, καὶ ἐν τῷ “ἡ ῥά κατὰ σπείους” (Οδ. 9, 330).

8. μετὰ δέ σφι] ὅτι πρὸς τὸ δεύτερον πρότερον ἀπήντησεν. ἔνεκα δὲ σαφηνείας ἐπανέλαβε τοὺς Ἀργείους.

10. ἔνιοι δὲ τὸ εἴαθ’ ψιλῶς· “ἔνθ’ ἄρα οἱ μύλαι εἴατο” (Οδ. 20, 106) ἀντὶ τοῦ ἥσαν· καὶ Ἀρίσταρχος δὲ ψιλοῦ τὸ εἴατο. ὅμοίως 15 καὶ ἐπὶ τοῦ “εὗρε δὲνὶ σπῆι γλαφυρῷ Θέτιν, ἀμφὶ δέ τ’ ἄλλαι εἴαθ’ ὅμηγερέες” (Πλ. 24, 83). ἐκδέχεται τε κλίσιν τὴν ἀπὸ τοῦ εἰμί εἰς παθητικοῦ ὑπερσυντελίκου χρόνου, καὶ μεταλαμβάνει εἰς τὸ ὑπῆρχον. ἔχει δὲ ἐπίστασιν εἰ τοῦ εἰμί τὰ παθητικὰ δύναται συστῆναι κατὰ σημανόμενον ἡ χρῆσιν Ἑλληνικήν. διὸ ἀμεινον δασύνειν καὶ 20 ἐκδέχεσθαι ἐνδιέτριβον καὶ ἐκάθηντο· καὶ γὰρ ἀρμόζον τοῖς ὑποκειμένοις κεῖσθαι μὲν τὸν Ἔκτορα, περικαθέξεσθαι δὲ αὐτὸν τοὺς ἑταίρους συγκάμνοντας. αὐτός τε ὁ ποιητὴς ἔκλινε τὸ ρῆμα τοῦτο τριχῶς, πῃ μὲν κοινῶς εἰπὼν “τοῖοι δὲν ἄρα Τρώων ἥγήτορες ἦτ’ ἐπὶ πύργων” (Πλ. 3, 153), πῃ δὲ Ἰωνικῶς “οἱ δὲν ἔστ’ εἰν ἀγορῇ” (Πλ. 7, 25 414), πῃ δὲ ἐπενθέσει τοῦ ἱ πάλιν χρησάμενος Ἰωνικῶς “εἴατο καὶ προῦχοντες” (Οδ. 3, 8), ὡς καὶ τὸ προκείμενον.

‘Ἀρίσταρχος τὸ κῆρον οὐδετέρως ἐκδέχεται καὶ μετοχὴν τὴν ἀπὸ τοῦ ἀρχομένην, ἵνα τοιοῦτόν τι σημαίνῃ τὸ κῆρον ἀσύνετος ὡν, διδασκόμενος καὶ ἔξι ἐκείνου τοῦ “δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν” 30 (Οδ. 5, 342). τούτῳ συγκατατίθεται καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης καὶ

9. * ὑπὲκ] ὑπὲρ

10. * κράσει] κράσιν

14. δὲ dictum est, quia hoc scholion legitur post scholion inferioris p. 61, 6, verbis κέαρ ἀπινυτῶν finitum.

16. γλαφυρῷ] γλαφυρῷ

19. ἐπίστασιν Bekkerus] ἐπίτα-

σιν

22. ἑταίρους Bekkerus] ἑτέρους

30. τοῦ (τὸ scriptum in codice) delet Lehrsius.

Ἄλεξίων καὶ σχεδὸν πάντες, καὶ ἡμεῖς. εἰσὶ μέντοι οἱ ἄλλως διέστειλαν, οὓς ἐλέγχει ὁ Ἡραδιανός.

Ἄριστοφάνης κῆρ ἀπινύσκων, διὰ τοῦ καὶ ὁ δὲ Ἀρίσταρχος καὶ ἐν Ὁδυσσείᾳ διὰ τῶν δύο στοιχείων “δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν” (Od. 5, 342). 5

ὅτι κατὰ τὸ πλῆρες ἐκληπτέον κῆρ, εἴτα ἀπινύσσων, τὸ κέαρ ἀπινυτῶν.

11. *αἷμ' ἐμέων] πρὸς τὸ “αἷμ’ ἀπέμασσεν” (Il. 14, 437) τοῦτο ἀν τις σημειώσατο.

οὗ μιν ἀφαυρότατος] ὅτι τὸ ἐναντίον ὑπακουούστεον, ἀλλ’ ἴσχυρό- 10 τατος· οὐ γάρ ἐκ πλήρους ἀποδέδωκεν, ώς ἐπὶ τοῦ “δὸς φίλος, οὐ γάρ μοι δοκέεις ὁ κάκιστος Ἀχαιῶν ἔμμεναι, ἀλλ’ ὥριστος” (Od. 17, 415).

14. ἀμήχανε] ὅτι δύο σημαίνεις ἡ λέξις, ἢτοι μὴ δυναμένη μηχανὴν εὑρεῖν, ἢ πρὸς ἣν οὐκ ἔστι μηχανήσασθαι· ὅπερ καὶ 15 θέλει εἰπεῖν.

15. Ἔκτορα δῖον] ὅτι ἀφ’ ἑαυτοῦ ὁ Ζεὺς δῖον τὸν Ἔκτορα, πρὸς τὸ μὴ ὑποπτεύειν τὰ ἐν Ὁδυσσείᾳ (1, 65) “πῶς ἀν ἔπειτ’ Ὁδυσσῆος ἐγὼ θείοι λαθοίμην.”

17. *οὗτος διὰ τοῦ η̄, ἐπαύρηαι.

ἐπαύρηαι] προπαροξυτονήτεον ὄμοίως τῷ “εἰσόκε τοὺς ἀφίκηαι” (Od. 11, 122). ἔστι γὰρ μέσος δεύτερος ἀόριστος. ταυτὸν δὲ λέγομεν καὶ περὶ τοῦ “σὺ δέ κεν κακὸν οἴτον ὅληαι” (Il. 3, 417). καὶ γὰρ οὗτος μέσος δεύτερος ἀόριστος.

18. *διὰ τοῦ η̄ μέμνη εἶχον πᾶσαι.

τοὺς τῆς Ἡρας δεσμοὺς νοητέον φυσικὴν τοῦ ἀέρος πρὸς τὸν αἰθέρα συμπλοκήν. διὰ τοῦτο οὖν φησὶ χρύσεον ἄρρηκτον, ἵνα δυσδιαχείριστον, ἐπεὶ καὶ τὸ πῦρ χρυσανγής καὶ δυσδιάλυτον. ἄκμονας δὲ δύω τὰ βαρύτατα τῶν στοιχείων, γῆν καὶ θάλασσαν. ἔξήτηται δὲ διὰ ποίαν αἰτίαν οὗτος ἀσχήμως ὑβρίζει τὴν Ἡραν 30 ὁ Ζεὺς διὰ θυητὸν Ἡρακλέα· φησὶ γὰρ “ἢ οὐ μέμνη ὅτε τ’ ἐκρέμω.” ρήτεον δὲ ὅτι φιλοσοφεῖ Ὅμηρος. μυθικῶς γὰρ Ζεὺς

1. ἄλλως Bekkerus] ἄλλους

18. *πρὸς τὸ μὴ ὑποπτεύειν] οὐχ

17. Ἔκτορα] Addendum καλεῖ, ὑποπτεῦνον οὖν
quod est in scholio si millimo v. 23. σὺ δέ] οὐδέ
223.

ἐνταῦθα ὁ αἰθὴρ οὐρανοῦ τοῦ περὶ τὸν ἀέρα δεσμός ἐστιν ὁ ἄγων τὰ ὑγρὰ καὶ ἔξ αὐτοῦ δεσμεύων τὰ πάντα· μετ' αὐτὸν δέ ἐστιν ἀήρ μέσος γῆς καὶ αἰθέρος, ὃ δεῖ νοεῖν ἡμᾶς τὴν Ἡραν ὑπάρχειν· τοῦ δὲ ἀέρος ἐκκρέμαται ὕδωρ τε καὶ γῆ, οὓς δὴ νῦν ἄκμονας λέγει παρὰ τὸ ἀκοπίαστα εἶναι τὰ στοιχεῖα. καλῶς οὖν οὐ δύναν- 5 ται οἱ θεοὶ τὸν δεσμὸν λῦσαι· ἴσχυς γὰρ τῶν ὅλων τὸ συνδεδέσθαι. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι ἐκ δυεῖν τόπων, τούτου τε καὶ τοῦ κατὰ τὴν Αράψφδιαν (587), ὁ ποιητὴς τῆς τοῦ Ἡφαίστου ρίψεως καὶ τῶν Ἡρας δεσμῶν πληροῦται μῦθον.

21. *ὅτι μακρὸς ὁ Ὀλυμπος ὡς ὄρος.

10

22. παρασταδόν] τοῦτο τοῖς ἄνω συναπτέον, ἵν' ἦ δὲ λόγος, λῦσαι δὲ οὐκ ἐδύναντο παραστάντες, ὃν δὲ λάβοιμι, δηλονότι παριστάμενον ἦ λύοντα.

23. *ὅτι καὶ ταῖς αὐταῖς λέξεσι κέχρηται κατ' ἀμφοτέρους τοὺς τόπους (cf. II. I, 591). 15

24. *Ἀρίσταρχος θυμόν, ἄλλοι δὲ θυμός. ἐστι δὲ ὁ τῆς Ὁμηρικῆς φράσεως χαρακτήρ· “οἵ σ' ὥτειλὴν αἴμ' ἀπολιχμήσονται” (Il. 21, 122).

*συναπτέον ἔως τοῦ θείοιο (25)· ἐν σχήματι γὰρ εἴρηται.

26. πεπιθύσα] ὡς δραμοῦσα· ἐστι γὰρ δεύτερος ἀόριστος δε- 20 διπλασιασμένος, ἀσπερ ἥδη καὶ ἐπὶ τοῦ ρήματος ἔθος αὐτῷ πιεῖν· “ρήιδίως πεπιθεῖν” (Il. 9, 184).

27. *Ζηνόδοτος οὐδὲ ὅλως τὴν κόλασιν τῆς Ἡρας γράφει. ἀτρύγετον] ἀβυσσον, τρύγα μὴ ἔχοντα, ἢ ἄκαρπον, παρὰ τὴν τρύγην, ὡς Εὐριπίδης (Phoen. 210), ἀκάρπιστα πεδία λέγων τὴν 25 θάλασσαν. καὶ οἱ μὲν τὸ Μυρτῷον, οἱ δὲ τὸ Αἴγαϊον· οἱ δὲ, ὑπὲρ τὴν εὔκρατον θάλασσαν. τινὲς δέ φασιν ἐπὶ Πελλήνην κατὰ Γιγάντων ἀπιόντα Ἡρακλέα πλανηθῆναι.

31. *ἀπολλήξης] διὰ τοῦ ἑτέρου ἦ αἱ Ἀριστάρχου.

33. *οὗτε παρὰ Ζηνόδοτῳ οὗτε παρ' Ἀριστοφάνει ἦν· καὶ μή- 30 ποτε περιττός ἐστιν.

37. Στυγὸς ὕδωρ] ἐπεὶ ἡ Στυξ καὶ κατὰ τὸν Ἡσίοδον ἐστιν ἴερὰ πηγὴ, θυγάτηρ Ὄμκεανοῦ· ἢ, ὡς τινές φασιν, ὅτι ὁμώνυμος ταύτη 25 ἐστιν ἡ πηγὴ, ἦν ἐν Ἡιδουν ὄρκον φρικτὸν αὐτῶν οἱ θεοὶ πεποίηται

3. αἰθέρος Vill.] ἀέρος

9. μῦθον Bekk.] μῦθος

5. ἀκοπίαστα] ἀκοπία

16. *Ὀμηρικῆς] ἀρισταρ

βούλήσει Διός. ἀπὸ δὲ τοῦ ἵστω τοῦ τόδε γαῖα πᾶσαι διαστολαὶ εἰσὶ μέχρι τοῦ ὁμόσαιμι· ἐνταῦθα γὰρ στικτέον, ἀσυνδέτου ὄντος τοῦ ἔξης λόγου.

41. μὴ δὶ’ ἐμὴν ἴστητα] ἀντὶ τοῦ οὐ δὶ’ ἐμὴν γνώμην Ποσειδῶν “Ελλησι βοηθεῖ, ἵστω Γῆ καὶ Οὐρανὸς τοῦτο καὶ οἱ ἄλλοι ὄρκοι. 5 [οὐ δὶ’ ἐμὴν γνώμην Ποσειδῶν “Ελλησι βοηθεῖ.] πληρέστατος δὲ ἀνὴν ὁ λόγος, εἰ καὶ σύνδεσμος ἔκειτο ὁ ὅτι ἡ ὥστε καὶ συνήπτετο ἀν τοῖς ἐπάνω, ἵνα δὲ τοιαύτη ἡ φράσις, ἵστω Γῆ καὶ Οὐρανὸς ὅτι μὴ δὶ’ ἐμὴν γνώμην. ἀλλὰ σπανίως τὰ τοιαῦτα λείπει, καὶ σχεδὸν ἐπὶ μόνων τῶν ὄρκων, ὥστε κάκει “ἵστω νῦν Ζεὺς πρῶτας” ἢ μέν τοι τάδε πάντα 10 τελείεται” (Od. 19, 303). τάχα οὖν καὶ διὰ τοῦτο συναπτέον αὐτὰ τοῖς ἐπάνω, ἐπεὶ συνήθης ἐστὶ τῶν ὄρκων ἡ ἔλλειψις.

μὴ δὶ’ ἐμὴν ἴστητα] ὅτι παρακέκρουσται τὸν ὄρκον· οὐ γὰρ διὰ τὴν αὐτῆς βούλησιν ὁ Ποσειδῶν τοῖς “Ελλησι βοηθεῖ, αὐτὴ μέντοι συνεργεῖ κοιμήσασα τὸν Δία. καὶ ὅτι ἡ ἀπαγόρευσις ἡ μῆτρα 15 ἀρνήσεως τῆς οὖ.

44. τειρομένους δὲ ἐπὶ τηνσίν] ἐν τῇ Ἀριστοφάνους καὶ Μασσαλιωτικῇ καὶ Ἀργολικῇ οὕτως ἐφέρετο, κτεινομένους δὲ ἐπὶ τηνσίν ἰδών· καὶ ἔστιν ἐμφατικώτερον τοῦ τειρομένους. ἅμα δὲ εἰς ἔλεον τῶν Ἑλλήνων ἐπάγεται τὸν Δία καὶ ὑπὲρ Ποσειδῶνος λεληθότως 20 ἀπολογεῖται. οὕτως Ἡρακλέων.

45. *καὶ κείνῳ, ἐκ πλήρους Ἀρίσταρχος τὸν καὶ σύνδεσμον.

49. *Ἀριστοφάνης μετὰ τοῦ σ βωῶπις· καὶ ἔστιν εὐφραδέστερον.

*περιττεύει τὸ ἔπειτα.

50. *ἀθανάτοισι καθίζοις] ἐν ταῖς εἰκαιοτέραις ἀθανάτοισι θεοῖσι.

52. τὸ νόνν βέλτιον τοῖς ἡγουμένοις προσδιδοσθαι, ἵνα τὸν τοῦ Ποσειδῶνος λέγῃ. δύναται δὲ καὶ τοῖς ἔξης.

53. *οὗτως διὰ τοῦ γέ, ἐτέον γε, καὶ Ἀριστοφάνης.

54. *κάλεσσον] ἐν ἄλλῳ κέλευσον.

56. ὅφρ’ ἡ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν] ἀπὸ τούτου ἔως τοῦ “λισσομένη τιμῆσαι” (77) ἀθετοῦνται στίχοι κβ’, ὅτι οὐκ ἀναγκαῖως

6. οὐ δὶ’ ἐμὴν γνώμην—βοηθεῖ] 15. κοιμήσασα Lehrsius] καὶ Seclusi verba ex praecedentibus κοιμήσασα.
repetita.

παλιλλογεῖται περὶ τῶν ἔξῆς ἐπεισαχθησομένων, καὶ κατὰ τὴν σύνθεσίν εἰσιν εὔτελεῖς· καὶ ὅτι ὡς ἐπίπαν πρὸς τὸ δεύτερον πρότερον ἀπαντᾶ, νῦν δὲ πρὸς τὸ πρότερον ἀπήντηκεν “δόφρ’ ἡ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν.” ψεῦδος δὲ καὶ τὸ “φεύγοντες δὲ ἐν τηνὶ πολυκλήσι πέσωσι Πηλείδεω Ἀχιλῆος” (63). οὕτε γὰρ παραγεύνασιν ἔως 5 τῶν Ἀχιλλέως νεῶν, οὕτε τὸν Πάτροκλον ἀνέστησεν ἐπὶ τὸν πόλεμον δὲ Ἀχιλλεύς. καὶ τὸ πέσωσιν οὐχ Ὄμηρικόν μᾶλλον γὰρ ἐκεῖνος τὸ ἐμπεσεῖν ἐπὶ τοῦ ἐντεῖσαι τίθησιν “ἔφαντο γὰρ οὐκέτ’ Ἀχαιοὺς σχήσεσθ’, ἀλλ’ ἐν τηνὶ μελαινῆσι πεσέοσθαι” (Il. 12, 125). ἡ δὲ παλίωξις οὐχ Ὄμηρικῶς παρείληπται· οὐ 10 γὰρ λέγεται οὗτος ψιλῶς παρ’ αὐτῷ ἡ φυγὴ, ἀλλ’ ὅταν ἐκ μεταβολῆς οἱ πρότερον φεύγοντες διώκωσι· σαφῶς γὰρ ἐν ἄλλοις φησὶν “εἰ δέ χ’ ὑποστρέψω καὶ παλίωξις δὲ γένηται” (ib. 71). ἀσύνηθες δὲ καὶ οὐδετέρως τὸ Ἰλιον νῦν ῥήθεν “Ἰλιον αἰπὺν ἔσοιεν” (71). πάντοτε γὰρ θηλυκῶς λέγει. ἐν τε τῷ “λισσομένῃ τιμῆσαι” φησὶν 15 ὁ Ἀρίσταρχος ὅτι οὐδαμῇ τὸν Ἀχιλλέα πτολίπορθον εἴρηκεν, ἀλλὰ ποδάρκη καὶ ποδώκη.

*καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει ἥθετοῦντο.

63, 64. *ὅτι ψεῦδος.

64. οὗτος, ἀντήσεις ὅν, αἱ Ἀριστάρχου τινὲς δὲ ἀντήσειειν 20 ἑταῖρον διὰ τοῦ ἑ. Ζηνόδοτος δὲ ἀπὸ τοῦ “Πηλείδεω Ἀχιλῆος” ἔως τοῦ “λισσομένῃ τιμῆσαι” (77) οὐδὲ ὅλως ἔγραφεν.

69. *ὅτι οὐχ Ὄμηρικῶς ἡ παλίωξις.

71. *ὅτι νῦν μόνως οὐδετέρως εἴρηται Ἰλιον.

*Ἀρίσταρχος Ἰλιον ἐκπέρσωσιν.

25

72. *οὗτος Ἀρίσταρχος χωρὶς τοῦ σ, παύω.

77. *ὅτι οὐδαμοῦ τὸν Ἀχιλλέα πτολίπορθον.

80. ὡς δ’ ὅτ’ ἀν ἀττῆγη νόος ἀνέρος] ὕσπερ δὲ νοῦς ἀνδρὸς πολλὴν ἐπεληλυθότος γῆν καὶ πολλὰ ἴστορηκότος ἐν ὑπομνήσει ποιεῖται τὰ ἴστορημένα καὶ ταχέως ἄλλοτε ἐπ’ ἄλλο μεταβαίνει, οὕτω καὶ ἡ 30 Ἡρα τότε ἐκ τῆς Ἰδης δέξεις παρεγένετο εἰς τὸν Ὁλυμπον.

ὅτι τὸ κατὰ διάνοιαν θεῖον τάχος τῆς ἐπιπτήσεως τῶν τόπων τὸ

8. ἐκεῖνος Lehrsius] ἐκεῖνος

28. *Πορφυρίου praefixum.

18. ἥθετοῦντο] ἥθετηντο Bekkerus.

31. **Ἡρα] ἡμέρα

Sed conf. schoł. ad v. 231.

32. τὸ κατὰ—κινήσει] τὸ θεῖον

19. ὅτι] I. e. ἥθετοῦνται, ὅτι—: τάχος τῆς ἐπιπτήσεως τῶν τόπων τῇ nam versibus 63, 64, obelus est κατὰ διάνοιαν κινήσει Lehrsius. praefixus in textu.

κατὰ κίνησιν ἀντιπαρέθηκεν ὑπερβολικῶς, καὶ ὅτι τὸ παροιμιακὸν τὸ “διέπτατο δὲ στε νόημα” ἐκ τούτων καὶ τῶν κατὰ τὴν Ὀδυσσείαν (7, 36) σύγκειται “τῶν νέες ὁκεῖαι ὡσεὶ πτερὸν ἡὲ νόημα,” οὐκ ὁν παρ’ οὐδενὶ ποιητῇ.

82. *οὗτος Ἀρίσταρχος ἔνθ’ εἶην, μετὰ του ἄν., καὶ διὰ τῶν δύο 5 η μενοινήησί τε.

86. Ἀρίσταρχος σημειοῦται ὅτι οὗτος μόνως γραπτέον δέπασ-
σιν φησὶ γοῦν ἐν τοῖς ἔξης “Θέμιστι δὲ καλιπαρῆψ δέκτο δέπας.”
ἐν ἐνίοις δὲ “κάλεον τέ μιν εἰς ἐ ἔκαστος,” οὐκ εὖ· ίδιαν γὰρ ἔχει
καθέδραν πῶς οὖν πρὸς ἔστιν ἔκαστος καλεῖ; ἐπὶ μὲν τῆς Ἰρίδος 10
ἀρμόδει τῆς πρὸς τοὺς ἀνέμους παραγεγονίας (Π. 23, 203). ἀλλὰ
μὴν οὐδὲ ἐπέεσσι γραπτέον ἐπιδίδωσι γὰρ ἡ Θέμις αὐτῇ τὸ ποτή-
ριον. ὁ δὲ Θρᾷξ Διονύσιος παρακείσθαι φησι τὸ σημεῖον ὅτι διὰ
παντὸς τοὺς θεοὺς συνίστησι πίνοντας καὶ ταύτην ἀρίστην διαγωγὴν
ἔχοντας, πρὸς τὸ ἐν Ὀδυσσείᾳ “οὐ γὰρ ἔγωγέ τι φῆμι τέλος χαριέ- 15
στερον εἴναι ἡ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ” (Οδ. 9, 5).

*ταῦτὰ ὁ Δίδυμος τῷ Ἀριστονίῳ λέγει περὶ τῆς γραφῆς τῆς δέπασσος.

87. *Θέμιστι] ὅτι πτῶσις ἥλλακται καὶ πρόθεσις παρεῖται, ἀντὶ τοῦ παρὰ Θέμιδος. 20

92. *θεὰ λευκώλευος] ἐν ἄλλῳ βοῶπις πότνια Ἡρη.

94. *ἐκείνου] Ἀρίσταρχος κείνου Ἰακῶς.

οἷος ἐκείνου θυμός] ὅτι τὸ ὑπερφίαλος νῦν μὲν ἐπὶ ψόγου, ὁ ὑπέρ-
σπουδός, βέλτιον δὲ ὁ ὑπέρμετρος· ἐν ἄλλοις δὲ ἐν τάξει ἐγκωμίου·
“οὐκ ἀγαπᾶς δὲ ἔκηλος ὑπερφιάλοις μεθ’ ἡμῖν” ἀντὶ τοῦ ἀγαθοῖς. 25

97. οῖα Ζεὺς κακὰ ἔργα πιφάνσκεται] δύναται καὶ καθ’ ἑαυτὸ³⁰
τὸ ἡμιστέχιον ἀναγινώσκεθαι, ἵν ἢ θαυμαστικὸς ὁ λόγος. βέλτιον
δὲ τὸ σύνηθες, ὡς καὶ ἐπάνω “οἴσθα καὶ αὐτὴ οἷος ἐκείνου θυμός”
(93).

οὐδέ τέ φῆμι] ὁ νοῦς, οὐκέτι οἶμαι τὸν Δία οὐδενὶ τῶν πάντων 30
θεῶν ἡ ἀνθρώπων ἰλαρὸν ἔσεσθαι, εἰ ἄρα καὶ τις ἐν τῷ παρόντι τῇ
αὐτοῦ προσηγείᾳ εὐωχεῖται ἐν ἰλαρότητι.

101. ἡ δὲ γέλαστεν] οὗτος ὁ γέλως Σαρδόνιος καλεῖται, ὅταν τις
μὴ ἐκ διαθέσεως καὶ κρίσεως γελᾷ. οὗτος δέ ἐστιν ὁ Σαρδόνιος κα-
λούμενος γέλως, ὁ μετὰ δηγυμοῦ πρὸς ὑπόκρισιν οὐ γὰρ γελᾷ. καὶ 35

17. ταῦτα] ταῦ

35. *δηγυμοῦ] δηχμοῦ

τὸν Ἀρη δὲ ὑπομήσκει τοῦ νίοῦ φοβοῦσα, ἵνα αὐτὸν ἀποστήσῃ τῆς τῶν Τρώων συμμαχίας καὶ τοὺς ἄλλους θεούς.

104. *κατ' ἔνα τῶν ὑπομημάτων ἀφρονέοντα.

105. Ἡ ἔτι μιν μέμαμεν ἡ ἔπει ἡὲ βίγ] ἔφαμεν τὸν ἡ κατ' ἀρχὴν ὅντα διαπορητικὸν περισπᾶσθαι, ὥσπερ καὶ ἐνθάδε. τὸν 5 μέντοι ἔξῆς ἐγκλιτέον ἐν τῇ συντάξει· εἰσὶ γὰρ ἡτοι διαζευκτικοῦ ἡ παραδιαζευκτικοὶ, ὡς τὸ “ἡ ἔπει ἡὲ βίγ” (Π. 1, 504).

114. *οὗτος καὶ ἡ Ἀριστάρχου καὶ πᾶσαι, ἔπος ηὔδα, οὐ προσηγόριστος.

116. οὗτος ἔστιν ὁ ἀλλοπρόσαλλος· οἱ γὰρ ἀδικήσαντες αὐτὸν 10 ἥσαν οἱ Τρώες, οἱ κατάρξαντες τοῦ ἀδικήματος.

119. Δεῖμόν τε Φόβου τε] ὅτι ἀντὶ τοῦ Δείμῳ καὶ Φόβῳ, καὶ ὅτι ἐντεῦθεν ἡ πλάνη γέγονε τοῖς δεξαμένοις Δεῖμον καὶ Φόβον ἕππων ὄνόματα. εἰσὶ δὲ Ἀρεως νίοι· ἐν ἄλλοις γὰρ ἥττως φησὶ “τῷ δὲ Φόβος φίλος νίος” (Π. 13, 299). τὸ δὲ γένος τῆς ἀμφι- 15 βολίας ἔστιν εὑρεῖν καὶ ἀλλαχῇ “τὸν δέ τ' ἄνδρα ἐλεῖν καὶ εἰς ὄρμὴν ἔγγεος ἐλθεῖν” (Π. 5, 118). καὶ ἐν Ὁδυσσείᾳ (3, 24) “αἰδὼς δὲ αὖ νέον ἄνδρα γεραίτερον ἔξερέεσθαι,” ὥσπερ ἀγνοήσαντές τινες ἔγραψαν νέῳ ἄνδρι.

121. μεῖζων] τοῦ πρὸς Ἡραν καὶ Ἀθηνᾶν καὶ Ποσειδῶνα χόλου. 20

122. *ὅτι ἐκ παραλλήλου ὡς ἰσοδιναμοῦντα τὸν χόλον καὶ τὴν μῆνιν.

123. *περιδδείσασα] διὰ τοῦ ἑτέρου δὲ αἱ Ἀριστάρχου.

125. τοῦ δὲ ἀπὸ μὲν] καὶ ἐπὶ Ὁδυσσέως “αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κυνέντος καὶ σάκος ὥμοιουν, δόρυ δὲ ἔκβαλεν ἐκ τε χειρός” (Od. 14, 25 276). δῆλον δὲ ὅτι ἀφοπλίζουσα τὸν Ἀρεα ταῦτα ἔλεγεν· οὐ γὰρ σιωπῶσα.

127. ἥ] ὅτι ἔξ ἀναλήψεως τὰ ἄρθρα λαμβάνει. ὅμοιον δέ ἔστι τοῦτο τῷ “αὐτὰρ Ἀθηναίη κούρη Διός,” εἴτα “ἡ δὲ χιτῶν' ἐνδῦσα Διός” (Π. 5, 733, 736). δασυντέον δὲ τὸ ἡ ἄρθρον. δύναται μέν 30 τοι καὶ σύνδεσμος ἔξακούεσθαι, ἵνα γένηται καὶ ἐπέεσσι καθάπτετο. καὶ ἔστιν ὅμοιον τοῖς τοιούτοις “βεβλήκει γλουτὸν κατὰ δεξιὸν, ἡ δὲ διὰ πρό” (Π. 5, 66). “ἡ δὲ χιτῶν' ἐνδῦσα” (ib. 736)· καὶ γὰρ ἐπὶ τούτων διχῶς ἀνέγνωσαν, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐν τῇ Ὁδυσσείᾳ

16. τὸν δέ τ'] Librarii error 25. ἐκ τε] Libri ἐκτοσεν vel ἐκτοθε.
pro δὸς δέ τε μ'. 28. ἀναλήψεως] ἐπαναλήψεως Vill.

(5, 391) “αὐτίκ’ ἔπειτ’ ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο, ή δὲ γαλήνη.” ἄμεινον δὲ ἐπὶ πάντων ἄρθρον ἐκδέχεσθαι, ὥσπερ καὶ Ἀριστάρχῳ ἐδόκει.

128. μαινόμενε, φρένας ἡλέ] μετὰ τὴν πρώτην λέξιν στικτέον· μετὰ δὲ τὸ ἡλέ ἀμφίβολος η στιγμή. οὗτοι γὰρ καὶ αὐτὸ προσαγο- 5 ρευτικὸν ἐστιν “ὦ φρένας ἡλέ,” εἴτα καθ’ ἑαυτὸ “διέφθορας” ἢ συναπτέον ὅλον, ἵν’ ἦ τὸ ἔξῆς φρένας διέφθορας. τὸ δὲ ἡλέ ὡς καλέ ἐπιθετικῶς. εἴτε δὲ ἀπεκόπη εἴτε συνεκόπη ἐκ τοῦ ἡλεέ, ἔρρωται τὰ τοῦ τόνου.

134. ή Ἀριστοφάνειος κακὸν μέγα πᾶσι, Ζηνόδοτος δὲ αὐτὰρ τοις ἄλλοισι θεοῖς μέγα πῆμα φυτεῦσαι.

* ἐν ἄλλῳ πῆμα φυτεῦσαι.

138. ὅτι Ζηνόδοτος γράφει υἱος ἕοιο. τοῦτο δὲ ἐν τῷ περί τινος λόγῳ τίθεται. νῦν δὲ πρὸς πρόσωπόν ἐστι, καὶ δεῖ γράφειν ἔησος. ἡγούμηκε δὲ τὴν λέξιν ἔστι γάρ ἔησος ἀγαθοῦ, καὶ δοτῆρες ἔσσων. προ- 15 περισπαστέον δὲ τὴν υἱος γενικήν προείρηται δὲ πῶς γέγονεν.

139. * τοῦ γε] Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης τοῦ δέ.

141. γενένη τε τόκον τε] τοὺς γονεῖς καὶ τὸ γένος· δισσολογεῖ δι’ ἀμφοτέρων τὴν γένεσιν. δὲ νοῦς, ἀδύνατον ἐστι θεῷ ρύσασθαι τὴν ἐξ ἑαυτοῦ ἀνθρωπίνην γένεσιν· τὸ γὰρ ἀργαλέον νῦν ἀντὶ τοῦ 20 ἀδύνατον κεῖται· καὶ τοῦ θανάτου ρύεσθαι.

142. θρόνῳ ἔνι] ἀναστρεπτέον τὴν πρόθεσιν· τὸ γὰρ ἔξῆς ἐστὶν ἐν θρόνῳ, ὅμοιώς τῷ “νιὸς γάρ οἱ ὄλωλε μάχῃ ἔνι” (111).

146. Ζεὺς σφῶ] καὶ τὸ Ζεύς καὶ τὸ σφῶ ἐγκλιτέον, τουτέστι βαρυτονητέον, ἐπεὶ δευτέρου προσώπου ἐστὶ καὶ μεταλαμβάνεται εἰς 25 τὸ ὑμᾶς.

147, 148. αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθητε] ἀθετοῦνται ἀμφότεροι, ὅτι ἀνηθοκοίητοι εἰσι· καὶ γὰρ εἰ μὴ ἐνετείλατο η “Ηρα, ὄφειλον ὑπακούειν τῷ Διὶ. καὶ λόγου ἀν εἶχεν η ἐντολὴ, εἰ κεχαρισμένον τι αὐτῇ ἐπετέλουν καὶ μὴ ἐναντίον, ὥστε ἔδει μᾶλλον παρακαλεῖν εἰς τὸ παρι- 30 δεῖν τι τῶν ὑπὸ Διὸς προστασομένων.

* καὶ Ἀριστοφάνης προηθέτει.

152. * βέλτιον τὸ ἥμενον τούτῳ προσδίδοσθαι.

153. ἥμενον, ἀμφὶ δέ μιν θύσεν νέφος] ὅτι τοῦτο ἐστι τὸ νέφος

11. θεοῖς] θέτις 23. διλώλη] διλώλη
33. τὸ—τούτῳ] τῷ—τοῦ

νπέρ οῦ ἔμπροσθέ φησι (Π. 14, 350) “τοῖόν τοι ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω.” θυόεν δὲ εὐώδεις, ἀπὸ τῶν θυμιαμάτων.

154. *νεφεληγερέτα] βραχὺ διασταλτέον πρὸς τὸ σαφέστερον.

155. οὐδὲ σφῶν ἴδων] ἐνθάδε ἐγκλιτική ἐστιν ἡ ἀντωνυμία· τρίτου γάρ ἐστι προσώπου, δι’ ὃ τὸν δὲ σύνδεσμον ὁξυτονητέον. ὅμοιώς 5 οὖν ἀναγινωστέον τῷ “καὶ σφῶν δὸς ἄγειν” (Π. 1, 338).

*ὅτι τὸ ἐναντίον ὑπακοῦσαι δεῖ, ἀλλ’ ἀπεδέξατο.

158. *ὅτι οὐκ ἐστιν ἐπίθετον τὸ ταχεῖα, ἀλλ’ ἀντὶ τοῦ ταχέως.

βάσκ ՚ιοι Ἱρι ταχεῖα] εἴρηται ἐν τῇ Ω (144) ὅτι ἀμφίβολός ἐστιν ἡ μεταξὺ τούτων διάστασις· ἡ μὲν γὰρ συνήθεια συνάπτει, ὁ δὲ λόγος χωρίζει.

159. προπερισπαστέον τὸ ἀγγεῖλαι· ἐστι γὰρ ἀπαρέμφατον ἀντὶ προστακτικοῦ κείμενον, διὰ τὸ ἐπιφερόμενον “μηδὲ Ψευδάγγελος εἶναι.” οὐκ ἀναγκαῖον γὰρ διὰ τὸ ἀνωχθεὶς προστακτικῶς ἀναγινώσκειν. καὶ ἐστιν ὅμοιον τῷ “τῇ δὲ τόδε κρῆδεμνον ὑπὸ 15 στέρνοισι τανύσσαι” (Od. 5, 346)· καὶ ἐνθάδε γὰρ ἀπαρέμφατον ἐστιν.

161. *ἔρχεσθαι μετά] γράφεται καὶ ἔρχεσθ' ἡ μετά.

*ὅτι ἀφ’ ἑαυτοῦ ὁ Ζεὺς τὴν θάλασσαν δῖαν εἴρηκεν.

162. εἰ δέ μοι] τὸν δέ ὁξυτονητέον· ἐστι γὰρ νῦν ἡ μοι ἐγκλι- 20 τική καὶ ἀπόλυτος.

165. ἐπεί εὐ φημι] καὶ ἐπὶ τούτου ἐγκλιτική ἐστιν ἡ ἀντωνυμία καὶ ἀπόλυτος· διὸ τὸν ἐπεί σύνδεσμον ὁξυτονητέον ὁμοφώνως τῷ “καὶ εὐ κράτος ἐστὶ μέγιστον” (Π. 24, 293).

166, 167. καὶ γενεῆς πρότερος] ἀθετοῦνται ἀμφότεροι, καὶ ἀστε- 25 ρίσκοι παράκεινται, ὅτι τοὺς ὕστερον λεγομένους ὑπὸ τῆς Ἱρίδος δι’ ἐπιείκειαν ἐνθάδε τις μετενήνοχεν ἀναρμόστως γὰρ ὁ Ζεὺς, ὥσπερ δεδοικὼς καὶ συλλυθῆναι Βουλόμενος, εἰξάτω μοι, φησὶ, καθόσον εἰμὶ προγενέστερος· τὰ γὰρ τοιαῦτα τῶν δεομένων “καὶ μοι ὑποστήτῳ ὅσον βασιλεύτερός είμι ἥδη ὅσον γενεῇ προγενέστερος” (Π. 9, 160). 30

169. *ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἐξ Ἰδαίων. ἀρμόζει δὲ μᾶλλον κατ’ Ἰδαίων κατάβασιν γὰρ δηλοῖ.

170. *ὅτι διέσταλκε νιφάδα καὶ χάλαζαν.

171. Ψυχρὴ ὑπαὶ ρίτης] τὸ ψυχρή ἐκατέρῳ δύναται προσδιδοσθαι· ἦτοι γὰρ ψυχρὴ ὑπὸ βορέου, ἡ πτῆται ὑπὸ βορέου.

176. *κέλεται] γρ. κέλευε.

178. *ὅτι πτῶσις ἥλλακται, εἰ δὲ αὐτῷ ἀντὶ τοῦ εἰ δὲ αὐτοῦ τοῖς ἔπεσι· τὸ γὰρ οὗ αὐτῷ ἐστι.

179. *καὶ κεῖνος] ἐκ πλήρους τὸν σύνδεσμον Ἀρίσταρχος.

*πολεμῖζων] Ζηνόδοτος διὰ τοῦ ζ.

183. ὅτι τὸ στυγέουσιν ἀπὸ μιᾶς ἀρχῆς ἐν διαφορῇ μετά-

γεται, νῦν μὲν δεδίασιν, ὅταν δὲ εἴπη “σμερδαλέ” εύρωντα, τά τε

στυγέουσι θεοί περ” (Il. 20, 65), ἀντὶ τοῦ μισοῦσιν “κατὰ δ’

ἔστηγε μῦθον ἀκούσας” (Il. 17, 694). κατεστύγνασεν, ἀπὸ τῆς

κατὰ τὸ πρόσωπον στυγνότητος.

*οἱ ἀστερίσκοι, ὅτι ἐντεῦθεν μετάκεινται ἄνω, οὐχ ὑγιῶς.

187. τρεῖς γάρ τ’ ἐκ Κρόνου] διὰ τῶν δύο καὶ γράφοντος Ἀρίσταρ-

χον ἐκ Κρόνου, οὐ κατεπείγει διαστέλλειν, ὡς τινες ἀξιοῦσιν, ἐπὶ

τὸ εἰμένι. μὴ κειμένης γὰρ τῆς προθέσεως ὁμολογοῦμεν ὡς ἀμφί-

βολος ἦν ἡ προφορὰ συναπτομένη, νῦν δὲ οὐ κατεπείγει.

*οὔτως Ἀρίσταρχος διὰ τῶν δύο καὶ

‘Ρέα] οἱ μὲν ἐκτείνουσι τὸ ἄ, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπιρρήματος συστέλ-

λουσιν’ οἱ δέ φασι δεῖν συστέλλειν, ἵνα δάκτυλος γένηται, ὡς τὸ

“πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα” (Il. 3, 237) “ἀνδρόμεα κρέα” (Od. 9,

347) “εἴσατο τεύχεα.”

189. φυσικὴ φαίνεται διάταξις γεγενημέτη. ὁ μὲν γὰρ τὸ ξῆν

παρεχόμενος Ζεὺς ὀνόμασται, ὁ δὲ τὴν ὑγρὰν οὐσίαν ἀπὸ τῆς πόσεως

Ποσειδῶνος, “Αἰδης δὲ ὁ θάνατος παρὰ τὸ σκοτεινὸν καὶ ἀειδὲς τῆς τῶν

ἀνθρώπων ἀπωλείας.

τριχθά δὲ πάντα δέδασται] καὶ ἔμπροσθεν περὶ τούτου εἴρηται 25

ἰκανῶς, ὅτε ἐλέγομεν περὶ τοῦ (18) “ἢ οὐ μέμνῃ ὅτε τ’ ἐκρέμω,”

ἀκριβέστερον δὲ καὶ νῦν. διὰ γὰρ τούτων ὁ ποιητὴς τὴν κοσμικὴν

αἰνίττεται φύσιν, Δία μὲν τὸν ἀνωτάτων ὑποτιθέμενος διάπυρον

ἀέρα, “Ηραν δὲ τὸν δεύτερον καὶ ταύτην φησὶν ὑπὸ Ὁκεανοῦ

τεθράφθαι, ἐπειδὴ ἐκ τῆς τῶν ὑγρῶν ἀναθυμιάσεως γίνεται ὁ ἄηρ. 30

5. διὰ τοῦ ζ] Nam alii πολε-
μέων.

6. ὅτι delet Cobetus.

9. ἀπὸ τῆς—στυγνότητος] Haec
aliena esse monet Lehrsius.

12. κ] κκ, ut saepe post δύο duae
litterae scribuntur pro una.

16. δύο κ] β κ.

18. δεῖν Vill.] δεῖ

25. *Πορφυρίου praefixum in

aliis.

29. Post δεύτερον in A. decem

fere vocabula sunt erasa.

30. *τῶν ὑγρῶν] τῶν om.

ἄκμονας δὲ γῆν καὶ θάλασσαν λέγει, χρυσοῦν δὲ δεσμὸν τὸ αἰθέριον πῦρ, ὅτι ἐν τῷ ἀνωτάτῳ μέρει συνηπται αὐτῷ ὁ ἄηρ. καὶ ρίπτομεν τὸν Ἡφαιστον εἰς θάλασσαν, παρόσον μεταβάλλει εἰς ἄλληλα τὰ στοιχεῖα, πῦρ μὲν εἰς ἀέρα, ἄηρ δὲ εἰς ὕδωρ. χαλκεύοντα δὲ ἐν Ὀκεανῷ, ὅτι τὰ στερρὰ τῆς διὰ ὕδατος καὶ πυρὸς ἐργασίας τυγχάνει. καὶ Ἡσίοδος Οὐρανὸν μὲν λέγει τὴν ἐκπύρωσιν, Κρόνον δὲ τὸν ἀνωθεν κρουνηδὸν ἐπιφερόμενον ὅμβρον, ‘Ρέαν δὲ τὴν ἐπιρρεομένην ὕδασι γῆν, ἐκτομὴν δὲ Οὐρανοῦ τὴν τοῦ πυρώδους ἐξ ὑγρῶν σβέσιν, λίθον δὲ καταπινόμενον ὑπὸ Κρόνου, ἐπειδήπερ ἡ μεταβολὴ τῶν ὑγρῶν εἰς στερρότητα πήγυνται· κρύπτεοθαι δὲ τὸν Δία διὰ τὸ τὸ ζῆν ἐπικρατεῖν τῷ τῷ χειμῶνι τοὺς καρποὺς ἀφανίζεοθαι πλεοναζόντων τῶν ὑγρῶν.

*ὅτι τὸ πάντα κατὰ παρολκὴν, ὡς “οἱ δὲ ἐννέα πάντες ἀνέσταν”
(Π. 7, 161).

190. *ἐπὶ τὸ αἰεί βραχὺ διασταλτέον.

15

192. *εὐρύν] ὅτι Ζηνόδοτος αἰπύν. τοῦτο δὲ ὄρους ἐπίθετον.

193. πῶς δέ φησιν “γαῖα δὲ ἔτι ξυνὴ καὶ μακρὸς Ὄλυμπος;”
Κράτης ἐν δευτέρῳ Ὄμηρικῶν καὶ Στησίμβροτος πάντα οὗτας δέδασται.

κοινὴ ὅλων τῶν στοιχείων ἡ γῆ, καθότι ἐν αὐτῇ εὑρίσκεται καὶ τὰ 20 λοιπὰ τρία στοιχεῖα· τὸ γὰρ ὕδωρ αὐτῇ συνεσφαίρωται, καὶ πυρὸς ἀναδόσεις περὶ αὐτὴν γίγνονται, ὥσπερ κατὰ τὴν Αἴτνην ἐν Σικελίᾳ καὶ περὶ τοὺς Ἡφαιστον κρητῆρας, ὁμοίως δὲ καὶ περὶ Κράγου Λυκίας καὶ ὅσα τοιαῦτα. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἄηρ περὶ αὐτῆν ἔστι. καλῶς δὲ καὶ τὸν Ὄλυμπον κοινὸν φησιν, ἐπεὶ καὶ ὁ Ὄλυμπος τὴν 25 γένεσιν ἐκ τῶν τεσσάρων κέκτηται στοιχείων. ἡ διπλῆ δὲ ὅτι συναφῆς τῇ γῇ Ὄλυμπος ὡς ἀν ὄρος. τὸ δὲ ὄμοιον πεποίηκε καὶ ἐν Ὁδυσσείᾳ “ναιετάω δὲ Ἰθάκην εὐδείελον, ἐν δέ ὄρος αὐτῇ” (Od. 9, 21). κεχώρικε γὰρ τὸ ὄρος τῆς Ἰθάκης, οὐχ ὡς μὴ ὃν ἐπ’ αὐτῆς, καθάπερ καὶ τὸν Ὄλυμπον ἐπίγειον ὅντα τῆς γῆς· εἰ γὰρ ὁ αὐτὸς τῷ οὐρανῷ ἡ μέρος ἐπουράνιον, οὐκ ἀν κοινὸς, ἀλλ’ ἴδιος τοῦ Διός.

5. *στερρὰ] στερεὰ

16. ὄρους] ὄρῳ

6. *Οὐρανὸν μὲν] μὲν οὐρανὸν

23. Κράγον Usenerus] κέραγον

8. *ὑδασι γῆν] ὕδασιν, omisso

25. Ὄλυμπος Wachsmuth. de

γῆν

Crateote Mallota p. 45] οὐρανὸς

11. *τῷ τῷ] τὸ τῷ

28. ναιετάω] ναιετ' ἀνα

12. *τῶν] om.

194. τῷ ῥα καὶ οὗτι] διὸ οὐκ ἀν κατὰ τὴν αὐτοῦ γνώμην βιώσεμα, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ. Δημήτριος δὲ ἀποβῆσομαι, εἴξω οὗτος ἔχειν καὶ τὸ “οὐ γάρ μοι δηρὸν βέῃ” (Il. 16, 852), οὐ προβήσῃ κατὰ τὸ ζῆν πολὺν χρόνον.

196. χερσὶ δὲ μή τι με] ὁ νῦν, μηδὲ ὡς χερσὶ κακὸν ὄντα εἰς 5 δέος ἀγέτω· ἢ ὡς κακὸν ὄντα εἰς τὸν διὰ χειρῶν ἀγέτω πόλεμον· ἢ ὡς χερσὶν ὑπερέχων.

197. κέρδιον εἶη] Ἀρίσταρχος βέλτερον εἶη· οἱ δὲ εἰκαίστεροι γράφουσι κέρδιον εἶη· Ἀριστοφάνης κάλλιον εἶη.

199. οἱ ἔθεν] ἡ ἔθεν νῦν ἀπόλυτός ἐστι καὶ ἐγκλιτική· διὸ τὸ οἱ 10 ἄρθρον δέξυτονοῦμεν.

204. οἵσθ' ὡς πρεσβυτέροισιν] ὅτι τοῦτο παρ' ἑαυτῆς προσέθηκεν ἡ Ἰρις. καὶ τὰ ἐν τοῖς ἐπάνω οὖν οὐχ ὑπὸ Διὸς εἰρηγται “καὶ γενεῇ πρότερος” (182).

207. *εἰδῆ] Ζηνοῦδοτος διὰ τοῦ πειπη.

15

209. ὁμῆ] περισπαστέον κατὰ δοτικὴν πτῶσιν, ὁμοίως ἐπιθετικῷ τῷ θερμῷ· καὶ γὰρ ὁμός αὐτοῦ τὸ ἀρσενικὸν ὁμοίως κατ' ὅξειαν τάσιν (“οὐ γὰρ πάντων ἔν τοις ὁμὸς θρόος” Il. 4, 437)· καὶ τὸ οὐδέτερον “ἢ μὰν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος” (Il. 13, 354). παράκειται τε τὸ ἐπίρρημα τὸ εἰς ὡς λῆγον περισπώμενον ὡς θερμῶς· “ὅμῶς δέ τοις 20 ἥπια οἴδεν” (Od. 13, 405).

211. *Ἀρίσταρχος νῦν μέν γε· ἄλλοι δὲ νῦν μέν κε.

212. ἄλλο δέ τοι ἐρέω] ἀπὸ τούτου ἔως τοῦ “ἴστω τοῦθ' ὅτι νῦν” (217) ἀθετοῦνται στίχοι ἔξ, ὅτι εὐτελῆ τὰ κατὰ τὴν σύνθεσιν καὶ τὰ κατὰ τὴν διάνοιαν. προειπὼν γὰρ “νεμεσογηθεὶς ὑποειᾶ,” 25 οἷονεὶ μεταμεληθεὶς ἐπιφέρει ἀπειλήσω. ὃ τε Ποσειδῶν ἐπίσταται ὅτι οὐκ εἰς τέλος φίστεται τῆς πόλεως, ἀλλ' ὅσν μόνον ἔνεκα τοῦ τιμῆσαι τὸν Ἀχιλλέα ἐπαμύνει τοῖς Τρωσίν. τὰ τε τῶν θεῶν ὄνδρα μετενήνοχέ τις ἀπὸ τῆς θεομαχίας (Il. 21) συναθροίσας τῶν ἐναντιουμένων τοῖς βαρβάροις θεοῖς, οὐκέτι ἐπιστήσας ὡς οὔτε τῷ 30 Ἐρμῇ οὔτε τῷ Ἡφαίστῳ ἔμελεν ἴδιᾳ τὰ τῆς πορθῆσεως, ἀλλ' ἔνεκα τῆς ἀντικαταστάσεως μόνον παρείληφεν αὐτούς.

214. Ἡρῆς Ἐρμείω τε] τινὲς Ἡρῆς Ἡφαίστου τε καὶ Ἐρμείαο.

2. *ἐμαυτοῦ] ἑαυτοῦ

23. Obelus praefixus.

8. In marg. inter. Ἀρίσταρχος
βέλτερον εἴη

31. Ἐρμῇ]

ἔρμει

*'Ερμείω Ιωνικὴ γενικὴ παθοῦσα· εἰ γὰρ ὑγιῆς, ἔσται 'Ερμείω ὡς Ἀτρεΐδεω.

215. πεφιδόσεται] ἀπὸ τοῦ φειδῶ φιδῶ, ὡς πείθω πιθῶ, τεύχω τυχῶ· “τύχησε γὰρ ἐρχομένη νηῆς” (Od. 19, 291).

223. *ὅτι ἀφ' ἑαυτοῦ ὁ Ζεὺς θάλασσαν δῖαν καλεῖ.

5

225. οἵπερ νέρτεροί εἰσιν] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει οἴπερ νέρτατοι. πρὸς οὐδὲν δὲ τὸ ὑπερθετικὸν μετάκειται· τοῦ γὰρ κατωτέρου κατώτερος οὐδεὶς ἔστιν. ἐνερτέρους δὲ καλεῖ καὶ οὐρανίωνας καὶ ὑποταρταρίους καὶ Τιτᾶνας τοὺς περὶ Κρόνου θεούς.

226. οἶ αὐτῷ] ὁ Ἀσκαλωνίτης ἀξιοὶ ἐγκλιτικῶς ἀναγινώσκειν, 10 ἐπεὶ ἀπὸ προσώπου ἐπὶ πρόσωπον ἡ ἀναφορὰ καὶ εἰς ἀπλῆν ἡ μετάληψις· ἀντὶ γὰρ τῆς αὐτῷ δισυλλάβουν. ἄμεινον δὲ πείθεσθαι τοῖς περισπῶσι διὰ τὸ ἥδη διαστολὴν γεγενῆσθαι διὰ τῆς ἐμοὶ τὸ γὰρ ἔξῆς τοιοῦτον ἔστιν ἐμοὶ καὶ αὐτῷ ἔπλετο, ὥστε ἀπὸ κοινοῦ λαμβάνεσθαι τὸ ἔπλετο ρῆμα. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπ' ἐκείνου κατ' 15 ὄρθὸν τόνον ἀνέγνωμεν τὴν οἴ· “Μέντορ, μή σ' ἐπέεσσι παραιπεῖθησιν Ὁδυσσεὺς μημοτήρεσσι μάχεσθαι, ἀμυνέμεναι δὲ οἱ αὐτῷ” (Od. 22, 213). καὶ τὸ ἔξῆς ἔστι τοιοῦτον, μὴ πεισάτω σε Ὁδυσσεὺς ἥμιν μάχεσθαι, αὐτῷ δὲ ἀμύνειν. καὶ καθόλου ἡ οἱ ὅπότε προηγεῖται τῆς αὐτός ἀντωνυμίας κατὰ δοτικὴν πτῶσιν, ὄρθοτονεῖσθαι 20 θέλει, εἴτε εἰς ἀπλῆν εἴη ἡ μετάληψις εἴτε καὶ εἰς σύνθετον. διὸ μεμπτέον ἐκείνη τὴν ἀνάγνωσιν “ἀλλά οἱ αὐτῷ Ζεὺς ὀλέσσῃ” (Od. 4, 667). ἔχρην γὰρ διὰ τὴν ἐπιφερομένην ἀντιδιαστολὴν κατ' ὄρθὸν τόνον ἀναγινώσκεσθαι.

229. *λάβ' αἰγίδα] ὅτι τοῦ Διὸς ἡ αἰγίδις ὅπλον. Ἀπόλλωνι 25 γοῦν διδώσιν.

Κρόνος χρησμὸν λαβὼν ὅτι ὁ ἴδιος αὐτὸν τῆς βασιλείας μεταστήσει υἱὸς, τὰ γεννώμενα κατέπινεν. ‘Ρέα δὲ τεκοῦσα Δία Κρόνῳ μὲν λίθον ἀντ' αὐτοῦ σπαργανώσασα ἔδωκε καταπιεῖν, τὸ δὲ παιδίον εἰς Κρήτην διακομίσασα ἔδωκε τρέφειν Θέμιδι καὶ Ἀμαλθείᾳ, ἣ ἦν 30 αἷξ. ταύτην οἱ Τιτᾶνες ὅπότε θεάσαντο, ἐφοβοῦντο. αὗτη δὲ τοὺς

3. *φιδῶ] ομ.

7. κατώτερος Bekkerus] κατώ- αὐτοῦ λίθον

τατος

8. δὲ Bekkerus] δὲ καὶ

25. Hoc scholion legitur post scholia versus 187.

29. *μὲν λίθον ἀντ' αὐτοῦ] μὲν

30. *Ἀμαλθείᾳ] ἀμαλθίᾳ

31. ὅπότε] ὅπόταν

*θεάσαντο] ἐθεάσαντο

έαυτῆς μαζὸν ἐπέχουσα ἔτρεφε τὸ παιδίον. αὐξηθεὶς δὲ ὁ Ζεὺς μετέστησε τῆς βασιλείας τὸν πατέρα. πολεμούντων δὲ αὐτὸν τῶν Τιτάνων Θέμις συνεβούλευσε τῷ τῆς Ἀμαλθείας δέρματι σκεπαστηρίῳ χρήσασθαι· εἶναι γὰρ αὐτὴν ἀεὶ φόβητρον. πεισθεὶς δὲ ὁ Ζεὺς ἐποίησε καὶ τοὺς Τιτᾶνας ἐνίκησεν. ἐντεῦθεν αὐτὸν φασιν 5 αἰγίοχον προσαγορευθῆναι.

230. τῇ μάλ’ ἐπισσείων, φοβέειν ἥρωας Ἀχαιῶν] ὅτι ἥρωας καλεῖ, καὶ οὐ μόνον τοὺς βασιλέας, ὡς Ἰστρος.

231. σοὶ δ’ αὐτῷ μελέτῳ] ἀπὸ τούτου ἔως τοῦ (235) “ὦς κε καὶ αὗτις Ἀχαιοί” ἀθετοῦνται στίχοι πέντε, ὅτι ἄκαροι οἱ λόγοι, ἐπὶ 10 τοσοῦτον ἔγειρε τὸν Ἔκτορα ἔως ἐπὶ τὰς ναῦς φύγωσι· μετὰ δὲ ταῦτα ἐγὼ βουλεύσομαι ὡς δεῖ τοὺς φεύγοντας ἀναπνεῦσαι. καὶ ἄκαρος ἡ πρόρρησις, καὶ οὐ κεχαρισμένη τῷ Ἀπόλλωνι.

* καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει ἡθετοῦντο.

232. ὅφρ’ ἄλι] Ἀρίσταρχος τόφρ’ ἀν’ Ἀχαιοί, μετὰ τοῦ τοῦ 15

240. *οὗτως Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ἐσαγείρετο, παρατατικῶς. ἄλλοι δὲ ἐσαγείρατο διὰ τοῦ ἀ.

241. ὄρθοτομητέον τὴν ἔ· μεταλαμβάνεται γὰρ εἰς σύνθετον τὴν ἑαυτόν. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι τὸ γινώσκων ἵστον ἐστὶ τῷ ἀναλεγόμενος καὶ ἀναμιμησκόμενος τῆς ἑκάστου ὄψεως, οὐκ ἐκ προχείρου γινώσκων, 20 ἀλλ’ οἷον ἀναγνωρίζων. καὶ κατ’ ὄρθον τόνον ἀναγνωστέον, ἀμφὶ ἐ γινώσκων ἔστι γὰρ εἰς ἑκάτερον ἑαυτοῦ μέρος σκοπῶν.

245. δασυντέον τὸ ἥσται· προείρηται δὲ περὶ τούτου. τὸ δὲ ὄλιγη πελέαν ἔν ἔστιν, ὅμοιον τῷ ὀλιγοδρανέων. τὸ δὲ ἥ πού τί σε, δὴ διαπορητικός ἔστι· διὸ περισπαστέον. 25

252. *ὄψεσθαι] Ἀρίσταρχος ἵξεσθαι, καὶ οὐκ ἄχαρις ἡ γραφή.

ὅτι διὸ ἀντὶ τοῦ ἐπησθόμην, τοῦτο δέ ἔστι, τῆς ψυχῆς μου ἥψατο. καὶ ἐν ἄλλοις (Πλ. ΙΙ, 532) “τοὶ δὲ πληγῆς ἀίοντες,” ἐπαισθόμενοι τῆς πληγῆς· τῷ εἴδει τὸ γένος.

256. χρυσάορον] ἦτοι χρυσοφάσγανον, ἡ χρυσοῦν τὸν ἀορτῆρα 30 τῆς φαρέτρας ἔχοντα ἡ τῆς κιθάρας, οὐκέτι δὲ τοῦ ξίφους· ἀγνὸς

I. *έαυτῆς—ἐπέχουσα] αὐτῆς—
ιπέχουσα

3. *Ἀμαλθείας] ἀμαλθίας

7. Ἀχαιῶν et ὅτι ἥρωας addidit
Cobetus. ὅτι refertur ad διπλῆν.

II. ἔγειρε Bekkerus] ἔγειραι

12. ἀναπνεῦσαι Bekkerus] ἀναπλεῦ-
σαι

14. ἡθετοῦντο] ἡθετοῦνται (sic).

Conf. schol. ad v. 56.

15. In marg. inter. διὰ τοῦ τοῦ τοῦ
τόφρ’ ἀν’ Ἀχαιοί al’ Ἀριστάρχου.

γὰρ ὁ θεός. καὶ Πίνδαρος χρυσάυρα τὸν Ὀρφέα φησί. τινὲς δὲ χρυσοῦν ξίφος ἔχοντα.

Ἐρμῆς ὁ Διὸς καὶ Μαίας τῆς Ἀτλαντος εὗρε λύραν, καὶ τοὺς Ἀπόλλωνος βόας κλέψας εὐρέθη ὑπὸ τοῦ θεοῦ διὰ τῆς μαντικῆς. ἀπειλοῦντος δὲ τοῦ Ἀπόλλωνος ἔκλεψεν αὐτοῦ καὶ τὰ ἐπὶ τῶν ὄμων 5 τοῖς. μειδιάσας δὲ ὁ θεὸς ἔδωκεν αὐτῷ τὴν μαντικὴν ῥάβδον, ἀφ' ἣς καὶ χρυσόρραπις ὁ Ἐρμῆς προσηγορεύθη, ἔλαβε δὲ παρ' αὐτοῦ τὴν λύραν· ὅθεν καὶ χρυσάωρ ὀνομάσθη, ἀπὸ τοῦ τῆς κιθάρας ἀρτῆρος.

263. τὸ ἐπὶ φάτνη δύναται καὶ τοῖς ἡγουμένοις καὶ τοῖς ἐπο- 10 μένοις συντάττεσθαι, ἵν' ἢ τὸν ἐπὶ φάτνη σύνδεσμον.

265. εἰωθὼς λούεσθαι] ἀπὸ τούτου ἔως τοῦ “ρίμφα ἐ γοῦνα φέρει” (268) ἀθετοῦνται στίχοι δ', καὶ ἀστερίσκοι παράκεινται, ὅτι οἰκειότερον ἐπ' Ἀλεξανδρου (Il. 6, 508). καὶ τὸ τῆς καλλονῆς καὶ τὸ τῆς ὄλης μορφῆς καὶ τὸ τῆς στάσεως τοῦ ἵππου πρὸς τὸν 15 ἐν θαλάμῳ διατετριφότα ἀντιπαράκειται, ἢ τε κατὰ τὴν αἰφνίδιον ἐξόρμησιν ὁμοιότης. καὶ τὸ “κυδίων, ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει” ἐφ' Ἐκτορος τοῦ ἀρτίως ἕαυτὸν ἀνιστῶντος ἐκ τῆς λιποθυμίας οὐχ ἀρμόζει. τοὺς μέντοι προκειμένους τῶν ἡθετημένων δύο στίχους δεῖ μένειν, πρὸς οὓς καὶ ἡ ἀνταπόδοσις γίνεται. 20

271. κεραδύ] τινὲς τὸν ἄρτενα· οὗτος γὰρ κερασφορεῖ. τί οὖν ἐστὶ τὸ “χρυσόκερων ἔλαφον θήλειαν” παρὰ Πινδάρῳ (Ol. 3, 52) λεγόμενον;

272. *ἐστείνοντο] Ἄρισταρχος ἐσσεύαντο διὰ τοῦ ἀ, καὶ ἀπαστα. 25

273. ἡλίβατος] ἡς ἀμαρτάνομεν τῆς βάσεως. εἰ δὲ ἦν ὑφ' ἡλίου μόνου βαινομένη, ἢ εἰς ἦν ἡλιος μόνος ἐπιβαίνει, ἦν ἀν “τὸν μέν θ' ἡλίβατος πέτρη.”

δάσκιος ὑλῆ] ἡ λίαν σκιώδης ἡ δασύσκιος. τὸν ἔλαφον δὲ ἡ ὑλη τρέφει, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ “ἐκ νομοῦ ὑλης πιόμενος” (Od. 10, 30 159).

I. *τὸν] οὐ.

*φησὶ] φασὶ

5. *ἀπειλοῦντος] ἀπειλουμένοι

8. χρυσάωρ] χρυσάωρ. Idem vitium in gl. Hesychii contra seriem. V. Thes. vol. 8 p. 1714.

II. σύνδεσμον] σύν

12. Asteriscus et obelus praefixus.

26. εἰ δὲ ἦν—βαινομένη—ἦν ἀν Bekkerus] οἱ δὲ ἦν—βαίνομεν—ἴν' ἢ

275. λίσ] παρὰ τὸ λιαρόν, ἢ τὸ ἐλεῖν, ἢ τὸ λεῖον· λεῖος γὰρ ὅλος πλὴν τῆς χαίτης. ἢ παρὰ τὸ λίαν φθείρειν.

277. πάλιν τὸ εἶνας ἀντὶ τοῦ τέως κεῖται. οὐκ ἄρα ὑποστιγμὴν, ἀλλὰ στιγμὴν θετέον ἐπὶ τὸ ἀμφιγύοισιν.

280. πᾶσιν δὲ παρὰ ποσὶ κάππεσε θυμός] τὰς ψυχὰς ἔταπει- 5 νάθησαν ἀπαντες, λιποψυχήσαντες τὴν σωτηρίαν παρὰ τοῖς ποσὶν εἴχουν.

288. ἦ] διαβεβαιωτικός ἐστι· διὸ περισπαστέον αὐτόν.

*ὅτι τὸ θήν ἀντὶ τοῦ που.

293. *ὅτι πρόμοις σαφῶς ὁ πρόμαχος.

10

297. *ώς κεν] γράφεται καὶ εἰ κεν.

298. δούρατ' ἀνασχόμενοι] ἡτοι συναπτέον τῷ ἀντιάσαντες, ἢ διασταλτέον ἀπ' αὐτοῦ, ἵν' ἦ τὸ ἔξης στείρομεν δούρατ' ἀνασχό- μενοι.

299. *τὸ θυμῷ ἑκατέροις δύναται προσδίδοσθαι.

15

301. *Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης Αἴαντε δύκῶς.

302. Μέγην] Ἀρίσταρχος Βαρύνει ὡς “Μέσθλην τε Γλαῦκόν τε” (Il. 17, 216)· καὶ ἐπείσθη ἡ παράδοσις. ὁ δὲ Ἀσκαλωνίτης καὶ ἄλλοι περισπῶσιν ὡς Ἐρμῆν καὶ Ποδῆν· τὰ γὰρ εἰς ἣς λήγοντα, φασὶ, βαρύτονα δισύλλαβα, ἀπὸ βραχείας ἀρχόμενα, περισσοσυλλά- 20 βως κλίνεται, λέβητα Λάχητα· εἰ δὲ οὐχ οὗτως ἐκλίθη, δῆλον ὅτι περισπασθήσεται· ἄλλως τε εἰ εὑρέθη αὐτοῦ ἡ αἰτιατικὴ ὡς ἀπὸ βαρυτόνου “Φυλείδην τε Μέγητα” (Il. 19, 239), ὅτε μὴ οὗτως ἔχει, περισπασθήσεται, ὡς Θαλῆν καὶ Θάλητα καὶ Φαλῆν καὶ Φάλητα. ἐστι δὲ ὑπὲρ τοῦ Ἀριστάρχου πρὸς αὐτοὺς πρῶτον μὲν 25 ἐκεῖνο εἰπεῖν, ὅτι οὐχ ἀπλῶς τὰ εἰς ης, ἀλλὰ τὰ εἰς τῆς λήγοντα τὴν προειρημένην ἀναδέχεται κλίσιν, ἐπεὶ τὰ πολλά ἐστι διχῶς κεκλιμένα. τὸ γοῦν Μύνης ὁ μὲν ποιητὴς περιττοσυλλάβως ἐκλι- 30 νευ (“πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος” Il. 19, 296), ὁ δὲ Σοφοκλῆς ἴσοσυλλάβως “Μύνου τ' Ἐπιστρόφου τε.” μύκητα τε καὶ μύκην, 35 εἰ καὶ πολλὰ σημαίνει ἡ λέξις. καὶ ὅτι οὐ τὸ μέτρον αἴτιον ἐστι, δῆλος ἐστιν Ἐκαταῖος οὗτως κλίνας. φησὶ γὰρ “καὶ ἐπαφήσας

13. αὐτοῦ Friedl.] αὐτῶν

τῆς Lehrsius.

23. Φυλείδην] φυλλείδην

27. ἐπεὶ τὰ] ἐπειτα Lehrsius.

24. ἔχει] ἔχη

30. τε Gaisfordus ad Choerobosc.

Θάλητα] θαλῆτα

p. 140, 3] γε. V. quae ad Sophoclis

26. τὰ εἰς τῆς] τὰ ρηματικὰ μὴ εἰς

fr. 57 dixi.

τὸν κολεὸν τοῦ ξίφεος, τὸν μύκην εὗρεν ἀποπεπτωκότα.” ὁ δὲ Ἀρατος (Dios. 244) περιττοσυλλάβως ἔκλινεν “ἢ λύχνοιο μύκητες ἀγείρονται περὶ μύξαν” καὶ μήποτε ταῦτα συναγωνίζεται τῷ Ἀριστάρχῳ· καὶ γὰρ ταῦτα διχῶς κλιθέντα οὐ μετέβαλε τὸν τόνου, οἵς ὄμοιοι δύναται εἶναι καὶ τὸ Μέγης.

305. *ἢ πληθὺς—ἀπιεύσαντο] πρὸς τὸ σχῆμα, ὅτι πληθυντικῶς ἀπήντηκεν.

307. *βιβάς] Ἀρίσταρχος βιβῶν.

βιβῶν πᾶσαι εἴχον. Ζηρόδοτος θοῶν, ἐπεὶ καὶ ἔξῆς φησὶν “ἐπὶ δ' αὐτὸς ἀστε μάλα μέγα” (321). 10

309. *δεινὴν, ἀμφιδάσειαν] διασταλτέον καθ' ἐν· ἔμφασις γὰρ μᾶλλον.

ἀμφιδάσειαν] πανταχόθεν τετριμένην. οἱ μὲν ἀμφίμαλλον, οἱ δὲ κύκλῳ δασεῖαν, διὰ τοὺς θυσάνους. ὑφ' ἐν δὲ τὸ ὄνομα.

τρίτη ἀπὸ τέλους ἡ ὁξεῖα, ὁμοίως τῷ χαλκοβάρειᾳ. ὅτι δὲ οὐχ, 15 ὡς οἰεται ὁ Ἀσκαλωνίτης καὶ Ἀλεξίων, σύνθετον ἐστιν, ἀλλὰ παρασύνθετον, εἴρηται ἡμῖν ἐν τῷ περὶ τοῦ ἡριγένεια.

310. Ἡφαιστος Δὶ δῶκε] ὅτι σαφῶς Δὶ ἐσκεύασται ἡ αἰγὶς, καὶ οὐκ ἐστιν Ἀθηνᾶς, καθὼς οἱ νεώτεροι ποιηταὶ λέγουσιν.

316. *χρόα λευκὸν] ὅτι ἀντὶ τοῦ χροὸς λευκοῦ. ἐπαυρεῖν ἐπιτυ- 20 χεῖν. ὡς ἐπὶ πᾶν δὲ λευκόχροες οἱ παλαιοί.

317. λιλαιόμενα] ἐφιέμενα, ἐπιθυμοῦντα τῶν ἐφ' οὓς ἐβάλλετο ἐν τῇ διὰ μέσου γῇ ἐπήγυντο. ἔστι δὲ λῷ λαίω ὡς κερῷ κεραίω, εἴτα λιλαίω.

320. κατενῶπα] Ἀρίσταρχος ὡς κατὰ δῶμα, ἀπ' εὐθείας τῆς ὥψ, 25 ἦτις αἰτιατικὴν ἔχει τὴν ὥπα. ὁ δὲ Ἀλεξίων καὶ οἱ πλείους ὡς κατέναντα, οἵς καὶ βέλτιον πείθεσθαι, ἵνα ἢ ἀπὸ τοῦ κατενῶπια κατὰ συγκοπὴν κατένωπα, ὡς μηρία μῆρα, σιτία σῆτα. ἔνεστι μέντοι βοηθῆσαι καὶ τῷ Ἀριστάρχῳ οὔτως, ὡς ἐνωπῆ ἡ πρόσοψις (“ώσει τι κακὸν ρέζουσαν ἐνωπῆ” II. 5, 374), παρ' ἣν ἐστιν αἰτια- 30 τικὴ ἐνωπῆν. ὃν οὖν τρόπον τὴν ἴωκα εἴτε μεταπλάσας, οὔτως καὶ τὴν ἐνωπῆν ἐνωπά προπερισπωμένως. ὑποστιγμὴ δὲ κατὰ τὸ

1. μύκην Bekk.] μυκῆν

Zenod. p. 131.

3. μύξαν (εκ Arato)] μοῦραν

14. κύκλῳ δασεῖαν Schaeferus ad

8. βιβῶν] Ηαες aliorum scrip-

Greg. p. 890] κυκλοδάσειαν.

tura est: Aristarchus βιβάς hic ut alibi scripserat. V. Duentzer.

25. In marg. inter. Ἀρίσταρχος

προπερισπά κατενῶπα

τέλος τοῦ στίχου καὶ σεῖσ', τοῦ δέ περιττεύοντος, τοῖσι δὲ θυμόν.

330. τὸν μὲν Βοιωτῶν] ὅτι πρὸς τὸ δεύτερον πρότερον ἀπήντηκεν ὁ γὰρ Ἀρκεσίλαος ἐστι Βοιωτός.

* γρ. καρτεροθύμων.

333. ὅτι τὸ Οἴλεύς σὺν τῷ ὅ, καὶ ὅτι πρὸς τὸ πρότερον ἀπήντηκε παρὰ τὸ ἔθος, καὶ ἐξ ὄνοματος ἐπανέλαβεν.

335. ἐν Φυλάκῃ] αὐτῇ πόλις Θεσσαλίας. βαρυτόνως δὲ ἀναγνωστέον ὡς Ἰθάκη, ὡς πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ δεσμωτηρίου.

336. *ὅτι γνωτὸς ὁ ἀδελφός, καὶ Ἐρίωπις ὄνομα κύριον.

5

338. Σφήλοιο ὡς φίλοιο. ἔστι δὲ καὶ κανὼν ὡς τὰ εἰς λός δισύλλαβα, τῷ ἡ παραληγόμενα, κύρια ὅντα βαρύνεσθαι θέλει, Τῆλος Μῆλος Βῆλος· οὖτας οὖν καὶ Σφῆλος. τὰ μέντοι προσηγορικὰ ὀξυτονεῖται, πηλός χηλός, καὶ βαρύνεται, ὡς δῆλος τὸ ἐπιθετικὸν καὶ ἥλος καὶ ζῆλος, περὶ ᾧ εἰρήσεται ἡμῖν ἐν τοῖς περὶ 15 καθολικῆς προσῳδίαις.

339. Μηκιστῇ] ὁμοίως τῷ “ἔνθ' αὗτ' ἀγγελίην ἐπι Τυδῆ στεῖλαν Αχαιοί” (Il. 4, 384). καὶ ἡτοι ἀπεκόπη ἡ Μηκιστῇα αἰτιατικὴ, ἡ Δωρικῆς κέκλιται, ὅπερ μοι δοκεῖ.

343. ὅφρ' οἱ τοὺς] ἔως οὖν αὐτοὶ τούτους ἐσκύλενον, ἀφαιρούμενοι 20 αὐτῶν τὰ ἡμαγμένα ὅπλα.

346. Ἐκτωρ δὲ Τρώεστιν ἐκέλετο] ἡ συνήθεια συνάπτει καὶ τὸ νησὸν ἐπισσεύεσθαι, ἵνα ἡ μετάβασις ἢ ἀπὸ τοῦ διηγηματικοῦ ἐπὶ τὸ μιμητικόν “δὺ δὲ ἀν ἐγὼν ἀπάνευθε” (Il. 8, 10).

347. τησσὶν ἐπισσεύεσθαι] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἐπισσεύεσθον. 25 συγχεῖται δὲ τὸ δυϊκὸν κατὰ πλειόνων τασσόμενον.

350. *λελάχωσε] ἀντὶ τοῦ λαχεῖν ποιήσουσιν.

351. ἀλλὰ κύνες ἐρύουσι] ἡ διπλῆ, ὅτι ἐνεστῶτι ἀντὶ μέλλοντος κέχρηται, ἐρύουσιν ἀντὶ τοῦ ἐρύουσι. τρίτη δὲ ἀπὸ τέλους ἡ ὀξεῖα ἐπὶ τὸ ἐρύουσι. εἴρηται δὲ περὶ τῆς προσῳδίας ἐν τῇ Λ 30 (454).

356. ποσσὶν] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει χερσίν. εὐλογώτερον δὲ μὴ κατακύπτειν τὸν θεὸν, ἀλλὰ τοῖς ποσὶ συγχεῖν.

15. ἥλοι] ἥλος

22. Scholion in fine, ut videtur,

19. δοκεῖ] καὶ ἀμεινον addidit defectum: v. Friedl. Nic. p. 237.

Bekkerus.

359. ἐπεκτέταται τὸ ἥσιν· ἀντὶ γὰρ τοῦ ἥ ἐστὶν ὑποτακτικοῦ, ὅπερ
ἡ συνήθεια λέγει μετὰ προθέσεως ἀφῇ. διὸ καὶ μετὰ τοῦ ἡ γράφεται
καὶ δασύνεται· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἵημι δασυνομένου κέκλιται.

360. τῶν τετηρημένων ἐστὶ καὶ αὐτὴ ἡ στιγμὴ ἐπὶ τοῦ ὁκτωκαιδε-
κάτου χρόνου· ὀλίγαι δὲ εἰσὶ παρ' Ομῆρῳ τοιαῦται. 5

361. *στικτέον ἐπὶ τὸ ἐρίτιμον λείπεται δὲ τὸ ἥ.

363. *βέλτιον μετὰ τὸ νηπιέγησιν ὑποστικτέον.

365. Ἀρίσταρχος δασύνει, ἀπὸ τῆς ἔσεως τῶν βελῶν οἱ δὲ περὶ
τὸν Κράτητα ψιλῶς, ἀπὸ τῆς ἴασεως· καὶ οὗτος ἐπείσθησαν οἱ
γραμματικοὶ πρὸς διάφορον ἐτυμολογίαν διαφόρως ἀναγινώσκειν. 10
ἀγνοοῦσι δὲ ὅτι ὁ χαρακτὴρ μάχεται· ἀεὶ γὰρ τὸ ἥ πρὸ φωνήντος
ψιλοῦται, ἡώς ἡῖα. ταύτη καὶ τὸ “ἥτε ξείνων θέμις ἐστὶ” (Od. 9,
268) δασύνεται, τὸ δὲ ἡῦτε ψιλοῦται· καὶ τὸ ἔως δασύνεται, τὸ δὲ
ἡώς ψιλοῦται· καὶ τὸ ἥλιος δασύνεται, τὸ δὲ ἥλιος ἐψιλώθη. ὥστε
εἴτε ἐκ τοῦ ἥιος δασυνομένου ἐστὶν εἴτε ἐκ τοῦ ψιλουμένου, μόνως 15
ψιλωτέον.

376. *ὅτι πτῶσις ἥλλακται καὶ πρόθεσις παρεῖται, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ^τ
Τρώων.

377. ὡς ἔφατ’ εὐχόμενος, μέγα δὲ ἔκτυπε] ὅτι Ζηνόδοτος
γράφει μέγα δὲ ἔκλυνε. οὐχ ὑπήκουσε δὲ αὐτοῖς ὥστε πεισθῆναι, 20
ἄλλὰ κατ’ αὐτῶν ἐγένετο.

382. νηὸς ὑπὲρ τούχων] οὐκ ἀναγκαῖον ἐστιν ἀναστρέφειν τὴν
πρόθεσιν, ἄλλὰ συντάσσειν τῇ τούχων γενικῇ.

385. ἵππους δὲ εἰσελάσαντες] πρὸς τὴν ἰδιότητα τῆς μάχης, ὅτι
οἱ μὲν ἐπιβεβηκότες ταῖς πρύμναις τῶν νεῶν, οἱ δὲ ἀποστρέψαντες 25
τὰ ἄρματα ἐπὶ τῶν δίφρων, ἵν’ ἥ ἀπ’ ἵσου. βραχὺ δὲ διασταλτέον
ἐπὶ τὸ εἰσελάσαντες πρὸς τὸ σαφέστερον.

389. ναύμαχα] οὗτος ὡς θαύματα. ἔξαιρέτως δὲ τὰ παρὰ ρῆμα
οὐδέτερα σύνθετα μονογενῆ, εἰς ὃν περατούμενα, προπαροξύνεται, χαρ-
τότομον χειρόγραφον ἀκρατόφορον· οὗτος “ναύμαχον ἐν παλάμησιν” 30
(677), ἵνα εἴδος δόρατος νοηθῇ ἐν διαφόρῳ μεγέθει.

391. *ὅτι ἄπαξ ἐνταῦθα ἐν τῇ Ἰλιάδι τὸ λόγοις.

12. ἥτε Bekkerus] ἥie.

32. ὅτι addidit Cobetus. Sic

13. τὸ δὲ ἡῦτε Lehrsius] τὸ δὲ ἡώς ὅτι ἄπαξ ἐνταῦθα ad v. 410 et

21. ἐγένετο] ἡ βροντή vel τὸ τέρας alibi.
addit Friedl.

394. *ἐν τισιν ἀκέσματ· οὗτως δὲ καὶ Ἀρίσταρχος. διχῶς οὖν.

φάρμακ' ἀκήματ] τὸ πλῆρες, φάρμακα, εἴτα ἀκήματα· παρὰ γὰρ τὸ ἀκέσασθαι τὸ ἀκήματα ἐσχημάτισται· εἴρηται δὲ ὑμῖν ἐν ἔτεροις διότι καὶ ἡ ἄκεσις καὶ τὸ “ἀκεσταί τοι φρένες ἐσθλῶν” 5 (Π. 13, 115). τὸ ἐ ἔχει κατὰ τὴν παραλήγουσαν.

395. *ὅτι ἐλλείπει ἡ ἐπί, ἐπὶ τεῖχος.

398. *ἔπος ηῦδα] οὗτως Ἀρίσταρχος, ἔπος ηῦδα.

403. οἱ] ὅτι οὗτως εἰρήκεν, αὐτῷ τὸν θυμὸν ὁρίων, ἀντὶ τοῦ εἰ αὐτοῦ τὸν θυμὸν ὁρίναιμι. 10

405. τὸν μὲν ἄρ' ὃς εἰπόντα ποδες φέρου] ὅτι οἱ ποδες αὐτὸν ἔφερου, οὐκ αὐτὸς τοὺς ποδᾶς. ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸς Ζηνόδοτον γράφοντα (Π. 6, 511) “ρίμφ” ἐὰ γοῦνα φέρει.”

407. παυροτέρους περ ἔοντας] ὅτι σαφῶς οἱ Τρῶες ἐλάττονες συνίστανται τῶν Ἐλλήνων, καὶ τῶν ἐπικούρων ἔξεληλυθότων. 15

409. *οὐδὲ νέεσσιν] ἐν ἄλλῳ ἥδε νέεσσιν.

410. στάθμη ἐργαλεῖον τεκτονικὸν, ἡ καὶ κατευθυντηρία λεγομένη ἐξιθύνει δὲ ἵσον ποιεῖ, ἔξορθοι· τούτῳ δὲ κανονίζεται τὰ ξύλα. ἔστι δὲ σχοινίον λεπτὸν ἐρυθρῷ ἡ μέλανι χρώματι βεβαμένον. 20

412. εὗ εἰδῆ σοφίης] ἐμπειρος ἡ τεκτονικῆς· τὸ γὰρ παλαιὸν πᾶς τεχνίτης σοφὸς ὠνομάζετο συγκεχυμένῳ ὀνόματι. ὑστερον δὲ Πιθαγόρας τοῦτο μεμφάμενος σοφὸν μὲν μόνον τὸ θεῖον εἶπεν ὀνομάζεσθαι, καὶ φιλοσοφίαν μόνην τὴν ἔχουσαν τὸ τέλειον καὶ ἀπταιστον.

εὗ εἰδῶς σοφίης] *ὅτι ἄπαξ ἐνταῦθα σοφίαν ὀνόμασε τὴν τεκτονικὴν τέχνην.

414. ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλησι μάχην] ὅτι ἐκ τούτου διεσκεύασται ὁ τῆς τειχομαχίας στίχος (Π. 12, 175) “ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλησι μάχην ἐμάχοντο πύλησιν.”

417. Ἀρίσταρχος χωρὶς τοῦ σ γράφει νῆα· προεῖπε γὰρ “τῷ 30 δὲ περὶ μιᾶς τῆς ἔχον πόνου.”

*Ἀρίσταρχος νῆα, ἄλλοι δὲ νῆας.

419. Κλυτίοιο] ὅτι οὗτος ὁ Κλυτίος ἔστιν ἀδελφὸς Πριάμου·

1. διχῶς οὖν Cobetus] χ οὖν. Idem compendium vol. I p. 409, 23, sed loco alieno.

19. βεβαμμένον (*κεχρισμένον)]

βεβαμμένῳ
21. *ἡ] om.

“Λαομέδων δ' ἄρα Τιθωνὸν τέκετο Πρίαμόν τε Λάμπον τέ Κλυτίον τε” (Π. 20, 238).

Καλήτωρ ἀνεψιὸς “Εκτορος· ἔστι δὲ καὶ ἔτερος Κλυτίος ὁμάνυμος· καὶ Δόλοπα Κλυτίδην” (Π. 11, 302).

428. *ὅτι ἀγῶνι τῷ ἀθροίσματι τῶν νεῶν, ὃ ἔστι τῷ ναυστάθμῳ. 5

431. Κυθήριαν] ἀπὸ Κυθήρων· Κύθηρα δὲ νησίδιον τῆς Λακωνικῆς, Ἀφροδίτης ιερὸν, ἔνθεν καὶ Κυθέρειαν ὀνομάζουσι τὴν θεόν. τὸ ἐξῆς, Λυκόφρονα ἔβαλε κεφαλὴν ὑπὲρ οὐατος, τὰ δὲ ἄλλα ὡς διὰ μέσου διορθωτέον.

432. Κυθήροισι] ὅτι ἐλλείπει ἡ ἐν· ἔστι γὰρ ἐν Κυθήραις. καὶ το ὅτι ἀπόδειξις τοῦ συνεσταλμένως ἐκφέρειν τὸ κατέκτα· καὶ ἐν Ὁδυσσείᾳ (11, 409) “ἔκτα σὺν οὐλομένῃ ἀλόχῳ.”

437. ἄξιον ἀποδέξασθαι τὴν συνήθειαν μετὰ τὸ πέπον στίξασαν, καὶ μὴ μετὰ τὸν δῆ σύνδεσμον.

437, 438. *ὅτι παραλλήλως καὶ διδασκαλικῶς ἡ διαφορὰ τοῦ 15 νῦν καὶ νῦν.

439. Ἰσα φίλοισι τοκεύσιν] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει Ἰσα φίλοισι τέκεσσιν. οὐχ ἀρμόζει δὲ τοὺς περὶ τὸν Αἴαντα νέους ὅντας λέγειν τέκεσσιν· πρὶν γὰρ παιδοποιήσουσιν ἐστρατεύσαντο.

441. ὅτι τόξον λέγει οὐ τὸ σκεῦος τὸ πολεμικὸν, ἀλλὰ τὴν 20 τοξικὴν τέχνην.

444. ιοδόκον] πιθανώτερον Ἀλεξίων παροξύνει, ὡς ξεινοδόκον, ἐπεὶ αὐτὴ ἡ φαρέτρα δέχεται καὶ ἔστιν ἐνεργητικόν.

προπαροξυτόνως τινὲς τὸν δεχόμενον ίὸν, ξεινοδόκον δὲ τὸν ξενίζοντα παροξυτόνως, ἡ τὸν ξένους δοκεύοντα. καὶ Ἀτταλος δὲ παροξύνει. 25

445. Κλειτός ὄνομα κύριον· δέξυντέον δὲ ὁμοίως τῷ ἐπιθέτῳ, ἐπειδὴ κόσμου ἔστι τὸ ἐπίθετον.

449–451. “Εκτορὶ καὶ Τρώεσσι] ἀθετοῦνται στίχοι γ' καὶ ἀστερίσκοι παράκεινται, ὅτι ἐπὶ Ἰπποθόου τοῦ ἐπικούρου ἀρμόζει ἐν τῇ Ρ (291) “Ἐκτορὶ καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος,” ἐπὶ δὲ τούτου, καθάπερ 30 νῦν, οὐχ ἀρμόζει· οὐ γὰρ “Ἐκτορὶ χαριζόμενος, ἀλλ' ἔαυτῷ καὶ πατρί· καὶ τὰ τῆς πληγῆς ἀνακόλουθα· πῶς γὰρ ὁ ἀντίον ἥνιοχῶν ἐπὶ τὰ ὅπισθε κατὰ τὸν αὐχένα τύπτεται; ὕστερον δὲ ἐν τοῖς περὶ τοῦ ναυ-

1. Πρίαμόν τε] πριάμοιο

5. δ] om.

23. αὐτὴ Lehrsius] αὐτη

28. Asteriscus cum obelo prae-

fixus.

29. P] i

στάθμου ἀπολογεῖται· τὸν γὰρ ἡνίοχόν φησιν ἀπεστράφθαι πρὸς τὸ πεδίον καὶ τοὺς ἵππους, τὸν δὲ παραβάτην πρὸς τὰς ναῦς ἐπὶ τοῦ δίφρου, ἵνα ἀπὸ τοῦ ἵππου γένηται ἡ μάχη. ἔστι δὲ καὶ ἀλλαγὴν πτώσεως νοῆσαι, ἀντὶ τοῦ αὐχένος ὅπισθεν.

450. *διχῶς Ἀρίσταρχος, καὶ ἴεμένῳ καὶ ἴεμένων. 5

459. *Ζηνόδοτος μάχης, ἄλλοι δὲ μάχην καὶ Ἀριστοφάνης δὲ μάχην.

462. *ὅτι ἐνήλλακται ἡ πτῶσις, Τεῦκρον ἀντὶ τοῦ Τεύκρου.

463. ἔυστρεφέα] οὐκ ἀναγκαῖον ἐκτείνειν τὸ ἄστρον πέριττον γὰρ εἰς μέρος λόγου ὁμοίως τῷ “ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην” (Π. 1, 45). 10

464. ῥῆξ] ἐπὶ τῷ ἐρύοντι] ὅτι πτώσεως γέγονεν ἐναλλαγὴ, δοτικὴ ἀντὶ γενικῆς, ἐρύοντι ἀντὶ τοῦ ἐρύοντος τὴν νευρὰν ἐπὶ τούτῳ.

467. *ῳ πόποι] ἐν ἄλλῳ ὥπερον.

470. ἀμφότερα γράφεσθαι φησιν δὲ Ἀρίσταρχος, πρῷην καὶ πρώιον, ταυτὸν δὲ ἐξ ἑκατέρου σημαίνεσθαι. εὑρομεν δὲ καὶ ἐν- 15 στροφον γεγραμμένον, καὶ ἔχει τινὰ ἐπίτασιν.

ὅτι Ζηνόδοτος γράφει πρῷην ἔμφασις δὲ γίνεται πλείονος χρόνου. τὸ δὲ πρώιον ἔστι πρωίας καὶ γὰρ γέγονεν οὗτος· τῇ πρὸ ταύτης ἡμέρᾳ “ῥῆξε δέ οἱ νευρὴν, νάρκησε δέ” (ΙΙ. 8, 328), ὥστε εὔλογον τῇ ἑξῆς ἐκείνης πρωίας ἐνῆφθαι. 20

476. *ὅτι ἀσπονδίχωρὶς κακοπαθείας.

480. κρατὶ δὲ ἐπ’ ἴφθιμῳ] ὅτι πρότερον τὴν ἀσπίδα εἴληφεν, εἴτα τὴν περικεφαλαίαν δὲ Ζηνόδοτος ἐνήλλαχεν ἐπὶ τῆς Ἀλεξάνδρου μονομαχίας (ΙΙ. 3, 334).

ὅτι οὐκ εἴχον κόρυθας οἱ τοξόται. καὶ ἐπὶ τῶν Λοκρῶν “οὐ γὰρ 25 ἔχον κόρυθας χαλκήρεας” (ΙΙ. 13, 714).

488. νῆας ἀνὰ γλαφυράς] βέλτιον τοῦτο τοῖς ἄνω συνάπτειν προτρέπει γὰρ αὐτοὺς ἐπὶ τὰς ναῦς ὄρμαν.

491. τὸ ὅτοισι τρισύλλαβον ἐπὶ τὴν πρώτην ἔχει συλλαβὴν τὴν ὀξεῖαν, τὸ μέντοι ὀτέοισιν οὐκέτι, ἐπεὶ ἡμελλε τετάρτη ἀπὸ τέλους 30 πίπτειν ἡ ὀξεῖα· διὸ ἐπὶ τὴν δευτέραν ἀπὸ τῆς ἀρχούσης μετέστη.

1. ἀπολογεῖται Aristarchus: v.
Lehrs.

φησιν Friedl.] φασιν
6. Ζηνόδοτος] οὗτος Ζηνόδοτος
La Roche Textkr. p. 130.

9. ἀπήρτισε Bekk.] ἀπήρτησε
10. ἀμφηρεφέα] ἀμφιρεφέα

11. Diple praefixa.
δοτικὴ Bekk.] δοτικὴν
30. τετάρτη Lehrsius] τρίτη

494. ὃς δέ κεν ὑμεων] ἡ ὑμεων ἀντωνύμια ἀπόλυτός ἐστι καὶ οὐκ ἔχουσα ἀντιδιαιστολήν διὸ τρίτην ἀπὸ τέλους ἔχει τὴν δέξιαν.

495. *ὅτι διαστέλλει τὸ βαλεῖν καὶ τύφαι.

498. *καὶ οἶκος καὶ κλῆρος] καὶ ἡ οὐσία καὶ ὁ βίος.

κλῆρος χωρικὴ περίκτησις καὶ οὐσία, ἐπεὶ οἱ πρῶτοι καταλα- 5
βόντες χώραν κλήρῳ αὐτὴν διενέμοντο.

505. ἐμβαδόν] πεζῇ ὅθεν ἡ μὴ πεζευομένη ἄβατος. οἱ δὲ τὸν
ἐμβατήριον ρύθμῳ, πρὸς δὲ Λακεδαιμόνιοι νικῶντες εἰσβάλλουσιν
εἰς τὴν πατρίδα.

ἐμβαδὸν ἵξεσθαι] ὅτι ἡτοι ἥθικῶς λέγει ἐλπίζετε ἐμβήσεσθαι ἐπὶ 10
τὰς καησομένας ναῦς, ἡ καὶ ἐλπίζετε ἐμβάντες ἐπὶ τὴν θάλασσαν
ἀφίξεσθαι ἐπὶ τὰς πατρίδας, ὃ ἐστι βᾶθην ἐπὶ τῆς θαλάσσης πορευ-
όμενοι.

511. βέλτερον ἡ ἀπολέσθαι] ὅτι οὐκ ἐκληπτέον τρεῖς διαστολὰς,
ἀλλ’ ἐκ τοῦ ἡ αὐτοσχεδίῃ, βέλτερον ἡ ἀπολέσθαι καθ’ ἓνα χρόνον 15
περὶ ἐν μέρος, πρότερον δὲ τὸ ἡ ἐβιώναι· ὁ γὰρ λόγος, βέλτιον καθ’
ἕνα χρόνον συντόμως ἀπολέσθαι ἡ πολὺν χρόνον φθείρεσθαι· τὸ γὰρ
στρείγεσθαι ἐστι στραγγιζέσθαι κατ’ ὀλίγον ἐκλείποντας.

διαστολὴ δὲ ἐπὶ τὸ βιώναι· μέχρι δὲ αὐτοῦ συναπτέον· ὁ γὰρ
λόγος, ἡ ἀποθανεῖν ἡ ζῆσαι συντόμως βέλτιον ἐστιν ἡ μετὰ παρολ- 20
κῆς καταπονεῖσθαι.

513. *ἄδει αὐτῶς] οὗτο γραπτέον, ἄδει αὐτῶς.

*ὅτι τὸ ὕδε ἀντὶ τοῦ οὗτως.

515. Σχεδίον] ὅτι οὗτος ἐστι Σχεδίος ὁμόνυμος τῷ ἐν καταλόγῳ
(Il. 2, 518)· καὶ ἀμφότεροι ὑφ' Ἐκτορος ἀνήρηνται· ἀλλ’ ἐκεῖνος 25
μὲν Ἰφίτου πατρὸς, οὗτος δὲ Περιμῆδους. ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τὰ
περὶ Πυλαιμένους.

518. Κυλλήνιον] ὅτι οὐκ ἀπὸ Κυλλήνης τοῦ ἐν Ἀρκαδίᾳ ὅρους,
ἀλλ’ ἐπίνειόν ἐστιν Ἡλείων Κυλλήνη. ἀρχὸς γὰρ Ἐπειῶν. οὗτοι δέ
εἰσιν Ἡλεῖοι.

525. Δόλοι] ὅτι οὗτος Τρωϊκὸς Δόλοιψ, Λάμπουν οἵδες τοῦ ἀδελ-

30

10. ἐλπίζετε] ἐλπίζεται

δὲ τὸ ἡ δηθὰ στρείγεσθαι. ὁ γὰρ λόγος

14. Haec Lehrsius (ad Hero-
dian. p. 458) sic corrigit, διαστολὰς,
ἀλλὰ τὸ ἐν τοῦ ἀπολέσθαι ἓνα χρόνον
ἡ ἐβιώναι περὶ ἐν μέρος, πρὸς ἔτερον

22. αὐτῶς] αὐτῶς

26. πρὸς τὰ περὶ Πυλαιμένους]

Vid. ad vol. I p. 133, 11.

φοῦ Πριάμου, δμάνυμος τῷ ἐν τῇ Λ (302) Δόλοπι "καὶ Δόλοπα
Κλυτίδην καὶ Ὀφέλτιον."

530. γυάλοισι] ὅτι τὰ κύτη καὶ τὰ κοιλώματα τοῦ θώρακος
γύαλα, οὐχ ὡρισμένος τόπος.

531. *ῆγαγεν ἐξ Ἐφύρης] ἐν ἄλλῳ ἦγάγετ' ἐξ Ἐφύρης. 5
ὅτι τῆς Θεοπρωτιακῆς Ἐφύρας λέγεται, οὐκ ἐκ τῆς Κορίνθου.
δῆλον δὲ ἐκ τοῦ Σελήνητος, ἀφ' οὗ καὶ Σελλοὶ οἱ περίοικοι. καὶ ὅτι
ἐπ' Ἀσίου ἔτερός ἐστι Σελήνης ποταμός (Π. 2, 839).

536. κύμβασχον] τὸ διάκενον τὸ ὑπὲρ τῆς κορυφῆς, ὅθεν καὶ
κυβιστᾶν. ἐπεξηγεῖται δὲ διὰ τῆς ἑξῆς λέξεως τὸ ὄνομα, διὰ τοῦ 10
ἀκρότατον.

538. νέον φοίνικι φαεινός] ὅτι τὸ σημανόμενόν ἐστι νεωστὶ πεφοι-
νυμένος, ἄνθει νεωστὶ κεχρωσμένος εἰς λαμπτρότητα.

540. *ῆλθεν ἀμύντωρ] γρ. ἐν ἄλλῳ ἥλθ' ἐπαμύντωρ.

541. *τὸ λαθών τάχα ἀν δύνατο καὶ τοῖς ἑξῆς συντάττεσθαι. 15

544. ἐεισάσθην] ὅτι ἀμφίβολόν ἐστι πότερον ἐφώρμησαν, ἀπὸ
τοῦ ἴεναι, η ἐεισάσθην ἔδοξαν, φαντασίαν ἔλαβον τοῦ συλῆσαι τὸν
γεκρόν.

545. κασιγνήτοισι] ὅτι κασίγνητοι κοινότερον οἱ συγγενεῖς. ση-
μειοῦνται γάρ τινες ὅτι τοὺς ἀνεψιοὺς κασιγνήτους ἐκάλουν· ὁ γὰρ 20
Μελάνιππος ἀνεψιὸς ἦν Ἔκτορος. ἀνεψιοὶ δέ εἰσιν οἱ τῶν ἀδελφῶν
παιδες, ὡσπερ Αἴας καὶ Ἀχιλλεὺς, ὁ μὲν Τελαμῶνος, δ δὲ Πηλέως.

548. ἐν Περκώτῃ] ὁμοίως τῷ ἐν Οἰνόνῃ. τὴν δὲ ἀπό πρόθεσιν
οὐκ ἀναστρεπτέον πρὸς γάρ τὴν ἔοντων μετοχῆν συντέτακται.

554. *ἀνεψιοῦ] τὴν ψί συλλαβὴν ἐκτατέον διὰ τὸ μέτρον. 25

555. ὁ Ἀσκαλωνίτης οὐκ ἀναστρέφει τὴν περί· εἶναι γὰρ τὸ
ἑξῆς περιέπουσι. κάγὼ δὲ αὐτῷ συγκατατίθεμαι, ἐπεὶ καὶ τὸ ρῆμα
τοῦτο τὸ ἔπω παρὰ τῷ ποιητῇ ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς κινήμασιν ὡς ἐπὶ²
τὸ πλεῖστον θέλει ἔχειν πρόθεσιν συντεταγμένην.

558. *ὅτι θηλυκῶς τὴν Ἰλιον. 30

563. αἰδομένων δ' ἀνδρῶν] χωρὶς τοῦ συνδέσμου ἔγραφεν Ἀρί-
σταρχος αἰδομένων ἀνδρῶν, πάντως ἵνα ἀσύνδετος γενόμενος ὁ
λόγος πλέον τε διαστῆ καὶ μᾶλλον ἐμφήνη.

*Ἀρίσταρχος χωρὶς τοῦ δέ, ἄλλοι δὲ μετὰ τοῦ δέ, αἰδομένων δ'
ἀνδρῶν. 35

8. ἐπ' Ἀσίν] ἐπ' ασῖ (sic)

571. *εἴ] ὁ σύνδεσμος ἀντὶ τοῦ εἴθε· διόπερ οὐδὲ ὑποστιγμή.

*βάλοισθα] ὅτι τὸ βαλεῖν προέμενόν ἐστιν ἐπιτυχεῖν.

582. *πρὸς τὴν ἀποστροφήν.

587. ἀμφὶ βόεσσι] ὅτι Ζηρόδοτος γράφει ἀμφὶ οἱ αὐτῷ.
γίνεται δὲ τὸ ὑπερβατὸν οὐ καθ' "Ομηρον, ὅστε κύνα κτείνας ἡ βου- 5
κόλον φεύγει πρὶν περ ὄμιλον ἀλλισθήμεναι ἀνδρῶν ἀμφὶ οἱ αὐτῷ.

599. *βραχὺ διασταλτέον κατὰ τὸ τέλος πρὸς τὸ σαφέστερον.

601. *Ἀρίσταρχος μέλλει Ἰακὼς.

παλίωξιν παρὰ νηῶν] ὅτι ὑγιᾶς παλίωξιν, πάλιν διώξιν, ὅταν
· ἔξι ὑποστροφῆς διώκωσιν οἱ διωκόμενοι. καὶ πρὸς τὸ ἔμελλεν, ὅτι ισ
ἀντὶ τοῦ ἔφκει.

606. τάρφεσιν ὡς βέλεσιν οἱ πλείσις· καὶ ἡμεῖς δὲ συγκατα-
τιθέμεθα· οὐ γάρ ἐστιν ἐπιθετικὸν, ὡς ἀξιοῖ Τυραννίων. ὁ μέντοι
Ἀριστοφάνης ἐκεῖνό φησιν, ὅτι ἐὰν μὲν τοῖς δάσεσιν ὡς βέλεσι,
τάρφεσιν, ἐὰν δὲ τὸ ἐπιθετικὸν, ταρφέσιν ὡς ὀξέσιν. 15

607. ἀφλοισμός] ὁξυτόνως ἀναγνωστέον· τὰ γὰρ εἰς μός λήγοντα
ὑπὲρ δύο συλλαβᾶς, ἔχοντα πρὸ τοῦ μ̄ τὸ σ̄, ὁξύνεσθαι θέλει, μερι-
σμός δπλισμός. ἔνιοι δὲ αὐτὸ οἱ μὲν παρὰ τὸ ἀφρισμός, μεταβολῆς
γενομένης τοῦ ρ̄ εἰς τὸ λ̄ καὶ πλεονάσαντος τοῦ ο̄, οἱ δὲ παρὰ τὸ
φλέω καὶ φλύω, φλοισμός καὶ ἀφλοισμός ἐν πλεονασμῷ τοῦ ᾱ· διὸ 20
οὐ δεόντως ὁ Τυραννίων προπαροξύνει.

610. "Εκτορος" αὐτὸς γάρ οἱ] ἀθετοῦνται στίχοι ε· ἐπιστάμεθα
γὰρ ὅτι περὶ "Εκτορός" ἐστιν ὁ λόγος. καὶ τὴν ἔνθουν ὄρμὴν τοῦ
"Εκτορος ταῦτα παρενειρμένα ἐκλύει· συναπτόμενα γοῦν τὰ γνήσια
τὴν δεινότητα σώζει. καὶ κυκλικῶς ταυτολογεῖται· προείρηται γὰρ 25
"τὰ φρονέων νήσους ἐπι γλαφυρῆσιν ἔγειρεν "Εκτορα Πριαμίδην"
(603). πρὸς τί οὖν παλαιλογεῖται " "Εκτορος· αὐτὸς γάρ οἱ ἀπ'
αἰθέρος ἦν ἀμύντωρ;"

619. ἡλίβατος] ψιλῶς· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἀλιτεῖν ἐσχημάτισται·
καὶ ὥφειλεν ὄμοιον εἶναι τῷ ἡλιτόμηνος, συγκοπὴν δὲ ἔπαθεν. δι- 30
δάσκει δὲ καὶ τὸ τῆς συναλοιφῆς ὅτι ψιλοῦται· "τὸν μέν τ' ἡλίβα-

I. ὑποστιγμ (sic A)] ὑπόστι- φάνης
κτέον Bekkerus.

μέλλε] τοῦ μέλας

5. ὅστε—ὄμιλον Vill.] ὕστε—ὄμη-
ρον

24. παρενειρμένα Bekkerus] παρε-
νειρμένα

6. ἀμφὶ οἱ] ἀμφὶ δὲ (δὲ reg
compendium expresso) οἱ.

25. κυκλικῶς] I. e. negligenter :
v. Friedl. p. 253.

8. Ἀρίσταρχος Cobetus] ἀριστο-

τος πέτρη” (273). οἱ μέντοι δασύνοντες ἐτυμολογοῦσι παρὰ τὸν ἥλιον, τὴν ἥλιψ βατήην οὖσαν μόνῳ· οὐκ ἐπείσθη δὲ ἡ παράδοσις, ὡς προδῆλον ἔγένετο ἐκ τῆς συναλοιφῆς.

621. *οὗτος αὐτήν μετὰ τοῦ ἦ Αρίσταρχος τὴν πέτραν.

622. ὡς Δαναοὶ Τρῶας μόνον] ὅτι ἐν τισι γράφεται ἐξ ἀλὸς, 5 ὁς Δαναοί. αἱρεται δὲ τὸ κινοῦν τὴν ἔμφασιν τῆς ἐμμόνου στάσεως· μένον γὰρ ἔμπεδον, φησὶν, ὡς πέτρα ἐναρηρυῖα τῷ πεδίῳ.

625. ἀνεμοτρεφές] ὑπὸ ἀνέμου ηὔξημένον, ὑψηλόν. ὅταν δὲ τὸ 'Αγαμέμνονος ἀνεμοτρεφές φησιν, ὕσπερ ἐν τῇ Λ (256), ἀντὶ τοῦ ἰσχυρόν τὰ γὰρ ὑπεῦδια καὶ κατασκιαζόμενα τῶν δένδρων εὐγενῆ 10 μὲν καὶ λεῖον τὸν ὄρπηκα ποιεῖ, ἀσθενῆ δὲ καὶ μαλακὸν καὶ ἀγύμαστον ἀναδίδωσιν· οἰς δὲ προσπίπτει τραχὺς ἀλήρ καὶ ἀνεμοδῆς, ταῦτα ταῖς τῶν πνευμάτων τριβόμενα πληγαῖς εὔτονον καὶ δύσθραυστον ἔχει τὴν στερρότητα, ὡς φησι Πλούταρχος ἐν μελέταις 'Ομηρικαῖς.

*ἡ δέ] ἡ ναῦς δηλούντι ὑπὸ τῆς ἄχνης ἐσκεπάσθη. ἄχνη δὲ τὸ 15 ἀφρῷδες.

*ὅτι Ζηνόδοτος χωρὶς τοῦ ἐ ἄχνη.

626. ὅτι ἀρσενικῶς δεινὸς ἀήτη, ἀλλ' οὐ δεινή, ὡς “κλυτὸς 'Ιπποδάμεια” (Il. 2, 742). ἔνιοι δὲ ἀγνοοῦντες ποιοῦσι δεινὸς ἀήτης ἀλλ' οὐ δεῖ γράφειν οὕτως. 20

628. τυτθὸν γάρ] βραχὺ γάρ ἐστι τὸ διεῖργον αὐτοὺς τοῦ θανάτου διάστημα. ᾧ ἐστι, παρ' ὀλίγον θνήσκουσι τὸ τυχὸν γὰρ ἀπέχουσι τοῦ θανάτου. πρῶτος δὲ εἴπε τὸ 'Αναχάρσιδος τοῦ Σκύθου, ὃς ἐρόμενός τινα τῶν ναυτῶν πόσιν ἀπέχομεν τοῦ ὑδατος, καὶ μαθὼν ὡς τέσσαρας δακτύλους, τοσοῦτον, φησὶ, καὶ τοῦ θανάτου. 25

631. *είαμενῆ] δασυντέον ἀπὸ τῆς ἔσεως τῶν ὑδάτων.

633. ἔλικος] περὶ ἀνηρημένης Βοὸς, ἡ ὑπὲρ τοῦ μὴ ἀναιρεθῆναι. ἔλικος δὲ ἦτοι μελαίης, ἡ ἔλικειδή τὰ κέρατα ἔχονσης, ἡ τῆς ἐν ἔλει τεθραμμένης.

634. πρώτησι καὶ ὑστατήσι] ἐν πρώταις καὶ ὑστάταις. ὁ δὲ 30 καί σύνδεσμος ἀντὶ τοῦ ἦ κεῖται διαξεκτικοῦ, ὡς τὸ “μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρεῖη” (Il. 21, 339). ἡ οὗτος, ποτὲ μὲν πρώταις, ποτὲ δὲ ὑστέραις. ὕσπερ ἄμεινον, ἵν' ἦ ταῖς πρώταις καὶ ὑστάταις.

17. ὅτι addidit Bekk.

ἀντὶ τοῦ ἦ.

30. Idem in marg. inter. ὁ καὶ 31. * ὡς τὸ—ὑστέραις] om.

639. Κοπρῆσ] οὗτος ὁ Κοπρεὺς ἢν κῆρυξ Εύρυσθέως τοῦ τῶν Ἀργείων βασιλέως, ὃς τὰς παρὰ Εύρυσθέως ἐντολὰς ἔλεγε τῷ Ἡρακλεῖ τῶν ἄθλων ἔνεκα ἔξωθεν τῆς πόλεως μένοντι⁴ δεδομένῳ γὰρ αὐτὸν οὐκ εἴσαι ἔνδον εἰσελθεῖν.

640. ἀγγελίης οἰχησκε] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἀγγελίην γίνεται δὲ τὸ οἰχησκε κρεμάμενον. καὶ νῦν δὲ ἀγγελίης ἀντὶ τοῦ ἀγγελος.

645. *τὸ μετόπισθε βέλτιον τοῖς ἔξης συνάπτειν.

κατ' ἔνια τῶν ἀντιγράφων χωρὶς τοῦ πᾶ ἄλτο. διγών δὲ τὸ στρεφεῖσ, διὰ τοῦ αἱ καὶ διὰ τοῦ ἑ.

10

646. *ὅτι ἀνδρομήκεις αἱ ἀσπίδες.

651. ἀχνύμενοι περ ἑταίρου] ὅτι ἐλλείπεις ἡ περί, περὶ ἑταίρου. Ἑλλάνικος δὲ Αἰολικῶς νομίζει τὴν περί πέρ εἰρῆσθαι.

653. εἰσωποὶ δὲ ἐγένοντο νεῶν] ἐν ὅψει τὰς ναῦς ἔβλεπον, ὃ ἐστιν εἰσῆλθον εἰς αὐτὰς καὶ ὑπὸ τὴν στέγην αὐτῶν ἐγένοντο.

15

656. *γράφεται πρώτων καὶ προτέρων καὶ πρωτέων.

660. τὸ ὑπὲρ τοκέων ἐκατέροις δύναται προσδίδοσθαι. ἄλλως δὲ ἀμφίβολον τὸ λεγόμενον ἦτοι γὰρ ὡς λέγομεν πρὸς Διὸς, ἡ ὥσπερ ἀν παρόντες ἐποίουν οἱ γονεῖς. ὥσπερ μᾶλλον εἰκός· ἐπισφέρει γὰρ “τῶν ὑπερ ἐνθάδ’ ἐγὼ γονάζομαι” (665).

20

665. *τῶν ὑπερ] ἀναστρεπτέον τὴν πρόθεσιν.

666. ἐστάμεναι κρατερῶς] πρὸς τὸ ἀκατάλληλον τῆς φράσεως⁵ ἔσει γὰρ, μὴ τρωπᾶσθε δέ· καὶ ὅτι φόβονδε εἰς φυγὴν. τοῦτο καὶ καθ’ ἑαυτὸ δύναται εἶναι ἀντὶ προστακτικοῦ καὶ γὰρ τὸ ἔξης τοιοῦτο.

25

668. τοῖσι δ’ ἀπ’ ὁφθαλμῶν] ἀπὸ τούτου ἔως τοῦ “ἢδ’ ὅσσοι παρὰ νησὸν” (673) ἀλετοῦνται στίχοι 5, ὅτι οὐ προσυνίσταται ἀχλὺς, ἄλλὰ συνεχῶς μάχονται. νῦν δέ φησιν “Ἐκτορα δὲ φράσσαντο βοὴν ἀγαθὸν καὶ ἑταίρους.” πρότερον δὲ οὐ καθεώρων, ὅτι ἔλεγε “τὰ δὲ μιῆς περὶ νηὸς ἔχον πόνον” (416) καὶ ὅτε παρεκάλει αὐτούς “ἄλλὰ 30 μάχεσθ’ ἐπὶ νησὸν ἀστέες” (494). πῶς δὲ καὶ ἔφηγον σκότους ὅντος; ἡ τε Ἀθηνᾶ οὐ πάρεστι διὰ τὴν τοῦ Διὸς ἀπειλήν.

4. In marg. inter. Εύρυσθήσ τέρω, sed προτέρων, ut legitur in δέθλων, adscripto γρ. δέθλων. In alio codice.

textu legitur Εύρυσθήσ ἀνακτος. 24. εἴναι addidit Friedl.

16. πρωτερ̄, quod non est πρ-

669. θεσπέσιον] τοῦτο, ἐὰν μὲν τοῖς ἄνω νέμη τις, ἔσται θεσπέ-
σιον νέφος, ἐὰν δὲ τοῖς ἔξης, θεσπέσιον φῶς.

673. * μάχην ἐμάχοντο] ὅτι ὄμοιον τῷ “δαίτην δαινυμένους”
(Od. 7, 50).

676. ἵκρια ὡς δέμνια· ἔστι γὰρ ῥήματικὸν, ὡς ἐν ἑτέροις εἴρηται. 5
ἵκρια οἱ μὲν τὰ καταστρώματα, οἱ δὲ τὰ κατὰ πρῷραν καὶ πρύμναν
ὡς σανιδώματα. ἡ τὰ ἔξεχοντα ἄκρα. ἡ τὰς καταγωγάς.

βιβάσθων] βαρυτονητέον· γέγονε δὲ ἡτοι, ὡς φησι Φιλόξενος,
κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ᾧ, ἡ ὄπερ καὶ βέλτιον, παρὰ τὸ βιβαστός
βιβάσθω, ὡς καὶ αὐτός, κατ’ ὀξεῖαν τάσιν, αἰτοθων “οὐδὲ ἔβραχε ιο
θυμὸν ἀτίθων” (Il. 16, 468).

678. τὸ μὲν βλῆτρον βαρυτονητέον, ἐπεὶ πάντα τὰ εἰς τὸν λή-
γοντα μονογενῆ οὐδέτερα βαρύνεται, σεσημειωμένου τοῦ λουτρόν. τὸ
δὲ δυωκαιεικοσίπηχυν ὑφ' ἐν ἀναγνωστέον· τοὺς γὰρ ἀριθμοὺς
οὗτω προφέρει, διὰ τοῦ ἓ, ὡς εἰκοσινήριτα. τινὲς δὲ καὶ κατὰ παρά- 15
θεσιν, ὡς τὸ τρισκαδέκατος, ὥστε καὶ τὸ θηλυκὸν τρισκαιδεκάτη.

679. ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἵπποισι] ὅτι κέλητα αὐτὸς μὲν οἶδε, χρωμέ-
νους δὲ τοὺς ἥρωας οὐ συνίστησιν. τὸ δὲ κελητίζειν κέλητι ἵπ-
πεύειν· καὶ ἐν Ὁδυσσείᾳ (5, 371) “ἀμφ' ἐνὶ δύορατι βαῖνε, κέληθ
ὡς ἵππον ἐλαύνων.” παραγωγὸν δέ ἔστι τὸ ῥῆμα παρὰ τὴν κέλητος 20
γενικήν ἀντὶ γὰρ τοῦ ἵππεύειν. κακῶς οὖν ὅσοι διαστέλλουσι· καὶ
γὰρ ἐλέγχονται ἐκ τῆς τοῦ τὸ μόνης ἐνότητος.

681. *δίηται] γράφεται διώκη.

686. *βιβάς] γράφεται βιβῶν.

691. βοσκομενάων] εἰ ἀρσενικῶς ἐλέγοντο οἱ κύκνοι, πάντως ἀν 25
ἐπεκράτησεν· καὶ τὰς γεράνους γάρ φησι καὶ τὰς χῆνας.

694. *ἀίσσων] γράφεται ἀΐξας.

*ῳρσεν] Ἀρίσταρχος ὥστεν ὄπισθεν, χωρὶς τοῦ ῥ. καὶ ἀντίος
διὰ τοῦ ᾧ.

697. *ὅτι ὡς πρός τινα διαλέγεται. οὐκ ἔστι δέ· ἀλλ' ἔστι φαίη 30
τις ἄν.

698. ἄντεσθ'] Τυραννίων παροξύνει, ὡς λαβέσθαι πυθέσθαι, ἐκδε-
χόμενος μέσον δεύτερον ἀόριστον, οὐχ ὑγιῶς· σημαίνει γὰρ παρα-
τατικὸν, καὶ ἔστι τὸ ῥῆμα παρ' αὐτῷ καὶ βαρυνόμενον. τὸ γὰρ

22. μόνης ἐνότητος (sic)] ψιλότητος 34. αὐτῷ] καὶ περισπώμενον addit
Bekkerus. Lehrsius.

“ἥντησ’ οὐδὲ ἵδον” (Od. 4, 201) καὶ “ἀντήσω γάρ ἐγὼ τοῦδ’ ἀνέρος” (Π. 16, 423) ἀπὸ περισπωμένου κέκλιται· τὸ δὲ “ώς ἂν τίς σε συναντόμενος” (Od. 17, 165) ὡς ἀπτόμενος, καὶ “ἥντετο γάρ τοι Φοῖβος” (Il. 16, 788) ὡς ἥπτετο, ὁμολογεῖ τὴν βαρεῖαν τάσιν· οἵς ἀκόλουθοι καὶ τὸ ἄντεσθαι. στικτέον δὲ ἐπὶ τὸ πολέμῳ, καὶ τὸ ἔξῆς 5 καθ’ αὐτό· μᾶλλον γάρ ἐμφαίνει τὸ ἀσύνδετον.

705. ὡκυάλον] ἐψίλωσαν τὸ ἄ, παραγωγὴν ἐκδεξάμενοι καὶ οὐ σύνθεσιν· καὶ οὕτως ἡ παράδοσις ἐπείσθη. καὶ τάχα ἐπεὶ μηδὲν ἄλλο ἡ τὸ ὡκὺ ἐκ τῆς λέξεως σημαίνεται. ἡ δὲ ἀλός γενικὴ ἐν τῇ συνθέσει ἐπὶ μὲν κυρίων ψιλὸν ἀποφέρεται τὸ πνεῦμα, Εὔρύαλος Ἀμ- 10 φίαλος Ἀστύαλος· ἐπὶ δὲ ἐπιθετικῷ τὸ ἵδιον τηρεῖ πνεῦμα “πολλὰὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ” (Od. 1, 395) “ἀγγίσαλόν τ’ Ἀντρῶνα” (Π. 2, 697), ὑφαλος. ὕστε καὶ κατὰ τοῦτο ἐλέγχεται τὸ ὡκύαλος ψιλού- μενον.

σχόλιον. ἐπιθετικὸν γάρ ὃν δασύνεσθαι ἄφειλεν. ἀλλὰ τοῦτο, εἰ¹⁵ σύνθετον ἦν, ἐγένετο ἄν· νῦν δὲ ὡς ἐν τοῖς ἄνω εἴπεν, παραγωγὴν ἔλαβε τῆς ἀλος κατὰ παρολκὴν κειμένης. Διονύσιος δὲ ὁ Ἀλικαρ- ναστεὺς ἐν τετάρτῳ Ἀττικῶν ὄνομάτων οὕτως ἔφη· φίλιππος μὲν τῆς μέσης δασυνομένης τὸ προσηγορικόν· οὕτως γάρ καὶ ἐν Τηρεῖ Σοφοκλέους ἀναγνώσκομεν “ἥλιε φιλίπποις Θρηξὶ πρέσβιτον σέ- 20 λας.” Φίλιππος δὲ ψιλὸς ὁ Μακεδών. καὶ ὡκύαλος μὲν δασέως ἡ ναῦς, ψιλῶς δὲ ὁ ἀνήρ· “ἄρτο μὲν Ἀκρόνεώς τε καὶ Ὁκύαλος” (Od. 8, 111). ἐναντίως δὲ ὁ Ἡραδιανός.

709. ἀϊκάς ὡς παλλακάς· καὶ ἐγένετο παρὰ τὸ ἀϊσσω ἀϊκή ὡς φυλάσσω φυλακή, ὑλάσσω ὑλακή. ἔστι μέντοι καὶ ἐτέρᾳ εὐθεῖᾳ ἡ 25 ἀϊξ, ἥτις ἐν συνθέσει ἔστι καὶ παρ’ αὐτῷ· “πολυνάϊξ γυνία δὲ ἔθηκεν” (Π. 5, 811) καὶ “πολυάϊκος πολέμῳ” (Π. 1, 165) καὶ “κορυθάϊκι πολεμιστῆ” (Π. 22, 132). καὶ δῆλον ὅτι εἰ παρὰ ταύτην τὴν ἀϊξ εὐθεῖαν τὴν πληθυντικὴν αἰτιατικὴν σχηματίζοιμεν, ὀφείλομεν κατὰ συστολὴν ἀναγνώσκειν, ὅπερ οὐχ οὕτως ἔχει· δῆλον γάρ ἐκ τοῦ μέ- 30 τρου. χρὴ μέντοι ἐκεῖνο ἐπιστῆσαι, ὡς τὰ εἰς κῆ λήγοντα ὑπὲρ δύο συλλαβᾶς, τῷ ἡ παραληγόμενα, φιλεῖ βαρύνεσθαι, ὡς ἔχει τὸ ἐλίκη ἐρίκη μυρίκη φοινίκη. τὸ μέντοι ἀϊκή ὠξυτονήθη, ἵσως ὅτι ρήματικὸν ὑπῆρχε, τῶν ἄλλων οὐχ οὕτως ἔχοντων.

712. καὶ ξίφεσιν μεγάλοισι] ἀθετεῖται, ὅτι εὐτελὴς ὁ στίχος καὶ 35

7. ἐκδεξάμενοι] ἐδεξάμενοι

ιδιότης τῆς μάχης οὐ σώζεται¹ ξίφεσι μὲν γὰρ καὶ ἔγχεσι πάντοτε μάχονται, νῦν δὲ πελέκεσι καὶ ἀξίναις. ὁ δὲ Διονύσιος, πῶς οὖν ἐπιφέρει “πολλὰ δὲ φάσγανα ἄλλα μὲν ἐκ χειρῶν χαμᾶδις πέσον,” εἰ μὴ εἶχον ξίφη;

714. πολλὰ δὲ φάσγανα καλά] ὅτι οὐ χρωμένων τοῖς ξίφεσι πρὸς 5 μάχην χαμᾶδις ἐπιπτον, ἄλλα τῶν ὕμων κοπτομένων τοῖς πελέκεσι καὶ τῶν καρπῶν σὺν τοῖς ξίφεσιν.

*πέσον] οὔτως διὰ τοῦ ὁ πέσον.

716. *οὐχὶ μεθίει] ὅτι Ζηνούδοτος γράφει οὐκ ἐμεθίει.

717. ἄφλαστον] τὸ λεγόμενον ἀκροστόλιον τῆς νεὼς πρύμνης. ΙΟ εἴρηται δὲ κατ' ἀντίφρασιν² εὐθλαστον γὰρ ὑπάρχει.

718. ὅτι οἵσετε ἀντὶ τοῦ φέρετε³ οὐ γὰρ τὸν μέλλοντα δηλοῖ τὸ οἵσετε, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ οἴσε, ὅ ἐστιν ἀνάλογον.

719. νῦν ἡμῖν]⁴ ἀντὶ τοῦ πάντων τῶν τολμηρέντων εἰς ἡμᾶς ἀξίαν ἀμοιβὴν παρέσχει ἡμῖν ὁ Ζεὺς πρὸς τὸ ἐλεῖν τὰς ναῦς. 15

722. *ὅτι δεῖ κατὰ τὸ τέλειον προφέρεσθαι ἐθέλοντα.

725. βαρυτόνως ἀναγνωστέον. εἰ δὲ καὶ ὡς ἀπὸ περισπωμένου δείκνυται τινα ἔχων κινήματα, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ “καὶ δὲ τόδι ἡώραγον εἰπεῖν ἔπος” (Il. 7, 364), οὐκ ἀναγκαῖον ἔνειζειν τὴν ἀνάγνωσιν καὶ περισπᾶν⁵ κλίνεται γὰρ καὶ ὡς βαρύτονον, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ “ὅς ποτ’ 20 ἐνὶ Γρώων ἀγορῇ Μενέλαον ἄνωγεν.” προδῆλον κακ τῶν προστακτικῶν ἀνώγετον, ἀνωγέτω “ἄνωχθι δέ μιν γαμέεσθαι” (Od. 2, 113). διὸ καὶ βαρυτόνως ἀναγνωστέον.

728. *τὸ ἔξης, ἀνεχάζετο τυτθὸν θρῆνυν ἐφ’ ἐπταπόδην. οὔτως οὖν διορθωτέον.

25

729. θρῆνυν]⁶ ὑποπόδιον. θρῆνυν δὲ βέλτιον καλεῖσθαι ὑπὸ ‘Ομῆρου τὰς καθέδρας τῶν ἐρετῶν⁷ ἀναχωρῶν γὰρ ἀπὸ τῆς νεὼς τῶν καταστρωμάτων ἐπὶ ταύτας ἀφικνεῖται. τινὲς δὲ τόπον τῆς νεὼς βάσιν ἔχοντα, ἐφ’ οὗ τὸν κυβερνήτην τοὺς πόδας τιθέναι, ὃ καὶ ἐδώλιον φασιν. ἄλλοι δὲ τὴν ὑποδεχομένην τὸν ἴστὸν τράπεζαν εἴπον. οἱ δὲ 30 διαβάθραν ἀπὸ νεὼς εἰς νῆα.

730. ὅτι παθητικῶς δεδοκημένος ἀντὶ τοῦ δοκεύων, ἐπιτηρῶν, ὡς “ῥάβδῳ πεπληγυῖα” (Od. 10, 238).

9. οὐκ ἐμεθίει] οὐκεμεθίει upo vocabulo. οὐκὶ μεθίει Cobetus.

14. ἡμῖν (in lemmato)] ἡμῖν, ut in textu.

17. εἰ δὲ addidit Bekkerus.

24. ἀνεχάζετο Bekk.] ἀνεχατίζετο

27. *τῶν καταστρωμάτων] κατὰ τῶν στρωμάτων.

735. τὸ φαμέν ἐντελές ἔστι καὶ ἐνεστῶτα χρόνον σημαίνει· διὸ τὰς δύο συλλαβᾶς βαρυτομητέον. εἰ μέντοι παρατατικὸς γίνοιτο, δῆλον ὅτι ἀποβολὴν χρόνου τοῦ κατ' ἀρχὴν πάσχει, καὶ ἐπὶ τὴν φά συλλαβὴν ἡ ὁξεῖα τάσις ἔσται, ὅμοιον ὡς τὸ ἔφαμεν ἐντελές, ὥσπερ ἐπ' ἔκεινον “φάμεν δέ οἱ οὐ τελέεσθαι” (Od. 4, 664). 5

737. *οὐ μέν τι χωρὶς τῷ σ̄ Ἀρίσταρχος.

739. *Τρώων πεδίῳ] ἐν ἄλλῳ Τρώων ὁμάδῳ.

741. *οὗτος Ἀρίσταρχος σὺν τῷ ι, μειλιχίῃ.

’Αρίσταρχος κατὰ δοτικὴν ἔγραφε, συνάπτων δηλοντί οἶλον τὸν στίχον ἔσται δὲ οὗτος τὸ ἑξῆς, τῷ ἐν χερσὶν, οὐ μειλιχίῃ τέλος 10 πολέμοιο, οἷον ἐν τῷ δόρατι, οὐκ ἐν προσηνείᾳ οὐδὲ ἐν ἀργίᾳ κεῖται ἡ τοῦ πολέμου σωτηρία. Διογύσιος δὲ ὁ Θρᾷξ κατ' εὐθεῖαν πτῶσιν, φ̄ ἀκόλουθον ἔστι στίζειν ἐπὶ τὸ φόως τελείᾳ στιγμῇ· καὶ ἔσται καθ' ἑαυτὸν ἐκάτερον ἡμίστιχον. ὁ δὲ λόγος, διόπερ ἐν χερσὶν ἡ σωτηρία, προσήνεια δὲ οὐκ ἔστι πολέμου οἰκεία. 15

σὺν τῷ ι τὸ μειλιχίῃ τὸ γὰρ λεγόμενον τοιοῦτο, διὸ τὸ τοῦ πολέμου φῶς ἡμῖν ἐν ταῖς χερσὶν, οὐκ ἐν τῇ μειλιχίᾳ ἀπαντήσει.

744. *τὸ κηλεῖν θέλγειν ἔστι καὶ τέρπειν.

Παράκειται τὰ Ἀριστονίκου σημεῖα καὶ τὰ Διδύμου περὶ τῆς Ἀρισταρχείου διορθώσεως, τινὰ δέ καὶ ἐκ τῆς Ἰλιακῆς προσῳδίας 20 ‘Ηρωδιανοῦ καὶ ἐκ τῶν Νικάνορος περὶ στιγμῆς.

ΕΙΣ ΤΗΝ Π.

1. ἐϋσσέλμοιο] σέλμα ἔστι τὸ μεταξὺ τῶν σανιδωμάτων, ὃ καὶ 25 σελὶς καλεῖται καὶ καθέδρα τοῦ ἐρέτου ἔστι. σέλμα εὔσελμος ὡς σῶμα εὔσωμος. γέγονε δὲ παρὰ τὸ σέλλω, ὃ σημαίνει τὸ ὄρμω. καὶ σέλμος ὁ μεθ' ὄρμης ρίπτούμενος λίθος.

3. μελάνυδρος] βαθεῖα, σκοτεινή τοῦ γὰρ μελαίνεσθαι αἴτιον τὸ βάθος. τὰ δὲ ἐξ ἐπιπολῆς ὕδατα λευκὰ, καθότι πλέον ταῖς τοῦ ἡλίου 30 ἀκτῖσι κατανυάζεται.

4. αἰγίλιπος] ὑψηλῆς, ἡς καὶ αἴγες ἀπολιμπάνονται διὰ τὸ ὑψος·

6. τι] Post τι una litera erasa, haud dubie σ. In marg. exter. adscriptum οὐ μεν τι

25. *δ καὶ] καὶ om.

28. σέλμος] *δλμος. σόλος Ber-glerus.

15. *οἰκεία] om.

έλαφρὰ δὲ ἔχουσι καὶ νευρώδη τὰ σκέλη αἱ αἴγες. οἱ δὲ τῆς μηδὲν φυούσης, κατ' Ἀργείους ὃ γὰρ ἀποτράγει αἵξ, ἀσπορον αὐτὸν ποιεῖ. οἱ δὲ καθύγρους καὶ λιπανούσης τὰς αἴγας.

9. *ὅτι ἑανὸς καὶ πέπλος τὸ ἔνδυμα γυναικῶν.

10. *ποτιδέρκεται] Ζηνόδοτος δακρυόεσσα δέ μιν προσδέρκεται. 5

12. *ἥ] πάντες περιεσπάσθησαν οἱ σύνδεσμοι κατὰ λόγον τῶν ἐρωτηματικῶν.

13. ἕξ] τὴν πρόθεσιν χωριστέον ἀπὸ τοῦ ἔκλυνες· βραχὺ μένται παντελῶς τὸ διάστημα, ὡς κάκεῖ, “ὑπερώιον εἰς ἀναβᾶστα” (Π. 2, 514) “μάχης ἔξ ἀπονέεσθαι.”

10

14. Μενοίτιον] Αἰακὸς ὁ Διὸς καὶ Αἴγινης, γήμας Ἐνδηῆδα τὴν Χείρωνος θυγατέρα, ἔσχε δύο παιδας, Πηλέα καὶ Τελαμῶνα· μιγεὶς δὲ καὶ Ψαμάθη τῇ Νηρῆδι γενεὴ Φῶκου. τοῦτον Πηλεὺς ἀποκτείνας ἔφυγεν εἰς Μαγνησίαν τῆς Θεσσαλίας πρὸς Χείρωνα· Τελαμὼν δὲ ἐν τῷ λόχῳ τοῦ Καλυδωνίου σὺν ἀνελῶν ἀκουσίως καὶ αὐτὸς ἔνα τῶν 15 κυνηγούντων ἔφυγεν εἰς Σαλαμῖνα, καὶ γήμας Περίβοιαν τὴν Ἀλκάθου ἐγένησεν Λίαντα. Μενοίτιος δὲ ἀποκήσας εἰς Ὁποῦντα Πάτροκλον ἐτέκωσεν ὃ δὲ ἀποκτείνας καὶ αὐτὸς ἀκουσίως Ἀμφιδάμαντος παιδία Κλεισώνυμον ἔπειπε πρὸς Πηλέα τὸν Χείρωνος θεῖον, ὃς αὐτὸν μετ' Ἀχιλλέως ἔθρεψεν. ἡ ἱστορία παρὰ Φιλοστεφάνῳ. 20

16. *διὰ τοῦ ἥ τε θυηώτων αἱ Ἀριστάρχουν.

17. *ὅτι ἐλλείπεις ἡ περὶ περὶ Ἀργείων.

20. *πρὸς τὴν τοῦ λόγου ἀποστροφήν.

24. *οὐτάμενοι] ὡς ἰστάμενοι. προείρηται δέ.

ἐν τησὶ κέαται] πρὸς τὴν σύλληψιν οἱ μὲν γὰρ βεβλημένοι 25 ἥσταν, οἱ δὲ οὐτασμένοι.

25. βέβληται] ἀντὶ τοῦ ἐκ βολῆς τέτρωται. ἐξήτηται δὲ πῶς Πάτροκλος περὶ Μαχάονος μηδὲν εἰπὼν κατάλογον ποιεῖται τῶν τετρωμένων. καὶ ῥητέον ὡς βεβαιοῦ τὴν Ἀχιλλέως πρόληψιν, ἵνα ἔλεον κινήσῃ, παραλιπών ὡς ἐλάττονα. λέγει δὲ περὶ ὅν μᾶλλον 30 ἥγωνία.

*Ἀριστοφάνης ἔξω τοῦ ἄρθρου, βέβληται μὲν Τυδεΐδης.

4. γυναικῶν addidit Friedl.

darus Isthm. 6, 65. V. Stiehle in

11. *δ] om.

Philologo vol. 4 p. 409.

*Αἴγινης] ἀγήνης

30. ἔλεον] *εἰς ἔλεον

16. Περίβοιαν εχ Apollod. Bibl.

* κινήσῃ, παραλιπών] κινήσει—

3, 12, 7] ηερίβοιαν. Ερίβοιαν Pin-

παραλιπεῖν

28. ἵητροι] ὅτι οὐ μόνοι οἱ περὶ Μαχάονα καὶ Ποδαλείριον συνεπελεύκεισαν ἵατροι, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι πλείονες.

29. ὅτι νῦν ἀμήχανος, πρὸς ὃν οὐκ ἔστι μηχανήσασθαι, οὐκ αὐτὸς μὴ δυνάμενος μηχανήσασθαι.

30. ὅτι ὁ χόλος ἀντιμετείληπται ὡς ἰσοδυναμῶν τῇ μήνιδι. 5

31. ὅτι τινὲς γράφουσιν αἰν' ἀρετῆς, καὶ ἐκφέρουσι κατὰ τὸ περισκώμενον, ἵν ἢ πρότερον αἰνέ, εἴτα πρὸς τὰ κάτω τὸ ἀρετῆς, ἀρετῆς τί σεν ἄλλος ὄντεσται. πιθανώτερον δὲ συνθέτως αἰναρέτη, ἐπὶ κακῷ τὴν ἀρετὴν ἔχων.

*τοῦτο καθ' ἑαυτὸν προενεκτέον· μᾶλλον γὰρ ἐμφαίνει τὸν σχετ- 10
λιάζοντα.

34. ὅτι νῦν ἄπαξ τὴν θάλασσαν ἐπιθετικῶς γλαυκὴν εἶπεν. τοῦτο δέ φησι διὰ τὸ τῆς θαλάσσης ἐπικίνδυνον καὶ ἀνηλεῖς καὶ τῶν πετρῶν τὸ σκληρόν. ὁ δὲ Ἡσίοδος καὶ χωρὶς τοῦ θάλασσά φησι “καὶ τοῖς οὖς γλαυκὴν δυσπέμφελον” (Th. 440). 15

37. Θέτις καταναγκασθεῖσα ὑπὸ Διὸς Πηλεῖ γαμηθῆναι, τὰ γεννώμενα παιδία εἰς πῦρ ἔβαλλε, νομίζουσα τὰς θυητὰς τῷ πυρὶ σάρκας καταφλέξειν, τὸ δὲ ἀβάνατον διαφυλάξειν. οὗτας ἔξι παιδίας διέφθειρεν. ἔβδομον δὲ γενόμενον Ἀχιλλέα δμοίως εἰς τὸ πῦρ ἔβαλλεν· θεασάμενος δὲ Πηλεὺς ἀφήρπασε τὸν παιδία, καὶ ἐνεγκὼν 20 εἰς τὸ Πήλιον ὄρος τρέφειν παρέδωκε Χείρων. ὁ δὲ λεόντων καὶ ἄρκτων μυελοῖς τρέφων ἐκάλεσεν Ἀχιλλέα· διδάξας δὲ τὴν ἱατρικὴν τέχνην καὶ λυρικὴν καὶ μουσικὴν ἀπέδωκε τῷ πατρί. ἀγανακτήσασα δὲ Θέτις καὶ καταλιποῦσα τὸν Πηλέα ἔχωρίσθη εἰς θάλασσαν· στρατευομένῳ δὲ ἐπὶ Ιλιον τῷ Ἀχιλλεῖ 25 προεἶπεν ὅτι πολεμῶν μὲν Τρωσὶ ζωὴν ὀλιγοχρόνιον κτήσεται, πλείστην δὲ τὴν δόξαν, ἀπεχόμενος δὲ τῆς μάχης ἀδόξου μὲν βίων, πολυχρόνιον δὲ διάξει. ἀ μαθὼν ὁ Ἀχιλλεὺς, δόξαν αἰώνιον ζωῆς προσκαίρου προκρίνας, ἐστράτευσεν. ἡ ἱστορία παρὰ Λυκόφρου. 30

41. ὅτι τὸ ἵσκοντες ἀνάλογόν ἔστι τῷ κατὰ διαίρεσιν ἕίσκοντες, ὁμοιοῦντες· “ἔικτο δὲ θέσκελον αὐτῷ” (Π. 23, 107). ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τοὺς ἀπεκδεξαμένους τὸ “ἵσκεν φεῦδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν

6. τινὲς addidit Vill.

7. τὸ ἀρετῆς addidit Friedl.

22. *ἄρκτων] ἄρκων

όμοϊα” (*Od. 19, 203*). τὸ γὰρ ἵσκεν ὑπολαμβάνουσι κεῖσθαι ἀντὶ τοῦ ἔλεγεν, οὐκ ὄρθως.

ὁ Ἀσκαλωνίτης κατὰ ἀφαίρεσίν φησιν εἶναι τοῦ ἐτὸ ἵσκοντες· Ἐρίσταρχος δὲ ἐκτεταμένως ἀναγινώσκει, παρὰ τὸ ἔισκω ἐκδεξά- μενος. ἀμείνων δὲ ἡ τοῦ Πτολεμαίου ἀνάγνωσις πρὸ γὰρ τῆς διὰ 5 τοῦ σκῶ παραγωγῆς σπάνιον ἔστι δίφθογγον εὑρεθῆναι, ὅτι μὴ τὴν αὐ. ταύτη οὖν μοι δοκεῖ ἀπὸ τοῦ εἰδὼ εἶναι ὁ μέλλων εἴσω· καὶ ἄμα τῇ ἐπενθέσει τοῦ κατὸ σκῶ γεγενηθῆσαι κατὰ τὴν διαιρεσιν, ἵνα μὴ δίφθογγος γένηται, καὶ ἀποβολῆ τοῦ ἐτὸ ἵσκω. οὗτως οὖν καὶ τὸ ἵσκοντες ὀφείλομεν κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ἐτὸ ἀναγινώσκειν οὐ γὰρ 10 μέτρου κωλύει.

44. ἀκμῆτες] ὡς ἀδμῆτες· καὶ καθόλου, ὅσα ἀπὸ παρακειμένου συντέθειται ὀνόματα εἰς ἡς λήγοντα, ὃν τὸ τέλος μίαν συλλαβὴν ἀποφέρεται τοῦ ρήματος μετὰ δύο συμφώνων, ὁξύνεται, οἷον ἰθυτμῆς. μία συλλαβὴ ἐπὶ τέλους ἀπὸ παρακειμένου, καὶ δύο σύμφωνα πρὸ 15 τοῦ ἥ, φλεβοτμῆς, ἀβλής, προβλής. οὗτως ἀκμῆς.

44, 45. *οἱ ἀστερίσκοι, ὅτι ὑπὸ Νέστορος οὐκ ὄρθως λέγονται (*Π. II, 801*).

46. ἡ μὲν συνήθεια ἀνεπιτηδεύτως συνάπτει ἄχρι τοῦ μέγα νήπιος· τάχα δὲ ἀν μείζων γένοιτο ἡ ἔμφασις, εἰ καθ' ἑαυτὸ λέγοιτο τὸ μέγα 20 νήπιος.

ὅτι καὶ νῦν τὸ ἔμελλε σαφῶς οὐκ ἐπὶ χρόνου οὐ γὰρ ἔμελλε λιτανεύειν, ἀλλ' ἐλιτάνευσεν. ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ ἔφκει. καὶ ὅτι διὰ μέσου ἀναπεφώνηται τὸ “ἢ γὰρ ἔμελλεν οἵ αὐτῷ θάνατον τε κακὸν καὶ κῆρα λιτέσθαι,” ὡς καὶ ἐν Ὁδυσσείᾳ (I, 18) “οὐδὲ ἔνθα πεφυγ- 25 μένος ἦν ἀέθλων καὶ μετὰ οἷσι φίλοισιν.”

47. ὁ Ἀσκαλωνίτης ἀξιοῖ ὄμοιώς τῷ λίστεσθαι, ἐπεὶ ἐγεστῶτος χρόνου ἀπὸ δριστικοῦ τοῦ λίττομαι. εἰσὶ δὲ οἱ παροξύνοντιν ὄμοιώς τῷ λαβέσθαι. ἐγὼ δὲ ἐπαινῶ τὸν Ἀσκαλωνίτην προπαροξύνοντα ἐπὶ ἐγεστῶτος· τοῦτο γάρ ἔστι καὶ τὸ δηλούμενον ἔμελλε γὰρ αὐτῷ 30 θάνατον λίστεσθαι. δοκεῖ δέ μοι ἡ πλείων παραδοσις παροξύνειν οὐκ ἀπιθάνως. ὅπερ γὰρ τρόπον ἐν ἑτέροις διαλαμβάνων περὶ τοῦ

1. ὄμοια] ομ.

Lobeckius Paralip. p. 237] ὅσα

5. ἀμείνων] ἀμεινον

παρακειμένον—ἰθυτῆς

9. καὶ ἀποβολῆ τοῦ ἐτὸ ἵσκω addidit
Bekkerus.

16. φλεβοτμῆς, ἀβλής, προβλής

12. ὅσα ἀπὸ παρακειμένου—ἰθυτμῆς

Bekkerus] λεμοτμῆς, ἀθλαβῆς, πρ-

βλής

“μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι” (Od. 3, 69), ἀξιούντων πάντων τὸ ἔρεσθαι ὁμοίως τῷ πυθέσθαι, ἐπειδή περ μέσος δεύτερος ἀόριστος ἐστιν, ἀπεφηνάμην ὡς ἡ παράδοσις τρίτην ἀπὸ τέλους ἐποίησε τὴν ὁξεῖαν, οὐ τῷ σημανομένῳ πεισθεῖσα, ἀλλὰ τῷ χαρακτῆρι τῆς φωνῆς, ἐπεὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ἀπαρεμφάτων προπαρωξύνετο, ὅντα ἐνεστῶτος, 5 οἷον φέρεσθαι δέρεσθαι, ἂν εἴχε τὴν ρε συλλαβὴν πρὸ τέλους, τῆς ἀρχούσης συλλαβῆς εἰς τὸ ἐ ληγούσης. οὕτως καὶ τὸ ἔρεσθαι ἀναδεξάμενον τὸν αὐτὸν χαρακτῆρα προπαρωξύνετο, οὐ τῷ λόγῳ τοῦ ἀορίστου, τῇ δὲ ὄμοιότητι τῆς φωνῆς. τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου. ὀφείλει γὰρ τὸ λιτέσθαι προπαροξύνεσθαι· τοῦτο γὰρ αἰτεῖ καὶ τὸ 10 ινογτὸν καὶ δ σχηματισμὸς, παρὰ τὸ λίτομα. ἀλλ’ ἐπεὶ τὰ εἰς σθαι ἀπαρέμφατα τῷ ἐ παραληγόμενα, οὐκ ὅντα ἀπὸ τῶν εἰς μὲν, 15 ἔχοντα ἐν τῇ τρίτῃ ἀπὸ τέλους συλλαβῇ τὸ ἐ συνεσταλμένον, μὴ ἐπιφερομένων αὐτῷ μήτε δύο συμφώνων μήτε διπλοῦ, παρωξύνετο, ὥσπερ ἔχει τὸ λιπέσθαι πιθέσθαι ἰδέσθαι ἱκέσθαι, οὕτως καὶ τὸ 15 λιτέσθαι παρώξυνεν ἡ παράδοσις, οὐ τῷ λόγῳ τοῦ ἐνεστῶτος πεισθεῖσα, τῷ δὲ τοῦ χαρακτῆρος. παρεκτέταται τὸ κεφάλαιον τῷ ‘Ηρωδιανῷ.

50. *⁵Αρίσταρχος εἰ τινα οἶδα διὰ τοῦ ἐι.

53, 54. ὁππότε δὴ τὸν ὁμοῖον] τὸ δίστιχον τοῦτο ἡ τοῖς ἄνω 20 προσδοτέον, ἵνα τὸ προβεβήκει στίζωμεν, ἡ τοῖς ἔξης, ἵνα τὸ μὲν ἱκάνει στίζωμεν, τὸ δὲ προβεβήκει ὑποστίζωμεν.

56. κούρην ἦν] ταῦτα ἀπ’ ἄλλης ἀρχῆς· παραδιηγεῖται γὰρ τὰ γεγονότα. ὑποστικτέον δὲ ἐπὶ τὸ Ἀχαιῶν καὶ πέρσας.

57. ἡ διπλῆ, ὅτι ἴδιως καὶ παρὰ τὴν ἡμετέραν συνήθειαν κτεά- 25 τισσα κατὰ τὸ ἐνεργητικὸν, ἀντὶ τοῦ ἐκτησάμην. καὶ ἐν Ὁδυσσείᾳ (2, 102). “πολλὰ κτεατίσσας” ἀντὶ τοῦ κτησάμενος.

ἡ τετριμμένη ἀνάγνωσις προπαροξύνει τὸ εὔτείχεα, τοῦ λόγου ἀξιούντος παροξύνειν, εἴγε τὸ εὔτειχής ὀφείλει ὁξύνεσθαι. τὰ γὰρ παρ’ οὐδέτερα δισυλλαβα εἰς ὃς λήγοντα, μὴ τῷ ἐ παραληγόμενα, 30 συντιθέμενα, εἰς ἃς λήγοντα, ἀρσενικὰ ὀνόματα ὁξύνεται ἐπιθετικὰ ὅντα, εἴδος εὐεδής, βάθος “ἀγχιβαθῆς δὲ θάλασσα” (Od. 5, 413). τὸ ἐ παρηγησάμην διὰ τὸ μῆκος εὐμήκης, τὴν δισυλλαβίαν διὰ τὸ

1. τὸ Lehrsius] τῷ

6. ἀ εἰχε Lehrsius] καὶ εἰχε

11 δ] om.

20. δίστιχον] διστίχον Friedl.

Sic in scholio ad 17, 224.

33. μῆκος Monroe] μῆ

εύμεγέθης, τῶν παρὰ τὸ ἔτος ὑπεξαιρουμένων· “ὅτριχας” γὰρ “οἰέτεας” ἀνέγνωμεν (Πλ. 2, 765). μόνως οὖν εὐτείχης καὶ εὐτείχεα. δευτέρῳ λόγῳ, ὅσοις κυρίους εἰς ἡς λήγουσι βαρυτόνοις συνθέτοις παράκειται ἐπιθετικὰ ὁξυόμενα, Διογένης—αὐτὰρ ὁ διογενῆς, Πολυνείκης—ἀλλὰ πολυνείκης δι' Ἐλένα, Παγκράτης—παγκράτης 5 τῆς ἀλήθεια, Εύρυσθενης—ό πλοῦτος εύρυσθενής. εἰ δὴ Εὐτείχης ὄνομα κύριου παρὰ Ἀλκμᾶνι, ὁξύνεται τὸ ἐπιθετικόν. πόθεν οὖν ἡ τετριμένη βαρεῖα τάσις; δώσομεν ἀφορμήν. τὰ εἰς ὃς λήγοντα οὐδέτερα συντιθέμενα ἀπ' εὐθείας συντίθεται, ξίφος ἄξιφος· μόνον τὸ τεῖχος καὶ ἀπὸ γενικῆς, τείχεος εὐτείχεος, ἀφ' οὗ τὸ “δῶσι 10 πόλιν Τροΐην εὐτείχεον ἔξαλαπάξαι” (Πλ. 1, 129). μεταπλασμὸς εὐτείχεα, ὡς πυργοκέρατον πυργοκέρατα. πάθις παρέλαβον, ἵνα βοηθήσω τῇ τετριμένῃ τάσει.

59. *ὅτι ἀντὶ τοῦ ἀτιμήτου μετανάστου, ὡς τὸ “ἐπεί μ' ἀφέλεσθε γε δόντες” (Πλ. 1, 299) ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ, 15

60. *ὅτι τὸ ἐάσομεν ἀντὶ τοῦ ἐάσωμεν.

61. *βέλτιον τοῖς πρώτοις τὸ ἐνὶ φρεσίν συντάττειν.

*ὅτι τὸ ἔφην γε ἀντὶ τοῦ διενοήθην.

62. *πρὸς τὸ μηνιθμόν, ὅτι παραλλήλως τέταχε τῷ χόλῳ.

65. ἀναγκαῖαι αἱ διαστολαὶ, μάχεσθαι, ἐπικρατέως, Ἄρ-20 γεῖοι· στικτέον δὲ ἐπὶ τὸ θάρσυνος.

66. εἰ δή] εἰ δὴ τὸ τῶν Τρώων πλῆθος ὡς νέφος κατέχει τὸν ναύσταθμον. νέφος γὰρ γῦν τὸ τῶν στρατιωτικῶν πλῆθος.

68. *βραχὺ διασταλτέον μετὰ τὸ κεκλίαται πρὸς τὸ σαφέστερον. 25

69. Τρώων δὲ πόλις] τὸ πλῆθος τῶν Τρώων. πόλις γὰρ διχῶς λέγεται, ἥ τε κατασκευὴ τῶν οἰκημάτων καὶ τὸ κατοικοῦν πλῆθος. πόλις οὖν ἀντὶ τοῦ οἱ πολῖται, ἀπὸ τοῦ περιεχοντος τὸ περιεχόμενον.

70. *θάρσυος] ὅτι ἀντὶ τοῦ τεθαρσηκοῦ.

4. αὐτὰρ διογενής] Ex cyclica εὐτείχης.
Thebaide ap. Athen. 11 p. 405.

8. δώσομεν] δώσωμεν

5. Πολυνίκης] πολυνίκης

10. δῆσι] δῶσει

πολυνείκης δι' Ἐλένα Hermannus]

14. μετανάστου] Confusa sunt

πολυνικῆς διελένα

quae in aliis scholiis de Aristarcho

παγκρατῆς ἀλήθεια] Bacchylides
fr. 20.

aliisque editionibus traduntur:
de quibus v. Mayhoff. de Rhiano
p. 40.

6. πλοῦτος εύρυσθενης] Pindari
Pyth. 5, 1.

19. ὅτι addidit Bekkerus.

εὶ δὴ Εὐτείχης Vill.] εὶ δεῖ ἔστιν

71. *οὗτως ἐναύλους διὰ τοῦ ὑ.

74. *ὅτι ἔοικεν ἀκηκοότι τὰ εἰρημένα ὑπὸ Διομήδους μετὰ τὴν πρεσβείαν.

75. *ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι] τὸ ἔξῆς ἐστὶν ἀπαμῦναι· διὸ οὐκ ἀνα-
στρεπτέον τὴν πρόθεσιν. 5

76. *δὸς] ἐν τισι τῶν ὑπομυημάτων ἔπος ἔκλυνον.

διὰ τί ὁ Ἀχιλλεὺς ἐπὶ καθαιρέσει Διομήδους μέμνηται καὶ Ἀγα-
μέμνονος καὶ οὐδὲνὸς ἄλλου, λέγων “οὐ γὰρ Τυδεΐδεω Διομήδεος,
οὐδέ πω Ἀτρεΐδεω;” ῥητέον οὖν ὅτι Ἀγαμέμνονος μὲν εἰκότως· ἦν
γὰρ ἔχθρὸς αὐτοῦ· καὶ Διομήδους δὲ διὰ λόγους ὑβριστικοὺς, οὓς ιο
εἰς αὐτὸν ἀπερρίφει μετὰ τὴν πρεσβείαν· λέγει γὰρ “μὴ ὄφελες
λίστεσθαι ἀμύμονα Πηλείωνα” (Π. 9, 698).

79. *Βραχὺ διασταλτέον κατέχουσι.

81. ὅτι παθητικὸν ἀντὶ ἐνεργητικοῦ, αἰθομένοιο ἀντὶ τοῦ αἴθου-
τος· καὶ ὅτι ἡ ὑπὸ πρόθεσις ἐλλείπει, ὑπὸ πυρός. Βραχὺ δὲ δια- 15
σταλτέον, ἐπικρατέως. τάχα δ' ἀν εἰ στίζομεν τελείᾳ, ἐμφατι-
κώτερα ἔσται τὰ ἔξῆς καθ' ἑαυτὰ λεγούμενα.

84–86. ὡς ἂν μοι τιμήν ἔως ἀψ ἀπονάσσωσι, τοὺς τρεῖς στίχους
ἡ τοῖς ἄνω προσδοτέον, ἵνα στίζωμεν ἐπὶ τὸ πόρωσιν, ἡ τοῖς ἔξῆς,
ἵνα ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς ἀναγινώσκωμεν ὡς ἂν μοι τιμὴν μεγάλην, 20
καὶ ὑποστίζωμεν ἐπὶ τὸ πόρωσιν. ὃ καὶ βέλτιον καλῶς γὰρ ἔχει
πρώτην μὲν τὴν ἐντολὴν λέγεσθαι, πείσθητί ὡς ἐγώ σοι λέγω, ἐπειτα
αὐτὸν τὸ πρᾶγμα προφέρεσθαι· ἵνα δόξαν τε καὶ τιμὴν παρ' Ἐλλησι
πικήσεις, ἀπελάσας τοὺς Τρῶας ὑπόστρεφε.

85. *ἀτὰρ οἱ] τὸ οἱ ἄρθρον ἔστιν ἐγκλιτικόν· διὸ ἐν τῇ συντάξει 25
ἐγκλιτέον.

86. ἀψ ἀπονάσσωσιν] εἰς τούπισω ἀποκαταστήσουσιν, ἀποδά-
σουσιν.

87. *τὸ αὖ περισπαστέον· δύο γάρ ἔστιν, αὖ καὶ τοί.

88. *ἀρέσθαι] παροξυτονητέον· ἔστι γὰρ μέσος δεύτερος ἀ- 30
ριστος.

89. μὴ σύ γ' ἄνευθεν ἐμεῖο] ὅτι Ζηνόδοτος τοῦτον καὶ τὸν ἔξῆς
ῆρκεν, πεποίηκε δὲ οὕτως “μὴ σύ γ' ἀγαλλόμενος πολέμῳ καὶ δηϊο-

7. *Πορφυρίου praefixum.

9. *Ἀγαμέμνονος] ἀγαμέμνων

10. *γὰρ οἳ.

*Διομήδους] διομήδης

25. ἀτὰρ οἱ] Sic in textu, super-
scr. οὖ (i. e. οὗτοι). In aliis ὄρθο-

τονητέον τὴν οἱ· ἄρθρον γάρ ἔστι πλη-
θυντικὸν, ἵνα δὲ Ἔλληνες

τῆτι,” ἵν’ ἐπιβάλλῃ ἡ συνέπεια. ἀναγκαῖοι δέ εἰσι· σκοπὸς γὰρ τῷ
Ἀχιλλεῖ μὴ ἀτιμωθῆναι τούτου κατευημερήσαντος.

90. ἀτιμότερον δέ με θήσεις] ὁ Ἀσκαλωνίτης ἀπόλυτον καὶ μονο-
σύλλαβον ἔξεδέξατο τὴν με ἀντωνυμίαν· διὸ καὶ ἐγκλιτικῶς ἀνέγνω·
οὐ γὰρ πρὸς ἔτερον πρόσωπόν ἐστιν αὐτῷ ἡ διαστολή· καὶ οὗτος ἔχει 5
ἡ ἀμείνων ἀνάγνωστις· κεῖται γὰρ καὶ ὁ δέ ἀντὶ τοῦ γάρ.

92. *ὅτι Ζηνοδοτος προτὶ Ἰλιον αἰπὺ δίεσθαι.

93. μή τις ἀπ’ Οὐλύμπιο] ὅτι Ζηνοδοτος κατὰ τὸ ἔκκης τέσσαρας
ἀπὸ τούτου ἥρκε, γράφει δὲ ἀντὶ αὐτῶν τοῦτον “μή σ’ ἀπογυμνω-
θέντα λάβῃ κορυθαίολος “Ἐκτωρ.” ἐστι δὲ εὐτελῆς καὶ τῇ συνθέσει ιο
καὶ τῇ διανοίᾳ.

95. Νικίας ὑφ’ ἐν ἀνέγνω παλιντροπάσθαι, Ἀπολλόδωρος
δὲ κατὰ διάλυσιν. ἔφαμεν δὲ περὶ τῆς τοῦ πάλιν συνθέσεως, ὅπότε
καὶ περὶ τοῦ παλιμπλαγχθέντας διελαμβάνομεν (Π. I, 59), ώς ὅτι
τὸ πάλιν ἀεὶ θέλει τοῖς ρήμασι κατὰ διάλυσιν προσγίνεσθαι. 15

97-100. αἱ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ] ἀθετοῦνται στίχοι τέσσαρες, διότι
κατὰ διασκευὴν ἐμφαίνουσι γεγράφθαι ὑπό τινος τῶν νομιζόντων
ἔραν τὸν Ἀχιλλέα τοῦ Πατρόκλου τοιοῦτοι γὰρ οἱ λόγοι, πάντες
ἀπόλοιντο πλὴν ἡμῶν. καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς οὐ τοιοῦτος, συμπαθής δέ.

99. ἐκδύμεν] παροξυτονητέον τὸ γὰρ πλῆρες ἐστιν ἐκδύμεναι, 20
ὅμοιως τῷ “θωῷς ζευγνύμεν ἄνωγεν” (145). καὶ δῆλον ὅτι λείπει
τὸ γένοιτο.

*ἡμεῖς δὲ ἐκφύγωμεν.

100. κρῆδεμνα] νῦν τὰ τείχη, μεταφορικῶς· ἴδιας γὰρ κρῆδεμνον
τὸ τῆς κεφαλῆς κάλυμμα. 25

105. βάλλετο δ’ αἰεί] ὅτι τινὲς γράφουσι τύπτετο δ’ αἰεί.
προείρηκε δὲ βαλλομένην καὶ βάλλοντες. τὸ δὲ βαλεῖν ἐστὶν ἐκ
χειρὸς τύφαι.

βάλλετο δ’ αἰεὶ καπφάλαρ'] γράφεσθαι φησιν ὁ Ἀρίσταρχος
καὶ τύπτετο δ’ αἰεὶ καπφάλαρ’ εὐποίητα διὰ τοῦ π, οὐκ εὖ. 30
βούλεται γὰρ λέγειν καὶ τὰ φάλαρα καναχὴν εἶχεν.

ἡ διπλῆ, ὅτι ἔν τισι γράφεται καπφάλαρα. ὑπερβατὸν δέ ἐστι.
δεινὴν δὲ καναχὴν ἡ πήληξ ἔχει καὶ τὰ φάλαρα, ἐβάλλετο δὲ συνεχῶς.

7. προτὶ] πρπτὸ

ἐκ Cobetus

9. τοῦτον Bekkerus] τοῦτο

33. *ἐβάλλετο] ἐβάλλετο

16. Obelus praefixus.

δὲ addidit Friedl.

27. ἐστὶν ἐκ] ἐστὶν πόρρωθεν, τὸ δὲ

φάλαρα δὲ τὰ κατὰ τὸ μέσον τῆς περικεφαλαίας μικρὰ ἀσπιδίσκια,
ἄτινα κόσμου χάριν ἐντίθεται.

*'Αρίσταρχος διὰ τοῦ καὶ συνδέσμου καὶ φάλαρα γράφων πάντας βραχὺ διέστελλεν ἐπὶ τὸ αἰεί.

116. ἀντικρὺ δ' ἀπάραξε¹] ὃ διπλῆ, ὅτι δοκεῖ μάχεσθαι· εἰ γὰρ 5
ἀπήραξε κατὰ συμπέρασμα, ὃ ἔστιν ἀπέθραυσεν, πῶς ἐπιφέρει
“τῇλε δ' ἀπ' αὐτοῦ αἰχμὴ χαλκείη χαμᾶδις,” ὡς πρότερον μὴ ἀπο-
κεκομμένου, ἀλλ' ὅτε διέσεισεν ὁ Αἴας ἀποκεπτωκότος; ὃ μὲν οὖν
'Αρίσταρχος τὸ συμπέρασμα λέγει προειρῆσθαι, εἴτα κατὰ μέρος
ἐπηκριβῶσθαι, ὡς εἰ τις λέγοις “ὅδε τις τόνδε εἰς τὰ σπλάγχνα 10
δόρατι παίσας ἀπέκτεινεν” ἐκσπασθέντος δὲ τοῦ δόρατος ἀπέθανεν,”
ὡς ἐγένετο ὑστερον ἐπιδιηγούμενος. οὗτως ἀπάραξε καὶ κόλον δόρυ
λέγει κατὰ συμπέρασμα· ὡς δὲ ἀπέπεσεν ὑστερον ἡ αἰχμὴ διακρα-
δυαθέντος τοῦ δόρατος, ἐπεξηγεῖται. φαίνεται γὰρ ὁ Αἴας μικροῦ τινὸς
ἔτι διακρατοῦντος τὴν ἐπιδορατίδα πειράζων κραδᾶναι, ἀποκεπούσης 15
δὲ ταύτης παντελῶς ἀπεγνωκέναι ὅτι ἤχρειώται τὸ δόρυ. διὸ καὶ τὸ
αὗτως πρόσκειται, ὅτι κατὰ κενὸν ἐκράδανεν, οὐ δυνάμενος αὐτῷ
χρῆσθαι. τινὲς δὲ καὶ τὸν δέ ἀντὶ τοῦ γάρ λαμβάνουσιν· τῇλε γὰρ
ἀπ' αὐτοῦ.

117. *κόλον] οὗτως ὡς λόγον ὁ 'Ασκαλωνίτης" κάγῳ δὲ συγκα- 20
τατίθεμαι.

ἔως νῦν παρ' Ἰωσιν οἱ κολοβοκέρατοι κριοὶ κόλοι λέγονται.

119, 120. *συναπτέον μέχρι τοῦ θεῶν. δύναται δὲ στίζεσθαι καὶ
ἐπὶ τὸ ἀμύμονα.

120. *'Αρίσταρχος κεῖρε, χωρὶς τοῦ ἵ· ἄλλοι δὲ κείρει. 25

οὗτως 'Αρίσταρχος κεῖρε, χωρὶς τοῦ ἵ, 'Ιακὼς² ἔστι γὰρ ἔκειρε,
εἰς ἄπορον καθίστη τὰ τῆς μάχης, ὡς μηδὲν ἔχειν μήσασθαι.

123. ὃ διπλῆ, ὅτι ἔστι μὲν ἐκ πλήρους λαβεῖν κατά, εἴτα
σβεστή τὸ συμβαῖνον ἐπιθετικῶς³· ἔστι δὲ καὶ κατὰ συναλοιφὴν
ἀσβέστη, οἷον ἀκατάσβεστος, ὃ ἔστι δυσκόλως σβεστή. δὲ καὶ 30
μᾶλλον οὗτως γὰρ εἴωθε λέγειν “ἀσβεστος δ' ἄρ' ἐνῷρτο γέλως”
(Π. 1, 599). τὸ δὲ σβεστή ἀνέμφατον. καὶ τὸ σχῆμα 'Ομηρικὸν,
ἀσβέστη, καθάπερ “ρέια δ' ἀριγνώτη πέλεται” (Od. 6, 108) ἀντὶ
τοῦ ἀρίγνωτος.

ἀσβέστη] 'Αρίσταρχος κατὰ βαρεῖαν τάσιν ἀσβέστη, παρώνυμον 35

17. κενὸν—αὐτῷ Bekk.] καινὸν—αὐτὸν 18. δέ—γάρ Friedl.] γάρ—δὲ

ἐκδεχομενος τοῦ “ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῷρτο γέλως,” ὑγιῶς πάνυ οὔτως γάρ ἔχει τὸ ἀνάλογον ἢ τε ἔμφασις τοῦ δηλουμένου, καὶ πολὺς ὁ τοιοῦτος σχηματισμὸς Ὁμηρικός.

124. *τὴν μὲν πρύμνην] πρὸς τὴν φράσιν, ὅτι οὔτως εἴρηκε τὴν μὲν πρύμνην ἀντὶ τοῦ τῆς μὲν τὴν πρύμνην. 5

127. *ἰωήν] ἐν τῇ Μασσαλιωτικῇ ἐρωήν.

128. μὴ δῆ] ταῦτα ὁμολογουμένως καθ' ἑαυτὰ λέγεται· ὑπερευλαβούμενος γάρ λέγει. δύνατο δ' ἀν καὶ τὸ ἔξῆς εἶναι, ὅρσεο, μὴ δὴ νῆας ἔλωσιν ἀλλὰ βέλτιου τὸ πρότερον. παρατηρητέον δὲ πρὸς τὰ ἀσύνδετα τὴν προσωποποίαν, ὅτι ἐμφαντικωτάτη. 10

ἡ διπλῆ, ὅτι οὔτως εἴρηκε πληθυντικῶς πέλωνται καὶ οὐ πέληται, ὁμοίως τῷ “σπάρτα λέλυνται” (Π. 2, 135).

129. *ἀγείρω] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἀγείραμι.

λαὸν ἀγείρω] ὁμοίως τῷ ἀγείρῳ ἐνεστῶς γάρ ἐστι σημαίνων μέλλοντα, ὥσπερ καὶ ἐπ' ἄλλων παρεθέμεθα· “ἔγὼ δέ κ' ἄγω 15 Βρισηΐδα” (Π. 1, 184). “ἢ μέγα πένθος Ἀχαιΐδα γαῖαν ικάνει” (Π. 7, 124). οὔτως καὶ τὸ ἐρύουσιν ἔχει. οὔτως δὲ καὶ Ἀρίσταρχος.

140. ἔγχος δ' οὐχ ἔλετ' οἶον] προκατεσκεύακε μόνον αὐτῷ τὸ δόρυ σώζεσθαι διὰ τὸ ξύλα μὴ ἐργάζεσθαι τὸν Ἡφαιστον. κατὰ 20 γάρ τὸν Πηλέως καὶ Θέτιδος γάμον οἱ θεοὶ συναρχέντες εἰς τὸ Πήλιον ἐπ' εὐωχίᾳ ἐκόμιζον Πηλεῖ δῶρα, Χείρων δὲ μελίαν εὐθαλῆ τεμάν εἰς δόρυ παρέσχεν. φασὶ μὲν Ἀθηνᾶν ξέσαι αὐτὸν, Ἡφαιστον δὲ κατασκευάσαι. τούτῳ δὲ τῷ δόρατι καὶ Πηλεὺς ἐν ταῖς μάχαις ἡρίστευσε καὶ μετὰ ταῦτα Ἀχιλλεύς. ἡ ιστορία παρὰ τῷ τὰ Κύ- 25 πρια ποιήσαντι.

διὰ τί οὖν μόνον τὸ Πηλιωτικὸν αὐτῷ ἀναρμοστεῖ δόρυ, τῶν ἄλλων ἀρμοσάντων ὅπλων; Μεγακλείδης ἐν δευτέρῳ Ὁμήρου προοικονομεῖσθαι φησιν Ὁμηρον τὴν ὀπλοποίαν καὶ ἐπειδὴ τὰς μὲν ἄλλας ὥλας, ἐξ ὧν δὲ Ἡφαιστος ἐδημιούργει τὰ ὅπλα, τὸν χρυσὸν καὶ τὸν 30 ἄργυρον, οὐκ ἀπίθανον εἶναι καὶ ἐν οὐρανῷ, δένδρον δὲ οὐράνιον λέγειν καταγελαστότατον ἦν, διὰ τοῦτο τὰ μὲν λοιπὰ ὅπλα πεποίηκε τὸν

1. οὔτω Lehrsius] οὐ

scholio ipso omisso.

5. τῆς μὲν τὴν πρύμνην] τῆς μὲν πρύμνης. Hoc scholion in marg. inter. legitur. Inter scholia vero solum legitur lemma ὡς τὴν μέν,

14. τῷ ἀγείρῳ] τῷ ἀγερῷ Cobetus.

19. αὐτῷ Cobetus] αὐτῷ

27. αὐτῷ Vill.] αὐτῷ

Πάτροκλαν φέροντα, ἀ καὶ ἀπολόμενα ἐτύγχανεν ἀν τῆς Ἡφαίστου δημιουργίας, μόνον δὲ τὸ δόρυ ἔασαντα, ἵνα σωθῇ καταλειπόμενον τοῦτο γὰρ ἀπολόμενον οὐκ ἀν δὲ Ἡφαιστος κατεσκεύασε πιθανᾶς διὰ τὸ τὴν ὑλην αὐτοῦ μὴ οὐράνιον, ἀλλ' ἔγγειον καὶ Πηλιῶτιν εἶναι.

- * ὅτι Ζηνόδοτος τοῦτον ἀθετήσας τοὺς ἔξης τέσσαρας οὐκ ἔγραφεν. 5
- 141. * βριθὲν μέγα στιβαρόν] καθ' ἔκαστον βραχὺ διασταλτέον.
- 142. ἐπίστατο] ἡ διπλῆ, ὅτι ἀντὶ τοῦ ἐδύνατο, μόνος ἐδύνατο χρήσασθαι τῷ δόρατι· τὸ γὰρ πῆλαι ἐκ παρεπομένου τὴν χρῆσιν σημαίνει.
- 143. * μελίνη] τὴν ἐκ μελίνης.
- * διχῶς, καὶ τάμε καὶ πόρε. 10
- 144. * Ἀρίσταρχος ἐν κορυφῇς διὰ τοῦ ὑ.
- 145. * ὅτι Πάτροκλος μὲν Ἀχιλλέως ἥνιοχος, Πατρόκλου δὲ Αὐτομέδων.

149. παροξυτομητέον τὸ Βαλίον. καὶ εἰρηται περὶ τῶν τοιούτων.
 150. Ἀρπυια] ἡτοι ἀνέμου εἶδος, παρὰ τὸ ἄρπαζειν, ἡ δαιμονες 15 ἀρπακτικὰ, ὃν τὰ ὄνόματα Ἄελλῳ, Ὁκυπέτῃ, Ποδάργη. τινὲς δέ φασιν Ἀρπυια ποδάργη, ἵνα ἦ νόμα φορβάδος λευκοὺς πόδας ἔχούσης.
 Ποδάργη] εἴτε σύνθετον ἐστιν εἴτε παρασύνθετον, παροξυτομητέον εἰς ἴδιότητα.
 ἡ διπλῆ, ὅτι Ζηνόδοτος γράφει "Αρπυια πόδαργος, ὡς ἐπιθετι- 20 κὸν, ἵνα ἦ ποδώκης. ἐστι δὲ τὸ κύριον ὄνομα Ποδάργη. σαφὲς δὲ ἐκ τούτων (Il. 19, 400) "Ξάνθε τε καὶ Βαλίε, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης."

- 156. * πάντας] Ζηνόδοτος πάντη ἀνὰ κλισίας.
- 156. * βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ ἵασι πρὸς τὸ σαφέστερον. 25
- 161. λάψοντες] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει λάψαντες διὰ τοῦ ἀ. ἔσονται δὲ ἥδη πεπωκότες, καὶ ἐκλέυται ἡ ἔμφασις· οἱ μὲν γὰρ αἴματος ἐμπεφορημένοι καὶ διὰ δίψων ὄρμῶντες ἐπὶ τὴν κρήνην σώζουσι τὸ παράστημα. ἐπλάνησε δὲ τὸν Ζηνόδοτον τὸ ἔξης, δεξάμενον ἀπὸ κρήνης ἵασιν οὐκ ἔδει δὲ, ἀλλ' εἰς κρήνην πιόμενοι πορεύονται. 30 ὀνοματοπεποίηται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τοῦ γινομένου ἥχουν ἐν τῇ πόσει τῶν κυνῶν καὶ τῶν λύκων.

- 5. ὅτι addidit Cobetus.
- 11. Ἀρίσταρχος] ἀριστ
- 17. φορβάδος Bekkerus] φοράδος
- 27. πεπωκότες Bekkerus] πεπτω-
- 28. ἐμπεφορημένοι Bekkerus] πε-
φορημένοι
- 30. εἰς κρήνην] ἐκ κρήνης Cobetus.
- 31. ὀνοματοπεποίηται Bekkerus]
- κότες
- δνοματοποιεῖται

μέλαν ὑδωρ] Ἀναξαγόρας, ἐπεὶ φύσει μέλαν· καὶ γοῦν ὁ καπνὸς μέλας ἐστὶν ἐκ τοῦ ὑδάτος τῶν ξύλων ἀνιέμενος. οἱ δὲ διὰ τὴν σκιὰν τῶν φυτῶν.

162. ἄκρον] τὴν πρώτην λέξιν τοῖς ἄνω προσδιδόναι βέλτιον. τὸ γὰρ συμβαῖνον αὐτὸ ἀπαγγέλλει· οἱ πίνοντες ἄκρον προσφέρονται 5 τὸ ὑδωρ.

163. στένεται] ὅτι ἔστι μὲν ἐκδέξασθαι καὶ τὸ στενοχωρεῖται («στεινόμενος νεκύεστιν» Π. 21, 220), ὥστε καταστρέφειν εἰς τὸ βαρύνεται· βέλτιον δὲ παρεμπεπτωκέναι τὸ σ ὡς ἐπὶ τῆς φερεσβίου, ὥστε εἶναι καὶ τὸ περιστένεται ἀντὶ τοῦ περιτένεται, διὰ τὸ ἐμπλη- 10 σθῆναι τοῦ αἵματος.

173. στιχός ὡς τριχός, ἀπὸ εὐθείας τῆς στιξ. τὸ δὲ ἵης περι- σπῶσιν, καὶ τὸ “ἴῃ δ’ ἐν νυκτὶ γένοντο” (Π. 18, 251), οὐκ ἀκολού- θως εὐθείᾳ τῇ ἵα βαρυνομένῃ· “οὐ γὰρ πάντων ἦν ὅμος θρόσος οὐδὲ ἵα γῆρυς” (Π. 4, 437). εἴπομεν δὲ ἥδη περὶ αὐτοῦ. 15

174. διπετέος] ἡτοι ἀπὸ Διὸς πεπτωκότος, διὰ τὸ ὑπὸ τῶν ὁμ- βρίων ὑδάτων πληροῦσθαι τοὺς χειμάρρους, ἢ διαφανοῦς.

175. *οὐ] χωρὶς τοῦ τ, δὸν τέκεν, Ἀρίσταρχος. οὗτως καὶ Ἀρί- στοφάνης.

ὸν τέκε Πηλῆος θυγάτηρ] ὅτι Φερεκῦδης τὴν Πολυδώραν φησὶν 20 ἀδελφὴν Ἀχιλλέως· οὐκ ἔστι δὲ καθ’ Ὁμηρον διαβεβαιώσασθαι. πιθανότερον οὖν ὅμωνυμίαν εἶναι, ὥσπερ καὶ ἐπ’ ἄλλων, ἐπεὶ προσέθη- κεν ἀν τεκμήριον τῆς πρὸς Ἀχιλλέα συγγενείας.

ἐκ τίνος Πηλεὺς Πολυδώραν ἔσχεν; ὡς μὲν Στάφυλός φησιν ἐν τῇ γῇ Θεσσαλικῶν, ἐξ Εύρυδίκης τῆς Ἀκτορος θυγατρός Φερεκῦδης 25 δὲ ἐξ Ἀντιγόνης τῆς Εύρυτίωνος, ἄλλοι δὲ ἐκ Λαοδαμείας τῆς Ἀλκ- μαίνων.

177. υἱοί] διὰ τοῦ ἰ μόνου γράφεται ἡ τελευταία συλλαβή· διὸ προπερισπαστέον ὅμοιώς τῷ “Νηληΐῳ υἱοῖ ἑοικώς” (Π. 2, 20). εἰ μέντοι διὰ τῆς εἰ διφθόγγου ἐγράφετο ἡ τελευταία, περιεσπάτο, ἀπ’ 30 εὐθείας οὖσα τῆς νιεύς, ὅμοιώς τῷ “νιεῖ ἐμ’ ὀκυμόρῳ” (Π. 18, 458).

178. *ὅτι ἔδνα τὰ ὑπὸ τῶν γαμούντων διδόμενα ταῖς γαμουμέναις.

179. τῆς δὲ ἑτέρης] ὅτι ἐπὶ τῆς δευτέρας εἰρηκεν ἑτέρας διὰ τὸ

5. αὐτὸς Bekkerus] αὐτῷ

16. *ὑπὸ—διαφανοῦς] ἀπὸ—δια-

φόνους

24. ἐν τῇ γῇ (*ἐν γῇ)] ἐν τῇ σ

26. ἄλλοι] *Σονίδας

*Λαοδαμείας] λαοδαμείης

μὴ ἐπιδέχεσθαι τὸ μέτρον εἰπεῖν δευτέρας. πρὸς αὐτὸν δὲ τὸ προδεδηλωμένου τῇ διικῆ διαστολῆ κέχρηται.

180. παρθένος τὸν ἔτικτε] ὅτι παρθένος λέγεται ὁ ἔξ ἔτι παρθένου νομιζομένης γεννώμενος, σκότιος δὲ ὁ κατὰ λαθραίαν μῖξιν καὶ οὐκ ἀπὸ νομίμου γάμου. καὶ ὅτι τὸ χορῷ καλή προσεκληπτέον 5 καλλίχορος, διαπρέπουσα ἐν τῷ χορεύειν.

182. *διασταλτέον βραχὺ μετὰ τὸ ἡράσατο.

183. χρυσηλακάτου] καλλιτόξου, ἡ χρυσῷ τῷ βέλει χρωμένης ἡλακάτην γὰρ καλοῦσι καὶ τὸ βέλος καὶ τὸ γυναικεῖον ἐργαλεῖον, ἔξ οὗ τὸ νῆμα ἐλκουσιν, ὡς ἐκεῖ ὁ ποιητὴς “ἡλακάτη τετάνυστο ἰοδινέφες 10 εἵρος ἔχουσα” (Od. 4, 135), καὶ τὸ ὑπὲρ τὸ ιστίον, ὅταν λέγῃ “καῦδ’ αὐτοῦ λίνα χεῦνον ὑπὸ ἡλάκατα τανύσαντες.”

κελαδεινῆς] κυνηγετικῆς, παρὰ τὸν γυγνόμενον ἐν τοῖς κυνηγίοις κέλαδον, ὁ ἐστι θύρυβον, ὡς που καὶ ἐν τῇ θήρᾳ τοῦ Καλυδωνίου συὸς “ἡ δ’ ἀμφ’ αὐτῷ θῆκε πολὺν κέλαδον καὶ ἀυτήν” (Il. 9, 543). 15

184. ὑπερῷ] ὅτι οἱ τῶν θηλειῶν θάλαμοι ὑπερῷοι, ἵνα μὴ εὐδίοπτοι ὁσιεῖν.

185. *ἀκάκητα] Ἀρίσταρχος προπαροξύνει· οἱ δὲ ἄλλοι ἀναλογίᾳ πειθόμενοι προπερισπῶσιν. ἐπείσθη δὲ ἡ παράδοσις.

‘Ερμείας ἀκάκητα] ὅτι τῇ προσαγορευτικῇ ἀντὶ τῆς ὄρθης κέχρητος, ἀντὶ τοῦ ἀκακήτης, ὡς κυανοχαῖτα ἀντὶ τοῦ κυανοχαίτης. καὶ οὐκ ἀπὸ τοῦ ἐν Ἀρκαδίᾳ ἀντροῦ Ἀκακήσιον προσηγόρευται καθ’ “Ομηρον ὁ ‘Ερμῆς Ἀκακήσιος, ἀλλὰ διὰ τὸ κακοῦ μηδενὸς παρατίος γίνεσθαι. ή ὁ μὴ δυνάμενος κακωθῆναι ὑπὸ ἐτέρου ὅθεν καὶ δοτὴρ ἔαν, ὁ ἐστι τῶν ἀγαθῶν.

25

188. *ἔξαγαγεν φώωσδε] οὔτως καὶ Ἀριστοφάνης, φώωσδε. Ζηνόδοτος προφώσθε.

ἔξαγαγεν φώως δὲ] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει προφώς. ἀγνοεῖ δὲ ὅτι ἐπὶ μὲν Εύρυσθέως (Il. 19, 118) οὔτως γράφειν ἐγχωρεῖ· πρὸ γὰρ τοῦ τεταγμένου ταῖς τικτούσαις χρόνου ἐγενήθη, διὸ καὶ ἡλιτός 30 μηνος εἴρηται· ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων οὐκέτι.

202. ὅτι Ζηνόδοτος ἐν ποιῶν γράφει χωρὶς τοῦ ἡ μητιάασθε, λαμβάνων ἀπὸ τῆς μήτιδος, οἶνον ἐβουλεύεσθε. γίνεται δὲ ἀδιανόητον· διὸ δεῖ σὺν τῷ ἡ γράφειν ἡτιάασθε. καὶ ὅτι πάνθ’ ὑπὸ μηνιθμόν

12. χεῦνον (χεύων Α) ὑπ’] *χεῦνον
ἐπ’

15. *αὐτῷ θῆκε] αὐτοῦς, omisso θῆκε
27. προφώσδε] προφώως δὲ

ἥτοι μετὰ πάσης μήνιδος καὶ χόλου, ἡ κατὰ πάντα τὸν τῆς μήνιδος χρόνον.

203. σχέτλιμε Πηλέος *υἱέ*] ὅτι ἀπέστροφε τὸν λόγον ἀπὸ τοῦ διηγηματικοῦ ἐπὶ τὸ μιμητικὸν, καὶ ἐλλείπει τὸ τάδε λέγων ἔκαστος ἐμὲ ἥτισασθε. καὶ ὅτι χόλῳ ἀρσενικῷς ἀντὶ τοῦ χολῆ. ἴπερβολικῷς 5 οὐ γάλακτι, ἀλλὰ χολῆ.

204. **ηγλεές*] ταῦτα ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς διασταλτέον δὲ ἐπὶ τὸ *ηγλεές*.

207. *ταῦτα*] ἐπὶ τὴν τὰ συλλαβὴν δξεῖα· ἐγκλιτικὴ γάρ ἐστιν ἡ με, ταῦτα με ἀγειρόμενοι. οὗτοις καὶ Ἀρίσταρχος. δέ μέντοι Κρατή- 10 τειος Ἐρμείας τὸ ἄμα λέγει ἐγκείσθαι. οὗτοι δὲ δώσει καὶ διὰ τοῦ θ τὴν γραφὴν, οὐκ ἔχουσαν οὕτως.

**θάμ’ ἐβάζετε*] Ἀρίσταρχος Ἰακὼς, θαμὰ βάζετε.

211. *ἄρθεν*] Ἀρίσταρχος δασύνει. δεῖ δὲ φιλοῦν, ὡς ἐπεδείξαμεν ἐν τῇ Α ῥαψῳδίᾳ (137), διαλαμβάνοντες περὶ τοῦ “ἄρσαντες κατὰ 15 θυμόν.”

217. **νευόντων*] στικτέον· μᾶλλον γὰρ ἐμφαίνει.

218. *θωρήσσεσθων*] γράφεται θωρήσσοντο.

222. *τὴν οἱ Θέτις*] ὅτι οὐ δωδεκαταιῶν ἀπέλιπε τὸν Ἀχιλλέα γεννήσασα ἡ Θέτις, καθάπερ οἱ νεώτεροι ποιηταὶ, ἀλλὰ συνεβίον 20 Πηλεῖ. ἐκπέμπει γοῦν ἐπὶ τὸν πόλεμον Ἀχιλλέα, καί φησιν (Π. 18, 59) “τὸν δ’ οὐχ ὑποδέξομαι αὗτις οἴκαδε νοστήσαντα δόμον Πηλήιον εἴσω” ὡς ἀν ἐπὶ τοῦ οἴκου μένουσα.

223. **ἄγεσθαι*] Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης θῆκ’ ἐπὶ ηγὸς ἰόντι.

224. οὐλων ὡς δούλων. προείρηται δὲ ἡμῖν τὰ τῆς ἀναλογίας. 25

227. **οὗτοις Ἀρίσταρχος*, ὅτι μὴ Διί, ἄλλοι δὲ διὰ τοῦ ἔ, ὅτε.

228. **οὗτοις Ἀρίσταρχος τὸ ρά, διὰ τοῦ ἐνὸς ρ.*

233. Ζεῦ ἄνα Δωδωνᾶ] ἐν χωρίῳ τῷ Ἱπερβορέῳ τῇ Δωδώνῃ τιμώμενε. Δωδῶναι δὲ δύο, ἡ μὲν Θεσσαλίας, ἡ δὲ Μολοσσίας. τινὲς δὲ Δωδώνην τὴν γῆν, παρόσον πάντα δίδωσιν δυσχείμερον 30 δὲ, ὅτι πάγοις καὶ κρυμοῖς ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ συνέχεται. τίς δέ ἐστιν ὁ τοῦ Δωδωναίου Διὸς λόγος, καὶ τῶν τόπων ἐξ ᾧ αὐτὸν

3. In marg. exter. ab alia manu ἀποστροφὴ λόγου ἀπὸ τοῦ διη-

γηματικοῦ ἐπὶ τὸ μιμητικόν.

10. Κρατήτειος] κρατήτιος

22. δόμον—εἴσω] δώμοιο πῆ, re- liquis omisssis.

29. *Θεσσαλίας] θαλασσίας

ἐπικαλεῖται οὕτως; Δευκαλίων μετὰ τὸν ἐπ' αὐτοῦ γενόμενον κατα-
κλυσμὸν παραγενόμενος εἰς τὴν Ἡπειρον ἐμαντεύετο ἐπὶ τῇ δρυὶ.
πελειάδος δὲ χρησμὸν αὐτῷ δούσης κατοικίζει τὸν τόπον, συναθροίσας
τοὺς περιλειφθέντας ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ, καὶ ἀπὸ τοῦ Διὸς καὶ
Δωδώνης μιᾶς τῶν Ὀκεανίδων Δωδώνην τὴν χώραν προσηγόρευεν. 5
ἡ ἱστορία παρὰ Θρασυβούλῳ καὶ Ἀκεστοδάρῳ.

Πελασγικέ] Πελασγία πρότερον ἡ Θεσσαλία ἐκαλεῖτο, ἐξ οὗ
Θαυμαστὸς καὶ ὑπὸ Πελασγῶν τιμώμενος, ἐπεὶ Πελασγοὶ κατώκουν
τὴν Δωδώνην, ἐκβληθέντες ἀπὸ Βοιωτίας ὑπὸ Αἰολέων.

234. Σελλοί] Πίνδαρος Ἐλλοί χωρὶς τοῦ σ, ἀπὸ Ἐλλοῦ τοῦ δρυ- 10
τόμου, φασὶ τὴν περιστερὰν πρώτην καταδεῖξαι τὸ μαντεῖον.

ἀμφὶ δὲ Σελλοί] ὁ μὲν Πίνδαρος Ἐλλοὺς αὐτοὺς οἴεται. δεῖ δὲ
ἀπὸ τοῦ σ ἄρχεσθαι τὴν λέξιν, ἀπὸ Σελλήντος ποταμοῦ. ὅξινεται
δὲ τὸ ὄνομα· τὰ γὰρ εἰς λός ἐτέρφ λ παραληγόμενα, οὗ τὸ ἄ μὴ
προηγεῖται, ὅξινεται. κιλλός εἶδος χράματος (ἐν Στεφανοπάλισιν 15
Εύβοιάν “εὔχρων τι κιλλὸν μανθάνεις θερίστριον”), πολλός, κυλλός,
Ἐλλός ἢ Σελλός (“ἀμφὶ δὲ Σελλοί”), σκελλός, φελλός τὸ προση-
γορικόν. τὸ δὲ Γάλλος καὶ ἄλλος τὸ ἄ ἔχει πρὸ τοῦ λ· ἔτι δὲ τὸ
ἄλλος καὶ ὡς ἐπιμεριζόμενον βαρύνεται.

πρὸς τὸ τῆς γραφῆς ἀμφίβολον οἱ μὲν γὰρ Σελλοὺς, οἱ δὲ 20
Ἐλλοὺς ἔξεδέξαντο. δεῖ δὲ νοεῖν ὡς ἔστιν ἐκ πλήρους Σελλοῖς καὶ
γὰρ ὁ συνορίζων τοῖς τόποις ποταμὸς Σελλήνεις, ἀφ' οὗ εἰκὸς τοὺς
παροίκους Σελλοὺς καλεῖσθαι.

235. ὑποφῆται] ὑπομάντεις ἱερεῖς, ὃ ἔστι χρησμῷδοι, θεο-
λόγοι, προφῆται προφήτας γὰρ λέγουσι τοὺς περὶ τὰ χρηστήρια 25
ἀσχολουμένους καὶ τὰς μαντείας τὰς γινομένας ὑπὸ τῶν ἱερέων
ἐκφέροντας.

ἀνιπτόποδες] ἡτοι βάρβαροι σκληρῶς τε καὶ νομαδικῶς ζῶντες,
ταύτην ἔχοντες δίαιταν ὡς μηδὲ ἀπονίζεσθαι τοὺς πόδας διὰ τὸ
μὴ παραδέξασθαι τὴν ἐκ τοῦ πρώτου βίου μεταβολὴν, ἡ τοῦτο ἐκ 30
τινος ἔθους ἐπὶ τιμῆ τοῦ θεοῦ ποιοῦντες· ἔνιοι γὰρ καὶ λουτρῶν
ἀπέχονται καὶ τῆς τοιαύτης ἐπιμελείας. τινὲς δὲ αὐτοὺς διὰ τοῦτο
λέγουσιν ἀνιπτόποδας, ὅτι οὐκ ἔξιστιν ἔξιν τοῦ ἱεροῦ· διὸ οὕτε

7. ἐξ οὗ Θαυμαστὸς καὶ ὑπὸ] (Πελασγικὸς Bekkerus) ὡς ὑπὸ^{15.}
Scholion non integrum. In ed. 15. Στεφανοπάλισιν] στεφανοπο-
Romana est ἐξ οὗ καὶ Πελασγὸς λίσιων

ἀπολούεσθαι ἀνάγκην ἔχουσιν.⁹ Ανδρων δὲ ἐν ἴστορίαις φησὶν οὕτως κληθῆναι, ἐπεὶ φιλοπόλεμοι οὗτες οὕτως ἔσυτοὺς ἐσκληραγώγουν. 'Αλέξανδρος δέ φησιν ὁ Πλευρώνιος ἔθνος εἶναι τοὺς Ἑλλοὺς ἀπόγονον Τυρρηνῶν, καὶ διὰ πατρῷον ἔθος οὕτω τὸν Δία θρησκεύειν.

236. ἡ διπλῆ, ὅτι οὐ προσινέσταται περὶ τῆς τῶν Ἀχαιῶν 5 κακώσεως εὐχόμενος, οὐδὲ κατ' εὐχὴν τετίμηται, ἀλλὰ διὰ τὰς τῆς Θέτιδος λιτάς. διὸ ἀθετητέον τὸν ἔξης τίμησας μὲν ἐμέ· καθολικῶς γὰρ λέγει, καὶ οὐκ εἰς ἀφωρισμένον ἀναφέρει καὶ πρὸν τὸν τῆς μήνιδος.

237. τιμήσας μὲν ἐμέ] ὁ μὲν ὀβελὸς πρὸς τὴν προειρημένην 10 ἀθέτησιν, ὁ δὲ ἀστερίσκος, ὅτι ἐκ τῆς τοῦ Χρύσου εὐχῆς (Il. 1, 454) μετενήκεται.

239. *ὅτι υἱῶν ἀγῶνι τῷ ἀθροίσματι καὶ ναυστάθμῳ.

243. ἐπίστηται] ἡ διπλῆ, ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἐπιστέαται. ἀγνοεῖ δὲ ὅτι τὰ τοιαῦτα ρήματα πληθυντικά ἔστι, καὶ νῦν ἀνάλογον 15 ἔξει τὸ ἐπιστέαται τῷ ἐπίστανται, ὥπερ οὐ συμφωνεῖ. ἔστιν οὖν ἀντὶ τοῦ ἐπισταται, καὶ μετείληπται τὸ ἄ εἰς τὸ ἦ.

245. *βαρέως τὸ ἵω ρῆμα δισύλλαβον ὁ γὰρ πέρ σύνδεσμος.

248. τεύχεσί τε σὸν πᾶσι] κατὰ παράθεσιν ἐδεξάμεθα ἐνθάδε τὴν σύν πρόθεσιν διὰ τὴν διαστολὴν τὴν πρὸς τοὺς ἑταίρους. διὸ προ- 20 περισπᾶται τὸ πᾶσι, σὸν τεύχεσι πᾶσι καὶ τοῖς ἑταίροις. ἔστι μέντοι καὶ σύνθετόν ποτε, καὶ τρίτη ἀπὸ τέλους ἔσται ἡ ὀξεῖα ἀπ' εὐθείας τῆς σύμπαντες καὶ αἰτιατικῆς τῆς σύμπαντας· “τοῖς δ' οὔτις δυνήσεαι ἀχνύμενος·” καὶ οὕτως ἀνεγνώσθη τὸ “σύμπασι Πυλίοισι” (Od. 3, 59). καὶ δῆλον ὅτι ἐνθάδε μὲν ἡ γραφὴ διὰ 25 τοῦ μὲν ἔστι, ἐπεὶ κατὰ σύνθεσιν, ἐν δὲ τῷ “τεύχεσί τε ξὺν πᾶσι” φυλάξει τὸ ὑπερβαθμόν τοῦ ἔστι.

252. *διχῶς γράφεται, καὶ σόον καὶ σάον.

254. *οὕτως ἀπέθηκε διὰ τοῦ ἄ.

260. εἰνδίοις] ὅτι τὴν αὐτὴν διάνοιαν ἔχει τῷ ἔξης, καὶ ὑγιέ- 30 στερον εἴρηται.

261. αἰὲν κερτομέοντες] ἀθετεῖται, ὅτι τὸ κερτομεῖν οὐ τίθησιν

8. *eis addidit Lehrsius.*

lemmati εἰσεται ἡρα καὶ οἰος

10. Praefixus est obelus cum asterisco.

20. ἑταίρους—ἑταίροις Bekk.] ἑτέ-
ρους—ἑτέροις

14. Diple περιεστιγμένη praefixa

32. ὅτι addidit Cobetus.

ἐπὶ τοῦ δι' ἔργων ἐρεθίζειν, ἀλλὰ διὰ λόγων. καὶ ὅτι διὰ τοῦ προειρημένου στίχου ταυτὸν εἴρηται. τὸ γὰρ εἰνοδίοις ταυτόν ἔστι τῷ ὁδῷ ἐπὶ οἰκὶ ἔχοντας, καὶ τὸ ἐριδμαίνωσιν τῷ κερτομέοντας, καὶ τὸ ἀεὶ τῷ ἔθοντες, ἐξ ἔθους συνεχῶς ἐπιφοιτῶντες.

* ἡθέτει καὶ Ἀριστοφάνης.

5

* Ἀρίσταρχος ἔχοντας διὰ τοῦ ἄ, καὶ ἀπασαὶ.

262. *τιθεῖσι] προπερισπᾶται· προείρηται δέ.

265. πρόσσω πᾶς πέτεται] ὅτι πληθυντικῶς εἰπὼν “οἱ δὲ ἄλκιμοι ἥτορ ἔχοντες” ἐνικὸν ἐπιφέρει “πᾶς πέτεται” διὰ τὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ πᾶς πληθυντικὴν εἶναι, μόνον δὲ τὸ σχῆμα ἐνικὸν, ὅμοιον τῷ “ἄγρο- 10 μενοι πᾶς δῆμος” (Il. 20, 166).

274. οὐδέν] ὅτι τὸ δεῖ παρέλκεται· ἔστι γὰρ ὅτι τὸν ἀριστον τῶν Ἀχαιῶν οὐκ ἔτισεν.

281. ὅτι ἴδιας ἐίρηκε φάλαγγες ἐλπόμενοι πρὸς τὸ νοητόν· σύστημα γὰρ ἀνδρῶν εἰσὶν αἱ φάλαγγες. ἢ δεῖ τὴν πτῶσιν μετα- 15 λαβεῖν, ἐλπομένων.

290. *Ἀρίσταρχος Ἰακῶς ἀμφὶ φόβηθεν.

293. * αἰθύμενον] ἐν ἄλλῳ ἀκάματον.

298. * κινήσῃ] ὑπ' ἀνέμου δηλονότι.

299. * πρώσεν] ὡς σώφρονες. προείρηται.

20

οἱ λόφοι τῶν ὅρῶν παρ' Ἀργείοις. ἔστι δὲ τοῦ πρῶνες διαιρεσις.

299, 300. ἐκ τ' ἔφανεν πᾶσαι σκοπιαί] ὅτι ἐνταῦθα οἰκείως κεῖνται· ἐπικειμένης γὰρ τῆς Τρωϊκῆς φάλαγγος ὡς νέφους ὅρει, αἴφνιδίως ὡς ἀνεμος ἐπιπνεύσας ὁ Πάτροκλος ἀπώσε καὶ ἐτρέψατο. ἐν δὲ τῇ Θ (557) κακῶς.

25

300. ὑπερράγη] ἔξαίφνης διέλαμψεν αἴθριον. ὁ δὲ λόγος, ἔνοροῦ δὲ καὶ πυρώδους πνεύματος περὶ τὴν παχύτητα τῶν νεφῶν ράγεντος, ὑπὸ τὸν οὐρανὸν ἔξελαμψεν αἴθηρ, τουτέστιν ἀστραπὴ ἐγένετο. διορῶνται οὖν, φησὶ, καὶ τοῦ αἰθέρος ἀστέρες νεφέλης ράγείσης.

305. ἐν ἔστι τὸ ἀνθίσταντο, οὐχὶ ἄντα ἐπίρρημα καὶ ἵσταντο, 30 ὡς τινες.

*ζητῷ περὶ τοῦ τόνου τοῦ ὑποεῖκον, πῶς δεῖ ἀναγινώσκειν.

2. εἰνοδίοις — τῷ Vill.] ἔχοντας
—τὸ

16. *ελπομένω] ἐλπομένω

7. προπερισπᾶται] προπεριθ, quod
etiam προπερισπαστέον esse potest.

22. Asteriscus praefixus.

10. τῷ] τὸ

23. κεῖνται Bekk.] κεῖται

26. *ἔξαίφνης] αἴφνις

307. *τὸ δηγεμόνων βέλτιον ἡ συνήθεια τοῖς ἀνω προσνέμει.

308. αὐτίκ' ἄρα] τοῦτο καὶ ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς δύναται λέγεσθαι, οὐα στίξωμεν ἐπὶ τὸ νιός. κοινὸν δὲ νοηθήσεται κατ' ἐκείνης τῆς διανοίας τὸ ἔλευ.

311. *Θόαντα] πρὸς τὴν ὄμωνυμίαν, ὅτι Τρωϊκὸς ὁ Θόας οὗτος. 5

315. *μύν] μύνες καλοῦνται αἱ συνεστραμμέναι σάρκες.

317. Νεστορίδαι δ' ὁ μέν] πρὸς τὸ σχῆμα, ἵτι ἀντὶ τοῦ Νεστορίδῶν ὁ μὲν Ἀντίλοχος οὐτασεν Ἀτύμνιον, ὁ δὲ Θρασυμῆδης Μάριν.

*μετὰ τὸν δέ σύνδεσμον διασταλέον.

324. ἄχρις ἄραξε] Ἀρίσταρχος ὡς μέχρις ἀνεγίνωσκε, παρὸ καὶ ιο ἐγένετο. ἐκεῖνο δὲ ἔχομεν λέγειν, ὡς τὰ εἰς τὸ ἐπιρρήματα δισύλλαβα βαρύνεται, ὡς ἔχει τὸ ἄνις ἄλις μόγις ἄχρις αὖθις. δέξνεται δὲ τὸ χωρίς καὶ ἀμφίς, διότι μακρὰν ἔσχεν ἦτοι φύσει ἡ θέσει. τὰ μέντοι βαρυνόμενα ἦτοι βραχεῖαν εἴχεν ἢ τὴν κοινὴν καλουμένην, ἥτις ἐδύνατο σχεδὸν βραχεῖα εἶναι. διὸ ἐμάχετο τὸ αὖθις βαρυνό- 15 μενον. δοκεῖ δέ μοι ἀποφυγεῖν τὴν ὀξεῖαν, ἐπεὶ καὶ τριχῶς ἐλέγετο κατὰ τὸ τέλος, αὖθις αὖθις αὖθιν. τὸ δὲ τοιοῦτον ἐωρᾶτο καὶ ἐπὶ τοῦ πέρυσι βαρυνομένου.

326. ὡς τὰ μὲν διοιοῖσι καστιγνήτοισι] ἡ διπλῆ, ὅτι πτῶσις ἥλακται, δοτικὴ ἀντὶ γενικῆς, καὶ ἡ ὑπό πρόθεσις παρεῖται· ἔστι 20 γὰρ ἀντὶ τοῦ ὡς τὰ μὲν ὑπὸ δοιῶν καστιγνήτων δαμέντε.

336. μέλεον] ὅτι μέλεον ἀντὶ τοῦ μελέως, ματαίως. καὶ διὰ παντὸς οὗτως "Ομηρος χρῆται· οἱ δὲ τραγικοὶ ἐπὶ τοῦ οἰκτροῦ καὶ τάλανος, καὶ ἡ συνήθεια. πρὸς δὲ καὶ ἡ σημειώσις.

339. θεῖεν] ἀντὶ παρωχημένου τοῦ ἐπάταξε. ποικίλλει δὲ συνήθως 25 τὰς πληγάς.

342. κικηέις] ἀπὸ τοῦ κίκημι· ἢ τῆς κικών παθητικὸν, ὡς τῆς λιπών ἡ λιπείς, τῆς ἐριπών ἡ ἐριπείς.

349. βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ ὄφθαλμοί. ἔσται δ' ὁ λόγος, ἐπιληρώθησαν δὲ αὐτοῦ οἱ ὄφθαλμοὶ αἷματος, δὲ δὴ διά τε τοῦ στό- 30 ματος καὶ τῶν ρίνῶν χανὼν ἀπεφύσησεν.

351. *βραχὺ διασταλτέον Δαναῶν διὰ τὸ ἀπεμφαῖνον.

*ἐν ἄλλῳ ἄνδρᾳ ἀρίστους.

I. Scholion bis scriptum, ad sinistram et dextram.

6. μύν] μνίες

σάρκες] σάρκαι

24. δ Friedl.] οὐς

32. Δαναῶν] δαναοί

352. ώς δὲ λύκοι] ὅταν ἐνὸς ἔφοδον δηλῶσαι θέλῃ, λέοντα εἰς τὴν εἰκόνα παραλαμβάνει “ἥτοι ὁ μὲν πρώτησι βόεσσι” (Π. 15, 634). νῦν δὲ τὴν τοῦ πλήθους ἔφοδον ἐμφῆναι βουληθεὶς τὰ ἀγεληδὸν ἔφορμῶντα ζῷα παρέλαβε, τοὺς λύκους.

353. μήλων] προβάτων καὶ αἰγῶν. ἐν ἄλλοις “μῆλ’ ὅιες τε καὶ 5 αἴγες” (Od. 9, 184). πρόβατα γὰρ πάντα ἐκάλουν τὰ θρέμματα οἱ παλαιοί, καὶ Εὔπολις προβατικὸν χορόν φησι τὸν ἐξ αἰγῶν.

*οὗτος αἴ τε, θηλυκῶς, αἱ ὅιες.

354. διέτμαγεν] ἡ διπλῆ, ὅτι οὗτος δεῖ γράφειν διέτμαγεν ώς κόσμηθεν, ἵν’ ἣ διετμάγησαν, παθητικῶς· τὸ γὰρ διέτμαγον ἐνεργη- 10 τικόν ἐστιν.

*οὗτο διὰ τοῦ ἐ διέτμαγεν.

• 358. Αἴας δὸς μέγας] ἡ διπλῆ, ὅτι συγκριτικῶς λέγεται πρὸς τὸν ἔτερον Αἴαντα ὁ μέγας, δὸς Τελαμώνιος, ἐπεὶ ἐκεῖνος μείων.

361. ὅτι τὸ σκέπτετο ἵσον τῷ οἴον ἀπεσκόπευε καὶ παρετήρει 15 εἰς τὸ μὴ πληγῆναι.

364. Οὐλύμπου] ὅτι σαφῶς οὐκ ἔστιν “Ολυμπος καὶ οὐρανὸς ὁ αὐτός” ώς γὰρ ἀφ’ ἔτέρου ἐφ’ ἔτερόν φησι τὸ νέφος ἔρχεσθαι. οὐδὲ μὴν τόπος ἐποιράνιος· ὁ γὰρ “Ομηρος ἀπὸ τῶν γυμνωσκομένων πᾶσι ποιεῖται τὰς ὅμοιώσεις. καταλείπεται τοίνυν τὸ ὄρος σημαίνεσθαι· 20 καὶ γὰρ ἀπὸ τῶν ὄρῶν λέγει τὰ συνεστῶτα νέφη μεταχωρεῖν” “ώς δ’ ὅτ’ ἀφ’ ὑψηλῆς κορυφῆς ὅρεος μεγάλοιο κυνήση πυκινὸν νέφος” (297). τοιγαροῦν καὶ ὅταν λέγῃ “ώς δ’ ὅτ’ ἀπ’ Οὐλύμποιο νέφος ἔρχεται,” ἀπὸ ὄρους σημαίνειν.

365. πῶς αἰθέρος; τὰ γὰρ πάθη ταῦτα περὶ τὸν ἀέρα συμβέ- 25 βηκεν. τάχα οὖν συγχεῖται ὁ ἀπὸ πρὸς τὸν αἰθέρα, ώς καὶ ἐν τῇ Λ (54) “αἴματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος” καὶ “Ζεὺς δ’ ἔλαχ’ οὐρανὸν εὐρὺν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέεσσιν” (Π. 15, 192). οὐ γὰρ αἱ νεφέλαι ἐν τῷ αἰθέρι.

τοῦτο ἔκατέροις δύναται προσδίδοσθαι. τὸ μέντοι ζήτημα ὅμοίως 30 μένεις ἀέρος γὰρ πάθη ταῦτα. τάχα οὖν κεῖται ὁ αἰθὴρ ἀντὶ τοῦ ἀέρος.

371. ἄξαντ’ ἐν πρώτῳ ῥυμῷ] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἄκρω, καὶ οὐχ ώς δευτέρου ὄντος ῥυμοῦ· εἰς γάρ ἐστι. “πρώτησιν δὲ πύλησιν” (Il. 8, 411) ἀντὶ τοῦ ἄκρως.

372. *σφεδανόν] οὗτος ώς σφιδρόν. προείρηται.

35

2. πρώτησι] πρώτεσσι

5. ὅιες] ὕες

374. τμάγεν] καὶ τοῦτο διὰ τοῦ ἔ.

375. ὑπὸ τὰ νέφη ἡ ὑπὸ τῶν ἀνέμων.

376. *νεῶν ἄπο καὶ κλισιάν] ἐν ἄλλῳ ἀψόρρον προτὶ ἀστυ
έλιχθέντων ὑπ' Ἀχαιῶν.

379. οὗτος Ἀρίσταρχος, ἀνακυμβαλίαζον, διὰ τοῦ αὐτοῦ γὰρ 5
ἔκαστοτε τὰ σύνθετα μεταβάλλει παρὰ τοῖς Ἰωσιν.

*οὗτος Ἀρίσταρχος, ἄλλοι δὲ ἀνεκυμβαλίαζον.

387. οἱ βίῃ] περὶ ἀδικίας κριτῶν.

*θέμιστας] ὅτι ἀντὶ τοῦ δίκας.

390. *κλιτὺς αἱ ἀποκλίσεις τῶν ὄρῶν.

10

πολλὰς δὲ κλιτύς] ἐχρῆν μὲν διὰ τὸ κλιτύας οὐρῆας περισπᾶσθαι
τὸ κλιτύς, ἀνεγγώσθη δὲ κατ' ὅξειαν τάσιν ἐν ἐγκλίσει, ὁμοίως τῷ
“κυνηγίδας ράπτας δέδετο, γραπτὺς ἀλεείνων” (Od. 24, 228).

σχόλιον. ἐν μέντοι τῇ Ὁδυσσειακῇ προσῳδίᾳ φανερῶς τὸ γραπτὺς
περισπᾶ, καὶ φησιν ὅτι εἴη εἰρηκὼς ὡς καὶ τὸ κλιτύς δεῖ περισπᾶ- 15
σθαι. ἀμφίβολος οὖν ἐφ' ἕκατέρων ὁ τόνος· εἰ γὰρ τοῖς ἐνταῦθα
εἰρημένοις πεισθείημεν, ἐκεῖνο ἀνθέλκει, εἰ δὲ ἐκείνοις, τοῦτο πάλιν
ἀντίκειται.

χαράδραι] πρὸ τέλους ἡ ὅξεια, ὡς φαρέτραι. προείρηται δὲ τὰ
τῆς ἀναλογίας. οὗτος δὲ καὶ Ἀρίσταρχος.

20

392. ἐπικάρ] ὅτι ἐπὶ κάρα ἐστὶ κατ' ἀποκοπήν. σημαίνει δὲ τὴν
ἀνωθεν καταφορὰν τοῦ ὑδατος. οὐ λέγει δὲ ὁ ποιητής ποτε κάρα,
ἄλλὰ κάρη. αὐτὸ δὲ τὸ κάρη τοῦ κάρηνόν ἐστιν ἀποκοπή. τὰ γὰρ
εἰς ἡ οὐδέτερα ἡ δυϊκά ἐστιν ἡ πληθυντικά.

399. *δουρὶ φαεινῷ] ἐν ἄλλῳ βάλε ποιμένα λαῶν.

25

401. *ὅτι ὡς περὶ ἄλλου ἐπήνεγκεν ὁ δὲ Θέστορα, τοῦ λόγου
ὅτος περὶ τοῦ αὐτοῦ.

402. οὐ στικτέον μετὰ τὸ ὄρμηθείς, ἀλλὰ διασταλτέον· ἐπανα-
λαμβάνει γάρ. γίνεται οὖν τὸ ἔξῆς οὗτος, ὁ δὲ Θέστορα Ἡνοπος
νιὸν δεύτερον ὄρμηθεὶς ἔγγει νίκη παραστάς.

30

403. *ἄλείς] συστραφείς.

ὅτι τὸ ἐκ γὰρ πλήγη ἀντὶ τοῦ ἔξεπλάγη γάρ, κατὰ μετάληψιν
τοῦ ἡ εἰς τὸ α.

1. Sic supra versum.

11. οὐρῆας] οὐρεῖας Lehrsius.

2. Infra ultimam textus lineam.

26, 27. Haec bis scripta, ad

8. περὶ ἀδικίας κριτῶν a m. rec. in dextram et sinistram.
margine exter.

406. *ἔλκε χωρὶς τοῦ ἡ Ἀρίσταρχος, καὶ ἔξῆς (409) ὡς ἔλκ' ἐκ δίφροιο.

407. ἴερὸν ἵχθυν] ὅτοι μέγαν, ἢ Ποσειδῶνος, ἢ τὸν ἀνετὸν, διὰ τὸ μὴ πεπτωκέναι οὐπὸ χρῆσιν τὴν ἀπὸ τῶν ἵχθυντων τροφὴν ἐπὶ τῶν ἥρώων, μήτη γε κατὰ τὸ σπάνιον δι' ἀνάγκην λιμοῦ. 5

πέτρῃ ἐπὶ προβλῆτι] ὅτι οὐκ ἐπὶ τι εἴδος ἵχθυντος φερόμενος εἴρηκε ἴερὸν ἵχθυν, καθάπερ τινὲς ἀποδεδώκασι τὸν πομπίλου, οἱ δὲ τὸν κάλλιχθυν· ἀλλὰ κοινότερον τὸν ἀνετὸν καὶ εὐτραφῆ, ὡς ἴερὸν βοῦν λέγομεν τὸν ἀνειμένον.

408. λίνῳ] αἱ γὰρ ὄρμιαι λιναῖ, περὶ ὧν ἦπτον συρίγγια κερά- 10 τινα, ἵνα μὴ ἀποτρώγωσιν οἱ ἵχθυντες τὸ λίνον.

415. Ἀμφοτερὸν] εἰς διαστολὴν τὸ κύριον ὀξυτόνως ἀνέγνω ὁ Ἀρίσταρχος ὡς δεξιερὸν· καὶ ἐπείσθησαν οἱ γραμματικοί. περὶ δὲ τῆς τοιαύτης ἀνωμαλίας τοῦ ἀνδρὸς ἐν ἑτέροις ἡμῖν εἴρηται.

419. *ἀμιτροχίτωνας] τοὺς χιτῶνας μὲν ἔχοντας, τὰς δὲ μίτρας 15 μὴ ἔκωσμένους.

428. ὥστ' αἰγυπτοι] ἄκρως τὸ ὄμοιώματα παρετήρησεν· οὐ γὰρ ἀφανῶς συμβάλλει τὰ ζῷα ταῦτα εἰς μάχην· φησὶ γοῦν καὶ Ἀλέξ- ανδρος ὁ Μύνδιος μετὰ βοῆς ἐπὶ πετρῶν ταῦτα μάχεσθαι.

430. ὡς οἱ κεκλήγοντες] ὡς λέγοντες, ἀπὸ εὐθείας ἐνικῆς τῆς 20 εἰς ὑ, κεκλήγων. ἔθος δὲ τῷ ποιητῇ οὗτῳ σχηματίζειν.

*ἐν τῇ ἑτέρᾳ τῶν Ἀριστάρχου κεκληγότες.

432. ὅτι Ζηνόδοτος καθόλου περιγράφει τὴν ὄμιλίαν τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἡρας, οὐκ αἰσθόμενος ὅτι πολλὰ κατὰ συμπέρασμα λέγει ὁ ποιητὴς σιωπωμένως γεγονότα, καὶ οὐ δέον ἐπιζητεῖν πῶς ἡ μικρὸν 25 ἔμπροσθεν (Π. 15, 79) ἐπὶ τὸν Ὁλυμπὸν παρακεχωρηκοῦα νῦν ἐπὶ τῆς Ἰδης ἐστίν.

*αἵμομίκτου Διὸς ἀνασκαφῆ τὰ ἔτη.

436. τὸν μὲν πρῶτον ἡ ὀξυτονητέον, τὸν δὲ δεύτερον περισπαστέον, 30 ἢ ἥδη χείρεσσιν.

445. *αἱ κε ζών] οὗτως Ἀρίσταρχος μονοσυλλάβως, ζών· ἄλλοι δὲ ζών.

οὗτως ζών αἱ Ἀριστάρχου, ἀπ' εὐθείας τῆς ζώς, τὸν ζών· “ἢ κε ζώς ἀμενηνὸς ἔα” (Il. 5, 887).

8. ἀνετὸν] Conf. schol. ad 10, 56.

29. τὸν μὲν] τὸ μὲν

31. ζών (sic recte in textu)] ζῶν

33. ἢ κε Bekk.] ἀφίηκε

τὸ ὅνδε εἴτε ἔχει παρέλκοντα τὸν δέ σύνδεσμον, εἴτε ὅμοιόν ἐστι τῷ οἰκόνδε ἀντὶ τοῦ εἰς οἶκον, πάλιν ἐν τῇ συντάξει βαρυτονηθήσεται, ὡς ἐν τῷ “ἀγρούδε προϊάλλε” (Od. 15, 370), ὥστε περισσὴ ἡ ὁξεῖα ἐν τῇ ὅν αὐτιατικῇ κατὰ τὴν σύνταξιν.

450. *'Αρίσταρχος φίλος ἐστί, ἄλλοι δὲ φίλον ἐστί. 5

453. *ἐπειδῆ] ἐν ἄλλῳ ἐπὶ ἦν δῆ.

454. πέμπειν μιν θάνατόν τε] ὅτι σαφῶς οὐδυνμον μετὰ τοῦ οὐ καὶ ἐπὶ τῶν ἀμφιβόλων ἄρα τόπων σὺν τῷ οὐ ἐκληπτέον. καὶ ὅτι τῷ ἀπαρεμφάτῳ κέχρηται ἀντὶ προστακτικοῦ τοῦ πέμπε.

455. *ἴκωνται] ἐν ἄλλῳ ἰκοιτο. 10

463. ἐνθ̄ ἦτοι Πάτροκλος] πάλιν διὰ μέσου ὁ ἔξῆς στίχος, καὶ καὶ ἐπανάληψιν εἴτε τὸν βάλε νείαιραν, ὥστε εἰναι τὸ ἔξῆς, ἀγαθὸν Θρασύδημον βάλε νείαιραν.

*Θρασύμηλον] ἐν ἄλλῳ Θρασύδημον.

466. Σαρπηδὼν δ' αὐτοῦ μὲν ἀπήμβροτι δουρὶ φαεινῷ δεύτερον ὄρμη- 15 θείς] δοκεῖ διὰ τούτων συγχεῖσθαι ἡ διαφορὰ τοῦ βαλεῖν καὶ οὐτάσαι βέβληται γὰρ ὁ Πήδασος. καὶ μή ποτε γραφή τις ἐφέρετο, δι' ἦς τὸ τῆς λέξεως σύνθετος ἐφύλασσεν “Ομηρος” οὐ γὰρ ἀν αὐτὸ ἀπαραμύθητον ὁ Ἀρίσταρχος ἀφῆκεν. ἐν τοίνυν τῇ Φιλήμονος οὔτως ἐφέρετο ὁ δὲ Πήδασον ἥλασεν ἵππον ἔστι γὰρ ὅτε ἐπὶ τῆς σπληγῆς 20 τὸ ἥλασεν κεῖται, ὡς ἐπὶ τοῦ Ἀρήτου (Il. 17, 517) “καὶ βάλεν ‘Ἀρήτοι,’ εἴτα “νειαίρῃ δὲν γαστρὶ διὰ ζωστῆρος ἔλασσεν.” διὰ μέντοι τοῦ οὐ γραπτέον τὸ δεύτερον ὄρμηθείς.

467. δεύτερον ὄρμηθείς] ὅτι ἔξ ἐπαναλήψεως τὸ ἄρθρον εἴληφε κατὰ τοῦ αὐτοῦ προσώπου καὶ οὐ περὶ ἑτέρου λέγει, ἀντὶ τοῦ Πήδα- 25 σον δὲ οὗτασεν. καὶ ὅτι δοκεῖ συγκεχύσθαι τὸ οὗτασε βεβλήκει γὰρ τὸ δόρυ.

468. *ἄισθων] βαρυτονητέον ὡς ἔσθων· καὶ εἴρηται ὅτι ὁμοίως ἐγένετο τῷ βιβάσθων.

481. ἀλλ' ἔβαλ'] ὅτι σαφῶς διὰ τοῦ ἔβαλε σημαίνει τὸ ἔτυχεν 30 εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον, ὅπου αἱ φρένες ἐγκαθειργμέναι εἰσὶ περὶ τὴν ψυχῆν.

482. ἀχερωΐς] δένδρον δὲ καλεῖται λεύκη. ἔνιοι δὲ φηγοῦ εἶδος εἴπον αὐτήν.

2. τῷ] τὸ 6. δῆ] δὴ τότε (pro τόν γε)

32. ψυχήν] καρδίαν Lehrsius.

483. Ἀρίσταρχος κατ' ἴδιαν τὸ οὔρεσι καὶ τὸ τέκτονες. Νικίας δὲ συνθέτως ἀνέγνω οὐκ ἀναγκαῖον δέ.

488. *διὰ τοῦ ὑ, ἐν εἰλιπόδεσσι, αἱ Ἀριστάρχου.

491. ὅτι τὸ μενέαινεν ἐνθάδε μὲν ἐλιπούμει, ἐν ἄλλοις δὲ προεθυμεῖτο, ως τὸ “μενέαινε κῦδος ἀρέσθαι” (Π. 21, 543). ἡ ἐθυ- 5 μοῦτο.

492. τὸ μετ' ἀνδράσιν ἔκατέρῳ δύναται προσδίδοσθαι. εἰ μὲν οὖν τοῖς ἄνω, ἔσται πολεμιστὴν αὐτὸν ἐν τοῖς ἀνδρειοτάτοις λέγων· εἰ δὲ τοῖς ἔξης, καὶ αὐτὸν χρῆσει τινὰ λόγον. βέλτιον δὲ τοῖς ἄνω μᾶλλον γὰρ εὑφωνόν τε καὶ ἐμφατικόν ἔστι τὸ οὗτος ἄρξασθαι, νῦν 10 σε μάλα χρή, καὶ νῦν σοι ἐελπέσθω.

496. ὅτι ἦτοι ἀπέστροφε τὸν λόγον, ως περὶ ἑτέρου λέγων Σαρπηδόνος ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ· ἡ ἐλλείπει τὸ ταῦτε λέγων, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ἀντὶ προστακτικοῦ κεῖται, ἵνα δὲ, ὅτρυνον Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας ταῦτε λέγων, Σαρπηδόνος ἀμφὶ μάχεσθαι. 15

497. δύναται ἀναστρέφεσθαι ἡ περί, ἵνα τοιοῦτό τι ἥ, περὶ ἐμοῦ μάχου· δύναται δὲ καὶ ως ὁ Ἀσκαλωνίτης ἀξιοῦ φυλάσσειν τὸν τόνον, ἀντὶ τῆς ὑπέρ κειμένη, ἀντὶ τοῦ ὑπερμάχει. εἴρηται δὲ περὶ τῶν ἐναλλασσόντων προθέσεων ως φυλάσσουσι τοὺς αὐτοὺς τόνους.

499. *εἰ κέ μ' Ἀχαιοί] ἐν ἄλλῳ εἰ κεν Ἀχαιοί. 20

500. τεύχεα συλήσωσι νεῦν ἐν ἀγῶνι] ἡ διπλῆ, ὅτι νεῶν ἀγῶνα τὸ ἄθροισμα, τὸ ναύσταθμον. καὶ ἐν ἄλλοις εἶπε “θεῖον δύσονται ἀγῶνα” (Π. 7, 298), τὴν συναγωγὴν τῶν θεῶν.

502. τέλος θανάτοιο] ὁ δὲ θάνατος αὐτοὺς ἔλαβεν τούς τε ὁφθαλμοὺς καὶ τὰς ρίνας, ἐπεὶ οἱ τελευτῶντες οὔτε βλέπουσιν οὔτε ἀνα- 25 πνέουσιν οὔτε δὲ φρένας ἔχουσιν.

504. ἔλκε δόρυ] οὕτως Ἀρίσταρχος ἔλκε χωρὶς τοῦ ἶ, καὶ ἔχοντο οὕτως διὰ τοῦ χ.

507. *διὰ τοῦ ἐ λίπεν, ἐπειδὴ τὰ ἄρματα τῶν ἀνάκτων ἐλείφθησαν, ἡρημώθησαν. Ζηνόδοτος δὲ διὰ τοῦ ὁ λίπον. 30

ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἐπεὶ λίπον, ἀγνοῶν ὅτι τὸ λίπεν νῦν οὐκ ἔστιν ἐνικὸν, ἀλλὰ ἀνάλογον τῷ ἐλείφθησαν τὰ ἄρματα, ὡσπερ κόσμηθεν καὶ “ποιμένος ἀφραδίησι διέτμαχεν” (354) ἀντὶ τοῦ διε-

3. In textu est ἐν superscripto π.

22. θεῖον] om.

9. χρῆσει] ἔχει Friedl.

29. ἐλείφθησαν Vill.] ἐλειφθεν

13. ἀντὶ τοῦ] τοῦ om.

ἐλείφθησαν

τμάγησαν. εἴωθε γὰρ τοῖς οὐδετέροις πληθυντικὰ ρήματα συντάσσειν, ὡς “σπάρτα λέλυνται” (Π. 2, 135).

508. ἀίσοντι] * ὡς λέγοντι. οὗτος καὶ Ἀρίσταρχος.

515. ἡ διπλῆ, ὅτι οὗτος εἴωθε λέγειν πάντοσε ἀκούειν, εἰς πάντα τόπον ἀκούειν, ἐπὶ τῶν ἐκ τόπου εἰς τόπου ἀφικνουμένων 5 “πεύθετο γὰρ Κύπρονδε μέγα κλέος” (Π. 11, 21), εἰς Κύπρον ἥκουετο. διὸ καὶ νῦν κατὰ συναλοιφὴν ἀκουστέον, ἵν’ ἡ τὸ πλῆρες πάντοσε ἀκούειν.

πάντοσ’ ἀκούειν] Ἀρίσταρχος τὸ πλῆρες ἀκούει πάντοσε. Ζηνόδοτος πάντες ἀκούειν διὰ τοῦ ἑ. πάντοσε ὡς πάντοθεν· τὰ γὰρ 10 εἰς σὲ ἐπιρρήματα τοῖς εἰς δεν ὁμοτονεῖ, ἄλλοθεν ἄλλοσε, ὁμόθεν ὁμόσε. οὗτος οὖν εἰ “πάντοθεν ἐκ κευθμῶν” (Π. 13, 28), καὶ “πάντοσε δαιδάλων” (Π. 18, 479).

522. ἡ διπλῆ, ὅτι ἐλλείπει ἡ περί· ἔστι γὰρ, οὐδὲ περὶ τοῦ οὗ παιδὸς ἀμύνει. οἱ δὲ ἀγνοήσαντες γράφουσιν ὁ δ’ οὐδ’ φτιάσαντες 15 ἀμύνει.

*Ἀρίσταρχος ὁ δ’ οὐδ’ οὗ παιδὸς ἀμύνει.

524. Αἰολικὸν κοίμησον ἀντὶ τοῦ κοίμισον.

526. *οὗτος διὰ τοῦ ἡ αἱ Ἀρίσταρχου, κατατεθνηῶτι.

530. ἦτοι στικτέον ἐπὶ τὸ φρεσί, ἡ διασταλτέον, ἵνα κοινὸν ἡ 20 ἔγω καὶ ἔχάρη ὅτι οἱ ὅκ’ ἥκουσε.

542. εἴρυτο] Ἀρίσταρχος τρίτην ἀπὸ τέλους τὴν ὀξεῖαν ποιεῖ, ὑγιῶς πάνυ· ὁ δὲ Τυραννίων προπερισπᾶ, ἐκ τοῦ εἰρύετο φάσκων αὐτὸν συνηλεύθαις. δύναται δὲ τὸ εἴρυτο κλιθὲν ἀπὸ τῶν εἰς μὲν ὁμοίως τῷ ἔξεγύνυτο ἥνυτο (“θωῶς δέ οἱ ἥνυτο ἔργον” Od. 5, 25 243) ἐκτετάσθαι. οὗτος ἀξιοῦμεν καὶ ἐπὶ τοῦ εἴλυτο (640) καὶ εἴρυτο.

544. *μεμπτὸν ἡγήσασθε.

546. *ὅτι ἐλλείπει ἡ περί πρόθεσις, περὶ Δαναῶν.

548. Τρῶες δὲ κατακρῆθεν] Ἀρίσταρχος δισύλλαβον ἐκδέχεται 30

5. ἐπὶ τῶν Bekkerus] ἀπό τ’ quod vidit Cobetus Mnem. nov.
vol. 2 p. 212.

10. πάντες ἀκούειν διὰ τοῦ ἑ.] παν-
τὸς ἀκούειν διὰ τοῦ ὁς Lehrsius Arist.

p. 135.

11. εἰς σῆ] εἰς σῆ

17. οὐδὲ οὐ Bekkerus] δ’ οὐ οὐ.
Homerus haud dubio scripserat δ’ οὐ τοῦ (cum digamma) παιδός,

18. In scholio m. recentis marg.
exter. ἀντὶ Bekkerus] ἀπὸ

20. κοινὸν ἡ Friedl.] κοινωῆ

28. Refertur ad νεμεσοσήθητε

30. Inepte asteriscus praefixus.

τὴν λέξιν καὶ προπερισπῆ, ὑγιᾶς πάνυ· καὶ οὐκ ἐπίσταται ὁ ποιητὴς τὸ κάρη ὅξυνόμενον θηλυκὸν, ἀλλ’ οἱ ἄλλοι πάντες· καὶ οὐδὲν θαυμαστόν· καὶ γὰρ ἄλλας παραλόγους φωνὰς ἐπίσταται, ἀγνοῶν τὰς πρωτοβέτους αὐτῶν λέξεις. τί οὖν θαυμαστὸν εἰ παρὰ τὸ κάρη ὅξυνόμενον κάρηθεν ἔστι καὶ κρῆθεν ἐν συγκοπῇ; τοῦτο δέ φημι, ἐπεὶ 5 καὶ Ἡσίοδος (Scut. 7) οὗτος ἐξεδέξατο, εἰπὼν τὸ “τῆς καὶ ἀπὸ κρῆθεν βλεφάρων.”

549. *Βραχὺ διασταλτέον μετὰ τὸ ἄσχετον διὰ τὴν ἔμφασιν.

Ἐρμα] τὸ σήκωμα τῆς νεώς πρὸς τὸ μὴ ἀνατρέπεσθαι ἐν τῷ πεσεῖν· νῦν οὖν τούτου φησὶν ἀναιρεθέντος ἀνατραπῆναι τὴν Ἱλιον. οἱ 10 δὲ τὸ ὑποστήριγμα· ὅθεν καὶ Πίνδαρος ἔρεισμα Ἀκράγαντος εἶπε τὸν Θήρωνα. ῥήτορικῶς οὖν αὔξει τὸν οἰκτον, ἐπιμαρτυρῶν τῷ ἀποθανόντι.

553. *ὅτι ἐλλείπει ἡ περί, καὶ ὅτι τὸ χωόμενος ἀντὶ τοῦ συγχεόμενος.

15

556. *φίλον ἔστω] ἐν ἄλλῳ μένος ἔστω.

557. δύναται μὲν στίζεσθαι ἐπὶ τὸ ἀνδράσιν δύναται δὲ λείπειν τὸ ἔστε ἡ γίνεσθε· δύναται δὲ καὶ σχῆμα εἶναι ἀπὸ δοτικῆς εἰς αἰτιατικὴν, ὡς κάκει “αἱεί τοι φίλον ἔστιν ἐμεῦ ἀπονόσφιν ἐόντα κρυπτᾶδια φρονέοντα” (Π. 1, 541). παρατηρητέον δὲ τὸν στίχον 20 πρὸς τὸ ἐπάνω ὑποκείμενον “Γλαῦκε πέπον πολεμιστὰ μετ’ ἀνδράσι” (492).

558. Ἀρίσταρχος καὶ οἱ ἀπ’ αὐτοῦ δασύνοντι, Λυσανίας δὲ ψιλοῖ, προσνέμων τὸ στήθη· σήλασθαι γάρ φησι σημαίνειν τὸ ἀποσπάν καὶ σαλεύειν. δὲ σαλεύσας πρῶτος τὸ τεῖχος Σαρπηδῶν ἔστιν, ὁ 25 δὲ εἰσπηδήσας “Εκτωρ. φησὶ γοῦν Σαρπηδῶν δὲ ἐπαλέξιν ἐλῶν χερσὶ στιβαρῆσσιν ἔλχ’, ἡ δὲ ἐσπετο πᾶσα” (Π. 12, 397). ἐπὶ δὲ τοῦ “Εκτωρος” “ῥῆσε δὲ ἀμφιστέρους θαιρούς,” εἴτα ἐπιφέρει “οὐδὲ ἔσθορε φαί-

4. κάρη—κάρηθεν] καρὴ—καρῆθεν Lehrius.

6. *τῆς] om.

10. *φησὶν] om.

*ἀναιρεθέντος] ἀποθανόντος

17. λείπειν Bekkerus] εἰπεῖν

18. σχῆμα] ἀσχῆμα (sic).

21. πολεμιστά] πολέσε

24. σήλασθαι Eustathius] σάλασθαι. De quo Lehrs. Arist. p. 307.

“Nonnulli, atque in his Lysanias, Eratosthenis magister (v. Suidam s. v. Ἐρατοσθένης), intellexerunt ἐ-σήλατο, i. e. concussit, a verbo quodam σάλλεσθαι.” Πορφυρίου nomen substitutum in scholio codicis Townl., quo teste Eustathius quoque usus est p. 1075.

28. ἔσθορε] ἔσθορε

διμος "Εκτωρ" (ib. 462). ἄμεινον δὲ πείθεσθαι Ἀριστάρχῳ δασύ-
νοντι, ἐκδέχεσθαι δὲ ἡμᾶς οὗτος τὸ ἐσήλατο, ὅτι πρῶτος ἐφήλατο
καὶ ἐπεπήδησε τῷ τεῖχει. ὅρα γοῦν ὡς οὐκ εἶπε πρῶτος διῆλθεν ὁ
μὲν γὰρ "Εκτωρ πρῶτος διῆλθεν, ὁ δὲ Σαρπηδὼν πρῶτος ὥρμησεν ἐπὶ¹⁰
τὸ τεῖχος· ὡς ἡα τότ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα θυμὸς ἀνῆκε τεῖχος 5
ἐπαῖξαι" (ib. 308), ὥστε τὸ ἥλατο ταυτὸν εἶναι τῷ ὥρμησαι.

559. ἀλλ' εἴ μιν] ἐν τῇ 'Ριανοῦ ἀλλ' εὖ μιν ἀεικισσαίμεθ' ἔλοντες.

ὅτι ἔξωθεν προσυπακουστέον τὸ καλῶς ἀν ἔχοι· εἰ αὐτὸν ἀνελόντες
ἀεικισσαίμεθα, καλῶς ἀν ἔχοι. καὶ ἐν Ὁδυσσείᾳ "ἀτὰρ πελέκεας γε
καὶ εἴ κ' εἰώμεν ἄπαντας" (Od. 21, 260).

10

*λείπειν φασὶν αἱ Ἀριστάρχου τὸ εὖ ἀν ἔχοι.

561. αὐτοῦ] ὅτι ἀμφίβολον εἴ λείπει ἡ περί, οὐ γάρ περὶ αὐτοῦ, ἡ
τοπικῶς ἐκληπτέον τὸ αὐτοῦ, ἐν τῷδε τῷ τόπῳ.

574. ἐς Πηλῆ� ἱκέτευσεν] ὅτι οὐκ ἀπολελοίπει ἡ Θέτις τὸν Πη-
λέως οἴκον ὡς οἱ νεώτεροι, ἀλλὰ συνύφκει αὐτῷ.

15

584. *ὅτι ἀπέστροφε τὸν λόγον ἐκ τοῦ περὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πρὸς
αὐτόν.

586. καὶ ᾧ ἔβαλε Σθενέλαον] ὅτι μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ πρὸς τὸν
Πάτροκλον λόγου καὶ εἰς τὸν περὶ αὐτοῦ. εἴρηκε γὰρ ἔβαλε καὶ
οὐχὶ ἔβαλες ὦ Πάτροκλε.

20

589. ὅση δὲ αἰγανέν] πρὸς τὸ σχῆμα, ὅτι ταναοῖο εἴρηκεν
ἀρσενικῶς ἀντὶ τοῦ τανάης.

591. *ἡ ὑπό περιττή.

595. 'Ελλὰδι οἰκία ναίων] 'Ελλὰς πόλις Θεσσαλίας, ἢς οἱ
πολῖται πρῶτοι εἶχον τὸ ὄνομα τοῦτο τὸ καλεῖσθαι "Ελλῆνες. ἀπὸ 25
γὰρ "Ελληνος τοῦ Δευκαλίωνος καὶ Πύρρας. πάντες "Ελλῆνες οἱ
τῆς Εύρώπης ἐκλήθησαν ὀνόματι κοινῷ, ὡς φησι καὶ Θουκυδίδης ἐν
τῇ α' (3). πρὸ δὲ αὐτοῦ μόνοι οὗτοι "Ελληνες ἐκαλοῦντο, οἱ δὲ ἄλλοι
κατὰ ἔθνη ἔκαστος, ὡς που καὶ ὁ ποιητὴς ἐν τῷ καταλόγῳ λέγει
“Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ "Ελληνες καὶ 'Αχαιοί” (Il. 2, 684). 30

*ὅτι πόλις ἐν Φθίᾳ ἡ 'Ελλάς.

600. *συναπτέον ἔως τοῦ ἀνήρ· τὸ γὰρ ὡς αἴτιον.

3. ὅρα γοῦν—όρμησαι] v. Lehrs.
1. I. p. 308.

16. περὶ αὐτοῦ Cobetus] περὶ τοῦ
εἰς τὸν addidit Cobetus. Sic p.

9. πελέκεας—εἰώμεν] πελέκεα αἰεὶ 118, 21. 120, 25. et alibi.
κείωμεν

32. Scholion defectum : v.
Friedl. Nic. p. 244.

II. Ἀριστάρχου] ἀριστάρ

604. *Λαόγονον] τρίτη ἀπὸ τέλους ἡ ὁδεῖαι· κύριον γάρ.

613.. ἔγχεος, ἔνθα δὲ ἔπειτ] ἐν τῇ ἑτέρᾳ τῶν Ἀριστάρχου οὐκ ἐφέρετο καθάπαξ· ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ ἀλογος αὐτῷ παρέκειτο.

617. ὄρχηστήν περ ἔοντα] εὐκίνητον κατὰ τὸν πόλεμον, ὃ ἐστι συγκεκροτημένον τὰ πολεμικὰ καλῶς. ἐπυρρίχιζον γὰρ τοῖς ὅπλοις 5 οἱ Κρῆτες πρὸς ἀσκησιν τῶν πολεμικῶν, ὃ ἐστι σὺν τοῖς ὅπλοις τὴν πυρρίχην καὶ ἔνοπλον ὄρχησιν ἡσκοῦντο· τρία γὰρ εἴδη ὄρχήσεως, πυρρίχη, σίκινης, ἣτις ἐστὶν ἱερατικὴ, καὶ ὁ κορδακισμὸς, αἰσχρός τις ὁν καὶ μᾶλλον κωμικοῖς ἀρμόδιος.

618. τινὲς διαμπερὲς εἰς σ' ἔβαλόν περ, ἵνα τοι, εἴ σε ἔβαλλον, 10 διεπερόνησα ἄν. ἀλλ' οὐδὲν ἀναγκαῖον οὕτως συνάπτειν τὸ γάρ ἔβαλον ἀντὶ τοῦ ἔτρωσα, τὸ δὲ κατέπαυσε διαμπερές οἶον· εἰς αἰεί.

625. *δοίης] ἐν ἄλλῳ δώμησ.

633. ἡ διπλῆ, ὅτι ἀμφιβόλως κεῖται τὸ ὄρώρει, πότερον ἐπὶ 15 τῶν μαχομένων λέγεται, τούτων ὄρώρει ὄρυμαγδὸς ὡς δρυτόμων, ἢ ἐπὶ τῶν δρυτόμων, ὡς δρυτόμων ἀνδρὸν ὄρυμαγδὸς, οὕτως καὶ τῶν μαχομένων, ὅπερ καὶ βούλεται, ὥστε τὸ ὄρωρε τὸν ἐνεστῶτα χρόνου σημαίνει.

ἔὰν γράφωμεν ὄρώρει, πάντα στίζομεν, βήσσης καὶ ἀκονή, 20 καὶ δίς ἔσται ἡ ἀνταπόδοσις λεγομένη· κοινὸν γὰρ οὐεῖται τὸ ὄρώρει κατά τε τῶν δρυτόμων καὶ τῶν ἡρώων. βέλτιον δὲ γράφεσθαι μὲν ὄρωρεν, ὑποστίζεσθαι δὲ βήσσης καὶ ἀκονή, τὸ δὲ τῶν ἐπανειλῆθαι, τῶνδ' ὕστε.

*οὗτως ὄρώρει Ἀρίσταρχος.

25

*ἐν τισιν ὄρωρεν.

634. *ἀκονή] Ἀριστοφάνης ἀντὶ τῆς.

635. εὐρυοδείης] παραγωγὸν ἥγοῦνται τὴν λέξιν, τουτέστι παρολ-κὴν τῆς ἐπὶ τέλους λέξεως· διὸ ἐψίλωσαν. βραχὺ δὲ διασταλτέον εὐρυοδείης· διχόθεν γάρ φησι τὸν ἦχον φέρεσθαι, ἀπό τε τῆς γῆς 30 καὶ τῶν ὅπλων.

3. ἀλογος] ὀβελός Cobetus.

unde in aliis ex gl. βεβίλοις.

8. ἱερατικὴ] Sic etiam Etym. M. p. 635. Rectum est σατυρική: v. Thes. vol. 7 p. 238.

10. ἔβαλλον et ἄν delet Friedl.

18. βούλεται] βέλτιον Cobetus.

9. κωμικοῖς] κοσμικοῖς cod. Vat. 915 in Philol. vol. 11 p. 170:

25. Aristarchus haud, dubie legerat ὄρωρεν.

*27. ἀντῆ] ἀντμή

636. *ἄμεινον εἶχε, φησὶν ὁ Ἀρίσταρχος, εἰ ἐγέγραπτο βοῶν εὐποιητάων, ἔξω τοῦ τε συνδέσμου.

χαλκοῦ τε ρίνου τε] ὅτι προειπὼν ρίνοῦ τε, ὡς ἔτερόν τι διάφορον συμπλέκει βοῶν τε· καὶ ἦτοι ἔξι ἐπαναλήψεως νοητέον λέγεσθαι τὸ αὐτὸ, ὡς “πυκνοὶ καὶ θαμέες” (Od. 12, 92) καὶ “πόλεμόν τε 5 μάχην τε” (251). Ἡ τὸν τε σύνδεσμον περιττὸν νομιστέον, ἵνα ἢ ρίνοῦ βοῶν, τουτέστι τῶν ἀσπιδῶν.

βοῶν τ' εὐποιητάων] τὸ εὖ οὐ θέλουσι κατ' ἴδιαν προφέρεσθαι, ἀλλ' ἐν ποιεῖν εὐποιητάων, ἐπεὶ καὶ ἐν ἑτέροις φησὶ τὴν δοτικὴν “εὐποιητῆσι πύλησι” (Il. 5, 466) παρωνύμως. κἀγὼ δὲ συγκατα- 10 τίθεμαι. ἐν δέ τισιν εὑρομεν ρίνῶν τε βοῶν τε κατὰ τὸ πληθυ- τικόν.

638. *Ἀρίσταρχος κατὰ δοτικὴν, Σαρπηδόνι δίφ.

οὐδὲ ἂν ἔτι φράδμων] αἱ μὲν κοιναὶ κατ' αἰτιατικὴν Σαρπηδόνα, αἱς ἀκόλουθόν ἐστι τὸ συνάπτειν Σαρπηδόνα διὸν ἔγνω, ἵνα ὁ φράδμων 15 τὸν συνετὸν καὶ λελογισμένον δηλοῖ. ἐὰν δὲ ὡς Ἀρίσταρχος γράφει, Σαρπηδόνι δίφ κατὰ δοτικὴν, βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ δίφ τὸ γὰρ λεγούμενον, οὐδὲ ὁ πάνυ γνώριμος, φησὶ, καὶ συνήθης τῷ Σαρπηδόνι ἥδυνατο γνωρίσαι αὐτὸν διὰ τὸ αἴματι καὶ κόνει πεφύρθαι.

648. *ἐκ πλήρους καὶ κεῖνον αἱ Ἀριστάρχου.

20

660. *βασιλῆα βεβλαμμένον τὸ ἥτορ, νεκρόν.

*γράφεται δεδαϊγμένον ἥτορ.

666. Ἀπόλλωνα] ὅτι Ζηνοδότος καὶ ἐνταῦθα διεσκεύακε γράφων “καὶ τότ’ ἄρ’ ἔξι”¹⁶ Ιδῆς προσέφη Ζεὺς δὲ φίλον νίσσιν, “ἵνα ἐκ τῆς”¹⁷ Ιδῆς προσφωνῇ τὸν ἐν τῷ πεδίῳ¹⁸ Ἀπόλλωνα. γελοῖον δὲ τὸ κραυγάζειν ἀπὸ 25 τῆς¹⁹ Ιδῆς τὸν Δία. οὐ νενόγκεν οὖν ὅτι τὰ τοιαῦτα κατὰ τὸ σιωπώ- μενον ἐνεργούμενα δεῖ παραδέχεσθαι, καθάπερ καὶ ἐν τοῖς ἐπάνω περὶ τῆς²⁰ Ήρας.

668. οὗτος Ἀρίσταρχος, Σαρπηδόνι, κατὰ δοτικὴν²¹ Σαρπηδόνι κάθηρον τὸ αἷμα. μήποτε δὲ Ζηνοδότος ὅρθῶς ἥθετηκε τούτους. 30 παράλογον γὰρ τὸν ἀπενθῆ τοιαῦτα διακονεῖσθαι.

669. πολλὸν ἀποπροφέρων] τινὲς τὴν ἀπό ἀναστρέφουσιν, ἵνα σημαίνῃ τὸ ἄπωθεν, ὕσπερ καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης. εἰσὶ μέντοι οἱ

16. τὸν συνετὸν Bekk.] τῶν συνε-
τῶν

γράφει Bekk.] γράφη

29. Ἀρίσταρχος Σαρπηδόνα κατὰ δοτικὴν ετιαὶ in marg. inter.

30. κάθηρον Bekkerus] καθ' ὅμηρον

παρολκὴν ἐδέξαντο τῆς πρό, καὶ ἐφύλαξαν τῆς ἀπό τὴν προσῳδίαν,
ἴνα ἡ τὸ ἔξης ἀποφέρων. οὗτος δὲ καὶ Φιλόξενος ἡξίου, ἐπεὶ πολλή
ἐστι παρέλκουσα ἡ πρό· “νάτου ἀποπροταμών” (Od. 8, 475).
“ἡ δὲ διαπρὸ Πηλιὰς ἥξε” (Il. 20, 276). “περιπρὸ γὰρ ἔγχει
θῦεν” (699). οὗτος δὲ καὶ ἐγὼ συγκατατίθεμαι.

5

672. ὑπνῷ καὶ θανάτῳ διδυμάσιν] τελευτῶντων γὰρ ἐκλείπει
παντελῶς ἡ ψυχὴ, καθευδόντων δὲ συστέλλεται ἡ δύναμις τῆς
ψυχῆς.

673. *γράφεται θήσουσιν Λυκίης.

674. κασίγνητοι ἀπλοϊκῶς μν̄οι συγγενεῖς· οὐδεὶς γὰρ ίστό- 10
ρηκεν αὐτοῦ ἀδελφούς.

677. ὅτι Ζηνόδοτος καὶ τοῦτον περιήρηκε, τηρῶν τὸ σύμφωνον
έαυτῷ.

686. τὸ νήπιος καθ' έαυτό. οὗτος γὰρ μᾶλλον ἐμφαίνει τὸν
ἐπισχετλαῖζοντα. ἀμαρτάνουσι δὲ οἱ συνάπτοντες. 15

688. ἀλλ' αἰεί τε Διός] ὅτι τινὲς χωρὶς τοῦ ὃ γράφουσι κρείσ-
σω. τὰ δὲ τοιαῦτα συγκριτικὰ ἐπὶ τῆς ὄρθης σὺν τῷ ὃ λέγεται. καὶ
τὸ κρεῖσσον ἐπὶ τοῦ κατὰ δύναμιν τίθησιν ὁ ποιητής.

*ἀνδρός] γράφεται ἀνδρῶν.

697. τοὺς ἔλευ, οἱ δ' ἄλλοι] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει τοὺς ἔλευ. 20
ἀγνοεῖ δὲ ὅτι ἀπέστροφε τὸν λόγον ἐκ τοῦ πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὸν περὶ
αὐτοῦ, καὶ πολλάκις ἀποστροφὰς ποιεῖται.

φύγαδε] τοῦτο οὐκ ἰσοδυναμεῖ τῷ εἰς φυγὴν, ὡς τὸ “ἢ καὶ ὁ μὲν
φύγαδ' αὐθὶς ἵποστρέψας” (Il. 11, 446). ἀντὶ γὰρ αἰτιατικῆς, οὐ
μετὰ τῆς εἰς. διὸ καὶ τινὲς ὑπέλαβον μὴ καὶ δύο μέρη λόγου ἐστὶν, 25
ἥτοι κατὰ μεταπλασμὸν γενομένης τῆς αἰτιατικῆς ποιητικῶς, ὡς
σκέπην σκέπα, φυγὴν φύγα, ἢ ὡς οἴεται ὁ Ἀσκαλωνίτης ἀπ' εὐθείας
τῆς φύξης, ὡς Στύξ Στύγα, τοῦ δὲ ἐνθάδε παρέλκοντος. ἡ ἐπίρρημά
ἐστι ταῦτὸ σημαῖνον τῇ αἰτιατικῇ, ὡς καὶ ἄλλα παραγωγὰ ἐπίρρη-
ματα ἰσοδυναμιῶντα τοῖς πρωτοτύποις. “Ἴδηθεν μεδέων” (Il. 3, 30
276) “δόρυ δ' ἔκβαλεν ἔκτοσε χειρός” (Od. 14, 277). ἀλλ' οὖν
γε ὡς ἀν ἔχῃ, οὐκ ἐναντιοῦται τὸ τοῦ τόνου· ᥙτοι γὰρ δύο τόνοι
ἔσονται φύγαδε, ὡς Οὔλυμπόνδε, ἢ εἶς, ὡς ἄγραδε. τὸ γοῦν “ἄλαδ

5. θῦεν] θῦεν

10. οἱ]^{*} πάντες οἱ

21. ἀπέστροφε Friedl.] ἀπέστρεφε

23. καὶ] om.

33. ἡ εἰς, ὡς ἄγραδε] ἡ εἰ ὡς ἄγρε

δὲ (sic). ἄγραδε Callimachus fr.

26, ubi v. Schneider. p. 130.

έλκομενάων” (Π. 14, 100) δύναται καὶ δύο μέρη λόγου εἶναι, ὡς οἰκόνδε, ἐντελοῦς οὖσης τῆς αἰτιατικῆς, ἢ πάλιν κατὰ παραγωγὴν, ὡς ἄγραδε, ἄλαδε. ταῦτα ὁ Ἡραδιανὸς ἐν τῷ ιθ' τῆς καθόλου.

702. *ὅτι ἀγκῶνος τῆς γωνίας λέγει.

704. *βέλτιον τοῖς ἔξης τοῦτο συνάπτειν.

5

706. *ἐπεια πτερόεντα προσηνῆδα] γράφεται προσέφη ἐκάεργος
· Απόλλων.

707. *οὐ νύ τοι] Ἀρίσταρχος οὐ νύ πω.

710. πολλόν] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει τυτθόν. ὁ δὲ αὐτὸς στίχος καὶ ἐπὶ τοῦ Διομήδους κεῖται (Π. 5, 443). καὶ εὐλόγως ἐκεῖ μὲν 10 γράφεται τυτθόν· συμπάρεστι γὰρ ἡ Ἀθηνᾶ προτρεπομένη θεομαχεῖν· ἐνθάδε δὲ πολλόν προεντέταλται γὰρ ὁ Ἄχιλλεὺς “μάλα τὸν γε φιλεῖ ἐκάεργος Ἀπόλλων.”

716. *οὗτος εἰσάμενος* ἐπιφέρει γοῦν “τῷ μιν ἐεισάμενος”
(720). 15

718. ὅτι Ὁμηρος τὴν Ἐκάβην Δύμαντος, ὁ δὲ Εύριπιδης Κισσέως (Hes. 3).

719. *ὅτι Ὁμηρος ἐτέραν τὴν Φρυγίαν τῆς Τροίας οἴδεν.

725. διαστολὴ μέν ἐστι βραχεῖα ἐπὶ τὸ ἔλγε· κοινὸς γὰρ ὁ αἰκεν σύνδεσμος καὶ ἐπὶ τοῦ ἔξης, ἐάν πως αὐτὸν ἔλγεις καὶ σοι 20 δῷ τὴν νίκην ὁ Ἀπόλλων. δύναται δὲ στίζεσθαι ἐπὶ τὸ ἔλγε, καὶ ἔχει ἥθος.

732. *ἔφεπε] ἐν ἄλλῳ ἔπειχε.

736. *ἄξετο] ηὐλαβήθη, ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὄλως ηὐλαβήθη αὐτόν.

747. ὅτι ἄπαξ εἴρηκε τήθεα. ἔστι δὲ εἴδος τῶν θαλασσίων 25 ὄστρεων. πρὸς τοὺς χωρίζοντας φασὶ γὰρ ὅτι ὁ τῆς Ἰλιάδος ποιητὴς οὐ παρεισάγει τοὺς ἥρωας χρωμένους ἴχθύσιν, ὁ δὲ τῆς Ὁδυσσείας. φανερὸν δὲ ὅτι εἰ καὶ μὴ παράγει χρωμένους, ἵσασιν, ἐκ τοῦ τὸν Πάτροκλον ὀνομάζειν τήθεα. νοητέον δὲ τὸν ποιητὴν διὰ τὸ μικροπρεπὲς παρητῆσθαι. καὶ μὴν οὐδὲ λαχάνοις παρεισάγει χρωμένους· 30 ἀλλ' ὅμως φησὶ “δημῶες Ὁδυσσῆος τέμενος μέγα κοπρήσοντες” (Od. 17, 299).

748. ὅτι Ζηνόδοτος γράφει εἰ καὶ δυσπέμφελοι εἶεν, ὥστε ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν εἶναι, οἷον εἰ καὶ δυσάρεστοι εἶεν οἱ συνεσθίοντες,

2. οἰκόνδε] οἰκον δὲ

3. ἄγραδε, ἄλαδε] ἄγρα δὲ ἀλα δὲ

21. δύναται] οὐ δύναται Lehrsius, deleto καὶ ἔχει ἥθος

ώς καὶ Ἡσίδος “πολυεῖνου δαιτὸς δυσπέμφελος εἶναι” (O. 720). βέλτιον δὲ ἐπὶ τῆς θαλάσσης, εἰ καὶ δυσχείμερος εἴη καὶ τραχεῖα· τὴν γὰρ τοῦ κολυμβητοῦ ἐντρέχειαν ἀντιπαρατίθησι τῷ ἀπὸ τοῦ δίφρου κεκυβιστηκότι. καὶ Ἡσίδος δὲ ἐπὶ τῆς θαλάσσης τέταχε “καὶ τοῖς οὖ γλαυκὴν δυσπέμφελον ἐργάζονται” (Th. 440). 5

765. ὡς δ' ἔνδρος τε νότος τ'] ἡ παραβολὴ πρὸς τὸ συρράσσειν καὶ συμπλέκεσθαι ἀλλήλοις. ἔστιν οὖν ίδειν διὰ τῶν ἐπῶν δύο ἀνέμων μάχην, ἑκατέρου κρατεῖν βιαζόμενου. ὅμοιον δέ ἔστι τὸ “Βορέης καὶ Ζέφυρος” (Π. 9, 5).

768. αἱ τε πρὸς ἀλλήλας] ὅτι οὐκ ἐντέτακται ἡ ἀκή, καθάπερ 10 ἐπὶ τοῦ ξίφους “τανύγκες ἄορ,” ἀλλὰ κατὰ παραγωγὴν, τανύγκεας ὅζους, οἷον ταναύς, ὡς κελαινεφές αἷμα. τὸ δὲ τανύγκεας ὡς εὔμήκεας. οὗτος ἀνεγνώσθη. εἴπομεν δὲ ἐν ἑτέροις καὶ τὴν ἀφορμήν.

769. * λείπεται γίνεται.

774. * βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ μεγάλ.’ 15

* Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ἀ ἐστυ φέλιξαν.

775. * Ἀρίσταρχος ὁ δὲ ἐν στροφάλιγγι, σὺν τῷ ὑ.

776. * ἐπὶ τὸ μεγαλωστί βραχὺ διασταλτέον.

κεῖτο μέγας μεγαλωστί] ὁ ἀστερίσκος, ὅτι εἰς τὴν δευτέραν νέκυιαν (Od. 24, 40), μετάκειται, οὐχ ὑγιῶς. καὶ ὅτι Ἱακὼς 20 λελασμένος ἀντὶ τοῦ λελησμένος, πρὸς τὸ “ἐν καρὸς αἴσῃ” (Π. 9, 378), ὅτι ἀντὶ τοῦ ἐν κηρὸς μοίρᾳ.

779. βουλυτόνδε] ἐπὶ τὴν ἐσπέραν, καθ' ὃν καιρὸν οἱ βόες ἀπολύονται τῶν ἔργων.

789. δεινὸς ὁ μὲν τού] ὅτι ἀπέστροφε τὸν λόγον ἐκ τοῦ περὶ 25 αὐτοῦ εἰς τὸν πρὸς αὐτόν.

793. * κυνέην βάλε Φοῖβος Ἀπόλλων] ἐντεῦθεν ἔστιν ὁρᾶν τὴν προσπάθειαν τοῦ ποιητοῦ, ὅτι τὴν ἀριστείαν τοῦ Ἐκτορος τῷ Ἀπόλλωνι περιτίθησιν.

797. ἵπποκομον] τρίτη ἀπὸ τέλους ἡ ὁξεῖα ἐνθάδε· ὅταν δὲ ἐπὶ 30 τοῦ κομοῦντος τὸν ἵππον, τότε πρὸ τέλους ἡ ὁξεῖα. προείρηται δὲ

1. * ὡς καὶ—δυσπέμφελος εἶναι]
ομ.

6. * παραβολὴ] παραγωγὴ

7. * ίδειν] ίδιαν

17. * Ἀρίσταρχος] ἀριστ. Ἀριστο-

23. Idem schol. in marg. inter.
omisso ἐπὶ τὴν ἐσπέραν

24. τῶν ἔργων additum ex scholio
marg. inter.

25. ἐκ—αὐτὸν Friedl.] ἐκ τοῦ πρὸς
αὐτὸν εἰς τὸν περὶ αὐτὸν

περὶ τῶν τοιούτων, καὶ ὡς ἐν τῷ κυπαρισσόκομος καὶ οὐλόκομος προπαροξυνομένοις ἡ κόμη ἔγκειται.

801. *ὅτι τὸ πᾶν ἀντὶ τοῦ ὅλου.

*οὗτο πᾶν δέ οἱ. ἐν δέ τισι τῷ δέ οἱ.

807. ὅτι Ζηνόδοτος γράφει σχεδὸν οὔτασε Δάρδανος ἀνήρ. 5 ἀγνοεῖ δὲ ὅτι ἐκ βολῆς τέτρωται, ὡς διὰ τῶν ἔξης δείκνυται “ὦς τοι πρῶτος ἐφῆκε βέλος” (812).

810. ποτε] διὰ τοῦ τοις Ἀριστάρχου, καὶ γὰρ δὴ τότε, ὡς τῶν τότε μελετώντων τὴν τοιαύτην ἀσκησιν ὥστε τὸν ἀντελαύνοντα ἀνατρέψαι ἀπὸ τοῦ ὀχημάτου. 10

ὅτι σύνηθες ἦν τοῖς ἀρχαίοις ἀρματομαχεῖν, ἐσφαιρωμένοις δόρασι χρωμένους, καὶ ἀνατρέπειν ἐκ τῶν ὀχημάτων. ὁ δὲ Διονύσιος οὐκ ἐπὶ μελέτης, ἀλλ’ ὅτι ἀνεῖλεν πρὸ τῶν ἀγώνων καὶ πρῶτος εἰς πόλεμον παραγενόμενος.

811. *τὸ σὺν ὅχεσφιν ἑκατέραις δύναται προσδιδοσθαι. 15

812. ὅτι βέβληται καὶ οὐκ οὔτασται, ὡς Ζηνόδοτος. βέλος γοῦν κέκληκε διὰ τὸ βεβλῆσθαι. καὶ πρὸς τὴν ἀποστροφήν.

819. *ὅτι ὄμολογον τῷ βεβλῆσθαι αὐτὸν.

822. δούπησεν] ὅτι ἐκ τῶν τοιούτων ἀπεδέξαντο οἱ γλωσσογράφοι τὸ δουπῆσαι ἐν ἀνθ' ἐνὸς ἀντὶ τοῦ ἀποθανεῖν. ἀγνοοῦσι δὲ ὅτι οὐκ 20 ἐπὶ παντὸς θανάτου τάσσει τὴν λέξιν, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἐν πολέμῳ πιπτόντων διὰ τὸν παρακολουθοῦντα φόφον ἐκ τῶν ὅπλων.

827. πέφνοντα] ὡς τέμνοντα· οὕτως καὶ Ἀρίσταρχος. ὁ δὲ Τυραννίων παροξύνει ὡς λαβόντα, δεύτερον ἀόριστον ἐκδεχόμενος. οὕτως δὲ καὶ τὴν εὐθεῖαν δέξινε (“κῆρ ἄχεος μεθέηκα, χερείονά περ 25 καταπεφνόν” Π. 17, 539), τοῦ Ἀριστάρχου βαρύνοντος. καὶ μοι δοκεῖ ὁ Τυραννίων λόγῳ ὑγιεῖ χρῆσθαι. εἰ γὰρ πέφνω πέφνεις πέφνεις οὐ λέγομεν, ὑποτακτικῶς δὲ πέφνω πέφνης πέφνη καὶ “πέφνε γὰρ Ὁθρυονῆ” (Π. 13, 363), καὶ ἔστι δεύτερος ἀόριστος ὡς ἔλαβε λάβω λάβης λάβῃ, δῆλον ὅτι ὀφείλομεν καὶ τὴν μετοχὴν δέξινειν. ὁ 30 μέντοι Ἀρίσταρχος καὶ τῷ χαρακτῆρι τῆς φωνῆς ἐπείσθη, καὶ οὕτως ἐβάρυνεν. ἐπεὶ γὰρ αἱ εἰς νῶν λέγουσαι μετοχαὶ, ἔχουσαι πρὸ τοῦ ὑ

9. ἀνατρέψαι Bekkerus] ἀνατρέψαι Cobetus.

13. πρὸ τῶν ἀγώνων] πρῶτ' ἀγών' 22. πιπτόντων Bekkerus] πιπτεύντων

19. ἀπεδέξαντο] ἀπεκδέξαντο. πα-

ψόφον Bekkerus] φόβον

σύμφωνον κατ' ἐπιπλοκὴν, ἦτοι ἐβαρύνοντο ἡ περιεσπῶντο, οὐδέποτε δὲ ὥξύνοντο, ὥσπερ ἔχει ἡ τέμνων κάμνων πίτνων, ἐδοκίμαζε καὶ τὴν πέφυνων βαρύνειν, οὐχὶ ὥξύνειν. εἰ δέ τις λέγοι διὰ τί γάρ οὐ περισπῆ, διδαχθήσεται ἐκ τῆς κλίσεως· οὐ γὰρ πεφνοῦντα ἐροῦμεν ἡ πεφνῶντα ως νοοῦντα. οὗτος δὲ καὶ ἡ ἵστας μετοχὴ ἐβαρύνετο τῷ χαρα- 5 κτῆρι καὶ τῇ ποιότητι τοῦ στοιχείου, οὐ τῇ κλίσει τῇ τοῦ ἐνεστῶτος, ὥσπερ ἀπεδεῖξαμεν.

828. *ὅτι οὗτος μὲν οὕτασεν, ὁ δὲ Εὔφορβος βέβληκεν.

842. *οὗτως διὰ τοῦ ἑ, σε προσέφη.

847. τοιοῦτος δὲ εἴπερ] ἀξιομίμητον τὸ ἥθος· οὐ γὰρ κατεπλάγη ιο τὸν θάνατον, οὐ τὸ βάθος τῶν ἀλγηδόνων, οὐ τὴν ἐρημίαν τοῦ βοηθήσοντος, ἀλλ' ἔτι μεστός ἐστι φρυγάματος καὶ ἐρεθίζει μᾶλλον ἡ ἰκετεύει, ἀντιποιούμενος τῆς νίκης καὶ τελευτῶν.

850. πῶς τέσσαρας καταριθμήσας, Μοῖραν Ἀπόλλωνα Εὔφορβον "Εκτορα, ἐπιφέρει σὺ δέ με τρίτος ἔξεναρίζεις; ἔστι δὲ λέγενι 15 ὅτι τὴν Μοῖραν οὐ κατηρίθμησεν ως κοινὴν πᾶσιν ἀνθρώποις ἐπικειμένην. ἔνιοι δὲ τὸ ἔξῆς οὗτως ἀποδιδόσιν ἀλλά με Μοῖρα ὀλὸν καὶ Λητοὺς ἔκτανεν νιὸς, ἀνδρῶν δὲ Εὔφορβος τρίτος· σὺ δέ με ἔξεναρίζεις. ἡ σὺ δέ με τρίτατος ἔξεναρίζεις, ἵνα δὲ πολλοστός.

ἀνδρῶν δὲ Εὔφορβος] ἡ διπλῆ πρὸς τὸ ζητούμενον τέσσαρας γὰρ 20 προειπὼν ἐπιφέρει σὺ δέ με τρίτος. τὴν δὲ κοινὴν πᾶσι παρεπομένην Μοῖραν οὐκ ἀριθμεῖ, αὐτοὺς δὲ τοὺς ἐπενεγκόντας αὐτῷ χεῖρας.

854. *δαμέντ] ἐκ πλήρους τὸ δαμέντα Ἀρίσταρχος.

πόθεν δὲ Πάτροκλος οἶδεν ὅτι Ἀχιλλεὺς κτενεῖ τὸν "Εκτορα, ὥσπερ Ἀχιλλεὺς ἀκούσας παρὰ Θέτιδος; ὅτι κατ' Ἀρτέμινα τὸν 25 Μιλήσιον ἐν τῷ περὶ ὄνείρων, ὅταν ἀθραισθῇ ἡ ψυχὴ ἔξ οὐ τοῦ σώματος πρὸς τὸ ἐκκριθῆναι, μαντικωτάτη γίνεται. καὶ Πλάτων ἐν ἀπολογίᾳ Σωκράτους (ρ. 39 c) "καὶ γάρ εἴμι ἐνταῦθα ἐν φιλοσοφίᾳ μάλιστα ἀνθρώποι χρησμῶδοισιν, ὅταν μέλλωσιν ἀποθανεῖσθαι."

856. ψυχὴ δὲ ἐκ ρέθεών] ὅτι πάντα τὰ μέλη ρέθη "Ομηρος προσ- 30 αγορεύει. οἱ δὲ Αἰολεῖς μόνον τὸ πρόσωπον.

858. *διὰ τοῦ ἑ τὸ τεθνῆτα Ἀρίσταρχος.

Παράκειται τὰ Ἀριστονίκου σημεῖα καὶ τὰ Διδύμου περὶ τῆς Ἀριστάρχείου διορθώσεως, τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰλιακῆς προσῳδίας Ἡρωδιανοῦ καὶ ἐκ τῶν Νικάνορος περὶ στιγμῆς.

35

5. ἡ ἵστας μετοχὴ Lehrsius] ἡ μετοχὴ 28. *ἀπολογίᾳ] ἀπολογίας

ΕΙΣ ΤΗΝ Ρ.

1. *οὐδὲ ἔλαθ] καθ' ὑπερβατὸν, οὐκ ἔλαθε δέ.

οὐδὲ ἔλαθ Ἀτρέος νιόν] Πατρόκλου πεσόντος πρῶτος αἰσθεταί Μενέλαος φησὶ γὰρ “ὅς κεῖται ἐμῆς ἐνεκ' ἐνθάδε τιμῆς” (92). καὶ ὅτι ὁμότροποι ἄμφω γὰρ ἥπιοι. ὁ δὲ Μενέλαος οὐ μόνον πρὸς 5 τοὺς ἀρχομένους ἥπιος ἦν, ἀλλ' ἥδη καὶ πρὸς τοὺς πολεμίους, ὥστε “Ἄδραστον ζωγρήσας σώζειν ἐβούλετο. ἡ ὅτι καὶ περὶ πάντα σπουδαῖος ὄραται, δεόντως τὸν Μενέλαον ἐν τῷ νῦν παρεισήγαγε καιρῷ βοηθοῦντα καὶ ἀγωνιζόμενον, μάλιστα μὲν διὰ τὸ τετρώσθαι τοὺς ἀριστεῖς” ἔπειτα δὲ καὶ δίκαιον ἡγεῖτο τοὺς δι' αὐτὸν τελευτήσαντας ιομὴ καταλιπεῖν, ἀλλὰ βοηθεῖν παντὶ σθένει.

2. *Τρώεσσι] ὅτι ἀντὶ τοῦ ὑπὸ Τρώων δαμασθείς.

ἀμφίβολον πότερον Τρώεσσι συνήθως κατὰ ἐναλλαγὴν πτώσεως παρείληπται, ἀντὶ τοῦ Τρώων, ὡς, “Αἴαντι δὲ μάλιστα” (Π. 14, 459) ἀντὶ τοῦ Αἴαντος· καὶ ἔστι δαμεὶς ἐν Τρώων δημοτῆτι, ἐν τῇ 15 τῶν Τρώων μάχῃ, ἡ ὡς τὸ “ἥν μὴ καὶ σὺ θάντης Ἀχιλῆῃ δαμασθείς” (Π. 22, 55), οὗτως Τρώεσσι δαμασθείς ἀντὶ τοῦ ὑπὸ Τρώων δαμεὶς δὲ δαμασθείς. ἡ αὐτὸ δὲ τοῦτο διχῶς, ἥτοι ἐπιπεσόντων πάντων τῶν Τρώων δαμεὶς, ἡ ὑφ' “Ἐκτορος, ὥστε τὸ ἐνικὸν πληθυντικῷς ἔξενηρέχθαι· καὶ Τρῶας κατὰ τὸ πληθυντικὸν ἔφη τὸν 20 τε “Ἐκτορα καὶ τὸν Εὔφορβον” ὑφ' οὖ μὲν γὰρ ἐβλήθη, ὑφ' οὖ δὲ οὐτάσθη.

4. ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖν] τὸ σημεῖον πρὸς τὸ “ὅς Χρύσην. ἀμφιβέβηκος” (Π. 1, 37). πόρταξ δὲ καὶ πόρτις τὰ νέα τῶν βοῶν ἔκγονα, διὰ τὸ σκιρτητικὰ εἶναι· τὸ δὲ αὐτὸ πόρτις καὶ πόρις. ὅρα 25 δὲ καὶ τὰς ἔξωθεν αἰξήσεις οὐ γὰρ ἔφη, ὡς τις περὶ πόρτακι βοῦς ἔστηκεν, ἀλλὰ μήτηρ, τὸ φιλοστοργότατον ὄνομα.

5. κινυρὴ] ἡ οἰκτρόφωνος· κινύρασθαι γὰρ τὸ θρηνεῖν. ὑφ' ἐν δὴ προενεκτέον πρωτοτόκος κινυρή, ἡ περὶ τὸν τόκον κινυρά. τὸ δὲ πρωτοτόκος, πρὸ τέλους ἡ ὀξεῖα· ἔστι γὰρ δραστικὸν καὶ μὴ ὑπο- 30 πῖπτον τοῖς τρόποις τοῖς προπαροξύνουσιν. τὸ δὲ προπαροξύνομενον δηλοῖ τὴν πρώτως τεχθεῖσαν.

3. Π.—αἰσθεται] εὐ Π.—αἰσθά-

νεται

12. ὅτι addidit Cobetus.

16. ἡ addidit Friedl.

26. ὡς τις Vill.] ὅστις

28. οἰκτρόφωνος Vill.] οἰστρόφω-

νος

32. πρώτως Vill.] πρῶτος

7. *οἱ] ὅτι ἀντὶ τοῦ οὗ, ὁ ἐστιν αὐτοῦ. Ζηνόδοτος πρόσθε δέ οὖ, κακῶς.

8. *τοῦ] τοῦ Μενελάου, ἢ τοῦ Πατρόκλου, δὲ καὶ πιθανώτερον.

9. οὐδὲ ἄρα Πάνθου νίσ] ως γὰρ ἐν κυνηγεσίοις πρωτόλεια τῷ πρώτῳ βαθαύντι δίδοται, οὕτω καὶ οὗτος τῶν ὅπλων ἀντιποιεῖται· εἰ 5 γὰρ καὶ γεγύμνωται, ἀλλ’ εἰκὸς αὐτῷ παρακεῖθαι τὰ ὅπλα.

έϋμμελίᾳ] καὶ ἐπὶ τούτου πρὸ τέλους ἡ ὀξεῖα· διοτονεῖ γὰρ τοῖς ἑνικοῖς τὰ εἰς αἱ λήγοντα πληθυντικὰ ἐπὶ τῶν εἰς αἱς καὶ εἰς ηἱ συλλάβως κλινομένων καὶ βραχείᾳ παραληγομένων.

14. *πρότερος] ἔδει πρώτος εἰπεῖν· οὐ γάρ ἐστι πρὸς ἔνα ἡ 10 σύγκρισις. προσυπακουστέον δὲ τὸ ἐμοῦ.

15. ὅτι βέβληται ὁ Πάτροκλος ὑπὸ τοῦ Εὐφόρβου καὶ οὐκ οὔτα-
σται, καθάπερ Ζηνόδοτος γράφει “σχεδὸν οὔτασε Δάρδανος ἀνῆρ”
(Πλ. 16, 807).

19. *ὑπέρβιον εὐχετάσθαι] ὑπερβίως αὐχεῖν, ὁ ἐστιν ὑπὲρ τὴν 15 δύναμιν.

20. *διὰ τοῦ ἀ αἱ' Αριστάρχου παρδάλιος.

21. σὺνδε κάπρου] κατ' ἐπίτασιν ἀλκιμώτερος γὰρ ὁ κάπρος· διὸ ἐπὶ πᾶσι τέτακται. οὐκ, ἀλλὰ διὰ τὸ θυμικώτερον εἶναι τὸν κάπρον τῶν ἄλλων ζῴων ἐπενήνοχε πρὸς αὐξῆσιν. καὶ ἐστι σὺς μὲν τὸ γενε- 20 κὸν, κάπρος δὲ τὸ ειδικὸν, ἀπὸ τοῦ κάπτειν.

24. οὐδὲ μὲν οὐδὲ βίγι] τὸ σημεῖον Διονύσιος διὰ τὸν Τπερήνορά φησιν· προείρηται γὰρ “Ατρεΐδης δ' ἄρ' ἔπειθ' Τπερήνορα ποιμένα λαῶν οὔτασε” (ΙΙ. 14, 516). καὶ ἵσως κατὰ τὸ σιωπώμενον ἐκεῖ 25 αὐτὸν ὀνείδισεν.

27. *οὐδέ ἐ] διὰ τοῦ τε, οὐδέ τε, Ἀρίσταρχος.

29, 30, 31, 32. ὡς θην καὶ σὸν ἐγώ] ὅτι ἄμεινον τὰ ἔπη ταῦτα λέγεται ὑπὸ Μενελάου, ἐπὶ δὲ τῆς Αχιλλέως πρὸς Αἴνειαν συστά-
σεως (Πλ. 20, 196) οὐκέτι· ἐπεξεληλυθὼς γὰρ μόνον οὐχὶ συναρπάσαι 30 ἀν τὴν πόλιν ἔνεκα τῆς Πατρόκλου ἀναιρέσεως.

31. ιέναι] διὰ μέσου ἐστὶ τὸ μηδ' ἀντίος ἴστασ' ἐμεῖο· τὸ

5. *πρώτω] πρώτῳ

παρδάλιος scripserat, sed πορδάλιος :

14. Sequitur in A lemma
(versus 17) μή σε βαλω, sed deest
scholion vacuo relicto spatio.

v. ad 13, 103.
27. Versibus quattuor 29—32
in textu asterisci sunt praefixi.

17. διὰ τοῦ ἀ] Aristarchus non

30. ἀν addidit Lehrsius.

δὲ ἔξῆς, ἀλλά σ' ἔγωγ' ἀναχωρήσαντα κελεύω ἐς πληθὺν ἵέναι, πρίν τι κακὸν παθέειν. διὰ μέσου δὲ τὰ λοιπά.

32. *πιστὸν τὸ παιδευμα, καὶ πολλῆς ὠφελείας περιεκτικόν.

πρίν τι κακὸν παθέειν, ρεχθὲν δέ τε τὴν πήπιον ἔγω] φιλόσοφος ἡ γνώμη. ὁ ἄφρων μετὰ τὸ περιπεσεῖν ἀμαρτήματι γινώσκει ὅτι 5 κακῶς ἔπραξεν ὁ δὲ φρόνιμος προπερισκέπτεται καὶ προπερινοεῖ τὰ ἐσόμενα· διὸ ἐκλέγεται τὸ συμφέρον, ἵνα μὴ ἀμάρτῃ μηδὲ μετανοῇ γενόμενος ἐν κακῷ. διὰ τοῦτο ὁ μὲν Προμηθεὺς, φρόνιμος δαίμων, ὁ δὲ Ἐπιμηθεὺς φαῦλος· μετανοεῖ γὰρ ὅτ’ οὐδὲν ὄφελος. ὅτι δὲ εἰς παροιμίαν παραδέδοται, λέγει καὶ Πλάτων οὕτως δῆ. “καί σοι λέγω, 10 οὗτοι Ἀγάθων, μὴ ἔξαπατάσθαι ὑπὸ τούτου, ἀλλ’ ἀπὸ τῶν ἡμετέρων παθημάτων γνόντα εὐλαβηθῆναι, καὶ μὴ κατὰ τὴν παροιμίαν ὥσπερ νήπιον παθόντα γνῶναι” (Coniv. p. 222 b).

35. γνωτὸν ἐμόν] ὅτι ἴδιας ἔξενήνοχεν· ἔστι γὰρ μάλα τίσεις περὶ τοῦ ἐμοῦ γνωτοῦ δίκας περὶ οὐ ἐπεφνεις ἀδελφοῦ, τίσεις μου τὸν 15 ἀδελφόν.

36. *ὅμοιον τῷ “καὶ δόμος ἡμιτελῆς” (Il. 2, 701).

37. ἀρητόν] ἦτοι βλαπτικὸν, παρὰ τὴν ἀρὰν τὴν βλάβην, ἢ κατάρατον, ἢ ἀπευκτὸν, ἢ ἀεὶ ρήτον, ἀεὶ διὰ μνήμης ἐσόμενον.

ἄλλως. ἐτέρως διαστεῖλαι ἔστιν, ἀρητόν, ἐν εὐχῆς μέρει καθε- 20 στῶτα σὺ πένθος ἔθηκας, ἵνα γὰρ καὶ ἀρσενικὴν αἰτιατικὴν ἐπὶ τοῦ Τπερήνορος, τὸν ἀρητόν. ἢ οὕτως, εἰς τοῦτο αὐτοὺς κατέστησας ὅστε εὐχὴν ἥγεισθαι τὸ θρηνεῖν τὸν ἑαυτῶν παιδα, καὶ ἔχειν ἔξουσίαν σχολάζειν γόροις καὶ θρήνοις.

*τὰ εἰς τὸ ρήματικὰ, παραληγόμενα τῷ ἥ, ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, 25 ὀξύνεσθαι θέλει.

38. κατάπαυμα γενοίμην] καταπαύσαμι δ’ ἀν τοῦ θρήνου τοὺς ἀθλίους γονέας τοῦ Τπερήνορος, εἰ ἀνελῶ σε καὶ καρατομήσας δώσω τὴν κεφαλήν σου καὶ τὰ ὄπλα αὐτοῖς.

*περισπαστέον τὸν ἥ· βεβαιωτικὸς γάρ.

30

*ὅτι δειλοῖσιν εἶπεν ἀντὶ τοῦ δειλαίσις.

40. *Φρόντιδι] ἡ μήτηρ ἔστιν αὐτοῦ Φρόντις ὡς Θέτις.

10. καί σοι] καὶ σὺ

τίσεις μου τὸν ἀδελφόν.

12. γνόντα] γνῶντα

17. τῷ Vill.] τῷ

15. ἀδελφοῦ delevit Vill. Fried-
laenderus haec sic redintegrat
περὶ τούτου δν ἐπεφνεις, ἀνθ' οὐ εἴρηκε

20. ἐτέρως] ἐκατέρως Friedl.

22. αὐτοὺς Friedl.] αὐτὸν

30. γάρ addidit Cobetus.

Φρόντιδι ὡς "Ηλιδι. οὕτως Τυραννίων, καὶ ἐπείσθη ἡ παραδόσις. ὁ μέντοι κανὼν δέξυτονεῖ τὸ φροντίς τὰ γὰρ εἰς τīς λήγοντα θηλυκὰ δισύνλαβα, μὴ ὅντα ἐπιθετικὰ, παραληγόμενα δὲ τῷ ὅ ἥτοι μόνῳ ἡ σὺν ἑτέρῳ φωνήντι, δέξυνεσθαι θέλει, κοιτίς Προιτίς φροντίς, οὐτίς τὸ ξφον παρ' Ἀλκμᾶνι. οὕτως οὖν καὶ φροντίς, εἰ μὴ ἄρα, ἐπεὶ 5 κύριου τοῦτο, καὶ βαρυτονηθήσεται. οὐ μάχεται τὸ πόρτις καὶ γὰρ χωρὶς τοῦ τὸ "πόριες περὶ βοῦς ἀγελαίας" (Od. 10, 410). μὴ ὅντα ἐπιθετικά πρόσκειται διὰ τὸ πότις, φαράκειται τὸ πότης.

41. ἀλλ' οὐ μὰν] τὸ ἔργον οὐκέτι ἀπείρατον ἔσται οὐδὲ ἄμαχον, ὅστε ἡ ἀλκὴν ἐπιδεῖξαθαι ἡ φυγὴν. κατ' ἔνια δὲ τῶν ὑπομνημάτων 10 διὰ τοῦ π, ἐπὶ δηρόν, ὅμοιώς τῷ "ἐπὶ δηρὸν δέ μοι αἰών" (Il. 9, 415).

42. διὰ μέσου τὸ οὐδ' ἔτ' ἀδήριτος, τὸ δὲ ἔξῆς ἀπείρητος πόνος ἔσται ἡτ' ἀλκῆς ἡτε φόβοιο, οἷον πειρασόμεθα ἥτοι ἀνδρείας ἡ φυγῆς. οὕτως Νικάνωρ. 15

*ἡτ' ἀλκῆς ἡτε φόβοιο] Ἀρίσταρχος ἀμφότερα διὰ τοῦ δ, ἡδ' ἀλκῆς ἡδὲ φόβοιο.

44. *οὕτως Ἀρίσταρχος χαλκός, ἄλλοι δὲ χαλκόν.

47. στομάχοιο θέμεθλα] στομάχου θέμεθλα οὐ λέγει τὸ στόμα τῆς κοιλίας, καθάπερ ἡμεῖς, ἀλλὰ τὸν βρόγχον, οἷον τὰ ἔσχατα 20 μέρη τοῦ λαιμοῦ. ἐπιφέρει γοῦν "ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῦ δι' αὐχένος." θέμεθλα δὲ ἡ θέσις.

48. πρὸς τὸ αὐτός· οὐ γάρ ἔστι περὶ ἑτέρου ὁ λόγος. ὅμοιον τῷ "ὁ δέ ἐρεύγετο οἰνοβαρείων" (Od. 9, 374), ἑτερός τις οὐκ, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύκλωψ. 25

βαρείη] τοῦ πράγματος ἔστι τὸ ἐπίθετον· βαρεῖαν γὰρ χεῖρα τὴν μετὰ βίας ἐρείδουσαν τὸ δόρυ φησί, συνεπιβαρύνας τὴν χεῖρα τῷ δόρατι.

49. δι' αὐχένος] τοῦτο ἀποδεικτικόν ἔστι τοῦ στόμαχον λέγειν τὸν βρόγχον· εἰ γὰρ τὸ στόμα τῆς κοιλίας ἐπεπλήγει, οὐκ ἀν ἀντι- 30 κρὺς διὰ τοῦ αὐχένος τὸ δόρυ ἐφέρετο.

50. *παραμυθίαν μεγίστην εἰσφέρει τοῖς λυπουμένοις ὑπὲρ τοῦ Πατρόκλου.

13. οὐδὲ ἔτ'] In textu est οὐδέ τ' Ἀρίσταρχος. In margine exteriore
18. οὕτως Ἀρίσταρχος χαλκός] adscriptum χαλκός, subscripto ν.
Hoc ordine A, non χαλκός οὕτως

51. Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι] ἀντὶ τοῦ ταῖς τῶν Χαρίτων κόμαις ἵσοι. ἀπίθανον δέ ἐστιν ἀμόρφωτος γὰρ ἡ κόμη, εἰ μὴ ὕπτως. Μακεδόνες δὲ καὶ Κύπριοι χάριτας λέγουσι τὰς συνεστραμμένας καὶ οὐλας μυρσίνας, ἃς φαμεν στεφανίτιδας.

ὅτι Ζηνόδοτος γράφει Χαρίτεσσι μέλαιναις ἀδιανόητου ποιῶν. 5 οὐκ εἰκῇ ἡ ἐπεξεργασία τῆς κόμης, ἀλλ’ ἐπεὶ περὶ τῶν Πατρόκλου τριχῶν εἴπεν “μιάνθησαν δὲ ἔθειραι” (Πλ. 16, 795) εἰς ἐκδικίαν καὶ παραμυθίαν, ὡς εἴποι τις, παρέλαβε καὶ τὴν εὑμορφὸν κόμην.

52. οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο] οἱ ὑπὸ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου συνεσφιγμένοι ἥσαν. τινὲς δὲ θέλουσι λείπειν τὸ ὡς ἀλλὰ 10 λανθάνουσιν οἱ βάρβαροι οὐκ ἐπὶ καλλωπισμῷ φέροντες τὸν χρυσὸν, ἀλλὰ λάφυρα τοῖς πολεμίοις.

54. *οἰοπόλῳ] ἐν φιλοτελείᾳ.

Ποσειδῶν καὶ Ἀθηνᾶ περὶ τῆς Ἀττικῆς ἐφιλονείκουν· καὶ Ποσειδῶν μὲν ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως τῆς Ἀττικῆς κρούσας τῇ τριαίῃ 15 κῦμα θαλάσσης ἐποίησεν ἀναδοθῆναι, Ἀθηνᾶ δὲ ἐλαίαν· κριτῆς δὲ αὐτῶν γενόμενος Κέκροψ ὁ τῶν τόπων τῆς Ἀττικῆς βασιλεὺς τῇ θεῷ προσένειμε τὴν χώραν, εἰπὼν ὅτι θάλασσα μὲν ἔστι πανταχοῦ, τὸ δὲ φυτὸν τῆς ἐλαίας ἴδιον Ἀθηνᾶς. ἡ ἱστορία παρὰ Καλλιμάχῳ.

ἀναβέθρυχεν] Ζηνόδοτος διὰ τοῦ ὁ ἀναβέθροχεν, ὡς ἐκεῖ 20 “ἀλλ’ ὅτι ἀναβρόξεις θαλάσσης” (Οδ. 12, 240).

64. *λαφύνσει] λάπτει. τῶν δὲ κατὰ μίμησιν ἡ λέξις.

65. δῆῶν] περισπαστέον, ἐπεὶ καὶ ἐν ἑτέροις λέγεται κατὰ διαιρέσιν σὺν τῷ ὁ “ἔγχει δῆϊον” (Πλ. 18, 195). γέγονε δὲ παρὰ τὸ δῆϊον· διὸ καὶ σὺν τῷ ἡ γράφεται τὸ δῆῶν.

25

*καὶ δῆϊοι οἱ πολέμιοι.

66. ἵνζουσιν οἱ νομῆες· οἱ δὲ κύνες ὑλακτοῦσιν.

70. ἔνθα κε ρεῖα φέροι] ὅτι τοὺς χρόνους ἐνήλλαχε καὶ τὰ ρήματα· ἔδει γὰρ φάναι, τότε δ’ ἀν ρήγδινως ἔφερεν.

71. *τὸ ἀγάσσατο νῦν ἀντὶ τοῦ ἐφθόνησεν, οὐκ ἀντὶ τοῦ ἐθαύμασεν. 30

73. ἀνέρις εἰσάμενος] ὅτι τοῦτον τὸν Μέντην ἐν τῷ Τρωϊκῷ διακόσμῳ οὐ παραδέδωκεν, ἀλλὰ Εὔφημον μόνον (“Εὔφημος δ’ ἀρχὸς

7. ἐκδικίαν—παρέλαβε Cobetus]
ἐκδικίας—παρέβαλε

8. εὕμορφον] Εὐφόρβου Cobetus.

15. *τῆς ἀκροπόλεως τῆς Ἀττικῆς]
τῆς ἀττικῆς τῆς ἀκροπόλεως

16. *ἀναδοθῆναι] om.

19. *ἡ ἱστορία παρὰ Καλλιμάχῳ]

om.

30. τὸ] ὅτι τὸ Cobetus.

οὐκ Friedl.] καὶ

Κικόνων ἦν αἰχμητάων” (Il. 2, 864), ώς ἀν πλείστιν ἥγεμόσι χρωμένων. ἵσως δ' ἀμοιβὸς ἦν νεωστὶ ἥκων. καὶ πρὸς τὸν ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ ὁμώνυμον Μέντην ἔτερος γὰρ Ταφίων βασιλεύς. Μέντης δὲ ὁ μνετικὸς ἐν τοῖς πολέμοις.

75. *Ἐκτορ]* μετὰ τὸ ὄνομα στικτέον προσαγορευτικὴ γάρ ἐστι. 5 τὸ δὲ ἀκίχητά φασι Ποσειδώνιον τὸν Ἀριστάρχου ἀναγνωστὴν τοῖς ἔξης προσγέμειν, καὶ τὸν Ἀρίσταρχον ἀποδέχεσθαι.

80. *Πατρόκλῳ περιβάσι]* πρὸς τὴν περιβάσιν. Τρῶς ἄρα ὁ Εὔφορβος. ἀλλὰ καὶ Δάρδανος⁵ οἱ ἄρα Δάρδανοι Τρῶες. καὶ ὅτι ἀντὶ τοῦ τὸν ἐν τοῖς Τρωσὶν ἄριστον⁶ οὐ γάρ ἐστιν ὡς “Μυρμιδόνων τὸν ιο ἄριστον” (Il. 18, 10).

86. *ὅτι παρητυμολόγησεν τὸ ὄνομα.

88. *μετὰ τὸ κεκληγάς βραχὺ διασταλτέον μᾶλλον γὰρ ἐμφαίνειν.

91. *τὸ ἔξης ἐστὶ καταλίπω⁷ διὸ ἀναστρεπτέον τὴν πρόθεσιν. 15

92. ὅτι ἡ τιμὴ ἀντὶ τῆς τιμωρίας καὶ νῦν (Il. 1, 159) τέτακται· ἔνεκα ἐμοῦ κεῖται τιμωρούμενος τοὺς Τρῶας.

93. *νεμεσήσεται] ἀντὶ τοῦ νεμεσήσηται, μέμψηται.

94, 95. *ὑποστικτέον ἐπὶ τὸ αἰδεσθείς, στικτέον δὲ ἐπὶ τὸ πολλοί· ὁ γὰρ λόγος ἐλλιπῆς ἐστι, λείποντος τοῦ εὐλαβοῦμαι ἢ 20 τινος τοιούτου, ὡς καὶ ἐν τοῖς προκειμένοις “μή τίς μοι Δαναῶν” ἐστι γὰρ τὸ πλῆρες, εὐλαβοῦμαι μή με τῶν Ἐλλήνων μέμψηται τις. τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐνθάδε⁸ ἐὰν δὲ μόνος ὁν⁹ Ἐκτορὶ καὶ Τρωσὶ μάχωμαι αἰδεσθείς, εὐλαβοῦμαι μή πώς με περιστήσω¹⁰ ἔνα πολλοὶ ὄντες.

95. *Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ἥ, περιστήσω¹¹.

*προσληπτέον τὸ εὐλαβοῦμαι.

96. εἰς τὸ πιθανὴν γενέσθαι τὴν ἀναχώρησιν προκατασκευάζειν.

98. ὅπποτ' ἀνήρ] ὅτε ἀνήρ βούλεται ἀνδρὶ μάχεσθαι δὺ θεὸς τιμᾶ, πρὸς θεὸν μάχεται.

πῶς ἂμα πρὸς δαίμονα καὶ ἄμα φωτὶ μάχεσθαι; ἀλλὰ τὸ πρὸς δαίμονα τοιοῦτον ἐστιν ὡς λέγομεν πρὸς κῦμα, ἐναντιούμενος δαίμονι· ὁ γὰρ φωτὶ μαχόμενος τῷ ὑπὸ θεῶν τιμωρεύῳ ἢ ὑπὸ θεῶν ἀγαπωμένῳ αὐτῷ τῷ θεῷ μάχεται τῷ ἐκεῖνον στέργοντι. ὁ Πίνδαρος ἵσον μὲν θεὸν ἄνδρα τε φίλον ὑποτρέσαι ἐκέλευσεν, ἐπ' ἵσης τόν τε θεὸν 35

2. καὶ πρὸς Cobetus] καὶ γὰρ πρὸς

καὶ τὸν φίλον θεῷ ἄνδρα θεοφιλῆ. “μὴ θαύμαζε γάρ” φησὶν ὁ Πλάτων (?) “εἰς ἕρακες μὲν καὶ ἵβεις ἔχουσι τοὺς ὑπερασπίζοντας θεοὺς, ἀνδρὸς δὲ ἀγαθοῦ οὐκ ἂν τις ὑπερασπίσαι.”

ἄλλως. οὐκ ἄρα τῷ πολέμῳ οὐδὲ τοῖς Τρωσὶν ὑποχωρεῖ, ἀλλὰ τοῖς θεοῖς ἐναντιοῦσθαι οὐ βούλεται. τὸ δὲ τῆς διανοίας οὗτως· τῷ 5 φωτὶ ὅν κε θεὸς τιμᾶ, πρὸς δαίμονά ἐστι μάχεσθαι.

ἡ ὑποστηγμὴ μετὰ τὸ τιμᾶ. ὁ δὲ λόγος, ὅπότ’ ἂν τις βούληται παρὰ θεοῦ γνώμην ἀνδρὶ μάχεσθαι, ὀφείλει ταχέως αὐτῷ κακὸν ἐπέρχεσθαι. τὸ γὰρ πρὸς δαίμονα ἀντὶ τοῦ παρὰ θεοῦ γνώμην, ὡς καὶ “πρὸς δαίμονά περ εἴ πως ἐρυσαίμεθα” (104). 10

101. *χωρήσαντ] ἀντὶ τοῦ παραχωρήσαντα, ὑποχωρήσαντα.

103. *ἰόντες] Ζηνόδοτος ἰόντε δυϊκῶς.

105. κακῶν δέ κε φέρτατον εἴη] ὡς ἐν κακοῖς τοῦτ’ ἂν εἴη φέρτατον τὸ ρύσασθαι τὸν νεκρὸν τῷ Ἀχιλλεῖ.

ἄλλως. ἐὰν πρὸς τῇς ἀναιρέσεις καὶ τὴν τοῦ σώματος αἰκίαν ὑπο- 15 μειήγ ὁ Πάτροκλος.

ἄλλως. τῶν δὲ παρόντων κακῶν τοῦτο ἂν εἴη τὸ ἄριστον. ἢ ἐκ πολλῶν τῶν προγεγούστων κακῶν τὸ ἄμεινον γένοιτο.

109. ὥστε λιξ] οὐκ ἀσθενεῖ ζῷῳ παρέβαλεν, οὐδὲ τῷ εἰωθότι φεύγειν, ἀλλὰ τῷ ἀλκιμωτάτῳ, ὅν φησιν οὐκ ἀδικεῖσθαι τι πρὸς τῶν 20 ἀμυνομένων, δρᾶσαι δὲ κωλύεσθαι.

110. δίωνται ὡς λέγωνται. ἔστι δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ δίημι ή κλίσις παρ’ αὐτῷ.

*οὗτος δίενται ὡς τίθενται. μέμνηται ὁ Ἡραδίανος ἐν τῷ μ.

112. ὅτι τὴν κατὰ ἄγρὸν ἔπαυλιν μέσσαυλον οἱ δὲ Ἀττικοὶ τὴν 25 μέστην θύραν τῆς αὐλῆς, τὴν διορίζουσαν τὴν τε γυναικωνῖτιν καὶ τὸν ἄνδρῶνα. τὸ δὲ παχνοῦται πήγυνται, φρίσσει, ἀπὸ τῆς μάχης διὰ τὴν αὐλήν.

115. παπταίνων Αἴαντα μέγαν] ὅτι πάλιν μέγαν εἴπε τὸν Τελαμῶνος Αἴαντα κατὰ σύγκρισιν τοῦ Ὁϊλιάδον· ἐκεῖνος γὰρ μικρό- 30 τερος “μέίων, οὐ τι τόσος γε ὕσος Τελαμώνιος” (Π. 2, 528).

121. προσέθηκεν Ἀχιλλεῖ εἰς μείζονα προτροπήν· καὶ γὰρ αἰσχρὸν ἦν τῷ Αἴαντι μάλιστα ὑπὸ Ἀχιλλέως καταγγωσθῆναι, μεθ’ δὲ ἦν αὐτὸς ἄριστος.

10. περ] ομ.

15. αἰκίαν] αἰκέλαν hic et p. 130, 19. ης—λύπην Lehrsius.

27. μάχης (*πάχης)—αὐλήν] πάχ-

125. "Εκτωρ μὲν Πάτροκλον] ἔτι ἕοικε παρεπιτιμῶντι δὲ Ἀρίσταρχος τῷ Ὄμηρῷ οὐ γὰρ αὐτὸς ἦν δὲ Ἔκτωρ ὁ σκυλεύσας τὸν Πάτροκλον, ἀλλ' ἀπ' αὐτοῦ περιόντος ἀφείλετο τὰ ὅπλα οὗτος Ἀπόλλων, δὲ δὲ αὐτὸν γυμνὸν ἔτρωσε" "λῦσε δέ οἱ θώρηκα ἄναξ Διὸς μῆδος Ἀπόλλων" (Π. 16, 793). δὲ δὲ Διονύσιος τὸ σημεῖον 5 φησιν, ὅτι ἥλλακται πτῶσις "Πάτροκλον ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπήγρα" ἀντὶ τοῦ Πατρόκλου.

126. ὅτι νῦν οἰκείως ἔχει τὴν ὄρεξιν ταύτην δὲ Ἔκτωρ ἔλκειν, ἵνα ἀφέληται τὴν κεφαλὴν, τὸ δὲ σῶμα τοῖς κυσὶ ρίψῃ οὐδέπω γὰρ δὲ ὁ Γλαῦκος ὡνεῖδισεν αὐτὸν ὡς ἀμελοῦντα τῶν συμμάχων, ὅτι τὸ 10 Σαρπηδόνος σῶμα ὑπὸ τοῖς Ἀχαιοῖς ἀφῆκε γενέσθαι. δεῖν οὖν πολεμήσαντα καὶ ἀνθελκύσαντα τὸν Πάτροκλον ῥυσιάσαι, μέχρι ἂν ἀποδῶσιν ἐκεῖνοι τὸν νεκρὸν τοῦ Σαρπηδόνος καὶ τὰ τεύχη, ἀντικομιζόμενοι τὸν Πάτροκλον δοκοῦσι γὰρ τὸν Σαρπηδόνα ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν ἥρθαι καὶ κεῖσθαι ἐπὶ τῶν νεῶν, οὐκ εἰδότες ὅτι ὑπὸ Ἀπόλ- 15 λωνος εἰς Λυκίαν ἀναρπασθεὶς ἀποκεκόμισται. δὲ δὲ Ὄμηρος, ἵνα ἐπιφανῆ τὸν ἀγῶνα ποιήσῃ τὸν ἐπὶ τοῦ σώματος Πατρόκλου, ταῦτα ὑπέθετο· οἵ τε γὰρ Τρῶες ὡς ὑπὲρ Σαρπηδόνος κινδυνεύειν κρίνουσιν, οἵ τε Ἀχαιοὶ τὸν Σαρπηδόνα οὐκ ἔχοντες μάχονται ὑπὲρ τῆς αἰκίας τοῦ Πατρόκλου· χαλεπὴ ἡ αἰκία, καὶ συγγραπτὸς δὲ Ἀχιλλεὺς αἰκί- 20 ζόμενος τὸν Ἔκτορα ἐπ' ἐκδικίᾳ τοῦ φίλου· χαλεπώτερον γὰρ τὸ ἄρξαι τινὸς ἀδικήματος.

132. Αἴας δὲ ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ] οὗτος ὡσπερ τεῖχος εἰς σκέπην τῷ σώματι τοῦ Πατρόκλου τὸ σάκος προβέβληται.

133. *οὗτος χωρὶς τοῦ ἐστήκει.

25

1. ὅτι ἕοικε παρεπιτιμῶντι δὲ Ἀρίσταρχος τῷ Ὄμηρῷ] Verba ex alio scholio perduto (fortasse Porphyrii) inepte illata, ut monuit Lehrsius in Aristarcho p. 15 (17). Nam Aristonicum hoc potius dixisse videri ἡ διτλῆ πρὸς τὸ δοκοῦν μάχεσθαι, ut ad 6, 265. 11, 51.

3. οὗτος] πρώτως Friedlaenderus.

21. ἐπ' ἐκδικίᾳ scripsi pro ὑπερδικίᾳ, vocabulo nusquam lecto. Similiter scriptores in Thes. vol. 3 p. 397 citati, Apollodorus 3, 7,

6, 1. γενόμενοι δὲ ἔξαιφνης οἱ πάιδες τέλειοι ἐπὶ τὴν ἐκδικίαν τοῦ πατρὸς ἔξησαν. Charito 7, 1 p. 153, 3. δν γὰρ διανοῇ (τρόπον θανάτου) φέρει μέν τινα φθόνον βασιλεῖ—οὐ μεγάλην δὲ ἐκδικίαν δν πεπόνθαμεν. Inscr. ap. Boeckh. vol. 1 p. 428, 43. ἐκδικίᾳ γένοιτο. Quibus quartus accedit testis scholiasta ipse supra p. 127, 7. ἐπεὶ περὶ τῶν Πατρόκλου τριχῶν εἶπεν "μάνθησαν δὲ ἔθειραι" (Π. 16, 795) εἰς ἐκδικίαν καὶ παραμυθίαν.

25. οὗτος Cobetus]

ἐπὶ μὲν τῆς Μενελάου εἰκόνος τὴν φιλοστοργίαν τῆς βοὸς παρέλαβεν, ἐπὶ δὲ τῆς τοῦ Αἴαντος τὸ ἄλκιμον.

134, 135, 136. παρὰ Ζηνοδότῳ καὶ ἐν τῇ Χίᾳ οὐκ ἥσαν οἱ γόστιχοι, ἵσως, φασὶν ἔνιοι, ὅτι οἱ ἀρσενες λέοντες οὐ σκυμναγωγοῦσιν, ἀλλὰ θήλειαι μόναι. κατὰ δὲ τὸ ἀρσενικὸν καὶ ἐπὶ τῆς θηλείας 5 τέτακται ὁ λέων, καὶ ἔστιν ἐπίκοινον. ἔστι γάρ τινα δύομάτα ἀρσενικὰ ἀ καὶ ἐπὶ θηλυκῶν τάσσεται, καὶ θηλυκὰ ἀ καὶ ἐπ’ ἀρσενικῶν, οἷον ἴέραξ μὲν καὶ ἐπ’ ἀρσενος καὶ θηλείας τάσσεται, πάρδαλις δὲ θηλυκὸν δύομα καὶ ἐπ’ ἀρσενικοῦ τίθεται. οὐκοῦν κατὰ μὲν τὴν ἡμετέραν συνήθειαν λέων μὲν λέγεται ὁ ἀρσην, λέαινα δὲ ἡ θηλεία· κατὰ 10 δὲ τὸν "Ομηρον μήπω τὴν λέαιναν εἴθισται, ἀλλὰ τὸ ἀρσενικὸν μόνον διὸ εἰπεῖν ἀρσενικῷ ἄρθρῳ χρώμενον "ὦ ρά τε νήπι' ἄγοντι," οὐχὶ "ὦ ρά τε νήπι' ἄγοντος." ὁ δὲ Ἀντίμαχος ἐκ τούτου πλανηθεὶς φήνθη καὶ τὸν ἄρσενα σκυμναγωγεῖν. τὸ μέγεθος δὲ Αἴαντος ὑποφαίνει ἡ παραβολή.

15

135. *ἐπακτῆρες] κυνηγοὶ, ἀπὸ τοῦ ἐπάγειν τοὺς κύνας.

136. ἐπισκύνιον] τὸ ἐπάνω τῶν ὄφθαλμῶν μέρος, ἦτοι τὸ τοῦ δέρματος συνοφρύνωμα τοῦ μετώπου. θέντε καὶ σκύζεσθαι τὸ ὄργιζεσθαι, διὰ τὸ ἐνδιάθετον γίνεσθαι τοῦτο τὸ μέρος τοῖς ὄργιζομένοις.

ἰστόρηται τοῦτο ἐπὶ τῆς ἀλληλείας· φασὶ γάρ, ὅταν ἐμπέσῃ λέων 20 ἔχων σκύμνους, μαχόμενον αὐτὸν πρὸς τοὺς κυνηγοὺς κατανεύειν καὶ καλύπτειν τὰ φάγη, ὅπως μὴ θεωρῶν τὰ ἐπιφερόμενα βέλη δειλιάσας καταλίπῃ τὸ τέκνον.

ἔλκεται ἔφη ἀντὶ τοῦ ἔλκει. καλύπτων δὲ, ὁ λέων διὸ καὶ διὰ τοῦ ὠ γράφεσθαι συνεφόνουν ἅπασαι.

25

139. *έστήκει] οὗτος ἔξω τοῦ ἰ.

142. "Εκτορ] μάλιστα τὸν "Εκτορα ἔμελλε κινεῖν, καὶ τοῦτο ἡνάντυκαῖον τούτῳ πρώτῳ χρῆσθαι.

3. Male praefixum lemma ἐστήκει ὡς τὶς τε λέων, quod est initium versus 133, non 134.

16. ἐπάγειν] *ἐπάγεισθαι πτ. 24. καλύπτων] In textu καλύψων. 25. τοῦ ὠ Bekkerus] τοῦ ὑ 26. οὗτος addidit La Roche Textkr. p. 244, ut supra p. 130, 25 οὗτος χωρὶς τοῦ ἰ ἐστήκει. Est ob-

servatio Didymi de Aristarchi scriptura, saepius in scholiis repetita, ut ad 4, 329. 367 ἐστήκει] οὗτος Ἀρίσταρχος Ἰακὼς ἐστήκει. 6, 373 ἐφειστήκει] Ἀρίσταρχος χωρὶς τοῦ ἰ ἐφειστήκει. 11, 600. 12, 446. 18, 557. 22, 36. 23, 106. 691. Od. 11, 544. De quo pluribus dixit La Roche l. c.

143. φύξηλιν] παράγωγον ἀπὸ τοῦ φύξω μέλλοντος, φυγάδα ὅντα καὶ δειλόν. καὶ τὸ φεύγειν καὶ τὸ ἀλέασθαι ἔγκειται ἐν τῇ λέξει. περισπαστέον δὲ τὸν ἥ, εἴτε θαυμαστικῶς εἴτε βεβαιωτικῶς κεῖται.

144. *σαώσεις] οὔτως Ἀρίσταρχος. ἄλλοι δὲ σαώσης διὰ τοῦ ἥ. 5

149. διὰ τοῦ ὑ, μεθ' ὄμιλον. παρὰ δὲ Ζηνοδότῳ μεθ' ὄμιλον· καὶ λόγου ἔχει ἀντὶ τοῦ ἔξω ὄμιλον.

150. ἀγνοοῦσι τὰ ὡκονομημένα περὶ τοῦ Σαρπηδόνος Ἀπόλλων.

151. ἔλωρ] ἥ διπλῆ, ὅτι τὰ ἔλωρια οὐκ ἔστι βρώματα, ὡς οἱ γλωσσογράφοι, ἀλλ' ἔλκυσματα. 10

152. *πόλλ' ὄφελος] πολλαχῷς ὄφελημα.

153. ὑπόνοια τοῖς Τρωσὶν ἐγένετο ὡς κυνοβρώτου τοῦ σώματος ἐσομένου, εἰ μὴ τὸν Πάτροκλον ἀνθελκύσαιεν καὶ ὑφ' αὐτοὺς ἔχοιεν εἰς ἀνταπόδοσιν τὴν περὶ Σαρπηδόνος ἄριστος γὰρ οὗτος, ὥστε μὴ ἀμεληθῆναι τὴν ἀνακομιδὴν τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἐξ οὗ συνέβαινεν 15 ἀνταποδίσθαι τὸν Σαρπηδόνα. διὸ ἐπιφέρεις “τοίου γὰρ θεράπων πέφατ' ἀνέρος, δο μέγ' ἄριστος Ἀργείων παρὰ νηυσί.”

*ὅτι Ζηνοδότος γράφει κύον ἔτλης. ἄλλογον δέ.

154. ὥτοι ὑποστικτέον ἀνδρῶν, ἵνα στίζωμεν ἴμεν, ὁ δὲ λόγος εἶη, διόπερ εἴ τις μοι πεισθείη τῶν Λυκίων, οἴκαδε πορευσόμεθα· ἥ 20 ὑποστικτέον ἐπὶ τὸ ἴμεν, ἵν' ἥ ἀπαρέμφατον, ὁ δὲ δέ σύνδεσμος περισσεύῃ, Τροίη δέ, τοῦ λόγου τοιούτου γινομένου, διόπερ νῦν εἴ τις μοι πεισθείη τῶν Λυκίων οἴκαδε ὑποστρέψειν, ἀπόλοιτο ἀνὴρ Τροία.

155. τὸ πεφήγσεται οὐκ ἔστιν ὄμοιον τῷ “πέφαται δ' ὦριστος Ἀχαιῶν” (689), ἀλλὰ πεφήγσεται ὅλεθρος φανήσεται. 25

161. *οὔτως διὰ τοῦ ἥ, τεθνηώς.

*καὶ μιν ἐρυσαιμέθα χάρμης] καὶ διὰ μάχης αὐτὸν ἔξελκύσαιμεν.

163. οὐκ ἵσασιν οἱ περὶ τὸν Γλαῦκον εἰ ἀποκεκόμισται ὁ Σαρπηδὼν εἰς Λυκίαν ὑπὸ τοῦ ὑπνου καὶ τοῦ θανάτου· διό φησιν ἀντιρυθμοῖς τὸν Πάτροκλον ἔως ἀν κομίσαι τὸν Σαρπηδόνα.

*ὅτι ἐπὶ ἀψύχων τὸ ἀγοίμεθα.

1. ἀπὸ τοῦ φύξω μέλλοντος ad-didit Bekkerus.

12. ὑπόνοια Cobetus] ὅτι ὑπόνοια

27. *ἔξελκύσαιμεν] ἔξελκύσωμεν

29. οὐκ Cobetus] ὅτι οὐκ

31. ἔως ἀν κομίσαι] ὡς ἀνακομίσαι

Friedlaenderus.

διὰ τὸν Πάτροκλον ταχέως ἀν ἀπολυτρωθείη τὸ σῶμα τοῦ Σαρπηδόνος. πῶς; διδάξει διὰ τῶν ἐπιφερομένων “τοίου γὰρ θεράπων πέφατ’ ἀνέρος.” οὐκ ἀν ἐναδιαφοροῖεν τῇ αἰκίᾳ τοῦ Πατρόκλου διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ὑπερέχοντος ἀνδρὸς θεράποντα, ἀλλὰ ταχέως ἀν ἀπολυτρώσαιεν τὸν Σαρπηδόνα, ἵνα καὶ αὐτοὶ κομίσωνται τὸν Πάτροκλον.

166. οὐκ ἐτάλασσας] οὐχ ὑπέμεινας. ἀπὸ τούτου καὶ τλήμων ὁ ὑπομενητικός.

170. Γλαῦκε, τίνη δὲ σύ] πρὸς τὰ ρήθεντα οὐδὲν ἀποκρίνεται· ὡς ὑβρισμένος γὰρ ἀγανακτεῖ.

* τίνη Ἀττικῶς διὰ τί.

10

171. *ῳ πόποι] παρὰ Ζηνοδότῳ ᾧ πέπον, οὐ κακῶς.

172. τῶν ὅστοι Λυκίην] μεμείωκε τὴν ἔμφασιν, καὶ τὰ τοιαῦτα εἴωθεν ἀθετεῖν ὁ Ἀρίσταρχος.

173. παρὰ Ζηνοδότῳ νῦν δέ σε, ἔξω τοῦ ὑ.

ὅτι νῦν μὲν ὄρθως ἔχει, ἐν δὲ τῇ Ξ (95) κακῶς ἐντεῦθεν μετενῆ- 15 νεκταί.

174. μέ φης] ἀξιοῖ ὁ Ἀσκαλωνίτης ἀναγινώσκειν δισυλλάβως ἐπὶ ἀօρίστου χρόνου, ὁ μέντοι Ἀλεξίων μονοσυλλάβως ἐπὶ ἐνεστῶτος χρόνου. διὸ καὶ σὺν τῷ ἡ γράφεσθαι. τοῦτο δὲ ἀπαιτεῖ καὶ ἡ διάνοια. κάγὼ δὲ συγκατατίθεμαι. διὸ ἐν τῇ συντάξει ἐγκλιτέον· 20 δέξνεται γὰρ ἐπὶ ἐνεστῶτος χρόνου.

176. *αἰγιόχοιο] γράφεται ἡέ περ ἀνδρός.

178. *παρὰ Ἀριστοφάνει τότε δ' αὐτός.

ὅτι ἀκαταλλήλως καὶ ἴδιως ἐπενήνοχε τὸ ὅτε δ' αὐτός· ἔδει γὰρ ἡ οὔτως εἰπεῖν, τότε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει, ἡ προσληπτέον ἔξωθεν τὸ 25 ἔστιν, ὥστε γίνεσθαι τὸ πλῆρες ἔστι δ' ὅτε καὶ αὐτὸς ἐποτρύνει μάχεσθαι.

186. ὅφρ' ἀν ἐγὼν] προσεδόκησεν ἀν τις αὐτὸν δυσωπηθέντα τοὺς λόγους καὶ κινηθέντα ἐπὶ τῷ πράγματι, οἵς αὐτὸς ἐπηγγείλατο, ἐμμένειν. ὁ δὲ ἐπιλέλησται μὲν ὃν αὐτὸς εἶπεν, ἡμέληκε δὲ τῶν 30 ὀνειδῶν, περὶ δὲ τὸ κοσμεῖσθαι γίνεται.

οὗτος ἀλαζονεύεται μηδὲν ἀξιόλογον δεδρακώς· διὸ ἐπιμελῶς

1. διὰ Bekkerus] οὐ

ἐνεστῶτος ἀν (ἀντὶ τοῦ Cobetus) λέ-

3. αἰκίᾳ Vill.] αἰκείᾳ

γεις καὶ τὸ ἦ

12. μεμείωκε] ἀθετεῖται (ab Ari-

28. * αὐτὸν] οιμ.

starcho) ὅτι μεμείωκε Cobetus.

30. * ἐμμένειν] μένειν

17. In marg. inter. οὔτως ἐπὶ

* αὐτὸς] οιμ.

χαρακτηρίζει τοὺς βαρβάρους, τοιούτους παραδίδοντος. ἐνταῦθα μὲν οὖν ὁρᾶς ἔχει τὰ λεγόμενα, ἀνωτέρω δὲ οὐκέτι· αὐτὸς γὰρ ἦν “Ομηρος ἴστορῶν” “Εκτωρ μὲν Πατρόκλοιο ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε’ ἀπηγύρα, ἔλχ’ ἵν’ ἀπ’ ἄμοιν” (126).

189. τὸ ἔξῆς ἐστὶ “θέων ἐκίχανεν ἑταῖρους, ὥκα μάλα κραιπνοῖσι 5 ποσὶ μετασπών.” τουτέστι μετελθὼν αὐτοὺς, ἀπὸ τοῦ σπέσθαι καὶ ἐπεσθαι, μετ’ αὐτοὺς ἀκολουθήσας.

190. *βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ μάλα, τῇλε.

οὗπω τῇλε] αὕτη αἰτία ἀποδέδοται τοῦ ὥκα αὐτοὺς κατειλῆφθαι· οὐπω γὰρ ἦσαν τῇλε αὐτοῦ καὶ μακρὰν κεχωρισμένοι. 10

μετασπών] ὡς καταλαβών ἐστι γὰρ δεύτερος ἀόριστος. οὐδεμίᾳ δὲ μετοχὴ ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζει τὸν τόνον, ὅτι μὴ μόνη ἡ ἀέκων, περὶ ἣς ζητοῦμεν.

191. οἱ προτὶ ἄστυ φέρον κλυτὰ τεύχεα] ἑάλωκεν οὗτος τῷ ἔξαιρέτῳ τῶν ὅπλων κάλλει, καὶ νῦν μετὰ πάσης σπουδῆς ἐπείγεται 15 καταλαβεῖν τοὺς φέροντας, μὴ φθάσωσιν εἰς τὴν πόλιν πορευθέντες. μετενόησε δὲ κρατούμενος ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας.

*Πηλείδαι] ἐν ἄλλῳ Πηλείωνος.

193. *ὅτι θηλυκῶς εἴπε τὴν Ἱλιον.

197. γηράς] ὅτι οὗτος εἰώθασι σχηματίζειν, ἀντὶ τοῦ γηράσας. 20 περιπαθὲς δὲ τὸ δυστυχέστερον εὑρίσκεσθαι τοῦ πατρὸς τὸν οὐδόν.

201. ζητεῖ ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ α' ὑπομνήματι τῷ περὶ παθῶν Διδύμου περὶ τοῦ ἡ δειλ', πῶς δεῖ τοινέσιν αὐτὸ, καὶ φησι, πολὺ δὲ πρότερον παρὰ τῷ ποιητῇ ἐστὶ τὸ τῆς ἀναγνώσεως, ἡ δειλ' οὐδέ τί τοι θάνατος, ἡ ἡ δειλ' οὐδέ τι τοι θάνατος. τὸ γὰρ πλῆρες ἐστιν 25 ἡ δειλέ· οὐ γὰρ, ὡς οἱ ἔξηγησάμενοι, τοῦ δείλαιε ἀποκοπή· ἐν ἑτέροις γὰρ αὐτὸς λέγει “ἡ δειλῶ, τί νν δάκρυ κατείβετον;” (Od. 21, 86). περιγέγραπται οὖν ἡ δέεια, εἴτα καὶ ἀνάπαισις γέγονεν. ἄρα γε οὖν φυλαχθήσεται ἡ δέεια, ἡ ἐπεὶ περιγέγραπται τὸ φωνῆν τῆς δέειας, περιγέγραπται καὶ ὁ τόνος; τὸ κρινόμενον ἐκεῖνο, ἵνα 30 ἐπιστάμενοι ἀναγνῶμεν ἐν ἐστιν εἰπεῖν, εἰ ἄπαξ περιγέγραπται τὸ φωνῆν τὸ ἔχον τὴν δέειαν, ὁ τόνος γενέσθω τῆς προτέρας συλλαβῆς, οὐχὶ τῆς ἐπὶ τέλους.

14. ἑάλωκεν] θάλωκεν

εὔτυχέστερον

20. οὗτος εἰώθασι σχηματίζειν]

22. τῷ περὶ Lehrius] τοῦ περὶ
Haec delet Friedl.

21. δυστυχέστερον Bekkerus]

27. δειλῶ—δάκρυ κατείβετον] δει-

ἄθλιον καλεῖ τὸν "Εκτορα τῶν μελλόντων ἀνόητον ὄντα. ὅπότε οὖν παρεισῆκται αὐτὸς ὁ Ζεὺς καταμερφόμενος τοῦ "Εκτορος τὴν ἀλαζονείαν, διδάσκει" Ομηρος καθ' αὐτὸν ἔκαστον φρονεῖν καὶ μὴ τὰ μείζονα τῆς ἑκάστου φύσεως ἐπτοησθαι.

ἡ διπλῆ, ὅτι οὕτως εἴρηκε καταθύμιος, ἀντὶ τοῦ κατὰ ψυχήν 5 ἔστιν, οὐ μεριμνᾶς περὶ τοῦ θανάτου. ἡμεῖς δὲ ἐν τῇ συνηθείᾳ λέγομεν καταθύμιον τὸ ἀρεστόν.

202. οὐχ οὕτως παρείληπται ὡς ἡμεῖς ἐν τῇ συνηθείᾳ τάσσομεν διστακτικῶς τὸ σχεδόν, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. αἱ δὲ Ἀριστάρχου 10 ὅς δή τοι σχεδὸν εἰσι.

204. ἐνηέα] τὸν προσηγῆ, τὸν ἐναντίον τῷ ἀπηνεῖ. ὁ Ζωΐλος τὸ ἐν τῇ Ὁδυσσείᾳ (8, 200) "χαίρων οὖνεχ' ἐταῖρον ἐνηέα λεῦσσ' ἐν ἀγῶνι" ὡς ὄνομα ὑπέλαβεν.

205. ίδον καὶ αὐτὸς ὁ Ζεὺς λέγει ὅτι "Εκτωρ ἀφείλετο τὰ ὄπλα, αὐτῷ δὲ ἐπιτιμᾷ ὁ Ἀρίσταρχος. 15

ἄλλως. ἐπεὶ μὴ ἀνελῶν τὸν Πάτροκλον τὰ ὄπλα φορεῖ.

207. τῶν ποιηὴν] εἰ καὶ ἔμελλέ τις τῶν ἀκουόντων ὀργισθήσεσθαι καὶ ἀγανακτήσειν ἐπὶ τῷ τὸν "Εκτορα χρῆσθαι τοῖς ὄπλοις, μαθῶν δὲ ὅτι καὶ οὐκ ἐπὶ πολὺ φορέστει, κανὸν ἡλέγησε τὸν "Εκτορα.

208. δέξεται] καὶ τοῦτο ἥθικὸν, ὅτι οὐ φθάσει πρὸς τοὺς οἰκείους 20 καλλωπίζεσθαι τοῖς ὄπλοις, οὗπερ ἐπεθύμει ὁ "Εκτωρ.

211. ὅτι ἐπιθετικῶς ἀπὸ τῆς Ἔνυοῦς πολεμικῆς οὔσης ὁ "Ἀρῆς Ἐνυάλιος, ὡς καὶ Ἀρήιος τις ἀπὸ τοῦ "Αρεως· οὐχ ὡς οἱ νεώτεροι Ἐνυοῦς οὗτοι, οὐδὲ ὡς Ἀττικοὶ διαφέροντα τοῦ "Αρεως θεόν τινα.

214. αἱ κοιναὶ ἐκδόσεις ἔχουσι μεγαθύμου Πηλείωνος, καὶ 25 ἀκόλουθόν ἔστι συνάπτειν ὅλον τὸν στίχον. ἡ δὲ Ἀριστάρχειος διόρθωσις κατὰ δοτικὴν ἔχει μεγαθύμῳ Πηλείωνι· ἡ ἀκόλουθόν ἔστι βραχὺ διαστέλλειν ἐπὶ τὸ λαμπόμενος.

* οὕτως Ἀρίσταρχος κατὰ δοτικήν· ἄλλος δὲ μεγαθύμου Πηλείωνος. 30

* τεύχεσι δὲ λαμπόμενος Πηλείωνος ἴνδαλλετο πᾶσιν αὐτῷ.

9. In marg. inter. Ἀρίσταρχος 148, 22 et alibi.
εἰσιν

11. τὸν ἐναντίον Cobetus] τῶν ἐναντίων
τίτων

Zωΐλος] Ζηνόδοτος Cobetus. In
A falso accentu Zώιλος hic et p.

15. αὐτῷ δὲ ἐπιτιμᾷ Vill.] ἄνω δὲ

ἐπιτιμᾶν

24. ὡς Ἀττικοὶ Lehrsius] Ἀττικοὶ

ώς, οἱ δὲ Ἀττικοὶ ὡς Cobetus.

215. Ζηνόδοτος ὅτρυνεν.

ἀκόλουθον ἦν ὀπλισμένον πολεμεῖν, καὶ τοῦτο δὴ ἀκόλουθον τῇ τοῦ
Ἐκτορος ἀλαζονείᾳ, πρότερον περιελθόντα ἔκαστον ἐνδεῖξασθαι τὴν
κτῆσιν τῶν ὅπλων καὶ φανῆναι ὄμοιον τῷ Ἀχιλλεῖ.

218. Φόρκυν ως βότρυν, ἀπ' εὐθείας τῆς εἰς στηγανούσης· ἡ μέντοις 5
Φόρκυνα αἰτιατικὴ ἀπ' εὐθείας τῆς εἰς ὑ. τὸ δὲ τοιῦτον ἴδιον ποιη-
τικῆς. οὐχ ὑγιῶς δὲ ὁ Τυραννίων ἐκτείνει τὸ ὑ, ἐπεὶ εὐρέθη, φησὶ,
καὶ ἡ εὐθεῖα ἐκτεινομένη· “Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε” (Il. 2, 862).
ἐκεὶ γὰρ τὸ μέτρον κατήπειγεν, ἐνθάδε δὲ οὐδὲν κατεπείγει.

ὅτι τὸν ἐν τῷ διακόσμῳ Χρόμιν είρημένον (“Μυσῶν δὲ Χρόμις το
ὗρχε” Il. 2, 858) νῦν Χρομίον εἴρηκε διὰ τὸ μέτρον· ὁ δὲ Διο-
νύσιος, εἴ τις ζητοίη, φησὶ, πότερον παραπεποίηται, εἴποιμεν ἀν τὸν
Χρομίον· εὐλογον γὰρ ἐκεὶ τὸ ὄνομα πρώτον.

*καὶ ἔτερον παραδίδωσιν ^{“Εννομον,} ὑπὸ Οδυσσέως ἀνηρημένον.

221. οὐ γὰρ ἐγὼ πληθὺν διέζημενος] ὅτι ἀπὸ τοῦ γάρ ἥρξατο, ως 15
καὶ ἐπ' ἐκείνου “ὦ φίλοι, οὐ γάρ τ' ἴδμεν ὅπη ζόφος” (Od. 10,
190).

224. ἦτοι ὑποστικτέον Ἀχαιῶν, ἡ στικτέον, τοῦ διστιχίου ἡ
τοῖς ἔξης ἡ τοῖς ἐπάνω προσδιδομένου.

225. κατατρύχῳ] καταπονῷ, ὑμὶν δηλονότι δωρεὰς καὶ τὰ ἐπιτή- 20
δεια παρέχειν ἀναγκάζω.

ἄλλως. ὅρα τὸ αἰσχρόν κατατρύχεσθαι φησι τοὺς Τρῶας εἰς τὴν
τῶν συμμάχων διατροφήν.

227. ίθύς] κατ' εὐθὺν τῶν πολεμίων.

ἄλλως. σκόπει τὴν ἄνοιαν ἀξιοῖ ἀντὶ τῶν τροφῶν ὃν παρέσχεν 25
αὐτοῖς, ἀντιδοῦναι τὰς ψυχάς.

228. ὀαριστύς] ὀαρίζειν κυρίως ἐστὶ τὸ ὄμιλεῖν· νῦν δὲ μετα-
φορικῶς. τίς ἡ πολέμου ὄμιλία; ἡ ὀλεθρος ἡ σωτηρία. ὁ δὲ λόγος,
αὗτη γάρ ἐστιν ἡ τοῦ πολέμου ὄμιλία, ὅ ἐστιν, οὕτως δεῖ ἀναστρέ-
φεσθαι ἐν πολέμῳ καὶ ἀριστεύειν· αὗτη γὰρ καὶ ἀρετὴ πολεμούντων. 30

229. *τεθνεῖῶτα] διὰ τοῦ ἡ Ἀρίσταρχος.

231. *τῶν] Ἀρίσταρχος κατὰ δοτικὴν ἥμισυ τῷ ἐνάρων.

1. Inter gl. interlinearia.

Friedl.

13. πρῶτον] είρημένον ὑγίες εἶναι
addit Lehrsius.

23. διατροφήν Bekk.] διαστρο-
φήν

19. Alterum ἡ τοῖς addidit

οὗτως τῷ Ἀρίσταρχῳ κατὰ δοτικὴν, τῷ ἐρυσσαμένῳ. ἐνάρων δὲ λέγει ὃν περιέκειτο.

233. βρίσαντες] ἔαυτοὺς καταβαρύναντες, στῖφος παιήσαντες καὶ στερεώσαντες.

234. ἔλπετο] οὗτως Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ἑ. γράφεται καὶ 5 διὰ τοῦ ἥ.

237. καὶ τότ’ ἄρ’ Αἴας] ὅτι ἡ πρός ἐλλείπει, ὥν ἦ προσεῖπε τὸν Μενέλαον. καὶ ἐν Ὁδυσσείᾳ (23, 191) “ἥστο κάτω ὄροων, ποτὶ-δέγμενος εἴ τί μιν εἴποι,” προσείποι.

240. νέκυος πέρι] ὅτι ἄδηλον πότερον περὶ νέκυος Πατρόκλου ἢ 10 περὶ Πατρόκλου τοῦ νέκυος γεγονότος. ἀναστρεπτέον δὲ τὴν πρόθε-σιν, ὅπως τὸ ἔξῆς γένηται περὶ νέκυος.

*Ἐλληνικῶς καὶ ἐπιεικῶς οὐδὲν μεγαληγορεῖ ώς οἱ βάρβαροι.

242. ὅσσον ἐμῇ κεφαλῇ περιδείδια] ἐνθάδε οὐκ ἀναστρεπτέον τὴν πρόθεσιν, ἐπεὶ δοκεῖ ἀντὶ τῆς ὑπέρ κεῖσθαι καὶ ἐνηλλάχθαι πτῶσις.¹⁵ ἀντὶ γὰρ τοῦ ὑπὲρ ἐμῆς κεφαλῆς. διὸ καὶ σημεῖον παράκειται.

*ὅτι ἐνηλλάγη ἡ πτῶσις.

*οὐ δεῖ ἀναστρέψειν ἐνταῦθα τὴν πρόθεσιν.

245. ἣν τις ἀκούσῃ] δύναται μὲν λέγειν, ἐάν τις ἀκούσῃ διὰ τὸν κτύπον καὶ τὸν θόρυβον δύναται δὲ καὶ οὗτως, ἐάν ἄρα τις ὑπακούσῃ²⁰ καὶ μὴ καταπτήξῃ.

248. ὃ φίλοι] κάνταῦθα τὸ Ἐλληνικὸν δείκνυται· οὐ γὰρ κατ’ ἄνδρα κληθέντες οὐδὲ κατὰ πρόσωπον διαιρεθέντες συνέρχονται, ἀλλ’ ὅμοι πάντες· ἔκαστος γὰρ αὐτῶν τὸ τοῦ ἀριστέως ὄνομα κυριώτερον ἥγειτο τῆς φυσικῆς ὄνομασίας.²⁵

250. πίνουσιν] πρὸς τὴν ἀποστροφήν· οὐ γὰρ εἴπε πίνετε. δήμια δὲ τὰ παρὰ τοῦ δήμου ἔξαιρέτας διδόμενα τοῖς βασιλεῦσιν.

*ἔκαστος] ἐν τισι διὰ τοῦ ἄ, ἔκαστα.

251. *ἐκ δὲ Διός] παρὰ τὸ “ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆς” (Hesiod. Th. 96).³⁰

253. *τόσση] θαυμαστικῶς, οἶον μεγάλη.

255. Πάτροκλον] αὐτὸ τὸ ὄνομα ἥρκεσε πρὸς δυσώπησιν. αἰδέ-σθητε, φησὶ, Πάτροκλον ὑπὸ κυνῶν σπαραχθῆναι, οὐδὲν τὸν προσόντων αὐτῷ προσλαβὼν, οὐ τὸ μειλίχιον, οὐ τὸ φιλέταιρον, οὐ τὸ σωτήριον,

5. Ἀρίσταρχος La Roché 26. πίνετε Βόκκετος] πίνεται Texikr. p. 423] ἀριστοφάνης

32. *ἥρκεσε] ἥρκεσθη

ώς καὶ τῆς Ἐλένης τὸ ὄνομα ἥρκεσε τῷ Εὐριπίδῃ πρὸς πᾶσαν λοιδορίαν, λέγοντος “Ἐλένη, τί σοι λέγοιμ’ ἄν;”

260. *τίς κεν ἦσι φρεσίν] ἐν ἄλλῳ τίς κ’ ἥσιν ἐνὶ φρεσίν;
τῶν δ’ ἄλλων] ὅτι Ζηνόδοτος τοῦτον καὶ τὸν ἔξης ἥθετηκεν. οὐδὲν δὲ ἔχουσιν εἰς ἐπαιτίασιν, ἀλλ’ αὐξουσι τὸ μέγεθος τῆς ὑπὲρ Πα- 5 τρόκλου μάχης.

263. προχοῆσι] προχοὰς Ὄμηρος λέγει τὰς εἰς θάλασσαν προχύσεις τῶν ποταμῶν, αὐτὰ τὰ στόματα. διιπετέος δὲ διοπετοῦς· οἱ γὰρ ὄμβροι ἀπὸ Διός.

264. *βέβρυχεν] ἐν τῇ κατὰ Ἀριστοφάνη βεβρύχη. 10

265. Σόλωνά φασι τὸν νομοθέτην, μιμησάμενον τὴν Ὄμηρον ποίησιν ἐν ἄπασιν, ἐνθάδε γενόμενον καὶ προσσχόντα τῷ στίχῳ σφόδρα κατ’ εὐεξίαν ἐπιτετευγμένῳ διαπορῆσαι, καὶ θαυμάσαντα κατακαῦσαι πάντα τὰ ἴδια σκέμματα. τῆς γὰρ ἐπαλλήλου τῶν ὑδάτων ἐκβολῆς ἡ τοῦ Βοόωσιν ἀναδίπλωσις ὁμοίαν ἀπετέλεσε συνῳδίαν. 15 καὶ ἀλλαχοῦ χρῆται τῇ λέξει· “οὔτε θαλάσσης κῦμα τόσον βοά” (Π. 14, 394).

268. *φραχθέντες] Ζηνόδοτος ἀρθέντες.
ἀμφὶ δ’ ἄρα σφιν] ἐπὶ τιμῇ τοῦ Πατρόκλου τοῦτο φαίνεται πράττων, ὥσπερ καὶ ἐπὶ Σαρπηδόνος (Π. 16, 459) “αἵματοέσσας δὲ 20 ψιάδας.”

270. *ῆχθαιρε] Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ἐ, ἔχθαιρε.
272. μίσησεν] ἴδιας κέχρηται τῇ λέξει, καὶ ἄπαξ γε νῦν μόνον. λέγει δὲ, μισητὸν ἥγήσατο ἐγκύρημα γενέσθαι κυσὶ τὸν Πάτροκλον.

273. *έταιροις] ἐν ἄλλῳ Ἀχαιούς. 25
[279. τέτυκτο] οὕτως Ἀρίσταρχος τέτυκτο· ἄλλοι ἐτέτυκτο.

Αἴας] δις καὶ εὐμορφίᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις ἔργοις διέφερε τῶν ἄλλων πάντων Ἐλλήνων.

285. τὸ ρέατα εἰς τὸ ἐσκέδασε.

295. ἥρικε] ἐνεργητικὸν ἀντὶ παθητικοῦ. σημαίνει δὲ τὸ διεκόπη. 30

9. ἀπὸ Bekkerus] ὑπὸ manu recentiore suppleta sunt,
12. προσσχόντα] προσχόντα scholiis omissis.

16. In marg. κῦμα τόσον βοά, 26. Scholia versuum 279—572
κύματος ἐκβολαί. ex codice Athoo sumsi, de quo
23. Hoc scholion ultimum est supra dictum est ad vol. I p. 251,
folii 228 b: folia 229—234 (v. 27.

277—577.) quum excidissent, a

ζοι. Λαρίσης] ἔτέρα ἐστὶν αὕτη ἡ πόλις παρὰ τὴν Θεσσαλικήν.

327. ὑπὲρ θεόν] θεοῦ μὴ βουλομένου. πῶς ἀν καὶ παρὰ τὴν θείαν θέλησιν ρύσαισθε τὴν πόλιν, ὅτε τοῦ Διὸς συμπράττοντος ὑμῖν διὰ τὴν ἴδιαν ἀσθένειαν λείπεσθε;

328. ὡς δὴ ἵδον] ὡς ἐγὼ ἄλλους εἴδον τῷ ἴδιῳ σθένει πεπαιθότας 5 καὶ τῇ ἡνρέᾳ καὶ τῷ πλήθει τῷ ἴδιῳ ὅσον που εἶη, καὶ εἰ ἔλαττον εἴη τῶν πολεμίων τὸ πλῆθος αὐτῶν καὶ εἰ οἱ θεοὶ μὴ ἐπικουροῖεν αὐτοῖς.

330. τῷ ἴδιῳ πλήθει, οὐκ ἐπικουρικῷ. τὸ δὲ ὑπερδέα σφόδρα ἐνδεῖ, ὥστε ἔξεστι καὶ ἐπὶ τῶν λειπομένων τῷ ἀριθμῷ πλῆθος ὄνομάζειν. τὸ δὲ σχῆμα ἐκ τοῦ ἐναντίου· δείκνυσι γὰρ ὅτι ἔτερος καὶ ιο ὑπὸ θεῶν οὐ βοηθούμενος καὶ τῷ πλήθει ὀλίγοι ὅντες γενναίως μάχονται. ἐλέγχει δὲ τοὺς μαχομένους καὶ πολυπληθίᾳ προύχοντας καὶ συμμαχίᾳ θεοῦ.

361. οὗτοι δὲ ἐπάλληλοι πυκνοὶ ἔπιπτον.

364. Ζηνόδοτος τοῦτον καὶ τὸν ἔξῆς ἀθετεῖ χωρὶς λόγου, καίτοι 15 μέγιστον ἔχοντας τῶν Ἑλλήνων ἔπαινον.

368. εἰς τιμὴν ταῦτα πάντα τοῦ Πατρόκλου, δι' ὅπερ καὶ τὸ παραδόξον προστίθησιν· οὐ γὰρ ἐν παντὶ τόπῳ τῆς μάχης, ἀλλ' αὐτῷ μόνῳ τῷ Πατροκλῷ καὶ τοῖς ἀμφὶ τὸν Πάτροκλον περιέθηκε τὴν ἀχλύν.

ἐπί θ' ὅσον ἄριστοι] ὁ τε σύνδεσμος περιττὸς καθ' Ὁμηρικὴν 20 συνήθειαν. ἔστι δὲ ὁ νοῦς οὗτος· ἐφ' ὅσον τῆς μάχης ἔστασαν οἱ ἄριστοι, ἐπὶ τοσοῦτον σκότει κατείχοντο οἱ μαχόμενοι· οἱ μὲν ἄλλοι τῶν μαχομένων ἐν φωτὶ ἐμάχοντα, “οἱ δὲ” ἄλλοι Τρῶες εὔκηλοι πολέμιζον.” οἱ δὲ ἄριστοι περὶ τοῦ Πατρόκλου σώματας ἀγωνιζόμενοι σκότει κατείχοντο. ἐκ τούτου δὲ τὴν ἀλκὴν καὶ τὴν ὑπομονὴν ἐμ- 25 φαίνει, ὅτι τὰ σώματα παρατεθείκεσαν, ὥστε καταφέρειν τὰς πληγὰς ἀπροοράτως εἰς τὸ τυχόν. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι ὁ Ζηνόδοτος γράφει διὰ τοῦ τὸ “ἐπὶ τόσσον,” κακᾶς. μενούσης γὰρ τῆς διὰ τοῦ θ γραφῆς περισσὸν νοητέον τὸν τε σύνδεσμον· ὁ δὲ νοῦς ὡς προείρηται.

381. τὸ δὲ] οἱ περὶ τὸν Ἀντίλοχον περιεβλέποντο ἀπὸ τῶν 30 ὅσσων, περιέβλεπον δὲ θάνατον καὶ φύξαν ἐταίρων, ἵν' εἰ μέν τινες τεθνήκασιν ὑπερμάχωνται τῶν σωμάτων, εἰ δὲ φύγοιεν, σκεπάζωσιν οὖτως γὰρ δὲ Νέστωρ ἐπετέλλετο.

387. παλάσσετο] αἱ χεῖρες ἐπαλάσσετο, οὐχὶ ἐπαλάσσοντο· τὸ·

8. Idem scholion in codice Veneto B cum levi scripturac diversitate.

δὲ τοιοῦτον Πινδαρικὸν σχῆμα. τὸ μαρναμένοιν δυϊκόν ἐστιν ἐπ' ἀμφοτέρων στρατευμάτων· τὸ δὲ σημεῖον ὅτι ἴδιως εἴπεν.

390. μεθύουσα] ἀντὶ τοῦ πεπληρωμένην λίπει, ὡς οἱ μεθύοντες.

392. κυκλόσ'] ἐπίρρημα· οὗτως δὲ ὁ Ἀσκαλωνίτης παροξύνει.

425. χάλκεον] ὅτι πρὸς τὸν Ὁλυμπον διέσταλται. 5

432. πλατὺν εἴρηκε τὸν Ἐλλήσποντον οὐχ ὅτι τοιοῦτος, ἀλλ' ὅτι σύγκρισίς ἐστι τῶν κατὰ τὸν ναύσταθμον μερῶν πρὸς τὰ ἄλλα μέρη τοῦ Ἐλλησπόντου. τὰ γὰρ κατὰ τὸν ναύσταθμον πλατύτερά ἐστι τῶν διαστημάτων τῶν ἄλλων ἀπεστενωμένων. λέγει οὖν ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὰ πλατύτατα μέρη τοῦ Ἐλλησπόντου. 10

447. σημεῖον, ὅτι πᾶν μὲν ἔμψυχον ὑποπέπτωκεν ἀτυχίᾳ, πλέον δὲ ὁ ἀνθρώπος.

460. τὸ χῆνας ἐπὶ τῶν Τρώων εἰς ἀπραξίαν αὐτοὺς διαβάλλων.

469. νηκερδέα] ἐπισφαλῆ, ἀσύνετον· τὰ κέρδη γὰρ Ὅμηρος ἐπὶ τῶν συνετῶν τάσσει. 15

492. βοέης] ὅτι καταχρηστικῶς τὰ Ἔκτορος ὅπλα βόεια εἴπεν, ἀλλ' οὐκ ἐκ βυρσῶν βοείων εἰχε γὰρ τὰ Ἀχιλλέως ἥδη. “τὰ μὲν Πηλείων θεὸς δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.” ἔστιν οὖν ὁ τρόπος συλληπτικός. εἰλυμένοι δὲ σκεπαζόμενοι ἀπὸ τοῦ κατειλῦσθαι.

514. ἐν γούναισι] ἀπὸ μέρους· ἐν τῇ τῶν θεῶν δυνάμει. 20

523. ὕπτιος] πᾶν ζῷον πληγὴν εἰς τούπισω ἀνακλάται· ταῦρος δὲ εἰς τοῦμπροσθεν φέρεται, δι᾽ ὃ οὕτως εἴπεν.

539. μεθένηκα] ἐπανῆκα τὴν ψυχὴν τῆς ἐπὶ Πατρόκλου λύπης. ὁ δὲ λόγος, τὸ κῆρο ὀλίγου τι ἐπανῆκε τοῦ ἐπὶ Πατρόκλου ἄχους, καίπερ εὐτελῆ τινα ἀνελών. 25

551. ἐ] τὴν ἐ ἀντωνυμίαν κατ' ἴδιαν οὐ γὰρ ἐπίσταται ὁ ποιητὴς σύνθετον ἀντωνυμίαν. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἑωτήν.

564. ἐσεμάσσατο] ἐλύπησεν, ἥφατο· μάσασθαι γὰρ τὸ ἄψασθαι· “χεῖρ ἐπιμασσάμενος” (Od. 9, 302.)

572. λαρόν] ἀπολαυστικόν· διὰ τί; εὔδηκτος γὰρ καὶ ἀσθενέ- 30 στατος ὁ ἀνθρώπου χρώς· δι᾽ ὃ λαρὸν αὐτῇ τὸ ἄιμα τοῦ ἀνθρώπου.]

582. ὅτι Ζηνόδοτος γράφει “Ἐκτορα δὲ φρένα δῖος Ἄρης δτρυνε μετελθών. πόθεν δὲ οὕτως ὁ Ἄρης ἔξαίφνης πάρεστι;

13. διαβάλλων] μεταδιαβάλλων μένος—κατειλῆσθαι codex.

32. φρένα] φρένας

19. εἰλυμένοι—κατειλῦσθαι] εἰλημ-

588. πρέποντας πολεμίῳ τοὺς λόγους περιτέθεικεν δὲ ποιητὴς, ἐπεὶ τοὶ γε οὐκ οἶδε δειλὸν τὸν Μενέλαον· βοὴν γὰρ ἀγαθὸν πανταχοῦ καλεῖ αὐτὸν, ὃ ἔστιν ἐν μάχῃ ἀνδρεῖον.

τὸ σημεῖον, ὅτι οὐχ ὡς τῷ ὄντι μαλθακοῦ αἰχμητοῦ ὄντος τοῦ Μενελάου ληπτέον, ἀλλὰ τὸ πρόσωπον πολέμιον ὃν εἰς διαβολὴν 5 λέγεις ἀργῆφιλον γὰρ δὲ ποιητὴς αὐτὸν καλεῖ (Il. 3, 52).

594. ὅτι ἕδιον ὑποτίθεται τῆς αἰγίδος τὸ ἀνέμων ποιεῖν συστροφάς. ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ δὲ καὶ καταιγίδες αἱ πνοαὶ αἱ κάτω ἀΐσσουσαι.

595. ὅτι Σηνόδοτος γράφει γῆν δ' ἐτίναξε· ταύτην γὰρ ἐπι- σείων ἀνέμους ποιεῖ. διὸ λέγει “αὐτὸς ἐπιστείγσιν ἐρεμνὴν αἰγίδα το πᾶσιν” (Il. 4, 167). Βραχὺν δὲ διασταλτέον ἐπὶ τὸν δέ· ἐπὶ γὰρ τῆς βροντῆς ἐπίτασις μάλα μεγάλη.

597. *φόβοιο] ὅτι ἀντὶ τοῦ φυγῆς.

599. ὅτι τὸ ἐπιλίγδην μεσότητός ἔστιν· ἐπιψαῦδην, ὅσον δι’ ἐπιπολῆς φαῦσαι, μὴ εἰς βάθος. εἰ ὅντις ἐπιλίγδην, πῶς “γράψει δέ 15 οἱ ὄστρον ἄχρις;” κατὰ βάθους γὰρ φαίνεται ἡ πληρὴς ἐπενηγμένη. ἀλλ’ ἐρεῖς “Ομηρος, οὐκ ἐγὼ, ἀλλ’ ὁ τόπος εἰς ὃν κατηνέχθη ἡ πληρὴς ἔστι γὰρ ἡ ὡμοπλάτη ἀσπαρκοτάτη.

* καὶ ὅτι νῦν ἄπαξ καὶ ἐν Ὁδυσσείᾳ (22, 278) “λίγδην, ἄκρον δέ.”

602. *Ἀλεκτρυόνος] ὅτι οὐκ εἴρηται παρὰ τὸν ἀλεκτρυόνα τὸ ζῷον 20 τὸ ὄνομα. οὐδέπω γὰρ ἔγωστο.

603. *διὰ τοῦ ἐ αἱ Ἀριστάρχου ἔλπετο.

607. ἐν καυλῷ] τὸ τῆς ἐπιδορατίδος. λέγει δὲ ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸν καυλόν.

οὗτος δὲ μόνως φησὶν δὲ Διδυμος ἐν τοῖς διορθωτικοῖς, τοὶ δὲ 25 ἐβόησαν ἀβέλτερον γὰρ τελέως τὸ τοὶ δὲ ἐφόβηθεν οὐ γὰρ φεύγουσιν, ἀλλὰ διώκουσιν. καὶ ἐπὶ Πατρόκλου τὸ ὄμοιον “ἐπὶ δὲ ἵαχε λαὸς ὅπισθε Τρωϊκός” (723).

*οὗτος Ἀρίσταρχος, τοὶ δὲ ἐβόησαν.

608. *Ιδομενῆς] τὸ σημεῖον, ὅτι ἐπὶ Ἰδομενέα.

30

Τρῷες, δὲ Ἰδομενῆς ἀκόντισε Δευκαλίδαο” ἔως τοῦ “αὐτὸς δὲ ὥλεσε θυμόν” (616).] λίαν τούτων πέπλεκται ὁ λόγος, καὶ ἔστι τῶν ἔξω περιφερομένων ζητημάτων. “δὲ Ἰδομενῆς ἀκόντισε δίφρῳ ἐφε-

7. συστροφάς] ἀπὸ τοῦ ἀΐσσου
addit Lehrsius.

9. ἐτίναξε] ἐτίναξε· οὐκ εὐ Lehrs.

12. ἔκτυπε] om.

13. ἀντὶ τοῦ] αὐ

19. ἐν Bekkerus] ἐπ’

σταότος πεζὸς γὰρ τὰ πρῶτα λιπὼν νέας ἥλυθε.” τίς πεζὸς ἥλυθε,
“καὶ κε Τρωσὶ μέγα κράτος;” οὗτος αὐτὸς ἐτρώθη, ὅτι πεζὸς ἦν.
ἀλλὰ δεῖ νοεῖν τὰ μὲν διὰ μέσου εἰρημένα, τὰ δὲ κεφαλαιωδῶς
ἔξενηνεγμένα ὑστερον τῆς ἐπὶ μέρους ἐπεργασίας τυχόντα κατ’ ἐπα-
νάληψιν. τὸ δὲ “πεζὸς γὰρ τὰ πρῶτα” οὐκ ἐπὶ τοῦ Κοιράνου ἀκού- 5
στέον, ἀλλ’ ἐπὶ τοῦ Ἰδομενέως. σαφὲς δ’ ἐκ τοῦ ἐπιφέρεσθαι “καὶ
κε Τρωσὶ μέγα κράτος” οὐ γὰρ ἀν τάσσοιτο τοῦτο οἰκείως ἐπὶ τοῦ
Κοιράνου (ἦν γὰρ οὐ τῶν ἀριστέων), ἀλλ’ ἐπὶ τοῦ Ἰδομενέως. διὰ
μέσου δὲ ταῦτα “δίφρῳ ἐφεσταότος, τοῦ μέν ρ’ ἀπὸ τυτθὸν ἄμαρ-
τεν, αὐτὰρ ὁ Μηριόναο ὅπανά θ’ ἥνιοχόν τε Κοίρανον, ὃς ρ’ ἐκ τοῦ
Λύκτου ἐϋκτιμένης ἔπειτ’ αὐτῷ,” ὥστε εἴναι τὸ ἔξῆς, δ’ Ἰδομενῆς
ἀκόντισε Δευκαλίδαο πεζὸς γὰρ τὰ πρῶτα λιπὼν νέας ἥλυθεν ὁ
Ἰδομενεύς. εἴωθε δὲ ὁ ποιητής τινα διὰ μέσου τάσσειν. κεφάλαιον
δὲ νοητέον αὐτὸ μόνον προειρῆσθαι ἐν τῷ “ὁ δ’ Ἰδομενῆς ἀκόντισε
Δευκαλίδαο δίφρῳ ἐφεσταότος” εἴτα ἐπεξηγεῖται τὴν αἰτίαν πῶς 15
ἐγένετο ἐν τῷ δίφρῳ, πρότερον μὲν ἦν πεζὸς, τότε δὲ ὁ Κοίρανος
αὐτῷ παρέστησε τὸ ἄρμα. πεζὸς μὲν γὰρ τὰ πρῶτα λίπεν νέας ἐν
τῇ N· (240) ἀπὸ τῆς σκηνῆς ὁ Ἰδομενεὺς, νῦν δὲ ἄφνω πέφηνε ἐφ’
ἄρματος οὐ γάρ ἐστιν ὁ λόγος ὅτι ἀπὸ Κρήτης πεζὸς ἥλθεν, οὐ
χωρσάμενος ἄρματι, καθάπερ ὁ Ὀδυσσεὺς, τραχεῖαν ἔχων τὴν Ἰθά- 20
κην. σημαίνει οὖν ὅτι ἀπὸ τῶν νεῶν πεζὸς ἥλθεν ἐπὶ τὸν πόλεμον.
προθεὶς οὖν τὸ κεφάλαιον, ὑστερον ἐπεκδιδάσκει πῶς ἔσχεν ἄρμα
“καὶ κε Τρωσὶ μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν, εἰ μὴ Κοίρανος ὥκα ποδώ-
κεας ἥλασεν ἵππους.” τοῦτο οὖν προλαβὼν ἔξηνεγκεν “ὁ δ’ Ἰδο-
μενῆς ἀκόντισε Δευκαλίδαο δίφρῳ ἐφεσταότος.” πῶς; ὁ γὰρ 25
Κοίρανος ἥλασε τοὺς ἵππους, ἐπεὶ αὐτός γε πεζὸς ἐλήλυθε πεζὸς
γὰρ τὰ πρῶτα λιπὼν νέας ἥλυθε. τίς γὰρ ἡ ἴδιότης, ὅτι εἴπερ
ἐμάχετο πεζὸς, ἀπολώλει ἀν οἵς ἐντροπὴ ἐγένετο πρὸς οὓς Πηγέλεως
ἥρχεν;

610. *μακρὰ ἡ παρέκβασις καὶ πάντα διὰ μέσου τὸ γὰρ ἔξῆς 30
“Κοίρανον βάλ’ ὑπὸ γναθμοῦ.”

613. καὶ κε Τρωσὶ] πάντως ἀπώλετο ἀν ὁ Μηριόνης, εἰ μὴ
πεζὸς ἀφίκετο, ὡς εἴ γε τῷ Ἰδομενεῖ ἥνιόχει, ἀπολώλει ἀν, καθὰ καὶ

28. ἀπολώλει ἀν scripsi pro ἀπολώλει, ut est lin. 33. Rectius ἀπω-
λώλει.

δος Κοίρανος. τὸ γὰρ “πεζὸς γὰρ τὰ πρῶτα” καὶ ἐπὶ τοῦ Μηριόνου ἀκουστέον.

614. εἰ μὴ Κοίρανος ὥκα ποδώκεας] ἐκδεκτέον τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ ’Ιδομενέως. ὁ Κοίρανος ἵδων τὸν ’Ιδομενέα κινδυνεύοντα πεζὸν (πεζὸς γὰρ ἀπὸ τοῦ ναυστάθμου) ἔξήλασε τοὺς ἵππους, δεξάμενος αὐτὸν ἐπὶ 5 τῶν ἵππων. ἔφθασε τὴν τοῦ ”Εκτορος Βολὴν, ὥστε μετὰ τὸ ἀναβῆναι ἐπὶ τὸ ἄρμα τότε πεμφθῆναι τὸ δόρυ αὐτῷ. αὐτὸς δὲ ὁ Κοίρανος ἀπώλετο, σώσας τὸν ’Ιδομενέα.

617. τὸν βάλ’ ὑπὸ γναθοῦο] κατὰ τὸ εἰκὸς πλαγία ἡ πληγὴ γίνεται περιστρέφοντος αὐτοῦ τοὺς ἵππους· καὶ γὰρ ὑπὸ τὴν σιαγόνα 10 διαβὰν τὸ δόρυ ἀνέσχε διὰ τῆς ἑτέρας· καὶ οὐκ ἔστιν ἀδίνατον τοῦτο, ὡς προείρηται, διὰ τὸ περιστρέφοντα αὐτὸν τοὺς ἵππους βεβλῆσθαι.

618. *ἐκ δ' ἀρ' ὅδοντας ὥσε δόρυ πρυμνόν] ἕως τοῦ ἐσχάτου τοῦ δόρατος ὥστε. 15

622. μάστις νῦν] ὅτι τοῦτο φιλικόν. αὐτὸς μὲν γὰρ ὡς νέος καὶ ἀκμάζων κινδυνεύειν βούλεται, τὸν δὲ ἥδη παρηβηκότα προπέμπει καὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῷ πορίζεται.

627. ἑτεραλκέα νίκην] οὐ γὰρ ἄλλως νίκη γίνεται ἢ τῶν ἑτέρων ἐπ' ἀλκῆς ὄντων. 20

630. *ἀρήγει] ἐν ἄλλῳ ἀμύνει.

631. *ἔφείη] διχῶς, καὶ ἀφείη.

632. *τὸ ἔμπηγς ἀντὶ τοῦ ὁμοίως τέτακται.

637. *οἱ που δεῦρ'] οὐτως Ἀρίσταρχος. ἄλλοι δὲ οἱ που νῦν.

639. πρὸς τὸ ἀμφίβολον, αὐτοὺς ἐμπεσεῖσθαι ταῖς ναυσὶν, ἢ 25 τὸν ”Εκτορα. πιθανώτερον δὲ τὸν ”Εκτορα ἐμπεσεῖσθαι, ἐνσείσειν.

643. οὐ πῃ] πῶς παρείληπται τὸ οὔπη; σημαίνει γὰρ τὸ εἰς τόπον “πῇ ἔβη Ἀνδρομάχῃ” (Π. 6, 377); τὸ δὲ ποῦ ἔστιν ἐν τόπῳ, ὅπερ καταληλότερον ἀλλ' οὐ δύναμαι ἐν τινι τόπῳ ἴδειν τινὰ τῶν Ἀχαιῶν τοιοῦτον. μήποτε οὖν οὐχ ὡς τοπικὸν ἐπίρρημα, 30 ἀλλ' ὡς παραπληρωματικὸν σύνδεσμον ἐκληπτέον.

644. ἡέρι γὰρ κατέχονται] ὅτι ἀέρα τὴν σκοτίαν καλεῖ· καὶ γὰρ αὐτὸς ὁ ἀέρα τῇ δύσει σκοτεινός ἔστι, λαμπρύνεται δὲ ἐπιφανέντος τοῦ ἡλίου· “ἀέρη γὰρ παρὰ νησὶ βαθεῖ” ἦν” (Od. 9, 144).

26. ἐνσείσειν] Conf. schol. ad 12, 120.

* κατέχονται] ἐν ἄλλῳ ἥειρι γὰρ κεκάλυπται.

646. * ἴδεσθαι] ἐν ἄλλῳ ὁρᾶσθαι.

μεγαλοφρόνως οὐ σωτηρίαν αἰτεῖται, ἀλλὰ φῶς πρὸς τὴν τῶν ὁφθαλμῶν χρείαν, ἵνα δρῶντές τι καὶ πάθωσιν.

648. δάκρυ χέοντα] περιπαθῶς εἰσάγει τὸν Αἴαντα δακρύοντα. οὐ 5 γὰρ ἐν ἄλλοις εὑρίσκομεν αὐτὸν δεδακρυκότα· οὐ γὰρ ἦν κατ' Αἴαντα.

649. ἥειρα] ὅτι σαφῶς τὴν σκοτίαν ἀέρα λέγει· ἔστι γὰρ ταυτὸν τῷ ὁμίχλῃ· καὶ ἀπὼσε τὸν ἀέρα, ὁ ἔστιν ὁμίχλην.

651. ὅτι οὐκ εἶπε βοὴν ἀγαθῷ Μενελάῳ, ἀλλὰ κατὰ παράλειψιν τῆς προθέσεως, πρὸς βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαιον. 10

653. ζωὸν ἔτ' Ἀντίλοχον] καὶ τοῦτο περιπαθὲς, ως οὐκ ἐλπίζων ἔτι ζῆν τὸν ἥρωα διὰ τὴν συνέχειαν τῆς μάχης.

657. ὡς τίς τε λέων] πολλαὶ αἱ εἰκόνες τοῦ ἥρωος, καὶ ἐκάστη κατὰ καιρὸν ἀρμόδιος. πρῶτον γὰρ αὐτὸν εἴκασε διὰ τὴν φιλοστοργίαν βοῖ, νῦν δὲ λέοντις ἀκούσιον παιουμένῳ ἀποχώρησιν· καὶ ἔξῆς 15 διὰ τὴν ὁξυδορκίαν ἀετῷ παρέβαλεν αὐτὸν.

λέγεται τὸν λέοντα ἐν τῇ οὐρῷ ἐκ φύσεως ἔχειν λεπτόν τι κεντρῶδες, ὑφ' οὖν νυτόμενος καὶ πονῶν πλέον ἀγριοῦται.

* μεσσαύλοιο] τῆς ἐπ' ἀγρῷ ἐπαύλεως.

658. * κε κάμησι] ὅτι ὁ κε περισσὸς, ἢ ὑφ' ἐν κεκάμησι. 20

659. * πῖαρ] τὸ λίπος τῆς πιμελῆς, ἐκ παρεπομένου δὲ τὸ ζῆν.

664. * τετιηότι θυμῷ] ἐν ἄλλῳ τετιημένος ἥτορ.

* βεβλημένος διὰ λύπην.

667. ἀργαλέουν πρὸ φόβοιο] ὅτι ἀντὶ τοῦ ὑπὸ φόβου, ὁ ἔστιν ὑπὸ φυγῆς, καὶ ὅτι ἔλωρ ἔλεμα. 25

670. * ἐνηέιης] προσηνείας· ἀπηνῆς δὲ ἐναντίος.

671. * πᾶσιν] οὐκ Ἀχιλλεῖ μόνῳ.

675. ὁξύτατον δέρκεσθαι] φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης ως ἵστησι τοὺς νεοσσοὺς πρὸς τὸν ἥλιον ὁ ἀετὸς, ἀναγκάζων βλέπειν· καὶ ὁ μὲν δυνηθεὶς ὁρᾶν τοῦ ἀετοῦ ἔστιν υἱός, ὁ δὲ μὴ ἐκβέβληται καὶ γέγονεν 30 ἀλιαίτος.

681. * οὗτως Ἀρίσταρχος, ἴδοιτο, τὰ ὅσσε δηλονότι.

3. τὴν addidit Bekkerus.

8. ὁμίχλην Vill.] ὁμίχλη

12. τὴν συνέχειαν Vill.] τῆς συνέχειας

13. * τοῦ ἥρωος] κατὰ τοῦ ἥρωος

* καὶ ἐκάστη—ἀρμόδιος] om.

23. λύπην] λύπης Vill.

29. * μὲν] om.

οὗτως αἱ Ἀριστάρχειοι, ἔδοιτο. τίς; τὰ προκείμενα ὅσσε· διὸ καὶ τὸ σημεῖον. ἡ νοητέον ἀποστροφὴν λόγου πρὸς τὸν Μενέλαον ἀπὸ τοῦ περὶ αὐτοῦ λόγου.

688. κυλίνδει] Ἀρίσταρχος Βαρύνει, ὑγιῶς πάνυ διὰ τὰ κινήματα “κυλίνδετο” γοῦν φησίν (Od. 8, 81. 11, 598), οὐχὶ ἐκυλινδεῖτο, καὶ “ἡ δὲ κυλινδομένη καναχὴν ἔχε” (Il. 16, 794). διὸ καὶ Βαρέως τὴν κυλίνδων ἀναγινώσκομεν “μέγα κῦμα κυλίνδων” (Od. 5, 296).

694. *κατέστηγε] κατεστύγασεν, ἡνιάθη.

695. *μεῖζων ἡ σιγὴ παντὸς λόγου γίνεται.

698. βῆ δὲ θέειν] πολλῷ περιπαθέστερον ἄνοπλον ὄντα καὶ τρέ-ιο χοντα παραστῆναι τῷ Ἀχιλλεῖ.

ἔξητηται πῶς οὐκ ἔστιν Αὐτομέδων μηνυτὴς τῆς Πατρόκλου ἀναιρέσεως, ἀλλὰ Ἀντίλοχος, καὶ διὰ τί γυμνὸς τρέχει. ρητέον ὅντι Αὐτομέδοντα μὲν αἰσχρὸν ἦν μετὰ τῶν ἵππων ἔρχεσθαι πρὸς Ἀχιλλέα ἄπρακτον, τῶν ἄλλων ἀγωνιζομένων περὶ τοῦ σώματος. Ἀντίλοχος 15 δὲ ταχύτερος ὥν τῶν ἄλλων προεκρίθη, καὶ γυμνὸς ἄπεισι, μετὰ τῶν ἕπλων ταῖς συμφοραῖς ἐμπομπεύειν παραιτούμενος· ἡ διὰ τὸ μὴ Βαρούμενον τοῖς ὅπλοις χρονίσαι ἐν τῇ δόψῃ.

700. πόδες φέρου] πρὸς τῷ πάθει εἴχε τὴν διάνοιαν, μηδ' ὅτι τρέχει εἰδὼς. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι οὗτως εἴωθε λέγειν, οἱ πόδες ἔφερον, 20 οὐχὶ τοὺς πόδας πρὸς Σηνδόντον μεταγράφοντα (Il. 6, 511) “ρίμφ’ ἔα γοῦνα φέρει.”

702. *οὐδὲ ἄρα σοι] ὅτι πάλιν ἀπέστροφε τὸν λόγον.

705. ὅτι ἀπέστροφεν ἐκ τοῦ πρὸς αὐτὸν εἰς τὸν περὶ αὐτοῦ λόγον. τὸ δὲ ἀνῆκεν ἀνέπεισεν, παρώτρυνεν.

25

710. **Ἐκτορὶ δίψῃ] ἐν ἄλλῳ κεχολωμένον Ἀτρείων.

714. ὥσπερ βοὴν λέγει τὴν μάχην ἀπὸ τοῦ ἀλαλαγμοῦ, οὗτως καὶ ἐν οπῆς νῦν ἀπὸ μέρους τῆς μάχης φησίν.

I. διὸ καὶ τὸ σημεῖον] Vid. infra
annot. ad glossemata interlin. ad

I, 53.

2. ἀποστροφὴν λόγου ἀπὸ τοῦ πρὸς τὸν Μενέλαον εἰς τὸν περὶ αὐτοῦ λόγου Friedl.

12. ἔξητηται —] Scholion hoc legitur in A ad 18, 9 cum lemmate ὡς ποτέ μοι μῆτηρ διεπέφραδε. Recte hoc loco in aliis.

15. *Ἀντίλοχος δὲ ταχύτερος ὥν]
ἀντίλοχός τε ταχύς τε δν

23, 24. ἀπέστροφε Cobetus] ἀπέ-
στρεφε

25. In marg. inter. ἀνέπεισε
καὶ παρώτρυνεν.

26. In A nihil praeter κεχολ-
ωμένον Ἀτρείων in marg. inter., cui
ἐν ἄλλῳ addidit Vill.

719. νῷ μαχησόμεθα] ὅτι ἐντεῦθεν τοῖς νεωτέροις ὁ βασταζόμενος Ἀχιλλεὺς ὑπ' Αἴαντος, ὑπερασπίζων δὲ Ὁδυσσεὺς παρῆκται. εἰ δὲ "Ομηρος ἔγραφε τὸν Ἀχιλλέως θάνατον, οὐκ ἀν ἐποίησε τὸν νεκρὸν ὑπ' Αἴαντος βασταζόμενον, ὡς οἱ νεώτεροι.

720. διμάνυμοι] ὁ λόγος, ἀπλούστερος ὁ Αἴας παράγεται, ὃς γε 5 τοιαῦτα λέγει, ἡμεῖς μαχώμεθα, ἐπειδὴ τὸ αὐτὸ ὄνομ' ἔχομεν· οἱ γὰρ δύο Αἴαντες καλούμεθα. Βουγαῖος γὰρ ὡς ἀληθῶς.

721. *μένοντες] Ἀριστοφάνης δυϊκῶς μένοντε.

727. *τὸ ἔως ἀντὶ τοῦ τέως διόπερ οὐδὲ ὑποστιγμὴν ποιεῖ.

[751. ῥηγνῦσι] ἀντὶ τοῦ ῥηγνύσουσι, ὡς πιμπλῶσιν. οὗτος Ἀρί- 10 σταρχος.

761. οὐκ ἔστιν ἐναντίωμα τὸ λέγειν αὐτούς τε φεύγειν καὶ πολέμου μὴ γίνεσθαι ἐρωήν· ἔφενγε μὲν γὰρ ὁ πολὺς καὶ χυδαῖος ὄχλος, οὐχ ὑπεχώρουν δὲ οὔτε οἱ Αἴαντες οὔτε οἱ ὑπερμαχοῦντες· ἐρωὴ δέ ἔστιν ὑποχώρησις, ἀνοχή.] 15

Παράκειται τὰ Ἀριστονίκου σημεῖα καὶ τὰ Διδύμου περὶ τῆς Ἀρισταρχείου διορθώσεως, τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰλιακῆς προσῳδίας Ἡραδιανοῦ καὶ ἐκ τῶν Νικάνορος περὶ στιγμῆς.

ΕΙΣ ΤΗΝ Σ.

1. δέμας πυρός] πυρὸς τρόπον. τὸ δὲ ἔμπυρον τῆς μάχης βού- 20 λεται δηλῶσαι.

3. προπάροιθε] νῦν ἐπὶ τόπου· καὶ ἐν Ὁδυσσείᾳ “καὸ δὸς ἔβαλε προπάροιθε νεώς” (9, 482). τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ χρόνου “σεῖο δὸς Ἀχιλλεὺς οὗτις ἀνὴρ προπάροιθε μακάρτατος” (Od. 11, 482).

ὅρθικραιράνων] τῶν τὰς κεφαλὰς ὅρθις ἔχεισῶν κραιραν γὰρ 25 λέγουσι τὴν κεφαλὴν, καὶ οἱ Ἀττικοὶ τὸ τῆς κεφαλῆς ἦμισυ ἡμίκραιραν. λέγει δὲ διὰ τὸ τὰς πρῷρας καὶ πρύμνας ἀνατετάσθαι, ἐκ μεταφορᾶς τῶν βοῶν.

6. μαχώμεθα Bekkerus] μαχό-
μεθα

9. Post hoc scholion excidit in
A folium 238 (v. 729—761),
quod manus recentior supplevit,
scholiis omissis.

10. Scholia versuum 751, 761. ex
codice Athoo sumsi, de quo supra

dictum est ad vol. I p. 215, 27.

16-18. Subscriptionem, quae in
fine folii perditæ 238 lecta fuit,
supplevit Bekkerus.

20. Versui I. in marg. inter.
adscriptum ὅτι ὀσπερ, nihil am-
plius.

κατὰ πρύμναν καὶ πρῷραν ἀνατεταμένων, ὁρθοκεφάλων· κραῖρα
γὰρ ἡ κεφαλή.

4. τὰ φρονέοντ^{']} οἱ περὶ τῶν φίλων ἀγωνιῶντες ἐν τοῖς κινδύνοις
δυσέλπιδές εἰσιν. ἔστι δὲ τῶν ἐν ἀτυχίᾳ προληπτικὸς ὁ νοῦς.

5. ὁχθῆσας] ἥτοι λυπηθεὶς, ἀπὸ τοῦ ἄχθους, ὃ ἔστι βάρους⁵
λέγομεν δὲ ἀν καὶ βαρυνθείς. ἡ τὸ ὁχθῆσας ἀπὸ τοῦ ὄχθου ὠνόμα-
σται, ὄχθοι δὲ τὰ ὑψηλά· οἶον ἐπαρθεὶς τῷ θυμῷ.

7. τηνσὶν ἔπι κλονέονται] ἀναστρεπτέον τὴν πρόθεσιν, ὅμοίως καὶ
ἐπὶ τοῦ "τηνσὶν ἔπι πρέσηκα" (439). ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι λείπει ἡ
διά, φεύγοντες διὰ τοῦ πεδίου.¹⁰

10. 11. Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον—χερσὶν ὑπὸ Τρώων] ἐν τῇ
‘Ριανοῦ οὐκ ἔσται οἱ β', ἵστις ἔπει οὐκ ἔν Μυρμιδὸν ὁ Πάτροκλος·
Λοκρὸς γὰρ ἦν ἐξ Ὀποῦντος. δεῖν δέ φησιν ὁ Ἀρίσταρχος οὗτως
αὐτὸς παραδέχεσθαι, τὸν μετὰ τὸν ἄριστον τῶν Μυρμιδόνων. καὶ
κατά τινας δὲ τῶν μεθ' Ὁμηρον Ἀκτωρ ὁ πατὴρ τοῦ Μενοίτιου¹⁵
λέγεται λαβεῖν Αἴγιναν, ἐκ ταύτης δὲ γενέσθαι Μενοίτιον καὶ
οἰκῆσαι ἐν Ὀποῦντι· οὗτως οὖν γίνεται τὸ ἀνέκαθεν Μυρμιδὸν ὁ
Πάτροκλος. δύναται δὲ καὶ ἐτέρως Μυρμιδὸν ὁ Πάτροκλος λέγεσθαι
διὰ τὸ μετὰ τὸν Ἀχιλλέα ἥγήσασθαι τῶν Μυρμιδόνων. πῶς δὲ,
φασὶ, τοῦτο πεπυσμένος παρὰ τῆς μητρὸς ἔπειπε τὸν Πάτροκλον²⁰
εἰς τὸν πόλεμον; ὅτι, φαίη τις ἀν, οὔτε τοῦνομα σαφῶς εἰπεν οὔτε
τὸν χρόνον, παρά τε τὸν καιρὸν λήθη γίνεται τῶν τοιούτων· ὅταν δὲ
ἀποβῆ, μιμνήσκονται.

ἄλλως. χαρίεν τούτῳ τῷ τρόπῳ προειπεῖν τὴν Θέτιν· οὐ γὰρ
ἔβουλετο τὸ μέλλον ἐπιτελεσθῆναι πάντως ἐκ πολλοῦ προειποῦσα²⁵
λυπεῖν τὸν οἰόν. ἐπίτηδες δὲ εἰπεῖν τὸ Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον,
ἴνα μὴ φανερῶς εἴπῃ τὸν Πάτροκλον.

Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον]² ἡ διπλῆ πρὸς τὸ ἀμφίβολον, πῶς
Μυρμιδόνων ἄριστον λέγει τὸν Πάτροκλον Λοκρὸν δύντα.

11. *χερσὶν ὑπὸ Τρώων] ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τῶν χειρῶν τῶν Τρώων. ³⁰

3. *φῦλων] φαύλων

5. ἄχθους]³ ἄχθε

9. In marg. inter. ὅτι λείπει ἡ διὰ,
διὰ πεδίου

10. πεδίου]⁴ Sequitur in A scho-
lion ἔχηται—χρονίσαι ἐν τῇ δόφῃ,
quod in aliis libris recte adscrip-
tum est ad 17, 698.

12. ‘Ριανοῦ]⁵ καὶ Ἀριστοφάνους ad-
dit Bekkerus

14. αὐτὸδ]⁶ αὐτὸν παραδέχεσθαι τὸν μετ' αὐτὸν ἄριστον
τῶν Μυρμιδόνων Maur. Schmidt. ap. Mayhoff. de Rhiano p. 31.

30. τοῦ addidit Vill.

12. ἡ μάλα δὴ τέθνηκε] μάλιστα τῇ διανοίᾳ κατείληφεν ὅτι τέθνηκεν ἐκ τοῦ βίου δὲ τὸ πάθος εἴλκυσε· δεινοὶ γὰρ ἀεὶ τὸ χεῖρον εἰκάζειν οἱ στέργοντες.

13. *σχέτλιος] τάλας ἡ τλήμων ἐνταῦθα.

14. ἀψ ἐπὶ νῆας ἵμεν] οὗτως ἡ Ἀριστάρχου. ἐν ἐνίας δὲ φαύλως 5 νῆας ἔπ' ἀψ ἴέναι.

*Ἀρίσταρχος ἀψ ἐπὶ νῆας ἵμεν.

17. δάκρυα· θερμὰ χέων] ἵνα πλησίον γένηται τῆς ὑπονοίας Ἀχιλλέως, καὶ μὴ περιμείνῃ τὴν ἀγρελίαν.

18. ὃ μοι] δεξιῶς πάνυ ὁ Ἀντίλοχος οὗτε τὸν τελευτήσαντα 10 κατοικτίζεται οὗτε τὸν Ἀχιλλέα, εἰς ἑαυτὸν δὲ τὴν συμφορὰν ἐπενεγκὼν ηὔξησε τὸ πάθος.

20. κεῖται Πάτροκλος] προδοὺς ἵχυη τῆς συμφορᾶς τῷ δακρύῳ καὶ τῇ προφωνήσει οὗτως ἐπὶ τὴν διήγησιν ἔρχεται· αἰφνίδιον γὰρ προσπεσόντα τὰ δεινὰ τοῖς ἀκούουσιν ἔξιστησιν. 15

21. ἀτὰρ τὰ γε τεύχε' ἔχει] δεδήλωκε μετὰ συντομίας τὸ γεγενημένον πρᾶγμα, ἀναγκαίως δὲ καὶ τὸ συμβάν τῷ ἥρωι εὐσχημόνως ἀπήγγειλεν· οὐ γὰρ ἔφη, σκυλεύσας τὰ ὄπλα ἔχει, ἀλλὰ μόνον ἐσήμανεν.

22. τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε] Πλάτων ἐν τρίτῳ πολιτείᾳ 20 κατηγορεῖ τῶν δύναρος, λέγων ὑπὲρ τῶν τεθνεώτων μὴ δεῖν τοῦτο ποιεῖν ὡς δεινόν τι πεπονθότων. Ζωίλος δέ φησιν ἀπὸ πονηροῦ οὐδὲνας τὸν Ἀχιλλέα προειδέναι τε γὰρ ἔχρην ὅτι κοινοὶ οἱ πολεμικοὶ κύνδυνοι, τόν τε θάνατον οὐκ ἔχρην δεινὸν ὑπολαμβάνειν, τό τε οὗτος ὑπερπενθεῖν γυναικῶδες. οὗτως οὖτ' ἀν Βάρβαρος τιτθῇ ἐποίησεν. 25 Καίτοις Ἐκάβης ἐπὶ τῷ συρμῷ "Ἐκτορος οὐδὲν τοιοῦτόν ἐστιν. Ζηνόδωρος δὲ ἀπολογεῖται λέγων ὅτι διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῶν πεπραγμένων θρηνεῖ, καὶ ἀλλως συνήθη ταῦτα τῷ βίῳ· "τοῦτό νυ καὶ γέρας οἶον οἰζυροῖσι βροτοῖσι, κείρασθαι τε κόμην βαλέειν τ' ἀπὸ δάκρυ παρεῖν." (Od. 4, 197). 30

ἄλλως. εἰ γὰρ Ἀντίλοχον ὥττονα φίλον καταλαμβάνει πένθος ἀκούσαντα, τί πείσεται Ἀχιλλέως; μεῖζον δὲ τὸ πάθος ἔδειξε δακρύστας.

5. ἵμεν] ἴέναι, ut in textu.

ἐν Βεκκερος] ἐπ'

7. Ἀρίσταρχος (ἀριθμὸς Α)] *Ἀρί-
σταρχος καὶ Ἀριστοφάνης

25. τιτθῇ] τιθῇ

28. τῷ] τῷ τε. Sic ἐν τῷ βίῳ

p. 154, 9.

23. *κόνιν] ὅτι τὴν ἀπὸ πυρὸς τέφραν κόνιν λέγει· διὸ καὶ αἰθαλέσσαν αὐτὴν λέγει.

26. μεγαλωστί] Ἀνακρέων ἴρωστί, Φερεκράτης ταχεωστί ἀντὶ τοῦ ταχέως.

28. *περιπαθῶς ἀναπεφώνηται τὸ ὄνομα τοῦ Πατρόκλου. 5

*δμωαὶ δ' ἀς Ἀχιλεὺς λητσσατο] ἀς ἐκ λαφυραγωγίας ἔκτήσατο.

33. ὁ δ' ἔστενε κυδάλιμου κῆρ] τοῦτο διὰ μέσου. τὸ γὰρ ἔξῆς “χεῖρας ἔχων Ἀχιλῆος” δείδιε γάρ.”

34. *ἀποτμήξει] οὕτως Ζηνοδότος. Ἀρίσταρχος ἀπαμήσειε.

δείδιε γὰρ μὴ λαιμόν] ὅτι ἀμφίβολον, μὴ τὸν ἑαυτοῦ λαιμὸν διο ‘Ἀχιλλεὺς, ή τὸν Ἀντιλόχου.

36. ἡμένη ἐν βένθεσιν ἀλός] ἄλλα ἐπεισόδια καινά· καὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἐπὶ θάλατταν μεταφέρει τὸ πένθος.

39. ὁ τῶν Νηρεΐδων χορὸς προηθέτηται καὶ παρὰ Ζηνοδότῳ ὡς ‘Ησιοδείον ἔχων χαρακτῆρα’ ‘Ομηρος γὰρ κατὰ τὸ κοινὸν Μούσας 15 λέγει καὶ Εἰλειθύιας, ἀλλ' οὐκ ὄνόματα. γελοῖόν τε ἐξ ὄνόματος προθέμενον εἰπεῖν πάσας, ὥσπερ ἀποκαμόντα εἰπεῖν “ἄλλαι δ' αἱ κατὰ βένθος ἀλός Νηρηΐδες ἥσαν.” ὁ δὲ Καλλίστρατος οὐδὲ ἐν τῇ ‘Ἀργολικῇ φησὶν αὐτοὺς φέρεσθαι. τό τε ἔνθα οὔτε χρόνον σημαίνει οὔτε τόπον, διακόπτεται τε ἡ λύπη τῷ καταλόγῳ. 20

ἐνθάδε ἐβάρυνεν ὁ Ἀρίσταρχος τὸ Γλαυκή, εἰς ἀποφυγὴν τοῦ ἐπιθετικοῦ τοῦ “γλαυκὴ δέ σ' ἔτικτε θάλασσα” (Π. 16, 34). ἐπὶ δὲ τοῦ Νημερτής τε καὶ Ἀψευδῆς οὐκ ἐποίησατο μεταβολὴν τόνου ἔφαμεν δὲ ἥδη περὶ τῶν τοιούτων.

40. Θόν θ' Ἀλίη τε βοῶπις] ἀπὸ τοῦ ἀ τὴν ἀρχὴν τοῦ ὄνόματος 25 δεῖ ποιεῖσθαι· οἰκεῖον γὰρ Νηρεΐδι παρὰ τὴν ἄλλα παρῆχθαι.

*Ἀρίσταρχος χωρὶς τοῦ θ' Ἀλίη, παρὰ τὴν ἄλλα.

53. *εἰδετ] ἀντὶ τοῦ εἰδῆτε.

*ἐνι] Ἀριστοφάνης ἐπὶ κήδεα.

54. δυσαριστοτόκεια] ἐκ τριῶν σύνθετον, ὡς τὸ ἀμιτροχίτωνας. 30

3. ἴρωστί] ἴρωιστί. Correctum ex Apollonio in Bekk. Anecd. p. 522, 15 aliisque grammaticis indicatis in Thes. vol. 4 p. 549.

ταχεωστὶ addidi ex grammaticis ibidem indicatis.

9. οὐ̄ ζηνὸ A non in marg. inter.,

sed supra ἀποτμήξειε.

15. ‘Ησιοδείον] ἱσιόδιον

17. εἰπεῖν] ἐπάγειν Lehrs. collato

Eustathio p. 1131, 23.

27. ‘Ἀλίη] ἀλεια (sic)

28. εἰδῆτε] εἰδῆτε

λέγει δὲ ἐπὶ κακῷ τὸν ἄριστον τετοκυῖα, ὡς ἂν τις εἴποι ἐπὶ δυστυχίᾳ εὔτεκνος.

56. ἔξοχον ἡρώων] ἡ ὑποστιγμὴ ἦτοι ἐπὶ τὸ ἡρώων, ἵνα ὁ δέ σύνδεσμος περισσεύῃ, ἢ καὶ ἐπὶ τὸ Ἰσος, ἵνα ἢ ἀνταπόδοσις “τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα.”

57. τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα] ὅτι ἡ Θέτις οὐκ ἀπελείφθη τοῦ Πηλέως οἴκου, καθάπερ οἱ νεώτεροι, δωδεκαταῖον καταλιποῦσα τὸν Ἀχιλλέα, ὁ δὲ Πηλεὺς Χείρωνι παραδέδωκεν, ἵνα τραφῇ.

γονινῷ ἀλωῆς] τῷ γονιμῷ τόπῳ τῆς γῆς, ἢ τῷ ὑψηλοτάτῳ, μεταφορικῷς ἀπὸ τῶν γονάτων τῶν ἐν τῷ σώματι, ἀπερ ἐξέχει.

10 60. Πηλήγιον εἰσω] ὅτι “Ομηρος οὐκ οἶδεν, ὡς οἱ νεώτεροι ποιηταὶ, κεχωρισμένην τὴν Θέτιν ἀπὸ τοῦ Πηλέως ὑπὸ τὴν Ἀχιλλέως γένεσιν ἀλλ’ ὅτι καὶ μετὰ τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον σύνεστι, λέγει.

63. ἥδ’ ἐπακούσω] τοῦτο ὡς ἐν ποιήσει ἀκουστέον· οὐ γάρ πιθανὸν τὴν προειρηκυῖαν περὶ τῆς τοῦ Πατρόκλου τελευτῆς νῦν αὐτὸις τοῦτο ἀγνοοῦσαν φαίνεσθαι.

64. ἀπὸ] Ἀρίσταρχος φυλάττει τὸν τόνον τῆς προθέσεως. ἔφαμεν δὲ ἐν ἑτέροις ὅτι ἡ ἀπό, ἐὰν συντάσσηται τῇ γενικῇ μὴ μεταξὺ πιπτουσῶν λέξεων καὶ σημαίνῃ τὸ ἀπωθεν, φυλάσσει τὸν τόνον. οὗτως γοῦν ἀνέγνωμεν “ἀπὸ πατρίδος ἄνδρα κατακτάς” (Il. 13, 696) καὶ 20 “οὐκ ἐθέλεσκε μάχην ἀπὸ τείχεος” (Il. 9, 353). “καὶ γάρ τις θ’ ἔνα μῆνα μένων ἀπὸ ἦς ἀλόχοοι” (Il. 2, 292). προσέθηκα δὲ μὴ μεταξὺ πιπτουσῶν λέξεων διὰ τὸ “ἀπὸ πλυνοί εἰσι πόληος” (Od. 6, 40). οὐ γάρ ἐπλησίασε τῇ πόληος γενικῇ, ἀλλὰ μεταξὺ ἀνεδέξατο λέξεις.

68. *εἰσανέβαινον] γρ. εἰσανέβησαν. 25
ἐπισχερώ] δέννεται καὶ σεσημείωται, ὕσπερ καὶ τὸ ίώ· οὐδὲν γάρ εἰς ὦ ληγον ἐπίρρημα θέλει δέννεσθαι.

τὸ ἐπισχερώ ἐκατέρωσε δύναται προσδίδοσθαι· καὶ γάρ τὰς Νηρεΐδας ἀνιέναι τάξει πρέπον, καὶ τὰς ναῦς εἰκὸς ἐφεξῆς τετάχθαι, ὡς ἐν τῷ περὶ ναυστάθμου λέγεται.

76. ἀλήμεναι] ὡς παρὰ τὸ βῆναι βῆμεναι ἐγένετο, οὕτως καὶ παρὰ τὸ ἀλῆναι ἀλήμεναι· “ἢ λαοὺς ἐς τεῖχος ὁμοκλήσας ἀλῆναι”

3. δέ δὲ Friedl.] δέ μέν	160, 24.		
7. δωδεκαταῖον Bekkerus]	δωδε-	23. πόληος] πολὶ	
κατὶ i. e. δωδεκάτιον		24. τῇ πόληος] τῇ ὑπὸ	
19. ἀπωθεν. Recte p.		29. ἀνιέναι Bekkerus]	ἀν εἴναι

(Π. 16, 714). ψιλοῦται δὲ καὶ τὸ ἑάλη (Π. 13, 408) καὶ τὸ “οἴμη-σεν δὲ ἀλείς” (Od. 24, 538). καὶ πᾶς ὁ σχηματισμὸς, ἐπεὶ καὶ τὸ θέμα αὐτῶν ἐψιλοῦτο.

77. ὁ Ἀσκαλωνίτης ἀεκήλια, οἷον οὐχ ἡσυχα οὐδὲ εἰρηνικὰ, ἐπεὶ ἔκηλος ὁ ἡσυχος, ὥστε στέρησιν αὐτὸν ἐκδέχεσθαι. οὗτος δὲ 5 καὶ Ἀρίσταρχος, οἷον ταραχώδη. ἡ ἀκούσια, ἢ οὐκ ἄν τις ἐκὼν πάθοι. ὅμοιός δὲ καὶ Ἀλεξίων καὶ ἔχονται τοῦ δηλουμένου.

πρὸς τὴν συναλοιφὴν, ὅτι ἀεκήλια ἐκληπτέον κατὰ ἀπόφασιν τοῦ ἑκήλου, ἐφ' οὓς οὐχ οἶον τε ἡσυχάζειν.

82. *στικτέον ἐπὶ τὸ κεφαλῆ· μᾶλλον γὰρ ἐμφαίνει. 10

84. *ἄκαιρον τὸ εἰδύια λέγειν.

86. *αἱθ' ὄφελες] ταῦτα ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς ἀναγνωστέον.

αἱθ' ὄφελες] οὗτος αἱθ' ὄφελες. Ἐπολλώνιος ἐν τῷ περὶ συντάξεως (p. 249, 29) τίθησι τὸν στίχον οὗτος ἔχοντα.

88. διὰ τὸν ἵνα σύνδεσμον ὑποστιγμὴ ἐπὶ τὸ ἀποφθιμένοιο, 15 ἵνα ὁ λόγος ἡ τοιοῦτος· νῦν δὲ ἵνα καὶ σὺ πενθήσῃς τὸν νιὸν ἀπολέσασα, τοῦτον οὐχ ὑποδέξῃ ὑποστρέψαντα οἴκαδε. ἡ παντελῶς παραρεθήσεται ἡ ὑποστιγμὴ, κοινοῦ νοσυμένου ἄνωθεν τοῦ “ἀνέρος ἐμβαλον εἰνῆ.”

90. *οἴκαδε νοστήσαντ³] ὅτι πάλιν συνοικεῖ τῷ Πηλεῖ ἡ Θέτις. 20

92. τὸ ἔξῆς ἐστὶν ἀπολέση· διὸ οὐκ ἀναστρεπτέον τὴν ἀπό, τὴν μέντοι ὑπό, ἐπεὶ τὸ ἀκόλουθον ἐστιν ὑπ' ἐμῷ. εἰσὶ μέντοι οἱ οὐκ ἀνέστρεψαν, ἀλλὰ συνέταξαν τῇ δοτικῇ, δουρὶ ἐμῷ· ἐν ἑτέροις γὰρ οὗτος αὐτὸν εἰρηκέναι “δουρὶ δ' ἐμῷ κτεάτισσα” (Il. 16, 57).

93. *ὅτι τὰ ἔλωρα οὐ βρώματα, ἀλλὰ ἐλκύσματα. 25

94. *τὸν δὲ αὗτε προσέειπε] ἐν ἄλλῳ τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα.

98. αὐτίκα τεθναίνην] ἡ μὲν φέτο διὰ τὸν λόγον ἀποτρέψειν αὐτὸν τῆς σπουδῆς· ὁ δὲ αὐτὸ τοῦτο πρῶτον μετ' ἐπιτάσεως τάσσει διὰ τοῦ αὐτίκα, ὡς τῷ φίλῳ ἀκολουθήσων.

99. *στικτέον ἐπὶ τὸ ἀμῦναι. 30

100. τινὲς περιέσπασαν τὸ ἀρῆς, ἵνα σημαίνῃ τὸ βλάβης. οὗτος καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης καὶ ἡμεῖς. τὸ δὲ δῆσεν δισύλλαβον ἐκδεκτέον ποιητικὸν, καὶ τὸ ἐ τοῦ προκειμένου ἐστὶ συνδέσμου.

5. αὐτὸν Lehrsius] αὐτῶν
12. In marg. extet. adscriptum
ὡς ὄφελες

3 ε. σημαίνῃ τὸ Bekkerus] σημαί-

νηται

ἀρῆς ἀλκτῆρα βλάβης καὶ κακώσεως ἀποτρεπτικὸν, ὃ ἐστι κωλυτὴν καὶ βοηθόν. οἱ δὲ Ἀρεω ἀλκτῆρα ἀποτρεπτικὸν πολέμου. Παρμενίσκος μὲν οὖν βαρυτόνως τὸ ἔδησεν ἀποδίδωσιν οὔτως· ὃ δὲ πόλεμος τὴν ἐμὴν ἀφελόμενος πανοπλίαν ἔδησέ μου τὴν ἔξοδον, ὥστε ἀλκτῆρα μὴ γενέσθαι Πατρόκλου, ὅπερ ἐστὶ βοηθόν. Πτολεμαῖος 5 δὲ ὁ Ἀσκαλωνίτης περισσὸν τὸ ἔδησε φησιν.

διὰ τοῦ ὡς Ἀρεω ἡ Ἀριστάρχου· καὶ ἐστι τὸ λεγόμενον, ἐμοῦ δὲ ἐδέησε τὸ ἀλεξητῆρα γενέσθαι τοῦ Ἀρεω καθ' ὃν ἀπώλετο. ἀπ' εὐθείας τῆς ὁ Ἀρεως, ὡς ὁ Πείρεως “Πείρεω νιόν” (Il. 20, 484). ἐν δὲ τοῖς εἰκαιοτέροις ἀρῆς τῆς βλάβης, ἐπεὶ καὶ Ἡσίοδος “ἀρῆς ἀλκτῆρα” το 20 ἔφη (Scut. 29 et 128).

101. φησὶ τὸ ἔξης “νῦν δὲ ἐπεὶ οὐ νέομαι γε (114), νῦν δὲ εἴμ' ὅφρα φίλης κεφαλῆς.” αἱ ὑποστιγμαὶ δὲ μέχρι τοῦ (106) “ἀμεινονές είσι καὶ ἄλλοι” ἀποτελοῦνται, τοῦ ἐπεὶ συνδέσμου τὸν λόγου ἀρτῶντος, ἵνα ἦταποδόσις (107) “ώς ἔρις ἐκ τε θεῶν.” ὃ δὲ λόγος 15 ἥθικός νῦν δὲ ἐπεὶ μήτε εἰς τὴν πατρίδα ὑποστρέψαι εἰμαρμένον ἐστὶ μήτε ἔξεδίκησα τοὺς ἀναιρεθέντας, τὸ φιλονεικεῖν ἐκ τε θεῶν καὶ ἀνθρώπων ἀπόλοιτο. ἢ τὸ ἔξης τοῦ λόγου, νῦν δὲ ἐπεὶ οὐ νέομαι, νῦν δὲ εἴμ' ὅφρα φίλης κεφαλῆς. καὶ γὰρ ἐπανείληφε τὸ χρονικὸν ἐπίρρημα ὥσπερ εἰς ὑπόμνησιν τῆς ἀρχῆς ἣν παραλιπὼν παρεξέβη. 20

102. *οὐδέ τι Πατρόκλῳ γενόμην φάος] τοῦτο κατ' ιδίαν.

103. *“Εκτορὶ δίψῃ” ὅτι ἀντὶ τοῦ ὑφος “Εκτορος δίσιν.

104. *ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης] ἔχθρος γὰρ τῆς ἀργίας ὁ ἥρως, φιλότιμος δὲ περὶ τὰς πράξεις.

105. οδὸς οὔτις] ἀλαζών, φασὶ, καὶ φορτικός. ῥητέον δὲ ὅτι ἔθος 25 ἦν πᾶσιν ἑαυτοὺς ἐπαινεῖν.

107. ὡς ἔρις] Ἡράκλειτος τὴν τῶν οὗτων φύσιν κατ' ἔριν συνεστάνει νομίζων μέρμεφεται “Ομηρον, σύγχυσιν κόσμου δοκῶν αὐτὸν εὑχεσθαι. πρὸς δὲ ἄν τις εἴποι ὅτι οὐ λέγει νῦν τὴν ἐναντίωσιν ἔριν, ἀλλὰ τὴν ἔχθραν· ὅθεν ἐπιφέρει “καὶ χόλος·” οὐ γὰρ ἡ τῶν πραγμάτων 30 ἐναντίωσις τοὺς φρονίμους ἐξίστησι τῶν λογισμῶν.

109. γλυκίων] γλυκέως γὰρ διατίθεσθαι τοὺς ἐκπληροῦντας τὰ κατὰ θυμὸν συμβάίνει.

4. ἀφελόμενος Bekkerus] ἐφαλλόμενος

11. βλάβης καὶ κακώσεως ante ἔφη scriptum expunxit librarius.

7. In marg. inter. Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ὡς Ἀρεω.

16. ἐστι] ἐστὶ μοι Friedl.

110. ἡγέτε καπνός] θυμός ἐστι ζέσις τοῦ περὶ καρδίαν αἴματος δι’ ὅρεξιν ἀντιλυπήσεως. τοῦτον δὲ τὸν ὄρον πρῶτος "Ομηρος παρέδωκε· καπνὸν γὰρ τὸ πῦρ φησὶν, ὡς τὸ "κάπνιστάν τε κατὰ κλισίας" (Il. 2, 399) καὶ "ὡς δ’ ὅτε καπνὸς ἵων ἐξ ἀστεος αἰθέρ' ἵκηται" (207)· ἀτοπον γάρ λαμπούσῃ φλογὶ καπνὸν εἰκάζειν. ζέσις δὲ οὐκ ἀν χωρὶς 5 πυρώσεως γένοιτο. ἡ δίνη δὲ παρέπεται τοῖς ὀργιζομένοις διὰ τὸ σπεύδειν ἀμύνασθαι τὸν ἀντίπαλον. τὸν δὲ καπνὸν παρείληφε πρὸς τὴν αὔξησιν.

113. δύο κατεχόντων παθῶν τὸν Ἀχιλλέα, θυμοῦ καὶ λύπης, μεῖζον τὸ κατὰ τὴν λύπην πάθος ἐπιγενόμενον ἐκράτησε τῆς ὀργῆς. 10 πρῶτος δὲ "Ομηρος τὸν θυμὸν ἀπὸ λογισμοῦ σβεννύμενον ἔδογμάτισεν.

ἐκ τούτων λέγουσι τὸν Πλάτωνα τριμερῆ τὴν ψυχὴν ἀποφήνασθαι· τὸ μὲν γάρ τι θυμικὸν αὐτῆς εἶναι, τὸ δὲ ἐπιθυμητικὸν, τὸ δὲ λογιστικόν.

15

117. *ὅτι οὐκ οἶδεν ἀθάνατον τὸν Ἡρακλέα.

οὐδὲ γάρ οὐδὲ βίη Ἡρακλῆος] τινές φασιν ὅτι "Ομηρος οὐκ οἶδεν Ἡρακλέα ἀποθεώθεντα διὰ τὸ λέγειν ὅτι τέθυηκεν. ἡ οὐδὲν κωλύει γινώσκοντα ὅτι ἀπεθεώθη, λέγειν ὡς οὐκ ἔφυγε τὴν κῆρα· καὶ γὰρ οἱ ἀποθεοῦντες αὐτὸν ὁμολογοῦσι τεθνάναι καὶ καῆναι ἐν τῇ Οἴτῃ καὶ 20 μανῆναι καὶ τοὺς νεῖς ἀνελεῖν καὶ οὕτως ἀπαθανατισθῆναι. σημειοῦνται δὲ τὰ ἔπη πρὸς τὴν ἀθέτησιν τὴν "αὐτὸς δὲ μετ’ ἀθανάτοισι θεοῖσι τέρπετο" (Od. 11, 602), ὅτι οὐκ οἶδεν αὐτὸν ἐκθεωθέντα.

ἄλλως. μεγαλοφρόνως φαίνεται παραδείγματα ἑαυτῷ συνειλοχώς, οὐ τῶν καθ’ αὐτὸν τινος, ἀλλὰ τῶν γενναιοτάτων. ταῦτα δὲ λέγει 25 ἄλλως τὴν μητέρα παραμυθούμενος, τὸ καὶ τοὺς κρείττους τεθνήκεναι.

118. φίλτατος ἔσκε Διῖ] πιθανῶς ὡς φιλότιμος ἀνὴρ οὐ τὰς πράξεις ἀντέθηκε τοῦ Ἡρακλέους (ἔφαίνετο γάρ ἀν οὕτως κατὰ πολὺ ἐνδέων), τὴν δὲ οἰκειότητα μόνον τὴν πρὸς τὸν Δία ἔσήμανεν. 30

121. κείσομ’ ἐπεὶ κε θάνω] ἀνόητον ἐστι τὸ λέγειν· δῆλον γάρ πᾶσιν ὅτι κείσεται ἀποθανών. ἀλλ’ ἀσαφέστερον ἔξενήμεκται, ὃ δὲ

10. μεῖζον] μεῖζων
μενον] Bekkerus]
23. ἐκθεωθέντα] ἀποθεωθέντα Co-

betus.
29. οὕτως Vill.] οὗτος
30. ἐνδέων] ἐνδέον

λέγει, τοιοῦτόν ἐστι· ζῶντα μὲν οὐ χρὴ ἀργὸν εἶναι οὐδὲ κεῖθαι
ώσπερ νεκρὸν, ἀλλὰ τότε ὅταν ὁ θάνατος ἔλθῃ.

124. *ἀδινόν] οὗτως Ἀρίσταρχος. ἄλλοι δὲ ἀδινά.

125. γνοῖεν] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἵνα γνῶσιν. πῶς δὲ δηρόν φησι; δεκαπέντε γάρ εἰσιν ἡμέραι σὺν αἷς οἱ θεοὶ εἰς Αἰθιοπίαν διέτριψαν. 5 ῥητέον δὲ ὅτι πρός τί ἐστι τὸ πολὺ· καὶ γὰρ μία ἡμέρα Ἀχιλλεῖ πολὺ ἦν ἀφεστῶτες φιλοπόλεμος γάρ ἐστι. λέγει οὖν ὅτι ἀθρόα αὐτοῖς ἀποδώσω, καὶ εἰ πολὺν χρόνον τοῦ πολεμεῖν ἀπέστην, ώς καὶ ἡμεῖς ἐν τῷ βίῳ λέγομεν “ἡ μία μοι ἡμέρα αἴών ἐστιν.”

128. ναὶ δὴ] πῶς, φασὶν, οὐκ ἀποτρέπει μᾶλλον τῆς μάχης, 10 ἀλλὰ καὶ ἐπιρρώνυσιν; ἡ ὅτι εὐκλεῖ τὸν θάνατον αὐτῷ βούλεται γενέσθαι. τὸν οὖν μετ' εὐκλείας συνανεῖ θάνατον διόπερ τῆς μοίρας οὐ προεῖπεν αὐτῷ μὴ προέληπται τὴν εἰς οἴκου ἀνακομιδήν. πῶς δὲ χάλκεα λέγει τὰ παρ' Ἡφαίστου ὅπλα ἀπὸ τῆς χείρονος ὕλης; ἔχει γὰρ καὶ κασσίτερον καὶ ἄργυρον καὶ χρυσόν· κοινότερον οὖν καὶ χαλκεῖς 15 ἔλεγον καὶ τοὺς ταῦτα ἐργαζομένους· “ἢλθε δὲ χαλκεύς” (Od. 3, 432) “Ομηρος τὸν χρυσοχόον λέγων. στικτέον δὲ ἦτοι ἐπὶ τὸ ἐτήτυμον, ἵνα λείπῃ τὸ ἐστίν, ὃ δὲ λόγος, ταῦτα ἀληθῶς ἐστίν. ἡ συναπτέον ἐστι δὲ σχῆμα σολοικοφανὲς, ὅτι τῷ πληθυντικῷ τὰ ἐνικὰ ἐπενήνεκται, ἐτήτυμον κακόν. ἀλλὰ τὸ μὲν ἐτήτυμον δύναται ἀν ἀντὶ 20 ἐπιρρήματος κεῖθαι, τὰ δὲ ἄλλα παραπλήσια ἐκείνῳ δύναται εἶναι “δαιμονίη, τί νῦ σε Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες τόσσα κακὰ ρέζουσι;” (Πλ. 4, 31).

130. *ὅτι ἔχονται καὶ οὐκ ἔχεται.

136. *νεῦμαί] ἀντὶ τοῦ νεύσομαι. 25

ὅτι τὸ νεῦμαί ἐστιν ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος, ἀντὶ τοῦ νέομαι· βούλεται δὲ εἰπεῖν ἐλεύσομαι. καὶ ὅτι ἐν μιᾷ νυκτὶ κατεσκεύασται τὰ ὅπλα.

138. *έοιο] ἐν ἄλλῳ υἷος ἔησος.

140. ὅτι τὸν Ἐλλήσποντον στενὸν ὄντα εὑρέα ἐκάλεσεν.

142. ἀγορεύσατ'] παρὰ Ζηνοδότῳ ἀγορεῦσαι, καὶ ὑποφαίνει 30 τὸ Ὁμηρικὸν ἔθος.

143. αἵ κ' ἐθέλησι] πρὸς μὲν τὸν νίὸν ώς διοριζομένη φησὶν οἴ-

4. ὅτι—γνῶσιν (γνώση Α)] Eadem verba in marg. inter.

10. φασὶν Vill.] φησὶν

13. προέληπται Bekkerus] περιεί-
ληπται

28. ἔοιο—ἔησος] Eadem scripturae diversitas in aliis locis, de quo dixit La Roche *Textkr.* p. 233.

30. παρὰ—ἔθος] Plane eadem in marg. inter.

σειν πάντως τὰ ὄπλα· οὐκέτι δὲ ἦν πρέπον ὁμοίως πρὸς τοὺς ὁμοτίμους διαλέγεσθαι.

148. πόδες φέρου] πρὸς Ζηνόδοτον μεταγράφοντα (Il. 6, 511) “ρίμφ’ ἔὰ γοῦνα φέρει.” καὶ ὅτι λέγει πόδες αὐτὴν ἔφερον, οὐκ αὐτὴ τοὺς πόδας.

5

151. *οὐδέ κε] ἐν ἄλλῳ οὐδ’ ἄρα.

155. τρὶς μέν μιν μετόπισθε] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει οὕτως “Ἐκτῷ τῷ τε Πριάμοιο πάις σὺν ἵκελος ἀλκῆν, ὃς μιν τρὶς μετόπισθε ποδῶν λάβε καὶ μέγ’ ἀύτει, ἐλκέμεναι μεμαώς, κεφαλὴν δέ ἐ θυμὸς ἀνώγει πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσι ταμόνθ’ ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς,” κακῶς. ΙΟ οὐ γὰρ ὑπὸ τοῦτον τὸν καιρὸν ὁ Ἐκτὼρ ἐλκύσαι τὸν Πάτροκλον ἐβούλετο, ἵνα αἰκίσηται, ἀλλ’ ἔμπροσθεν (Il. 17, 125). ὅτε δὲ Γλαῦκος ὀνείδισε τῷ προλελοιπότι τὸ σῶμα τοῦ Σαρπηδόνος τοῖς Ἀχαιοῖς, τότε ἐλκύσαι φιλοτιμεῖται τὸν Πάτροκλον εἰς ἀντικατάλλαξιν τοῦ Σαρπηδόνος, οὐκ εἰς αἰκίαν. ὅταν μὲν οὖν ὑστερον ἡ Ἱρις 15 εἶπη τῷ Ἀχιλλεῖ ὅτι βούλεται ὁ Ἐκτὼρ τὸν Πάτροκλον αἰκίσασθαι, νοητέον μὴ τάληθες ὑποφαίνειν, ἀλλὰ παρορμῆσαι αὐτὸν εἰς τὴν κατὰ τῶν βαρβάρων ὄργην.

159. *κατὰ μόθον] κατὰ τὴν μάχην, ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ θεῖν.

160. στάσκε μέγα ίάχων] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει μέγα ἀχέων. 20 πρὸς τί δὲ λυπούμενος ἔστήκει, ἀλλ’ οὐκ ίάχων καὶ ἐπεγκελευόμενος τοῖς Τρωσὶν ἀφαιρεῖσθαι τὸν νεκρὸν;

162. δίεσθαι] ὡς τίθεσθαι· ἐπὶ τρίτην ἀπὸ τέλους ἡ ὀξεῖα· ἔστι γάρ τι δίημι ρῆμα, παρ’ οὗ καὶ τὸ δίεσταν πληθυντικὸν ὡς ἐτίθεσαν· “αὗτως ἐνδίεσταν ταχέας κύνας ὀτρύνοντες” (584). παρατιητέον 25 γὰρ τοὺς οἰομένους πλεονασμὸν εἴναι τοῦ δ καὶ δασύνοντας· διδάσκει γὰρ ἡμᾶς ὁ ποιητὴς καὶ δι’ ἄλλης κλίσεως τὸ ἀκόλουθον κίνημα· ὡς γὰρ τίθενται, οὕτως δίενται· “ἴπποι ἀερσίποδες πολέος πεδίοιο δίενται” (Il. 23, 475). ὥσπερ οὖν παρὰ τὸ τίθενται ἔστιν ἀπαρέμφατον τίθεσθαι, οὕτως καὶ παρὰ τὸ δίενται τὸ δίεσθαι. ἐπίσταται 30 δὲ καὶ ὑποτακτικὸν αὐτοῦ. “τὸν ῥά κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀπὸ σταθμοῦ δίωνται” (Il. 17, 110).

168. *ἄλλων τε θεῶν] τῶν τοῖς Τρωσὶ συμμαχούντων.

8. πᾶς addidi.

kerus.

10. σκολόπεσσι] σκόλοπας οἱ

15. αἰκίαν Vill.] αἰκείαν

11. τὸν ante καιρὸν addidit Bek-

17. τάληθες] αὐτὴν addit Friedl.

171. *'Αρισταρχος κατὰ γενικὴν Πατρόκλου.

ἡ Ἀριστάρχου κατὰ γενικὴν Πατρόκλου ἐπάμυνον. ἐλλείπει δὲ ἡ περί, περὶ Πατρόκλου. ὅμοιον δέ ἔστι τὸ “ὁ δ’ οὐδὲ οὗ παιδὸς ἀμύνει” (Il. 16, 522). κάκει γὰρ κατὰ γενικὴν γράφει.

174. *οἱ δὲ ἐρύσσασθαι] πρὸς παροξυσμὸν τοῦ Ἀχιλλέως· οὐ 5 γὰρ ἄλλον τὸν σπουδάζοντα ἡ τὸν ἀνελόντα.

ὅτι Ζηνόδοτος γράφει “Ιλιον αἰπὺ θέλοντες, καὶ τοὺς ἔξης ἀπὸ τοῦ “έλκέμεναι μέμονεν” ἔως τοῦ “πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσι” ἄνω μετατέθεικεν. ὁ μὲν οὖν “Εκτῷρον οὐκέτι ταύτην ἔχει τὴν ὄρμὴν, ὃς προείρηται· ἡ δὲ Ἱρις ὡς πρὸς τὸ διεγεῖραι τὸν Ἀχιλλέα ταῦτα ιο κελεύει. καὶ οὐδέποτε κατὰ τὸ οὐδέτερον λέγεις” Ιλιον.

176. *ἀνώγει] ἐν ἄλλῳ ἀνωγεν.

180. *ταῦτα ἀπ’ ἄλλης ἀρχῆς.

182. τίς γάρ σε] ἡ ἑτέρα τῶν Ἀριστάρχου διὰ τοῦ τοῦ, τίς τάρ σε. μήποτε δὲ ἀμείνων ἡ προτέρα, παρόστον σύνηθες Ὁμήρῳ ἀπὸ 15 τοῦ γάρ ἀρχεσθαι.

μέμνηται τῶν τῆς μητρὸς ἐντολῶν· οὐ γὰρ ἐπέτρεπεν αὐτῷ ἡ μήτηρ ἔξελθεῖν. πυνθάνεται οὖν τῆς θεοῦ, ἵνα ἀξιόχρεων ἔχῃ πρὸς τὴν μητέρα τὸν προτρεψάμενον λέγειν καὶ μὴ τῇ ἴδιᾳ γνώμῃ ἔξελη-
λυθῶς φαίνηται.

20

186. *ὅτι ὡς ὅρος τὸν Ὄλυμπον ἀγάννιφον λέγει.

191. παροισέμεν] Ἀρισταρχος ἀναστρέφει τὴν πρόθεσιν πρὸς τὸ μὴ ἀμφιβάλλεσθαι τὸν λόγον, καίτοι τῶν συναλειφομένων μὴ ἀνα-
στρεφομένων, ὡς καὶ Ἀπολλώνιός φησιν. ἐπείσθη δὲ ἡ παράδοσις Ἀριστάρχῳ. ἡ διπλῆ δὲ ὅτι κατὰ διαιρεσιν ἀντὶ τοῦ διωρίζετο· 25 ἀναφέρεται δὲ πρὸς τὸ “στεῦτο δὲ διψάων” ἐν τῇ Ὁδυσσείᾳ (II, 583).

χαῖρις τῷ τὰς συναλειφθείσας προθέσεις μὴ ἀναστρέφεσθαι, καὶ ἐνθάδε οὐκ ἀναστρέφει, ἵνα μὴ διάφορον σημαινόμενον νοηθῇ· διαφέρει

25. διαιρεσιν ἀντὶ τοῦ δ.] διάνοιαν
δ. Cobetus. Probabilius H. Schra-
derus in dissertatione de notis
criticis (Bonnae 1863) p. 42 ἡ
διπλῆ δὲ ὅτι κατὰ διάνοιαν ἀντὶ τοῦ
ὑπέσχετο διωρίζετο, collato scholio
2, 597 ὅτι τὸ στεῦτο κατὰ διάνοιαν
ώριζετο οὐκ ἐπὶ τῆς τῶν ποδῶν στάσεως.

28. χαῖρις] Sic A, non χαίρει ut
Vill.

29. οὐκ, nisi delendum sit, in
δ’ aὐτὸν mutat Schraderus.

ἀναστρέφει] ἀναστρέφει A.
Post καὶ ἐνθάδε οὐκ repetit verba
ἀναστρέφεσθαι καὶ ἐνθάδε οὐκ

γὰρ τὸ παρενεγκεῖν Ἡφαίστου ὅπλα. ὅτι δὲ καὶ ἐν ἄλλοις ἀναγνώσμασιν δὲ ἀνὴρ τοιοῦτος, προείπομεν ἥδη.

192. ἄλλου δὲ τευ οἴδα] ζητεῖται διὰ τί τὰ Πατρόκλου οὐ λαμβάνει, εἰ καὶ τὰ αὐτοῦ ἐκείνῳ ἡρμοσεν· τινὲς ἡνίοχον λέγοντες εἶναι τὸν Πάτροκλον, φασὶ μὴ ἔχειν αὐτὸν ὅπλα. ῥητέον δὲ ὅτι εἶχε 5 καὶ ἔμάχετο· Ἀχιλλεὺς φησιν “ἢ οἱ τότε χεῖρες ἀσπτοι μαίνοντο” (Πλ. 16, 244). τινὲς δὲ ὅτι τὰ μείζονα τῷ ἐλάττονι ἀρμόζει μαλαγμάτων προστιθεμένων, τὰ δὲ ἐλάττονα τῷ μείζονι οὐκέτι. ῥητέον δὲ ὅτι δύναται τις καὶ ἐλάττοσι πρὸς καιρὸν χρῆσθαι. Κράτης, ὅτι τὰ Πατρόκλου Αὐτομέδων εἶχεν, ὅπως ἵσωθῇ τὸ εἴδος καὶ δόξωσιν εἶναι τοῦ μὲν Ἀχιλλεὺς, δὲ Πάτροκλος.

197. *κλυτὰ] κατ' ἔνια καλὰ τεύχε' ἔχονται.

198. αὗτως] παρὰ Ζηνοδότῳ καὶ Ἀριστοφάνει διὰ τοῦ ὁ αὐτός, 15 οὐδὲ ἡ αὐτὸς χωρὶς ὅπλων· καὶ λόγον ἔχει χαρίεντα, καὶ οὐκ ἄλογός ἐστιν ἡ γραφή.

204. αὐγίδα θυσανόεσσαν] ἐπεὶ ἄνοπλος ἐξιῶν ἔμελλεν ἐκπλήξειν τοὺς Τρῶας, εἰκότως κέχρηται τῇ ἔξωθεν φαντασίᾳ.

206. ἐκ δὲ αὐτοῦ δαιε φλόγα] πῶς δὲ, φασὶν, οὐκ ἔκαιέτο; καὶ γὰρ οἱ θεοὶ αὐτοὶ τρωτοί. ῥητέον δὲ ὅτι φαντασία ἦν.

207. ὡς δὲ ὅτε καπνὸς ἴῶν ἐξ ἀστεος αἰθέρ' ἵκηται] οἱ περὶ Διονύσιου τὸν Θρᾶκα φασιν Ἀρίσταρχον πρότη ταύτη χρόμενον τῇ γραφῇ μεταθέσθαι, καὶ γράψαι ὡς δὲ ὅτε πῦρ ἐπὶ πόντον ἀριπρεπὲς αἰθέρ' ἵκηται. ἔμφατικῶς τὸ ἐν πολέμῳ πῦρ ἐπιτεθὲν τῷ Ἀχιλλεῖ παρέβαλε τῷ ἐν πολεμουμένῃ ἀποτομένῳ.

ἔθος ἦν τοῖς ἀρχαίοις τοὺς πολεμουμένους τῇ μὲν ἡμέρᾳ καπνὸν 25 ἀπὸ τῶν τειχῶν διεγείρειν, τῇ δὲ νυκτὶ φλόγα, τὴν ἀπὸ τῶν περιοίκων βοήθειαν καὶ συμμαχίαν ἐπικαλουμένους· οὐδέπω γὰρ ἦν εὐρεθεῖσα ἡ σάλπιγξ.

208. τηλόθεν ἐκ νήσου] οὐκ ἔστι ψιλὸν τὸ τῆς νήσου, ἀλλ' ἔχει ἐπίτασιν περὶ τὴν σπουδὴν τῶν πυρείων, ἵνα γνωριμώτερον φαίνηται. 30

209. *στυγερῷ Ἀρηῇ] ἀντὶ τοῦ ὑπὸ στυγεροῦ Ἀρηος.

210. *ἀστεος ἐκ σφετέρου] Ζηνόδοτος ἀστυ ποτὶ σφέτερον.

211. ἐπήτριμοι] ὁ Ἀσκαλωνίτης ὅξύνει ὡς πολεμικοὶ, οὐκ εὖ τὰ

3. τὰ Πατρόκλου] Intellige ὅπλα, nisi hoc excidit.

4. αὐτοῦ] αὐτοῦ Wachsmuth. de Cratete p. 45.

10. ἵσωθῇ Vill.] σωθῇ

18. φασὶν Vill.] φησὶν

25. μὲν uddidit Bekkerus.

32. ποτὶ] ποτὲ

γὰρ διὰ τοῦ ἴμως ὑπὲρ δύο συλλαβᾶς τρίτην ἀπὸ τέλους ἔχει τὴν ὁξεῖαν, νόμιμος σπόριμος. οὕτως καὶ ἐπήτριμος.

213. *[”]Αρεώς] Ἀρίσταρχος [”]Αρέω.

215, 216. οὐδὲ ἐς Ἀχαιοὺς μίσγετο] οὔτε φαίνεται τῇ μητρὶ ἀπειθῶν, διὰ τὸ μὴ κεχωρηκέναι εἰς μέσην τὴν παράταξιν, οὔτε τῆς 5 “Ηρας ἀνηκουστῶν, διὰ τὸ μὴ πεφηνέναι ἐν τῷ πολέμῳ. ἄλλως δὲ οἰκονομία ἐστὶ τοῦ ποιητοῦ τὸ τοιοῦτο, ἵνα μὴ δοξῇ ἀπιστα λέγειν εἰσαγαγὼν τὸν Ἀχιλλέα χωρὶς ὄπλων εἰς τὴν μάχην.

217. ἀπάτερθε δὲ Παλλὰς [Ἀθήνη] ἀπίθανον γὰρ ἐκεῖνο τὸ διὰ μόνης τῆς Ἀχιλλέως φωνῆς τρέψαι τοὺς Τρῶας. 10

219. σάλπιγξ] ὅτι αὐτὸς οἶδε σάλπιγγας, χρωμένους δὲ τοὺς ἥρωας οὐκ εἰσάγει.

ἀπὸ τῶν ἴδιων χρόνων ὁ ποιητὴς ὡνόμακε τὴν σάλπιγγα, ἐπεὶ οὐδέπω ηὗρητο παρὰ τοῖς παλαιοῖς. κόχλῳ δὲ θαλασσίῳ ἐσάλπιζον.

220. *τὸ ἔξης, ὑπὸ θυμοροαἴστεων δηγῶν ἀστυ περιπλομένων. 15

222. *χάλκεον ἀντὶ τοῦ χαλκέην.

ὅτι ἀμέτρως ὁ Ζηνόδοτος ὅπα χαλκέην, οὐ συνεὶς ὅτι παραπλήσιόν ἐστι τὸ σχῆμα τῷ “κλυτὸς Ἰπποδάμεια” (Π. 2, 742) καὶ “θερμὸς ἀὐτρή” (Hymn. in Mercur. 110). χάλκεον δὲ τὴν λαμπρὰν ἄμα καὶ στερεάν. 20

224. *ἄψ ὄχεα τρόπεον] εἰς τούπισω τὰ ἄρματα ἔτρεπον.

230. ἀπίθανον φασι καὶ ἄμετρον τὸ τῆς ὑπερβολῆς. ῥητέον δὲ ὡς οὐκ ἔστιν ὁ γὰρ τῆς αἰγίδος φόβος, ἦν ἐπέσεισεν ἡ Ἀθηνᾶ, καὶ τὸ καιόμενον πῦρ ἔκπληξιν τοσαύτην παρέσχεν ὥστε αὐτοὺς ὑφ' ἔαυτῶν ὑπὸ ταραχῆς ἀπολέσθαι. 25

ἡ δίπλη, ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἐνθάδε κοῦροι ὅλοντο δυώδεκα πάντες ἄριστοι οἱσιν ἐν βελέεσσιν. εἰσὶ δὲ οὔτε τῇ συνθέσει ‘Ομηρικοὶ, οὔτε τὸ οἰσιν βελέεσσιν ὑγιῶς εἴρηται τοῖς ἔαυτῶν ἔδει γὰρ τοῖς ἀλλήλων.

231. *ἐν ἄλλῳ ξιφέεσσι.

30

236. *φέρτρῳ] ὅτι ἀπαξ τὸ φέρτρον ἔστι δὲ φορεῖον.

239. *ἡέλιον δὲ ἀκάμαντα] ἐν ἄλλῳ ἡέλιον μὲν ἔπειτα.

ζητεῖται διὰ τί ἀκοντά φησι τὸν ἥλιον δῦναι. Κράτης μὲν τὸν αὐτὸν Ἀπόλλωνα εἶναι καὶ ἥλιον ἐπιτυγχανόντων οὖν τῶν Τρώων

17. ὅτι addidit Cobetus.

δεινὸς ἀγήτη ΙΙ. 15, 626.

19. θερμὸς ἀὐτρή] Addere poterat

30. ξιφέεσσι] ξιφεσσι

χρονίζειν ἥδόμενόν τε καὶ μηκύνοντα αὐτοῖς τὸ ἐπίτευγμα· "Ἡραν δὲ τὰ ἐναντία βουλομένην ἀναγκάζειν αὐτὸν δύνειν. Ἀγαθοκλῆς δέ φησι συνάγεσθαι ὅτι καθ' Ὁμηρον ἐναντίως τῷ οὐρανῷ φέρεται ὁ ἥλιος, τῇ δὲ δίνῃ αὐτοῦ συνέλκεται. "Ἡραν γὰρ εἶναι τὴν τοῦ παντὸς φύσιν ἐκ τοῦ "ἢ οὐ μέμνη ὅτε τ' ἐκρέμω ὑψόθεν" (Πλ. 15, 18), 5 ἔλκεσθαι δὲ ἄκοντα τὸν ἥλιον ὑπὸ τῆς δίνης ὑπὸ τὰς δυσμάς.

243. *ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης] ἐν ἄλλῳ ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο.

244. ἔλυσαν ὑφ' ἄρμασιν] ἀντὶ τοῦ ὑπέλυσαν τῶν ἀρμάτων. πῶς οὖν οὐκ ἀναστρέφεται; ὅτι συνήλειπται.

245. *πάρος] πρὸ τῆς ἐπιμελείας τοῦ σώματος. ὅρα οὖν τὴν ιο ἔπειξιν.

246. καταγελῶσι τοῦ ὄρθων ἐσταότων. ῥήτεον δὲ ὅτι ἐπεὶ ὄρθωοι τάι τις καὶ καθήμενος, οἷον "ἔξετο δ' ὄρθωθείς" (Πλ. 23, 235).

247. τρόμος] Ζηνόδοτος φόβος, κακῶς, ἀγριῶν ὅτι φόβος ἐστὶ καθ' Ὁμηρον ἡ μετὰ δέους φυγή. διὸ ἡ διπλῆ. 15

248. ἥτοι συναπτέον ἔως ἀλεγεινῆς, ἵνα αἰτία τούτου τοῦ σχῆματος κένται· πάντες γὰρ εὐλαβοῦντο, ὅτι Ἄχιλλεὺς ἐφάνη πολὺν κεχωρισμένος τῆς μάχης χρόνον· ἡ ἐπὶ τὸ ἔξεφάνη στικτέον, ἵνα τὸ ἔξης ὡς ἐπὶ τοῦ ποιητοῦ ἐπιφωνούμενον λέγηται.

250. ὥρᾳ πρόσσω καὶ ὀπίσσω] τέλειον ἐγκώμιον τοῦ φρονίμου. 20 τὰ δὲ ἐναντία ἐπὶ τοῦ ἄφρονος· "οὐδέ τι οὐδὲ νοῆσαι ἄμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω" (Πλ. 1, 343).

251. ίῆ δ' ἐν νυκτὶ γένοντο] πῶς ἐν μιᾶς νυκτὶ γενόμενοι τοσοῦτον ἀλλήλων διαφέρουσι, τῆς συμπαθείας τῶν οὐρανίων ὅμοιώς πρὸς ἀμφοτέρους ἔχούσης; ἔστιν οὖν διαφορὰ τοῖς γεννωμένοις οὐκ ἐν νυκτὶ 25 μίνον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν τῆς ὥρας ἀκρίβειαν. Ἡράκλειτος ἐντεῦθεν ἀστρολόγον φησὶ τὸν Ὁμηρον, καὶ ἐν οἷς φησὶ "μοῖραν δ' οὐ τινὰ φῆμι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν, οὐ κακὸν οὐδὲ μὲν ἐσθλὸν, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται" (Πλ. 6, 488).

ἔγκειται τι θαυμαστὸν τῷ λόγῳ. συνήλικες ὄντες καὶ ὅμοι γενό- 30 μενοι οὐ τὰ αὐτὰ ἐπιτηδεύουσιν, ἀλλ' ὁ μὲν συνετὸς, ὁ δὲ πολεμικός. οὐδὲν ἄρα χρήσιμος ὁ χρόνος τοῖς ἀφυέσι πρὸς τὰ χρήσιμα.

I. ἥδόμενον — ἀναγκάζειν αὐτὸν]
Haec bis scripta in A, loco priore
αὐτὸν ante ἀναγκάζειν collocato.
τε] δὲ

9. συνήλειπται Bekkerus] συνεί-
ληπται
16. ἵνα] ἵνα τὸ δλον ὡς Friedl.
27. καὶ addidit Friedl.

253. ὃς σφιγ] τοῦτο σημειωτέον πρὸς τὸ “ό δὲ φῆ κάδειαν ἀγα-
σχῶν, πέφραδέ τε Τρώεσσι, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηῦδα” (Π. 14, 500).

254. φράξεσθε] οὐδέποτε τὸ φράσαι ἐπὶ τοῦ εἰπεῖν ὁ ποιητὴς
τίθησιν, ἀλλ’ ἐπὶ τῆς διανοίας. ἔστιν οὖν περισκέψασθαι, τῇ διανοίᾳ
μάλα περισσῶς βουλεύσασθαι. 5

255. *ό δέ ἀντὶ τοῦ γάρ.

257. *οὗτος ἀνήρ] οἶνος ὁ ἀρτίως κινήσας ἡμῖν τὸν θόρυβον.

258. ρήϊτεροι πολεμίζειν] τουτέστιν εὐκαταμαχητότεροι, ὥστε τὸ
πολεμίζειν ἀντὶ τοῦ πολεμίζεσθαι.

262. *τοῦτο καθ’ ἑαυτόν μᾶλλον γὰρ ἐμφαίνει. 10

264. δατέονται] διαιροῦνται τὸν πόλεμον, παρόσον δὲ μὲν οὗτοι,
ὅτε δὲ οἱ ἔτεροι νικῶσιν.

265. *μαχήσεται] ἐν ἄλλῳ μαχέσσεται.

ἡδὲ γυναικῶν] τοῦτο σημειωτέον πρὸς τὸ “ἀμυνέμεναι ὕρεσσιν”
(ΙΙ. 5, 486) ὅτι κάκει γυναιξὶ λέγει, καθάπερ ἐνθάδε ρήτως ἔξηγού- 15
μενος ἐκεῖνο λέγει.

266. *ῷδε γὰρ ἔσται] ἐμφαίνει ὅτι οὐ διὰ δειλίαν ταῦτα συμ-
βινλεύει.

269. σὺν τεύχεσιν] οὐδὲ τοῦτο ἀργόν ὑποβάλλει γὰρ ὅτι καὶ νῦν
διὰ τὸ ἄνοπλος εἴναι ἀπέσχετο τοῦ πολέμου. 20

*εἴν νύ τις] κακόν τι πεισόμενος ὑπὲρ αὐτοῦ δηλονότι.

271. πολλοὺς δὲ κύνες] οὐ κατάρατα καὶ βλάσφημα ταῦτα,
ἄλλα φόβου ἔνεκα λέγεται· ἐπάγει γὰρ τὸ ἥθος ἑαυτοῦ.

272. ἀπ’ οὐατος] ἀπωθεν τοῦ ὠτὸς, οἶνος μὴ ἀκούσαιμι· “αἱ γὰρ
ἀπ’ οὐατος εἴη ἐμεῦ ἔπος” (ΙΙ. 22, 454). 25

273. *πιθώμεθα] ἐν ἄλλῳ πιθοίμεθα.

ἢ ὑποστιγμὴ ἦτοι ἐπὶ τὸ πιθώμεθα, ἢ κατὰ τὸ τέλος τοῦ στί-
χου· καὶ λόγον ἔχει ἀμφότερα.

274. νύκτα μέν] τὴν νύκτα κατισχύσομεν καὶ κρατήσομεν τῇ
βουλῇ. ἄλλως. δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἔστιν διεσπαρμένην συλλέξομεν 30
καὶ τοὺς ἀνὰ τοῦ πεδίου καὶ τοὺς ἀνὰ τῆς πόλεως φυλάττοντας νῦν
ὑστερον δὲ ἄμα ἡμέρᾳ ἡμεῖς πολεμήσομεν.

πρὸς τὸ σημαινόμενον, ὅτι ἔστι βουλευσόμεθα, τῇ βουλῇ κρατή-
σομεν.

279. *στικτέον ἐπὶ τὸ μάχεσθαι. 35

33. τῇ] ἐν τῇ Lehrsius.

281. ἡλασκάζων] περὶ τὸν αὐτὸν τόπον ἀλώμενος καὶ οὐκ ἀνύνω
οὖδὲν, ἄλλως δὲ μεθ' ἐλιγμοῦ ἐλαύνων καὶ τὴν δίωξιν ποιούμενος.
ἔγκειται δὲ καὶ τὸ ἡλεόν, ὅπερ ἔστι ματαίως ἐλαύνων.

283. ἡ διπλῆ, ὅτι τοιοῦτον ἔστι τὸ λεγόμενον, πρότερον αὐτὸν οἱ
κύνες κατέδονται ἡ ἐκπέρσει. καὶ οὐκ ἔστιν ἐλλιπὴς ὁ λόγος, ὥσπερ 5
οὐδὲ ἐπ' ἐκείνου “τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω, πρὶν μιν καὶ γῆρας ἐπεισιν”
(Π. 1, 29). στικτέον δὲ ἐπὶ τὸ ἐκπέρσει· μᾶλλον γὰρ οὗτως ἐμ-
φαίνει· ἔαν δὲ συνάπτηται, ἀδιαινότον γίνεται.

285. Πουλυδάμα] ἔδει σὺν τῷ ἦ Πουλυδάμαν. τοιοῦτο δὲ καὶ τὸ
Λαοδάμα, παρὰ τὸν ὄρθον λόγου. 10

286. ὁ μὲν φυλάσσειν τὴν πόλιν ἔφη· ὁ δὲ δεινοτέρῳ ὀνόματι τὸν
λόγον ἔξεφαύλισε, προσθείς τὸ ἀλήμενα.

287. *ὅτι Ζηνόδοτος γράφει κεκόρησθον, συγχέων τὸ δυϊκόν.

290. *ἐπειδὴ ἀπόλωλε τὰ τῆς πόλεως χρήματα, ἀφειδεῖν χρὴ
καὶ τῶν σωμάτων. 15

291. ὅτι ἑτέρα ἡ Φρυγία παρὰ τὴν Τροίαν, καὶ ὅτι ἐλλείπει ἡ
εἰς, ἵνα ἢ εἰς Φρυγίην.

292. κτήματα περυσμέν' ἵκει] Φρυγῶν καὶ Μηρόνων ἀγορὰς κομι-
ζόντων τοῖς Τρωσὶ καὶ ἀντὶ τούτων ἀντιφορτιζομένων, τῶν πολεμίων
ἀπαγόντων καὶ πωλούντων, ἡ αὐτῶν τῶν Τρώων, ἵνα χρήματα λαμ- 20
βάνωσι πρὸς τὸν πόλεμον καὶ παρέχωσι τοῖς συμμάχοις, οἷον ὁ Ἐκτωρ
ἔφη “τὰ φρονέων δῶρα κατατρύχων” (Π. 17, 225).

298. *ἐν τελέεσσι] ὅτι ἀντὶ τοῦ μὴ λύσαντες τὰς τάξεις.

300. δις κτεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάζει] εἴ τις εὐλαβεῖται μὴ
ἀπολέσῃ τὰ ἴδια κτήματα, μερισάτω αὐτὰ τοῖς Τρωσίν. πρὸς Που- 25
λυδάμαντα δὲ, ὡς ἵνα φυλάσσηται τὰ κτήματα, συνεβούλευεν ἀπὸ
τοῦ τείχους ἀμύνεσθαι.

τῶν Τρώων ὅστις ἀν ὑπερβαλλόντως ἀνιᾶται ἐπὶ τοῖς χρήμασιν
ὡς μέλλων ἀπολεῖν αὐτὰ ὑπὸ πολεμίων (τοῦτο γὰρ ἐλλεῖπον προσυπα-
κούεται), συναγαγὼν αὐτὰ δότω τοῖς πολίταις· βέλτιον γάρ ἔστιν 30
ὑπὸ τούτων ταῦτα δαπανηθῆναι. ἵσως δὲ ταῦτα κατηγορεῖ ὁ Ἐκτωρ,
ἵνα σώζηται αὐτῷ τὰ χρήματα.

ἄλλως. τοῦτο καὶ στρατηγήματός τινος ἔχεται· ὑποπτεύσας γὰρ ·

2. μεθ' ἐλιγμοῦ] μετ' ἐλιγμοῦ

29. ἀπολεῖν Vill.] ἀπολύειν

5. ἐλλιπὴς] ἐλλειπής

τοὺς πλουσίους ἀνιᾶσθαι ἔξιόντας εἰς πόλεμον διὰ τὸ μὴ ἔχειν τοὺς τηρήσοντας τὰ χρήματα, φησὶ δεῖν διανέμειν τῷ πλῆθει αὐτά.

308. *στικτέον ἐπὶ τὸ στήσομαι.

ἢ κε φέρησι] πρὸς τὸ παράδοξον ἀντέθηκεν ἀπίστου γὰρ ὅντος τοῦ ἀντιστῆναι Ἀχιλλεῖ τὸν Ἔκτορα, προσθεὶς τὸ τῆς ἀδηλίας παρε- 5 μυθήσατο τὴν ἀπιστίαν.

309. ἕννδε Ἐννάλιος] κοινὸς ὁ πόλεμος πολλάκις τὸν κτείνειν βουλόμενον κατέκτα. ὄμοιοιν δὲ τῷ “ἐπιμὶξ δέ τε μαίνεται Ἀρῆς” (Od. II, 537).

310. ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν] πολλὰ ἦν τὰ συναναγκάζοντα πεί- 10 θεσθαι τοὺς Τρῶας, πρῶτον μὲν ἡ ἄνοια ἡ Βαρβαρικὴ, δεύτερον δὲ τὰ χρήματα ἢ προέτεινεν αὐτοῖς, τρίτον ὅτι τὴν μὲν ἀπόλαυσιν ἐκτείνοις ἔχαρίσατο, τὸν δὲ κίνδυνον αὐτὸς ἐπανεῖλεν.

314. αὐτὰρ Ἀχαιοί] ὅρα τὰς μεταβάσεις ὡς ποικίλαι, ποτὲ μὲν ἐν τοῖς ἔργοις, ὅτὲ δὲ ἐν τοῖς λόγοις ἀγωνίζομένου τοῦ ποιητοῦ· νῦν δὲ 15 καὶ ἐφ' ἐνὶ εἴδει, τῷ θρήνῳ.

317. χεῖρας] ἀμφίβολον πότερον τὰς ἑαυτοῦ ἀνδροφόνους; χεῖρας ὁ Ἀχιλλεὺς ἐπιθεὶς τῷ τοῦ ἑταίρου στήθει, ἢ τὰς τοῦ ἀνδροφόνου Πατρόκλου ἐπιθεὶς τῷ ἴδιῳ στήθει. βέλτιον δὲ τὸ πρότερον.

*διὰ τοῦ στασιαί, ἀνδροφόνους.

20

318. ὥστε λίστης ἡγεμένοις] ἐμπείρως πάνυ αἱ γὰρ θήλειαι κάλλιστον ἔχουσι γένειον, οἵ δὲ ἄρσενες χαίτην. νῦν δ' ἐπὶ θηλείας ἄρσην γὰρ οὐ σκυμναγωγεῖ. τὸ δὲ λέαινα νεώτερον ὄνομα.

319. σκύμνον] σκύμνος ὡς ὑμνος εἰς ἴδιοτητα ἀνεγνώσθη· τὸ μέντοι ἀνδρωνυμικὸν ὁξύνεσθαι ἀξιοῖ ὁ Ἀσκαλωνίτης πρὸς διαφοράν. 25 ὁ μέντοι λόγος συναγωνίζεται τῇ Βαρείᾳ τάσει· τὰ γὰρ εἰς νοσ λήγοντα μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου δισύλλαβα μονογενῆ, ἔχοντα ἐν τῇ πρὸ τέλους συλλαβῇ τὸ ὑ, βαρύνεσθαι θέλει, ὑμνος κύκνος λύχνος Κύθνος. οὕτως ἄρα καὶ σκύμνος. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι οὕτως τοὺς κυνηγοὺς καταχρηστικῶς λέγουσιν οἱ ποιηταί.

30

323. *μετεφώνει] γράφεται μετεφώνεε.

324. ἄλιον ἔπος ἔκβαλον] ἐκτείνει τὸ πάθος ὁ τοιοῦτος λόγος· οὐ γὰρ ἐφ' οἷς αὐτὸς ἡ πατάγη λυπεῖσθαι φησιν, ἀλλ' ἐφ' οἷς αὐτὸς ἡ πάτησε τὸν Μενοίτιον.

325. θαρσύνων ἥρωα Μενοίτιον] καὶ τοῦτο περιπαθῶς, ὡς τοῦ 35 Μενοίτιον οὐκ ἀντιδώσοντος τὸν παιδα διὰ τὴν πρὸς τὸν νιὸν φιλο-

30. λέγουσιν οἱ ποιηταί] λέγει δὲ ποιητής Lehrsius.

στοργίαν, εἰ μὴ Ἀχιλλεῖ κατεπίστευσεν ὡς σῶσαι ἵκανῷ ὅντι καὶ ἐπαγγειλαμένῳ τοῦτο.

332. οὐδὲ Θέτις μήτηρ] ὅτι συνεβίω ἡ Θέτις τῷ Πηλεῖ, καὶ ὅτι οὐκ ἀπεκόμιξον τὰ ὄστα τῶν τετελευτηκότων ἐπὶ ξένης εἰς τὰς πατρίδας. ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τὸ “ὦς κ' ὄστέα παισὶν ἔκαστος οἴκαδ' 5 ἄγγ” (Πλ. 7, 334).

338. *αὔτως] διὰ τοῦ ἀ αὐτῶς πᾶσαι εἶχον.

351. ὠτειλάς] ὅτι ὑπὸ μὲν Εὐφόρβου βέβληται ὁ Πάτροκλος, ὑπὸ δὲ¹⁰ Ἐκτορος οὔτασται, καὶ συλληπτικῶς εἴρηκε πάντα τὰ τραύματα ὠτειλάς.

ἐν δὲ ὠτειλάς πλῆσαν] οὕτως ὡς φαρμακώδῃ δύναμιν ἔχοντος τοῦ παλαιοῦ ἐλαίου.

352. λιτῷ] λιτῷ καὶ ἀποικίλτῳ ὑφάσματι, ὃ ἔστι λινῷ. οἱ δὲ ἔξ ἀντιφράσεως τὸ ποικίλον. οἱ δὲ, ὃ φασιν Ἀττικοὶ λῆδιον. δεῖ δὲ ὁξυτόνως ἀναγινώσκειν τὸ λιτί κατὰ τὸν κανόνα τοῦ Ἡρωδιανοῦ¹⁵ πᾶσα δοτικὴ διεσύλλαβος ἐπὶ ὄνομάτων ὁξύνεσθαι θέλει, φωτί παντὶ θητί. οὕτως γὰρ καὶ ἐν τῇ Ἰλιακῇ προσῳδίᾳ ἐν τῇ Ψ λέγει ὅτι δεῖ ὁξύνειν κατὰ τοῦτον τὸν κανόνα. οὕτως γὰρ καὶ Ἀρίσταρχος. εἰσὶ δὲ οἱ περισπῶσιν, οὐ καλῶς. εἴτα ἐπάγει οὕτως· παραιτητέον δὲ τὸν Ἀσκαλωνίτην οἰόμενον ἀπὸ τῆς λίσ εὐθείας κεκλίσθαι τὴν λιτί δοτι-²⁰ κὴν καὶ τὴν λιτὰ αἵτιατικήν οὐ γάρ ποτε ἐμελέτησε τὰ εἰς ίς μονο- σύλλαβα διὰ τοῦ τὸ κλίνεσθαι. μεταπλασμὸς οὖν ἔστι τῆς λιτῷ δοτικῆς, ὡς ἡ κλαδί τῆς κλάδῳ²⁵ καὶ ἡ αἵτιατικὴ λιτὰ μεταπέπλασται ἐκ τῆς λιτόν ὡς κρόκα ἐκ τῆς κρόκην. τὸ δὲ παρὰ τῷ ποιητῷ “κάθηρ- ράν τε ρύπα πάντα” (Od. 6, 93), εἰ μή ἔστι πληθυντικὸν οὐδέτερον, τοῦ προκειμένου μεταπλασμοῦ ἔχεται. οὐχ ὄμοτονος δὲ ἐγένετο ἡ λιτὰ τῇ λιτόν, ἐπεὶ πᾶσα αἵτιατικὴ εἰς ἡ λήγουσα ἐβαρύνετο, ὑπε- σταλμένης τῆς τινά κατὰ ἀόριστον προφοράν.

356. Ζεὺς δὲ² Ἡρην]³ ὅτι κατὰ τὸ σιωπώμενον⁴ Ἡρα καὶ ὁ Ζεὺς γεγόνασιν ἐν τῷ Ὁλύμπῳ καὶ οὐ ξενιστέον ὅταν λέγῃ κατὰ συμπέ-³⁰ ρασμα.

362. *πρὸς τὸ κάτω τὸ κακά (367) ἡ ἀπόδοσις.

364. πῶς δὴ ἔγωγ]⁵ τὸ ἔξης, πῶς δὴ ἔγωγ⁶ οὐκ ὅφελον Τρωεσσι· τὰ δὲ λοιπὰ ὡς διὰ μέσου διορθωτέον. παρὰ δὲ Ζηνοδότῳ⁷ κατὰ Δώριον ἔγών.

7. αὔτως] αὔτως sine spiritu. (sine accentibus).

13. In marg. inter. προς τὸ λιτη⁸ 34. κατὰ Δώριον] καταδόριον

372. τὸν δ' εὗρ' ἴδρωντα] ἡτοι ἐπιστρεφόμενον, ώς χωλόν· ἦ μεμίμηται ἐπὶ τοῦ Ἡφαίστου τὴν τοῦ πυρὸς κίνησιν.

373. σπεύδοντα τρίποδας] ὅτι τὸ σπεύδοντα ἐνεργοῦντα, καὶ ὅτι τὸ πάντας παρέλκει.

375. ὑπὸ κύκλα] τινὲς ὑπόκυκλα, ώς ὑπότροχα· οὐκ εὖ ἔστι γὰρ 5 τὸ ἔξης ὑπέθηκε. τὸ μέντοι ἐν τῇ Ὁδυσσείᾳ (4, 131) “τάλαρόν θ’ ὑπόκυκλον” κατὰ σύνθεσιν ἀνεγνωσμένον ἐτέρου ἔχεται σημαινομένου.

376. ὄφρα οἱ αὐτόματοι] ὅτι ἐγκεκλιμένως ἀναγνωστέον, ἵνα ἦ ὄφρα αὐτῷ. καὶ ὅτι θεῖον ἀγῶνα λέγει τὴν συναγωγὴν τῶν θεῶν. ἐν δὲ ταῖς ἐικαιοτέραις κατὰ δῶμα νεοίατο. 10

*ἐν ἄλλῳ δύσονται ἀγῶνα.

377. βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ νεοίατο· μᾶλλον γὰρ ἐμφαίνει. ἀξιοπίστως δὲ ώς παρὼν, ἵνα δειχθῆ ἢ πρὸς τὴν Θέτιν σπουδὴ, ὅτι ἀτέλεστον τὸ ὑποκείμενον ἔργον ἔάσας ἐτελείωσεν ὅσα ἥθελησεν.

+ββ' δασεῖν εἴχον εἰς τὸ ἥ. (?)

15

378. τόσσον μὲν] ὅτι ἐπὶ τῶν παρὰ μικρὸν τετελειωμένων οὔτως λέγει. “δις τὸ μὲν ἄλλο τόσσον φοῖνιξ ἦν” (Il. 23, 454). “τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσσον μὲν ἔχε χρόα” (Il. 22, 322).

381. ἐν ἄλλῳ καὶ οὗτος εὑρέθη, ἀπέστραπτο δέ. “τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἥλθε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα.” 20

382. ζητεῖται διὰ τί ἐν Ὁδυσσείᾳ (8, 266) τὴν Ἀφροδίτην παρίστησι γυναικα Ἡφαίστου, ἐνθάδε δὲ τὴν Χάριν. κατ' ἀμφότερα, ὅτι τῇ τέχνῃ τὴν χάριν προσεῖναι δεῖ, ἵνα καὶ ἐπίχαρις ἦ, καὶ ὅτι χάριν ἀποδίδωσι τῇ Θέτιδι τῶν εἰς ἑαυτὸν ὑπὸ αὐτῆς εὐεργεσιῶν γενομένων πρότερον. 25

383. τὸ ὕπνιε παρὰ τὴν ὕπα, ἦ διὰ τὰς ὄμιλίας τὰς πρὸς τὸν γάμον, ἦ ἀπὸ τοῦ ὀπάζειν ἦν πεποίηται ἐκ μνηστείας· ἦ παρὰ τὸ ἐφορᾶν τὰ κατὰ τὴν γυναικα, ώς τὸ “εἰ κεῦνός γ' ἐλθὼν τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύει” (Od. 18, 254).

385. παρὰ Ζηνοδότῳ ἡμέτερόν δε, καὶ Θέτις τανύπεπλος 30 ἰκάνεις.

10. κατὰ δῶμα νεοίατο] θεῖον κατὰ δῶμα νέονται. Pertinet haec pars scholii ad v. 377.

15. β—η] Haec a m. rec. in margine extrema.

17. φοῖνιξ ἦν] φοίνικι ἦνία

19. Hoc scholion in summa pagina scriptum a m. rec.

28. εἰ κεῦνός γ' ἐλθὼν] ἐκείνοσγ'

30. Θέτις τανύπεπλος recta est scriptura hic et v. 424. Vide quae

386. οὗτι] ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. ἐν ἥθει δὲ, ὡς φαμεν τί σὺ πρὸς ἡμᾶς; οὐ γὰρ πυκνῶς εἴωθας παραγίνεσθαι.

392. ὅδε] ὅτι τὸ ὅδε οὕτως ὡς ἔχεις, οὐδὲν ὑπερθέμενος. καὶ ἐν 'Οδυσσείᾳ (6, 218) "ἀμφίσταθ' οὕτως."

σεϊο χατίζει] διὰ τὸ μὴ θαμίζειν ἐστόχασται τὴν νῦν παρουσίαν 5 αὐτῆς ὡς κατὰ χρείαν γενομένην. Πλάτων δὲ πρὸς τοῦτο γενόμενός φησι "Πλάτων νῦν τι σεϊο χατίζει."

394. ἦ ρά νύ μοι] χρηστὸν τὸ ἥθος· ἦν γὰρ μήπω οἶδεν ἀκούσας, ἐνδείκνυται τὴν προβούμιαν. ὕσπερ πρὸ πολλοῦ εὐχόμενος δεηθῆναι αὐτοῦ τὴν Θέτιν, ἀναπεφώνηκεν εἰλημμένος ὃν ἥθελεν. 10

399. Εὔρυνόμη θυγάτηρ] ἥδεως τῇ ἐπαναλήψιει τοῦ ὄνοματος καὶ ἐπὶ τῆς ἀπουσίας ἐνδεικνύμενος τῇ Θέτιδι ὡς οὐ διὰ παρουσίαν αὐτῆς ἀπομημονεύει τῆς χάριτος.

400. τῆσι παρ' εἰνάετες] ἔστι μὲν τὸ ἔξῆς παρὰ τῇσι, οὐκ ἀναστρεπτέον δὲ διὰ τὴν συναλοιφήν. Ζηνόδοτος δὲ καὶ Ἀριστοφάνης 15 δαιδαλα πάντα.

401. ἔλικας] ἥτοι οἱ σύνδεσμοι τῆς κεφαλῆς, ἡ κόσμος ἀπὸ τῶν ὅρμων ἔξηρτημένος.

κάλυκας] ἐμφερῆ ρόδοις· οἱ δὲ δακτυλίους· οἱ δὲ ἐνώτια· οἱ δὲ χρυσᾶς σύριγγας, αὖ τοὺς πλοκάμους περιέχουσιν, ὡς φησιν "οἱ 20 χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο" (Il. 17, 52).

404. * οὕτως ἥδεεν. γράφεται δὲ καὶ ἥδειν.

407. * μετὰ τοῦ ἵ τὸ ζωάγρια ὁ Ἀρίσταρχος.

410. πέλωρα λέγουσι τὰ παρηλλαγμένα· ὁ δὲ "Ηφαιστος ἀμφιγήνεις. αἴητον δὲ μέγα· καὶ ἐπέγκειται τὸ ἵ· "θάρσος ἄητον 25 ἔχουσα" (Il. 21, 395.)

πέλωρ αἴητον] ὁ Ἀσκαλωνίτης προπαροξύνει, ἐκδεχόμενος πλεονασμὸν τοῦ ἵ παρὰ τὸ "θάρσος ἄητον ἔχουσα," οἷον ταχὺ καὶ κινητικόν.

de hoc usu nominativi ab libra-
riis saepe oblitterato dixit Cobetus
Mnem. nov. vol. 3 p. 273. Simi-
liter supra 15, 49. εἰ μὲν δὴ σύ γ'
ἔπειτα βωπὶ πότινα "Ἡρη veram
scripturam annotavit scholiasta
'Αριστοφάνης μετὰ τοῦ ὅ βωπις, καὶ
ἔστιν εὐφραδέστερον. Libri et hic
et 18, 357. variant inter βωπὶ,

quod est in Ven. A., et βωπὶς,
quod est in plerisque.

4. ἀμφίσταθ' οὕτως] Corrupte pro
ἀμφίπολοι, στῆθ' οὕτω ἀπόπροθεν.

6. Πλάτων] Vid. Diog. L. 3, 6.

8. οἶδεν Cobetus] ιδεν

10. ὁν Bekkerus] δν

15. Z. καὶ 'A. δ. π. in marg.
inter.

Πρωτέας δὲ τῷ ὥρμημένῳ, παρὰ τὸ ἄω. ἄλλοι δὲ ἐκ παραλλήλου τὸ μέγα, παρὰ τὴν αἰλαν τὴν γῆν. ἐγὼ δὲ ἐπιζητῶ τὸ ἄγτον πῶς δυνατὸν τρίτην ἀπὸ τέλους ἔχειν τὴν ὅξειαν, ἐπιθετικῶς κείμενον. μήποτε οὖν ὁφείλομεν πείθεσθαι τῷ Φιλοξένῳ φησὶ γὰρ αὐτὸ σύνθετον εἶναι παρὰ τὸ ἔτος, ὡς θετός, ὃ σημαίνει τὴν ὑπαρξίαν, ἐξ οὗ τὸ ἀληθές, ὃ 5 καὶ γίνεται ἔτεος. ἐγένετο δὲ καὶ τὸ πλήθυντικὸν οὐδέτερον ἐν ἐπιρρηματικῇ τάξει ὡς “ἐτὰ Τημένιδος χρύσεον γένος,” καὶ τὸ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς “οὐκ ἔτος” ἀντὶ μεσότητος τῆς ἔτως. τὸ παρὰ μηδενὶ οὖν ὑπαρκτὸν, τουτέστι μέγα, ἀετον καὶ ἄγτον. καὶ δῆλον ὅτι ἀπόλέλυται ὁ τόνος ὁρᾶται γὰρ σύνθετα τοιαῦτα βαρυνόμενα, ἄρρητον ἄκλητον τοῦ ἄκμητον· οὕτως ἄγτον.

411. *δασύνεται τὸ ἄραιαί.

413. λάρνακα] ὅτι λάρνακα τὴν κιβωτὸν νεωτερικὸν γὰρ ὄνομα ἡ κιβωτός. καὶ ὅτι ἐπονεῖτο ἀντὶ τοῦ ἐνήργει.

416. ὅτι οὐ παρέλκει τὸ παχύ, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἐπερειδεῖν χωλὸν 15 ὅντα τὸν “Ηφαιστον, περὶ οὖ φησὶ “πέλωρ αἴγτον ἀνέστη” (410). ὡς καὶ τὸ “στησαμένη μέγαν ίστον” (Od. 2, 94).

421. ὅτι ἔρρων οὐ ψιλῶς πορευόμενος, ἀλλὰ διὰ τὴν χωλότητα φθειρόμενος.

424. παρὰ Ζηνοδότῳ ἡμέτερόνδε, καὶ Θέτις τανύπεπλος 20 ικάνεις.

426. *ἄνωγεν] ἐν ἄλλῳ ἀνώγει.

428. Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα] περιπαθές ἐστι τὸ τῆς θεοῦ πρόσωπον· τρεῖς γὰρ θεοὺς εὐεργετήσασα, τὰς ἀμοιβὰς εἰς τὸν παῖδα εὑρίσκεται παρ’ αὐτῶν λαμβάνουσα κατατιθεμένη. τὸ δὲ δακρύειν 25 πρὸς πάθος αὐτῇ συμβάλλεται.

433. *ἐπὶ τὸ εὐνήν βραχὺ διασταλτέον.

434. οὐκ ἐθέλουσα] οὐχ ὅτι μετεβάλλετο, ἀλλὰ προειδοῦτα τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι τῷ γάμῳ δυσχερῆ ἀπηρνεῖτο τὴν σύζευξιν.

1. Πρωτέας δὲ] ἐν ἵσφ addit Lehrsius.

7. ὡς “ἐτὰ] ὠτέα

“ἐτὰ Τημένιδος χρύσεον γένος”]
Verba ab Vill. et Bekkero omissa
lucem accipiunt ab Ioanne Alex.
Τον. παραγγ. p. 29, 8. ἀπὸ τοῦ ἔτος
πάλιν ὀξυτόνου ἐτά ὀξυτόνως, ὡς “ἐτὰ

Τημένιδος χρύσεον γένος.” Sunt verba poetae ignoti. De Τημένιδος (nam hic rectus accentus est) nomine nihil aliunde constat. De nominibus cognatis dictum est in Thes. vol. 7 p. 2146.

9. ἀετον] ἀστον

435. στικτέον ἐπὶ τὸ νῦν, καὶ ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς ἀναγνωστέον τὸ διήγημα, νίδιν ἐπεί μοι δῶκεν, ὡς κάκει “κούρην ἦν ἄρα μοι” (Il. 16, 56). ὁ δὲ λόγος, ἄλλα δέ μοι νῦν ἔστι, λείποντος τοῦ ρήματος.

438. τὸν μὲν ἐγώ] ὅτι καθ' Ὁμηρον ἡ Θέτις ἔθρεψε τὸν Ἀχιλ-5 λέα, οὐ Χείρων, ὡς οἱ νεώτεροι.

441. *ἐν τισιν οὐ κεῖται.

444-456. ἀθετοῦνται στίχοι ιγ', ὅτι συνήγαγέ τις τὰ διὰ πολλῶν εἰρημένα εἰς ἕνα τόπον, ὡς ἐκεῖνα (Il. 1, 366) “ῳχόμεθ ἐς Θήβην ἵερὴν πόλιν.” διὰ δὲ τῶν ἑξῆς ἐπιδείκνυσιν ὅτι τε ὁ Πάτροκλος 10 τελευτήσας ἀπώλεσε τὰ ὅπλα καὶ πάρεστιν ἔτερα ληφθείην. διὰ μέντοι τούτων οὐδὲν ἀναγκαῖον λέγεται. καὶ ψεῦδος περιέχουσιν οὐ γὰρ ταῖς λιταῖς πεισθεὶς Ὁδυσσέως καὶ Αἴαντος ἔξεπεμψε τὸν Πάτροκλον, ἀλλ' ὑστερον ἐκουσίως ὁ Πάτροκλος κατελέγεται τὴν φθορὰν τῶν Ἑλλήνων ἰκέτευσε δοθῆναι αὐτῷ τοῦ Ἀχιλλέως τὰ ὅπλα. 15

457. τοῦνεκα νῦν τὰ σά] μετρίως πάνυ ὡς χάριν αἰτουμένη καὶ οὐκ ὀφειλομένην ἀπαίτευσα.

458. νίεῖ ἐμ' ὠκυμόρῳ] οὐ διαλείπει τοῦτο προβαλλομένη, ὡς καὶ πρὸς τὸν Δία “τίμησόν μοι νίδιν δις ὠκυμορώτατος ἄλλων ἔπλετο” (Il. 1, 505). - τὸ δὲ ἐμώκυμόρῳ ἔξω τοῦ “ συνεκτέθλιπται 20 γὰρ τῷ ὥ τὸ ἦ.

460. ὁ γὰρ ἦν οἱ] ὅτι ἀκαταλλήλως εἴρηκεν, ὁ γὰρ ἦν αὐτῷ, ἀντὶ τοῦ ὃν γὰρ εἶχεν καὶ ὅτι οἱ ἡθετημένοι περισσοί. ὑποστικτέον δὲ μετὰ τὸ οἱ τὸ γὰρ ὃ ἀντὶ ὑποτακτικοῦ κεῖται τοῦ ὅς δις γὰρ ἦν αὐτῷ, τοῦτον ἀπώλεσεν ὁ ἐταῖρος· λείπει γὰρ τὸ τοῦτον, τῆς ἀνα-25 φορᾶς ἐπὶ τὸν θώρακα, οὐκ ἐπὶ τὸν Πάτροκλον οὖσης, ὡς ὠήθησάν τινες.

461. ὅτι εἰ προειρήκει ὅτι Πάτροκλος ἀνήρηται, οὐκ ἀν ἐκ δευτέρου ἔλεγεν· καὶ ὅτι Τρωσίν ἀντὶ τοῦ ὑπὸ Τρώων.

464, 465. διασταλτέον ἐπὶ τὸ ἱκάνοις τὸ γὰρ ὡς κυρίως κεῖται 30 ἐπιφερόμενον. ὁ δὲ λόγος, εἴθε γὰρ αὐτὸν καὶ τοῦ θανάτου δυναίμην ἀπαλλάξαι ὡς κάλλιστα ὄπλα ἔχει.

466. *παρὰ Ζηνοδότῳ καὶ Ἀριστοφάνει παρέξομαι.

22. ἀκαταλλήλως Spitzner.] καταλ-
λήλως

24. τοῦ] τὸ

25. τοῦτον Friedl.] τοιοῦτον

30. ὡς] δις

32. ἔξει Bekkerus] ἔχει

467. θαυμάσσεται] συμμέτρως τῇ ὑποσχέσει. περὶ μὲν γὰρ τῆς εὐεργεσίας Θέτιδος τοσαῦτα ἔξετεινεν, αὖξαν αὐτῆς τὴν εὐποιίαν· ὅτε δὲ εἰς τὴν ἀμοιβὴν ἥλθεν, ἦν αὐτὸς ἀποδίδωσι, μετρίως τὸν λόγον ἐποιήσατο.

470. *ὅτι τὸ πᾶσαι παρέλκει· διὸ δὲ διπλῆ.

5

471. διὰ τοῦ σε ἐνπρηστον. τινὲς δὲ διὰ τοῦ καὶ ἀκούοντι πρὸς πρᾶξιν εὐάρμοστον.

472. *παρέμμεναι] εἰς τὸ παρεῖναι καὶ ἔτοιμος εἶναι καὶ σπεύδοντι καὶ μή.

*ἄλλοτε δὲ αὗτε] ἐλλείπει τὸ μὴ σπεύδοντι.

10

477. ραιστῆρα] σφῦραν σιδηρᾶν, παρὰ τὸ ράιζειν, ὃ ἐστιν εὐεργεγεν.

*παρὰ Ζηνοδότῳ κρατερόν, διὰ τοῦ ὅ.

15

πυράγρην] τὸν χαλκευτικὸν καρκίνον, τὸν ὀξύλαβον, παρὰ τὸ τὰ ἐκ πυρὸς ἀγρεύειν, ὃ ἐστι λαμβάνειν.

478. σάκος] διὰ τί μάχαιραν ὁ Ἡφαιστος οὐ κατασκευάζει; ὅτι ἡ μάχαιρα παντὶ ἄρμόζει· τὸ γὰρ σκεῦος εὔκτητον· τὸ δὲ δόρυ ὑπεξήρχεται δι' ἔτέραν αἰτίαν.

481. *ἐν ἐστι τὸ αὐτοῦ.

483. ἐν μέν] ὅτι Ζηνοδότος ἥθετηκεν ἀπὸ τούτου τοῦ στίχου τὰ 20 λοιπὰ, ἀρκεσθεὶς τῇ κεφαλαιώδει προεκθέσει. "Ομηρος δὲ οὐκ ἀν προετραγῳδησεν τὰ κατὰ τὰς φύσας, εἰ μὴ καὶ τὴν τῆς ποικιλίας κατασκευὴν ἔμελλε διατίθεσθαι.

484. πλήθουσαν] τὴν οἰον πεπληρωμένην καὶ ἐγκύμονα τοῦ ἡλιακοῦ φωτός· λέγει δὲ τὴν πανσέληνον. εἴρηται δὲ σελήνη οἰονεὶ σέλας 25 νέου.

485. *τείρεα] ὡς τείχεα.

*Ζηνοδότος οὐρανὸν ἐστήρικται, Ἀρίσταρχος οὐρανὸν ἐστεφάνωκε.

486. Πληγαδᾶς] ζ' ἀστέρες εἰσὶ κείμενοι ἐπὶ τῇ οὐρᾳ τοῦ ταύρου, 30 μᾶλλον δὲ ἐπὶ τοῦ διχοτομήματος αὐτοῦ· ὁ γὰρ ταῦρος σῶος οὐκ ἀνηστέρισται, ἀλλ' ἔως τῶν ἴσχιών αὗται δέ εἰσιν Ἀτλαντος καὶ Πληγίονης θυγατέρες, ᾧ τὰ ὄνοματα Μαῖα, Ταῦγέτη, Κελαινὼ,

6. διὰ τοῦ καὶ I. e. εὑπρηκτον

τείρεα

19. ἐν] I. e. αὐτοῦ, πον αὐ τοῦ

31. *διχοτομήματος]

27. τείρεα: ὡς τείχεα]

χοτομήματος

Μερόπη, Ὡλέκτρα, Στερόπη, Ἀλκυόνη. Ἀτλας δὲ εἰς τῶν Γιγάντων μιγεὶς Πληγὸν τῇ Ὁκεανῷ ἔσχε θυγατέρας ζ', αἱ τὴν παρθενείαν ἀγαπήσασαι συνεκυνῆγον τῇ Ἀρτέμιδι. θεασάμενος δὲ Ὄριών ἡράσθη, καὶ ἐδίωκεν αὐτὰς μιγῆναι Βουλόμενος. αἱ δὲ περικατάληπτοι γενόμεναι θεοῖς ηὗξαντο μεταβαλεῖν τὴν φύσιν. Ζεὺς δὲ 5 ἐλέηστας αὐτὰς καὶ διὰ τῶν ἄρκτων κατηστέρισεν. ὀνομάσθησαν δὲ Πληγάδες ἀπὸ Πληγὸν τῆς μητρὸς αὐτῶν. φασὶ δὲ Ὡλέκτραν, οὐ βουλομένην τὴν Ἰλίου πόρθησιν θεάσασθαι διὰ τὸ κτίσμα εἶναι τῶν ἀπογόνων, καταλιπεῖν τὸν τόπον οὖν κατηστέριστο· διόπερ οὕσας πρότερον ζ' γενέσθαις ι'. ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς κυκλικοῖς.

io

[Τάδας] οἱ ἐπὶ τῶν κεράτων τοῦ ταύρου ζ' ἀστέρες κείμενοι. καλοῦνται δὲ [Τάδες] ητοι διὰ τὴν πρὸς τὸ Τ στοιχεῖον ὁμοιότητα, ἢ ἐπειδὴ αἴτιοι ὅμβρων καὶ ὑετῶν καθίστανται.

Ζεὺς ἐκ τοῦ μηροῦ γεννηθέντα Διόνυσον ταῖς Δωδωνίσι Νύμφαις τρέφειν ἔδωκεν, Ἀμβροσίᾳ, Κορωνίδι, Εὐδώρῃ, Διώνῃ, Αἰσύλῃ, 15 Πολυζοῖ. αὗται θρέψασαι τὸν Διόνυσον περιήσαν σὺν αὐτῷ, τὴν εὑρεθεῖσαν ἄμπελον ὑπὸ τοῦ θεοῦ τοῖς ἀνθρώπαις χαριζόμεναι. Λυκοῦργος δὲ μέχρι τῆς θαλάσσης συνεδίωξε τὸν Διόνυσον· ἐκείνας δὲ ὁ Ζεὺς ἐλέηστας κατηστέρισεν. ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδει.

20

τὰς μὲν κατηστερισμένας ἐν τῷ μετώπῳ τοῦ ταύρου Τάδας φασὶν εἰρῆσθαι, τὰς δὲ ἐπὶ τῆς ἡμιτόμου πλευρᾶς Πληγάδας καλεῖσθαι. Ἀτλαντος γὰρ τοῦ Ἰαπετοῦ καὶ Αἴθρας τῆς Ὁκεανοῦ, καθά φησι Τίμαιος, θυγατέρες δώδεκα καὶ νιὸς "Τας. τοῦτον ἐν Λιβύῃ κυνηγετοῦντα ὄφις κτείνει" καὶ αἱ μὲν ἐ τὸν ἀδελφὸν 25 θρηνοῦσαι ἀπόλλυνται, τὰς δὲ λοιπὰς δί' οἰκτον καταστερίσας Ζεὺς Τάδας ἐπωνόμασεν ἐπωνυμίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ. αἱ δὲ πλείους ζ' βραδέως μὲν, πλὴν ἀποθανοῦσαι Πληγάδες εἰρηνται. Φερεκύδης δὲ, καθὰ προείρηται, τὰς Τάδας Δωδωνίδας νύμφας φησὶν εἶναι καὶ Διονύσου τροφοὺς, ἃς παρακαταθέσθαι τὸν Διόνυσον Ἰνοῖ διὰ τὸν Ἡρας φό- 30 βον, καθ' ὃν καιρὸν αὐτὰς καὶ Λυκοῦργος ἐδίωξεν. τῶν δὲ Πληγάδων οὐσῶν ἐπτὰ πάνυ ἀμαυρὸς ὁ ἔβδομος ἀστήρ ἐστιν, ὡς μὲν Ἀρατος

4. * αὐτὰς] om.

23. **Ατλαντος γὰρ τοῦ] ἀτλαντα

7. * ἀπὸ] om.

γὰρ τὸν

* οὐ] om.

Αἴθρας Eust. p. 1211, 13] αἰθέρας

8. * εἶναι] om.

24. **Τας—κυνηγετοῦντα] νιας (et

16. * περιήσαν] περίεσαν

infra νιάδας) κυνηγοῦντα

ἐν τῷ πρὸς Θεόπροπον ἐπικηδείῳ φησὶν, Τροίας πορθουμένης τὴν Δαρδάνου μητέρα Ἡλέκτραν, μίαν οὖσαν τῶν Πλειάδων, φυγεῖν τε τὴν τῶν ἀδελφῶν σύνοδον καὶ τὰς κόμας λύσασαν ἐνίστε κομῆτην ἀστέρα φαίνεσθαι. φησὶ δὲ καὶ Ἑλλάνικος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ἀτλαντικῶν τὰς μὲν σ' θεοῖς συνελθεῖν, Ταῦγέτην Διὶ, ὃν γενέσθαι 5 Λακεδαίμονα, Μαῖαν Διὶ, ἀφ' ἦν Ἐρμῆς, Ἡλέκτραν Διὶ, ὃν Δάρδανος, Ἀλκυόνην Ποσειδῶνι, ὃν Τριεὺς, Στερόπην Ἀρει, ὃν Οἰνόμαος· Κελαινῷ Ποσειδῶνι καὶ αὐτὴν συγγενέσθαι, ὃν Λύκος· Μερόπην δὲ Σισύφῳ θυητῷ ὄντι, ὃν Γλαῦκος· διὸ καὶ ἀμαυρὸν εἶναι. Τάδες δὲ εἴρηνται ἡτοι παρὰ τὸ σχῆμα τῆς τῶν 10 ἀστέρων θέσεως (τῷ γὰρ Τ στοιχείῳ παραπλήσιόν ἐστιν), ἡ ἐπεὶ ἀνατελλούσῶν αὐτῶν καὶ δυναυσῶν ὕει ὁ Ζεύς. αἱ δὲ Πλειάδες ἡτοι ἀπὸ τῆς μητρὸς αὐτῶν Πληϊόνης, ἡ ὅτι πλείους ὅμοι κατὰ μίαν συναγωγὴν εἰσι (Βότρυν γὰρ αὐτὰς λέγουσιν). ἡ ὅτι πλείους μὲν καὶ ζ' εἶναι δοκοῦσιν, ἐπὶ δὲ τῆς ἀληθείας ἐλάττους εἰσίν 15 ἡ πλησιάδες (πλησίον γὰρ κεῖνται). ἡ ὅτι πλείους δί αὐτῶν αἱ τῶν ὥρῶν ἐπισημασίαι· ἡ ὅτι πλειώνος, ὅ ἐστιν ἐνιαυτοῦ, σημαντικαί χειμῶνα γὰρ καὶ θέρος διορίζουσιν, καθὼ ἐπιφέρονται, καὶ διὰ μόνων αὐτῶν σημειοῦνται τὰς ἑφάς ἐπιτολὰς πρὸς θέρος καὶ τὰς ἐσπερίους πρὸς ἄροτον, ὡς Ἡσίοδος “Πληγιάδων Ἀτληγενέων 20 ἐπιτελλομενάων ἄρχεσθ' ἀμήτοι, ἄρότοι δὲ δυσομενάων” (Ο. 381). τὰς δὲ Ἀτλαντος ἀτυχίας κλαιούσας αὐτὰς καταστερισθῆναι φησιν ὁ Αἰσχύλος. Πληγιάδων δὲ ἀνατολὴ ἑφά ἡλίου ὄντος ἐν διδύμοις, δύσις δὲ ἑφά κατὰ τὴν διάμετρον ἡλίου ὄντος ἐν σκορπίῳ ταύρου δὲ ὄντος ἡλίῳ κατὰ τὸ εἰκὸς ἐκατέρωθεν ἐπίφασις γίνεται. καὶ γὰρ τὸν 25 προανατέλλοντα κριὸν ἐπὶ ἐ' ἡμέρας προκαταλάμπει κατ' ἄρχας ἔγγυς ὃν αὐτοῦ, καὶ τοὺς προανατέλλοντας διδύμους ἐπ' ἄλλας

2. * Δαρδάνου] δαῦ

4. τῶν Ἀτλαντικῶν] Sic A : in schol. ed. Rom. τῶν Ἀτλαντιδῶν, quod alludit ad scripturam Ἀτλαντίδος ap. schol. Eur. Phoen. 162 vel Ἀτλαντιάδι apud Hargrosc. s. v. ‘Ομηρίδαι, de qua dixit Valcken. in annot. ad schol. Euripidis: sed Ἀτλαντικά apud alios, ab Muellero indicatos Fragm. Hist. vol. I p. 52.

7. * Ἀλκυόνην—Μερόπην] ἀλκυόνην

ποσειδῶνι, κελαινῷ ποσειδῶνι δων λύκ

στεροπήν ἄρει δν οἰνόμαον, μερόπην

14. * πλείους μὲν] μὲν πλείους

16. πλησιάδες Bekk.] πλησιάδες

20. ἄροτρον] ἄροτρον et τοχ

ἄρότροιο

23. ὁ Αἰσχύλος] Fragm. 298.

* Πληγιάδων] πλειάδων

* ἀνατολὴ ἐ' α] ἀνατολὴν ἑφάν

24. * ἐ'] om.

25. * ἐκατέρωθεν] ἐκατέρωθεν

ἡμέρας ἔι, ὥσπερ τὸ ἐν τινι καιόμεννι πῦρ θέρμης ἀπόρροιαν ἔχει
βραχεῖαν καὶ πρὸς τοὺς ἑκατέρωθεν. διὰ τοῦτο καὶ Ἡσίοδος ἔφη
“αἱ δῆ τοι νύκτας τε καὶ ἡμέρα τεσσαράκοντα κεκρύφαται” (Ο.
383), διότι κατανυάζονται.

σθένος Ὀρίωνος] περιφραστικῶς τὸν Ὀρίωνα. ὁ δὲ Ὀρίων ἐστὶν 5
ἀστρονομέγιστον ἐν τῷ οὐρανῷ κατηστερισμένον οὗτος, Διὸς Ποσει-
δῶνος καὶ Ἐρμοῦ παῖς. Τριεὺς ὁ Ποσειδῶνος καὶ Ἄλκυόντης, μιᾶς
τῶν Ἀτλαντος θυγατέρων, φέκει μὲν ἐν Γανάγρῃ τῆς Βιωτίας, φιλο-
ξενώτατος δὲ γενόμενος ὑπεδέξατο ποτε καὶ θεούς. Ζεὺς γὰρ καὶ
Ποσειδῶν καὶ Ἐρμῆς ἐπιξενωθέντες αὐτῷ, καὶ τὴν φιλοφροσύνην 10
ἀποδεξάμενοι, παρήγνεσαν αἰτεῖν ὃ τι ἀν βούλοιτο. ὁ δὲ ἄτεκνος ὁν
γήτησατο παῖδα. λαβόντες οὖν εἰς θεοὺς τὴν τοῦ ιερουργηθέντος αὐτοῖς
βοὸς βύρσαν ἀπεσπέρμηναν εἰς αὐτὴν, καὶ ἐκέλευσαν κρύψαι κατὰ
γῆν καὶ μετὰ δέκα μῆνας ἀνελέσθαι· ὃν διελθόντων ἐγένετο ὁ
Οὐρίων, οὗτος ὀνομασθεὶς διὰ τὸ οὐρῆσαι ὥσπερ τοὺς θεοὺς, ἐπειτα 15
δὲ κατ’ εὐθημεσμὸν Ὀρίων. συγκυνηγετῶν δὲ οὗτος Ἀρτέμιδι ἐπ-
χείρησεν αὐτὴν βιάσασθαι. δρυγισθεῖσα δὲ ἡ θεὸς ἀνδρῶκεν ἐκ τῆς
γῆς σκορπίου, ὃς αὐτὸν πλήξας κατὰ τὸν ἀστράγαλον ἀπέκτεινε.
Ζεὺς δὲ συμπαθήσας κατηστέρισεν αὐτὸν διὸ τοῦ σκορπίου ἀνατέλ-
λοντος Ὀρίων δύνει. ἡ ἱστορία παρὰ Εὐφορίωνι. 20

487. εἰς ἴδιότητα ἀμαξαν ἐψίλωσαν οἱ πρὸ ημῶν, ἐπεὶ ἡ
συναλοιφὴ οὗτος εὑρέθη “τιλλέσθη ἐπ’ ἀμαξαν” (Il. 24, 711).
καὶ “οἱ δὲ ὑπ’ ἀμάξησιν” (782), ὥσπερ καὶ τὸ ἄλυσις ἐκ τοῦ
ἐναντίου ἔδασύνθη εἰς ἴδιότητα. Ἀττικοὶ μέντοι οἱ νεώτεροι τὴν
ἀμαξαν δασύνουσιν, ἵσως διὰ τὸν σχηματισμὸν καὶ διὰ τὸ φιληδεῖν 25
τῆς δασείας· ἔνθεν παρ’ αὐτοῖς καὶ ἡ συναλοιφὴ διὰ δασέος, καθη-
μαξευμένα.

ἄρκτοι δύο δείκνυνται ἐν τῷ Βορείῳ κλίματι, αὗτη τε ἡ μεγάλη,
ἡ καλουμένη καὶ ἀμαξα διὰ τὸ εἰς ἀμάξης τύπον κατηστερίσθαι, καὶ
ἡ ἐγγὺς ἐκείνης, ἡ μικρὰ, ἡ Κυνόσουρα καλουμένη διὰ τὸ ὡς κυνὸς 30
ἔχειν ἀνακεκλασμένην τὴν οὐράν, ἡς Ὁμηρος οὐ μέμνηται ὡς ὑστερον
εὑρεθείσης ὑπὸ Θαλοῦ τοῦ Μιλησίου, ἐνὸς τῶν ζ’ σοφῶν.

Ζεὺς Καλλιστοῦς τῆς Λυκάονος ἐρασθεὶς ἐμίσγετο αὐτῇ λαν-

16. * δέ] om.

22. ἀμαξαν” καὶ “οἱ] ἀμαξαὶ καὶ αἱ

20. Εὐφορίων] *Φερεκύδη: v. Valcken. Opusc. vol. 2 p. 121.

31. * οὐ] om.

32. Θαλοῦ] θάλονς

θάνων "Ηραν. ἐπιγυνοῦσα δὲ ἡ θεὸς μετέβαλεν αὐτὴν εἰς ἄρκτον, καὶ ὡς θηρίον Ἀρτέμιδι προσέταξε τοξεύσαι. Ζεὺς δὲ εἰς οὐρανὸν αὐτὴν ἀναγαγὼν πρώτην κατηστέρισεν. ἡ ἱστορία παρὰ Καλλιμάχῳ.

488. ἦ τ' αὐτοῦ] ἥτις περὶ τὸν ἄρκτικὸν καὶ ἀειφανῆ καλούμενον κύκλου ὃς πόλον στρέφεται, καὶ ἐπιτηρεῖ τὸν Ὁρίωνα, νεύοντα εἰς 5 αὐτὸν ὡς κυνηγέτην· βλέπει γὰρ ἡ μεγάλη ἄρκτος πρὸς τὸ τοῦ Ὁρίωνος ἄστρου. πόλοι δὲ καλοῦνται τὰ ἄκρα τοῦ ἄξονος περὶ ἀποτελεῖται καὶ στρέφεται ὁ κόσμος.

489. *οἶη] ὡς πρὸς τὰ προειρημένα ἄστρα, ἐπεὶ καὶ ἄλλα ἔστι μὴ δύνοντα. 10

ἀντὶ τοῦ μόνη οὐ δύνει εἰς τὸν Ὁκεανόν· αἱ γὰρ ἄρκτοι οὐ δύνουσιν οὖσαι ἐν τῷ ἀεὶ φανερῷ, αἱ εἰσιν ἀμφότεραι τοῦ ἀπ' αὐτῶν καλούμενου πόλου ἄρκτικοῦ. μόνη οὖν δῆλον ὅτι τῶν κατηστερισμένων ἄμοιρός ἔστι τῶν Ὁκεανοῦ ρείθρων καὶ οὐ καταδύεται, ἐπεὶ τοι καὶ ἄλλα τινά ἔστιν ἀειφανῆ, ὅσα δὲ ἄρκτικὸς ἀποτέμνεται κύκλος· ἔστι 15 δὲ ἡ τε Κυνόσουρα καλούμενή ἄρκτος, καὶ δὲ ἀμφοτέρων τῶν ἄρκτων δράκων, καὶ ἡ χεὶρ τοῦ Βοῶτου, μέρη τε τοῦ Κηφέως τὰ ἀπὸ ιεζούς ἔως ποδῶν.

490. τίνες δέ εἰσιν αἱ δύο πόλεις; Ἄγαλλίας ὁ Κερκυραῖος, ὁ Ἀριστοφάνει γνώριμος, εἴπε τὰς δύο πόλεις εἶναι Ἀθῆνας καὶ Ἐλευ- 20 σῖνα, κατασκευάζων οὔτως, τὴν μὲν προτέραν, ἐπεὶ κατὰ γένεσιν τοῦ κόσμου πρώτη πόλις αἱ Ἀθῆναι, κατὰ δὲ τὴν φύσιν τῶν στοιχείων δὲ ἡ τε Κυνόσουρα καλούμενή ἄρκτος, καὶ δὲ ἀμφοτέρων τῶν ἄρκτων δράκων, καὶ ἡ χεὶρ τοῦ Βοῶτου, μέρη τε τοῦ Κηφέως τὰ ἀπὸ ιεζούς ἔως ποδῶν. ἐπιφέρει δὲ γάμους καὶ ὑμεναίους· ἐν 25 Ἀθήναις γὰρ ταῦτα πρῶτον ἥχθη, αὐλόις τε ἐν τοῖς γάμοις εὗρεν Ἀθηνᾶ δίκην τε ἐν τῇ πόλει· παρὰ γὰρ Ἀθηναίοις πρῶτον ἐγένετο δικαστήριον ἐπὶ Ἀλιρροθίῳ τῷ Ποσειδῶνος. οἱ δὲ δικασταὶ Ἀθήνησι μισθὸν λαμβάνοντι, καὶ διὰ τοῦτο λέγει κεῖσθαι ἐν μέσῳ χρυσοῦ δύο τάλαντα. τὴν δὲ ἔτεραν πόλιν οὖσαν τὴν Ἐλευσῖνα πόλεμον δὲ ἔσχον Ἀθηναῖοι πρὸς Ἐλευσῖνα, ὃν αὐτοῖς ἐπολέμησεν Εὔμολπος δὲ Ποσειδῶνος. Βοηθοί τε αὐτοῖς εἰσὶν "Ἀρης τε καὶ Ἀθηνᾶ, δὲ μὲν 30 χάριν ἀποδιδοὺς ὅτι ἀπελύθη κριθεὶς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, δὲ ὅτι τῆς πόλεως ὡς οἰκείας ἐκήδετο. καὶ τὰ ἐπαγόμενα δὲ ἴδια Ἐλευσῖνος "εὐρεῖα τρίπολος" (542), ἐπείπερ Ἐλευσῖνι πρῶτον καρποὺς Δη-

4. ἀειφανῆ Bekkerus] ἀεὶ φανερόν

13. ἄρκτικον] ἄρκτικαι

15. *ἔστιν] om.

16. *ἄρκτος] ἡ ἄρκτος

19. δ' Ἀριστοφάνει Bekkerus] δομ.

30. μὲν Bekkerus] μὲν γὰρ

μήτηρ ἔδωκεν, ἡ δὲ “σταφυλῆσι μέγα βρίθουσαν ἀλώῆν” (561), ἐπὶ Ἰκαρίῳ καὶ Διονύσου πορείᾳ. ὁ δὲ ποικιλλόμενος χορὸς Ἀριάδνης καὶ Θησέως ἔχει πρᾶξεις. Ἰδιος δὲ καὶ ὁ τεχνίτης τῶν Ἀθηνῶν “Ηφαιστος” Ἐριχθονίῳ γὰρ τῷ σιφῇ χαριζόμενος βασιλεύοντι τῶν Ἀθηνῶν τὴν τοιαύτην κατασκευὴν παρεισήγαγε. τὸν δὲ “Ἀρειον 5 πάγον ἐρμηνεύει τὸν ἱερὸν κύκλον” οἱ δὲ δικασταὶ Ἀθηναῖοι.

διὰ ποίαν αἰτίαν μόνος ὁ Ὁλκεανὸς ποταμὸς οὐ πάρεστι τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν θεῶν; ρήτεον δὲ ὅτι ἐπεὶ συνεκτικὸν ἔχει τοῦ κόσμου τὸ ῥεῦμα· φησὶ γὰρ “Ὤλκεανός, φῶ πᾶσα περίρρυτος ἐνδέδεται χθών.”

492. *ἐκ θαλάμων] Ζηγρόδοτος ἐσ θαλάμους· καὶ ἔστιν οὐκ ιο ἀπίθανος ἡ γραφή.

*ὅτι ἡ ὑπό ἀντὶ τῆς μετά, μετὰ δάδων· Ἀρχίλοχος “χθῶν ὑπ’ αὐλητῆρος.” καὶ πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἔθος, ὅτι οἱ νυμφίοι τὰς νύμφας μετὰ δάδων παρελαμβάνοντο.

493. πολὺς δ’ ὑμέναιος ὄρώρει] ἔξηπτο, διεγήγερτο πλείστη 15 γαμήλιος φῶν. τὸν δὲ ὑμέναιον ἐτυμολογοῦσιν οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ ναίειν ὁμοῦ τὸν νυμφίον καὶ τὴν νύμφην, ἄλλοι δὲ φυσικῶς, ἐπεὶ ὑμήν ἔστιν ὁ ρήγγινος ἐν τῇ τῶν παρθένων διακορήσει. οἱ δὲ, ὅτι Ἄγριεις τις Ἀργείος παραπλέων τὰς Ἀθήνας κατέλαβεν Ἀττικὰς παρθένους ἀρπαζομένας ὑπὸ Πελασγῶν τινῶν, αἵς ἐπιφανεὶς αἴτιος ἐγένετο τοῦ 20 μῆ βιασθῆναι, ἀποδιώκεις τοὺς Πελασγούς. διὰ τοῦτο οὖν αἱ νομίμως γαμούμεναι, ὥσπερ ἐπικαλούμεναι αὐτὸν, ὕμινον τινὰ ἔλεγον εἰς αὐτὸν, ὃν ἐκάλουν ὑμέναιον.

495. *ὅτι ἐνθάδε μόνον καὶ ἐν τῇ Κ (13) μέμνηται αὐλῶν.

496. *ὅτι θαύμαζον ἐθεῶντο, οὐκ ἔξεπλήγτοντο.

25

497. ἐνείκεον] ἐφίλονείκουν, ἡμφισβήτουν· δικαστήριον γὰρ εἰσάγει δύο τινῶν ἀνδρῶν, ὃν ὁ μὲν ἐγκαλούμενος ἔδόκει λύτρα ἀποδεδωκέναι ὑπὲρ τοῦ πεφονευμένου ἐπιτίμια, ὁ δὲ ἐγκαλῶν ἔλεγε μηδὲν εἰληφέναι· δύο δὲ τάλαντα χρυσίου κατέθεντο, ὥστε τὸν ἀποδείξαντα τὸ ἀληθὲς λαβεῖν ἀμφότερα. ποινῆς οὖν λέγει τῆς καλουμένης 30 παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς τῶν ὑποφονίων, ἀ ἐδίδοσαν τοῖς οἰκείοις τῶν

2. Διονύσου Vill.] διονύσῳ	24. μόνον] μον, quod pro μέν
5. τὸν δὲ Bekkerus] δὲ om.	accepit Vill.
6. Ἀθηναῖοι] ἀθῆναι	25. θαύμαζον addidit Bekkerus.
8. τὸ ρέῦμα Bekkerus] τὸ om.	27. ἐγκαλούμενος Bekk.] εἰσκα-
20. ἀρπαζομένας Vill.] ἀσπαζομέ-
νας	λούμενος
	31. ὑποφονίων] ἦ φωνίων

ἀνηρημένων οἱ ἀνελόντες· λέγεται δὲ καὶ κοινῶς πᾶσα ἀντέκτισις παινῆ.

499. *ἀποφθιμένου] παρὰ Ζηνοδότῳ ἀποκταμένου, καὶ ἐν ταῖς πλείσταις· καὶ ἔστιν οὐκ ἀπίθανος ἡ γραφή.

*βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ ἀποδοῦναι· ἐν γὰρ τῷ δῆμῳ ἔλεγε 5 πάντα ἀποδεδωκέναι, οὐ τῷ δῆμῳ παραδεδωκέναι.

501. *ἐπὶ ἵστορι] τὸ τέλος τῆς δίκης οἱ δικασταὶ ἐτίθεντο, ὥστε τὸν παρέχοντα μαρτυρίαν νικᾶν.

ἐπὶ ἵστορι] μάρτυρι ἡ κριτὴ. ἀπὸ τοῦ εἴδων εἴσω ἵστωρ, ἐλλείψαν-
τος τοῦ ἑ, ἐπεὶ τῷ ἡ τὸ ἅ ἐπεφέρετο, ως ἐν τῷ ἵστῳ ἵστιον ἵστημι. 10
ὅθεν καὶ δασύνεται, ἐπεὶ τὸ ἡ πρὸ τοῦ ἅ μόνου δασύνεται. πρόσ-
κειται τὸ μόνου, ἐπεὶ τὸ Ἡστρος ψιλοῦται.

*έλέσθαι] παρὰ Ζηνοδότῳ ἀρέσθαι.

502. *παρὰ Ζηνοδότῳ καὶ Ἀριστοφάνει ἀμφοτέρωθεν· ἡ
Μασταλωτικὴ ἀμφοτέρωθεν ἐπίπνυνον ἀμφὶς ἀρωγοί. 15

503. *ὅτι εἰ περιεστῶτες ἐκατέρωθεν προσεφθέγγοντο καὶ ὅτι τοῦτο
ἔστι τῷ δῆμῳ πιφαύσκων, φανερὸν ποιῶν τῷ ὄχλῳ.

505. σκῆπτρα] ὅτι καὶ οἱ δημηγοροῦντες καὶ οἱ δικάζοντες σκῆ-
πτρα ἐλάμβανον· καὶ ἐν Ὁδυσσείᾳ (2, 37) “στῇ δὲ μέσῃ ἀγορῆ,
σκῆπτρον δέ οἱ ἐμβαλε χειρί.” 20

*ἡγερφώνων] ὃν ἡ φωνὴ μέχρι τοῦ ἐμφανοῦς ἰκνεῖται. καὶ ἐν ἄλλῳ
“φωνὴ δέ οἱ αἰθέρ’ ἵκανε” (Il. 15, 686).

506. ἥϊσσον] ἥτοι ἐξώρμων σὺν τοῖς σκῆπτροις ἄλλος ἐν ἄλλῳ
τόπῳ· ἡ ἀνιστάμενοι ἔφερον τὴν ψῆφον.

*κατέσειν ἐπὶ τὸ σιωπῆσαι.

ἀμοιβηδίς δὲ δίκαζον] ἥτοι ἐκ διαδοχῆς οἱ δικασταὶ ἐκαθέζοντο,
παρὰ μέρος τὸ ἐν πρᾶγμα δικάζοντες, καὶ ἕκαστος τὸ καθ’ ἔαυτὸν
ἐν μέρει ἀπεφαίνετο. τὸ δὲ ἀμοιβηδίς κατ’ ὅξειαν τάσιν εἰρηται
δὲ περὶ τῶν εἰς δις ληγόντων ἐπιρρημάτων.

αἱ Ἀριστάρχου ἀμοιβηδόν ὡς κλαγγηδόν. κατὰ τάξιν τῆς 30
ἥλικίας.

3, 4, 16, 17 in marg. exter.
propter spatii angustiam.

15. ἐπίπνυνον] ἐποίησαν Cobetus.

17. πιφαύσκων] πιφράσκων

19. καὶ ἐν Vill.] δὲν

23. ἄλλος Vill.] ἄλλο

29. ἐπιρρημάτων Bekkerus] ρή-
μάτων

30. αἱ Ἀριστάρχου in fine scholii.

habet, hoc vero loco ἀρίσταρχος.

Alterutrum delendum.

507. δύω χρυσοῖς τάλαντα] ἥτοι τοσοῦτον δικαστικὸν ὑπισχγοῦντο. ἀλλ᾽ ἐπεὶ ἀπίθανόν ἔστιν, ἅμεινον κατ' αὐτῶν κρινομένων τῷ φανέντι φευδομένῳ ἐπικλάσαι δύο τάλαντα ἐπιδιῦναι τῷ τὰ ιθύντα πείποντι.

509. δύω στρατοῖ] ἐν στράτευμα νοητέον εἰς δύο διῃρημένον· 5 πολιορκία γὰρ ἦν καὶ οὐ πεδίας ἡ μάχη. ἢ δύο στρατοὺς τὸν ἐν τῇ πόλει καὶ τὸν ἐπελθόντα φησίν.

510. δίχα δέ σφισιν ἥδανε βουλῆ] σημειοῦνται τινες ὅτι οἱ ἐπιστρατεύσαντες πόλει τινὶ καὶ μετὰ σπουδῶν ἀπαλλασσόμενοι ἐλάμβανον παρὰ τῶν πολεμουμένων τὸ ἥμισυ τῶν ἐν τῇ πόλει 10 κτημάτων.

512. κτῆσιν ὕσην] πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἔθος, ὅτι οἱ πολιορκούμενοι ἔξισταν τοὺς πολεμίους ἐπιμεριζόμενοι τὰ κτήματα.

513. *οἱ δὲ] οἱ ἔνδον.

514. Παρμενίσκος τοῖς ἔξης συάπτει τὸ ἐφεσταότες, ἐπεὶ 15 σολοικοφανὲς, φησὶ, τέκνα ἐφεσταότες καὶ ἄλοχοι. εἰ δὲ ἐν τοῖς τέκνοις εἰσὶ καὶ ἄρρενες, τί κωλύει πρὸς τὸ σημαινόμενον αὐτὸν ἀπηντηκέναι, ὡς καὶ ἐπ᾽ ἄλλων μυρίων; “νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέ-βηκε, τὸ μὲν οὖ ποτ’ ἐρωεῖ” (Od. 12, 75.) “νωμῆσαι βῶν, τό μοί ἔστιν” (Il. 7, 238.) οὕτως καὶ ἐνθάδε ἔσταότες παῖδες. 20

515. τὸ ἐφεσταότες πρὸς τὸ ἀνέρες. ἢ δύναται παραπλήσιόν τι τῷ Ἀλκμανικῷ πεπονθέναι σχήματι “ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυρι-φλεγέθων τε ρέουσι Κώκυτός θ’” (Od. 10, 513). “εἰ δέ κ’ Ἀρης ἄρχωσι μάχης” (Il. 20, 138.). διαφέρει δὲ τοῦ Ἀλκμανικοῦ, ἢ ἐκεῖνο μὲν τοῖς κατ’ ἀριθμὸν σχήμασιν ὑποπίπτει, τοῦτο δὲ τοῖς παρὰ 25 γένος, ὑπερβατῷ δὲ ἀμφότερα λύεται.

*κατὰ κοινοῦ τὸ ῥύτα.

519. ὑπολίζοντες] προπαροξυτονητέον· πρόδηλον κάκ τοῦ παρα-κειμένου οὐδετέρου “οὐδὲν ὅλιζον ἔξομεν,” εἴγε διμοτονεῖ τοῖς οὐδε-τέροις ἀεὶ τὰ ἀρσενικὰ κατὰ τὸ τέλος κατὰ τὴν ἡμετέραν διάλεκτον, 30 ἐνὸς ἀντικειμένου τοῦ ἐν διὰ τὸ μὴ δύνασθαι περισπωμένην ἐπὶ βρα-χείας εἶναι. τὰ δὲ παραδείγματα ἄφθονα ἐπὶ πάσης καταλήξεως ἔχουσης παρασχηματισμὸν οὐδετέρου, μέλας μέλαν, τάλας τάλαν,

3. ιθύντα Vill.] ιθύντα

6. πεδίας] παιδία

8. *τινες] om.

29. ἔξομεν (ut infra)] ἔξομαι

πᾶς πᾶν, εὐμήκης εὔμηκες, ταχὺς ταχύ, φίλος φίλον, σώφρων σώφρον. ὅθεν εὶς οὕτως ἀνέγνωμεν “οὐδὲν ὄλιξον ἔξομεν,” καὶ τὸ ὄλιξων βαρύνειν ὀφείλομεν. καὶ γὰρ οὐδέποτε τοῖς εἰς ὃν ὀξυομένους ὄνόμασι παράκειται οὐδετέρου παρασχηματισμὸς, τοῖς μέντοι βαρυνομένοις, σώφρον τλῆμον. εἰ δὴ παράκειται τὸ ὄλιξον, δῆλον ὅτι καὶ 5 τὸ ἀρσενικὸν βαρύνεται· ἐσχημάτισται δὲ συγκριτικῶς κατὰ πάθος. παρὰ γὰρ τὸ ὄλιγώτερος κατὰ δεύτερον τύπον τὸ ὄλιγίων μὴ εἰρημένον συγκριτικῶς, ὑπερθετικῶς δὲ ἐν τῷ ὄλιγιστος, ἔξεπιπτε τρίτος τύπος ὁ διὰ δύο στοιχείων, ὄλιστων· τὰ δὲ δύο στοιχεῖα στοιχεῖαν εἰς τὸ ξ, καὶ ἀπετελέσθη τὸ ὄλιξον. οὕτως οὖν ἐσχηματίσαμεν καὶ τὸ μεῖζον, λέγω 10 δὲ κατὰ τὴν αὐτὴν τροπὴν τῶν στοιχείων.

*ὅτι ἄπαξ κέχρηται τῇ λέξει, καὶ σημαίνει ὄλιγοι.

521. ἐκτατέον τὴν πρώτην συλλαβὴν τοῦ ἀρδμός, ἐπεὶ καὶ τὸ ἄρδω ἔχει ἐκτεινόμενον τὸ ἄ· “τὸν νοῦν” ἵν’ ἄρδω, καὶ λέγω τι δεξιόν” (Aristoph. Eq. 96). οὐχ ὅστις μέντοι ἐν ῥήμασιν ἐκτασιν ἔχει, καὶ 15 ἐν ὄνόμασιν· παρὰ γὰρ τὸ ἄστω καὶ κατάστω καὶ μέλλοντα τὸν ἄξω καὶ προστακτικὸν τὸ “ἄξον δὴ ἔγχος Διομήδεος” (Il. 6, 306) ἡ ἄξινη συστέλλει τὸ ἄ, παρά τε τὸ ἄρδω καὶ ἄρῶμαι ἐκτείνομεν ὄνομα “Αρην” “πισσοκωνίας” “Αρῆς” Κρατῖνος.

526. τερπόμενοι σύριγξι] ἥτοι ἐπεὶ ἀνύποπτον ἦν τὸ ἐν τῷ πολέμῳ 20 λοχᾶν, ἢ καὶ διὰ τὴν τέρψιν τῶν συρίγγων.

*Αριστοφάνης διοϊκῶς τερπομένω.

528. *πώεα καλά] παρὰ Ζηνοδότῳ πῶς μέγ' οἰῶν.

530. *οἱ δ'] οἱ ἐν τῇ πόλει οὓς προέπεμψαν.

531. εἰράων προπάροιθε] ὅτι εἴρας λέγει τὰς ἀγορὰς, σχηματίζων 25 ἀπὸ τοῦ εἴρειν, ὁ ἐστι λέγειν.

537. *τεθνεῖῶτα] Ἀρίσταρχος τεθνηῶτα.

538. *εἷμα δ' ἔχ_] ἐν τῇ Μασσαλιωτικῇ εἶμα τ' ἔχε.

δαφοινεόν] ὀξύνεται· ἐπὶ γὰρ τῶν εἰν τὸν ὄνομάτων ὁ πλεονασμὸς τοῦ ἐ φυλάσσει τὴν ἐπὶ τέλους ὀξεῖαν, κενός κενεός, ἀδελφός 30 ἀδελφεός.

5. δὴ Bekkerius] δὲ

18. παρά—ὄνομα “Αρην”] παρά τε τὸ ἄρδω καὶ ἄρῶμαι ἐκτεινόμενον συστέλλομεν ὄνομα “Αρην” Lehrsius Herod. p. 310.

19. πισσοκωνίας Meinekius Com.

vol. 2 p. 228] πισσοκωνίας

“Αρῆς” Meinekius] ἄρην

27. τεθνηῶτα] τεθνηῶτα, ut ubique.

28. εἶμά τ'] εἴματ'

540. νεκρούς τ' ἀλλήλων] ὅτι ἐπὶ τῶν τοιούτων τόπων οἱ γλωσσογράφοι νεκροὺς τοὺς νέους ὑπέλαβον λέγεσθαι.

* κατατεθνεῖστας] Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ἥ.

541. νειόν] τὴν λεγομένην νεατὸν, ὃ ἐστιν ἡροτριασμένην, ἀπαλὴν καὶ διακεχυμένην ὡς γὰρ νέα φαίνεται ἡ τοιαύτη. 5

547. τέλσον] βαρυτόνως ὡς μέτρον. ἐγένετο δὲ παρὰ τὸ τέλος ἐν ὑπερθέσει τοῦ στὸν καὶ προσοῦθι τοῦ ὑ.

548. μελαίνετ'] κατὰ γὰρ τὴν διαβολὴν τῶν βώλων μελανοῦται ἡ γῆ· σκιὰν οὖν εἰκὸς ἐγκεῖσθαι τῷ χρυσῷ.

549. *οὗτος Ἀρίσταρχος, τέτυκτο, Ἰακὼς. 10

550. ὅτι τὸν ἀποτετμημένον τόπον τέμενος λέγει.

*γρ. τέμενος βαθυλήϊον.

ᜓριθοι] νῦν ἐργάται, γεωργοὶ, παρὰ τὴν ἔραν τὴν γῆν· ἢ παρὰ τὸ ἐρῆσεν ἐν τῷ ἐργῳ. Ἡρίθοι δὲ κυρίως οἱ ἐριουργοὶ, καταχρηστικῶς δὲ καὶ οἱ μισθοῦ ἐργαζόμενοι. 15

553. *ἀμαλλοδετῆρες] παρὰ τὸ ἐνειλεῖσθαι ἐν αὐτοῖς τοὺς πυρούς.

557. *ἔξω τοῦ ἐτὸν ἐστήκει αἱ Ἀριστάρχου.

γηθόσυνος κῆρ] ἐφαίνετο γὰρ τῷ προσώπῳ ὑδόμενος καὶ τοιαύτην ἔχων κατάστασιν.

560. ὅτι δεῖπνον τὸ ὑφ' ἡμῶν ἄριστον, καὶ ὅτι Ἡρίθος πᾶς ὁ 20 μισθοῦ ἐργαζόμενος.

563. *ἄργυρέσιν] Ζηνόδοτος ἀργυρέοισιν.

565. *ἐπ' αὐτήν] ἐς αὐτήν παρὰ Ζηνόδοτῳ, καὶ ἔχει λόγον ἡ γραφή.

566. *φορῆς] οἱ φέροντες τοὺς βότρυνας. 25

567. ἀταλά] τρυφερὰ, νήπια, πρᾶα. κατ' ἐπικράτησιν δὲ τοῦ ἄρρενος εἴρηκε, φρονέοντες εἰπάντων καὶ οὐ φρονέουσαι.

568. *Ἀρίσταρχος ταλάροισι καὶ πλεκτοῖσι.

570. λίνον δὲ ὑπὸ καλὸν ἄξειδε] ἦτοι τὸ λίνον ἥδεν δὲ ἐξηπτὸ ἀντὶ τῆς νευρᾶς τῆς κιθάρας, ἐπεὶ οἱ πρῶτοι τοῖς θεοῖς μετὰ ὧδης ὑπο- 30 κιθαρίζοντες οὐκ ἔξι ἐντέρων κατεσκευάζοντο τὰς κιθάρας, οὐχ ὅσιον οὐδὲ θεοῖς ἀρεστὸν εἶναι ὑπολαμβάνοντες διὰ τὸ ἐκ νευρῶν πεποιησθαι,

12. βαθυλήϊον] βαθὺ λήϊον

25. βότρυνας] βότρυν cum compen-

17. In marg. inter. ἀρίσταρχος dio as significante.

ἐστήκει

29. Hoc scholion legitur post

20. Ad πολλὰ πάλυνον in marg. scholion inferius verbis παὶαν καὶ exte. adscriptum πολλ' ἐπάλυνον διθύραμψος finitum.

ἀλλ' ἐκ λίνου πεποιημένου. ἡ λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἀειδεν ἀντὶ τοῦ τὴν ἐπὶ Λίνῳ τῷ Ἀπόλλωνος παιδὶ φόδην, ὅντι νηπίῳ καὶ ὑπὸ κυνῶν ποιμενικῶν διασπασθέντι πρώτην ἀστεῖσαν.

παρὰ Ζηνοδότῳ λίνος δ' ὑπὸ καλὸν ἀειδε. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος βούλεται μὴ τὴν χορδὴν λέγεσθαι, ἀλλὰ γένος τι ὕμνου τὸν λίνον, 5 ὥσπερ εἰ ἔλεγε παιᾶνα ἥδεν ἡ τι τοιοῦτον· διὸ ἡ διπλῆ.

τὸ λίνον κατὰ βαρεῖαν τάσιν προενεκτέον, ὃ τι ἀν σημαίῃ, εἴτε τὴν λινῆν ἐσθῆτα, εἴτε καὶ ἐπὶ τῆς χορδῆς τάσσοιτο, εἴτε καὶ αὐτὸ τὸ λεπτὸν υἷμα, εἴτε σημαίνοι εἴδος ὕμνου, ὥσπερ καὶ ἐνθάδε, ὡς παιὰν καὶ διθύραμβος.

10

576. παρὰ Ζηνοδότῳ διὰ ῥαδαλόν· ὁ δὲ Ἀριστοφάνης παρὰ ῥαδαλόν. ῥαδαλόν δὲ ἀκουστέον τὸν εὐκράδαντον δι' ὑψος. φησὶ δὲ Διονύσιος γράφεσθαι καὶ δονακῆν κατὰ τὸ οὐδέτερον, ὡς καὶ τὸν πευκῶνα πευκᾶεν.

*ἐν ἄλλῳ ῥαδαλόν.

15

579. σμερδαλέω δὲ λέοντε] ἐν τῇ ἐτέρᾳ τῶν Ἀριστάρχου δύο πρώτηςι βόεσσι. παρὰ δὲ Ζηνοδότῳ κυανέω δὲ λέοντε.

580. ταῦρον ἐρύγμηλον ὡς βέβηλον. τὰ γὰρ διὰ τοῦ ῆλος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς προσηγορικὰ ἡ κύρια προπαροξύνεσθαι θέλει, κάμηλος καὶ φάσηλος, Στύμφηλος· τὰ μέντοι ἐπιθετικὰ δέξνεσθαι μὲν θέλει, ὅτε 20 παρασχηματισμὸν ἔχει θηλυκοῦ, σιγηλός ὑψηλός ἀπατηλός, μὴ οὐτως δὲ ἔχοντα βαρύνεσθαι, βέβηλος κίβδηλος κάπηλος. εἰ δὴ καὶ τὸ ἐρύγμηλος οὐκ ἔχει θηλυκὸν, δῆλον ὅτι ὑγιῶς βαρυτονηθήσεται καὶ οὐ δεόντως αὐτὸ Τυραννίων δέξνει. ἐγένετο δὲ παρὰ τὸ ἐρύγω, ἔνθεν παρατατικὸς “ἥρυγεν ἐλκόμενος Ἐλικώνιον” (Π. 20, 404), 25 ἐρύγηλος, καὶ ἐν πλεονασμῷ τοῦ ῆλος ἐρύγμηλος.

581. τὸν δέ] παρὰ Ζηνοδότῳ τοὺς δὲ κύνες μετεκίαθον, τοὺς λέοντας. τὸ δὲ ἔλκετο χωρὶς τοῦ ἶ.

583. ὅτι χρόνος ἥλλακται· τὸ γὰρ λαφύσσετον λαφύσσουσιν, παρείληπται ὄμοιον τῷ “λαοῦ ἀποτμήσαντε διώκετον” (Π. 10, 364). 30

584. ὅτι Ζηνοδότος γράφει οὗτως, ὡς νοήσας ὅτι τὸ αὔτως ἐστὶ κενῶς καὶ πρὸς οὐδὲν, διὰ τὸ εἰδῶλα εἶναι. τὸ δὲ ἐνδίεσαν παρὰ

5. γένος τι ὕμνου] Vid. Clinton. Fast. Hell. vol. I p. 341

14. πευκᾶεν] De hoc dixi in Thes. vol. 6 p. 1026.

16. In marg. inter. δύο πρώτησι ἐν τῇ ἐτέρᾳ τῶν ἀριστάρχου.

20. Στύμφηλος] στύμφηλον
25. Ἐλικώνιον] ἔλικι

τὸ δίεσθαι, ὃ ἔστι διώκεσθαι· “τρὶς περὶ ἄστυ μέγα Πριάμου δίον” ἀντὶ τοῦ ἐδιώχθην (Il. 22, 251). σημαίνει δὲ τὸ ἐπώτρυνον. εἴρηται δὲ ὅτι κλίσις ἔστι τοῦ δέημι τὸ ἐνδίεσταν· καὶ οὐ προσεκτέον τῷ ‘Ασκαλωνίτῃ δασύνοντι τὸ ἕ καὶ πλεονασμὸν τοῦ δεχομένῳ.

589. *ὅτι σταθμοὺς τὰς κατ’ ἄγρὸν βοοστάσεις.

5

σταθμούς] τὰς κατ’ ἄγροὺς στάσεις τῶν θρεμμάτων “σταθμῶν ῥυτῆρα γενέσθαι” (Od. 17, 187) καὶ “παρὰ σταθμὸν μεγάροιο” (Od. 17, 96). κλισίας δὲ τὰς τῶν ποιμένων οἰκίας, καὶ σηκοὺς ἔνθα κοιμῶνται τὰ θρέμματα.

590. *χορόν] τὸν τόπον χορὸν εἴρηκεν, οὐ τὸ σύστημα τῶν χο- 10
ρεύοντων.

ἐγκατεσκεύασε δὲ ἐπιμελῶς ὁ “Ηφαιστος καὶ χορὸν ὄμοίαν τάξιν ἔχοντα χορευόντων τῷ ὑπὸ Δαιδάλου τοῦ μηχανικοῦ κατασκευασθέντι Ἀριάδνη ἐν Κνωσσῷ πόλει τῆς Κρήτης. ίστόρηται γὰρ ὅτι Θησέα παραγενόμενον ἔξ ’Αφιδνῶν εἰς τὰς Ἀθήνας νεωστὶ, καταλαβόντα δὲ 15 τὸν δασμὸν ἀποπεμπόμενον Μίνωι εἰς Κρήτην, τοὺς δὶς ζ' ἡθέους καὶ παρθένους (ἔτέλον δὲ τὸν δασμὸν οἱ Ἀθηναῖοι τοῦτον ἐπὶ τῷ δεδολοφονηκέναι Ἀνδρόγεων τὸν παῖδα Μίνωος ἀγωνιζόμενον καὶ νικῶντα παρ’ αὐτοῖς τὰ Παναθήναια), ἐκόντα οὖν φασὶν αὐτὸν συγκαταλέξαι τοῖς ἀπιοῦσι, καὶ παραγενόμενον εἰς Κρήτην ἡδέως ὀφθῆναι φασιν 20 ὑπὸ Ἀριάδνης τῆς τοῦ Μίνωος θυγατρὸς, καὶ διὰ τοῦτο τέχνη Δαιδάλου σωθῆναι τρόχῳ τοιῷδε. μίτων ἀγαθῆδα ἔδωκε Δαιδαλος τῇ Ἀριάδνῃ, εἰπὼν δοῦναι τῷ Θησεῖ, ὅπως τὴν ἀρχὴν ἐξάψας τῆς εἰσόδου τῆς ἀγαθῆδος, οὗτως ἀνελὼν αὐτὴν εἰσέλθοι εἰς τὸν λαβύρινθον, καὶ περιγενούμενος τοῦ θηρίου πάλιν ἔχοι ῥάδιαν καὶ εὐέρετον αὐτῷ τὴν 25 ἔξοδον τοῦ λαβυρίνθου ποικίλως ἐπιπεπλεγμένας ἔχοντος τὰς εἰσόδους. ἔξελθὼν δὲ μετὰ τὸ νικῆσαι ὁ Θησεὺς μετὰ τῶν ἡθέων καὶ παρθένων, χορὸν τοιοῦτον ἐπλεκεν ἐν κύκλῳ τοῖς θεοῖς, ὅποια καὶ ἡ τοῦ λαβυρίνθου εἰσόδος τε καὶ ἔξοδος αὐτῷ ἐγεγόνει. τῆς δὴ χορείας τὴν ἐμπειρίαν ὁ Δαιδαλος αὐτοῖς ὑποδεῖξας ἐποίησεν.

30

591. διασταλτέον μετὰ τὸ ἵκελον, τὸ δὲ ἔξῆς δασέως ἀναγνωστέον, ὥσπερ ἡ τριβὴ ἔχει. τούτῳ γὰρ παραπλήσιον φησι τὸν “Ηφαιστον πεποιηκέναι, οἷον Δαιδαλος ἐν Κνωσσῷ Ἀριάδνῃ κατεσκεύασεν.

4. τοῦ δ Bekkerus] τοῦ ἓ om.

6. θρεμμάτων Vill.] θρεμμάτων 18. Ἀνδρόγεων ἀνδρόγεων
ἔνθα κεν φ παρὰ σταθμῷ 20. * παραγενόμενον] γενόμενον

16. * ἀποπεμπόμενον — δασμὸν]

25. * εὐέρετον] εύρετον

ὑπολαβόντες δέ τινες δύσφημον εἶναι, μᾶλλον δὲ ἀπρεπὲς, "Ηφαιστον μιμητὴν γίνεσθαι τῶν Δαιδάλου ἔργων καὶ λέγεσθαι τοῦτο ὑπὸ 'Ομήρου—μᾶλλον γὰρ ἀν τὴν ηὔξησε τὸ ἔργον, εἰ περὶ Δαιδάλου διαλεγόμενος ἔλεγεν οὕτως αὐτὸν πεποιηκέναι ὡς "Ηφαιστος ἐποίει—, διὰ τοῦτο ἀφ' ἔτέρας ἀρχῆς ἀξιοῦσιν ἀναγινώσκειν "τῷ ἵκελον οἶνος 5 ποτ' ἐνὶ Κνωσῷ;" καὶ ψιλᾶς ἀναγινώσκουσιν, ἵν' ἦ δὲ λόγος, τούτῳ παραπλήσιον μόνον ἐν Κνωσῷ ποτὲ Δαιδαλος ἐποίησεν Ἀριάδνη. καὶ οἴήσεται τις τοῦτο μᾶλλον ἐμφαίνεν τὴν καλλιεργίαν τοῦ θεοῦ, εἴ γε μόνον παρ' ἀνθρώπους ἔν παραπλήσιον ἐγένετο, καὶ τοῦθ' ὑπὸ Δαιδάλου τοῦ διαβοήτου. γελοίως δὲ ἔχει ἡ ἐπίνυα. οὕτε γὰρ ἀπρεπὲς 10 τὸν θεὸν ἀνθρώπου μιμητὴν γενέσθαι, μᾶλλον δὲ καὶ πρεπωδέστερα τὰ ἔργα ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτέρων γίνεσθαι, καὶ μάλιστα ὅταν ἦ ἐπιτεγμένα. ἄλλως τε οὐδὲ δὲ παιητὴς τοῦτο λέγει, ἀλλ' ἀπλῶς ταῦτα ὄμοια εἶναι, οὐ τὸ ἔτερον τοῦ ἔτέρου μίμημα. εἰ δὲ καὶ τὴν σύγκρισιν ταύτην ἀσεβῆ διδόνουσιν εἶναι, ῥῆτέον τὸ πολλοῖς ἥδη εἰρη- 15 μένον, ὅτι ἀπὸ τῶν ἐν ὅψεις καὶ γινωσκομένων τὰ ἀφανῆ καὶ ἄγνωστα παριστᾶσιν οἱ τοῖς παραδείγμασι χρώμενοι. 'Ηφαιστον μὲν γὰρ ἔργον οὐδεὶς εἰδεῖ πώποτε, Δαιδάλου δὲ πολλοὺς πολλὰ εἰκὸς ἐωρα- κέναι. καὶ τάχα ὄμοιόν τι εἶχεν ἡ κατασκευὴ, ὅτι ἐξ ἥθεων καὶ παρ- θένων, ἢ ὅτι ὀθόνας εἶχον καὶ στεφάνας.

20

592. *Ἀριάδνη] παρὰ Ζηνοδότῳ Ἀριάδνη.

593. ἀλφεοῖσι οι] ἔντιμοι καὶ διὰ τὴν εὐμορφίαν βόας εὐρίσκου- σαι ἔντα: θρέμματα γὰρ τὸ παλαιὸν ἐδίδοτο πρὸ γάμων δῶρα. ὀνό- μασται δὲ ἀπὸ μέρους, ἐπειδὴ ἔντιμοι τὸ παλαιὸν οἱ βόες. ἄλφειν γὰρ τὸ εὐρίσκειν, καὶ ἄλφῃ ἡ τιμὴ, καὶ ἄλφα τὸ στοιχεῖον, ὅτι 25 εὐρέθη πρὸ τῶν ἄλλων.

594. *ἔχοντες] κατ' ἐπικράτειαν τοῦ ἀρσενικοῦ.

595. *λεπτάς] ἐν ἄλλῳ καλὰς ὀθόνας.

ὀθόνας ἐνδυτηρίους πέπλους, παρὰ τὸ ἔσθος, ἐσθόνη τις οὖσα. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι συνήθως πρὸς τὸ δεύτερον πρότερον ἀπήντηκεν.

30

596. *ὅτι ἐλλείπει τὸ ὕπερ.

597, 598. καὶ ρ' αἱ μέν] ἀθετοῦνται οἱ δύο, ὅτι οὐδέποτε μάχαι- ραν εἶπε τὸ ξίφος. ἄλλως τε καὶ οὐ πρέπον χορεύοντας μαχαιράς 30 ἔχειν. οὗτοι δὲ οὐδὲ παρὰ Ἀριστοφάνεις ἥσαν.

9. τοῦθ'] τοῦθ'

31. ὅτι ἐλλείπει Cobetius] ὅτι ομ.

21. Ἀριάδνη Bekkerus] ἀριηδῆ

34. οὐδὲ post Ἀριστοφάνεις collo-

29. πέπλους Bekkerus] τόπος

cat Friedl.

600. ὡς ὅτε τις τροχὸν ἄρμενον] διὰ τῆς τοῦ τροχοῦ παραβολῆς ἐγκύκλιον αὐτῶν τὴν πορέαν ὑφίστα. ἄρμενον δὲ εὗ ἡρμοσμένον πάντοθεν.

601. *κυλῖσαι ἀποκειρήσηται.

604. *τερπόμενοι] ὅτι πρὸς τὸ σημαινόμενον ἀπήντηκεν, ὅμιλος 5 τερπόμενοι.

612. *έανον] παρὰ τὸ τρυφερὸν τῆς ὔλης.

615. καλῶς τὸ μὴ λαλεῖν τὸν Ἡφαιστον ἐπαινοῦντα καθὼς ἐσκεύασεν, μαρτυρόμενον ὡς ἀπέδωκε τὴν χάριν, τό τε τὴν λαβοῦσαν ἡσυχάζειν¹⁰ σκεῦδει γὰρ πρὸς τὸν οὐίον.

618. *γράφεται τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἡφαίστοιο ἄνακτος.

Παράκειται τὰ Ἀριστονίκου σημεῖα [μετὰ ὑπομνηματίου] καὶ τὰ Διδύμου περὶ τῆς Ἀρισταρχείου διορθώσεως, τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰλιακῆς προσῳδίας Ἡρωδιανοῦ καὶ ἐκ τῶν Νικάνορος περὶ στιγμῆς. 15

ΕΙΣ ΤΗΝ Τ.

4. εὗρε δὲ Πατρόκλῳ περικείμενον] τινὲς ἀνέστρεψαν τὴν περί, ἵνα ἦ περὶ Πατρόκλῳ κείμενον, ἐπεὶ καὶ ἐν ἑτέροις (284) ἔφη “ἀμφ’ αὐτῷ χυμένη,” τῇ δοτικῇ συντάξας τὴν πρόθεσιν, οὐ τῇ μετοχῇ. 20 ημῖν δὲ δοκεῖ, ὥσπερ ἔτι καὶ τοῖς πλείοις καὶ τῷ Ἀσκαλωνίτῃ, ἐν εἶναι τὸ περικείμενον ἔμφασις γὰρ μείζων νοεῖται.

5. κλαίοντα] πάντας τοὺς ἥρωας ἀπλότητος χάριν εὐχερῶς ἐπὶ τὰ δάκρυα ἄγει, Ἀγαμέμνονα, Πάτροκλον, Ὁδυσσέα, ἐφ' οὐ καὶ τὴν παραβολὴν τῆς χήρας ἔλαβεν “αἱὲ δὲ ἀριδάκρυες ἀνέρες ἐσθλοί.” 25 λιγέως δὲ ὀξέως ἢ ἡδέως “μετὰ γάρ τε καὶ ἄλγεσι τέρπεται ἀνήρ” (Od. 15, 399).

6. μύρονθ²] ἐθρήνουν, ἢ ἐχέοντο· οὖν καὶ μύρον τὸ πρῶτον ἐκ-χυθὲν δάκρυνον ὑπὸ Μύρρης τῆς μιγείσης τῷ πατρί.

8. ὅτι ἐάσομεν ἀντὶ τοῦ ἐάσωμεν.

30

13. Seclusi verba μετὰ ὑπομνηματίου, quod non leguntur in reliquarum rhapsodiarum subscriptionibus, praeeunte Lehrsio Arist. p. 2.

21. ἔτι Vill.] ἔστι

25. *ἀνέρες] ἄνδρες

29. ὑπὸ Μύρρης Bekkerus] ἀπὸ μύρης

30. ὅτι ἐάσομεν] ἐάσομεν ὅτι

10. *σημειοῦνται τινες ὅτι Δωρικὸν τὸ τύνη.

πάρα] ἀναστρεπτέον τὴν πρόθεσιν ἔστι γὰρ παρ' Ἡφαίστου. τὸ δὲ τύνη ἀεὶ ἐπὶ ἀρσενικοῦ λαμβάνει ὁ ποιητής.

14. ἔλε τρόμος] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἔλεν φόβος. καθ' Ὁμηρον δέ ἔστι φόβος ἡ φυγή. 5

15. ἔτρεσαν] ὅτι ἐλέγχεται Ζηνόδοτος γράφων ἔλεν φόβος· τὸ γὰρ τρέσαι ἀπὸ τοῦ τρόμου.

17. *ἐξεφάνανθεν] οὗτος Ἀρίσταρχος· ἄλλοι δὲ ἐξεφαάνθη.

26. εὐλάς ἐγγείνωνται] εὐλάς ὡς αὐλάς· εὐλή γὰρ ὡς αὐλή· τὰ γὰρ εἰς λῆγ λήγοντα θηλυκὰ μονογενῆ, διφθόγγῳ παραληγόμενα, 10 δξένεσθαι θέλει, εἰ μὴ ἔχοι ἔνοιαν συνθέσεως· “οὐλὴν μὲν πρῶτον” (Od. 24, 331), αὐλή ἀπειλή ὀτειλή. οὗτος καὶ εὐλή. τὸ μέντος “ἔτέρη δὲ ἔχειν οὐλας” (Od. 3, 441), λέγω δὲ ἐπὶ τῶν κριθῶν, ἵσως βεβαρυτόνηται μονογενὲς ὃν πρὸς μονογενὲς, δξένομενον τὸ οὐλή. προσέθηκα δὲ εἰ μὴ ἔχοι ἔνοιαν συνθέσεως διὰ τὸ δείλη βαρυνό- 15 μενον· ἐτυμολογεῖται γὰρ παρὰ τὸ ἐνδεῖν τῇ ἔλῃ, δεέλη. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι ἐν τοῖς Ζηνοδότου ἐγγείνωνται διὰ τοῦ ἡ γέγραπται· δεῖ δὲ σὺν τῷ ἔ· ἔστι γὰρ ἐγγενήσωσιν· “οὐκ ἐλεαίρεις ἄνδρας, ἐπὴν δὴ γείνεαι αὐτός” (Od. 20, 202), ὁ ἔστι γεννήσης.

27. *τοῦτο διὰ μέσου· τὸ γὰρ ἔξῆς ἀεικίσσωσι δὲ νεκρὸν, κατὰ 20 δὲ χρόα.

τὸ ἐκ δ' αἰών πέφαται οὐ παρέργως κεῖται, ἀλλ' ὅτι τῆς ψυχῆς ἀπολιπούσης τὸ σῶμα εὐχερῶς αἱ μυῖαι λυμαίνονται τοῖς νεκροῖς σώμασι.

*οὗτος Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ἥ, σαπήγη. 25

30. *ἀλαλκεῖν] παρὰ Ἀριστοφάνει ἀλαλκέμεν.

34. ὅτι πάντες ἥρωες ἐλέγοντο, οὐχ οἱ βασιλεῖς, ὡς Ἱστρος. βραχὺν δὲ διασταλέον Ἀχαιούς καὶ λαῶν πρὸς τὸ σαφέστερον.

40. *θαλάσσης] ἐν ἄλλῳ ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.

41. *ἥρωας] παρ' Ἀριστοφάνει καὶ Ριανῷ ἐρίηρας. 30

42. καὶ ᾗ ὥπερ ἔως τοῦ δοτῆρες (44)] τοὺς γ' τούτους στίχους τοῖς ἔξης συνάπτεσθαι βέλτιον, καὶ ἀφ' ἔτέρας ὀρχῆς ἀναγινώσκοντας ὑποστίζειν, μένεσκον νηῶν δοτῆρες. ὁ δὲ λόγος· καὶ

16. ἔλῃ, δεέλη Lehrsius] ἔλῃ δε-

είλη

19. γεννήσης Bekkerus] γεννήσεις

22. οὐ Cobetus] οὗτος

26. Ἀριστοφάνει] ἀριστοφάνους

δοι πρότερον ἐν τῷ ναυστάθμῳ ἔμενον, καὶ τότε οὗτοι παρῆσαν εἰς τὴν ἑκκλησίαν.

*ὅτι νεῶν ἀγῶνα τὸ ἄθροισμα τοῦ ναυστάθμου.

45. ὅτι τῆς ὑπὸ⁵ Ἰλιον στρατιᾶς ἥγειτο ὁ Ἀχιλλεὺς καὶ πρὸ τοῦ μηνίσαι· διὸ νῦν πάλιν ἀποκαθίσταται ἡ ἥγεμονία. 5

49. ἔχει ἐρειδόμενοι] ὅτι συλληπτικῶς εἴρηκεν ὁ γὰρ Διομήδης μόνος τὸν πόδα τετρωμένος (Π. 11, 376) ὑπέρεισμα ἔχει τὸ δόρυ. ὁ δὲ Διονύσιος τὸ σημεῖον φησιν, ὅτι οἶον μικτηρίζοντός ἐστι τὸ “ἔτι γὰρ ἔχου ἔλκεα λυγρά” δευτεραῖοι γάρ εἰσι τραυματίαι. τοῦτ' οὖν λέγεσθαι, ὅτι χρῆσθαι αὐτοῖς μέλλει εἰς τὸν ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀγῶνα ιο πρὸς τὰ ἐναντία τοῖς τραύμασιν ἀγωνίσματα. ὑπεξαιρούμενος οὖν λέγει ὡς δὴ πρὸς τῷ ὑγιάσθαι ὅντων.

51. ὅτι δεύτατος ἀπὸ τοῦ δεύτερου ὁ ἔσχατος· τὸ δὲ δεύτερου ἐνδεῖ ἐστί. προσυνήχθη δὲ τὸ πλήθος ὑπὸ Ἀχιλλέως.

56. τὸν ἡ σύνδεσμον περισπαστέον· ἐστι γὰρ διστακτικὸς, τῆς¹⁵ κλητικῆς ἀνάπαυσιν λαβούσης. εἰσὶ μέντοι οἱ ἐνέκλιναν αὐτὸν καθ' ὑπερβατὸν συντάσσοντες τῷ πέρ, ἵνα τὸ ὄλον τοιοῦτον ἦ, ἵνα δὲ ἐρώτησις, Ἀτρεΐδη, ἀρά τις κρείσσων ἐκ τῆς ἕριδος ἐγένετο ἥμιν; ἐν δὲ τῇ Χίᾳ ὄντειαρ ἐγέγραπτο, ἐν τῇ Μασσαλιωτικῇ ἀμεινον.

62. δυσμενέων ὑπὸ χερσίν] ὅτι ἀντὶ τοῦ ὑπὸ χειρῶν, καὶ ὅτι²⁰ περισσὴ ἡ ἀπό πρόθεσις, ἀντὶ τοῦ μηνίσαντος. Νικίας ἀναστρέφει τὴν πρόθεσιν²¹ οὐκ ἀναγκαῖον δέ.

ἐμεῦ ἀπομηνίσαντος] ὁ μὲν Ἀσκαλωνίτης ὡς ἀποφοιβήσαντος· καὶ οὕτως ἔχει ἡ παράδοσις.

63. ἀντωνυμία μὲν ὁμολογουμένως τὸ τό μόριον, οὐ μὴν διασταλ-²⁵ τέον κατ' αὐτὸν, ὡς ἔδοξε τισιν.

67, 68. *ὅτι ἀντιπέφρακε τῇ μήνιδι τὸν χόλον.

68. *μενεανέμεν] ὅτι νῦν ἀντὶ τοῦ θυμοῦσθαι.

70. *οὕτως Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ὑ, ἀντίον.

71. ἰαύειν] ὅτι τὸ ἰαύειν οὐκ ἔστι νῦν κοιμᾶσθαι, ἀλλ' ἐπαυλί-³⁰ ζεσθαι· “ώς καὶ ἐγὼ πολλὰς μὲν ἀντηνούσις υὔκτας ἰανον” (Π. 9, 325). καὶ ὅτι ἀντὶ τοῦ αἵ κ' ἐθέλοιεν.

3. ὅτι addidit Cobetus.

12. τῷ Cobetus] τὸ

17. τοιοῦτον ἦ—ἀρά τις κρείσσων]
τοιοῦτον ἦ—ἀρά τοῦτο ἀμφοτέροις
ἔπλετο ἄρειον ἢ περ ὅτε ἡμέis ἀχνύμενοι
μενεήναμεν. οὐκ ἔστι δὲ, ἀλλὰ ὡς

εἴπομεν, ἵνα δὲ ἐρώτησις· Ἀτρεΐδη, ἀρά

τι κρείσσον Lehrsius Herod. p. 312

(conf. Quaest. ep. p. 53), verbis

usque ad μενεήναμεν ex codice

Veneto B sumtis.

18. *Ἀτρεΐδη] ἀττική

73. *φεύγων] γρ. δητού ἐκ πολέμοιο.

75. *ἀπειπόντος] Ἀρίσταρχος ἔξω τοῦ ὅ, ἀπειπόντος, καὶ αἱ πλείους.

76, 77. τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων αὐτόθεν ἐξ ἔδρης, οὐδὲ ἐν μέσοισιν ἀναστάξ] οὗτος καὶ παρ' Ἀριστοφάνει. 5 ἐν δὲ τῇ Μασταλιωτικῇ καὶ Χίᾳ “τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων, μῆνιν ἀναστενάχων καὶ ὑφ' ἔλκεος ἄλγεα πάσχων.” οὗτος ὁ Διδυμος.

77. αὐτόθεν ἐξ ἔδρης] ὅτι Ζηνόδοτος τοῦτον μὲν οὐκ ἔγραφε, τὸν δὲ πρὸ αὐτοῦ μόνον οὗτος “τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη κρείων 10 Ἀγαμέμνων.” ὁ δὲ Ἀγαμέμνων οὐκ ὄρθος δημηγορεῖ διὰ τὴν τοῦ τραύματος ἀλγηδόνα· διὸ ἐπιφέρει ὑποτιμώμενος, καλὸν μὲν ἔστιν ἔστωτα δημηγορεῖν, ὡς δηλονότι καθήμενος.

79. ἑσταότος μὲν] καλῶς ἔχει τοῦ ἔστωτος καὶ δημηγοροῦντος ἀκούειν καὶ μὴ ὑποκρούειν μηδὲ ἐμποδίζειν· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ 15 ὑβράλλειν χαλεπὸν γὰρ καὶ τῷ πάνυ δεινῷ ἐν ταραχῇ εἰπεῖν. τοῦτο ἀγνόησας Ἀρίσταρχος, καὶ οἰηθεὶς παραίτησίν τινα ἐκ τοῦ Ἀγαμέμνονος γίνεσθαι, παρενέθηκε τὸν “αὐτόις ἐξ ἔδρης.” πρῶτον μὲν οὖν τί ἀν καθέζοιτο τὸν ἀγκῶνα τετρωμένος; ἔπειτα οὕτως ἔρρωται ὥστε δλίγον ὕστερον (252) κάπρον ἀποσφάττειν. οὕτως ὁ 20 Κοτιαένις.

*ἀκούειν] οὗτος Ἀρίσταρχος. ἄλλοι δὲ ἀκούειμεν.

80. ὅτι τὸ ὑβράλλειν ἔστιν ὑποβάλλειν· χαλεπόν ἔστιν ἐτέρῳ ὑποβάλλειν τὸν λόγον, ὃν αὐτός τις εἰπεῖν βούλεται, κανὸν ὅτι μάλιστα ἐπιτιμῶν τις ἦν. τὸ δὲ ὑβράλλειν ψιλωτέον· ἔστι γὰρ Αἰολικὸν, ὡς 25 φησιν Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ κ' τῆς καθόλου.

*Ἀρίσταρχος ἐπισταμένῳ περ ἔόντι.

81. πῶς κέν τις ἀκούσαι] ὁ Ἀρίσταρχος ἐλλείπειν φησὶ τὸ οὕτως χρώμενος· τὸ γὰρ λεγόμενον τοιοῦτον εἶναι, ἐν δὲ πολλῶν ἀνδρῶν διμίλῳ πᾶς ἄν τις οὕτως χρώμενος ἢ εἴποι ἢ πῶς οἱ ἀκούοντες ἀκούν- 30 σειαν; οὕτως Διδυμος. τὸ ἀκούσαι παροξυτονητέον· ἔστι γὰρ εὐκτικόν.

83. ἐνδεῖσμα] οἷον τὴν ἀπότασιν τῶν λόγων πρὸς Ἀχιλλέα ποιήσομαι φανερῶς, ἢ ἀπολογήσομαι. ἐξήτητο δὲ δι' ἣν αἰτίαν οὐ

16. ὑβράλλειν] ὑβράλλειν hic et infra.

34. ἐξήτητο—] Scholion hoc versui 40 adscripsit Bekkerus.

25. Αἰολικὸν Vill.] αἰολικὴ

χρῆται κήρυκι Ἀχιλλεὺς πρὸς τὸ συγκαλέσαι τοὺς ὄχλους. ῥητέον
οὖν ὅτι ἔθος ἐστὶν ἀρχαῖον αὐτῷ. οὕτως γοῦν καὶ ἐν τῇ Αἴραψφδίᾳ
αὐτὸς Ἀχιλλεὺς συγκαλεῖ, ἀλλως τε διὰ τὴν χαρὰν μετὰ σπουδῆς
συνδεδραμήκασιν, οὐδὲ τοὺς κήρυκας ἀναμείναντες.

84. *σύνθεσθ]⁵ κρίνατε, δοκιμάσατε.

85. σημειοῦνταί τινες ὡς ἀν λεγόντων τινῶν ὅτι ἡδίκησεν ἀφε-
λόμενος τὴν Βρισιῆδα.

86. *παρ' Ἀριστοφάνει καὶ τῇ Χίᾳ νεικείουσιν.

87. ἡεροφοῖτις]¹⁰ προπερισπαστέον ὡμοίως τῷ πρωθῆβις καὶ πολι-
τις. πειστέον δὲ μᾶλλον τοῖς παρὰ τὸν ἀέρα ἐκδεξαμένοις τὴν σύν-
θεσιν γεγονέναι, ἐπεὶ ἀοράτως φοιτᾷ· ἀέρα γὰρ λέγει τὸ σκοτεινὸν
κατάστημα· “ἡέρι γὰρ κατέχοντο” (Π. 17, 368) καὶ “ἀηρ γὰρ παρὰ
ημοὶ βαθεῖ ἦν” (Οδ. 9, 144).

90. ἔξω τοῦ ὑ αἰς Ἀριστάρχου, ἀλλὰ τί κε ρέξαιμι. γράφεται
δὲ κατ' ἔνα θεοὺς διὰ πάντα τελευτᾶ, διὰ τοὺς θεοὺς τέλος¹⁵
πάντα λαμβάνει. ἐν δέ τισι θεοὺς διὰ πάντα τέτυκται. στι-
κτέον δὲ ἐπὶ τὸ ρέξαιμι. καλῶς δὲ ἔχει καὶ κατὰ τὸ τέλος τοῦ
στίχου στίζειν, ἵνα οὗτος μὲν ὁ λόγος καθολικὸς ἦ, θεὸς πάντων τὸ
τέλος ἔχει, τὰ δὲ ἔξης ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς, ἵνα λείπῃ τὸ ἐστὶ ρῆμα.
ὁ δὲ λόγος, Διὸς θυγάτηρ ἐστίν” Ατη, ἐξ οὐ τὸ θεῖον καὶ τὸ ἰσχυρὸν²⁰
παρίστησιν. ὡς μὲν γὰρ ἡ τριβὴ συνάπτει, ψεῦδος εἶναι μοι δοκεῖ
οὐ γὰρ πάντων ἡ “Ατη τὸ τέλος ἔχει, ὕσπερ οὐδὲ τῶν ἀγαθῶν.

θεὸς διὰ πάντα τελευτᾶ]²⁵ ὁ μὲν Ἀσκαλωνίτης περισσὸν ἡγεῖται
τὴν διά πρόθεσιν εἶναι. τὸ γὰρ ἔξης, θεὸς πάντα τελευτᾶ. Δίδυμος δὲ
ἡγεῖτο σημαντικὴν αὐτὴν εἶναι τοῦ διόλου καὶ μὴ παρέλκειν, ὕσπερ
ἐπὶ τοῦ διηγίτης ὁ δι' ὄλου ἀμαρτάνων. οὐ προσεκτέον δὲ τοῖς ὑφ'
ἐν ἀνεγνωκόσιν.

92. *τῇ μέν]²⁶ οὕτως Ἀρίσταρχος. ἄλλοι δὲ τῆς μέν θ' ἀπαλοί.

94. βλάπτουσ' ἀνθρώπους]²⁷ ἀθετεῖται ὡς περισσὸς καὶ κακοσύνθε-
τος· τί γὰρ ἄλλο δύναται ποιεῖν ἡ Ἀτη ἡ βλάπτειν; οὐχ ὑγιῶς δὲ³⁰
οὐδὲ τὸ ἔτερον τέτακται· ἔδει γὰρ ἄλλον. Βιάζονται δέ τινες τὸν
Ἀγαμέμνονα λέγειν ἐφ' ἑαυτῷ καὶ τοῦ Ἀχιλλέως· καθολικὸς δέ

10. μᾶλλον indicio est ante πει-

στέον nonnulla excidisse, quae ex aliis codicibus suppleri possunt:

v. Lentz. Herodian. vol. I p.

lxxvii.

26. διηγίτης]

De hoc dixi in Thes.

vol. 2 p. 1458.

ἐστιν ὁ λόγος. κοινότερον γοῦν εἰπὼν ἐπὶ τὸν ἡγεμονικώτατον Δία ἀνῆλθεν. καὶ ὅλως παρῷδηται ἐκ τῶν Λιτῶν (Il. 9, 503). “βλάπτουσ’ ἀνθρώπους” αἱ δὲ ἔξακέονται ὀπίσσω.”

95. *⁹Αρίσταρχος Ζεὺς ἄστατο.

καὶ γὰρ δὴ νῦν πότε Ζεὺς ἄστατο] οὗτος ἐν ἀπάσαις, Ζεὺς ἄστατο⁵ καὶ ἔστι ποιητικώτερον. ἐν δέ τισι τῶν εἰκαιοτέρων Ζῆν⁹ ἄστατο.

96. *παρὰ⁹ Αριστοφάνει ἀλλά νυν καὶ τόν. ἐν δὲ τῇ Χίᾳ φα- μὲν ἔμμεναι, ἥθικῶς.

97. "Ηρη θῆλυς] ὅτι οὕτως σχηματίζει θῆλυς ὡς πῆγχος" ἀφ' οὗ πίπτει θήλεας ὡς πήγεας.¹⁰

100. *ὅτι τὸ εὐχόμενος σαφῶς ἐστὶ καυχώμενος, παρὰ τὸ αὐχεῖν.

105. *παρὰ⁹ Αριστοφάνει ἔξω τοῦ θοὶ αἴματος.

*τούτων τῶν ἀνδρῶν οἱ ἐκ τῆς σῆς σπορᾶς τὸ αἷμα ἔχουσιν.

τὸ ἔξης ἐστὶν, οἵ τὸ αἷμα ἐξ ἐμοῦ ἐστὶν, οὐχὶ οἱ αἴματος ἐξ¹⁵ ἐμοῦ εἰσίν· ἐπεὶ κανὸς ή σύναρθρος ἔκειτο, οὗθεν καὶ ἔξης φησὶ “τῶν ἀνδρῶν οἱ σῆς ἐξ αἵματός εἰσι γενέθλης,” οἵ τὸ αἷμα ἐστὶν ἐκ σοῦ.

108. *εἰ δὲ ἄγε] ἐν ἄλλῳ αἰ δὲ ἄγε νῦν:

διὰ τί ή⁹ Ήρα ὁμόσαι πρὸς τὸν Δία; ή δῆλον ὡς οὐ ποιοῦντα ἀν¹⁰ φῆ. εἰ δὲ τοῦτο, διὰ τί οὐ κατανεῦσαι, ἄλλὰ καὶ ὁμόσαι ἡξίωσεν,²⁰ ώς καὶ φευδομένου, ἀν μὴ ὁμόσῃ; ὁ δὲ ποιητής φησιν ἀληθεύειν “ὅτι κεν κεφαλῆ κατανεύσῃ” (Il. 1, 527). τὸ μὲν οὖν ὅλον μυθῶδες· καὶ γὰρ οὐδὲ⁹ ἀφ’ ἑαυτοῦ ταῦτα φησιν⁹ Ομηρος, οὐδὲ γινόμενα εἰσάγει, ἀλλ’ ώς διαδεδομένων περὶ τὴν Ήρακλέους γένεσιν μέμνηται. ρήτεον δὲ ὅτι καὶ οἱ μῆθοι εἰκότως εἰσάγει τὴν⁹ Ήραν ὁρκοῦσαν τὸν²⁵ Δία· πάντες γὰρ περὶ ὃν ἀν φοβῶνται μὴ ἄλλως ἀποβῆ, πολὺ τῷ ἀσφαλεῖ προέχειν πειρῶνται διὸ καὶ ή⁹ Ήρα, ἄτε οὐ περὶ μικρῶν ἀγωνιζομένη, καὶ τὸν Δία εἰδυῖα ὅτι αἰσθόμενος τὸν Ήρακλέα δουλεύοντα ὑπεραγανακτήσει, τῇ ἰσχυροτάτῃ ἀνάγκη κατέλαβεν αὐτὸν. οὕτως⁹ Αριστοτέλης.

114. "Ηρη δ' αἴξασα] πρὸς τὰ περὶ τοῦ Όλύμπου. ἔδει δὲ λίπ³⁰ οὐρανὸν ἀστερόεντα⁹ Αγαμέμνων γὰρ ὁ λέγων.

115. καρπαλίμως δ' ἵκετ⁹ Αργος] ὅτι τὴν Πελοπόννησον⁹ Αργος⁹ Αχαικὸν λέγει, τὴν Θεσσαλίαν⁹ Αργος Πελασγικόν.

11. ἐστὶν καυχώμενος Cobetus] 15. τὸ ἔξης Cobetus] ὅτι τὸ ἔξης
ἐστὶν αὐχώμενος 17. γενέθλης] om.

116. ἄλοχον Σθενέλου] Δίδυμος παρατίθεται Φερεκύδην μὲν λέγοντα αὐτὴν τὴν Πέλοπος Ἀμφιβίαν· Ἡσίδος δὲ Ἀντιβίαν τὴν Ἀμφιδάμαντος ἀποφαίνεται.

117. * μείς ἐν τῇ Χίᾳ μής.

μείς] μὴν Αἰολικῶς. ὅσπερ δὲ ρίς ρίνος καὶ θίς θινός, οὗτως καὶ 5 μείς μηνός κλιθήσεται κατὰ τὴν ἀναλογίαν.

118. ἐκ δὲ ἄγαγε προφώς δέ] ὅτι νῦν ὑγιῶς γράφεται σὺν τῇ προθέσει προφώς· πρὸ γὰρ τῶν μηνῶν τῶν καθηκόντων ἐγενήθη, διὸ ἡλιτόμηνος. ὁ δὲ Ζηνόδοτος καὶ ἐπ' ἄλλου οὗτως γράφει (Il. 16, 188).

10

119. *ὅτι τὰς ὡδῖνας Εἰλειθυίας ἔφη.

Ζεὺς μιγεὶς Ἀλκμήνῃ τῇ Ἡλεκτρύονος (ὸν δὲ τρόπον, εἴρηται ἐν τῇ Ξ) ἔγκυον κατέστησε, μελλούσης δὲ τίκτειν ὥμοσεν ἐν θεοῖς τὸν ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ γεννηθέντα τῶν ἐξ ἑαυτοῦ βασιλεύσειν. Ἡρα δὲ ζηλοτύπως διατεθεῖσα τὰς μὲν Ἀλκμήνης ὡδῖνας ἐπέσχεν, Ἀντιβίαν 15 δὲ, ἣν τινες Νικίππην εἶπον, τὴν Σθενέλου γυναῖκα, κυοφοροῦσαν Εύρυσθέα ἐπτάμηνον τεκεῖν ἐπόισεν ὅθεν καὶ τὰ ἐπτάμηνα γεννώμενα τροφῆς μοῖραν ἔλαχεν. βασιλεύων δὲ Εύρυσθεὺς Ἡρακλεῖ τοὺς ἄθλους ἐπέτασσεν, οὓς τελειώσας κατὰ Ἀθηνᾶς καὶ Ἀπόλλωνος ὑποθήκας ἀθανασίας μετέλαβεν. ἡ ἱστορία παρὰ Ριανῷ.

20

120. αὐτὴ δὲ ἀγγελέουσα] ὅτι ιδίως ἀγγελέουσα προσηγόριστα ἔχρην γὰρ ἀγγελέουσα ἦκε καὶ προσηγόριστα.

123. δύναται καὶ τοῖς ἔξης συνάπτεσθαι, ἵνα γὰρ σχῆμα, Εύρυσθεὺς σὸν γένος. βέλτιον δὲ στίζειν εἰς τὸ Περσηϊάδαο, καὶ καθ' ἑαυτὸν λέγεσθαι τὸ σὸν γένος, ἵνα λείπῃ τὸ ἐστίν.

25

124. *Ἀργείοισιν] κατ' ἐνίας τῶν ἐκδόσεων ἀνθρώποισιν.

[149. κλοτοπεύειν] τὸν καιρὸν διατρίβειν καὶ κενὰ λέγειν. ὅτι ἐκ τῶν συμφραζομένων κλοτοπεύειν τὸ στραγγεύεσθαι. καὶ ὅτι ἄπαξ εἴρηται.

150. ἦτοι δὲ περὶ Πατρόκλου ταφῆς λέγει, ἡ τῆς Ἔκτορος 30 ἀναιρέσεως.

5. ρίς ρίνος καὶ θίς] ρέις ρέινος καὶ θείς

ἔνα p. 185, 16 et 188, 17, ubi
βιβλία intelligitur.

14. *ἑαυτοῦ] αυτοῦ (sine spiritu)

27. Scholia versuum 149—320

20. *μετέλαθεν] μετέβαλεν

ex codice Athoo sumsi, de quo

*Ριανῷ Ηεύπνιος] ἀριανῷ

supra dictum est ad vol. I p. 215,

24. *εἰς τὸ] om.

27.

26. κατ' ἐνίας] κατένια. Recte κατ'

28. στραγγεύεσθαι] στρατεύεσθαι

151. ὁ λόγος, ὃς ἀν θεάσηται τις Ἀχιλλέα προμαχοῦντα, οὗτος καὶ αὐτὸς μαχέσθω.

163. ἄκμηνος] ἀγευστος, παρὰ τὴν ἀκμήν. οὗτος δὲ τὴν ἀστίαν Αἰολεῖς λέγουσι. τινὲς δὲ μὴ καμὼν ἐν παρασκευῇ ἀρίστου.

176. τῆς εὐνῆς] ὅτι τὸ τῆς οὐκ ἔστιν ἄρθρον, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ 5 ταύτης παραλέιπται δὲ τὸ ἄρθρον καὶ ἔστιν, μήποτε τῆς ταύτης εὐνῆς ἐπιβῆναι.

180. πιείρῃ] λιπαρῇ, δαψιλεῖ, ἵνα μηδὲν ἐλλείπης τῶν ὄφει λόντων περὶ σὲ δικαίως πραχθῆναι.

183. οὐ μὲν] οὐ μεμπτὸν γὰρ ἴπάρχει βασιλεὺς θεραπεύων ἀν- 10 δρα ὃν προηδίκησεν.

193. κρινάμενος κούρητας] ἐπιλεξάμενος πιστοὺς κούρους, νέους.

κούρητας ὡς πένητας νῦν ἐπὶ δὲ τοῦ ἔθνους ὡς ἀδμῆτας· εἴπομεν δὲ ἥδη περὶ τῆς προσφοδίας. 15

200. ἄλλοτέ ποτε ταῦτα δρᾶν ὄφείλετε, παυσαμένω τοῦ πολέμου, καὶ μὴ τοσαύτης ὀργῆς κατεχούσης τὴν ψυχήν.

205. ἐς Βρωτύν] εἰς τὴν βρῶσιν. κατ' ἦνα ἔξω τοῦ στού “ ὑμεῖς δὲ βρωτύν.”

221. αἴψα δέ] ὁ νοῦς οὗτος· ἐπὰν ὁ Ζεὺς τροπὴν δῷ τοῖς πολε- 20 μίοις, πολλὴ μὲν ἡ καλάμη γίνεται, τουτέστι πολλοὶ ἀναιρεθήσονται, ὁ δὲ ἀμητος ὀλίγος, τουτέστιν ὁ καιρὸς καθ' ὃν ἀναιρεθήσονται· ἐν οὖν βραχεῖ καιρῷ πολλοὶ φονευθήσονται.

223. ἀμητος] ὡς Μίλητος. ἀμητος ὁ καιρὸς, ἀμητός δὲ ὁ ἔντονος ὁ καρπός. 25

225. γαστέρι] ὁ νοῦς, εἰ μέλλομεν ἀστοι πενθεῖν τοὺς ἐν πολέμῳ ἀποθανόντας, ἀγήνυτον ἔσται. ἡ διπλῆ δὲ ὅτι οὐκ ἐν τῷ καθόλου, ἀλλὰ πρὸς τὸ παρὸν τοῦτο φησιν.

238. ὀπάσσατο] διὰ φωνῆς ἐπεκρίνατο, συμπαρέλαβεν, ἢ ἀκολούθους ἔλαβεν. 30

254. ἀπὸ τρίχας] ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν τριχῶν τοῦ κάπτρου.

262. οὐτ' εὐνῆς] ὡς οὔτε τῆς συνουσίας αὐτῆς χρήζων ἀφειλόμην οὔτε τινὸς ἄλλου.

273. ἀμήχανος] τῷ ἔξης συναπτέον, ἵνα ἐπὶ τοῦ Διὸς ἦ, πρὸς ὃν οὐδείς τι μηχανήσασθαι δύναται. δύναται δὲ καὶ τοῖς ἐπάνω συνα- 35 πτόμενον ἐπὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος κείσθαι, ἵνα σημαίνῃ τὸν μὴ αἴτιον

τούτου μηδ' αὐτὸν μηχανησάμενον τὸ γεγονός, ἡ ἀντὶ τῆς μεσότητος δύναται κεῖσθαι, ἀμηχάνως, οἷον ἀβουλεύτως.

276. αἰψηρήν] ὅτι τὸ αἰψηρήν τὴν ταχέως συναθροισθεῖσαν ἐκκλη-
σίαν, ἡ ἀντὶ τοῦ αἰψηρῶς διέλυσε τὴν ἀγοράν.

300. Πάτροκλον πρόφασιν] ἐπὶ προφάσει τοῦ Πατρόκλου· οὐ γὰρ 5
ἥσαν πειραθεῖσαι αὐτοῦ. ὁ νοῦς οὖν οὗτος, ὅτι αἱ λοιπαὶ γυναῖκες
σὺν τῇ Βρισηῖδι δῆθεν ὡς ἐπὶ προφάσει Πατρόκλου ἔκλαιον, τῇ δὲ
ἀληθείᾳ ἐκάστη αὐτῶν ἔθρηνε τὴν ἑαυτῆς συμφοράν.

314. φώνησέν τε] ἀνέπεμψε τὴν φωνὴν ἀθρόαν.

316. λαρὸν παρὰ δεῖπνον ἔθηκας] παρέθηκας δεῖπνον ἥδυ. 10

320. ἔνδον ἔόντων] ἔνδον ὑπαρχόντων τῆς πόσεως δηλονότι καὶ τῆς
τροφῆς.]

327. εἴ που ἔτι ζώει γε] καὶ Ἀριστοφάνης προηθέτει τὸν στίχον,
ὅς φησι Καλλίστρατος. τό τε γὰρ ἐπὶ παιδὸς κομιδῇ λέγεσθαι
διστακτικῶς εἴ που ἔτι ζώει, καὶ ταῦτα μηδὲ πόρρω τῆς Σκύρου 15
κειμένης, ὑποπτούν, τό τε θεοειδής ἀκαίρως προσέρριπται. τεκμή-
ριον δὲ τῆς διασκευῆς τὸ καὶ ἐτέρως φέρεσθαι τὸν στίχον, εἴ που
ἔτι ζώει γε Πυρῆς ἐμὸς, δὲν κατέλειπτον.

331. *ηῆ] γρ. σὺν υῆ.

333. *οὔτως Ἀρίσταρχος δμῶας, ἔξω τοῦ ἵ. 20

335. ἀκάχησθαι] προπερισπᾶται ὡς λελυπῆσθαι. οἱ δὲ προπαρώ-
ξυναν ὡς Αἰολικὸν ἐν παρατατικῇ σημασίᾳ, ἐπεὶ οὖδε καὶ τὴν ἀκα-
χήμενος μετοχὴν τοιάντην, οἵς καὶ ἐπείσθη ἡ παράδοσις.

342. τέκνου ἐμόν] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἐօῖο. τοῦτο δὲ παρὰ
τὸ πρόσωπόν ἐστιν. 25

ὅτι κατ' ἀμφοτέρων τὸ στάξον, τῆς ἀμβροσίας καὶ τοῦ νέκταρος·
ἡ γὰρ ἀμβροσία ἐστὶ ξηρὰ τροφή.

350. ἄρπῃ] τῷ ἰκτίνῳ. οἱ δὲ, ζῷον θαλάσσιον πολεμοῦν λάρω
καὶ βρέννω. φιλεῖ δὲ τὴν τροφὴν ἦν ἀν συνάγῃ φυλάττειν ἐπὶ τοῖς
τάρφεσιν, καὶ ταύτην ἐπιχορηγεῖ τοῖς νεοσσοῖς· φὶ οἰκείως οὖν 30
νῦν εἴκασε τὴν Ἀθηγᾶν. οἱ δὲ τὸν ἰκτίνον, ὅτι ἐφ' ὑψους ἵπτάμενος
εὐχερῶς ὅπῃ θέλει καταράσσει.

355. *αὐτὴ δέ] ἐν ἄλλῳ αὐτὴ δ' αὖ.

29. συνάγῃ] συνάγει

*φυλάττειν] ομ.

30. τάρφεσιν] * γάμφεσι

*φὶ] ὡς

31. *τὸν ἰκτίνον] om.

32. καταράσσει Eustath.] κατάρ-

ράσσει

357. ταρφειαι] Ἀρίσταρχος ἀνέγνω ὡς πυκναί. οὗτος δὲ καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης· καὶ ἐπείσθι ἡ παράδοσις.

361. κραταγύαλοι] ὅτι οἱ κραταιοὶ κατὰ τὰ γύαλα καὶ κύτη καὶ κοιλώματα. [ἀπὸ δὲ μέρους οἱ ὄλοι κραταιοί] γύαλον γὰρ πᾶν τὸ κοῖλον τοῦ θώρακος.

365-368. τοῦ καὶ ὅδόντων μέν] ἀθετοῦνται στίχοι τέσσαρες· γελοῖον γὰρ τὸ βρυχᾶσθαι τὸν Ἀχιλλέα, ἦ τε συνέπεια οὐδὲν ζητεῖ διαγραφέντων αὐτῶν. ὁ δὲ Σιδώνιος ἡθετηκέναι μὲν τὸ πρώτον φῆσιν αὐτοὺς τὸν Ἀρίσταρχον, ὑστερον δὲ περιελεῖν τοὺς ὀβελοὺς, ποιητικὸν νομίσαντα τὸ τοιοῦτο. ὁ μέντοι Ἀμμώνιος ἐν τῷ περὶ τῆς ΙΩ ἐπεκδοθείσης διορθώσεως οὐδὲν τοιοῦτο λέγει, διπλῆν δὲ προσθετέον τῷ “δῦν’ ἄχος ἀτλητον, δ’ ἄρα Τρωσὶ μενεαίνων,” ὅτι τὸ μενεαίνων οὐν θυμόδύμενος σημαίνει.

376. *Ἀρίσταρχος τό τε καίεται.

380. ὅτι ἀναλαβὼν τὴν ἀσπίδα μετὰ ταῦτα ἐπὶ πᾶσι τὴν περι- 15 κεφαλαίαν τίθησιν.

384. πειρήθη δ’ ἔοι αὐτοῦ] ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἔοι αὐτοῦ. συγχρεῖ δὲ τὸ σύναρθρον ἀπὸ ἀπολελυμένου λαμβάνων. τὴν οὖτον συμίαν περισπῆ δ’ Ἀσκαλωνίτης, καὶ φῆσι κείσθαι δοτικὴν ἀντὶ γενικῆς· οἱ δὲ βαρυτονοῦσιν. ἔστι μὲν οὖν καὶ ἐγκλιτικὴν εὑρέσθαι 20 τὴν οὖτον γενικῆς κειμένην, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ “οἱ δέ οἱ ἐβλάφθησαν” (Il. 23, 387). ἔστι δὲ καὶ ὄρθοτονουμένην ἀντὶ αἰτιατικῆς, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ “νεῦσ’ ἐπὶ οἴ καλέσας” (Od. 17, 330) καὶ “προτὶ οἱ δὲ λαβὼν ἔπερα” (Il. 20, 418). οὐ μέντοι ποτὲ ἐν τῇ καλουμένῃ ἐπιταγματικῇ συντάξει ἄλογον γὰρ τὸ τοιοῦτον ὥστε ἐπιφέρεσθαι 25 τὴν αὐτοῦ γενικὴν καὶ τὴν οὖτον προκείσθαι δοτικὴν ὑπάρχουσαν, ὥσπερ οὐχ ἴγριες· ἀεὶ γὰρ ταῖς πρωτοτύποις ὁμοιόπτωτος συντάσσεται ἡ αὐτοῦ ἀντωνυμία. πειστέον οὖν Ἀριστάρχῳ γράφοντι πειρήθη δ’ ἔοι αὐτοῦ.

*οὗτος ἔοι αὐτοῦ αἱ Ἀριστάρχου. Ζηνόδοτος ἔοι αὐτοῦ.

30

386. οὗτος εὗτε Ἀρίσταρχος· συνέσταλται δὲ τὸ ἡὔτε, καὶ διὰ τοῦ ἐ εἴρηται. παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει τῷ δ’ ὥστε. ἐν δὲ ταῖς ἀπὸ τῶν πόλεων τῷ δ’ αὕτε.

4. ἀπὸ—κραταιοὶ] seclusit Lehr- αὐτῶν τοὺς ἀριθμοὺς
sius.

9. αὐτοὺς τὸν Ἀρίσταρχον Bek- 10. νομίσαντα] νομίσαν
kerus et Lehrsii Arist. p. 346] 31. Margo inter. Ἀρίσταρχος εὗτε
33. τῷ] τῶν

οὗτως γραπτέον, τῷ δ' εὗτε, ἵνα ἢ ώσεὶ πτερὰ διὰ τὴν κουφότητα· ἔξωθεν δὲ τὸ ὅς πρότερον δὲ γράφων ὁ Ἀρίσταρχος τῷ δ' εὗτε, καὶ κατὰ συστολὴν δεχόμενος ἀντὶ τοῦ ἡύτε, ως ἐπὶ τοῦ “εὗτ' ὄρεος κορυφῆσι” (Il. 3, 10), μετέγραψεν ὑστερον τῷ δ' αὗτε, ἐμφατικώτερον νομίσας εἶναι, ὑπακονομένου τοῦ ὅς, ως κάκει 5 “καιροσέων δὲ ὅθουέων ἀπολείβεται” (Od. 7, 107).

387. ἐκ δὲ ἄρα σύριγγος] ἀθετοῦνται στίχοι πέντε, ὅτι ἐκ τοῦ Πατρόκλου ὀπλισμοῦ (Il. 16, 141) μετάκεινται. ἡ δὲ περιεστιγμένη διπλῆ, ὅτι ἐνταῦθα μὲν αὐτοὺς Ζηνόδοτος καταλέλοιπεν, ἐπὶ δὲ Πατρόκλου ἥθετηκεν. ἐκεῖ δὲ ἀναγκαίως λέγονται, ἵνα γνῶμεν διὰ 10 τί οὐκ ἔλαβε τὴν μελίαν.

*οὐδὲ ἐν ταῖς ἄλλαις ἥσαν οἱ ἀθετούμενοι.

390. *τάμε] καὶ πόρε Χείρων.

391. *ἐκ κορυφῆς] οὗτως πληθυντικῶς αἱ Ἀριστάρχου.

392. *ὅτι τὸν Ἀλκιμέδοντα (Il. 16, 197) νῦν Ἀλκιμον λέγει. 15

393. *οὗτως διὰ τοῦ ὅ ζευγνυον.

398. ἥλεκτωρ] ὁ εἰς λέκτρον μὴ ἐρχόμενος. ἡ παρὰ τὸ μὴ κομμᾶσθαι εἰλούμενον, διὸ καὶ ἵππους αὐτῷ οὐχ ὑποζεύγνυσι, τὸν δὲ οὐρανὸν ὅχημα αὐτοῦ φησίν ἡ μᾶλλον ὁ μὴ κοιμίζων τὰ γὰρ εἰς τῷρα κατ' ἐνεργείας τάσσει, ως τὸ σημάντωρ κοσμήτωρ. λέγω δὲ τὸ 20 κοιμίζω, ὅθεν καὶ λέχος: “λέξον δῆ με τάχιστα” (Il. 24, 635).

400. σημειοῦνται τινες ὅτι ἐντεῦθεν ἡ διασκευὴ τοῦ τεθρίππου πεποίηται “Ξάνθε τε καὶ σὺ Ποδαργε” (Pl. 8, 185).

402. *Δαναῶν] ἐν ἄλλῳ ἀψι λαῶν.

ὅτι δασυντέον τὸ ἐῶμεν· ἔστι γὰρ ἄδην ἔχωμεν, κορεσθῶμεν. 25

403. *αὐτοῦ] γρ. λίπετ' αὐτόθι.

405. ἥμυσε καρήατι] παρέκλινε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. ταχέως δὲ εἰς θάτερον μέρος ἔκλινε τὴν κεφαλὴν, παρεπιστρέψας εἰς τούπισω ως προσβλέψων τῷ Ἀχιλλεῖ, μέλλων αὐτῷ διαλέγεσθαι.

407. αὐδήνετα δὲ ἔθηκε] ἀθετεῖται ως περιττὸς καὶ ἐναντίον ἔχων· 30 ἐπιφέρει γὰρ (418) “ὦς ἄρα φωνήσαντος Ἐρινύες ἔσχεθον αὐδήν,” ως δηλούντι καὶ παρασχοῦσαι. τοιοῦτος γὰρ ὁ ποιητής “τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεὸς ὕσπερ ἔφηγεν” (Il. 2, 318).

6. καιροσέων δὲ ὅθουέων] καὶ ἡ' cum decem fere litterarum lacuna.

7. πέντε Cobetus] τέσσαρες

13. καὶ] ἐν ἄλλῳ καὶ Bekk.

18. *διὸ καὶ] καὶ om.

20. *ἐνεργείας] ἐνέργειαν

21. *ὅθεν καὶ λέχος] om.

416, 417. ἥνπερ ἐλαφροτάτη] ἀθετοῦνται στίχοι καὶ οὗτοι οἱ δύο, ὅτι οὐκ ἀναγκαῖοι εἰσιν οἴδαμεν γὰρ ὅτι ἡ πνοὴ ἐλαφροτάτη ἔστι. τὸ δὲ καὶ προσθεῖναι φασίν ως ἀπὸ ἱστορίας ἔστι παρειληφότα ἀγνοούμενόν τι, καὶ ἀπίθανον ἵππου λέγειν φασίν ωσπερ ἄνδρα πολυτότορα.

418. ως ἄρα φωνήσαντος] οὗτος εἰπόντος, φησὶ, τοῦ ἵππου ἐπέσχον αὐτοῦ αἱ Ἐρινύες τὴν φωνήν πάντα γὰρ τὰ παράλογα καὶ τεράστια δοκεῖ ὑπὸ Ἐρινύων γίνεσθαι. ἡ διπλῆ δὲ πρὸς τὴν ἀθέτησιν τοῦ “αὐδήντα δὲ ἔθηκεν” εἰ γὰρ ἡ Ἡρα παρέσχε, καὶ ἐπισχεῖν ὕφειλεν, οὐχ αἱ Ἐρινύες.

Παράκειται τὰ Ἀριστονίκου σημεῖα καὶ τὰ Διδύμου περὶ τῆς Ἀρισταρχείου διορθώσεως, τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰλιακῆς προσφύδιας Ἡρωδιανοῦ καὶ ἐκ τῶν Νικάνορος περὶ στιγμῆς.

ΕΙΣ ΤΗΝ Τ.

2. μάχης ἀκόρητον] ἔαν πληθυντικῶς γράφηται ἀκόρητοι, 15 συνάψομεν τῇ τελευταίᾳ λέξει ως ἀν ἐπιθετικὸν ἐκείνης· ἔαν δὲ ἔνικῶς, βραχὺ διαστελούμεν· ἐπὶ γὰρ τοῦ Ἀχιλλέως ἀκουσθήσεται.

3. θρωσμῷ πεδίου] ὑψηλῷ τόπῳ, ὅθεν καταβορεῖν καὶ πηδῆσαι ἔστιν. ἔστι δὲ οὗτος ἐν Ἰλίῳ, σταδίων πέντε τὴν περίμετρον, μεταξὺ Σιμοῦντος τοῦ ποταμοῦ καὶ τῆς Ἰλιέων καλουμένης κώμης, ὅπου καὶ 20 αἱ θεαὶ κριθῆναι δοκοῦσι περὶ κάλλους. ὄνομάζεται δὲ Καλλικολάνη, ἐπεὶ τῶν πέριξ τόπων ἐπισημότατός ἔστιν ἡ ἱστορία παρὰ Δημητρίῳ τῷ Σκηψίῳ. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ θορῶ θρῶ.

4. *Ζεὺς δὲ Θέμιστα] ὅτι οὐκ ἀγγέλωφ κελεύει καθάπερ Ἱρίδι, ἀλλὰ τῷ τὰς ἀγορὰς διαλύειν καὶ πάλιν συνάπτειν.

*ὅτι ἀντὶ τοῦ Θέμιστης.

5. κρατὸς ἀπὸ Οὐλύμπου πολυπτύχου] τοῦτο βέλτιον τοῖς ἄνω προσιέμειν, ἵνα μὴ μακρὸν ὑπερβατὸν ποιῶμεν. τὸ δὲ ἔξῆς ἔστι, κέλευσε κρατὸς ἀπὸ Οὐλύμπου καλέσσαι. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι Ὁλυμπος ὅρος· διὸ πολύπτυχος.

7. ὅτι ποταμὸν καὶ θάλασσαν τὸν Ὁκεανὸν παραδίδωσι. τὸν δὲ Ὁκεανὸν οὐ παρέλαβεν εἰς τὸ τῶν θεῶν συνέδριον, ἵνα μὴ κωλύσῃ αὐτοὺς τῆς πρὸς ἀλλήλους μάχης πρεσβύτατος ὑπάρχων.

16. συνάψομεν] συνάψωμεν

21. *αἱ θεαὶ] αἱ ομ.

19. *τὴν] τὸ

25. συνάπτειν Vill.] συνάπτει

8. αῖ τ' ἄλσεα καλὰ νέμονται] αἱ τὰ ἄλση κατοικοῦσαι νύμφαι ἀλσηῖδες καλοῦνται, αἱ δὲ ἐπὶ τῶν δένδρων ἀμαδρυᾶδες, αἱ δὲ τὰ νάρματα τῶν ὑδάτων ναῖδες καὶ ὑδριάδες, καὶ τούτων αἱ μὲν κρηνῆδες, αἱ δὲ ἐπιποταμίδες, αἱ δὲ ἐπὶ τῶν βοσκημάτων ἐπιμηλίδες, αἱ δὲ ἐπὶ τῶν ὄρῶν ὄρειδες, καὶ ὅσαι τούτοις ὄμοιαι. ὄμοιώς δὲ καὶ αἱ 5 ἐπὶ τῶν ἐλῶν ἐλειονόμοι.

11. ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἐφίζανον. αἱ δὲ αἴθουσαι οὐκ εἰσὶ θρόνοις ἡ καθέδραι, ἵνα λέγῃ ἐφίζανον, ἀλλὰ στοῖ καὶ στυλωταὶ ἔδραι, ἡ τόποι ὑφ' ἡλίου καταλαμπόμενοι. τινὲς δὲ γράφουσιν ἐνίδρανον, οἰηθέντες εἶναι τὰς καθέδρας. 10

*ἔνιοι ἐφίζανον.

12. *οὗτως διὰ τοῦ ἵ, τὸ ἴδυνίγστι· καὶ τέλειον τὸ ποίησε.

13. ὅτι Διὸς ἔνδον εἴρηκε τοπικὸν ἐπίρρημα, ἀντὶ τῆς ἐν προθέσεως· θέλει γὰρ εἰπεῖν ἐν Διὸς, ὡς (Π. 21, 145) “εἰσω ἀλὸς εὐρέα κόλπον.” 15

οὐδὲ 'Ενοσίχθων] δὲ Ποσειδῶν οὐ παρήκουσε τῆς Θέμιδος. τοῦτο δὲ εἴρηκε διὰ τὴν γεγονοῦνταν αὐτῷ μικρῷ πρόσθεν πρὸς τὸν Δία φιλονεκίαν.

17. ἦ] ἐρωτηματικὸς ὁ σύνδεσμος, καὶ ἅπαξ εἰλημμένος κατὰ μίαν διάνοιαν διὸ περισπαστέος. τοῦτο δέ φημι πρὸς τὰ τοιάτα 20 “ἢ δολιχὴ νῦνος ἢ Ἀρτεμις ἰοχέαιρα” (Od. 11, 171) “ἢ νέον μεθέπεις ἢ καὶ πατρώιός ἐστι” (Od. 1, 175). ἐν γὰρ ταῖς τοιάταις συντάξεσιν ὁ μὲν πρότερος ἢ ἐγκλίνεται, ὁ δὲ δεύτερος περισπᾶται.

21. ὃν ἔνεκα [ξυνάγειρα] καὶ τοῦτο ἐκατέρωσε δύναται προσδίδοσθαι. εἰ μὲν οὖν τοῖς ἄνω, στίζομεν ἐπὶ τὸ ξυνάγειρα, εἰ δὲ τοῖς 25 ἔξης, ὑποστίζομεν ἐπ' αὐτό.

23. ἥμενος, ἔνθ' ὅρόν] τὴν πρώτην λέξιν βέλτιον τοῖς ἄνω συνάπτειν, ἵνα μὴ δύο μετοχαὶ ἀσυνδέτως κέωνται.

27. *ἔξουσι] ἀντὶ τοῦ ἀνθέξουσιν.

28. *καὶ δέ τε] Ἀρίσταρχος καὶ δέ τί μιν, διὰ τοῦ ἵ. 30

29. νῦν δὲ ὅτε δὴ καὶ θυμόν] ὅτι λείπει ἡ περί, κατὰ θυμὸν περὶ ἔταιρον χολοῦται. τὸ δὲ αἰνῶς ἐκατέροις δύναται προσδίδοσθαι.

3. * ναῖδες] ναιάδες

22. ἐσσι] ἔση

8. * στοῖ] στωῖ

27. * συνάπτειν] συντάπτειν

10. * οἰηθέντες εἶναι τὰς καθέδρας]

31. * λείπει ἡ περί] ομ.

καθέδρας οἰηθέντες, omisso εἶναι τὰς

30. ὑπὲρ μόρου] Ἀριστοφάνης ὡς ὑπέρβιον, ἐν μέρος λόγου ποιῶν· καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης, ἐπεὶ ἀντὶ ἐπιρρήματος τοῦ ὑπέρμορφας παρείληπται, ὅμοιός πληθυντικῷ τῷ “ἔνθα κεν Ἀργείοισιν ὑπέρμορφα νόστος” (Il. 2, 155). καὶ ὃν τρόπον “οὐ μὲν καλὸν ἀτέμβειν” (Od. 21, 312) ἀντὶ τοῦ καλῶς ἔστι, καὶ τὸ πληθυντικὸν “οὐ μὲν καλὰ χόλον τόνδ’ 5 ἔνθεο” (Il. 6, 326), οὗτος καὶ τὸ προκείμενον ἐνικῶς καὶ πληθυντικῶς εἰς σύνταξιν παρελεύσεται ἐπιρρήματος· “δεῖδω μὴ καὶ τεῖχος ὑπέρμορφον ἔξαλαπάγῃ” καὶ “ἔνθα κεν Ἀργείοισιν ὑπέρμορφα νόστος.” ἔντελῶς δὲ ἐν τῇ Β περὶ τῆς προσφύδιας διελάθομεν. διὸ νῦν παρίημι. ἐκεῖνο μέντοι ὑπομνήσω, ὡς ὅτι δύναται καὶ τοῦτο καὶ 10 τὸ ἐν τῇ Ὁδυσσείᾳ (1, 35), λέγω δὲ τὸ “ώς καὶ νῦν Αἴγιοθος ὑπέρμορφον,” κατὰ διάλυσιν ἀναγινώσκεσθαι, ὅμοιός τῷ “μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμουν” Αἴδος” (336), ὥσπερ ἥδη ἀπεφηνάμην.

35. *Ἀρίσταρχος κέκασται, οὐ διὰ τοῦ ὅ κέκαστο.

37. *ῥώντο ἄραιαι] ἐρρώνυπτο αἱ ἀσθενεῖς. 15

40. ὅτι οὐ προδιασυστήσας τὸν αὐτὸν ποταμὸν Ξάνθον καὶ Σκάμανδρον ὅντα προκατακέρχηται τῇ τοῦ Ξάνθου ὀνομασίᾳ, ὡς παραδεδομένοις δηλονότι χρώμενος καὶ οὐκ αὐτὸς πλάσσων τὰ ὄνοματα.

42. *τέως Ἀχαιοί] ἐν ἄλλῳ τόφρα δ' Ἀχαιοὶ μὲν μέγ' ἐκύ- 20 δανον.

44. *Τρῶας] ὅτι ἀντὶ τοῦ Τρώων ἐκάστου.

48. ὅτι ὁ δέ σύνδεσμος περισσός ἐστιν ἐν τῷ “αὖε δ' Ἀθήνη.”

53. θεῶν ἐπὶ Καλλικολώνη] ὅτι τόπος οὗτος καλεῖται ἐπὶ τῆς Ιδης, θεῶν Καλλικολώνη. οὐδεόντως οὖν τινὲς ἀνέγνωσαν θέων ἀντὶ 25 τοῦ τρέχων.

θεῶν] Ἡρόδικος βαρέως ἀνεγίνωσκεν ὡς τρέχων, μετοχὴν ποιῶν· ὁ μέντοι Ἀρίσταρχος περιέσπα, λέγων οὗτος καλεῖσθαι τὸν τόπον, θεῶν Καλλικολώνη, ὥσπερ καὶ Ἀχαιῶν λιμήν. οὗτος δὲ ἔχούσης τῆς ἱστορίας περισσὴ ἡ τοῦ Ἡροδίου ἀνάγνωσις. ἡ μέντοι ἐπὶ 30 πρόθεσις κατὰ ταύτην τὴν ἔννοιαν ὥφειλε προηγεῖσθαι τοῦ λόγου, ὥστε εἶναι ἐπὶ θεῶν Καλλικολώνη· διὸ ἐτόλμησάν τινες ἀναστρέψαι. οἱ μέντοι περὶ τὸν Ἀσκαλωνίτην οὐκ ἀνέστρεψαν, ἀλλὰ συνέταξαν τῇ ἔξης λέξει· καὶ οὗτος ἐπεισθῇ ἡ παράδοσις, λέγω δὲ τῇ συντάξει τῆς δοτικῆς· καὶ γὰρ διὰ τῶν ἔξης (151) Καλλικολώνης φησὶν οὐ 35

10. παρίημι Bekkerus] πάρειμι

11. ὡς καὶ] ὡς κε

προσνείμας τὸ θεῶν “οὐδὲ” ἔτέρως ἐκάθιζον ἐπ’ ὁφρύσι Καλλικόλωνης.”

57. *αὐτὰρ ἔνερθε] Ἀρίσταρχος Ἰακὼς αὐτὰρ νέρθε.

58. γαῖαν] ὅτι διέστειλε τῆς γῆς τὰ ὄρη, ώς ἐκεῖ “γαῖα δὲ” ἔτι
ξυνὴ πάντων καὶ μακρὸς “Ολυμπος” (Π. 15, 193). 5

59. *πολυπίδακος] οὗτος Ἀρίσταρχος, πολυπίδακος· ἄλλοι δὲ
πολυπιδάκου.

62. *ἄλτο] ἐν ἄλλῳ ἐκ θρόνου ὥρτο. οὗτος καὶ ἡ Μασσαλιωτική.

67. ἦτοι μὲν γὰρ ἔναντα] ἡ τῶν θεῶν μάχη περιέχει φυσικὴν στοιχείων πρὸς στοιχεῖα ἀντίταξιν, κακιῶν πρὸς ἀρετάς. Ἀπόλλων 10
μὲν γὰρ ἔναντιοῦται Ποσειδῶν, τὸ μερικὸν πῦρ τῷ παντὶ ὑγρῷ·
Ἀθηνᾶ δὲ Ἀρει, ἡ φρόνησις τῇ ἀφροσύνῃ· Ἡρα δὲ Ἀρτέμιδι, ὁ
περιγείος ἀπὸ τῇ σελήνῃ· Ἐρμῆς δὲ Λητοῦ, ὁ λόγος τῇ λύθῃ·
“Ηφαιστος δὲ Ξάνθῳ, τὸ ὅλον πῦρ μέρει τοῦ ὕδατος. διὰ τί δὲ οὗτοι
οἱ θεοὶ προηγηνται βοηθεῖν τοῖς “Ελλησιν, “Ἡρᾳ, Ἀθηνᾶ, Ποσειδῶν, 15
“Ηφαιστος, Ἐρμῆς, τοῖς δὲ Τρωσὶν “Ἀρης, Ἀπόλλων, Ἀρτεμις,
Λητῷ, Σκάμανδρος, Ἀφροδίτη; “Ἡρα μὲν οὖν “Ελλησι βοηθεῖ, ὅτι
γαμήλιος ἔστιν ἡ θεὸς, μισεῖ δὲ μοιχὸν ὄντα τὸν Ἀλέξανδρον· ἡ ὅτι
ἐν τῷ Ἀργεί ἐτιμάτο λαμπρῶς, ὅθεν φησὶν ὁ ποιητὴς τὸ “Ἡρη τ'
Ἀργείη” ἡ καὶ ὅτι ὡς τὸ Ἀργος, οὕτως οἰκεία ἦν αὐτῇ καὶ ἡ 20
Σπάρτη καὶ ἡ Μυκῆνη, ὡς φησιν ἐν τῇ Δ (51). Ἀθηνᾶ δὲ ἦτοι διὰ
τὸ ἀποδοκιμασθῆναι ὑπὸ Ἀλέξανδρου, ἡ διὰ τὸ ἀλλοτρίους εἶναι τῆς
συνέσεως τοὺς βαρβάρους. Ποσειδῶν δὲ, ἐπειδὴ οἱ πλείους τῶν
Ἐλλήνων νησιῶταί εἰσιν, καὶ διὰ τὸ ὄργιζεσθαι δὲ Λαομέδοντι ἐπὶ
ἀποστερήσει μισθοῦ τῆς τειχοποιίας. Ἐρμῆς δὲ ἡ ὅτι ἐξ Ἀρκαδίας, 25
ἡ ὅτι λόγιος, ἡ ὅτι κήρυκας ἀποσταλέντας πρὸς αὐτοὺς ὑπὸ Ἐλλήνων
ἐπὶ διαλύσει τῆς διαφορᾶς Ὁδυσσέα καὶ Μενέλαον ἡβουλήθησαν
ἀνελεῖν πεισθέντες Ἀντιμάχῳ· τῶν δὲ κηρύκων προστάτης Ἐρμῆς.
“Ηφαιστος δὲ διὰ τὸ μισεῖν Ἀρη, ὅτι ἐμοίχευσεν αὐτοῦ τὴν γυναικα 30
Ἀφροδίτην. τοῖς δὲ Τρωσὶ παρέστη Ἀρης, τὸ δύοιον μεταδιώκων·
φιλοπόλεμος γὰρ ὁ θεὸς, φιλοπόλεμοι δὲ καὶ οἱ Τρῶες· ὁ δὲ Ἀπόλ-
λων ἦτοι διὰ τὸ τοξον. τοξικοὶ δὲ καὶ οἱ Τρῶες, καὶ ἐν πρώτοις
Ἀλέξανδρος· ἡ ὅτι κιθαριστὴς καὶ εὔμορφος, ώς Ἀλέξανδρος. Ἀρτεμις
δὲ καὶ Λητῷ χαριζόμεναι τῷ Ἀπόλλωνι, ἡ ὅτι παρὰ τοῖς βαρβάροις τι-
μῶνται. Ξάνθος δὲ ὡς ὑπὲρ οἰκείας χώρας μάχεται. ἡ δὲ Ἀφροδίτη 35

1. ἔτέρως ἐκάθιζον] Legitur ἔτέρωσε κάθιζον

διὰ τὸ ὑπὸ Ἀλεξάνδρου προκριθῆναι· καὶ σχεδὸν εἰπεῖν αὐτὴν ἀνθίστανται τῷ πολέμῳ· καὶ εἰκότως πάρεστι βοηθὸς τοῖς Τρωσίν.

διὰ τί δὲ κατὰ τὸν πόλεμον οὗτοι οἱ θεοὶ ἐναντιοῦνται ἀλλήλοις; Ποσειδῶν μὲν Ἀπόλλωνι, ὅτι κατὰ τὸν μῦθον συναδικηθεὶς αὐτῷ ὑπὸ Λαομέδοντος ἐκείνοις συνήργει. ⁷ Ἀρῆς Ἀθηνᾶ, ἐπεὶ ἐκώλυσεν αὐτὸν τὸν Ἀσκαλάφου θάνατον ἐκδικῆσαι, ἢ ὅτι ἐν ὅψει τῶν θεῶν ὕβρισεν αὐτὸν εἰποῦσα “μαινόμενε φρένας ἥλε” (Il. 15, 128). ⁸ Ἡρα δὲ Ἀρτεμις· ἔστι γὰρ αὐτῇ μητριαί. Λητοῖ δὲ Ἐρμῆς, δικαίως· μουσικὸς γὰρ ὑπάρχων τὴν τὸν μουσικὸν Ἀπόλλωνα γεννήσασαν καὶ τὸν ἐπιτηδευμάτων ἀντίζηλον μεμίστηκεν ἢ ὡς λόγιος καὶ μνήμων ¹⁰ ἀποστρέφεται αὐτὴν ὡς λήθην. ⁹ Ἡφαιστος δὲ Ξάνθῳ εἰκότως, ὅτι ἡ μὲν τῶν ποταμῶν φύσις πέφυκεν ὑγρὰ, ¹⁰ Ἡφαιστος δέ ἔστι τοῦ πυρὸς δεσπότης, οὖν τροφὴ τὰ ἔντλα. κατὰ δὲ τὸν φυσικὸν λόγον Ἀπόλλων ἥλιος ὁν ἀναπίνει τὰ ὑγρὰ στοιχεῖα. ¹¹ Ἀθηνᾶ δέ ἔστι φρόνησις, ¹² Ἀρῆς δὲ ἀφροσύνη· ἐναντία δὲ καὶ πολέμια ἔστι ταῦτα ἀλλήλων. ¹³ Ἡρα δέ ἔστιν ἄλλη, ¹³ Ἀρτεμις δὲ σελήνη, ἀρετομίς τις οὖσα, ἢ τὸν ἀέρα τέμνουσα ἐξ οὖν ἥρτηται· τὸ δὲ βαρῦν αὐτὴν πολέμιον νενόμικεν. ¹⁴ Ἐρμῆς δέ ἔστι λόγος, Λητὼ δ' ἀμυνημοσύνη, οἷον ληθώ τις τῶν λόγων. ¹⁵ Ἡφαιστος δὲ τὸ πῦρ, ¹⁵ Ξάνθος δὲ τὸ ὑγρόν· ἀλλότριον δὲ τὸ πῦρ τοῦ ὑγροῦ.

68. ἴστατ' Ἀπόλλων] ὅτι πυκνῶς κατὰ τὸν τόπον πρὸς τὸ δεύτερον πρότερον ἀπήντηκεν ἀρξάμενος γὰρ ἀπ' Ἀχαιικοῦ θεοῦ, καὶ ἀντιτάξας τούτῳ Τρωϊκὸν θεὸν, πάλιν ἀπὸ Τρωϊκοῦ ἥρκται κατὰ τὸ δεύτερον ζυγόν.

69. ἄντα δ' Ἔνναλίοιο] ἐξ ἐναντίας δὲ τοῦ Ἀρεως. ὁ δὲ τρόπος ²⁵ μετωνυμία, ὡς ἀπὸ τῆς Ἔννους τῆς πολεμικῆς δαίμονος.

ὑφ' ἐν τὸ ἀντέστη προενεκτέον δρατικῇ γὰρ συντάσσεται, ὡς “Λητοῖ δ' ἀντέστη,” τὸ δὲ ἄντα, ὅπερ ἔστιν ἐξ ἐναντίας, γενικῇ “ἄντα δ' Ἔνναλίοιο,” “ἄντα δ' ἄρ' Ἡφαιστοιο.”

χρυσηγλάκατος] ἐργατική· νῦν δὲ ἡ χρυσοῦν τόξου ἔχουσα, τοξευ-³⁰ τική. ἀπὸ τούτου δὲ καὶ κελαδεινή ἀντὶ τοῦ κυνηγετική· κραυγάζουσι γὰρ οἱ κυνηγοί.

72. σῶκος] Τυραννίων ἀξιοῖ δέξύνειν, ἵνα ἀποφύγῃ τὸ κύριον βαρυνόμενον “ὦ Σῶχ’ Ἰππάσου νίέ” (Il. 11, 450), ὥσπερ ἐπὶ τοῦ Λεῦκος

7. * αὐτὸν] om.

18. * δε] om.

* ληθώ τις] ληθότης

20. * τὸ πῦρ] τὸ om.

Γλαῦκος. οὐκ ἔστι δὲ ὅμοιον τοῖς προκειμένοις κοινοῖς ἐπίθετον, ἀλλὰ ἴδιον τοῦ Ἐρμοῦ, ὥσπερ καὶ τοῦ Ἀπόλλων βαρυνόμενον τὸ Φοῖβος. διὸ βαρυτονητέον, ὁμοίως καὶ αὐτῷ τῷ κυριῷ. εἰσὶ δὲ οἱ ἀξιοῦσι καὶ καθότι σύνθετον ἔστι βαρύνεσθαι αὐτόν ἐκ γὰρ τοῦ σάοικος γεγενῆσθαι τὴν κρᾶσιν. οὗτοι δὲ δώσουσι καὶ προσκείμενον τῷ ὧ τὸ 5 ί, τῆς παραδόσεως οὐχ οὕτως ἔχουσις. τὰ μέντοι εἰς κὸς λήγουσα δισύλλαβα, οὐ παρεσχηματισμένα εἰς γένος θηλυκὸν, φύσει μακρὰ παραληγόμενα, βαρύνεσθαι θέλει, οἷον φῶκος θῶκος· οὕτως σῶκος. σεσημείωται τὸ σηκός.

σῶκος ἡτοι ὁ ἰσχυρὸς (σωκεῖν γὰρ τὸ ἰσχύειν) ἢ σοούμενος ὠκέως, 10 τουτέστιν ὄρμῶν ταχέως· ἄργελος γὰρ ὁ θεός.

74. *ὅτι τὸ διφορούμενον τῆς ὄνομασίας οὐν διέστησεν.

Ξάνθον—Σκάμανδρον] τῶν διωνύμων τὸ μὲν προγενέστερον ὄνομα εἰς θεοὺς ἀναφέρει ὁ ποιητὴς, τὸ δὲ μεταγενέστερον εἰς ἀνθρώπους.

77. *μάλιστά γε] Ἀρίσταρχος μάλιστά ἐ, μάλιστα αὐτόν. 15

79. *ιθύς] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἐπ' εὐθείας καὶ κατ' ἐναντίου.

84. *οὕτως διὰ τοῦ ί, ὑπίσχεο.

ὅτι περὶ τὸν οἶνον αἱ καυχήσεις γίνονται, πρὸς τὴν ἀθέτησιν τοῦ “ἔσθοντες κρέα πολλά” (Il. 8, 231). βασιλεῖς δὲ καὶ τοὺς κατὰ μέρος ἄρχοντας λέγει· “δάδεκα γὰρ βασιλῆς ἀριπρεπέες κατὰ 20 δῆμον” (Od. 8, 390).

89. διόλου παρατηρητέον ὅτι τὰ ἔργα τοῦ Ἀχιλλέως δεόντως κατὰ μέρος δεδήλωκεν· “δάδεκα δὲ ἔννησὶ πόλεις πεξὸς δ’ ἔνδεκά φημι” (Il. 9, 328). οὐν δὲ καὶ ἀξιοπιστότερον τὸ παρὰ τοῦ πολεμίου ἐγκώμιον.

25

99. *ἐν ἄλλῳ ιθύ, χωρὶς τοῦ σ.

100. *διελθεῖν] γρ. διελθέμεν.

105. καὶ δὲ σέ] ὁ Ἀσκαλωνίτης ὠρθοτόνησε τὴν ἀντωνυμίαν, τὸν δέ σύνδεσμον ἀντὶ τοῦ γάρ παραλαμβάνων· καὶ οὕτως ἔχει τὰ τῆς ἀναγνώσεως καὶ τῆς διανοίας.

30

107. ἡ μὲν γὰρ Διός ἐσθ] σεσημείωται πρὸς τοὺς ἑξῆς ἀριθμοὺς

7. οὐ addidit Lehrsius.

10. *ἢ] om.

σοούμενος] σωούμενος

12. διέστησεν Cobetus] δὲ ἐστη-
σε

13. *νέστερον—τὸ δὲ] om.

16. κατ' ἐναντίον Bekk.] καταντίον

30. ἀναγνώσεως Bekkerus] γνώ-

σεως. Conf. p. 206, 8. 214, 5.

31. ἀριθμὸς] ἀθετουμένους vel ἡθε-
τημένους Cobetus.

ἄκαιρον γενεαλογίαν ἔχοντας· καὶ ὅτι ἐκ Διὸς ἡ Ἀφροδίτη καθ' "Ομηρον.

109. λευγαλέοις ἐπέεσσιν] ὅτι λευγαλέοις οὐ διύγροις, ὡς οἱ νεώτεροι, ἀλλ' ὀλεθρίοις, παρὰ τὸν λοιγον.

113. οὐλαμόν] τὸ πύκνωμα, ἀπὸ τῆς οὐλότητος, ἡ τὴν εἴλησιν. 5

114. ἡ δ' ἄμυδις] Ἀρίσταρχος τὸ δὲ ἄρθρον ἐκδέχεται· Ζηρόδοτος δὲ περιέσπασε καὶ ἐψίλωσεν, ρῆμα ἐκδεξάμενος, ὄμοιώς τῷ "ἢ καὶ κυανέσσιν" (Il. 1, 528), καὶ ὅλον τὸν στίχον μεταποιεῖ, ἡ δ' ἄμυδις καλέσασα θεοὺς ῥεῖα ζώοντας, ἔφη δὲ εἰς ἐν συναγαγοῦσα τοὺς θεούς. ἡγνόησε δὲ ὡς ὁ ποιητὴς οὐ χρῆται τῷ δὲ ἣν 10 ματι ἐν ἀρχῇ λόγου, ἀλλὰ τοῖς ρήθεϊσιν ἐπιλέγει. καὶ τούτῳ γε παρ' αὐτῷ διαφέρει τοῦ ἔφη, ὅτι τὸ μὲν καὶ προτάττεται καὶ ὑποτάττεται. Ἀρίσταρχος δὲ ἡ δ' ἄμυδις στήσασα, καὶ αἱ πλεύσται. τὸ δὲ ἄμυδις ψιλωτέον καίτοι παρὰ τὸ ἄμα γενόμενον, ἐπεὶ Αἰολικὸν χαρακτῆρα ἀνεδέξατο.

15

ὅτι Ζηρόδοτος γράφει θεοὺς ῥεῖα ζώοντας, ἐξ οὗ φανερός ἐστι κατὰ τὸ περισπώμενον ἀνεγυνωκῶς ἡ δ' ἄμυδις, ἵνα δὲ ἔφη, ὡς ἐκεῖ "ἢ καὶ κυανέσσιν." ἡγνόηκε δὲ ὅτι ἐπί τισι προειρημένοις τίθεται παρ' Ομήρῳ τὸ δὲ, οὐκ ἐν ἀρχῇ λόγου.

125. πάντες δ' Οὐλύμπιοι ἔως τοῦ γεινομένῳ ἐπένησε (128) 20 ἀθετοῦνται στίχοι τέσσαρες, ὅτι τούναντίον ὁ Ζεὺς λέγει "εἰ γὰρ Ἀχιλλεὺς οἶος ἐπὶ Τρώεσσι μαχεῖται, οὐδὲ μίνυνθ' ἔξουσι" (26), καὶ σώζει μᾶλλον τὴν Ἀχιλλέως ἀξίαν. ἡ δὲ Ἡρα φησὶ τοὺς θεοὺς κατεληλυθέναι, ὅπως μὴ πάθῃ τι ὑπὸ τῶν Τρώων ὁ Ἀχιλλεύς.

135. * λείπει δὲ πρός.

25

138. * ἄρχωσι] Ἀρίσταρχος προκρίνει τὴν διὰ τοῦ ὡ γραφήν· γράφεσθαι δέ φησι καὶ διὰ τοῦ δὲ ἄρχησι.

ὅτι Ζηρόδοτος γράφει ἄρχησι. δὲ Ὁμηρος τὸ κατ' ἀμφοτέρων τῶν ὀνομάτων τιθέμενον ρῆμα εἰωθέ ποτε, τὸ ἔτερον προτάξας ὄνομα, μεταξὺ τάσσειν "ἢ τοῦ Σιμόεις συμβάλλετον ἡδὲ Σκάμανδρος" 30 (Il. 5, 774) καὶ "ἐνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ρέουσι Κωκυτός τε" (Od. 10, 513). καὶ τούτῳ πεπλεόνακεν Ἀλκμάν, διὸ καὶ Ἀλκμανικὸν καλεῖται, οὐχ ὅτι πρώτος αὐτῷ ἐχρήσατο.

6. Hoc scholion proximo scho-
lio est postpositum.

8. καὶ ὅλον τὸν στίχον μεταποιεῖ ἄμυδις στήσασα
Bekkerus] ἵνα δὲ τὸ ὅλον μεταποιεῖ

10. ἡ addidit Bekkerus.

12. In marg. inter. Ἀρίσταρχος

ἄμυδις στήσασα

30. τάσσει Vill.] τάσσει

143. *ἀνάγκη ἵφι] γράφεται ἀναγκαίηφι.

146. τὸ ὑψηλὸν ἐκατέροις δύναται προσδιδοσθαι, ἵν' ἦ τὸ ἔξῆς
τεῖχος ὑψηλὸν ἡ ὑψηλὸν ποίεον.

Ποσειδῶν καὶ Ἀπόλλων, προστάξαντος Διὸς Λαομέδοντι θητεῦ-
σαι, ἐπὶ μισθῷ τεταγμένῳ τὸ τεῖχος κατασκεύαζουσιν. Λαομέδων 5
δὲ παραβὰς τοὺς ὄρκους καὶ τὰς συνθήκας, μὴ δοὺς τὸν μισθὸν,
ἀπήλασεν αὐτούς. ἀγανακτήσας δὲ Ποσειδῶν ἐπεμψε τῇ χώρᾳ κῆτος,
ὅ τούς τε παρατυγχάνοντας ἀνθρώπους καὶ τοὺς γιγνομένους καρποὺς
διέφθειρεν. μαντευομένῳ δὲ Λαομέδοντι χρησμὸς ἔδοθη Ἡσιόνην τὴν
θυγατέρα αὐτοῦ βορὰν ἐκθεῖναι τῷ κῆτει καὶ οὕτως ἀπαλλαγήσεσθαι 10
τοῦ δεινοῦ. προθεὶς δὲ ἐκεῖνος τὴν θυγατέρα, μισθὸν ἐκήρυξε τῷ τὸ
κῆτος ἀνέλόντι τοὺς ἀθανάτους ἵππους δώσειν, οὓς Τρωὶ Ζεὺς ἀντὶ
Γανυμῆδους ἔδωκεν. Ἡρακλῆς δὲ παραγενόμενος ὑπέσχετο τὸν ἄθλον
κατορθώσειν, καὶ Ἀθηνᾶς αὐτῷ πρόβλημα ποιησάσης τὸ καλούμενον
ἀμφίχυτον τεῖχος, εἰςδὲν διὰ τοῦ στόματος εἰς τὴν κοιλίαν τοῦ 15
κῆτους, αὐτοῦ τὰς λαγόνας διέφθειρεν. ὁ δὲ Λαομέδων ὑπαλλάξας
θυητοὺς δίδωσιν ἵππους. μαθὼν δὲ Ἡρακλῆς ἐπεστράτευσε καὶ Ἰλιον
ἐπόρθησε, καὶ οὕτως ἥλαυνε τοὺς ἵππους. ἡ ἱστορία παρὰ Ἑλλανίῳ.

147. ὅτι οὕτως εἴρηκε σὸν τῷ ἄρθρῳ τὸ κῆτος, ὡς παραδεδομένης
τῆς ἱστορίας τῆς περὶ τοῦ κῆτους. 20

152. ἀμφὶ σέ] ὁρθοτονητέον τὴν ἀντωνυμίαν ὁμοίως τῷ “ἀμφὶ σὲ
Πηλέως νίε” (2).

155. *κατ’ ἔνια διὰ τοῦ ὅ, ὅκυεον.

156. *Ἀρίσταρχος Ἰακὼς λάμπετο.

157. ἀνδρῶν ἡδὶ ἵππων] καὶ τοῦτο τάχα ἀν τις τοῖς ἔξῆς συν- 25
άπτοι· τὸ δὲ ὑπερβατὸν οὐκ εὖ ἔχει.

166. πρὸς τὸ σχῆμα, ὅτι δῆμος ἀγρόμενοι, ἐπεὶ ὁ δῆμος ἔν-
νοιαν πληθυντικὴν ἔχει.

170. *γράφεται ἀμφοτέρωσε ἔν τισιν, οὐ φαύλως.

171. ἔει] ἡ ἔ τοῦ τρίτου προσώπου ἀντωνυμία ἐπλεόναστε κατ’ 30
ἀρχὴν, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ ἐόν ἐόν ἔῳ· ἅμα δὲ τῷ πλεονασμῷ μετέβη καὶ
τὸ πνεῦμα.

*ἀντὶ τοῦ ἔαυτόν.

180. ἐλπόμενον Τρώεσσι] ἀθετοῦνται στίχοι ζ', ὅτι εὐτελεῖς εἰσὶ

16. *αὐτοῦ] καὶ αὐτοῦ

18. *ἥλαυνε] ἥλαβε

τῇ κατασκευῇ καὶ τοῖς νοήμασι, καὶ οἱ λόγοι οὐ πρέποντες τῷ τοῦ Ἀχιλλέως προσώπῳ.

185. *ἐσθλὸν] γρ. καλόν.

188. ἀναστρεπτέον τὴν πρόθεσιν ἔστι γὰρ τὸ ἔξῆς ἀπὸ βοῶν.
ἔνιοι δὲ συντάσσουσι τὴν ἀπό τῷ σεῦα. ἐν τῇ Χίᾳ δὲ βοῶν ἔπι. 5

*ἢ Ριανοῦ καὶ Ἀριστοφάνους βοῶν ἔπι, οὐκ ἀχαρίτως.

195. *οὗτος Ἀρίσταρχος ἐρύεσθαι χωρὶς τοῦ σέ.

ἀλλ' οὐ νῦν σ' ἐρύεσθαι ἔως τοῦ “πρίν τι κακὸν παθέειν” (198)
ἀθετοῦνται στίχοι τέσσαρες, ὅτι ἐπὶ τῆς Μενελάου πρὸς Εὔφορβον
συστάσεως (ΙΙ. 17, 30) ὄρθως λέγονται· σκοπὸς γὰρ ἀμφοτέρους 10
ἔστιν ἀνελέσθαι τὸν νεκρὸν καὶ τὰ ὅπλα· νῦν δὲ παντελῶς ἐκλελυ-
μένος τις ὁ Ἀχιλλεὺς φαίνεται, τῷ πρώτῳ συστάντι τοιαῦτα λέγων.

205. ὅψει δ' οὐτ' ἄρ πω ἔως τοῦ “εὑχομαι ἐκγεγάμεν” (209)
ἀθετοῦνται στίχοι πέντε, ὅτι οὐκ ἀναγκαῖα τὰ δι' αὐτῶν λεγόμενα,
κατὰ τὴν γενεαλογίαν ἀμφοτέρων γινωσκομένων. 15

211. *καὶ τὸ σῆμερον ὅμοίως τοῖς προκειμένοις.

213. *δαήμεναι] ὅτι ἀπαρέμφατον ἀντὶ προστακτικοῦ τοῦ δάηθι.

215. Δάρδανον αὖ πρώτον] Δάρδανος νιὸς Ἡλέκτρας τῆς Ἄτλαν-
τίδος καὶ Διός. οὗτος φέρεται ἐν Σαμοθράκῃ· τοῦ δὲ κατακλυσμοῦ συμ-
βάντος κατασκευάσας σχεδίαν καὶ ἀσκὸν ἑαυτῷ περιθεὶς ἐφέρετο 20
τοῖς ὄντας. προσοκείλας δὲ τῇ Ἰδῃ τὴν Δαρδανίαν ἔκτισεν. ἐτέρα δὲ
ἡ τῆς Ἰλίου Δαρδανία, ὥσπερ καὶ ἡ Φρυγία· οἱ δὲ νεώτεροι συγ-
χέουσιν.

κτίσσει δὲ Δαρδανίην] ὅτι θηλυκῶς τὴν Ἰλιον· καὶ ὅτι ἐτέρα τῆς
Ἰλίου ἡ Δαρδανία, ὥσπερ καὶ ἡ Φρυγία. 25

217. ἐν πεδίῳ] διὰ γὰρ τὰς νομὰς καὶ τοὺς ὑετοὺς ἐν τοῖς ὄρεσι
πρώτην φέρεται ὅθεν καὶ πόλεις τὰς ἀκροπόλεις καλοῦσιν.

221. ἔλος κάτα] τὸ ἔξῆς ἔστι καθ' ἔλος· διὸ ἀναστρεπτέον τὴν
πρόθεσιν.

223. τάων καὶ Βορέης] ὅτι ἐλλείπει τὸ τινῶν, τούτων τινῶν· οὐ 30
γὰρ πασῶν ἡράσθη.

224. ἵππῳ δ' εἰσάμενος] ὅτι καταχρηστικῶς· ἵππος γὰρ οὐ παρα-

5. σεῦα Vill.] ἔσσενα

ὅτι Cobetus.

6. Ἀριστοφάνους] ἀριστᾶ

27. Versui proximo πολυπιδάκου

8. Asteriscus cum obelo praefixus.

in marg. adscriptum a m. rec. cui

9. ὅτι] καὶ ἀστερίσκοι παράκενται

γράφεται praefixit Bekkerus.

κοιμᾶται, ἀλλ' ἐπιβαίνει. τινὲς δὲ γράφουσιν ἵππῳ δ' εἰσάμενος ἐμίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ.

227. ἀνθερίκων] νῦν τῶν ἐν τοῖς στάχυσι λεπτῶν ἀθέρων ἔστιν. ἐλαφρῷς οὖν, φησὶν, ἄνωθεν αὐτῶν διέτρεχον. ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς τῶν κυμάτων ἐπιφανείας μὴ βαπτιζόμεναι τῷ ὑδατι. κυρίως δὲ 5 ἀνθέρικος καλεῖται ὁ τοῦ ἀσφοδέλου καυλός· ἔστι δὲ τὸ φυτὸν λαχανῶδες.

228. *Ἀρίσταρχος ἀλλ' ὅτε δέ, ἄλλοι δὲ ἀλλ' ὅτε δή διὰ τοῦ ἥ.

229. σημειοῦνταί τινες ὅτι ἀλὸς πολιοῦ ἔφη.

10

*ρήγμινος τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάττης.

233. δις δὴ κάλλιστος γένετο] ὅτι ὡς ἀν ἀρμόζῃ πρὸς τὸ ἐγκώμιον τίθησι τὸ κάλλιστος· καὶ γὰρ ἄλλους καλλίστους λέγει. καὶ ὅτι πρὸς τὸ δεύτερον πρότερον ἀπήντηκεν.

234. Ἀρίσταρχος μὲν ἐν ποιεῖ τὸ ἀνηρείψαντο, τουτέστι τὸ 15 ἀνήρπασαν· εἰσὶ μέντοι οἱ τὸν ἄν σύνδεσμον παρέλαβον, ὃν ἔστι καὶ Ἀπολλώνιος ὁ τοῦ Θέωνος, τοιοῦτον τι ἐκδεχόμενος, ἀνήρπασαν ἀν αὐτὸν οἱ θεοὶ τῷ Διὶ χάριν τοῦ κάλλους, εἰ ἔξη. τοῦτο δέ φησιν, ἐπεὶ οὐδαμοῦ παρεισάγει αὐτὸν ὁ ποιητὴς τῷ Διὶ διακονούμενον· ἡ γὰρ Ἡβη βλέπεται καὶ ὁ Ἡφαιστος. πρὸς δὲ ταῦτα ὑγιῶς ἀπε- 20 φήναντο τινες, καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης, ὡς ὅτι ὁ ποιητὴς τῷ ἡρείψαντο οὐδέποτε ἔχρήσατο ἄνευ τῆς προθέσεως. δεύτερον ὡς εἴ ἦν ὁ ἄν σύν- 25 δεσμος, ἔχρηση τινὰ αἰτίαν ἐπενεχθῆναι, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ “οὐδὲ ἀν πω χάζοντο κελεύθου δῖοι Ἀχαιοὶ, εἰ μὴ Ἀλέξανδρος Ἐλένης πόσις ἥγκομοιο παῦσεν ἀριστεύοντα μάχης” (Πλ. 11, 504). πῶς δὲ ἐν 30 ἑτέροις περὶ τῆς ἀρπαγῆς τοῦ Γανυμήδους ὑπόμνησιν ποιεῖται, ὅπότε διομῆδης λέγει “τῆς γάρ τοι γενεῆς ἡς Τρωΐ περ εὐρύοπα Ζεὺς δῶχ’ υῖος ποιηὴν Γανυμήδεος” (Πλ. 5, 262); ἀλλὰ, φησὶν, οὐ δια- 35 κονεῖται. εὐλόγως, πρῶτην μὲν ὅτι τὰ πάντα συμπόσια δύο ἔστιν, ἐν μὲν ἐν τῇ Α, ἐν ᾧ δὲ Ἡφαιστος παρεισάγεται διακονούμενος ἔνεκα 30 γέλωτος, ἄλλο δὲ ἐν τῇ Δ, ὅπου ἡ Ἡβη κοινῶς οἰνοχοεῖ πᾶσι θεοῖς. ἔχομεν δὲ ἡμεῖς προσθεῖναι τὸ κυριώτατον, φημὶ δὴ τὸ τῆς συντάξεως·

3. *ἀθέρων—φησὶν] θερών—φασὶν

24. κελεύθου] κέλοντες

5. *βαπτιζόμεναι] βαπτιζόμενοι

25. πῶς Lehrsius] ὡς

6. ἀνθέρικος] *ἀνθέριξ

26. Γανυμήδους—Γανυμήδεος] γα-

23. ὥσπερ Bekkerus] ὥσπερ ὡς

νυμήδους—γανυμήδει

ὅ γὰρ καὶ σύνδεσμος ἐναντίος ἐστὶ τῷ ἄν. ὁ μὲν γὰρ τίθησι, μᾶλλον δὲ συμπλέκει, ὥσπερ ἐπιζητῶν καὶ ἔτερα συμπλέξαι· ὁ δὲ ἄν σύνδεσμος ἀναφεῖ τὰ παρφωγμένα.

ἥ διπλῆ, ὅτι ἐναντιοῦται τοῖς νεωτέροις· οὐ γὰρ δι' ἔρωτα τὸν Γανυμήδην ὑπὸ Διὸς ἀνηράσθαι, ἀλλ' ὑπὸ τῶν θεῶν, ἵνα οἰνοχοῇ τῷ 5 Διὶ διὰ τὸ κάλλος. καὶ ὅτι ὁ καί περισσός.

*κατ' ἔνια τὸν μὲν ἀνηρείψαντο.

235. κάλλεος εἴνεκα] καὶ τοῦτο ὄμοιώς. ἡ γὰρ ἀνηρείψαντο κάλ-
λεος εἴνεκα οἶο, ἡ ἵνα ἀβανάτοισι μετείη κάλλεος εἴνεκα οἶο.

κάλλεος εἴνεκα] ὁ ἀστερίσκος, ὅτι τοῦτον γράφουσι τὸν στίχον 10 καὶ ἐν τῇ Ὁδυσσείᾳ (15, 251) ἐπὶ τοῦ Κλείτου οὐ δεόντως.

243. *ἐν ἄλλῳ ὁ γὰρ κάρτιστος ἀπάντων.

249. πολὺς νομός] ὀξυτόνως, ἵνα σημαίνηται ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ ἡ
νέμησις· τοῦτο γὰρ ἐμφάσεως μείζονός ἐστι σημαντικόν.

251. ἀλλὰ τίη ἔως τοῦ “πόλλ’ ἔτεά τε καὶ οὐκί” (255) ἀθετοῦν- 15 ται στίχοι πέντε, ὡς ἄκαροι καὶ ὄχληροὶ προειρημένου τοῦ “ἀλλ’
ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα” (244). τοῦτο δὲ περιγράφοντός ἐστι
τὸν λόγον· πῶς οὖν καθάπερ ἄλλην ἀρχὴν ποιούμενος ἔτι ἀναλαμ-
βάνει “ἀλλὰ τίη ἔριδας;,” καὶ τὰ λεγόμενα ἀνάξια τῶν προσώπων.
καὶ παρὰ βαρβάροις δέ ἐστι τὸ τὰς γυναικας προερχομένας λοιδο- 20 ρεῖσθαι, ὡς παρ' Αἴγυπτίοις. περὶ δὲ τοῦ ἡ τοῦ ὑποτασσομένου τῷ
τί καὶ τῷ ἔπει ἐδηλώσαμεν ἐν τοῖς πρὸ τούτων, ὡς τῷ τί ὑποτασσό-
μενος μὲν ἐγκλίνεται, τῷ δὲ ἔπει περισπᾶται.

*καὶ νείκεα] ἐν ἄλλῳ καὶ ὄνειδεα.

255. πολλὰ τά τε καὶ οὐκί] οὗτος Ἀρίσταρχος, πολλὰ τά 25
τε καὶ οὐκί, τά τε ταῖς ἀληθείαις ὄντα καὶ μή. τὰ δὲ φανλότερα
τῶν ἀντιγράφων ἔτεά ἔχει, τουτέστιν ἀληθῆ.

*οὗτος Ἀρίσταρχος· ἄλλοι δὲ πολλά τ' ἔόντα, τὰ δ' οὐκί.

8. ὄμοιως] Intelligitur ἀμφοτέρους
δύναται προσδίδοσθαι

12. κάρτιστος] κ' ὅχ' ἀριστος, quod
ipsum in textu legitur. Recte
manus recentior textui in marg.
adscripsit κάρτιστος ἀπάντων.

17. περιγράφοντος Cobetus] παρ-
γράφοντος

21. ἡ om.

22. τούτων] τούτοις

25. In marg. inter. adscriptum
est πόλλ' ἔτεά τε καὶ οὐκί.
Collatis aliorum codicum scholiis
et Eustathio hoc dicendum fuisse
apparet, vulgatam scripturam esse
πόλλ' ἔτεά τε καὶ οὐκί, Aristarchum
vero legisse πολλά τ' ἔόντα καὶ οὐκί,
quod scholiasta interpretatur τά
τε ταῖς ἀληθείαις ὄντα καὶ μή.

27. ἔτεά ἔχει] ἔτεα (sic) ἔχειν

256. *μεταστρέψεις] γρ. ἀποστρέψεις.

259. ἢ ῥα καὶ ἐν δεινῷ σάκει] οὗτος ἡ Ἀριστάρχου. διαιρετέον τὸ σάκεῖ, καὶ Ἰακὼς τὸ ἔλασσον. καὶ τὸ δινῷ δὲ ἔξω τοῦ ἑ, ἀπὸ τοῦ δινεῖσθαι· “δινωτὴν φορέουσα” (Il. 13, 407).

260. *μύκε] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἥχησε καὶ οὐ διεκόπη.

5

261. *ἀπὸ ἕο] ἔξω ἀνέτεινεν ἑαυτοῦ.

*ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἀπὸ οὗ.

263. *ρέεια] Ἀρίσταρχος ἔξω τοῦ ἑ, ρέα.

265. *δῶρα] ἐν τισιν ἔργα.

266. ἀνδράσι γε θυητοῖς] πρὸς τὴν ἔξης ἀθέτησιν ἄτρωτα γὰρ 10 καὶ ἄθλαστα τὰ ἡφαιστότευκτα.

269. ἀλλὰ δύω μὲν ἔλασσε] ἀθετοῦνται στίχοι δ', ὅτι διεσκευα-
σμένοι εἰσὶν ὑπό τινος τῶν βουλομένων πρόβλημα ποιεῖν. μάχεται δὲ
σαφῶς τοῖς γυνησίοις· ἄτρωτα γὰρ τὰ ἡφαιστότευκτα συνίσταται. ἵνα
δὲ μὴ δοκῇ λύσεως ἡπορηκέναι, καὶ διὰ τοῦτο ἡθετηκέναι, φησὶν ὅτι 15
τῆς χρυσῆς πτυχῆς πρώτης κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν κειμένης νοητέον
τὸ δόρυ τῆς πλείονος ὄρμῆς ἐγκοπὴν εἰληφέναι, διακεκόφθαι μέντοι
τὸ σάκος ἔως τῆς τρίτης πτυχῆς, ὃν τρόπον ἐπὶ τῆς πτυχῆς Μενε-
λάου λέγει “ἢ οἱ πλεῖστον ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ εἴσατο καὶ τῆς” (Il.
4, 138). 20

ἄτρωτων ὑπαρχόντων παρ' Ὁμήρῳ τῶν Ἀχιλλέως ὅπλων, καὶ
ἔξωθεν κατ' ἐνίους τεταγμένης διὰ τὸν πλείονα κόσμον τῆς χρυσῆς
πτυχὸς, οὗτος ἀποδοτέον τὸν λόγον ἀλλὰ μέχρι μὲν δύο πτυχῶν
προηλθεν ἡ τῆς πληγῆς ἐνέργεια, εἶξεν καὶ οίονεὶ συνιζήσεως γενο-
μένης, ἐν δὲ τῇ τρίτῃ ἐπεσχέθη. ἀπορία. πῶς, φασὶν, ἄτρωτον 25
ὑποστησάμενος τὴν ἀσπίδα νῦν τοῦτο λέγει; ἥπτέον οὖν ὅτι ὁ χρυ-
σὸς ὃν μαλθακώτερος χαλκοῦ ἡ σιδήρου ἐνέδωκε τῷ δόρατι καὶ
ἐκοιλάνθη, καὶ ἐγένετο κοιλότης, οὐ τρῶσις.

273. δεύτερος αὖτ' Ἀχιλεύς] ὅτι Ζηνόδοτος μετεποίησεν οὐ-
τως, μελίην ἰθυπτίωνα ἀσπίδα νῦν¹⁵ εὔχαλκον ἀμύμονος 30
Αἰνείαο. οὐκ ἐκ χειρὸς δὲ ἐπέτυχεν ὁ Ἀχιλλεὺς, ὅπερ διὰ τοῦ

2. δινῷ] Sic codex in textu, recte alii δεινῷ. Indignum Aristostacho commentum est δινῷ pro δινῷ dictum esse. Λάντος δεινῷ σάκος est 7, 245, ubi nihil huiusmodi annotatum est. Rursus vero in A aliisque 21, 25 ποταμῷο κατὰ δινῷο ἥρεθρα, ubi recte plerique dēsōno.

15. ἡπορηκέναι Lehrsius Arist.

p. 8] τι εἰρηκέναι

24. εἶξεν] εἶξεν

νύξε σημαίνεται, ἀλλὰ βέβληκε τὸ δόρυ· διὸ καὶ ἔξῆς βέλος αὐτὸ
εἴρηκεν.

276. ἡ δὲ διὰ πρό] κατὰ τὸ ἄνω μέρος τῆς ἀσπίδος διόλου διαπε-
ράσαν τὸ δόρυ ὀπίσω ἐπάγει τοῦ Αἰνείου.

279. *ὅτι σαφῶς συνίστησιν ὅτι βέβληται.

5

280. *τὸν χαλκοῦν καὶ τὸν βύρσινον.

283. ταρβήσας ὁ οἱ ἄγχι πάγχι βέλος] ὅτι βέβληκε τὸ δόρυ ὁ
Ἀχιλλεὺς, οὐ νένυχεν ἐκ χειρὸς, ὥσπερ Ζηνόδοτος πεποίηκεν· τὸ
γάρ ἄγχι παγῆναι οὐκ ἄλλως ἔστιν ἡ ἐκ πρόσεως.

288. ἔνθα κεν] πάντα ἥρτηται ἔως τοῦ “εἰ μὴ ἄρδεξῃ νόησε” 10
(291). διορθωτέον οὖν αὐτὰ ὡς ἐν τῇ Β (261) “εἰ μὴ ἐγώ σε
λαβών.”

289. τό] ἡ τὸ σάκος, ἡ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα τὸ βληθῆναι τὴν κόρυθα
ἢ τὸ σάκος, ἀπέρ οὐκ ἤμελλε βληθέντα ὅλεθρον ἐπάξειν τῷ Ἀχιλλεῖ·
ἰσχυρὰ γάρ ἦσαν.

15

290. *πρὸς τὸ σχῆμα· τὸν δὲ τὴν ψυχὴν ἀφείλετο.

293. *ἄχος μεγαλήτορος Αἰνείαο] ὅτι λείπει ἡ περί, περὶ
Αἰνείου.

298. μὰψ ἔνεκ' ἀλλοτρίων] ὅτι Αἰνείας οὐ συνεπεγράφη τῷ τῶν
Πριαμιδῶν πολέμῳ· διὸ καὶ ὁ Πρίαμος ἵπόπτευεν αὐτὸν, οὐχ ὡς 20
ἔνιοι φασιν, ὅτι ἐπετίθετο τῇ Βασιλείᾳ. Βραχὺν δὲ διασταλτέον ἐπὶ²⁰
τὸ μάψ πρὸς τὸ σαφέστερον.

299. δᾶρα θεοῖσι δίδωσι] ὅτι οὗτως εἶπε θεοῖσι καὶ οὐχ ἡμῖν,
ὡς οὐκ ὧν καὶ αὐτὸς θεός. καὶ ἐν Ὁδυσσείᾳ (I, 66) “πέρι δ’ ἵρα
θεοῖσι.”

25

306. *ἥχθηρε] παρὰ Ἀριστοφάνει ἥχθαιρε.

307. Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει] σημειοῦνταί τινες πρὸς τὴν
ιστορίαν, καὶ ἐπεὶ μεταγράφουσί τινες Αἰνείω γενεὴ πάντεσσιν
ἀνάξει, ὡς προθεσπίζοντος τοῦ ποιητοῦ τὴν Ρωμαίων ἀρχήν. Ἀφρο-
δίτη, χρησμοῦ ἐκπεσόντος ὅτι τῆς τῶν Πριαμιδῶν ἀρχῆς καταλυθείσης 30
οἱ ἀπ' Ἀγγίσου Τρώων Βασιλεύσουσιν, Ἀγγίσῃ ἥδη παρηκμακότι
συνῆλθεν τεκοῦσα δ' Αἰνείαν, καὶ βουλομένη πρόφασιν κατασκευ-

2. εἴρηκε Vill.] ὄρηκε (sic)
5. συνίστησιν Bekk.] παρίστησιν
7, 19, 23. Diple praefixa.
9. πρόσεως] Sic A, non προ-
θέσεως ut Vill.

19. συνεπεγράφη] Sic A, non
συνεγράφη, ut Vill. Participio
συνεπιγραφεῖς utitur Eustathius p.
1285.

άσαι τῆς τῶν Πριαμιδῶν καταλύσεως, Ἀλεξάνδρῳ πόθον Ἐλένης ἐνέβαλε, καὶ μετὰ τὴν ἀρπαγὴν τῷ μὲν δοκεῖν συνεμάχει τοῖς Τρωσὶ, ταῖς δὲ ἀληθείαις παρηγόρει τὴν ἡτταν αὐτῶν, ἵνα μὴ παντελῶς ἀπελπίσαντες ἀποδῶσι τὴν Ἐλένην. ἡ ἱστορία παρὰ Ἀκουσιλάφῳ.

5

308. αἱ διὰ τῶν πόλεων λίπωνται εἰχον ἀντὶ τοῦ γένωνται.

311. ὅτι περισσὸς ὁ κέν, καὶ ἔστι τὸ ἔξης, ἢ ἐρύσεις ἢ αὐτὸν ἐάσεις. ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τὰς τοιαύτας ἀναγγώσεις, ὅτι “πρῶτον μὲν, ἔπειτα δέ κ' αὐτὸς ὄνήσεαι” (Π. 6, 260) “μάλιστα δέ κ' αὐτὸς ἀνέγνω” (Π. 13, 734).

10

322. Πηλείδῃ Ἀχιλῆῃ ἀθετοῦνται στίχοι τρεῖς, ὅτι οὐκ ἐνέσχηται τῇ ἀσπίδι τὸ δόρυ τοῦ Ἀχιλλέως, ἀλλὰ “διὰ πρὸ Πηλίας ἥζεν μελίτη” (276) καὶ “ἐγχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νότου ἐνὶ γαίῃ” (276). πῶς οὖν ὁ Ποσειδῶν ἐκ τῆς ἀσπίδος ἤρυσε τὸ δόρυ;

327. δύναται ἡ ἀπό καὶ ἀναστρέφεσθαι, ἵν' ἦτορ ἀπὸ θεοῦ, καὶ 15 φυλάσσειν τὸν τόνου, ἵν' ἦτορ ἀπορούσας ὅπερ καὶ βέλτιον.

329. Καύκωνες] οἱ μὲν Τρωϊκὸν ἔθνος βάρβαρον, ἄλλοι δὲ Παφλαγοίας, οἱ δὲ τοὺς ἐπίκλην Καυνίους· ἡ δὲ Καῦνος πόλις παράλιος Λυδίας καὶ Καρίας.

331. *καὶ μιν φωνήσας] παρὰ Ζηνοδότῳ καὶ μιν νεικείων, 20 παρὰ Ριανῷ τὸν καὶ νεικείων.

332. ἀτέοντα] ἀφροντιστοῦντα, φρενοβλαβοῦντα· καὶ ἀτίξῳ τὸ μωραίνω.

οὗτος ἐν ἀπάσαις. ἀτέοντα ἀφροντιστοῦντα. Καλλίμαχος “Μουσέων κεινὸς ἀπὸρ ἀτέει.” τὸ ἀτέοντα ὡς γοέοντα· ἔστι γὰρ τῆς 25 πρώτης συγγίας τῶν περισπωμένων.

333. *ἐν ἄλλῳ ἀντί] Ἀχιλλῆος πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι.

334. σεῦ] ὁρθοτονητέον τὴν ἀντωνυμίαν, ὡς ἐκεῖ (Il. 2, 27) “ὅς σεῦ ἀνευθεν ἐών.” ἔστι γὰρ καὶ ἀντιδιασταλτική.

30

346. τῷ δὲ ἐφέηκα] ὅτι βέβληκε τὸ δόρυ ἐπὶ τὸν Αἰνείαν καὶ

7. ἐρύσεις Bekkerus] ἐρύσης 25. Μουσέων κεινὸς Heynius] μου-

11. ἐνέσχηται Bekkerus] ἐνέσχηται σαῖον κείνος

18. παράλιος Bekkerus] πάραλος τῆς addidit Bekkerus.

22, 23. Scholion manus recentioris in marg. scriptum.

ἀτέοντα οὗτος ἐν ἀπάσαις margo 31. In marg. inter. a. m. rec. τῷ
inter. ἐφέηκα.

οὐκ ἐκ χειρὸς ἔτρωσεν, ὡς Ζηνόδοτος γράφει. λέγει γοῦν ῥῆτῶς ἐφέηκα.

356. δέ μοι] ἄμεινον ἐνθάδε ἀπόλυτον λαμβάνειν τὴν ἀντωνυμίαν, τουτέστιν ἐγκλιτικόν.

357. τόσσους δ'] ὁ Ἀσκαλωνίτης προπερισπᾶ, ἐπεὶ, φησὶ, κατὰ 5 δεῖξιν λέγεται καὶ τὸ “τοσσῆσδ’ ὑσμίνης” (359). Ἀρίσταρχος μέντοι καὶ οἱ πλείους παρολκήν ἐξεδέξαντο τοῦ δέ, καὶ ἐπείσθη ταύτῃ τῇ ἀναγνώσει ἡ παράδοσις. οὐκ ἀδόκιμος δὲ καὶ ἡ τοῦ Ἀσκαλωνίτου.

362. στιχός] ὡς τριχός, ἀπ’ εὐθείας τῆς στίξης καὶ γὰρ στίχες λέγει καὶ στίχας. τὸ δὲ εἴμι προπερισπαστέον σημαίνει γὰρ τὸ 10 πορεύομαι.

ἀλλὰ μάλα] πρὸς τὸ σημανόμενον, ὅτι δι’ ὅλης τῆς τάξεως πορεύομαι δι’ ἀνταίας ἀπ’ ἀρχῆς ἔως πέρατος.

371. *τῷ δ’ ἐγώ] ἐν ἄλλῳ τοῦ δ’ ἐγώ.

372. εἰς πυρὶ χειρας] πρὸς τὴν ἐπανάληψιν, ὅτι ἐν Ἰλιάδι συνεχῶς, 15 ἐν δὲ Ὁδυσσείᾳ ἄπαξ.

ποικίλον τὸ διανόημα, καὶ ποιὸν ἐν βραχεῖ νοῦν ἔχον, καὶ διὰ τῆς ἐπαναλήψεως ἐμφαινον ὑπερβολὴν τῆς ἀμφοῦ δυνάμεως, πυρὸς μὲν ὀξύτητα, σιδήρου δὲ καρτερίαν παραλαβόν.

373. *ἔγχε’ αἰειραν] γρ. ἔσταν Ἀχαιῶν.

375. “Εκτορα εἶπε] ὅτι ἐλλείπει ἡ πρός πρόθεσις, πρὸς “Εκτορα. καίτοι παρῆν εἰπεῖν “Εκτορι εἶπεν, ἀλλὰ συνήθως παρέλιπε τὴν πρόθεσιν “καὶ τότ’ ἄρ’ Αἴας εἶπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον” (Il. 17, 237).

378. ὅτι διέσταλκε τὸ βαλεῖν καὶ τὸ τύφαι’ διδασκαλικῶς προσ- 25 θεὶς σχεδόν, οἷον σχέδην, ἐκ τοῦ σύνεγγυς.

384. ὅν] ἐν τισι τῶν φαύλων ἀντιγράφων τόν διὰ τοῦ τ.

385. οὗτως”Τδης διὰ τοῦ δ, τῆς Λυδίας· “Τλη δὲ τῆς Βοιωτίας.

386. *ἰθὺς μεμαῶτα] σημειοῦνται τινες ὅτι εἰς εὐθὺν ὄρμωντα.

387. *πᾶσα] ὅτι ἀντὶ τοῦ ὅλη.

388. *δούπησεν] ὅτι ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος ἀντὶ τοῦ ἀπέθανεν.

2. ἐφέηκα Vill.] ἀφέηκα.

13. δι’ ἀνταίας Vill.] διανταίαν.
διανταίος vel διανταίος Friedl.

17. *ποικίλον] ἄγκυλον

22. παρέλιπε Bekkerus] παρέ-
λειπε

28. οὗτως] ὅτι Cobetus.

29. *εὐθὺν] εὐθὺς

31. * παρακολουθοῦντος] ἀκολου-
θοῦντος

* ἀντὶ τοῦ] om.

389. κεῖσαι, 'Οτρυνδείδη] ὅτι ὁ Ἀχιλλεὺς γινώσκων αὐτὸν ἐξ ὀνόματος καλεῖ.

390. ἔνθα δέ τοι θάνατος] ἐν ἐστι τὸ ἐνθάδε, ὡς καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης. ἔστι γὰρ δεικτικὸν τῆς ἐν τόπῳ σχέσεως, ὥσπερ καὶ τὸ "ἐνθάδε κ' αὐθὶ μένων" (Od. 5, 208), ὥστε πρὸ τῆς δὲ συλλαβῆς 5 ἡ ὅξεια.

391. Γυγαίη] οὗτος ἐν Λυδίᾳ λίμνη καλούμενη Γυγαίη, ὡς απὸ Γύγου τοῦ Κανδαύλου, ὃν πρῶτον φασι βασιλεῦσαι Λυδῶν, ἢ απὸ τινος ἐγχωρίου ἥρωος, Γύγου καλούμενου.

395. *Δημολέόντα] οὗτος Ἀρίσταρχος. τινὲς δὲ Δηϊλέόντα. 10

396. ἐσθλὸν ἀλεξητῆρα] ἐκ τῶν τριῶν λέξεων ἐν σημαίνει, ἐν πολέμῳ ἀγαθόν. θετέον οὖν ἐπ' αὐτὸν τὴν συναφὴν σύνδυο τῆς τε πρώτης καὶ δευτέρας καὶ τρίτης λέξεως. δύναται δὲ καὶ τὸ ἐσθλόν καθ' ἑαυτὸν εἶναι.

401. *ἀἰξαντα] γρ. ἀΐσσοντα.

15

404. *πρὸς τὴν ἐπανάληψιν τοῦ ἥρυνγεν.

'Ελικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα] τὸν Ποσειδῶνα, ὡς ὅτι ἐν 'Ελικῶνι ὅρει τῆς Βοιωτίας τιμᾶται, ἢ ἐν 'Ελίκῃ μᾶλλον οὖν παρὰ τὸν ἐν 'Ελίκῃ, ὅτι 'Ελικὼν μὲν Βοιωτίας ὄρος, 'Ελίκη δὲ νῆσος τῆς Ἀχαΐας, ἱερὰ Ποσειδῶνος. ἡ δὲ ιστορία αὕτη. Νηλεὺς δὲ Κόδρου χρησμὸν 20 λαβὼν ἀποικίαν ἔστειλεν εἰς Μίλητον καὶ τὴν Καρίαν ἐξ 'Αθηνῶν καὶ τῆς Ἀχαιϊκῆς 'Ελίκης. παραγενόμενος δὲ εἰς τὴν Καρίαν ἱερὸν Ποσειδῶνος ἰδρύσατο, καὶ ἀπὸ τοῦ ἐν 'Ελίκῃ τεμένους 'Ελικώνιον προστηγόρευεν. δοκεῖ δ' ἐπάν θύωσι [τὸν θεὸν] βοησάντων μὲν τῶν βωῶν προσδέχεσθαι τὸ θεῖον τὴν θυσίαν· σιγῶντα δὲ λυποῦνται, μηνίειν 25 νομίζοντες. ἡ ιστορία παρὰ Κλειτοφῶντι.

406. ἐρυγόντα] ὡς φαγόντα· ἔστι γὰρ δευτέρου ἀορίστου, καὶ ὡς ἐφυγε φυγόντα, οὗτος ἥρυνγεν ἐρυγόντα.

414. *οὗτος κατὰ γενικὴν παραΐσσοντος.

415. χρύσειοι σύνεχον] ὅτι κατὰ τὴν τοῦ ζώματος ἐπιβολὴν πρὸς 30 τὸν στατὸν θώρακα διπλοῦς ἦν ὁ θώρακς.

419. περισπαστέον τὴν οἴ. ἔστι γὰρ πρὸς ἑαυτόν.

24. τὸν θέον seclusit Muellerus. Milesiacorum scriptor memoratur τῶν addidit Bekkerus.

26. Κλειτοφῶντι] Κλείτρον Mueller. 31. διπλοῦς Lehrsius Arist. p. Fragm. Hist. vol. 4 p. 368. non 122] καὶ διπλοῦς alio argumento quam quod Κλείτος

424. ἀνέπαλτο] ἀνεπήδησεν, ἀνήλατο. πῶς δὲ, φησὶ, τὸν Αἰνείαν οὐκ Ἀπόλλων ρύεται, ἀλλὰ Ποσειδῶν; ψεῦδος ὁ ποιητὴς πάνυ ἐνδείκνυται ως ἡ ἄλλη περὶ θεοὺς εὐσέβεια δυσωποῦσα ἡ καὶ τοὺς δι' ἔχθρας ὄντας.

426. *'Αρίσταρχος οὐδ' ἂν ἔτι δήν, διὰ τοῦ ἄν.

5

426. χειρότερος] χέρειος, χερειότερος, συγκοπὴ καὶ πλεονασμὸς χειρότερος.

437. ὅξεν πάροιθεν] συναφὴ ἐπὶ τὰς τελευταίας δύο λέξεις· ἐν γὰρ ἐξ ἀμφοτέρων δηλοῦται, τὸ ὥξιμψην κατὰ τὸ ἔμπροσθεν μέρος.

439. *ἐπὶ τὸ πνοιῇ βραχὺ διασταλτέον πρὸς τὸ σαφέστερον. 10

440. ἵκα μάλα ψύξασα] ὅτι ψύξασα, φυσήσασα τῷ ἑαυτῆς πνεύματι ἀπέστρεψε τὸ δόρυ.

443. τὸν δ' ἐξήρπαξεν Ἀπόλλων] πιθανῶς ἀναρτᾶ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν ἀκροατῶν, εἰς τέλος τῶν ποιήσεων ἑαυτῷ ταμιευόμενος τὴν σφαγὴν Ἐκτορος. πρὸς δὲ τὸ ἀπίστον βοηθείᾳ χρῆται, ὥσπερ ἀπόλος 15 γούμενος διὰ τοῦ ῥεῖα μάλ.

447. ἐν ἄλλοις ὁ στίχος οὗτος οὐ κεῖται.

451. *ὅτι ἀντὶ τοῦ φέοικας εὑχεσθαι παραγινόμενος εἰς πόλεμον.

452. περισπαστέον τὸν ἦ. ἔστι γὰρ βεβαιωτικὸς, ἵσος τῷ δῆ. τὸ δὲ ἀνώ βαρυτόνως ἀναγνωστέον ἔστι γὰρ ἐνεστὼς ἀντὶ μέλ- 20 λογτος.

454. νῦν δ' ἄλλους Τρώων] πρὸς τὸ σχῆμα, ὅτι ἴδιως πληθυντικῷ ἐνικὸν ἐπήνεγκεν, ὃν κε κιχείω.

*νῦν δ' ἄλλους Τρώων] γρ. νῦν δ' αὖ τοὺς ἄλλους.

461. *βραχὺ διασταλτέον εἰς τὸ ἐφορμηθείς.

25

462. *ὅτι πάλιν ἀντιδιέστειλεν.

463. Τρῶα δ' Ἀλαστορίδην] ἦτοι κομματικῶς εἶπεν, ως ἔθος πολλάκις τοῖς ποιηταῖς· ἡ τὸ ἐξῆς ἔστι, Τρῶα δ' Ἀλαστορίδην φασγάνῳ οὕτα καθ' ἥπαρ. ταῦτα δὲ ἐν παρεκβάσει εἰπὼν ἐπαναλαμβάνει διὰ τοῦ “ὅ δὲ φασγάνῳ,” ως εἴωθεν. οὕτω δὲ ἔσται τὰ λοιπὰ 30 διὰ μέσου. ἡ κοινὸν ἄνωθεν τὸ ἔτυψε ἀπὸ τοῦ “τὸν δὲ σχεδὸν ἄστροι τύψας.”

I. πῶς δὲ—] Simile scholion in recentiore cum signo quo indicatur aliis codicibus legitur ad v. 291, ad quem versum pertineat annotatione ubi ἡ μεγάλη pro ἡ ἀλλη ετ τυχά-
νει additum est post δυσωποῦσα. 29. ταῦτα] πολλὰ Friedl.

17. Haec in marg. ext. a manu

464. ἡ εὗ ἀντωνυμία ἐν τῇ συντάξει ἐνέκλινε τὸν τόνον· ἔστι γὰρ ἀπόλυτος. οὐχ ὃν τρόπον δὲ οἰεται ὁ Ἀσκαλωνίτης τὸ πῶς πάντως δέκυτενηθήσεται, ἐπεὶ ἥδη ἐμελέτησε καὶ ἄλλων ἐγκλιτικῶν ἐπιφερομένων τὸ πῶς καὶ τὸ πῶς τοῦτο μὴ πάσχειν· “οὔπως ἔστ”, ‘Αγέλας διοτρεφές” (Od. 22, 136)· “μῆπως με προΐδων” (Od. 4, 396)· 5 “μῆπω μὲν ἐς θρόνον ἵζε, διοτρεφές” (Il. 24, 553)· “οὔπω μίν φασι φαγέμεν” (Od. 16, 143). οὔτως οὖν καὶ τὸ “εἴ πως εὐ πεφίδοιτο” οὐκ ἀναγκαστικὴν ἔξει τὴν ἐπὶ τοῦ πως δέξεῖαν. ὁ μέντοι Ἀρίσταρχος γενόμενος κατὰ ταύτην τὴν προσῳδίαν τοῦτο μόνον ἀπεφήνατο, ἐγκλινούστα δεῖν τῷ τόνῳ καὶ δασύνοντα λέγειν τὴν τρίτην συλλαβῆν· ση- 10 μαίνει γὰρ εἴ πως αὐτοῦ· διὸ καὶ ἡ διπλῆ.

467. *οὐ γάρ τι] γρ. οὐ γάρ τις καὶ οὐ γάρ ἔτι.

γλυκύθυμος] ὅτι οὐκ ἀνειμένος τῷ θυμῷ καὶ ἡπιόφρων, ἀλλ’ ἐκ τοῦ ἐναντίου σκληρὸς καὶ χαλεπός.

470. ὄλισθεν] ὄλισθηρά γάρ ἡ φύσις τοῦ ἥπατος· αἵμορραγία δὲ 15 πολλὴ γέγονε δύο μεγίστων ἀγγείων διηρημένων, τοῦ ἥπατος καὶ τῆς κοιλίας.

471. κόλπου ἐνέπλησεν] ἐνέπρησεν Φιλόξενος καὶ Ἀρίσταρχος. περὶ δὲ τῆς γραφῆς Ἀρίσταρχος ἐν ὑπομνήματι φησιν οὕτως· τὸ αἷμα ἀπὸ τοῦ ἥματος ἐκρούνεται χυῦση καὶ τὸν τοῦ χιτῶνος κόλπου 20 ἐνεφύσησεν.

473. *παρ’ οὖς] γρ. καὶ κατ’ οὖς.

478. ξυνέχουσι τένοντες] ὅτι πάντα τὰ τεταμένα νεῦρα τένοντας Ομηρος λέγει.

484. *οὔτως Πείρεω, ὡς ἀπ’ εὐθείας τῆς Πείρεως. 25

ὅτι Ζηνόδοτος γράφει Πειρέως νιόν, ἄμετρον ποιῶν τὸν στίχον καὶ παράλογον. ἔστι γὰρ Πείρεως τὸ ὄνομα (Il. 2, 844). νῦν δὲ ἐσχημάτικεν ἀπὸ τοῦ Πείρεως, ὡς Μενέλεω. ἄδηλον δὲ εἰ τοῦ Θρακῶν ἥγουμένου ἡ ἔτερον τινὸς ὀμωνύμου.

485. Ρίγμον] ὡς ὄρμον, εἰς ἴδιότητα· τὰ γὰρ εἰς γῆμος λήγοντα 30

3. ἄλλων ἐγκλιτικῶν Bekkerus] deleto. Error ortus ex compendio ἀρίσταρ.

18. Margo inter. Ἀρίσταρχος ἐνέ- ὑπομνήματι Bekkerus in Indice πρησεν. p. 819] ποιήματι

19. Ἀρίσταρχος Lehrsius Arist. 26. Πειρέως Duentzer. Zenod. p. 21] ἀρίσταρχου, priore accentu p. 53] πείρεως

πάντα ὡξύνετο, ἀγμός ψυγμός λυγμός. δοκεῖ δὲ τὸ ὅγμος ἀντικεῖσθαι.

486. *ἐν πνεύμονι] ἐν ἄλλῳ ἐν νηδύῃ χαλκός.

496. *έϋκτιμένῃ] γρ: ἔϋτροχάλῳ ἐν ἀλώῃ.

497. ὑπό] οὐκ ἀναστρεπτέον τὴν πρόθεσιν· ἔχει γὰρ σύνταξιν 5 πρὸς τὴν ἐπιφερομένην δοτικὴν τὴν ποσσίν, ὅμοιώς τῷ “ὦς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσαλος ὥρντ’ ἀελλής” (Il. 3, 13).

503. λύθρῳ] λύθρος ὁ ἐκ πολεμικῆς ἐνεργείας μολυσμὸς, ἢ τὸ μετὰ κονιορτοῦ καὶ ἴδρωτος ἀνθρώπειον αἷμα.

Παράκειται τὰ Ἀριστονίκου σημεῖα καὶ τὰ Διδύμου περὶ τῆς 10 Ἀρισταρχείου διορθώσεως, τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰλιακῆς προσῳδίας Ἡρωδιανοῦ καὶ ἐκ τῶν Νικάνορος περὶ στιγμῆς.

ΕΙΣ ΤΗΝ Φ.

1. πόρον] ἦτοι τὸν ποταμὸν, περιφραστικῶς, ἢ τὸ διαβατὸν αὐτοῦ μέρος, καθ’ ὃ διαπορεύονται αὐτόν. διὰ τί δὲ πάντων τῶν ποταμῶν 15 ἐξ Ὁκεανοῦ ρέοντων μόνον τὸν Ξάνθον ὁ ποιητής φησιν “ὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς;” πῶς οὖν, φησὶ, καὶ Ὁκεανοῦ καὶ Διὸς παῖς; ῥητέον οὖν ὅτι εἰκότως ἀν καὶ Διὸς καλοῖτο παῖς, εἴγε οἱ ὅμιλοι μὲν ἐκ Διὸς, ὅμιλοι δὲ οὗτος αὐξέται. φέρεται δὲ καὶ ἄλλη τις ἱστορία, ὅτι ὁ Ἡρακλῆς ποτὲ δίψει κατασχεθεὶς ηὗξατο τῷ πατρὶ Διὶ ἐπι- 20 δεῖξαι αὐτῷ νᾶμα, ὁ δὲ μὴ θέλων αὐτὸν τρύχεσθαι, ρίψας κεραυνὸν, ἀνέῳκε μικρὰν λιβάδα, ἦν θεασάμενος ὁ Ἡρακλῆς, καὶ σκάψας εἰς τὸ πλουσιαίτερον μετεισφέρεσθαι, μετωνόμασε Σκάμανδρον, οἵονεὶ Κάμανδρου γενόμενον καμάτου ἑαυτῷ παραίτιον ὅθεν εἰκότως ὁ ποιητής τὴν ἐκείνου γένεσιν προσῆψε τῷ Διὶ. Ξάνθος δὲ προσηγο- 25 ρεύθη ἀφ’ οὗ περὶ τοῦ κάλλους ἐκρίνοντο Ἡρα Ἀθηνᾶ Ἀφροδίτη, ὅτι ἐν αὐτῷ λουσάμεναι ἔανθας ἔσχον τὰς κόμας.

πόρον] τὸν πορευτὸν αὐτοῦ τόπον “καὶ Θρύνον Ἀλφειοῖο πόρον” (Il. 2, 592). οἱ δὲ τὸν ρῶν. οἱ δὲ πόρον Ξάνθου κατὰ περίφρασιν τὸν Ξάνθον. Ἀριστοφάνης γράφει ρόον.

30.

2. ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἀθάνατον, ἵνα μὴ ὁ Ζεὺς ἀθάνατος

11. καὶ ἐκ] ἐκ om.

22. *λιβάδα] λαβίδα

18. *οὖν] om.

24. *ἔαντρῷ] ἔαντοῦ

20. *δ] om.

λέγηται, ἀλλ' ὁ Ξάνθος. καὶ ἐν ἄλλοις δὲ εἴρηται “νῖὸς Σπερχειοῖο, ὃν ἀθανάτος τέκετο Ζεῦς” (Π. 2, 741). καὶ καθόλου “ἀθανάτοισι θεοῖσι.”

4. **ἥπερ Ἀχαιοῖ*] γρ. *ἥπερ οἱ ἄλλοι*.

5. *ἐμαίνετο*] τοῦτο ἀν τις σημειώσαυτο πρὸς τὸ “τινάσσετο μαι- 5 νομένοιο” (Π. 15, 609)· γράφουσι γάρ τινες μαρναμένοιο.

11. *ἔννεον*] ἔνιαι τῶν κατὰ πόλεις νήχοντ' ἔνθα καὶ ἔνθα. τὸ δὲ ἔνθα καὶ ἔνθα ἑκατέραις δύναται προσδιδόσθαι.

**περὶ δίνας*] γρ. κατὰ δίνας.

12. *ἀκρίδες*] παρὰ τὸ κράν, ὅ ἐστιν ἐσθίειν “ὅς αἰζηῶν ἔκραε 10 κηδεμόνας.” ἡ παρὰ τὸ ἀκρίζειν, ὅ ἐστι τὰ ἄκρα ἐσθίειν.

14. *ψιλῶς τὸ ὅρμενον* παρὰ γάρ τὸ ὅρω κέκλιται ψιλούμενον καὶ βαρυνόμενον. καὶ ἡτοι ἐκ τοῦ ὥρμενον ἐστὶ, παρφημένον σημαίνοντος, καὶ ἔπαθε συστολὴν καὶ ἀναδρομὴν τοῦ τόνου, ἡ καὶ ἐκ τοῦ ὥρμενον συνεκόπη.

15

16. *κελάδῶν*] βαρυτονητέον τὴν μετοχήν· κελάδοντος γάρ ἡ γενικὴ, καὶ ἡ αἰτιατικὴ κελάδοντα “πὰρ ποταμὸν κελάδοντα” (Π. 18, 576), οὐ κελαδοῦντα. περὶ δὲ τοῦ ὅξυνεσθαι τὸ ἐπιμίξ εἴπομεν ἡδη πολλάκις.

17. *αὐτὰρ ὁ διογενῆς*] ὅτι ἀποτίθεται μὲν τὸ δόρυ ρήτως, ἀνα- 20 λαμβάνει δὲ οὐ κατὰ τὸ ρήτὸν, ἀλλ' ὑστερον (67) αὐτῷ φαίνεται χρώμενος. ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸς Ζηνόδοτον, ἀγνοοῦντα ὅτι πολλὰ δεῖ προσδέχεσθαι κατὰ τὸ σιωπώμενον ἐνεργούμενα.

18. *κεκλιμένον μυρίκησιν, ὁ δὲ ἐσθορε]* γρ. καὶ ἔνθορε. ἐν ἐνίαις δὲ αἵψις ἐσθορούσεν. 25

31. *τοὺς αὐτοὶ φορέεσκον*] ὅτι στρεπτοὺς χιτῶνας τοὺς μηστούς ὑποδύντας γάρ εἶχον ὑπὸ τοὺς στατοὺς μαλάγματος ἔνεκα “αἷμα δὲ ἀνηκόντιζε διὰ στρεπτοῦ χιτῶνος” (Π. 5, 113).

33. **δαιζέμεναι*] γρ. κατακτάμεναι.

πρὸς τὴν ἐναλλαγὴν τοῦ χρόνου, ὅτι ἀντὶ τοῦ δαιξας προθυμούμενος 30 κατὰ τὸ συντελικόν.

1. *Σπερχειοῖο*] Immo Πειριθόοιο. Confudit cum 16, 174, ubi legitur νῖὸς Σπερχειοῖο, διπτέρεος ποταμοῖο.

grammaticis, κοῖτον, ὃς αἰζηῶν ἔγραε κηδεμόνας: v. Schneider. ad fr. 200

p. 449.

10. *ὅς αἰζηῶν —*] Fragmentum Callimachi ex aliis emendandum

13. **ὥρμενον*] ὥρμενον

36. ὅτι ἀλωὴν τὴν δευδροφόρον γῆν νῦν λέγει· ἐπιφέρει γὰρ “ὅ δὲ ἔρινεόν.”

37, 38. ἔρινεὸν δέξει χαλκῷ τάμνε νέους ὄρπηκας] ὅτι πτῶσις ἥλλακται, ἀντὶ τοῦ ἔρινεοῦ νέους ὄρπηκας. καὶ ἐν Ὁδυσσείᾳ “ὅ δὲ ἄρ’ οἰνοχόον βάλε χεῖρα” (Od. 18, 396) ἀντὶ τοῦ οἰνοχόου. ἔστι δὲ 5 ἡ φράσις συνήθης αὐτῷ.

ὅ Ασκαλωνίτης ἐνθάδε γενούμενος ἀξιοῦ ψιλοῦσθαι τοὺς ὄρπηκας, ἐπεὶ, φησὶ, παρὰ τὸ ὄρούειν ἐγένετο, ἐπιλαθόμενος ἐαυτοῦ· ἐν γὰρ ταῖς Ὁδυσσειακαῖς προσῳδίαις φησὶν, ὅσα ὀνοματικῶς σχηματίζεται ἀπὸ ψιλῶν ρήματων, ταῦτα δασυνθήσεται, ὡς ἀπὸ τοῦ ὄρούειν ὄρπηξ. 10 γελοῖον δὲ τὸ τοιοῦτον. ἀμεινον οὖν ἔστιν ἐκεῖνο λέγειν, ὡς ἐπεὶ τὸ αὐτὸν τὸ ἔκαταλήγοντα εἰς τὸ ἄρπηξ ἐπομένου τοῦ πατέρα δασύνεσθαι ἥθελεν, ὡς ἔχει τὸ ἄρπηξ ἄρπαζω ἄρπαλέος ἐρπετόν ἐρπύζω ἄρπυια, καὶ τὸ ὄρπηξ τούτοις συνεξομοιοῦντές τινες ἥθελησαν δασύνειν, οἷς οὐκ ἐπείσθη ἡ παράδοσις, ἀλλὰ τῇ ἐτυμολογίᾳ· παρὰ γὰρ τὸ ὄρω ἐν 15 πλεονασμῷ φησὶ τοῦ πατέρα γεγενῆσθαι τὸ ὄνομα.

38. εἰ διαστείλαιμεν βραχὺν ἐπὶ τὸ τάμνε, γένοιτ’ ἀν εὐλογώτερον τὸ σχῆμα, ὡς πρὸς τὸ σημαινόμενον ἀπητηκότος αὐτοῦ.

40. *καὶ τότε μέν μιν Λῆμνον ἔυκτιμένην ἐπέρασεν] ὅτι ἐλλείπει 20 ἡ εἰς, εἰς Λῆμνον.

42. τὸ ἔξῆς ἔστιν, ἐλύσατο Ἰμβριος Ἡετίων· διὰ μέσου δὲ τὸ πολλὰ δὲ ἔδωκεν.

49. τὸ ἔξῆς ἔστι, τὸν δὲ ὡς οὖν ἐνόησεν, ὀχθήσας δὲ ἄρα εἶπεν· τὰ δὲ λοιπὰ ὡς διὰ μέσου διορθωτέον.

55. ἢ μάλα δῆ] ταῦτα ἀπ’ ἄλλης ἀρχῆς ἀναγνωστέον. διὸ καὶ 25 τὸν ἢ περισπαστέον, ὡς ἐκεῖ “ἢ μάλα δή τινα Κύπρις” (Il. 5, 422) “ἢ μάλα δή τέθηκεν” (Il. 18, 12). δύναται δὲ καὶ τοῖς ἄνω συ-ἀπτεσθαι, βαρυνομένου τοῦ συνδέσμου, ἵν’ ἢ ὁ λόγος, μέγα δὴ τοῦτο καὶ θαυμαστὸν, εἰ οἱ Τρῷες ἔξ “Αἰδουν ἀναστήσονται οὓς ἀνεῖλον.

57. ὑπὸ] ἔφαμεν, ἐὰν πρόθεσις ἀντὶ ἐτέρας προθέσεως κέηται, 30 μὴ γίνεσθαι ἀναστροφὴν, ὕσπερ καὶ ἐνθάδε.

58. *πεπερημένος] εἰς τὸ πέρας πεπραμένος.

62. *ἐκ πλήρους τὸν καὶ σύνδεσμον Ἀρίσταρχος.

67. *ἥτοι ὁ μὲν δόρυ] ὅτι ὅπως ἀνείλετο ρήτως οὐκ εἶπεν.

13. ἄρπυια] ἄρπυια

30. ἔφαμεν] ἔφαμεν ὅτι

24. ὡς addidit Friedl.

34. ὅτι addidit Cobetus. Conf.

29. εἰ οἱ Friedl.] εἴπω εἰ οἱ

schol. ad v. 17.

73. καί μιν φωνήσας] τοῦτον προστιθέσι τινες, οὐ φερόμενον ἐν ταις Ἀριστάρχου. ἐν δέ τισι καὶ ρὸς ὀλοφυρόμενος.

* γρ. καί μιν λισσόμενος.

75. ἀντί τοί εἰμ' ἵκεταο] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἵσος ἵκετη εἰμί: “ἀντὶ κασιγνήτου ξεῖνος” (Od. 8, 546) ἀντὶ τοῦ ἵσος κασιγνήτῳ. 5

76. πὰρ γὰρ σοὶ πρώτῳ πασάμην] τὸ λέγειν ὅτι οἱ βάρβαροι ἄλφιτα οὐκ ἥσθιον, ἀλλ’ ἄρτους κριθίνους, ψεῦδος· ἥσθιε γὰρ ὡς ἀν βασιλέως ὧν νιὸς, καὶ οὐδαμοῦ τοῦτο ὁ ποιητὴς ἐπεσημήνατο. ἡ δὲ λύσις, ὅτι παρ’ Ἑλλησι πρώτῳ καὶ ξένῳ τῷ Ἀχιλλεῖ ἐγεγόνει.

78. *καὶ μ’ ἐπέρασσας] ἐν ἄλλῳ καὶ με πέρασσας. 10

80. *λύμην τρὶς τόσσα πορῶν] λυτρωθείην, ἀν τριπλάσια διδῷ σοι.

83. *μέλλω] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἔοικα ἀπεχθάνεσθαι.

84. *Ἀρίσταρχος Ἰακὼς δῶκε.

86. *ὅτι τοὺς Λέλεγας ἐν καταλόγῳ παρῆκεν, καὶ πρὸς τὴν ἐπανάληψιν τοῦ ὄνόματος. 15

* ἔνια τῶν κατὰ πόλεις ἄνασσε.

88. *ἐν τῇ Μασσαλιωτικῇ πολλῶν τε καὶ ἄλλων.

92. *μοι] ἄμεινον ἀπολύτως ἀναγινώσκειν· πρὸς γὰρ τίνα ἡ διαστολή;

* ἐν ἄλλῳ κακὸν ἔσσεαι.

95. μή με κτενί] ὅτι Ζηνοδότος γράφει ἐπεὶ οὐκ ἰογάστριος, παρόστον ἐν ἄλλοις ἔφη, “ἵης ἐκ τηδύος” (Π. 24, 496). ἵα δέ ἐστιν ἡ μία· καὶ οὐ τίθησιν “Ομηρος τὸ μία ἐπὶ τοῦ ὄμοῦ, οὐδὲ κατὰ σύνθετον ἐκφέρει: “τῆς μὲν ἵης στιχὸς ἥρχεν” (Π. 16, 173).

101. *ἐν ἄλλῳ τόφρᾳ δέ μοι. 25

τόφρᾳ τί μοι πεφιδέσθαι] παροξυτομητέον ὄμοιώς τῷ “εὖ δ’ οἴκαδ’ ἵκεσθαι” (Il. 1, 19). ἔστι γὰρ μέσος δεύτερος ἀόριστος.

102. *ἡδὸς ἐπέρασα] ἐν ἄλλῳ ἡδὲ πέρασσα.

105. *καὶ πάντων] γρ. καὶ συμπάντων.

106. *τὸ ὑγιὲς συνάπτειν τῆς ἀντωνυμίας μέχρι, ἵν’ ἣ ἐν σχή- 30 ματι, ἀλλ’ ὡς φίλε καὶ σὺ ἀπόθανε, εἰρωνείας νουμένης. εἴτα ἀφ’ ἐτέρας ἀρχῆς τιὴν ὀλοφύρει.

* οὗτως διὰ τοῦ ὃ ἄπασαι οὗτως.

3. γρ. καὶ μιν λισσόμενος] Sic βροτος.
in marg. interiore: in exteriore
καὶ μιν λισσόμενος, sime γρ.

6. λέγειν] *λέγειν καθάπερ Στησίμ-

10. Conf. schol. ad v. 102.

33. διὰ τοῦ ὅ] Alii igitur αὗτως

110. *ἀλλ' ἔπι μοι] λείπει τὸ ἐστί.

'Αρίσταρχός φησι τὴν ἐπί ἀναστρέψαι, ἵνα σημαίνῃ τὸ ἐπεστιν, ὅμοίως τῷ “σοὶ δὲ ἔπι μὲν μορφὴ ἐπέσων” (Od. 11, 367). οἱ δὲ ἐφύλαξαν τὸν τόνον, τῇ ἐμοὶ ἀντωνυμίᾳ συντάσσοντες αὐτὴν, ὥστε τὸ ἔξῆς εἶναι ἀλλὰ καὶ ἐπ’ ἐμοῖς καὶ οὕτως ἔχει τὰ τῆς ἀναγνώσεως. 5 στικτέον δὲ κατὰ τὸ τέλος τοῦ στίχου, ώς καὶ τοῖς περὶ Ἀρίσταρχον ἐδόκει· λείπει γὰρ τὸ ἐστί ρῆμα. τὸ δὲ ἔξῆς ἀφ’ ἑτέρας ἀρχῆς, ἔσσεται ή ἡ ἡώς ή δείλη ή μέσον ἥμαρ. ἔσται δὲ ὁ λόγος τοιοῦτος· ἔσται τις ὄρθρος ή καὶ μεσημβρία ή καὶ δειλήνη ὥρα, καθ’ ἣν κάμε τις ἀνέλη. οὕτως δὲ χωρὶς τοῦ σ γραπτέον, ώς καὶ Διδύμῳ δοκεῖ ἐν τῇ 10 διορθώσει.

111. ἡώς] ὅτι ὅλην τὴν ἡμέραν εἰς τρία διαιρεῖ, ἡῶ τὴν πρωΐαν, μεσημβρίαν πᾶν τὸ μέσον τῆς ἡμέρας, δείλην, ὅτε ἐνδεῖ ή τοῦ ἡλίου ἔλη, τουτέστιν ή αὐγὴ, ὥσπερ καὶ τὴν νύκτα εἰς τρία, ἐσπέραν, ἀμολγὸν, ἔψαν.

15

*Ἀρίσταρχος χωρὶς τοῦ σ, δείλη.

115. ἔζετο χείρε πετάσσας] ἀπογνοὺς καν τὸν σύντομον αἴρεῖται θάνατον.

121. *πτερόεντ' ἀγόρευε] γρ. ἔπεια πτερόεντα προσηνδα.

122. τὸ ἐνταυθοῦ περισπαστέον· ἔστι γὰρ ἀπὸ τοῦ ἐνταῦθα Ἀτ- 20 τικοῦ. οἱ δὲ ἐνταυθοῖ ἥσο· δασυντέον δὲ τὸ ἥσο. φέρεται δὲ καὶ ἡ κεῖσο· γραφή.

*διχῶς, κεῖσο καὶ ἥσο.

*οὕτως διὰ τοῦ ὑ, ὠτειλήν, ἄπασαι.

123. ἀκηδέες] ώς εὐσεβεῖς, ἵνα αὐτοὶ οἱ ἰχθύες ἔχωσι τὸ ἐπί- 25 θετον, τουτέστι μηδεμίαν φροντίδα ἔχοντες.

125. ὅτι τὸ εἴσω ἴσοδιναμεῖ τῷ εἰς, ἀντὶ τοῦ εἰς ἀλός.

126. πρὸς τὸ σημανόμενον. Φιλητᾶς γὰρ καὶ Καλλίστρατος γράφουσι φρῖχ’ ὑπαλύξει, λέγοντες ὅτι οἱ πίονες τῶν ἰχθύων καὶ εὐτροφοὶ τὸ ψῦχος ὑπομένουσι καὶ οὐ φθείρονται. ὁ δὲ ποιητὴς 30 οὐδέποτε φρίκην τὸ ψῦχος εἴρηκεν, ἀλλὰ τὸ ἐκ γαλήνης πρῶτον ἐξορθούμενον κῦμα, ὅμωνύμως δὲ τούτῳ καὶ τὸν ἄνεμον τὸν οίονει ἐπιστίζοντα τὴν θάλασσαν· “οἷη δὲ Ζεφύρῳ ἔχεινάτο πόντον ἔπι φρίξ”

2. φησι] φασὶ

9. κάμε Bekkerus]

3. σοι] σῷ

14. ἔλη] εἴλη Cobetus.

8. δείλη] δείλης

(Il. 7, 63) καὶ “ώς δ” ὑπὸ φρικὸς Βορέης” (Il. 23, 692). [ήμεις δὲ λέγομεν ψῦχος κρύος καὶ πάχυνη.] ἔστιν οὖν τὸ λεγόμενον, μέλαιναν φρῖχ’ ὑπαίξει. τὸ μέλαν κῦμα ὑποτροχάσεται ἵχθὺς, δὲς φάγοις ἀν τοῦ Λυκάονος τὸν δημὸν, πλοάζοντος καὶ ἐξ ἐπιπολῆς φερομένου τοῦ νεκροῦ τὸ γὰρ ὃς κε φάγησι, δὲς φάγοις ἄν. καὶ ἐν Ὁδυσσείᾳ 5 (I, 396) “τῶν κέν τις τόδ’ ἔχησι,” δὲς ἔχοις ἄν.

μέλαιναν φρῖχ’ ὑπαίξει] οὗτως ὑπαίξει Ἀρίσταρχος. τὸ γὰρ λεγόμενον εἶναι βούλεται τοιοῦτο· τῶν ἵχθύων τις κατὰ τὸ κῦμα θρώσκων, τουτέστι κολυμβῶν, ὑπὸ τὴν φρίκα αἴξει, δὲς φάγοις ἀν τοῦ Λυκάονος τὸ λίπος· δεῖ γὰρ τὸν μέλλοντα ἵχθὺν φερομένου τινὸς το γεύεσθαι ἄνω μετέωρον ὑπὸ τὴν φρίκα τῆς θαλάσσης ἐλθεῖν. παρὰ δὲ Ἀρίστοφάνει ἐγέγραπτο διὰ τοῦ ὥς κε φάγησι.

* οὗτος Ἀρίσταρχος, ἄλλοι δὲ ὑπαλύξει.

127. * ὃς κε φάγησι] ὅτι ἀντὶ τοῦ ὃς φάγοις ἄν.

128. * ὅτι θηλυκῶς τὴν Ἰλιον.

15

130. οὐδὲ ὑμῖν ποταμός περ] Ἀρίσταρχος διὰ τῶν ὑπομνημάτων Ἀριστοφάνη φησὶ στίχους ἐξ ἡθετηγέναι ώς παρεμβληθέντας ὑπὸ τῶν ἀπορούντων διὰ τί ὁ ποταμὸς ὀργίζεται, καίτοι σαφῶς αὐτοῦ λέγοντος τὴν αἰτίαν· “Ξάνθος, ἐπεὶ κεχόλωτο δαικταμένων αἰχῆσσον, οὐς Ἀχιλεὺς ἐδάιξε κατὰ ρόον οὐδὲ ἐλέαιρεν” (146)· καὶ τὸ δῆθα ώς οὐχ Ὁμηρικῶς κείμενον αἰτιῶνται. μήποτε μέντοι καὶ ὁ Ἀρίσταρχος συγκατέθετο τῇ ἀθετήσει, μηδὲν ἀντειπὼν τῷ Ἀρίστοφάνει.

131. * ὅτι τὸ δηθά ἀντὶ τοῦ πολλάκις.

‘Ἀρίσταρχος πολέας’ ἔνιοι δὲ πολεῖς. ἡθέτει δὲ αὐτοὺς Ἀρι- 25 στοφάνης.

141. Πηλεγόνος] ώς Σαρπηδόνος· οὗτος καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης, ἐπεὶ, φησὶν, ἡ εὐθεῖα ὀξύνεται, Πηλεγών. τὸ δὲ τοιοῦτον οὖπω ἔχυρὸν, ἐπεὶ τοι ἐπιζητήσει τις διὰ τί γὰρ ἡ εὐθεῖα οὐ βαρύνεται; ἅμεινον οὖν οὗτος λέγειν, ώς ἐκ τῆς κλίσεως πολλάκις καταλαμβανόμεθα τοὺς τόνους τῶν εὐθειῶν. τὰ δὲ εἰς γῶν λήγοντα ὑπὲρ δύο συλλαβᾶς

1. Βορέης] Legitur βορέω. ήμεις—πάχην] Seclusit Lehrsius.

3. ὃς Lehrsius] ώς

4. πλοάζοντος] Requiritur πλωτόντος vel ἐπιπολάζοντος, quo verbo

usus est Eustath. p. 1310 extr.

16. ὑπομνημάτων Bredovius ap. Wolf. Prol. p. 221] ποιημάτων.

29. ἐπιζητήσει Vill.] ἐπιζητήσεις

31. λήγοντα] ἀρσενικά addit Lehrs.

τότε μὲν θέλει ὁξύνεσθαι, ὅπότε διὰ τοῦ ὁ κλίνεται, τότε δὲ βαρύνεσθαι, ὅπότε διὰ τοῦ ὡς ἡ διὰ τοῦ πτ. τοῦ μὲν οὖν προτέρου Παφλαγόνος Λαιστρυγόνος Πηλεγόνος, “Πηλεγόνων ἐλατῆρα,” ἀρηγών. λέγω δὲ ἐπὶ τοῦ συμμάχου ἀρσενικῶς “ἀρηγόνος ἡμετέροιο.” οὗτος οὖν καὶ τὸ Πηλεγόνων ὁξύτονονθήσεται. Πηλεγόνος γὰρ, καὶ Πηλεγόνα 5 ἡ αἰτιατική. “ὅς τέκε Πηλεγόνα” (v. 159). τὰ δὲ ἄλλως κλιθέντα βαρύνεται, Οὐκαλέγων Πελάγων Σαλάγγων “μέσφα Σαλάγγωνος ποταμοῦ” (Apoll. Rh. 4, 337). τὸ δὲ καταπύγων, βαρυνόμενον καὶ διὰ τοῦ ὁ κλιθὲν, εἶχεν ἀφορμὴν τὸ παρόνυμον εἴκα τοῦ κατάπυγος, ως καὶ τοῦ ἀπειρος τὸ ἀπέιρων. 10

142. ὁξύτονητέον τὸ Ἀκεσταμενὸς, ἵνα ὄνομα γένηται. οὗτος δὲ ἔχει καὶ Δεξαμενός Τισαμενός.

143. *τῇ γάρ ῥα μίγη] ἐν ἄλλῳ τῇ γάρ ῥ' ἐμίγη.

146. *ὅτι λείπει ἡ περί πρόθεσις.

155. Παιόνιας ἄνδρας] ὅτι ἔτερος οὗτος Παιόνων ἡγεμὼν, ὃν οὐ 15 κατείλοχε διὰ τοῦ καταλόγου.

δολιχεγχέας] ως εὐειδέας παραιτητέον γάρ τοὺς ἄλλως ἀναγινώσκοντας.

159, 160. τὸν δέ με φασί] ὁ Ἀσκαλωνίτης ἐκ πλήρους λαμβάνει τὴν ἀντωνυμίαν καὶ ὄρθοτονεῖ· εἰσὶ μέντοι οἱ ἀπολύτως ἀνέ- 20 γνωσταν. ὅμοιον δέ ἐστι τὸ ἐν Ὁδυσσείᾳ (1, 215) “μῆτηρ μέν τέ μέ φησι τοῦ ἔμμεναι.” καὶ οὐδέν ἐστι τὸ κωλῦον.

160. γείνεσθαι] ἐν ἄλλῳ γείνασθαι.

162. ὁ δ' ἀμάρτῃ] Ἀρίσταρχος ἀποκοπὴν εἴναι βούλεται τοῦ ἀμαρτήδην, ὃ ἐστιν ἄμα· διὸ καὶ χωρὶς τοῦ ἱ γράφει. ἐν δὲ τῇ Μασσα- 25 λιωτικῇ ὁ δ' ἀμάρτη δούρασιν ἄμφω καὶ λόγου ἔχει.

περισπαστέον καὶ σὺν τῷ ἱ γραπτέον κατὰ τὸν χαρακτῆρα τῶν εἰς τὴν ληγόντων ἐπιρρημάτων· καὶ διελέγχει ἡ παράδοσις τὸν Ἀρίσταρχον, ἔχουσα τὸ ἱ.

163. περιδέξιος] ἀμεινον συνθέτως ἀναγινώσκειν, ως ἐπιδέξιος καὶ 30 ἀμφιδέξιος.

3. Πηλεγόνος] Πηλάγονος Lehr-sius Herod. p. 319, secundum Steph. Byz. s. v. Πηλαγονία.

Πηλεγόνων (Πηλαγόνων) ἐλατῆρα] Sunt Callimachi verba: v. Etym. M. s. h. v. In A Πηλεγόνον

4. δὲ Vill.] δὴ ἀρηγόνος ἡμετέροιο] Poetae ignoti verba.

23. Hoc in marg. extr.

25. γράφει Cobetus] γράφεται

26. ἀμάρτῃ] ἀμαρτῆ

165. ῥῆξε σάκος] ὅτι ἄτρωτα τὰ ἡφαιστότευκτα ὅπλα. ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τοὺς ἡθετημένους ἐν τῇ πρὸ ταύτης ῥαψῳδίᾳ (Π. 20, 268) “ἀλλὰ δύο μὲν ἔλασσε διὰ πτύχας.”

166. ὅτι ἀρχαικῶς πάλιν τὸν πῆχυν αὐτὸν ἔβαλεν, οὐχὶ τὸν πῆχυν αὐτοῦ. ὑπὸ μόνου δὲ τούτου ὁ Ἀχιλλεὺς τιτρώσκεται. 5

167. *σημείωσαι ὅτι τῷ ἐτέρῳ εἰρηκὼς ἐπήγαγεν “ἢ δ' ὑπὲρ αὐτοῦ γαῖῃ ἐνεστήρικτο.”

169. ὅτι Ζηρόδοτος γράφει ιθυκτίωνα διὰ τὸ κτεδόνας λέγεσθαι τῶν ἔνλων τὰς γραμματοειδεῖς διαφύσεις. παρέλκει δὲ νῦν τὸ περὶ τῆς ταῦ ἔνλου φύσεως εἰπεῖν. τὸ μέντοι ιθυπτίωνα εἰς εὐθὺν φερο- 10 μένην, ἀναφερομένου τοῦ ἐπαίνου εἰς τὸν ἀκοντίζοντα. καὶ ἐν ἄλλοις “τοῦ δ' ἵθυς βέλος πέτετ” (Π. 13, 99).

172. μεσσοπαλές] ἔνιοι μεσσοπαγές διὰ τοῦ γ, οὐκ εὖ· βούλεται γὰρ λέγειν ἔως μέσου παλλόμενον, δι' οὗ τὸ σφοδρὸν τῆς βολῆς παρίστησιν. οὕτως Ἀρίσταρχος. 15

*οὕτως Ἀρίσταρχος μεσσοπαλές.

ὅτι ἡν νῦν ὅχθην εἰρηκεν, ἔξης κρημνόν. “οὐ δύνατ' ἐκ κρημνοῦ.” πάντα γὰρ τὰ ὑψηλὰ ὅχθαι λέγονται.

173.. ὅτι ὡς περὶ ἐτέρου λέγει, προειπὼν “δεύτερος αὗτ' Ἀχιλεύς.” 20

174. ἀλτ' ἐπί οἴ] ἡ οἱ ἀντωνυμία ἀπόλυτός ἐστι καὶ ἐγκλιτική· διὸ τῆς ἐπί προβέσεως τὸ τέλος ὁξύνουσιν.

183. *ἐν ἐνίαις διὰ τοῦ ξ ἔξενάριξε.

*εὐχόμενος] ὅτι ἀντὶ τοῦ καυχώμενος.

185. παισὶν ἐριέμεναι] ὅτι περισσὸς ὁ πέρ, ὡς ἐκεῖ “φυγόντι περ αἰπὺν ὅλεθρον” (Od. 17, 47). οὕτως δὲ κατὰ δοτικὴν ἐκγεγαῶτι αἱ Ἀριστάρχου.

186. φῆσθα] εἴτε ἐνεστῶτα σημαίνει, προπερισπασθήσεται, εἴτε δεύτερον ἀόριστον, δροῖώς. τούτῳ δὲ μόνῳ διαλλάξει τῷ σὺν τῷ ἡγράφεσθαι τὸ η ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος. 30

191. *Ἀρίσταρχος ἔξω τοῦ δέ κρείσσων αὗτε.

192. ἥτοι συναπτέον μέχρι τοῦ χραισμεῖν, ἢ στικτέον μετὰ τὸ

4. ἀρχαικῶς] ἀρχαικό

6. σημείωσαι] σῆ

8. ιθυκτίωνα] εὐθυπτίωνα

11. ἐν ἄλλοις Cobetus] δ' ἄλλο

24. καυχόμενος] καυχόμενος

μέγας, ὑποστικτέον δὲ μετὰ τὸ εἰ δύναται τι, ἵνα τὸ χραισμεῖν ἀντὶ προστακτικοῦ κέηται.

194. τῷ οὐδὲ κρείων Ἀχελώος] Ἡρακλῆς εἰς "Αἰδου" κατελθὼν ἐπὶ τὸν Κέρβερον συνέτυχε Μελεάγρῳ τῷ Οἰνέως, οὗ καὶ δεηθέντος γῆμαι τὴν ἀδελφὴν Δηϊάνειραν ἐπανελθὼν εἰς φῶς ἔσπευσεν εἰς 5 Αἴτωλίαν πρὸς Οἰνέα. καταλαβὼν δὲ μηστευόμενον τὴν κόρην Ἀχελῶον, τὸν πλησίον ποταμὸν, διεπάλαισεν αὐτῷ ταύρου μορφὴν ἔχοντι· οὗ καὶ ἀποσπάσας τὸ ἔτερον τῶν κεράτων ἔλαβε τὴν παρθένον. φασὶ δὲ αὐτὸν Ἀχελῶον παρὰ Ἀμαλθείας τῆς Ὀκεανοῦ κέρας λαβόντα δοῦναι τῷ Ἡρακλεῖ καὶ τὸ ἴδιον ἀπολαβεῖν. δοκεῖ δὲ 10 τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι ποταμῶν μέγιστος εἶναι ὁ Ἀχελῶος. διὸ καὶ πᾶν ὕδωρ τῇ τούτου προσηγορίᾳ καλεῖται. ἡ ἱστορία παρὰ Πινδάρῳ.

195. *οὐδέ] Αρίσταρχος οὗτε βαθυρρείταιο.

ὅτι Ζηνόδοτος αὐτὸν οὐκ ἔγραφε. γίνεται δὲ ὁ Ἀχελῶος πηγὴ τῶν ἄλλων πάντων. ἔστι δὲ καθ' "Ομηρον ὁ Ὀκεανὸς ὁ ἐπιδιδοὺς 15 πᾶσι τὰ ρέυματα" διὸ καὶ κατὰ τιμήν φησιν "οὗτε τις οὖν ποταμῶν ἀπέγνυσθε" Ὁκεανοῖο."

196. πᾶσα θάλασσα] ὅλη· ἡ ἐπεὶ πολλὰ πελάγη εἰσὶν, Ἀτλαντικὸν, Λιγυστικὸν, Τυρρηνικὸν, Λιβυκὸν, Μυρτῷον, Αἰγύπτιον, Παμφύλιον, Ἰκάριον, Αἴγαιον, Ἑλλήσποντος, μέλας κόλπος, Εὔξεινος 20 πόντος, Κάσπιος καὶ ἐρυθρός.

200. *ὅτι ἀντιπέφρακε τῇ ὅχθῃ τὸν κρημνόν.

203. ὅτι "Ομηρος διαστέλλει τὰς ἐγχέλυνας ἀπὸ τῶν ἰχθύων· καὶ ἔξῆς (353) "τείροντ' ἐγχέλυνές τε καὶ ἰχθύνες." ἔστι δὲ πιθανεύσασθαι οὕτως δεχόμενον, ἐγχέλυνες καὶ οἱ ἄλλοι ἰχθύνες, ὡς "Ζεὺς 25 δὲ ἐπεὶ οὖν Τρῶάς τε καὶ Ἔκτορα" (Π. 13, 1) κατ' ἔξοχήν.

204. συναπτέον ὅλον τὸν στίχον· τὸ γὰρ ἔξῆς δημὸν ἐπινεφρίδιον. τὸ δὲ ἐρεπτόμενοι καὶ κείροντες διλογεῖται.

ἐπινεφρίδιον] περὶ γὰρ τοὺς νεφροὺς πολλὴ ἐστιν ἡ πιμελή. εἰρηνται δὲ νεφροὶ, ἀφ' ὧν νίφεται τὰ οὔρα. κυρίως δὲ τὸ ἀπὸ τῆς 30 ἔρας τῇ γλώσσῃ ἐπαίρειν ἐρέπτεσθαι. τὸ δὲ κείροντες ἀντὶ τοῦ ἀπλήστως ἐσθίοντες· οὗτον ὁ κόρος.

5. * Δηϊάνειραν] διηνέιραν διὸ

6. μηστευόμενον Βεκκετος] μη-

21. * Κάσπιος καὶ ἐρυθρός] κασπία

καὶ ἐρυθρά
24. τείροντ'] τειρόντων

213. *εἰσάμενος, βαθέης δ'] γρ. καὶ εἰδόμενος. τὸ δὲ βαθέης χωρὶς τοῦ δ.

214. περὶ μὲν κρατέεις, περὶ δ' αἴσυλα ρέεις] οὐκ ἀναστρεπτέον τὴν περὶ πρόθεσιν. κεῖται γὰρ ἀντὶ τοῦ περισσῶς.

217. *οὗτος διὰ τοῦ γέ, ἐμέθεν γ' ἐλάσας. 5

218. ἐρατεινὰ ρέεθρα] ὅτι ἄκαιρον τὸ ἐπίθετον πεφοίνικται γὰρ ὑπὸ τοῦ αἵματος. ὅμοιον οὖν τῷ “ἐσθῆτα φαεινήν” (Od. 6, 74) καὶ “ἄστρα φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην” (Il. 8, 555).

220. στεινόμενος] ὅτι ἀντὶ τοῦ στενοχωρούμενος ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν νεκρῶν, οὐ στενάζων. 10

221. ἔασον] ψιλῶς· ἔστι γὰρ ἄφες, ἀπὸ τοῦ ἐώ περισπωμένου κείμενου.

226. ἡτοι στικτέον ἐπὶ τὸ ἀντιβίην, ἵνα ὀξυτόνως ἀμφοτέρους ἀναγινώσκωμεν τοὺς διαζευκτικοὺς συνδέσμους, ἢ κέν με δαμάσσεται ἢ κεν ἐγὼ τόν, ἵνα τοῦ κέν συνδέσμου δὶς περισσεύοντος ὁ 15 λόγος ἢ ἀποφατικὸς, ἢ ἀνελεῖ με ἢ ἐγὼ αὐτόν. ἢ τοῖς ἄνω συναπτέον, ἵν ἢ ὁ λόγος διαπορητικὸς, τοῦ “Ἐκτορος πειραθῆναι ἄντικρυς πότερον αὐτὸς ἀνέλη με ἢ ἐγὼ αὐτόν.

232. *δείελος] ὅτι ἀρσενικῶς τὴν δείλην δείελον.

ἡ δείλη δείελος εἴρηται ως ἡ ἐσπέρα ἐσπερος, ὧνη ὕνος, χολὴ 20 χόλος. τὸ δὲ ὄψὲ δύνων ἐν δυσὶ μέρεσι λόγου εἰ γὰρ ἦν σύνθετον, διὰ τοῦ ἐγράφετο, ὀψιδύων, ως ὀψιμαθής ὀψιτέλεστον. οὗτος δὲ καὶ τὸ “ὄψὲ δύνοντα Βοώτην” (Od. 5, 272). ταῦτα ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ ιβ̄ τῆς καθόλου.

237. *ἔκβαλλε] ἐν ἄλλῳ τοὺς ἐξῆγε. 25

συναπτέον μέχρι τοῦ χέρσονδε, τὰ δὲ ἐξῆς ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς ἀναγινωστέον τὸ γὰρ ἐξῆς ἔκβαλλε θύραζε. ἐντεῦθεν δὲ κινηθέντες οἱ μεθ' “Ομηρον ποιητὰς ταυρομόρφους λέγουσιν εἶναι τοὺς ποταμούς.

238. χέρσονδε] μέχρι τούτου τὰ τῆς ἀναπαύσεως, εἴτα ζωὸν δὲ σάω, ἵνα διαστολὴ γένηται ἢ τε τῶν νεκρῶν καὶ ἢ τῶν ζώντων. 30

242. πτελέην] ταῦτα ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ ιά τῆς καθόλου πτελέα, ἵτεα καὶ “ὸν πτελέαι τε καὶ ἵτεαι” (365). ὅμοιώς γὰρ τὸ ἵτεαι

7. τῷ] τὸ

λευτον

14. τοὺς δ. συνδέσμους] τοὺς συνδέσμους ως δ. Friedl.

27. θύραζε] χέρσον δέ· τὰ δὲ λοιπὰ διὰ μέσου addit Friedl.

18. ἀνέλη] ἀνελεῖ Bekkerus.

ἐντεῦθεν] χέρσονδέ : ἐντεῦθεν

22. ὀψιτέλεστον Lehrsius] ὀψιτέ-

καὶ τὸ πτελέαι. καὶ ὅ δὲ πτελέην ἔλε χερσίν.” ἐπὶ μὲν οὖν τούτου κατὰ τὴν αἰτιατικὴν πτῶσιν τινες ὀξύνουσι· διὸ καὶ τὴν εὐθεῖάν τινες ὠξυνοῦν· καὶ δῆλον ὅτι κατὰ μεταβολὴν τόνου, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τοῦ “ῆλθε κατ’ ἴγνυν βεβλημένος” (Π. 13, 212) τὴν μεταβολὴν τῆς τάσεως ἐποιήσατο.

5

244. κρημνὸν ἄπαντα διώσεν] προπερισπαστέον. ἥδη δὲ προείπομεν περὶ τῶν τοιούτων ῥημάτων, λέγω δὲ τῶν κατὰ τοὺς παρῳχμένους, τίνα τε τῶν συντεθειμένων φυλάσσει τὸν τόνον καὶ τίνα ἀναδίδωσιν.

10

245. *ἐν ἄλλῳ γεφύρωσεν δὲ κέλευθον.

246. *Ἀρίσταρχος ἐκ δίνης, ἄλλοι ἐκ λίμνης.

ὅτι διχῶς γράφεται, ἐκ λίμνης καὶ ἐκ δίνης. τὸ μὲν οὖν ἐκ δίνης, ἐκ τῆς συστροφῆς τοῦ ῥῶ, τὸ δὲ ἐκ λίμνης ἐκ τοῦ καθ’ ὕδατος τόπου, διὸ καὶ τὸν Ὁκεανὸν λίμνην καλεῖ.

247. *ὅτι ἐλλείπει ἡ διά.

15

*γρ. πεδίονδε.

*πέτεσθαι] ἐν ἄλλῳ φέρεσθαι.

249. πόνου] ὅτι τοῦ πολεμικοῦ ἔργου. οὔτως δὲ πόνοιο αἱ Ἀριστάρχου διὰ τοῦ π. Ἀριστοφάνης φόνοιο, καὶ λόγον ἔχει.

252. τὸ μὲν οἷματα δασυντέον, τὸ δὲ τοῦ ἄρθρον ἐκδεκτέον, οὐχ 20 ὡς τινες ἵφ’ ἐν ἀναγινώσκουσι μελανόστου.

255. *ὅτι τὸ ὑπαιθα εἰς τοῦμπροσθεν σημαίνει.

262. προαλεῖ] τινὲς ἐδάσυναν τὸ προαλεῖ, παρὰ τὸ ἄλλεσθας ἐκδεχόμενοι τὸν σχηματισμόν. ἄμεινον δὲ ψιλοῦν, ὡς καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης, φάσκων ἀπὸ τοῦ ἀλίζεσθαι γεγενῆσθαι, τοιτέστιν ἀθροί· 25 ζεσθαι, ὥστε σημαίνεσθαι τὸ κατωφερῆ. καὶ γὰρ τοῦ χωρίου ἐστὶ τὸ ἐπίθετον. τοῦ δὲ φθάνει ἐκτατέον τὸ ἄ διὰ τὸ μέτρον, ὥσπερ καὶ Ἀρίσταρχος ἡξίου.

*οὔτως φθάνει διὰ τοῦ ἐτέρου εἶ, οὐ φθανέει.

265. *όρμήσειε] γράφεται καὶ οἱμήσειε. προκρίνει δὲ τὴν διὰ 30 τοῦ π γραφὴν Ἀρίσταρχος.

273. *ἐλεεινόν] ἐλέους ἄξειον τυγχάνοντα.

5. ἐποιήσατο] ἐποιήσαντο

οἷματα] ὅμματ' Philetas: v. schol.
ad 22, 308.

12. γράφεται] γραπτέον

26. Lacunam post κατωφερῇ in-
dicavit Lehrsius Herod. p. 321.

16. γρ. πεδίονδε] Hoc supra πε-

δίοιο

31. *γραφὴν Ἀρίσταρχος] om.

20. τὸ] ὅτι τὸ Cobetus.

276. ψευδεστιν] ὡς βέλεσσιν· οὐ γὰρ ἐπίκειται τινι. ἔστι δὲ αὐτοῦ τὸ ἐνικὸν “ψευδός δ’ οὐκ ἔρεω” (Od. 3, 20).

279. *ἐν ἄλλῳ ἐνθάδε τέτραφ’ ἄριστος.

ὅς ἐνθάδε γ’ ἐτράφ’ ἄριστος] παροξυσμητέον· τὸ γὰρ τέλειόν ἔστιν ἐτράφη. καὶ μέμνηται αὐτοῦ ὁ Ἡραδιανὸς ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς Ξ (21), 5 ὅπου διαλαμβάνει περὶ τοῦ “διχθάδι” ή μεθ’ ὄμιλον.” καὶ λέγει ὅτι συναλοιφὴν πέπονθε διὰ τοῦ ἥ. δεῖ οὖν διὰ τοῦ ὅ γράφειν, ὃς ἐνθάδε, εἴτα ἐτράφετ’ ἄριστος, οὐχ ὡς οἱ πολλοὶ τέτραφ’ ἄριστος, ἀπὸ τοῦ τοιοῦντες τὴν ἀρχὴν τοῦ ρήματος καὶ προπαροξύνοντες.

281. λευγαλέῳ] ὅτι ἐκ τούτου οἱ νεώτεροι ἔξεδέξαντο λευγαλέον 10 τὸν δίνυρον· ἔστι δὲ κατὰ κοινωνίαν στοιχείων λευγαλέον ὀλέθριον, παρὰ τὸν λοιγόν. καὶ ἐν Ὁδυσσείᾳ (2, 61) “λευγαλέος τ’ ἔσε-
μεσθα.”

282. *ψιλωτέον τὸ ἐρχθέντ’.

*σημειοῦνται τινες ὡς ἄπαξ εἰρημένου.

15

283. χειμῶνι περῶντα] ὅτι ἀντὶ τοῦ χειμῶνος διαπερῶντα. ἐναύ-
λους δὲ τοὺς ποταμοὺς τοὺς ἐπιμήκεις.

287. ὅτι δυεῖν ὄντων πληθυντικῶς εἴρηκε τοῖσι δὲ μύθων
ῆρχε.

290. ἀθετεῖται, ὅτι ἀπίθανον εἰς ἀνδρὸς μορφὴν ὡμοιωμένον λέγειν 20
“ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθῆνη” τίς γάρ ἔστιν, οὐ μὴ νοήσῃ.

294. μὴ πρίν] ἀφ’ ἐτέρας ἀρχῆς τοῦτο ἀναγνωστέον· τὸ γὰρ
ἀπαρέμφατον κεῖται ἀντὶ προστακτικοῦ τοῦ παῦε.

296, 297. ἐπὶ τὸ φύγγησι βέλτιον στίζειν, ἵνα ἀφ’ ἐτέρας
ἀρχῆς σὺ δ’ “Ἐκτορὶ, τοῦ ἀπαρεμφάτου ἵμεν πάλιν ἀντὶ προστα- 25
τικοῦ κειμένου τοῦ ἴθι. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι “Ἐκτορὶ ἀντὶ τοῦ” Ἐκτορος,
καὶ φύγγησιν ὃς ἀν φύγοι.

299. τὸ ἑξῆς αὐτὰρ ὁ βῆ ἐς πεδίον. τὰ δὲ ἄλλα ὡς διὰ μέσου
διορθωτέον.

301. δαὶ κταμένων αἰζηῷν] ἄμεινον κατὰ διάλυσιν, ὡς “ἄρηι 30
κταμένῳ” (Il. 22, 72). οὐδὲν γὰρ πλέον ἐκ τῆς συνθέσεως.

303. *ἔσχεν] Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ἰ ἕσχεν.

I. τινι] ἐπιθετικῶς addit Bek-
kerus.

15. ἄπαξ] ἄπαξ ἐν Ἰλιάδι Friedl.
qui hanc annotationem ad συφορβόν refert, ut Eustathius fecit.

25. *ἵμεν] om.

26. **Ἐκτορὶ] om.

27. καὶ φύγησιν] καὶ ὃς κε φύγησιν
Cobetus.

31. κταμένῳ] κταμένων

317. *τὰ τεύχεα καλά] ὅτι ἀντὶ τοῦ τὰ καλὰ τεύχεα, ὡς “οὐ-
νεκα τὸν Χρύσην” (Il. I, II).

318. ἰλύος] τὸ ὑ ἐκτέταται διὰ τὸ μέτρον τὸ γὰρ ἀκόλουθὸν
ἐστιν ἰλύος ὡς ἰσχύος.

319. Ἀρίσταρχός φησι χερᾶδας καλεῖσθαι τοὺς ποταμοὺς καὶ τοὺς 5
ἐν αὐτοῖς λίθους εἶναι δὲ τὸν νοῦν τοιοῦτον, πολλῷ ἰλύῃ οὐκ ὀλίγον πλῆθος
τῶν ποταμίων λίθων ἐπισωρέυσας χώσω. χερᾶδας οὖν λιθᾶδας.

τὸ χέραδος, τοῦ χερᾶδους. φασί τινες οὐδέτερον. ἄπαξ δὲ εἴρηται
παρὰ τῷ ποιητῇ. σημαίνει δὲ τὰς ψηφῖδας τῶν ποταμῶν, ἢ τὰς
ἀκαθαρσίας.

ὅτι ἄπαξ τὸ χέραδος. ἔστι δὲ τὸ συναγόμενον ἐν τῇ ρύσει
πλῆθος ἰλύος καὶ ὀστράκων καὶ λίθων. φησι γοῦν “πολὺν δ' ὀρυ-
μαγδὸν ὅρινε φιτρῶν καὶ λάων” (Il. 21, 313).

εἰλύσω] ἔαν μὲν διὰ τῆς ἑ, εἰλύσω, δηλοῖ τὸ εἰλήσω, ἔαν δὲ διὰ
τοῦ ἵ, τὸ σκεπάσω, ἀφανίσω, ἀντὶ τοῦ τῇ ἰλύῃ καλύψω. διχῶς οὖν.

320. ὅτι ἐπιστήσονται ἀντὶ τοῦ δυνήσονται. καὶ ἐν Ὁδυσσείᾳ
(13, 207) “νῦν δ' οὔτ' ἄρ πη θέσθαι ἐπίσταμαι” ἀντὶ τοῦ οὐ δύναμαι.

321. *Ἀρίσταρχος ἀνλέέαι διὰ τοῦ ἥ.

ἄσιν] τὸ ἐν ὕδατι ἔνηρον, ἀπὸ τῆς ἄζης. οἱ δὲ τὴν ἐκ τοῦ ποταμοῦ
δεῖσαν ὅθεν καὶ *Ἄσιον τὸν λειμῶνα ἤκουσαν.

323. τυμβοχοῆσ] τὸ πλῆρες τυμβοχοῆσαι ἔστι χυτοὺς γὰρ
τοὺς τάφους. διὸ περισπαστέον τὸ ἥ. οὕτως καὶ Ἀρίσταρχος.
τοιοῦτον δέ ἔστιν, οὐκ ἔσται αὐτῷ χρεία χώσεως τάφου. Κράτης
μέντοι γενικὴν πτῶσιν ἔξεδέξατο· καὶ δῆλον ὅτι ἐβάρυνεν ὅμοίως τῷ
οἰνοχόῃ. ἄμεινον δὲ ἐν τῷ ρήματι τὸ πρᾶγμα παραλαμβάνειν ἢ ἐν 25
τῷ ὄνόματι.

*ὅτι τὸ πλῆρες ἔστι τυμβοχοῆσαι διὸ σημειοῦνται τινες.

324. ἥ καὶ ἐπῷρτ' Ἀχιλῆι κυκώμενος ὑψόσε θύων] πρὸς τὴν
ἔμφασιν.

2. Χρύσην] Addere debebat verba
proxima ἡπίασεν ἀρητῆρα. Post Χρύ-
σην repetit novo scholio verba ὅτι
ἀντὶ τοῦ τὰ καλά. Utrumque autem
scholion in marg. inter. legitur.

8-10. Scholion manus recenti-
oris.

14. *εἰλήσω] εἰλύσω

20. *δεῖσαν] διεῖσαν

21. χυτοὺς—τάφους ετ τοιοῦτον—
χώσεως τάφου seclusus Lehrsius.

25. οἰνοχόης Bekkerus] οἰνοχόη

28. ὑψόσε] om.

θύων] θύιαν

πρὸς τὴν ἔμφασιν] βραχὺ διασταλ-
τέον ἐπὶ τὸ κυκώμενος καὶ θύων πρὸς
τὴν ἔμφασιν Cobetus.

327. τὸ αἴρω περισπώμενον δασύνεται, σημαῖνον τὸ καταλαμβάνω διὸ καὶ ἐνθάδε δασυντέον.

329. ἀποέρσει] Κυπρίων ἡ λέξις.

331. ὄρσεο κυλλοπόδιον] ἀθετεῖται ὅτι ἄκαιρον τὸ ἐπίθετον ἡ γὰρ φιλανθρωπευομένη καὶ λέγουσα ἐμὸν τέκος οὐκ ὥφειλεν ἀπὸ τοῦ 5 ἐλαττώματος προσφωνεῖ τὸ δὲ κυλλοπόδιον Ἀρίσταρχος προπαρεῖνει, φὶ καὶ ἐπεισθημεν, ὕσπερ ἥδη προείπομεν ἐπὶ τοῦ ὀλβιόδαιμον (Il. 3, 182) γενόμενος.

* ἐπὶ τὸ τέκος ὁ λόγος στίζει.

334. * ἀργεστᾶο Νότοιο] τοῦ λεγομένου λευκονότου. 10
καν μὴ διαστείλωμεν ἐπὶ τὸ εἴσομαι, τὸ ὑπερβατὸν νοεῖται· αὐτὰρ ἐγὼ εἴσομαι Ζεφύρου καὶ Νότοιο χαλεπὴν ὄρσουσα θύελλαν ἔξ αἰλάθειν.

335. ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ὄρσασα. ἐκ δὲ τούτου φανερός ἐστι δεδεγμένος τὸ εἴσομαι γνώσομαι, καὶ τὸ ἡ κεν ἀπὸ Τρώων ψιλῶς 15 ἀνεγνωκώς. οὐ βούλεται δὲ γνῶναι, ἀλλὰ πορευθῆναι παρασκευάσουσα.

336. προπερισπαστέον τὸ κῆαι· ἔστι γὰρ ἀπαρέμφατον.

337. * ὅτι τὴν φλόγα κατὰ τὸ οὐδέτερον.

344. πρὸς τὸ ζητούμενον πῶς οὐ κατακαίεται ὁ Ἀχιλλεὺς ἀνα- 20 ζεόντος τοῦ ὥδατος. λέγει δὲ ὁ Ἀρίσταρχος ὅτι πρῶτον τὸ πεδίον ἀνεξήρανται τῇ φλογὶ, εἶτα εἰς τὸ ρέυμα τοῦ ποταμοῦ τρέπει τὴν φλόγα, ὅτε ὁ Ἀχιλλεὺς ἥδη ἐν τῷ πεδίῳ ἐγεγόνει.

345. πᾶν] ὅτι ἀντὶ τοῦ ὥδου, καὶ ὅτι πρότερον ἀνεξηράνθη τὸ πεδίον. 25

347. * Ἀρίσταρχος αἴψι ἀνξηράνη.

349. * ὅτι πάλιν ἐπανέλαβεν ὕσπερ.

351. * αἱ ἐκ τῶν πόλεων ἥδε κύπαρον εἴχον.

3. Annotatio rec. marginis poetam epithetis.
exter.

4. Inepte hic versus ἀθετεῖσθαι dicitur. Manifestum est, quod monuit Cobetus, librarii subesse errorem, qui paragraphum huic versui praescriptam pro obelo habuit ideoque ἀθετεῖσθαι scripsit. Aristonicus scriperat ἡ δπλῆ ὅτι ἄκαρον—. Solet enim Aristarchus in his scholiis passim notare abuti

7. ὀλβιόδαιμον] ὀλαιόδαιμον (sic)

24. πρότερον [Lehrsius] τὸ πρότερον.

26. ἀνξηράνη] ἀν, ξηράνη in textu. Aristophanem ἔξανάνη legisse ex alio scholio discimus.

27. Post ὕσπερ aliquid excidit.

28. * κύπαρον] κύπαρων (sic, littera ī superscripta).

353. *ὅτι διέστειλε τὰς ἐγχέλεις ἀπὸ τῶν ἵχθύων.

355. *οὗτως πνοιῆ. ἐν τισι δὲ ριπῇ.

*ἐπὶ τὸ ποταμοῖο στικτέον.

362. ὡς δὲ λέβης ζεῖ] ὅτι οἱδεν ἔψησιν κρεῶν, χρωμένους δὲ τοὺς
ἢρας οὐ παρεισάγει. 5

363. *κνίσην] οὗτως Ἀρίσταρχος ἄλλοι δὲ κνίσης.

μελδόμενος] ὅτι ἀντὶ τοῦ μέλδων, τήκων τὰ κνίση, παθητικὸν ἀντὶ
τοῦ ἐνεργητικοῦ. γράφουσι δέ τινες κνίσην σὺν τῷ ὑπὸ οὗτως γάρ καὶ
Ἀρίσταρχος, καὶ φησιν ὅτι ἀντὶ τοῦ τηκόμενος, ὥπερ ἴσοδυναμεῖ τῷ
τήκων. κνίσην δὲ πᾶν τὸ πιμελές. 10

366. οὐδ' ἔθελε προρέειν] ὅτι ἀντὶ τοῦ οὐκ ἡδύνατο. καὶ ἐν
Ὀδυσσείᾳ (3, 121) “ἥθελ”, ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἐνίκα δῖος
Ὀδυσσεύς.”

370. *βέλτιον ἡ συνήθεια τοῖς ἄνω συνάπτει τὸ ἐξ ἄλλων.

387. *πατάγῳ] γρ. ὁμάδῳ. 15

388. ὅτι αὐτὸς μὲν οἴδε σάλπιγγα, χρωμένους δὲ τοὺς ἢρας
οὐκ εἰσάγει.

392. ρινοτόρος ὁ τιτρώσκων καὶ διακόπτων τοὺς ρίνους^ο ρίνοι δὲ
καλοῦνται αἱ ἀσπίδες, ὅτι ἐκ βοείων βυρσῶν εἰσίν. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ
τῶν ἀνθρώπων δέρμα. 20

394. κυνάμυια] ὅτι αὐτὸς ἐσχημάτισε τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ κυνὸς
καὶ τῆς μυίας ὁ μὲν γάρ κύων ἀναιδῆς, ἡ δὲ μυῖα θρασεῖα.

397. πανόψιον] οὗτως Ἀρίσταρχος πανόψιον, τὸ οίονεὶ πανό-
ρατον καὶ λαμπρὸν καὶ ἐπιφανές. δύναται δὲ καὶ τὸ πάντων τελευ-
ταῖον ἀκούεσθαι, ἵνα τὸ ὄψε ύπερέγκεηται καὶ μὴ τοῦ ἔγχους δεχώμεθα, 25
ἀλλὰ τοιοῦτον νοῶμεν, τὸ δὲ πάντων ἐσχατον αὐτὴ τὸ ἔγχος λαβοῦσα
ἐπ’ ἐμὲ ὥστας.

ὅτι τὸ λαμπρὸν καὶ ἐπιφανές. ἡ ὄπισθίδιον ἔχουσα ἀπὸ τοῦ
στύρακος. ἡ τάχα ἐπὶ χρόνου εἰρηται· αὐτὴ δὲ τὸ πάντων ἐσχατον
τὸ ἔγχος ἐλοῦσα ἔτρωσας. 30

400. *κατ’ ἀσπίδα] γρ. κατ’ αἰγίδα.

6. In marg. ση. τὰ κνίση.

21. ἀπὸ addidit Bekkerus.

23. οὗτως Ἀρίσταρχος πανόψιον]
Idem in marg. inter.

29. ἐπὶ χρόνου Bekkerus] ἀπρο-
χρόνου

αὐτὴ] αὐτη

31. γρ. κατ’ αἰγίδα] Idem est in
marg. exteriore, sed sine γρ.
Similiter alibi saepe, velut supra
ad v. 73.

401. ὅτι ἴδιας ἐπὶ τῆς αἰγίδος τοῦτό φησιν, ἦν Διὸς ὄπλον παραδιδωσιν.

403. *χειρὶ παχείῃ] ἐν ἄλλῳ Παλλὰς Ἀθήνη.

407. πέλεθρα] ὅτι τὸ πλέθρον ἔχει πόδας ἑκατὸν, πήγεις δὲ ἔξηκοντα ἔξ δίμοιρον. 5

409. *καί μιν] γρ. καί οἱ.

411. *ἰσοφαρίζεις] ἐν ἄλλῳ ἀντιφαρίζεις.

412. *τιμωρίας ἀποδοίης τῇ Ἡρᾳ.

414. *ἀμύνεις] γρ. καὶ ἀρήγεις.

416. *Διὸς θυγάτηρ] γρ. φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη. 10

τὸν δ' ἄγε χειρὸς ἐλοῦσα] ὅτι οἱ χωρίζοντές φασι τὸν τῆς Ἰλιάδος ποιητὴν εἰδέναι συνοῦσαν τῷ Ἄρει τὴν Ἀφροδίτην, τὸν δὲ τῆς Ὀδυσσείας διαφώνως Ἡφαίστῳ. λέγειν δὲ δεῖ ὅτι οὐχ οἱ αὐτοὶ χρόνοι ἥσαν τῆς συμβιώσεως.

421. *γρ. τὴν κυνάμνιαν.

15

422. κατὰ κλόνον] κλόνος, ἐν ᾧ κλίνεται τὰ πράγματα.

424. ὅτι ἐπιεισαμένη ἐστὶν ἐπελθοῦσα, ἐφορμήσασα, ἀπὸ τοῦ εἵμι, ὡς τὸ “ἢ τάχα καὶ δαλῷ βεβλημένος εἰσθα θύραζε” (Od. 19, 69).

426. *ἐπὶ χθονὶ] γρ. ποτὶ χθονί.

20

427. *ἀγόρευεν] γρ. πτερόεντα προσηγόρια.

428. εἴρηται ὅτι τὸ νῦν ἀεὶ παρὰ τῷ ποιητῇ περισπάται, κανὸν παρέλκῃ, χωρὶς εἰ μὴ μέτρον κωλύοι, ὡς ἐπὶ τοῦ “δεῦρό νυν ἢ τρίποδος” (Il. 23, 485) καὶ “ἔκτελέει ὅσα πού νυν ἔέλπεται” (Il. 10, 105). 25

430. τλήμονες] ὅτι ὑπομενητικοὶ οἱ τλήμονες, καὶ οὐκ ἀτυχεῖς, ὡς οἱ νεώτεροι.

431. *ἐπίκουρος] ἐν ἄλλῳ ἥλθεν ἐπίουρος.

433. *Ἰλίου] γρ. Ἰλιον.

435. κρείων] ὁ τῆς αὐξήσεως αἴτιος· ὑγρὸς γὰρ, καὶ κραίνειν τὸ πληροῦν λέγεται.

436. *διέσταμεν] ἀντὶ τοῦ ἀφέσταμεν τῆς μάχης.

οὐ πολεμοῦμεν, οὐ μιγνύμεθα· μιγνύναι γὰρ λέγει τὸ πολεμῆσαι, ὡς αἰσχρὸν τὸ ἀργεῖν μαχομένων τῶν ὁμοφύλων.

8. Est potius gl. interlineare.

18. εἰσθα θύραζε addidit Bekk.

15. τὴν κυνάμνιαν] Accusativo hic locus non est.

34. *τὸ ἀργεῖν μαχομένων τῶν ὁμοφύλων] τῶν ὁμοφύλων ἀργεῖν

442. *οὗτως ἐνταῦθα, μέμνηαι· διπλῇ γάρ ἡ χρῆσις.

444. ὅτι "Ομηρος οὐ παραδίδωσιν αἰτίαν δι' ἣν ἐθήτευσαν οὗτοι οἱ θεοὶ Λαομέδοντι.

445. μισθῷ ἔπι ρήγτῃ] ἐπὶ ὡμολογημένῳ καὶ ὡρισμένῳ μισθῷ.
πῶς δὲ, φασὶν, Ἀπόλλων μὲν οὐ μέμνηται τῆς παρὰ Λαομέδοντι 5
θητείας, Ποσειδῶν δὲ μνήμην τούτου ποιεῖται; καὶ ρήγτεον ὅτι Πο-
σειδῶν εἰκότως· καὶ γὰρ "Ελλησι βοηθεῖ καὶ προσέτι τῇ μνήμῃ
παροξύνεται" Ἀπόλλων δὲ οὐ μνησικακεῖ, δύστι μᾶλλον τιμᾶται παρ'
αὐτῶν· πᾶσα δὲ χάρις, κανὸν ἡ τελευταία, δύναται μεῖζον ἔγκλημα
λῦσαι. 10

446. *γρ. πόλει, ὡς Ἀριστοφάνης.

πόλιν περὶ τεῖχος ἔδειμα] ἡ περί τῷ ρήματι συντάσσεται· διὸ
φυλακτέον τὸν τόνον.

ἥτοι ἐγὼ Τρώεσσι] πρὸς τὴν ἐν τοῖς ἐπάνω ἀθέτησιν, ὅτι διαφωνεῖ
ταῦτα ἐν οἷς φησὶ (Π. 7, 452) "τότ' ἐγὼ καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων ἥρω¹⁵
Λαομέδοντι·"

447. φασὶ τὸν Ἀπόλλωνα κεκλησθαι νόμιον διὰ τοιαύτην αἰτίαν.
οἱ παλαιοὶ τὸν λοιμοὺς ἔξ Ἀπόλλωνος ἐνόμιζον. πᾶς δὲ λοιμὸς ἀπὸ
τῶν ἀλόγων ἄρχεται, ὡς καὶ "Ομηρός φησιν "οὔρησας μὲν πρῶτον
ἐπώχετο καὶ κύνας ἀργούς" (Π. 1, 50). βουλόμενοι οὖν τὸν θεὸν 20
δυσσωπεῖν, ἵνα τὸν λοιμὸν ἀποτρέψῃ, νόμιον καὶ φύλακα τῶν βοσκη-
μάτων ἐκάλεσαν ὅθεν "Ομηρος εἰπεῖν ὅτι ἐβουκόλησε παρὰ Λαομέ-
δοντι καὶ Ἀδμήτῳ ἴπποφόρβησεν. οὗτως ἰστορεῖ Ἀπολλόδωρος.

448. Ἐλικας τοὺς βοῦς φησὶν ἐπιθετικῶς, ἥτοι ἀπὸ τῆς κινήσεως
τῶν ποδῶν, καθὸ εἰλίποδες λέγονται, ἡ τοὺς ἐλικοειδῆ ἔχοντας τὰ 25
κέρατα, ὅ ἐστιν ἐπικαμπῆ.

454. *οὗτως Ἀρίσταρχος, τηλεδαπάνω. αἱ ἀπὸ τῶν πόλεων
θηλυτεράων.

455. *ὅτι τὸ στεῦτο κατὰ διάνοιαν ὠρίζετο, διεβεβαιοῦτο, πρὸς
τὰ ἐν τῇ νεκυίᾳ (Od. 11, 583) ἀθετούμενα· καὶ ὅτι καταχρηστικῶς 30
ἀπολεψέμεν ἀντὶ τοῦ ἀποκόψειν.

*γρ. ἀπολεψέμεν οὐστα.

466. *ἄλλοτε δέ] γρ. ἄλλοτε δ' αὖ.

5. φασὶν Vill.] φησὶν
9. ἡ τελευταία] ἡ τελευταία. Sunt
Thucydidis verba 1, 42.
22. *ὅτι] δε

23. *ἴπποφόρβησεν] ομ.

οὗτως] οὗτος

25. *ἡ τοὺς] ἥτοι
ἔχοντας] ἔχοντες

467. δηριαάσθων] τὸ δεύτερον ἀ ἐκτατέον· τοῦτο γὰρ ὁ χαρακτὴρ βούλεται.

471. ἀθετεῖται, ὅτι περιστὸς μετὰ τὸν “τὸν δὲ καστυγνήτη μάλα νείκεσε πότνια θηρῶν.” τίς δὲ κυνηγετικὴ θεὸς εἰ μὴ ἡ Ἀρτεμις;

ὄνειδειον] ὡς τέλειον καὶ ὄρειον· οὕτως γὰρ ἐκπίπτει καὶ τὰ τῆς 5 παραγωγῆς, εἰ μὴ τὸ ἀ παραλήγοι ἐν τῷ εἰς οὐ λήγοντι οὐδετέρῳ, ἢ δύο σύμφωνα, ὥν τὸ μὲν ληκτικὸν εἴη τῆς πρώτης συλλαβῆς, τὸ δὲ ἀρκτικὸν τῆς δευτέρας. οὖν ἔλος ἔλειος· διὰ τῆς εἰ διφθόγγου ἡ παραγωγὴ καὶ προπαρεξίνεται· οὐ γὰρ ἦν ἐν τῷ οὐδετέρῳ τὸ ἀ. τέλος τέλειος, ὅρος ὄρειος. οὕτως ὄνειδος ὄνειδειος. παρεφυλάξατο δὲ τὰ ιο δύο σύμφωνα διὰ τὸ Ἀργεῖος καὶ τὸ ἑρκεῖος, καὶ τὸ ἀ, ἐπεὶ φιλεῖ διὰ τοῦ ἐ γράφεσθαι ἡ παραγωγὴ, πελάγιος πάγιος Θάλπιος.

475. ἀπὸ τούτου ἀθετοῦνται στίχοι γέ· οὐ δύναται γὰρ ὁ αἰδούμενος “πατροκαστυγνήτοιο μιγῆμεναι ἐν παλάμησιν” ἀεὶ προκαλεῖσθαι τὸν Ποσειδῶνα ἐν τῷ Ὁλύμπῳ πρὸς μάχην. ἄλλως τε οὐδὲ 15 πολεμικός ἔστιν, ἀλλὰ χοροῖς καὶ φόρμῃσι τέρπεται.

479. ὅτι κοινὸν δεῖ δέξασθαι τὸ προσέφη· ἀλλὰ χολωσαμένη Διὸς αἰδοίη παράκοιτις προσέφη. οὕτως οὖν κάκει “παῖδα τέ σοι ἀγέμεν Φοίβῳ θ’ ἱερὴν ἐκατόμβην” (Π. 1, 443). ἀπὸ κοινοῦ γὰρ τὸ ἀγέμεν, καὶ περιττὸς ὁ ἔζης “ρέεις ὑπὲρ Δαναῶν.” 20

485. ὅτι ἐναίρειν καταχρηστικῶς· θῆρες γὰρ οὐκ ἔχουσι παντευχάν ὥστε σκυλευθῆναι.

487. ὑποστικτέον ἦτοι ἐπὶ τὸ ἐθέλεις ἡ ἐπὶ τὸ δαήμεναι, ὡς ἐν τῇ Ζ ῥαψῳδίᾳ προείρηται. ἡ καὶ κομματικὸν ἀπέλιπε τὸν λόγον ἐπίτηδες ὁ ποιητὴς, τῆς θεοῦ διὰ τῶν ἔργων τὸ λεῖπον ἀναπληρω- 25 σάσης.

*δαήμεναι] ὅτι ἀπὸ τοῦ δάηθος προστακτικοῦ.

492. *οὗτος τὸ ἐντροπαλιζομένην διὰ τοῦ ὑ.

493. *ὑπαιθα] γρ. δακρυόεσσα δὲ ἔπειτα.

πέλεια ὡς Μάλεια καὶ Θάλεια· τρίτη ἀπὸ τέλους ἡ ὁξεῖα. 30
ἔστι δὲ καὶ πελειάς· ἔνθεν τὸ “αἱ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάς”
(Π. 5, 778). καὶ ἔστιν ὅμοιον τῷ μαῖα καὶ μαιάς.

3. μετὰ τὸν οὐδειδιτ Cobetus.

12. πάγιος] *ἄγιος

5. *τὰ τῆς] τὸ τῆς

24. ἀπέλιπε — ἀναπληρωσάσης]

6. *τὸ ἀ παραλήγοι] τὸ πρῶτον ἀπέλειπε—ἀναπληρώσας.

31. πελειάς] πελιάς

ἀλφα ὑπάρχοι

7. *ληκτικὸν] ληπτικὸν

495. χηραμόν] ὅτι αὐτὸς ἔζηγεῖται τί ἐστι χηραμὸς, ὅτι κοίλη πέτρα.

498. *γρ. ἀργαλέον δέ.

501. *εῦχεσθαι ἐμὲ νικήσειν] ὅτι ἀντὶ τοῦ εὑχού, καυχῶ.

502, 503. ὅτι μέμιχε τὸν κατὰ τοῦ τόξου λόγον τῷ κατὰ τῶν 5 βελῶν καμπύλα μὲν γὰρ τὰ τόξα, πεπτεῶτα δ' ἄλλυνδις ἄλλη τὰ βέλη. ὡς χοῖνιξ τὸ μετροῦν καὶ τὸ μετρούμενον, καὶ κοτύλη, οὗτος καὶ τὰ βάλλοντα καὶ τὰ βαλλόμενα τόξα.

503. *πεπτεῶτ'] γρ. καὶ πεπτῶτα.

507. οἶ] τὴν ἀντωνυμίαν ὄρθοτονοῦσιν, οὐ διὰ τὴν πρόθεσιν, ἀλλ' ιο ὅτι εἰς σύνθετον μεταλαμβάνεται.

509. *τίς νῦ σε τοιᾶδ' ἔρεξε] ἀντὶ τοῦ τίς σε ἐπάτασσε;

511. ὅτι ἥρκεσθη τοῖς ἐπιθέτοις. περιττὸς οὖν κάκεῖ ὡς "Ἄρτεμις ἀγροτέρη."

513. *νεῖκος] πληθυντικῶς νείκεα αἱ Ἀριστάρχου. 15

515. *ὅτι θηλυκῶς τὴν Ἰλιον.

519. *ὅτι σαφῶς χωόμενος συγχεόμενοι.

520. *ὅτι παρὰ πατρί.

522. *ἰκάνει] γρ. ἵκηται.

523. *αἰδομένοιο] ὑπὸ τῶν πολεμίων δηλονότι. 20

*ἀνῆκε] ἀντὶ τοῦ ἐφῆκε.

524. *ὅτι πόνον τὸ κατὰ τὸν πόλεμον ἔργον.

*γρ. ἔτευξεν.

526. *παρόστον θεοποίητόν ἐστι τὸ τεῖχος.

528. πεφυξότες] ὅθεν ἀφυξαν τὸν λέοντα Ἡσίοδος φησιν. 25

530. *οὗτος Ἀρίσταρχος ἔξω τοῦ ἐ ὄτρυνων ἄλλοι δὲ ὄτρυνέων.

535. *ἐπ' ἀψ θέμεναι] ἐν ἄλλῳ ἐπανθέμεναι.

οὗτος Ἀρίσταρχος, ἐπανθέμεναι διὰ τοῦ ὑ, οἷον ἀναθεῖναι. τινὲς δὲ τῶν κατὰ πόλεις ἐπ' ἀψ θέμεναι.

536. ψιλῶς τὸ ἄληται. ἐστι δὲ μέσος δεύτερος ἀόριστος ὑπὸ-30 τακτικὸς, ἀκόλουθος τῷ ἀληται, ἀπαρεμφάτῳ παθητικῷ δευτέρῳ

13. περιττὸς οὖν κάκεῖ] Conf. "Iovnes ἐκάλουν τὸν λέοντα. Cum similibus substantivis comparavit Lobeckius Paralip. p. 464, sed quae omnia de feminis dicuntur, ut λέαιναν exspectes.

18. ὅτι παρὰ] οὗτος Ἀρίσταρχος παρὰ Cobetus.

25. ἀφυξαν] In scholio codicis Veneti B ἀπὸ τοῦ φύξα· ὅθεν ἀφυξαν

ἀφρίστῳ ὑπάρχοντι (“ἢ λαοὺς ἐς τεῖχος ὄμοκλήσειεν ἀλῆγαι” II. 16, 714) καὶ μετοχῇ τῇ, “αὐτὰρ ἐπεί κ' ἐς τεῖχος ἀνανεύσωσιν ἀλέντες” (534) καὶ “πόλις δὲ ἔμπλητο ἀλέντων” (607). ἢ δὲ ἐνικὴ εὐθεῖα ἦν “οἰκησεν δὲ ἀλεῖς” (II. 22, 308), παρακειμένη ρήματι ὄριστικῷ τῷ ἑάλῃ “τῇ ὑπὸ πᾶς ἑάλῃ” καὶ “οἱ δή τοι εἰς 5 ἅστυ ἄλεν” (II. 13, 408).

538, 539. ὅτι Ζηνόδοτος τοὺς στίχους ἡθέτηκε, γελοῖον ἥγουμενος διὰ πύλης φωτίζεσθαι τὴν πόλιν, τοῦ παντὸς τόπου ἐναιθρίου ὅντος. λέγει δὲ “τεῦξαν φάος” ἀντὶ τοῦ τὴν σωτηρίαν τοῖς φεύγουσιν ἐποίησαν, ὡς ἐν τῷ “φώς δὲ ἑτάροισιν ἔθηκεν ἄνδρα βαλῶν” 10 (Π. 6, 6).

539. ἀλάλκοι] ἐν ἄλλῳ ἀμύναι.

παροξυτονητέον τὸ ἀμύναι. ἔστι γὰρ εὔκτικὸν, ὅπως ἀμύνειεν. οἴδα δὲ καὶ τὴν ἀλάλκοι γραφήν.

541. *δύψῃ] ὅτι πτώσις ἥλλακται, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ δύψης. 15

*ὅτι παρεῖται ἡ ὑπό πρόθεσις.

542. οὗτω σφεδανῶν, ὑπερρωμένος τῷ θυμῷ καὶ σφοδρὸς ὑπάρχων, καθάπερ ἀπὸ τοῦ φονῶν τὸ φονῶν.

ὅτι σφεδανῶν σφοδρῶς διώκων· τῷ δὲ τόνῳ ὡς ἐνοχλῶν· προκατάρχει γὰρ τοῦ σφεδανὸς, παρ' δὲ ἐγένετο σφεδανόν. “Ἄτρειδης 20 δὲ ἐπέτο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων” (Π. 11, 165).

544. ὅτι ὁμωνύμως τῇ χώρᾳ τὴν Ἰλίου Τροίαν εἴρηκεν.

550. Ἀχιλλῆα πτολίπορθον] ὅτι πλεονάζει ἐπ' Ὁδυσσέως τὸ πτολίπορθος, νῦν δὲ ἅπαξ ἐπ' Ἀχιλλέως. πρὸς τοὺς χωρίζοντας τούτοις γὰρ χρῶνται. τινὲς δὲ Ἀχιλλέα Πηλείωνα ποιοῦσι, 25 ξενισθέντες πρὸς τὸ ἐπίθετον.

554. *γρ. φοβέονται.

558. Ἰλήϊον] οὕτως Ἰλήϊον, διὰ τοῦ λ, ἀντὶ τοῦ Ἰλιακόν. ὁ δὲ Κράτης Ἰδήϊον, τὸ Ἰδαιον.

7. ἡθέτηκε addidit Vill.

15. Haec cum proxima anno-tatione coniungit Cobetus ὅτι— πρόθεσις καὶ πτώσις ἥλλακται — δύψης.

17. Scholion marginis interioris οὗτω σφεδαν (i. e. σφεδανόν) :— Scribendum σφεδανῶν, ut est in

textu.

18. φονῶν] φονόν

20. Ἄτρειδης δὲ ἐπέτο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων] Pro his verbis in A post σφοδρῶς διώκων legitur ἄτρειδης δὲ ἐπώχετο δαναοῖσι σπενδανόν. Correxit et transposuit Cobetus.

567. εἰ] τοῦτο ὁμολογουμένως διαπορητικόν ἐστιν, ἀντὶ τοῦ ἄρα κειμένου τοῦ ἡ συνδέσμου.

570. ἀθετεῖται, ὅτι ὡς ἐλλείποντος τοῦ λόγου ἐνέταξέ τις αὐτὸν. δεῖ δὲ τῷ “θυητὸν δέ ἔ φασ’ ἄνθρωποι” προσυπακούειν τὸ εἶναι. καὶ ὅτι ἐπιφερόμενον τὸ “αὐτάρ οἱ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάζει” ἐναντίον 5 ἐστὶ τῷ προτρέποντι τὸν Ἀγήνορα ἀντιστῆναι Ἀχιλλεῖ.

573. *διὰ τοῦ ἀ πάρδαλις εἴχον αἱ Ἀριστάρχου.

ταρβεῖ οὐδὲ φοβεῖται] ὅτι τὸ φοβεῖται ἀντὶ τοῦ φεύγει· καὶ ὅτι ἔν τισι γράφεται κυνυλαγμόν. οὐκ ἀνάγκη δέ ἐστιν ὁ γὰρ ὑλαγμὸς ἴδιος κυνῶν. σύνδεσμος δέ ἐστιν ὁ κεν, εἴτα ὑλαγμόν. 10

576. *πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ οὐτάσαι καὶ βαλεῖν.

583. τινὲς τὸ ηὖθις χρονικὸν ἐκδέχονται, καὶ παροξύνονται, οὐκ εὖ. ἀμεινον γὰρ περιστᾶν, ἐκ παραλλήλου τοῦ συνδέσμου κειμένου.

ἢ δὴ που] γρ. ηδη.

585. ἢ μάλα] γρ. ἢ τ' ἔτι πολλά. 15

586. ἀνέρες εἰμέν] ἐν ταῖς πλείσιν οὗτως ἐφέρετο, ἄνδρες ἔνειμεν καὶ μήποτε οὐ κακῶς.

*ἐν ἄλλῳ ἄνδρες ἔνειμεν.

587. οἱ καὶ πρόσθε φίλων] οὗτως αἱ Ἀριστάρχου οἱ καὶ πρόσθε φίλων ἀλόχων τε καὶ νιῶν. ἐν τισι δὲ τῶν εἰκαστέρων “οἱ κε 20 πρόσθε φίλων τοκέων ἀλόχων τε καὶ νιῶν.”

588. ἐφέψεις] Νικίας ἀναστρέφει τὴν πρόθεσιν, οὐκ εὖ. προείπομεν δὲ περὶ τῶν τοιούτων προβέσεων, ώς οὐ θέλουσιν ἀναστρέφεσθαι· καὶ σημειούμεθα ἀναγκαίως ἀναστραφεῖσαν τὴν “στεῦτο γὰρ Ἡφαίστοιο πάρ οἰσέμεν” (Π. 18, 191). 25

590. *βαρείης] γρ. παχείης χειρός.

594. οὐδὲ ἐπέρησε] ὅτι ἄτρωτα τὰ ἥφαιστότευκτα ὄπλα, πρὸς τοὺς ἡθετημένους (Π. 19, 365).

596. *ἐν ἄλλῳ ἔασεν ἄναξ Διὸς νίδις Ἀπόλλων.

597. *γρ. καὶ καλύφας. 30

600. *αὐτῷ γὰρ ἐκάεργος] οὗτως Ἀρίσταρχος· ἄλλοι δὲ αὐτῷ γάρ ᾧ ἐκάεργος.

2. τοῦ ἡ] ἡ delevit Vill. Corrigendum εἰ: v. infra p. 230, 3.

7. πάρδαλις] Immō πόρδαλις Aristorchus: v. ad 13, 103.

9. κυνυλαγμόν] κυνυλαγμόν

15. ἢ τ' ἔτι] ητέ τι

17. κακῶς] καλῶς Bekkerus.

22. προείπομεν] Ad 18, 191.

602. ἔως ὁ τὸν πεδίοιο διώκετο πυροφόροιο] ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς τοῦτο, καὶ ἡ ἀνταπόδοσις πρὸς τὸ τόφρα.

* ὅτι ἐλλείπει ἡ διά, διὰ πεδίου.

606. πεφοβημένοι ἥλθον ὁμίλῳ] ὅμιλῳ ἀντὶ τοῦ πλήθει, ὃ ἐστι τὸ πλήθος τῶν μαχομένων παρεγένοντο εἰς τὴν πόλιν. ἄλλως. ὡς 5 εἶχε ποδῶν ἕκαστος ἐσώζετο, τῶν συμμάχων οὐ μεμνημένος, ἕκαστος δὲ τὸ καθ' ἑαυτὸν σκοπῶν.

* ὅτι ἀντὶ τοῦ φεύγοντες.

607. πόλις δὲ ἔμπλητο] παρὰ Ἀντιμάχῳ καὶ Ἐρινῷ πύλαις δὲ ἔμπληντο ἀλέντων.

10

ὑποστικτέον δὲ (604, 5) προθέοντα ποσὶν οἷσι· ἡ γὰρ ἀνταπόδοσις, τόφρ' ἄλλοι Τρῷες.

* γρ. πύλαι.

610. * ἐσσυμένως] γρ. ἀσπασίως.

611. * σάωσαι] Ἀρισταρχος εὐκτικῶς σαώσαι ἀντὶ τοῦ σαώ- 15 σειεν.

Παράκειται τὰ Ἀριστονίκου σημεῖα καὶ τὰ Διδύμου περὶ τῆς Ἀρισταρχείου διορθώσεως, τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰλιακῆς προσῳδίας Ἡρωδιανοῦ καὶ ἐκ τῶν Νικάνορος περὶ στιγμῆς.

ΕΙΣ ΤΗΝ Χ.

20

1. ὃς οἱ μὲν κατὰ ἀστυ πεφυζότες ἦντε νεβροί] βραχὺ διασταλτέον μετὰ τὸ νεβροί πεφευγέναι γὰρ αὐτούς φησιν ὡς νεβροὺς, οὐ τὸν ἰδρῶτα ἀποψύχεσθαι. νεβροὶ δὲ οἱ νεωστὶ ἐπὶ βορὰν ιόντες· ἡ νήποροι, οἱ μηδέπω πορεύεσθαι δυνάμενοι.

2. ἰδρῶ ἀπεψύχοντο] διχῶς, καὶ ἀνεψύχοντο καὶ ἀπεψύχοντο²⁵ χαριεστέρα δὲ ἡ διὰ τοῦ ὑ.

3. κεκλιμένοι καλῆσιν ἐπάλξεσιν] προσκεκλιμένοι, ὃ ἐστι περιεχόμενοι ὑπὸ τῶν τειχῶν ἐπάλξεις γὰρ οἱ τῶν τειχῶν λεγόμενοι προμαχῶνες.

7. ἑαυτὸν Bekk.] ἑαυτοῦ

15. σαῶσαι] σαῶσαι

σαώσειεν] σαώσειαν

19. ἐκ τῶν] ἐκ οι.

25. ἀπεψύχοντο est in lemma, in textu vero superscriptum ν, i. e. ἀνεψύχοντο.

26. χαριεστέρα δὲ ἡ διὰ τοῦ ὑ]

Contrarium docetur in alio alias

codicis scholio, ubi δὲ Ἀρισταρχος

ἀνεψύχοντο γράφει, χαριεστέρου δὲ τὸ

ἀπεψύχοντο, quod recte iudicatum

esse ostendit Hoffmannus p. 186

collato ἰδρῶ ἀπενίζοντο Il. 10, 572.

6. *πρὸς τὰς Σκαιάς.

11. ἦ νύ τοι] ὅτι σαφῶς ὁ πόνος οὐκ ἔστιν ἀλγηδών· οὐ γὰρ ἀν λέγοιτο, οὐ μέλει σοι ἡ τῶν Τρώων ἀλγηδών· ἀλλ' οὗτος εἰρηκεν ἀντὶ τοῦ οὐ μέλει σοι τὸ περὶ τοὺς Τρώας πονεῖν καὶ ἐνεργεῖν. καὶ ὅτι ἐφόβησας εἰς φυγὴν ἔτρεψας. 5

20. *ἥ σ' ἀν τισαίμην] ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς τοῦτο ἀναγνωστέον, τοῦ ἡ ψιλουμένου.

23. ὅτι θέησιν ἀντὶ τοῦ θέη· πλεονάζει δὲ τῷ τοιούτῳ σχήματι Ἱβυκος. καὶ ὅτι ἐλλείπει ἡ διά, διὰ πεδίου.

27. *ἀρίζηλοι] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἀρίδηλοι· οὐ γὰρ ὁ ξῆλοι ἔγκειται. 10

28. πολλοῖσι μετ' ἀστρασιν] Ἀρίσταρχος ὡς πατράσιν. ἀμεινον δὲ προπαροξύνειν, ὥσπερ καὶ τοῖς πλείοσιν ἔδοξε καὶ Φιλοξένῳ, ἵνα αὐτῆς τῆς πτώσεως, λέγω δὲ τῆς δοτικῆς, μεταπλασμὸν λάβωμεν. ὅτι γὰρ κατὰ πτῶσιν γίνονται μεταπλασμοὶ ἔξουσίᾳ ποιητικῇ δεδῆ λωταί μοι ἐν ἑτέροις. ὃν οὖν τρόπον ἡ ἔγκατοις ἔγκασιν ἐγένετο 15 (“ἔγκασι φωτός” Π. 11, 438) καὶ οὐκ ἀναγκαζόμεθα ἐνικὴν εὐθεῖαν ἀκόλουθον ἐπιζητεῖν, ἢ τε προβάτοις πρόβασιν, ἢ τε πετάλοις πέταλ σιν, οὕτως ἀστροις ἀστρασιν, ἐπεισελθόντος τοῦ ἀ, ἵνα συστῇ ἡ λέξις.

29. *οὖν τε κύν' Ὁρίωνος] ὅτι περισσὸς ὁ τε σύνδεσμος.

ὁ Σιδώνιος ὑφ' ἐν ἀναγνιώσκει. ἀμεινον δὲ κατὰ παράθεσιν, ὅτι 20 οἱ κύνες πολλάκις ὀνομάζονται μετὰ τῶν κτητόρων, οἷον Κέρβερος “Αἴδου,” Ορθρος Γηρυούνος, “Αλκανα” Ακταίωνος οὗτος κύνα “Ορίωνος.

τῷ δὲ κυνηγετικὸν αὐτὸν εἶναι καὶ πλησίον κατηστέρισαν τὸν κύνα.

τὸν ἀστρῶν κύνα οὕτως ἔφη. ἔνιοι δέ φασι τὸν κατηστέρισμένον κύνα οὐκ “Ορίωνος, ἀλλ’ Ἡριγόνης ὑπάρχειν, ὃν καταστέρισθηναι διὰ 25 τοιαύτην αἰτίαν. Ἰκάριος γένος μὲν ἦν Ἀθηναῖος, ἔσχε δὲ θυγατέρα μονογενῆ Ἡριγόνην, ἥτις κύνα νήπιον ἔτρεφε. ξενίσας δέ ποτε ὁ Ἰκάριος Διόνυσον ἔλαβεν ἀπ' αὐτοῦ οἶνόν τε καὶ ἀμπέλου κλῆμα. κατὰ δὲ τὰς τοῦ θεοῦ ὑποθήκας περιήει τὴν γῆν, προφαίνων τὴν τοῦ Διονύσου χάριν, ἔχων σὺν ἑαυτῷ τὸν κύνα. γενόμενος δὲ ἐκτὸς τῆς 30 πόλεως βουκόλοις οἶνον παρέσχεν· οἱ δὲ ἀθρώας ἐμφορησάμενοι, οἱ μὲν εἰς βαθὺν ὕπνου ἐτράπησαν, οἱ δὲ περιλειπόμενοι, νομίσαντες

9. In marg. inter. οὐ (male pro
δ) λείπει ἡ διά, διὰ πεδίου.

20. ὑφ' ἐν] Id est κυνωρίωνος.

22. “Ορθρος Heynius] ὄρθρος

23. τῷ δὲ] τὸ δὲ

25. Ἡριγόνης] ἥριγένης

καταστέρισθηναι] κατηστέρισθηναι,

quod κατηστέρισθαι esse potest.

θανάσιμον εῖναι φάρμακον τὸ πόμα, πλήγσοντες ἐφόνευσαν τὸν Ἰκάριον. μεθ' ἡμέραν δὲ τηφάντων αὐτῶν, καταγνύντες ἑαυτῶν εἰς φυγὴν ἐτράπησαν. ὁ δὲ κίνων ἱποστρέψας πρὸς τὴν Ἡριγόνην δι' ὥρυγμοῦ ἐμήνυσεν αὐτῇ τὰ γεγονότα· ἡ δὲ μαθοῦσα τάληθες ἑαυτὴν ἀνήρτησε· νόσου δὲ ἐν Ἀθήναις γενομένης, κατὰ χρησμὸν Ἀθηναῖοι τὸν τε Ἰκάριον καὶ τὴν Ἡριγόνην ἐνιαυσίας ἐγέραιρον τιμαῖς. οὖν καὶ καταστερισθέντες, Ἰκάριος μὲν Βοώτης ἐκλήθη, Ἡριγόνη δὲ παρθένος· ὁ δὲ κίνων τὴν αὐτὴν ὄνομασίαν ἔσχεν. ἡ ἴστορία παρὰ Ἐρατοσθένει.

31. σηρείωσαι, ὅτι ἄπαξ ἐνταῦθα ὁ πυρετός, καὶ ὅτι πυρετὸν κυρίως λέγει, οὐχ ᾧ τινες δέχονται τὴν διάκαυσιν τοῦ ἀέρος· πρὸς γάρ τὸ ιο φθοροποιὸν ἡ παραβολή· καὶ ὅτι δειλοῖς εἰν ἀντὶ τοῦ δειλαίοις.

36. *οὗτος Ἀρίσταρχος ἐστήκει ἀνευ τοῦ ἵ.

40. *Πηλείων δαμαίεις] πρὸς τὸ σχῆμα.

41. σημειοῦνται τινες ὅτι ἐκ τοῦ ἐναντίου τὸ ἐναντίον δεδήλωκεν. τοσσόνδε] πρὸ τέλους ἡ δέεια· ἐν γάρ ἐστι μέρος λόγου.

15

42. *Ἀρίσταρχος ἔδοιεν.

48. *τούς] οὗτος Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ τοῦ, ἄλλοι δὲ οὓς μοι.

49. ὅτι περισσὸς ὁ ἄν σύνδεσμος· εἰ γάρ ἐνετέτακτο κυρίως, ἐπήγεγκεν ἀν ἀπολυσάμεθα.

50. *ἀπολυσόμεθα] ἐν ἄλλῳ ἀπολύσομεν.

20

51. *αἱ ἀπὸ τῶν πόλεων παιδὶ φίλη.

ὄνομάκλυτος] ᾧ τοξόκλυτος· οὗτος δὲ καὶ Ἀρίσταρχος. ἐν μέντοι τῇ Ὁδυσσείᾳ (19, 183) κατὰ παράθεσιν ἀναγνωστέον “ἐμοὶ δ’ ὄνομα κλυτὸν Αἴθων” ίδιᾳ συστῆσαι γάρ αὐτοῦ βούλεται τὸ ὄνομα, ἐπειὶ τοι ἐσται κρεμάμενος λόγος. εἴπομεν δὲ ἐν τοῖς πρὸ τούτου βιβλίοις (Il. 10, 109) πότε τὸ κλυτός κατὰ τὸ τέλος συντιθέμενον φυλάσσει τὸν τόνον, καὶ πότε ἀναδίδωσιν.

ὅτι κατὰ σύνθετον προενεκτέον. σημαίνει δὲ τὸ ὅλον ὄνομαστός· ὁ γάρ κλυτός ἐπὶ τοῦ διαβεβοημένου. καὶ ὅτι οἱ πατέρες ταῖς θυγα-

3. Ἡριγόνην] ἡριγένην	πυρετός.
ώρυγμοῦ] ὥρυγμον	13. πρὸς τὸ σχῆμα] Dativi pro genitivo cum ὑπό positi.
4. *γεγονότα] λεγόμενα	19. ἀπολυσάμεθα Cobetus] ἀπο-
6. καταστερισθέντες]	λυσάμεθα
θέντες	21. *φῖλη] φίλῳ. In textu παιδὶ γέρων.
8. ἡ ἴστορία παρὰ Ἐρατοσθένει]	24. κλυτὸν] εἴ (i. e. εἴτα) κλυτὸν
*ἴστορε Ἐρατοσθένης ἐν τοῖς ἑαυτῷ	
καταλόγοις.	
9. Margo exter. ση. ὅτι ἄπαξ ὁ	

τράσι γαμουμέναις δῷρα παρεῖχον· “ἐγὼ δὲ ἐπὶ μείλια δώσω” (Il. 9, 147).

52. βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ τεθνᾶσι, καὶ ὑποστικτέον δόμοισι. ἵσως δὲ ἂν τις ἐπὶ τὸ τεθνᾶσι ὑποστίζοι, τὰ δὲ ἔξῆς πάντα συνάπτοι, ἵνα ἡ ὁ λόγος καὶ ἀποθανόντες ἀνιασόμεθα, ὅμοιώς τῷ “εἰ 5 δὲ θανόντων περ καταλήθη εἰν Αἴδαο, αὐτὰρ ἐγὼ καὶ κεῖθι φίλου μεμνήσομαι” (389).

55. *Ἀχιλῆϊ δαμασθείς] πρὸς τὸ σχῆμα, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ Ἀχιλλέως, ὡς “Τρωσὶ δαμείς” (Il. 18, 461).

57. ὅτοι στικτέον μετὰ τὸ Τρῶας καὶ Τρώας, ἵνα ἀπ’ ἄλλης 10 ἀρχῆς ἀπαγορευτικὸς ὁ λόγος γένηται, μηδὲ μέγα κῦδος ὀρέξης. εἰ δὲ συνάπτοιμεν, ἔσται ἐπανάληψις τῶν ὑποτακτικῶν, κοινοῦ νοούμενου τοῦ ὄφρα, ἵνα σαώσης καὶ μὴ ὄρέξης καὶ μὴ ἀμερθῆς αἰῶνος.

59. οὕτως ὄρθοτονητέον (supra-versum).

*σημειωτέον ὅτι τὰ ὀκτὼ μέρη τοῦ λόγου ἔχει ὁ στίχος.

15

62. *νῖας τὸ δάλυμένους] προαναφωνεῖ τὴν Ἰλίου ἄλωσιν.

66. πρώτησι θύρησι] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἄκραις. πρώτησι δὲ πύλῃσι πρὸς τὸ “ἄξαντ’ ἐν πρώτῳ ρύμῳ” (Il. 6, 40).

67. ἐρύουσιν] ὅτι χρόνος ἥλλακται ἀντὶ τοῦ ἐρύουσιν· καὶ ἐν ‘Οδυσσείᾳ (21, 97) “νευρὴν ἐντανύειν” ἀντὶ τοῦ ἐντανύειν.

20

ώμησται Ἀρίσταρχος ὡς ἀβληταί, Τυρανίων δὲ ὡς κομῆται. ἔφαμεν δὲ ἐν τῇ Λ ἐντελῶς περὶ τῆς προσῳδίας, ὡς ἐπεκράτησεν ἡ Ἀριστάρχου.

68. ρέθεών μελῶν. δείκνυσι δὲ ὅτι κατὰ παντὸς μέλους τὸ ζωτικὸν καὶ ψυχικόν ἔστι. ρέθη δὲ τὰ ζῶντα μέλη, δι’ ὃν ρέσομέν τι. 25 Αἰολεῖς δὲ τὸ πρόσωπον· καὶ ρέθομαλίδας τοὺς εὐπροσώπους φασί. Διονύσιος δέ φησι καὶ νῦν τὸ πρόσωπον δηλοῦσθαι· διὰ γὰρ μικτήρων ἡ στόματος ἐκπνέομεν, καίτοι γε τοῦ ποιητοῦ λέγοντος (Il. 14, 518) “ψυχὴ δὲ κατ’ οὐταμένην ὀτειλὴν ἔσσυτο.”

τύφας ἡ βαλῶν] πρὸς τὴν διαστολὴν τοῦ βαλεῖν καὶ τύφαι· καὶ 30 ὅτι ρέθη πάντα τὰ μέλη. οἱ δὲ Αἰολεῖς τὸ πρόσωπον.

*έληται] ἐν ἄλλῳ ἔλοιτο.

69. *πυλαωρούς] Ἀρίσταρχος θυραωρούς, θυροφύλακας.

12. *συνάπτοιμεν] συνάψοιμεν 32. ἀλλῳ] ἀλλ A, quod pro

13. καὶ μὴ ἀ. Friedl.] ἦτοι καὶ μὴ ἀ. ἀλλοις accepit Bekkerus, male:

14. οὕτως] I. e. δὲ ἐμὲ, ut in v. Hoffmann. p. 162.

textu, non δέ με.

70. ἀλύσσοντες] ὑπὸ πλησμονῆς ἀλύοντες, οἷον ἐν ἄλῃ ὅντες, δυνσφοροῦντες. οἱ δὲ εἴπον ἐπὶ τὸ ἄγαν λυσσῶντες.

73. *οὗτως Ἀρίσταρχος φανήγ διὰ τῶν β' ἦ.

75. *αἰδὼ] τὰ αἰδοῖα.

80. κόλπου ἀνιεμένη] ὅτι ἀντὶ τοῦ χαλῶσα, ἀναστέλλουσα· καὶ 5 ἐν Ὁδυστείᾳ (2, 300) “αἴγας ἀνιεμένους” ἀναδέροντας. ἔστιν οὖν ἀπογυμνιῶσα τὸ κατὰ τοὺς μαστοὺς κόλπωμα.

83. ἡτοι συναπτέον μέχρι τοῦ ἐπέσχον, εἴτα ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς τῶν μνῆσαι φίλε τέκνου· ἢ στικτέον αὐτήν, εἴτ' ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς εἴποτέ τοι λαθικηδέα. ἔστι δὲ ὑποστιγμὴ μετὰ τὸ ιο ἐπέσχον.

*οὗτως διὰ τοῦ τοῦ, εἴ ποτέ τοι.

*λαθικηδέα] τὸν λήθην ἐμποιοῦντα τοῖς παισὶ τῶν κακῶν ἀπάντων.

84. ὅτι ἴδιως φίλε τέκνου ἀντὶ τοῦ φίλου τέκνου. καὶ ἅμυνε ἀντὶ τοῦ ἀμύνου.

15

85. *ἐών] οὗτως Ἀρίσταρχος ἄλλοι δὲ ἰών.

ὅτι σαφῶς πρόμοις ὁ πρόμαχος, οὐχ ὁ βασιλεύς.

87. *τέκος] γρ. φίλον θάλος.

88. ὅτι ἔδνα ἐδίδοσαν οἱ παλαιοὶ ταῖς θυγατράσι· καὶ πολυδωρον λέγει τὴν πολύεδνον.

20

91. οὐδὲ “Εκτορι” ὅτι ὑπερβεβίβασται ὁ δέ. “Εκτορι δὲ θυμὸν οὐκ ἔπειθον, πρὸς τὸ “οὐδὲ” ἵκετο γῆραος οὐδόν” (Od. 15, 246).

93. ὅτι τὴν τῶν ὄφεων κατάδυσιν χειὰν εἴρηκεν, ἀπὸ τοῦ χεῖσθαι, 25 ὅ ἔστι χωρῆσαι· εἰς αὐτὸ γὰρ μόνον μηχανῶνται οἱ ὄφεις εἰς τὸ χωρῆσαι τὸ σῶμα ὕσπερ ἔλυτρον· “οὐδὸς δὲ ἀμφοτέρους ὅδε χείσεται” (Od. 18, 17). ἔνιαι δὲ τῶν κατὰ πόλεις διὰ τοῦ ὑ, ὀρέστερον, καὶ ἀντὶ τοῦ μένησι δοκεύῃ.

108. *κέρδιον] αἱ κατὰ ἄνδρα πολὺ κάλλιον.

109. *κατακτείναντα] διχῶς, καὶ κατακτείναντι.

110. ἡέ κεν αὐτῷ ὀλέσθαι] ὅτι ὁ κεν περισσός, καὶ ὅτι ἀμφί- 30 βολον πότερον ἐμοὶ αὐτῷ ὀλέσθαι, ἢ καθ' Ὁμηρικὴν συνήθειαν ἀντὶ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ὀλέσθαι.

2. ἐπὶ τὸ delevit Bekkerus.

157, 224, 300.

4, 13. Sunt potius gl. inter-linearia.

αὐτῆν]

2 τ. ὑπερβεβίβασται Cobetus] ὑπερ-

9. στικτέον] eis τὸ addidit Bek- kerus frustra: conf. schol. ad v.

βίβασται

πρὸ πόληος] ὑπὲρ τῆς πόλεως· ὑπὲρ αὐτῆς γὰρ ἀγωνίζεται.

111. εἰ δέ κεν] ἥρτηται μέχρι τοῦ (122) “ἀλλὰ τί μοι ταῦτα,” καὶ οὐδὲν αὐτοῖς ἀνταπεδόθη. ἦτοι οὖν διαπορητικός ἐστι κάνταῦθα ὁ λόγος, ὃς ἐλέγομεν καν τῇ Φ· ἂρα τὴν ἀσπίδα κατάθωμαι καὶ τὴν περικεφαλαίαν, πρὸς δὲ τὸ τεῖχος ἐρείσας τὸ δόρυ αὐτὸς προσέλθω 5 Ἀχιλλεῖ καὶ τὰ καὶ τὰ ποιήσω· ἡ κορματικῶς εἱρῆσθαι ὑποληπτέον, ὃς καὶ ἡμῖν ὁ σύνδεσμος πολλάκις, ἀν δὲ κατάθωμαι καὶ πορευθῶ. δύναται δὲ καὶ ἡθικῶς ὁ “Ἐκτωρ ἄπαξ ἐν μετανοίᾳ γενούμενος, πρὶν ἀνταποδοῦναι, διακόψαι τὸν λόγον. τὸ ὄμοιον νοητέον καὶ ἐπὶ τῶν ὑπ’ Ἀγήνορος ἀνωτέρῳ λεγομένων. στίζομεν δὲ ταῦτα ὡς πλήρη. 10

118. ὅτι ἀντὶ τοῦ ἀμφιδάσεσθαι, δίχα μερίσεσθαι. πάλιν δὲ ὁ δέ σύνδεσμος περισσός.

*’Αρισταρχος ἀλλ’ ἀποδάσσεσθαι διὰ τοῦ ἐ.

*ὅσσα πτόλις] γρ. ὅσα τε πτόλις.

119. *ἔλωμα] γρ. ὄμοῦμα. 15

121. *οὗτος χωρὶς τοῦ δ, ἀλλὰ τί μοι.

123. ἵκωμαι] τινὲς ὡς φιλῶμαι ἀναγινώσκουσιν, ἵνα τὸ ἱκετεύσω σημαίη. οὐκ ἀναγκαῖον δὲ ἐναλλάσσειν τὸν τόνον· καὶ γὰρ βαρυνόμενον ταυτὸν ὑπισχνεῖται, καὶ ἀκόλουθόν ἐστι μέσῳ δευτέρῳ ἀρίστῳ ὄριστικῷ τῷ “τὴν ἱκόμην φεύγων” (Π. 14, 260). ὡς οὖν ἐλι- 20 πόμην λίπωμαι, οὗτος ἱκόμην ἵκωμαι.

ὅτι τὸ ἵκωμαι ἀντὶ τοῦ ἱκετεύσω παράκειται οὖν τὸ ἴών, ἐπεὶ προσεγγίζομεν οἷς ἀν προσφέρωμεν ἱκετείαν.

124. ὅτι αἰδέσεται ὡς ἱκέτην προσδέξεται· “αἰδεῖσθαι θ ἰερῆα.”

126. οὐκ ἔστι, φησὶν, ἄντικρυς Ἀχιλλέως μύθους διηγεῖσθαι, 25 ὅποιος ἀν παρθένοις καὶ ἡθεοῖς. οἱ γὰρ παλαιοὶ τὰ ἐκτιθέμενα βρέφη παρὰ δρυσὶν ἢ πέτραις εὑρίσκοντες ἐνόμιζον ἐκ τούτων γεγενῆσθαι. ἐκ τοιούτου δὲ ἐγένετο ἡ ὑπόληψις. οἱ παλαιοὶ νομαδικῷ ἐχρῶντο τῷ βίῳ, οἰκίας μηδέπω κεκτημένοι. αἱ οὖν γυναικες τίκτουσαι ἐν τοῖς ὅρεσιν ὑπὸ τὰ κοιλώματα τῶν πετρῶν καὶ δρυῶν. εὑρίσκοντες δέ τινες 30 νομίζοντες ἐκεῖθεν γεγενῆσθαι ἀνέτρεφον. ἡ ἱστορία παρὰ Διδύμῳ.

οὐκ ἔστιν ἀρχαῖα μυθολογεῖν τῷ Ἀχιλλεῖ νηπίων δίκην, ὡς τῶν πρώτων ἀνθρώπων ἐκ δρυῶν καὶ πετρῶν γεγενῆσθαι λεγομένων.

4. ἐλέγομεν] Supra p. 230, 1.

7. ὁ αἰδεῖσθαι Friedl.

11. ἀμφιδάσεσθαι] ἀμφιδάσασθαι

23. προσεγγίζομεν οἷς Cobetus]

προσεγγίζομένοις

28. * νομαδικῷ] νομάδη

128. *πρὸς τὴν ἐπανάληψιν, ὅτι πυκνῶς ἐν Ἰλιαδὶ.
 ὁρισμός ἔστιν ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ὄμιλία· ὅπερες γὰρ αἱ γυναῖκες.
- 129, 130. *ὅτι τάχιστα] ἐν ἄλλῳ ὅφρα τάχιστα. τοῦτο δὲ ἐκατέρωθι δύναται προσδίδοσθαι. 5
132. Ἐνναλίφ] ὅτι τῷ Ἀρεῖ.
137. *φοβηθείς] ὅτι ἀντὶ τοῦ φυγῶν.
141. *ὅτι καὶ νῦν σαφῶς ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν φεύγει.
143. ὅτι τὸ τρέσαι οὐ τὴν πτόησιν σημαίνει, ἀλλὰ συνήθως αὐτῷ φεύγειν. ἐπήνεγκε γοῦν “τεῖχος ὑπὸ Τρώων.” 10
146. βραχὺ διασταλτέον μετὰ τὸ ὑπέκτη τὸ γὰρ ἔξης, ὑπὲκ τείχεος κατὰ τὸν ἀμαξιτὸν, οἷον ὑπὸ τὸ τεῖχος. ή δὲ ἐξ πρόθεσις προκειμένη ἐμφαίνει ὡς καὶ μικρὸν ἔξω τοῦ τείχους ἐδίωκον.
148. δοιαὶ ἀναίσσουσι] ὅτι λείπει πρόθεσις η ἐκ η ἀπό. ἐκ Σκαμάδρου γὰρ, η ἀπὸ Σκαμάδρου. 15
151. θέρει] ὅτι ἐκ τῆς ἀντιδιαστολῆς ταύτης σαφὲς ὅτι η ἐτέρα πηγὴ ὑδατὶ λιαρῷ ρεῖ κατὰ χειμῶνα.
153. *ἐπ' αὐτάω] ὅτι πρόθεσις ἥλλακται καὶ πτῶσις, ἀντὶ τοῦ παρ' αὐταῖς.
157. βραχὺ διασταλτέον παραδραμέτην καὶ φεύγων. 20
158. ὅτι ὑγιῶς διώκεσθαι λέγει τὸν φεύγοντα. ἐν ἐνίοις δὲ φέρεται στίχος ὑπὸ τοῦτον εὐτελῆς “φεῦγ’ νιὸς Πριάμοιο, δίωκε δὲ δῖος Ἀχιλλεύς.”
159. *ἀρνύσθη] ἀντικατέλλασσον τῷ δρόμῳ.
161. ὅτι ὡς περὶ ἐτέρων λέγει τρεχόντων περὶ τῆς Ἔκτορος 25 ψυχῆς, αὐτοῦ τοῦ Ἔκτορος ἐνὸς ὄντος τούτων.
162. περὶ τέρματα] ἀντὶ τοῦ διὰ τὰ τέρματα. εἰς γὰρ τούτους τὸ τέλος τῆς νίκης ἀπόκειται, ἐπεὶ εἰ περὶ τὰ τέρματα δραμοῦσιν, εὐφυῶς κάμπτειν οὐ δύνανται. οὕτως Εὔβουλος.
164. ὅτι ἀμφίβολον πότερον ἀνδρὸς τεθνεῶτος γυνὴ, η ἐπὶ τε- 30 θνεῖτι ἀνδρὶ, δ καὶ ὑγιές· οὐκ οἶδε γὰρ ἄλλους η τοὺς ἐπιταφίους ἀγῶνας Ὁμηρος.

2. ὅπερες Bekkerus] ὅραι ὅτι Ἐνναλίφ ἐστὶ τῷ Ἀρεὶ Cobetus.
 4. ἄλλῳ] ἀλλα. Male Bekkerus 9. συνήθως αὐτῷ Lehrsius Arist.
 ἀλλοιοι: v. ad v. 68. p. 77] σὺν τῷ
 6. Hoc supra versum η διπλῆ, 28. δραμοῦσιν] δράμουσιν

170. *ὅτι ἐλλείπει ἡ περί, περὶ Ἔκτορος.

172. *ἐν πόλει ἀκροτάτη] ὅτι ὑπερθετικῶς ἀντὶ τοῦ ἀκροπόλει.

183, 184. ὅτι ἐνταῦθα ὑγιῶς λέγονται, κατὰ δὲ τὴν πρὸ τῆς κόλου μάχης ἀγορὰν τῶν θεῶν (Il. 8, 39) οὐκέτι.

185. *έρώει] ὑποχώρει, ἐνδίδον.

188. Ἔκτορα δ' ἀσπερχέεις] σημειῶδες ὅτι μόνος Ὁμηρός φησι μονομαχῆσαι τὸν Ἔκτορα, οἱ δὲ λοιποὶ πάντες ἐνεδρευθῆναι ὑπὸ Ἀχιλλέως.

190. *διά τ' ἄγκεα καὶ διὰ βῆσσας] ὅτι ἀντὶ τοῦ δι' ἀγκέων καὶ βῆσσῶν. 10

194. *ὅτι ἀνω Σκαιάς, νῦν Δαρδανίας.

197. τοσάκι μιν προπάροιθεν] ὅτι τοπικῶς τὸ προπάροιθε δυνατὸν ἀκούειν, εἰς τοῦμπροσθεν, δυνατὸν δὲ καὶ χρονικῶς, πρότερος φθάσας ἀπέτρεπεν αὐτὸν εἰς τὸ πεδίον. δ καὶ ἐστιν ὑγίεις. καὶ πρὸς τὸ παραφθάσι, ὅτι Ἱακὼς ἀντὶ τοῦ παραφθάσας. 15

198. *οὗτως διὰ τοῦ ἐ πέτετο.

199, 200, 201. ὡς δ' ἐν ὀνείρῳ] ἀθετοῦνται στίχοι τρεῖς, ὅτι καὶ τῇ κατασκευῇ καὶ τῷ νοήματι εὐτελεῖς· καὶ γὰρ ἀπραξίαν δρόμου καὶ τὸ ἀπαράβατον σημαίνουσιν, ἐναντίως τῷ “ώς δέ τ' ἀεβλοφόροι περὶ τέρματα μώνυχες ἵπποι” (162). 20

201. *ῶς ἥτα τὸν] ἐν ἄλλῳ ὥς ὁ τὸν.

πῶς τάχιστος ὥν δ' Ἀχιλλεὺς οὐ καταλαμβάνει τὸν Ἔκτορα; καὶ φασιν οἱ μὲν ἐπίτηδες αὐτὸν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ καταπεπονηθαὶ πολλῷ πόνῳ πρότερον, ἵνα ὅσπερ ἐν θεάτρῳ νῦν μείζονα κινήσῃ πάητι οἱ δὲ ὅτι τὸν ἐνδοτέρῳ καὶ πρὸς τῷ τείχει δρόμον Ἔκτορος ποιουμένου 25 Ἀχιλλεὺς διπλάσιον ἔκαμεν ἔξωθεν περιθέων.

202. ἀξιοῦσι τοῦτον τὸν στίχον καθ' αὐτὸν ἀναγινώσκεσθαι, ἐπεὶ ἐρωτητικός ἔστι, φασὶν, εἴτα τοὺς δύο τοὺς ἔξης κατὰ μίαν περικοπήν. εἰσὶ μέντοι οἱ συνῆψαν, τὸ πῶς ἀόριστον ἐκδεχόμενοι· ἔξεφυγε δ' ἦν πως δ' Ἔκτωρ τὰς κῆρας, εἰ μὴ πύματον αὐτῷ συνήντησεν δ' 30 Ἀπόλλων. ἡ διπλῆ πρὸς τὸ ζητούμενον, πῶς δὲ ποδώκης οὐ καταλαμβάνει τὸν Ἔκτορα; λέλυκε δὲ αὐτὸν ὁ ποιητὴς, ὅτι ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἔβοηθεῖτο.

3. Versibus 183, 184 asteris-
cus praefixus.

11. ἀνω] v. 6.

Δαρδανίας Friedl.] δαρδανίους

15. Ἱακὼς Bekkerus] κακῶς. Conf.
ad 7, 144. 17, 197.

28. φασὶν Vill.] φησὶν

* ὑπεξέφυγεν] Ἀρίσταρχος ὑπεξέφερεν.

204. ὅτι στικτέον εἰς τὸ γοῦνα, καὶ ἀφ' ἔτέρας ἀρχῆς “ἄλλοισιν δ' ἀνένευε καρήστι δῖος Ἀχιλλεύς,” ἵν' ἦ τῶν προτέρων ὁ λόγος τοιοῦτος, εὐθέως δ' ἀν ἀπώλετο ὁ Ἐκτωρ, εἰ μὴ Ἀπόλλων αὐτῷ ἐβοήθησε τὸ πανύστατον. ὅτι πάντα συναπτέον ἔως τοῦ ὁ δὲ 5 δεύτερος ἔλθοι, ἵν' ἦ δὲ λόγος, ἀνήρτο δ' ἀν Ἐκτωρ ἥδη, εἰ μὴ Ἀπόλλων αὐτῷ ἐβοήθησε, τάχος ἐμπνεύσας, Ἀχιλλεὺς δὲ τοὺς περιεστῶτας τῶν Ἐλλήνων ἐκώλυεν ἀνανεύων βαλεῖν τὸν Ἐκτορα.

208. σημειοῦνται τινες διὰ τὸ δοκοῦν ἄπορον εἶναι, μετὰ μικρὸν τούτων λεγομένων “τρὶς περὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο δίον” (251). 10

209. ὅτι ἐντεῦθεν ἡ ψυχοστασία Αἰσχύλου πέπλασται, ὡς τοῦ Διὸς τὰς ψυχὰς ἰστάντος, οὐθανατηφόρους μοίρας.

216. ὅτι Ζηνόδοτος γράφει νῷϊν τοῦτο δέ ἐστιν ἡμῖν ἡ ἡμῶν, ὅπερ οὐ συμφωνεῖ· τὸ δὲ νῷῃ χωρὶς τοῦ ἡ σημαίνει ἡμᾶς ἡ ἡμεῖς, ὅπερ γῦν λέγει· ἡμᾶς ἔολπα οἴσεσθαι μέγα κῦδος; 15

219. ἄμμι] ἄμμε margo ext.

229. ἡθεῖ] ὅτι νεωτέρου πρὸς πρεσβύτερον σεπτικὴ προσφώνησίς ἐστι τὸ ἡθεῖς.

239. *πρὸς τὸ αὐτό.

244-246. βραχὸν διασταλτέον φειδωλή καὶ εἴδομεν, τὰλλα δὲ 20 συναπτέον ἔως τοῦ γλαφυράς. ὅτι δὲ στικτέον ἐπὶ τὸ γλαφυράς ἡ βραχὸν διασταλτέον. περισπαστέον δὲ τὸν ἡ σύνδεσμον ἀδύνατον γὰρ τῷ ἡ συνδέσμῳ ἐπόμενον αὐτὸν δξένεσθαι.

247. βραχὸν διασταλτέον ἐπὶ τὸ φαμένη· μᾶλλον γὰρ ἐμφαίνει. τὸ δὲ ἔξης ἐστὶ καὶ ἡγήσατο, οἷον οὐ μόνον διὰ λόγων αὐτὸν ἡπά- 25 τησεν, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ προσελθεῖν ἀξιοπίστως.

*τινὲς πληθυντικῶς κερδοσύνης.

250. *φοβήσομαι] ὅτι σαφῶς φεύξομαι.

251. δίον] ὅτι τὸ δίον ἐδιώχθην. οὐ μάχεται δὲ τῷ “ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον” (208)· τρεῖς μὲν γὰρ τελείους κύκλους περιέδρα- 30

3. καρήστι δῖος Ἀχιλλεύς οι.

vocabulo (ἡθεῖς) praescriptam v.

10. τρίς] τρεῖς

229.

Πριάμοιο] πριάμον

21. τοῦ] οι.

18. τὸ] τοῦ

25. ἐστὶ—οἰον] ἐστὶν “δε ἡγήσατο

19. πρὸς τὸ αὐτό] I. e. ἡ διπλῆ πρὸς τὸ αὐτό. Respicit ad διπλῆν eidem

φαμένη καὶ κερδοσύνη,” οἷον Friedl.

μον, τὸ δὲ τέταρτον ἔως τῶν κρουνῶν ἐλθόντες οὐκέτι περιῆλθον τὴν πόλιν.

*γρ. καὶ δίεσ· καὶ οὗτος εἶχον αἱ χαριέστεραι.

254. *ὅτι ἐπιμαρτυρώμεθα.

255. ὅτι μάρτυροι, οὐ μάρτυρες· καὶ γὰρ τὸ ἑνικὸν “Ζεὺς δὲ 5
ἄμμος ἐπιμάρτυρος ἔστω” (Il. 7, 76).

ἀρμονιάν] συναρμογῶν, ἀφ' οὗ δηλοῖ τὸ ὁμολογιῶν καὶ συνθηκῶν.

257. ὅτι καμμονή νίκη οὐ καθολικῶς, ἀλλὰ ἡ ἐκ καταμονῆς. διὸ
ἐπὶ τῶν μονομαχούντων καὶ πυκτευόντων τίθησιν, ἐπὶ δὲ δρομέων
οὐκέτι.

10

259. *ρέξειν] ὅτι ἀντὶ τοῦ ρέξε.

261. συνημοσύνας] δασυντέον· σημαίνει δὲ τὰς συνθήκας ἀπὸ τοῦ
εἰς ταυτὸν ἀφεῖναι τὰ τῆς διανοίας. παρὰ τὸν ἥσω οὖν ἥμων τί ἔστι,
καὶ ἥμονος ἡ γενικὴ, παρ' ἦν τὸ ἥμοσύνη. οὗτος δὲ εἴχε καὶ τὸ
μεθημοσύνη.

15

262, 263, 264. αἱ ὑποστηγμαὶ πιστά, ἔχουσιν, ἀλλήλοισιν
ἡ γὰρ ἀνταπόδοσις ὡς οὐκ ἔστ' ἐμὲ καὶ σέ.

266. *ὅτι τὰ ὄρκια ἔσσονται, οὐκ ἔσσεται.

εἰς τοῦτο ἡ διάνοια καταστρέφει, ὅτι πρότερον συμβῆσεται τὸν
ἔτερον ἥμων πεσεῖν πρὶν ἡ ὄρκους ἡμᾶς ποιήσασθαι, ὡς τὸ “πρὶν μιν 20
καὶ γῆρας ἔπεισιν ἥμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ” (Il. 1, 29).

275. *χάλκεον] ἐν ἄλλῳ μείλινον ἔγχος.

281. ἀρτιεπῆς] ὅτι οὐκ ἐν ἐπαίνῳ ὁ ἀρτιεπῆς, κατὰ τούναντίον τῷ
ἀμετροεπῇ, ἀλλὰ ὁ λάλος καὶ ὁ ἀπηρτισμένως παραλογίζομενος.

ἡσηκήδως λόγοις ἀπατῶν. οἱ δὲ ἐπιθυμητής· κλέπτεσθαι γὰρ τὸ 25
ὄρεγεσθαι, καὶ “ἐπίκλοπος ἐπλετο τόξων” (Od. 21, 397). ἡ ἀσκῶν
διὰ λόγων παραλογίζεσθαι, ὡς τὸ “κλέπτε νόῳ” (Il. 1, 132).

285. ἄλευαι] προστακτικῶς ἀναγινώσκειν δεῖ· διὸ τρίτη ἀπὸ
τέλους ἡ ὀξεῖα. εἰρωνείᾳ δὲ τοῦτό φησιν.

286. στικτέον μετὰ τὸ χάλκεον· τὸ γὰρ ὡς ἀντὶ τοῦ εἴθε, διό- 30
περ ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς ἀναγινωστέον.

*πᾶν] ὅτι ἀντὶ τοῦ ὅλου.

11. ρέξε] ρέξε

ηρτισμένον. Idem τὸ δόρυ post

13. ἀφεῖναι εχ Orionis Etym. p. παραλογίζομενος lectum delevit.

150, 24] ἀφεῖναι

Pertinet ad v. 283 ἐν δόρυ πήξεις.

24. ἀπηρτισμένως Lehrsius] ἀπ-

287. *καί κεν] ἐν ἄλλῳ καί σφιν.
 291. *χώσατο] ὅτι ἀντὶ τοῦ συνεχύθη.
 294. *ὅτι ἄπαξ εἴρηκε λευκάσπιδα.
 300, 301. βραχὺ διασταλτέον κακός, στικτέον δὲ τὸ ἄγευθεν.
 τὸ γὰρ οὐδὲ] ἀλέη καθ' ἑαυτὸν προενεκτέον, λείποντος τοῦ ἔστι. 5
 304. ἀσπουδή] ὅτι ἀσπουδή χωρὶς μόγου καὶ κακοπαθείας.
 308. οἵμησεν] ὅτι κάκει (Il. 21, 252) γραπτέον “αἰετοῦ οἵματ’
 ἔχων,” οὐχ ὡς Φιλητᾶς ὅμματα.
 315. *καλαῖ] αἱ πλείους δειναις δέ.
 318. ὅτι νῦν τὸν ἔσπερον κάλλιστον, ἐν ἄλλοις δὲ (Od. 13, 93) 10
 τὸν ἑωσφόρον φαάντατον καὶ οὐ δεῖ ὡς μαχόμενον λαμβάνειν.
 ἔτερον δὲ τὸν ἔσπερον ὡς ἀν παλαιὸς οἶδε τοῦ ἑωσφόρου.
 319. ὅτι ἐπὶ τῶν αἰχμάς ἔχοντων εὐήκεος λέγει καὶ τανυήκεος·
 τὴν γὰρ αἰχμὴν ἀκὴν λέγει. καὶ ὅτι κυρίως ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς ἐπιδο-
 ρατίδος τῆς εὗ ἡκονημένης, ἐκεῖ δὲ παρῆκται τὸ “τανυήκεας ὅζους” 15
 (Il. 16, 768).
 322. ὅτι οὕτως εἴωθε λέγειν ἄλλο τόσου, ἐπειδὰν ἀπολείπῃ τι
 τοῦ ὅλου μικρὸν τέλος· “οἱ δῆ τοι τόσον μὲν ἔχον τέλος” (Il. 18,
 378). καὶ ἐνθάδε οὖν τὸ μὲν ἄλλο σῶμα καθώπλιστο, γυμνὸν δὲ
 μόνον διεφαίνετο τὸ ἀπὸ τῶν ὕμων ἐπὶ τὸν αὐγένα. 20
324. φαίνετο δ' ἢ κληῆδες] ἐν τισι τῶν ὑπομημάτων φαίνεν δ'
 ἢ κληῆδες, οὐ δὲ ἐπὶ τῶν τευχέων, τὰ τεύχη οὐκ ἐκάλυπτε τὴν
 λαυκανίην, ἀλλ' ἐποίει φαίνεσθαι.
 329. ἀθετεῖται, ὅτι γελοῖος, εἰ ἡ μελία ἐπετήδευσε μὴ ἀποτεμεῖν
 τὸν ἀσφάραγον, οὐα προσφωνήσῃ τὸν Ἀχιλλέα. ἀπολογούμενοι δέ 25
 φασιν ὅτι τὸ ἐκ τύχης συμβεβήκὸς αἰτιατικῶς ἐξενήνοχεν. διὰ τὸ
 ὅμοιον ἀθετεῖται κάκεινο (Od. 17, 359) “εὗθ' ὁ δεδειπνήκει, ὁ δὲ
 παύσατο θεῖος ἀοιδός.”
 336. *έλκήσουσ' ἀϊκῶς] οἱ περὶ Ἀντίμαχον ἐπὶ τὸ γυνωριμώτερον
 ἔλκήσουσι κακῶς. 30
342. ὅτι καὶ οἱ ἐπὶ τῆς ἴδιας πατρίδος τελευτῶντες διὰ πυρὸς
 ἐθάπτοντο.
 343. λελάχωσι] ὅτι ἀντὶ τοῦ λαχεῖν ποιήσωσιν.

14. ἀκὴν Bekkerus] ἀκμὴν
 18. μ. τέλος] μ. μέρος Friedl.
 20. τὸ addidit Friedl.

21. δὲ ἢ Cobetus] δὲ
 33. Conf. schol. ad 23, 76.

344. *τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἵδων προσέφη] ἐν ἄλλῳ τὸν δ' ἀπαμει-
βόμενος.

347. κρέᾱ ἔδμεναι] κατὰ συστολὴν τὸ ἄνεγνώσθη, ὥσπερ καὶ
ἐν τῇ συνηθείᾳ.

348. βέλτιον πρὸ τούτου στίζειν, καὶ τὸ ὡς εἰς τὸ οὗτο μετα- 5
λαμβάνειν.

349. οὐδὲ εἴ̄ κεν] ἦτοι ἀπὸ τούτου ἀρκτέον, ἵνα ὑποστίζωμεν
ἄγοντες, καὶ ἄλλα, τῆς ἀνταποδόσεως οὖσης οὐδὲ ὡς σέ γε πότνια
μήτηρ· ἡ τοῖς ἀνω προσαπτέον “ὡς οὐκ ἔσθ’ ὃς σῆς γε κύνας, οὐδὲ
εἴ̄ κεν δεκάκις τε” καὶ τὰ ἔξης· ἔσται δὲ ἀπ’ ἄλλης ἀρχῆς “οὐδὲ ιο
ὡς σέ γε πότνια μήτηρ.”

σημειοῦνταί τινες πρὸς τὴν εἰκοσινήριτα λέξιν, ὅτι πρὸς εἴκοσι
ἔξισούμενα, εἴκοσιπλᾶ.

τὸ εἰκοσινήριτ’ υφ’ ἐν ἀναγνωστέον, ὡς τὸ εἰκοσάβοια ἔσται δὲ
πρὸς εἴκοσιν ἐρίζοντα, ὅ ἔστιν ἔξισούμενα. παραφυλακτέον δὲ ὅτι ὁ 15
εἴκοσιν ἀριθμὸς εἰς ὑπαταλήξας συνετέθη.

351. οὐδὲ εἴ̄ κεν] ὅτι ὑπερβολικῶς λέγει. ὁ δὲ Αἰσχύλος ἐπ’
ἀληθείας ἀντίσταθμον χρυσὸν πεποίηκε πρὸς τὸ Ἐκτορος σῶμα ἐν
Φρυξίν.

354. *πάντα] ὅτι ἀντὶ τοῦ ὅλου.

356. ἢ σ’ εὖ γινώσκων] τὸν ἢ σύνδεσμον περισπαστέον ἔστι
γὰρ βεβαιωτικός.

ἡ διπλῆ δὲ ὅτι ἀπὸ τῶν ὅσσων ἡ μεταφορά προβλέπω τῷ νῷ,
ἀντὶ τοῦ προέβλεπον ἥλακται γὰρ ὁ χρόνος. καὶ πρὸς τὸ οὐδὲ ἄρ’
ἔμελον ἀντὶ τοῦ οὐκ εἰκὸς ἦν με πείσειν. 25

362. ψυχὴ δὲ ἐκ ρεθέων πταμένη] σημειοῦνταί τινες ὅτι μόνη
κάτεισιν εἰς Ἀιδονὸν ἡ ψυχὴ, καὶ οὐ δεῖται τῆς Ἐρμοῦ παραπομῆς.

375. ὡς ἄρα τις εἰπεσκε] ὅτι οὐ πάντως πρότερον ἔλεγον, ἀλλ’
ἄμα παιόντες ἐπεφώνουν, ὡστ’ εἶναι, ὡς ἄρα τις ἔλεγε καὶ οὐτῆ-
σασκε.

378. ὁ φίλοι] ὅτι Ζηνόδοτος ἀντὶ τούτου πεποίηκεν “Ἄτρειδη

8. ἄλλα] ἄλλα, Πρίαμος Friedl.

14. τὸ εἰ.] τὸ οὖτον.

15. * παραφυλακτέον] φυλακτέον

18. ἀντίσταθμον] ἀνθιστάμενον.
Correxit O. Iahn. Philol. vol. 28

p. 6. ex Hesychio s. v. ἀροτόν

26. Idem scholion supra ver-
sum, ubi μή πως τῆς—αἴτιος κατα-
στῶ

29. ἄρα] ἄμα Cobetus.

τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆς Παναχαιῶν.” οὐ πάρεστι δὲ ὁ Ἀγαμέμνων ἐπὶ ταύτης τῆς μάχης, ἀλλ’ ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἔτι τραυματίας ὅν.

379. ὅτι τὴν αἰτίαν προτέταχεν, ἐπειδὴ τόνδ’ ἄνδρα θεοῖ. ἔδει δὲ οὕτως “εἰ δ’ ἄγετ”, ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι πειρηθῶμεν, ὅφρα κ’ ἔτι γνῶμεν Τρώων νόσον, ἢ καταλείψουσι πόλιν ἄκρην τοῦδε πεσόντος, 5 ἡὲ μένειν μεμάσασιν, ἐπειδὴ τόνδ’ ἄνδρα θεοὶ δαμάσσασθαι ἔδωκαν.” ὁ δὲ Διονύσιος διστάζει μὴ πρὸς τὴν ἀπόλειψιν τοῦ χρόνου παρασκευάζει γὰρ τὸ “ἐπειδὴ νῆσάς τε καὶ Ἐλλήσποντον ἵκοντο” (Π. 23, 2) καὶ “ἐπίτονος βέβλητο” (Od. 12, 423): τὰ γὰρ τοιαῦτα ἐσημειοῦντο πρὸς κρίσιν ποιημάτων, ὅτι σπανίως “Ομηρος κακομέτρους 10 ποιεῖ.

380. *γρ. ἔρδεσκεν.

388. *ὅτι Ζηνόδοτος γρ. ζωὸς ἐν Ἀργείοισι φιλοπτολέμοισι μετείω.

393, 394. ἡράμεθα μέγα κῦδος] ἀθετοῦνται στίχοι δύο, ὅτι παρὰ 15 τὴν ἀξίαν Ἀχιλλέως οἱ λόγοις αὐτὸς γὰρ ἦν ὁ λέγων (Π. 16, 243) “ὅφρα καὶ” Εκτωρ εἴσεται ἥρα καὶ οἶος ἐπίστηται πολεμίζειν ἡμέτερος θεράπων.”

396. ὅτι νῦν τένοντας εἶπε τὰ διατεταμένα τῶν σφυρῶν νεῦρα 20 ὅπισθεν τῆς κυήμης.

397. ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρνης] διὰ τί Ἀχιλλεὺς θανόντα σύρει τὸν “Εκτωρ; καὶ λέγομεν ὅτι οὐ δι’ ὡμότητα, ὃς γε καὶ Ἡετίωνα φονεύσας οὐκ ἐσύλησεν, ἀλλὰ σὺν αὐτοῖς τοῖς ὄπλοις ἔθαψεν (Π. 6, 417), ἀλλ’ ὅτι πρότερος ὁ “Εκτωρ εἰς τὸν Πάτροκλον “ἀεικέα μῆσατο ἔργα,” οἷα καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ “κεφαλὴν δέ ἐ θυμὸς ἄνωγε 25 πῆξαι ἐπὶ σκολόπεσσι, ταμόνθ ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς” (Π. 16, 176). παρανομοῦσι δὲ οὐχ οἱ ἀμυνόμενοι, ἀλλ’ οἱ ἄρξαντες. ὁ δὲ Καλλίμαχός φησιν ὅτι πάτριον ἐστι Θεσσαλοῖς τοὺς τῶν φιλτάτων φονέας σύρειν περὶ τοὺς τῶν φονευθέντων τάφους· Σίμωνα γάρ φησι, Θεσσαλὸν τὸ γένος, Εύρυδάμαντα τὸν Μειδίου σύραι ἀποκτείναντα Θράσυλλον τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἄρξασθαι τοῦ νόμου πρῶτον τοῦτον γὰρ 30 ἔξαψαι τοῦ δίφρου τὸν φονέα καὶ περὶ τὸν τοῦ τετελευτηκότος τάφον

2. ξτι] ἐστὶ

9. ἐσημειοῦντο] Vid. Lehrs. Arist.
p. 14.

13. Ζηνόδοτος γρ. addidit Cobetus.

25. ἔ] om.

26. *ἀπὸ] ὑπὸ

29. *Σίμωνα] σίμων

*Θεσσαλὸν—νόμου πρῶτον] om.

30. *σύραι] om.

31. *γάρ] om.

ἔλκειν, ὅθεν καὶ τὸν Ἀχιλλέα ὡς Θεσσαλὸν πατρίῳ ἔθει τοῦτο ποιῆσαι καὶ δῆσαι τὸν Ἔκτορα.

402. *πίλναντο] ἐν τισι πίμπλαντο.

403. *δυσμενέεσσι] ἐν ἄλλῳ τερπικέραυνος.

410. ὁσεὶ ἀπασα] τινὲς περιέργως διὰ μόνου τοῦ ἵ γράφοντες 5 ἀποδιδόσιν ὡς αὐτὴ ἀπασα. οὐκ οὐδὲ δὲ ὁ ποιητὴς οὗτε τὴν ἵ οὔτε τὴν σφεῖς. ἔστιν οὖν ὅμοιον τῷ ἐν Ὁδυσσείᾳ (10, 419) “σοὶ μὲν νοστήσαντι, διοτρεφὲς, ὥδ’ ἔχάρημεν, ὡς εἴ τ’ εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα.”

411. *ὅτι θηλυκῶς ἡ Ἰλιος.

10

σμύχοιτο] καταφλέγοιτο. ὁ δὲ λόγος, τοιοῦτος δέ φησι θρῆνος διεγήγερτο ώσπερεὶ τῆς Ἰλίου πάσης ὑπὸ πυρὸς καταφλεγομένης.

*οὗτος Ἀρίσταρχος σμύχοιτο.

416. κηδόμενοί περ] οὗτος πληθυντικῶς αἱ Ἀριστάρχου, καίπερ ὅδυνώμενοι καὶ αὐτοί.

15

*Ἀρίσταρχος πληθυντικῶς κηδόμενοί περ.

428. τὸ δυσάμμορος ἐπίθετον ἐκατέρῳ δύναται προσδίδοσθαι· βέλτιον δὲ ἵσως τοῖς ἔξης.

429. *πολῆται] γρ. γέροντες.

20

430. ἀδινοῦ] πυκνοῦ καὶ συνεχοῦς.

431. στικτέον καὶ μετὰ τὸ τέκνον καὶ μετὰ τὸ δειλή. βέλτιον δέ ἔστι συνάπτειν μετὰ τὸ τέκνον πάντα, ἵνα ἡ τὸ ἔξης τί νυ βείομαι ἐγὼ δειλὴ, αἰνὰ παθοῦσα;

τέκνον, ἐγὼ δειλὴ τί νυ βείομαι] ἀντὶ τοῦ ἐσ τί ἔτι βιώσω, ὅ ἔστι ζῆσσω.

25

*Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ἵ βίομαι βιώσομαι.

πῶς Ἐκάβη μὲν οὐ πίπτει, Ἀνδρομάχῃ δὲ τοῦτο πάσχει; ρήτεον οὖν ὅτι ἐκείνη μὲν ἐκ τοῦ κατ’ ὀλίγου καὶ ἐκ προσαγωγῆς δεξαμένη τὸ πάθος οὐχ ἡττήθη τῷ κακῷ τοσοῦτον, Ἀνδρομάχῃ δὲ ἀπροσδοκήτως ἐμπεσὸν εἰκότως ἐπεκράτησεν (467).

30

2. * καὶ δῆσαι τὸν Ἔκτορα] ομ.
7. σφεῖς] σφεῖς
8. ὥδ’ ἔχάρημεν—ἀφικοίμεθα] ὥδε χωρῆσαι—ἀφικοίτο

I. σμύχοιτο] Littera v obliterata, unde σμύχοιτο male Vill., quum in textu σμύχοιτο legatur, ad quod refertur οὗτος, quod omittendum

fuisse, si Aristarchus aliter legisset, ut monuit Hoffmannus p. 158.

26. * τοῦ ἵ βίομαι βιώσομαι] τοῦ ἷ βίομαι βιώσομαι. Vid. Hoffmann. p. 309.

29. τοσοῦτον (ex cod. Ven. 458)] τοσοῦτο

433. εὐχωλή] ἔμοὶ μὲν, φησὶ, δόξα, τοῖς δὲ πολίταις ὄφελος.

434. οἵ σε θεὸν ὃς] καθ' ἐκάστην οὖν ἡμέραν, φησὶν, ὡς θεῷ στωτῆρί σοι ηὔχοντο. καὶ ὁ ζῶν ἴσθεος νῦν οὐδὲ νεκρὸς εὐτυχής.

440. ἀλλ' ἦ γ'] ὅτι ἀσυμπαθῆς ἡ Ἀνδρομάχη ἐν τοσούτῳ θορύβῳ κατ' οἶκον ἀτρεμοῦσα, καὶ ταῦτα τὴν Ἀχιλλέως ἔφοδον οὐκ ἀγνοοῦσσα. 5 ἔσικεν οὖν, φησὶν ὁ Ἀρίσταρχος, προκαταχρησάμενος ὡς ποιητῆς τῷ τῆς Ἀνδρομάχης προσώπῳ κατὰ τὴν πρὸς Ἐκτόρος κοινολογίαν (Il. 6, 394) ἀπεσχῆσθαι νῦν τοῦ προσώπου.

441. θρόνα] τὰ βαπτὰ ἔρια, κατὰ μετουσίαν, ὅμοίως τοῖς ποιοῦσι τὰ ποιούμενα.

10

* ἄνθη ποικίλα ἔξ ὕδν βάπτουσι.

πάσσειν Κύπριοι τὸ ποικίλειν, ἀφ' οὗ παστᾶς ὁ θάλαμος.

444. Ἐκτορὶ θερμὰ λοετρά] αὐξεῖ τὸ πάθος· τοσοῦτον γὰρ ἀπέχει τοῦ ἐννοεῖν τι τῶν συμβεβηκότων ὡς καὶ λουτρὰ τῷ ἀνδρὶ παρασκευάζειν, μονονουχὶ ὄρῶσα τὸν Ἐκτόρα· διὸ καὶ ἐπεφώνησεν ὁ 15 ποιητὴς συμπαθῶς τὸ νηπίη οὐδὲ ἐνόησεν, ὥσπερ ἐλεῶν τὴν ἄγνοιαν αὐτῆς.

445. * καθ' ἑαυτὸ τὸ νηπίη.

447. κωκυτοῦ δ' ἥκουσε] ἀντὶ τοῦ θρήνου ἥκουσεν. ἐξήτηται δὲ πῶς τοσούτου γενομένου θορύβου μόλις Ἀνδρομάχη προηλθεν; φασὶ 20 δὲ ὡς ὅτι ἡ προτέρα τοῦ ἀνδρὸς ἐπίπληξις ἡ ἐν τῇ Z (490) σωφρονεῖν αὐτὴν ἀναγκάζει.

468. * αἱ Ἀριστάρχου βάλε δέσματα, αἱ δὲ κοιναὶ χέε.

ὅτι βελτίων ἀν ἦν ἡ διάθεσις, εἰ μὴ ἐκπεπληγμένη τὰ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἀπέβαλεν, ἀλλ' ὑστερον (476) ὅτε ἀναπινύσκεται τε καὶ 25 ἑαυτὴν ἀναλαμβάνει, ἵν τῇ οὔτως “ἡ δ' ἐπεὶ οὖν ἀμπνυτο καὶ ἐσ φένα θυμὸν ἀγέρθη, ἀμβλήδην γεόωσα, τῇλε δ' ἀπὸ κρατὸς χέε δέσματα.”

469. ἄμπυξ ἀρσενικῶς τὸ διάδημα τὸ πρὸς ἀνάδεσιν τῶν τριχῶν, ἀς περιστέλλοντες οἱ παλαιοὶ ὑπὸ τοῦτον παρῆγον. καὶ νῦν ἄμπυν 30 κίζειν τὸ τὰς ἐμπροσθίους τρίχας ἀναδεῖσθαι. καὶ “χρυσάμπυκες ἵπποι” διὰ τὸ δεῖσθαι στροφίῳ τὰς κορυφαίας τῶν τριχῶν, παρὰ τὸ

12. παστᾶς Cobetus] παστὸς

ἀνάδεσιν Eustath.] ἀνάδησιν

23. αἱ Ἀριστάρχων Bekkerus]

* τριχῶν] κομῶν

ἀριστάρχ (sine αἱ). Conf. ad p. 279, 14.

30. * τοῦτον] τῇ i. e. τούτων

24. βελτίων Friedl.] βέλτιον

* παρῆγον (Ven. B. et Eustath. p.

29. διάδημα] διάδεμα

1280, 52.)] Ηγόντο

ἀμπέχειν. ἀναδέσμη δὲ λέγεται σειρὰ ἦν κύκλῳ περὶ τοὺς κροτάφους ἀναδῦνται. καλεῖται δὲ ὑπ' ἐνίων καλανδάκη. κρήδεμνον δὲ πάλιν τὸ μαφόριον, ὡς τὸ “σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα” (Od. I, 334).

*κεκρύφαλον] παρὰ τοῖς νεωτέροις ἐκτείνεται τὸ ὑπὸ τοῦ κεκρυφάλου.

470. *θ] ἐκ πλήρους ὁ τέ σύνδεσμος, κρήδεμνόν τε. οὗτος 5 ἄπασσαι.

473. γαλόῳ, οὗτος, τῇ γυναικὶ αἱ τοῦ ἀνδρὸς ἀδελφαί. εἰνάτερες δὲ αἱ τῶν ἀδελφῶν γυναικες πρὸς ἄλλήλας.

πρὸ τέλους ἡ ὁξεῖα· αἱ γὰρ εἰς ὅ λήγουσαι δοτικαὶ βαρύτονοι, συνεμπίπτουσαι πληθυντικαῖς εὐθείαις, συνεμπίπτουσι καὶ κατὰ τὸν ιο τόνον· τῷ λιπόνεῳ, οἱ λιπόνεῳ.

εἰνάτερες ὡς Δημήτερες. οὗτος πάντες· καὶ τὰ τῆς ἀναλογίας ἐπικρατεῖ οὗτος ἔχοντα, ὡς ἐδείχθη.

*γρ. ἄλις ἥσαν.

474. αἱ ἐ μετὰ σφίσιν] ὄρθοτομητέον τὴν σφίσιν· εἰς γὰρ σύν- 15 θετον ἡ μετάληψις. ἔφαμεν δὲ ὡς ἀναστρέφει τὰ τοῦ λόγου.

475. ἄμπυντο] διὰ τοῦ ἐ Αρίσταρχος ἔμπυντο, ἔμπυνος ἐγένετο. καὶ ἐπὶ τοῦ Σαρπηδόνος (Il. 5, 697) “αὗτις δὲ ἔμπυνθ.”

477. στικτέον μετὰ τὸ Ἐκτορ καὶ μετὰ τὸ δύστηνος.

478. *κατὰ δῶμα] αἱ κοινότεραι Πριάμου ἐνὶ οἴκῳ.

480. *τυτθόν] ὅτι ἀντὶ τοῦ τυτθήν, καὶ ὅτι τὸ ὅ ἀντὶ τοῦ ὅς.

481. οὗτος αἰνόμορον, ὥστε τὸν μὲν Ἡετίωνα δύσμορον λέγεσθαι, αἰνόμορον δὲ τὴν Ἀνδρομάχην.

484. βραχὺ διασταλέον μετὰ τὸ αὗτως· γελοῖοι γὰρ οἱ τοῖς ἔξης αὐτὸν συνάπτοντες, ἵνα ἡ δὲ μάτην ἐγενήσαμεν. τοῖς δὲ ἄνω 25 προσδιδόμενον σημαίνει τὸ ὡσαύτως, οἷον νήπιος ἐστιν, ὡς καὶ πρότερον οὐδέπω τέλειος ἐστιν.

I. κύκλῳ περὶ (cum Eustathio)] κύκλῳ om.

3. μαφόριον (cum Eustathio)]

* ὡμοφόριον

* ὡς τὸ] om.

λιπαρὰ] om.

9. ἡ ὁξεῖα] δμοίως τῷ “εἰδομένῃ γαλόῳ Ἀντηνορίδαο δάμαρτι” (Il. 3, 122) addit Lehrsius Herod. p.

325.

16. ὡς ἀναστρέφει] Sic correxii pro ὡς οὐναστρέφει, ab Villoisono in ὡς οὖν ἀναστρέφει mutatum, in-

epite illato οὖν, cui locus hic non est, neque ὡς οὐναστρέφει scribi cum Bekkerus potest. Inversus quem scholiasta dicit sententiarum ordo in eo positus est quod quae versu 474 dicta sunt versum 473 praecedere debebant, quod vidit Hoffmannus p. 161, etsi male retinuit οὖν.

25. αὐτὸν] διτῷ

συνάπτοντες, ἵνα ἡ Bekkerus] συνάπτοντες:—(signum scholii finiti) αὗτος δὲ τέκομεν, ἵνα ἡ

487. ἦν γὰρ δὴ πόλεμόν γε φύγγ] ἀπὸ τούτου ἔως τοῦ “δακρυόεις δέ τ' ἄνεισι” (499) ἀθετοῦνται στίχοι δεκατρεῖς, ὅτι ἀδιάθετοι· τὸ γὰρ περιέρχεσθαι τὸν Ἀστυάνακτα, καὶ τὸν φίλον τοῦ πατρὸς τὸν μὲν χλαίνης ἐρύειν, τὸν δὲ χιτῶνος, ἵνα βρόγχου πίγ, Πριάμου περιόντος καὶ ἄλλων ἀδελφῶν “Ἐκτορος καὶ αὐτῆς τῆς Ἀνδρομάχης, ἀτοπον. 5 διὰ τί δὲ ἔμελλον ἀφαιρεῖσθαι τὰς ἀποτεμημένας ἀρούρας, κατὰ τὸ βασιλικὸν γένος κληρονόμου τοῦ νιοῦ Ἀστυάνακτος ὄντος; ὅλως δὲ οὐδὲ ἔστιν ἕδιον τοῦ περὶ τὸν Ἀστυάνακτα οἴκου, ἀλλὰ κοινῶς ἐπὶ παντὸς ὄρφανοῦ ἀρμόζει τὰ λεγόμενα. βέλτιον οὖν οὗτος ἐπιβαλεῖν οὔτε σὺ τούτῳ ἔσσεαι, “Ἐκτορ, ὄνειρο, ἐπεὶ θάνει, οὔτε σοὶ 10 οὗτος Ἀστυάνακτος δὲς πρὶν μὲν ἑοῦ.

*γρ. ἦν περ γάρ.

488. *ἐν ἄλλῳ ἄλλῳ ἥτοι τούτῳ.

489. *ὅτι κυρίως νῦν ἀφοριοῦνται.

490. ἡμαρ δ' ὄρφανικόν] τὸ τῆς ὄρφανίας ἡμαρ τῶν ἀφηλικω- 15 τῶν ἔρημον τίθησι τὸν παῖδα. ἔνιοι δὲ διεσταλμένως πᾶν, εἴτα ἀφήλικα, ἵν ἢ πᾶν ἡμαρ τὸν ὄρφανικὸν παῖδα ἀφήλικα τίθησιν, ὅ ἔστιν ἐκτὸς τῶν ἡλικιωτῶν.

491. πάντα δ' ὑπεμήμυκε] πάντα αὐτῷ καταπέπτωκε καὶ κατα- κέκλιται, παρὰ τὸ ἡμύνω ἐμήμυκα καὶ περισσὸν τοῦ, ἢ πάντα αὐτὸν 20 εἰς ἀνάμνησιν ἄγει τοῦ δυσφορεῖν.

ὑπεμήμυκε] καταμέμυκε, κατεστύγνακε, κάτω βλέπει. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος ἐπὶ τοῦ κατανένευκεν ἐκδέχεται. οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ εἰς ἀνάμνησιν ἔρχεται τοῦ πατρός.

*παρειαί] Ἀρίσταρχος οὐδετέρως παρειά.

492. ἐς πατρὸς ἐταίρους] ὅτι ἀντὶ τοῦ πρὸς πατρὸς ἐταίρους, ὡς “εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον” (Il. 7, 312).

494. κοτύλην] ὅτι εἶδος ποτηρίου ἡ κοτύλη. [καὶ λέγεται ἀρσε- νικῶς κότυλος.] καὶ ἐν Ὁδυσσείᾳ (17, 12) “πύρνον καὶ κοτύλην,” δόμωνύμως τὸ ἀγγεῖον τῷ ὑγρῷ.

25

30

496. *ἀμφιθαλῆς] ὅτι ἄπαξ ἀμφιθαλῆς.

497. *ἐνίσσων] ὅτι ἀντὶ τοῦ πλήσσων.

14. ὅτι κυρίως νῦν ἀφοριοῦνται]
Haec annotatio spectat ad Ari-
starchi scripturam ἀπονίσσοντω,
de qua dixit Hoffmannus p. 159.

15. ἀφηλικιωτῶν] ἀμφιλικιωτῶν

19. *καὶ κατακέκλιται] κέκλιτα
(sine καὶ)

28. καὶ—κότυλος] seclusit Friedl.

32. ἐνίσσων addidit Bekkerus.
πλήσσων] πλήσσων

502. *ηηπιαχεύων*] παραγωγόν ἔστι τὸ ρῆμα, παρὰ τὸ ηηπίαχος ηηπιαχεύω, ὡς ἵππος ἵππεύω.

503. *ἀγκαλίδεσσι*]. ἔχουσι γὰρ ἐν ταῖς ἀγκάλαις στρωμνὴν σύμμετρον· ἡ ὡς τῆς τροφοῦ συγκοιμωμένης αὐτῷ. ἐμείσωσε δὲ τὴν λέξιν ὄμοιώς τῇ βραχύτητι τοῦ παιδός. 5

505. **ἄν πολλὰ πάθησι*] ὅτι ἀντὶ τοῦ πάθοι ἄν. πρὸς τὸ “ἰχθὺς ὅς κε φάγγησι” (Π. 21, 127).

513. οὐκ ἐνταφήσῃ.

Παράκειται τὰ Ἀριστονίκου σημεῖα καὶ τὰ Διδύμου περὶ τῆς Ἀρισταρχείου διορθώσεως, τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰλιακῆς προσφορίας 10 Ἡρωδιανοῦ καὶ ἐκ τῶν Νικάνορος περὶ στιγμῆς.

ΕΙΣ ΤΗΝ Ψ.

1. *στενάχοντο*] ὅτι εἰ ἦν στεναχῶν ὡς φρονῶν, οὐκ ἀν οὔτως ἔλεγεν στενάχοντο· ἀλλ’ ὥσπερ ἀπὸ τοῦ φέρων ἐφέροντο, οὔτως ἀπὸ τοῦ στενάχων στενάχοντο λέγει. 15

πτόλιν] πόλιν. Κυπρίων τῶν ἐν Σαλαμῖνι ἡ λέξις. κεῖται δὲ καὶ παρὰ Ἀναξανδρίη τῷ κωμικῷ ἐν Σωσίππῳ.

2. *νῆας τὸν τόπον ἐνταῦθα τῶν νηῶν λέγει.*

4. *ἀποσκίδνασθαι*] ἀφ’ ἑαυτοῦ χωρίζεσθαι. ἡ παρέλκει ἡ ἀπό, ὡς ἐν τῷ ἀπητίμησεν (ΙΙ. 13, 113). ἡ ἐγκλίνεται. 20

7. **μὴ δή πω*] ὅτι ἀντὶ τοῦ μηδέ πω.

9. **ὅδη γὰρ γέρας*] ὅτι ἀντὶ τοῦ τοῦτο γὰρ γέρας. ἡ περισσὸς δὲ γάρ.

15, 16. ἐπὶ τὸ τεύχεά τινες διαστέλλειν ἀξιοῦσιν, ἵνα, φασὶ, τοῖς τῶν ἀνθρώπων δάκρυσιν αἴ τε ψάμαθοι καὶ τὰ ὄπλα βρέχηται· 25 τερατῶδες γὰρ τὸ δακρύειν τὰ ὄπλα. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι ὡς “σπάρτα λέλυνται” (Π. 2, 135).

16. *τοῖον*] ὅτι αὐξητικῶς τὸ τοῖον, οὐχ ὡς οἱ γλωσσογράφοι ἀξιοῦσιν, ἀγαθόν.

18. **οὔτως Ἀρίσταρχος σὺν τῷ στρατῷ*, ἐπ’ ἀνδροφόνους. 30

17. *Ἀναξανδρίη τῷ in A omis-*
sum addidit Meinekius. Male
Bekkerus Ἀλεξανδρίδη.

22. *τοῦτο Cobetus]* τὸ

24. **ἵνα—βρέχηται*] om.

πρὸς τὸ ἀμφίβολον, πότερον τὰς ἑαυτοῦ χεῖρας εἰς τὰ τοῦ Πατρόκλου στήθη ἢ τὰς τοῦ Πατρόκλου εἰς τὰ ἑαυτοῦ.

19. *χαῖρέ μοι]* δίκτου κινητικὴ ἡ πρὸς νεκροὺς ὁμιλία. κατέχεται δὲ τῇ κοινῇ ἐνοιάᾳ ὁ Ἀχιλλεὺς, καὶ ἔστικεν ἀηδές τι τὸν θάνατον ὑπειληφέναι· τοῦτο γοῦν ἐν ὑπερβολῇ φησὶν, καὶ ἐν Ἀΐδαο δό- 5 μοισιν ὅν ὄμως χαῖρε, οἶον εἰ ἔστι παραμυθία καὶ χαρὰ ἐν τοῖς τετελευτηκόσι, ταύτην δέχου παρ' ἥμῶν.

26. **ἔκαστος]* γρ. ἔκαστοι.

27. **γρ. λύοντο δὲ μώνυχας ἵππους.*

29. ὅτι τάφον τὸ δεῖπνον τὸ περὶ τὴν ταφὴν γινόμενον. 10

34. ὅτι ψιλῶς προενεκτέον κοτυλήρυτον. οὐ γὰρ ἀπὸ τῆς ῥύσεως, ἀλλ᾽ ἀπὸ τοῦ ἀρύσαι. κοτύλῃ δὲ εἴδος ποτηρίου κοίλου. Ἀρίσταρχος πολὺ, ὥστε κοτύλῃ ἀρύσασθαι.

36. **εἰς Ἀγαμέμνονα]* σημείωσαι ὅτι τῇ εἰς ἐπὶ ἐμψύχῳ¹⁵ ἔφειλε γὰρ τὴν πρός.

37. ὅτι σπουδῇ μετὰ πολλῆς κακοπαθείας. καὶ ἐλλείπει ἡ πρόθεσις· ἔστι γὰρ ἀντὶ τοῦ περὶ ἑταίρου. καὶ τὸ χωόμενον ἀντὶ τοῦ συγχεόμενον. τὸ πεπιθόντες ὡς καταλαβόντες. ἔστι γὰρ δεύτερος ἀόριστος.

39. **Ἀρίσταρχος κέλευσαν, πληθυντικῶς.* 20

43. οὐ μὰ Ζῆν]²⁰ ὅτι τὴν ἀρητσιν καὶ ἀπόμοσιν ὁμοῦ τέθεικεν.

46. **ἐπεὶ οὐ μ' ἔτι]* ἐν ἄλλῳ ἐπεὶ οὗτι με.

48. ἀλλ' ἦτοι νῦν μέν] οὗτοι νῦν μὲν στυγερῇ καὶ πειθώμεθα, οὐ τερπάμεθα.

**οὗτοις πειθώμεθα, οὐ τερπάμεθα.* 25

53. θᾶσσον ἀπ' ὀφθαλμῶν]²⁵ ἀντὶ τοῦ ἵνα ταχύτερον ἐκτὸς τῆς ὄψεως ἥμῶν γένηται.

58. οἱ μὲν κακκείοντες]²⁵ ὅτι σύνηθες ἦν ἀναλύειν, ὡς καὶ ἐν Ὁδυσ- σείᾳ ἐπὶ τῶν μυηστήρων.

59. Πηλειδῆς ἐπὶ θινι]²⁵ πρέπουσα κοίτη τῷ πειθοῦντι καὶ ἀλύοντι. 30 τάχα δὲ τὰς παρηγορίας τῶν φίλων οὐ φέρων καθ' αὐτὸν τρέπεται, σχολάζειν τῷ πένθει θέλων.

61. **κλύζεσκόν]* διχῶς.

5. καὶ ἐν]²⁵ καὶ εἰ

7. **ταύτην]* τοῦτο

3. κινητικὴ]²⁵ κινητικὸν

14. *σημείωσαι]* Hoc non est Ari-
stonici.

21. *ἀπόμοσιν Bekkerus]* ἀπόδοσιν

63. **νήδυμος*] ὅτι σαφῶς ἀπὸ τοῦ ὑ ἄρχεται τὸ ὄνομα.

64. *ὅτι θηλυκῶς τὴν Ἱλιον.

65. Πατροκλῆσ] ὅτι ἀπ' εὐθείας τῆς ὁ Πατροκλῆς, καὶ τὸ δειλοῖο δειλαίου. ἄκρως δὲ ἐπεξεργάζεται τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὄνειρου ἔναυλος γὰρ τῷ Ἀχιλλεῖ ὁ τοῦ φίλου τύπος. ἐντεῦθεν Ἀντισθένης 5 δύο σχήματα φησι τὰς ψυχὰς τοῖς περιέχουσι σώμασιν εἶναι. Χρύσιππος δὲ μετὰ τὸν χωρισμὸν τοῦ σώματος σφαιροειδεῖς γενέσθαι δογματίζει.

70. ἀκήδεις] ἄμεινον βαρύνειν ὡς ἐνόεις, τῆς ἀρχούσης συσταλείσης ποιητικῶς ὡς γὰρ τὸ ἥκουσα ἄκουσα, οὕτως καὶ τὸ ἡκήδεις 10 ἀκήδεις.

71. ὅτι λείπει τὸ ἵνα ἡ ὥπως· τὸ δὲ ὅττι τάχιστα ἑκατέροις δύναται προσδιδοσθαι.

73. οὐδὲ με] ἀπόλυτός ἐστιν ἡ ἀντωνυμία, διὸ ἐγκλιτικῶς ἀναγνωστέον. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι ἐκτὸς τοῦ ποταμοῦ ὑποτίθεται τὰς τῶν 15 ἀτάφων ψυχὰς, καὶ μὴ ἐπιμισγομένας ταῖς ἐν τῷ ἐρέβει. ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τὰ ἀθετούμενα ἐν τῇ νεκυίᾳ.

75. ὀλοφύρομαι] ὅτι τὸ ἵνα λείπει, καὶ συνέσταλκεν, ἀντὶ τοῦ ἵνα ὀλοφύρωμαι.

76. νίσομαι ἐξ Ἄιδαο, ἐπήν με πυρὸς λελάχητε] ἀντὶ τοῦ λαχεῖν 20 ποιήσετε. παρὰ δὲ τοῖς τραγικοῖς μετὰ τὴν ταφὴν ἐπιφαίνονται.

77. *οὐ μὲν γάρ] γρ. οὐ γὰρ ἔτι.

οὐ μὲν γὰρ ζωί γε] ἐν τισι τῶν πολιτικῶν οὐ γὰρ ἔτι ζωί γε.

79. λάχε] ὅθεν μία τῶν Μοιρῶν Λάχεσις. παρείληφε δὲ ὅτι τῇ γενέσει συνδιατάσσεται καὶ ὁ τῆς τελευτῆς καιρός. ὅθεν Ζηνόδοτος 25 δὲ Κρατήτειος Χαλδαῖον τὸν Ὁμηρόν φησιν.

81. εὐγενέων] ἐν τῇ Ριανοῦ καὶ Ἀριστοφάνους εὐηφενέων δἰὰ τοῦ φ, εὗ τῷ ἀφένῳ χρωμένων, ὡς Κλέαρχος ἐν ταῖς γλότταις.

83. μὴ ἐμά] τούτο ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς ἀναγνωστέον τὸ γὰρ ἀπαρέμφατον κεῖται ἀντὶ προστακτικοῦ τοῦ τίθει.

30

12. λείπει τὸ ἵνα ἡ ὥπως] Fefellit Aristarchum vetus scripturae vitium θάπτε με ὅττι τάχιστα πύλας Αἴδαο περήσω, quod correxit Cobetus Var. Lect. p. 633 θάπτε μ', ὥπως ὕκιστα πύλας Αἴδαο περήσω, quod legerat Theognis quum scriberet φύντα δ' ὥπως ὕκιστα πύλας Αἴδαο

περῆσαι.

16. ἐν] om.

26. Κρατήτειος] κρατήτῃ

28. Κλέαρχος] Κλείταρχος Schweig haeserius in Indice in Athenaeum p. 80. V. Mayhoff. de Rhiani stud. Homer. (Dresdæ 1870) p. 26.

84. *γρο. ἐτράφημεν.

87. *τοῦτον Κλεισάνυμον Φερεκῦδης ἴστορεῖ.

88. ἀμφ' ἀστραγάλοισι χολωθείς] αἱ πλείους τῶν κατὰ ἄνδρα
ἀμφ' ἀστραγάλησιν ἐρύσας· καὶ ἔστιν Ἰωνικώτερον. “ἀστρα-
γάλαι δὲ Ἔρωτός εἰσιν μανίαι τε καὶ κυδοιμοί” Ἀνακρέων. 5

*ὅτι ἄπαξ τῆς διὰ τῶν ἀστραγάλων παιδιᾶς μέμνηται.

90. ἐτραφέ τ'] ἐτρεφέ τ' margo rec.

91. *ὅτι ἄπαξ ἡ σορός.

ἀθετεῖται, ὅτι εἰ σορὸν δέδωκεν, ἦν ἐν ἄλλοις λάρνακα καλεῖ “καὶ
τά γε χρυσείην ἐς λάρνακα θήκε” (Il. 24, 795), πρὸς τί καὶ ἀμφι- 10
φορῆ; μετενήνεκται οὖν ἐκ τῆς δευτέρας νεκυίας (Od. 24, 74). ***
φησὶν αὐτὸν μετενηρέχθαι· τὸ γάρ οἰκοδεν ἐπάγεσθαι δυσοιώνιστον.

92. χρύσεος ἀμφιφορεύς] Διόνυσος Ἡφαιστον γενόμενον ἐν
Νάξῳ μιᾷ τῶν Κυκλαδῶν ξενίσας, ἔλαβε παρ' αὐτῷ δῶρον χρύσεον
ἀμφιφορέα. διωχθεὶς δὲ ὑπὲρ Λυκούργου καὶ καταφυγὴν εἰς 15
θάλασσαν, φιλοφρόνως αὐτὸν ὑποδεξαμένης Θέτιδος, ἔδωκεν αὐτῇ τὸν
ἥφαιστότευκτον ἀμφιφορέα. ἡ δὲ τῷ παιδὶ ἔχαριστα, ὥπως μετὰ
θάνατον ἐν αὐτῷ αὐτοῦ ἀποτεθῇ τὰ δύτα. ἴστορεῖ Στησίχορος.

94. ἡθείη κεφαλῆ] προσφώνησις νέου πρὸς πρεσβύτερον. δῆλον
οὖν ὅτι πρεσβύτερος Ἄχιλλέως ὁ Πάτροκλος. Χαμαιλέων γράφει 20
ὦ θείη κεφαλή. γελοῖον δὲ ἐπὶ νεκρῷ τὸ ὃ θείη· διὸ ἡ διπλῆ.

96. *ώς σὺ κελεύεις] ἐν ἄλλῳ ὡς με κελεύεις.

97. ἐκατέρωσε δύναται προσδίδοσθαι τὸ ἀλλήλους. καὶ ἐνταῦθα
δὲ, ὡς εἴρηται, λείπει ὁ ἵνα· ὁ γάρ λόγος, ἀλλά μοι πλησίον στῆθι
ἐπ' ὀλέγον γε, ἵνα ἀλλήλους περιπτυξάμενοι ὁδυρώμεθα. 25

98. *όλοοϊ] ἐν ἄλλῳ κρινεροΐ.

104. ἐμφρόνως καὶ συνετῶς διείλεκται πάντα ὁ Πάτροκλος. ἐν-
σέσεισται οὖν ἐκ τῆς Ὁδυσσείας δ στίχος· ἐκεῖ γάρ τὰς ψυχὰς
εἴδωλα σκιαδόη, φρονήσεως ἀμέτοχα, ὑπέθετο. ἡ φρένας λέγει οὐ
τὸ διανοητικὸν, ἀλλὰ μέρος τι τῶν ἐντὸς σώματος, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ 30

4. ἐρύσας (*δρίσσας)] ἐρύσας εὐλόγιος μετὰ τὸν Ἄχιλλέως θάνατον
Bekkerus.

5. εἰσι—κυδοιμοί] εἰσι—κυδοίμοι

7. ἐτρεφέ τ'] ἐν ἀλλῳ ἐτρεφέ τ'
Bekkerus.

11. Lacunam indicavit Cobetus,
fortasse sic explendam, ἀλλ' ἐκεῖ

ὑπὸ τῆς Θέτιδος φοίνιν αὐτὸν ἐπεν-
νέχθαι.

15. *ἀμφορέα] ἀμφιφορέα

18. *ίστορεῖ Στησίχορος] om.

30. σώματος Bekkerus] σωμάτων

“ἐν τε φρένες ἡπαρ ἔχουσι” (Od. 9, 301) καὶ πάλιν “ἐνθ’ ἄρα τε φρένες ἔρχαται” (Il. 16, 481). ἔστιν οὖν ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον σῶμα. οὗτος Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικός. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι τὰς τῶν ἀτάφων ψυχὰς Ὅμηρος ἔτι σωζούσας τὴν φρόντσιν ὑποτίθεται.

106. *δ' Ἀρίσταρχος ἐφεστήκει χωρὶς τοῦ Ἰ. 5

111. ὅτι σαφῶς οὐρῆσε οἱ ἡμίονοι, πρὸς τὸ “οὐρῆσ μὲν πρῶτον ἐπώχετο” (Π. 1, 50). κατὰ δὲ πολλὰ τῶν ἀντιγράφων οὐρῆσ ὥτρυνεν, ἔξω τοῦ τέ.

117. *πολυπίδακος] οὗτος Ἀρίσταρχος· ἄλλοι δὲ πολυπιδάκον. 10

119, 120. κτυπέουσαι πῖπτον] ὅτι τὸ ἐναντίον ἔφη πίπτουσαι γάρ κτύπον παρεῖχον.

120. διαπλήσσοντες] οὗτος διαπλήσσοντες διὰ τοῦ ἦ αἱ Ἀρίσταρχου, ἀντὶ τοῦ διακόπτοντες. ἄλλοι δὲ διαπλίσσοντες διὰ τοῦ Ἰ. παρασημείωσαιτο δ' ἂν τις τοῦτο πρὸς τὸ ἐν τῇ Ὁδυσσείᾳ (10, 15 440) “τῷ οἱ ἀποπλήξας κεφαλήν” ἀντὶ τοῦ ἀποκόψας.

121. ποσσὶ δατεῦντο] ἐμέριζον βαδίζουσαι· μερισμῷ γάρ τινι ὅμοιον γίνεται κατὰ τὴν πορείαν, ἄλλοτε ἀλλαχοῦ τῶν ποδῶν τιθεμένων.

122. ἐελδόμενοι πεδίοιο] * * * τὸ γάρ ἔξῆς ἔστι, ταὶ δὲ χθόνα 20 ποσσὶ δατεῦντο, διὰ ῥωπῆια πυκνὰ ἐλδόμεναι πεδίοιο· οὐ γάρ τοῦ πεδίου τὰ ῥωπῆια λέγει, ἀλλ' εἰς τὸ πεδίον αὐτὰς ἐπείγεσθαι ἀπὸ τῶν ῥωπῶν.

123. πάντες δ' ὑλοτόμοι] νόμος στρατιωτικὸς μὴ κούφους ἐν ταῖς 25 τοιαύταις χρείαις διατελεῖν.

ῳς γάρ ἀνώγει Μηριόνης] Κρήτη γάρ ὄρεινή καὶ δευδροφόρος· θέου Μηριόνης.

125. ἐπισχερῷ] ἐφεξῆς, παρὰ τὸ ἄλλο ἐπ' ἄλλῳ τὴν σχέσιν ἔχειν.

132. *παραιβάται] ὅτι νῦν παραιβάταις εἴρηκε τοὺς ὄπλίτας. 30

133. *ὅτι νέφος πεζῶν μυρίοι.

13. In marg. inter. οὗτος ἀρίσταρχος, ἄλλοι δὲ διαπλίσσοντες διὰ τοῦ Ἰ. Friedl. quoque coniecit.

23. ῥωπῶν] ῥωπῶν

25. *τοιαύταις] om.

28. *ἄλλο ἐπ'] om.

30. τοὺς ὄπλίτας delet Friedl. et addit διὸ ἡ διπλῆ.

135. καταεῖνυον] ·κατεκάλυπτον, ἐσκέπαζον, τουτέστι πολλὰς τρίχας κατέβαλλον ὥστε καλύπτειν τὸν νεκρόν. τοῦτο δὲ πρὸς τιμῆς ἐγίνετο τῷ θνήσκοντι, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ φησὶ “τὸ γὰρ γέρας ἔστι θανόντων (Π. 16, 457 et 675) κείρασθαι τε κόμην βαλέειν τ’ ἀπὸ δάκρυ παρειῶν” (Od. 4, 198). δασέως δὲ τὸ εἶνυον ἀπὸ γὰρ τοῦ 5 εἰνύω ἔστι θέματος, δὲ παρῆκται παρὰ τὸ ἔω δασινόμενον. ἐν τισὶ δὲ καταείλυον, τουτέστιν εἴλουν. Ἀρίσταρχος δὲ καταείνυσσαν. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι τὸ πάντα ἀντὶ τοῦ ὄλου, πρὸς τὸ “πᾶσαι δ’ ὁίγνυντο πύλαι” (Π. 2, 809. 8, 58).

137. οὐτως "Αἰδόσδε, οὐκ "Αἰδος δῶ, δὲ Ἡρωδιανός φησιν ἐν τῷ 10 ιθ' τῆς καθόλου.

*οὐτως Ἡρωδιανός. ἄλλοι δὲ "Αἰδος δῶ.

138. *ἴκοντο] γρ. ἱκανον.

139. μενοεικέα] ὅτι τινὲς τὸ μενοεικές πολὺ ἀπέδοσαν. ἔστι δὲ τὸ τῷ μένει ἐοικὸς, οἷον τὸ ἀρεστὸν, ἐξ οὐ τὴν ἱκανὴν βούλεται 15 σημᾶναι.

141. χαίτην] καὶ ὁ Πάρις εἶχε χαίτην, ἀλλ’ ἐπὶ γυναιμανίᾳ καὶ ἀπάγτη ἔτρεφεν.

142. ἔθος ἦν τοῖς ἀρχαίοις μετὰ τὸ παρακμάζειν τῆς νεότητος τὰς κόμας ἀποκείρειν τοῖς ποταμοῖς· τούτους γὰρ ἐνόμιζον τῶν ἀνατρο- 20 φῶν αἰτίους εἶναι. διὰ ταύτην δὲ τὴν αἰτίαν καὶ εἰς τοὺς ποταμοὺς ἀπὸ τῶν ποταμῶν ὑδωρ ἐκόμιζον, τέκνων τε γενέσεως καὶ παιδοτρο- φίας οἰωνὸν τιθέμενοι. διόπερ καὶ τὰς Ἀχιλλέως κόμας Πηλεὺς τούτῳ καθιέρωσεν ἦν γὰρ ἐκ Φαρσάλου τῆς Θεσσαλίας. ἡ ἱστορία 25 παρὰ τοῖς Ἀργολικοῖς συγγραφεῦσιν.

144. ἄλλως] ἀντὶ τοῦ μάτην, ὡς καὶ Εύριπιδης ἐν Μηδείᾳ (1030) “ἄλλως ἦρ’ ὑμᾶς, ὃ τέκν’, ἐξεθρεψάμην, ἄλλως δὲ ἐμόχθουν καὶ κατεξάνθην πόνοις.” καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ἰππεῦσι (11) “τί κινυρόμεθα ἄλλως;” καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀντὶ τοῦ μάτην ἐχρόντο οἱ Ἀττικοὶ τῷ ἄλλως· καὶ γὰρ παρὰ Θουκυδίδη συνεχῶς ἔστιν αὐτὸν εὑρεῖν κείμενον. 30

147. *παρ' αὐτόθι] ἐν ἄλλῳ παραυτίκα.

155. εἰ μὴ Ἀχιλλέν] ὅτι ἔξωθεν τὴν πρός ληπτέον. ἔστι γὰρ πρὸς Ἀγαμέμνονα.

3. τὸ γὰρ] τὸ οπ.

24. Φαρσάλου] φρασάλου

28. *κινυρόμεθ' cod. Ven. 458.]

κινυρώμεθ'

30. τῷ Bekkerus] τὸ

156. σοὶ γάρ τε] σοὶ μέν τε μάλ' in marg. ext. punctis notatum.

160. κηδεός] τινὲς ἐβάρυναν, ὥστε εἴησαι γενικήν ἄμεινον δὲ ὀξύνειν, ἵνα ἡ ῥῆματικὸν, ἀπὸ τοῦ κηδεύω τὰ γάρ εἰς ὁ λήγοντα ὄνόματα, παρὰ ρῆμα γινόμενα, καθαρεύοντα καὶ τῷ εἰ πλεονασμῷ τοῦ στοχεός. καὶ παρὰ τὸ σωρεύω δὲ ὁ σωρεός τὸ δὲ σωρός κατὰ συγκοπὴν ἀπετελεῖτο. καὶ παρὰ τὸ λοχεύω δὲ ὁ λοχεός ἔσται, κατ' ὅξειαν τάσιν “ὅ δ' ἐκ λοχείοι πάις” (Hesiod. Th. 178). ἀλλ' οὖν γε βαρυτόνως οἱ πλείους ἀνέγνωσαν, πλεονασμὸν ἐκδεξάμενοι τοῦ ἑ, ὥστε παρὰ τὴν 10 λόχου γενικήν (“ἐκ λόχου ἀμπηδῆσε” II. 11, 379) λόχου γενέσθαι καὶ λοχέοιο. οὗτος δὲ κατὰ τὸν προειρημένον κανόνα, ρήματος ὄντος τοῦ κηδεύω τὸ παρ' αὐτὸν οἷον, λέγω δὲ τὸ κηδεός, ὀξυτονήσεται.

παρὰ δ' οἱ ταγοὶ ἄμμι μενόντων] τὸ ἑξῆς ἔστι παραμενέτωσαν διὸ φυλακτέον τὸν τόνον τῆς προθέσεως. Διανύσιος δὲ ἡγεῖτο πλεονάζειν 15 τὸν τέ σύνδεσμον, καὶ ἀγοὺς ἡγεῖτο τοὺς ἡγεμόνας. ὁ μέντοι Ἀρίσταρχος ταγοὺς ἑξεδέξατο, καὶ σχεδὸν ἀκαντεῖ, παρὰ τὸ τάσσω ρῆμα τοῦ σχῆματισμοῦ γενομένου. διὸ καὶ ἐγὼ συγκατατίθεμαι. τὸ δὲ μενόντων ἀντὶ τοῦ μενέτωσαν.

* μενόντων] ὅτι ἀντὶ τοῦ μενέτωσαν. 20

163. *κηδεμόνες] οἱ μάλιστα ἀνιώμενοι διὰ τοῦτο καὶ φρονίζοντες.

164. ἑκατόμπεδον] ἑκατὸν ποδῶν ἔχουσαν πλευρὰν, ὡς καὶ τετράποις λίθος, ὥστε ἑκάστην πλευρὰν ρ' ποδῶν μέτρον ἔχειν.

167. πρόσθε πυρῆς ἔδερον] διὰ τὸ τὴν πιμελὴν ἑξυπαφθῆναι τοῦτο 25 ποιοῦντος τοῦ Ἀχιλλέως.

169. περὶ δὲ δρατὰ σώματα νῆει] τὰ πολλὰ τῶν ὑπομνημάτων διὰ τοῦ ἐδρετάρος καὶ τάχα ἀπὸ τοῦ δέρειν. ή διπλῆ δὲ πρὸς τὴν μετάθεσιν, ὅτι ἀντὶ τοῦ δαρτά.

171. πίσυρας] κατὰ πλευρὰν ἔνα. οἰκεῖος δὲ τῷ νεκρῷ ὁ ἴσος ἀριθμός διὰ τοῦτο τῷ Ποσειδῶνι πέντε θύουσιν.

177. σιδήρεον] ἄμφω γάρ τμητικὰ, πῦρ καὶ σιδηρος. τὸ δὲ

1. σοὶ μὲν] ἐν ἀλλῳ σοὶ μὲν Bek-
kerus.

12. λοχέοιο] λοχεοῖο

30. τῷ νεκρῷ] Bekkerus τῶν νεκρῶν
31. πέντε] *θ

νέμοιστο ἐμφατικῶς ἀντὶ τοῦ φάγοι· φησὶ γοῦν “τοὺς ἅμα σοὶ πάντας πῦρ ἐσθίει” (182).

180. *τελέω τὰ πάροιθεν ὑπέστηη] ἐν ἄλλῳ τετελεσμένα ὕσπερ ὑπέστηη.

181. συναπτέον τῷ ἔξῆς στίχῳ τὸ γὰρ τούς κεῖται ἀντὶ τοῦ 5 τούτους, ἵντος ὁ λόγος, δώδεκα μὲν Τράων σίους τούτους σὺν σοὶ τὸ πῦρ ἐσθίει, δεικτικῶς. ἐὰν δὲ στίζωμεν ἐπὶ τὸ ἐσθλούς, ** * ἔσται τὸ τούς ἀντὶ ὑποτακτικοῦ ἄρθρου τοῦ οὗ.

183. *ἄλλὰ κύνεσσιν] ὅτι ἀπὸ κοινοῦ τὸ δαπτέμεν.

186. ὅτι μύρου τὴν μὲν ὄνομασίαν ἀγνοεῖ, τὴν δὲ σκευασίαν οἶδεν· 10 τὸ γὰρ ρόδινον οὐτως υῦν εἴπεν ἔλαιον ρόδόεν.

191. *σκήλει] σκληροποιήσειεν.

197. *ἐλθέμεν] γρ. ἐλθεῖν.

198. ἐσσεύατο] ὅρμην λάβοι· ἀπὸ δὲ τῶν ἐμψύχων μετῆκται. χωρὶς δὲ τοῦ ὃ τὸ ὑλη. ἄλλοι δὲ ὑλην τε σεύαιντο ἀντὶ τοῦ 15 ὄρμήσειαν οἱ ἄνεμοι καίειν τὴν ὑλην.

*ἐν ἄλλῳ ὑλη τε σεύαιτο. οὔτως δὲ ἔξω τοῦ ὃ ὑλη.

200. δυσαέος] οὐκ ἀεὶ, ἀλλὰ χειμῶνι· ἔστι γὰρ χειμῶνος μὲν δυσαής, θέρους δὲ προσηγήσει.

205. *αῦθι] γρ. αὔτις.

20

206. *ἔς γαιᾶν] γρ. ἐς δῆμον, ὡς αἱ ἀπὸ τῶν πόλεων.

217. ἔβαλλον] τῷ πνεύματι ἔβαλλον.

219. *ἔλων] ἐν ἄλλῳ ἔχων.

221. ὅτι δωδεκασύλλαβος καὶ ἐκ σπουδείων.

223. νυμφίον] δῆλοι ἡ λέξις ἐνταῦθα καὶ τὸν ἥδη πατέρα παιδῶν²⁵ “νυμφίον ἐν μεγάροις μίαν οἴην παιᾶ λιπόντα” (Od. 7, 65).

224, 225. βραχὺ διασταλτέον καίων, πυρκαϊήν· μᾶλλον γὰρ οὐτως ἐμφαίνει.

226. φόως ἐρέων] ὅτι μεταφορικῶς ἐρέων ἀντὶ τοῦ ἀπαγγελῶν. τοῦτο δέ ἔστι προσημαίνων· οὐ γὰρ διὰ λόγου τοῦτο ποιεῖ, ἀλλὰ δι’³⁰ ἐπιτολῆς.

7. Lacunam Friedl. indicavit
sic fortasse explendam ἐσθλούς,
τοῖς διω συνάπτουτες τούτον τὸν στίχον,
πάλιν ἀντὶ τοῦ τούτου τὸ τοὺς κείσεται·
ἐὰν δὲ βραχὺ διαστέλλωμεν, ἔσται—

8. τὸ τοὺς] τούτους

15. τὸ ὑλη. μᾶλλοι δὲ ὑλην τε
σεύαιτο ἀντὶ Cobetus] τὸ ὑλη τ'
ἐσσεύατο ἀντὶ—

18. χειμῶνος] χειμῶνι

έωσφόρος ὁ κατὰ τὴν ἡμέραν ἀνατέλλων λαμπρότατος ἀστὴρ,
ὅς καὶ ἔσπερος κυλεῖται. οὗτος δέ ἐστιν ὁ τῆς Ἀφροδίτης.

232. κλίνθη κεκμήδες, ἐπὶ δὲ γλυκὺς ὑπνος ὄρουσει] διὰ τοῦ
ὄρουσε τὸ τάχος ἐνεφάνισε τοῦ ὑπνου, διὰ πολλὴν ἐπελθόντος
ἀγρυπνίαν. τῶν γὰρ λυπουμένων ἐπικολῆς ὁ ὑπνος. 5

243. δῆμῳ τὰ δοτᾶ καλύπτει πρὸς τὸ λιπανόμενα μὴ εὑσηπτα
εἶναι.

244. *θείομεν] ὅτι συνέσταλκεν ἀντὶ τοῦ θείωμεν· καὶ ὅτι κατὰ
συγκοπὴν κλεύθωμαι ἀντὶ τοῦ κελεύθωμαι, οἷον πορεύομαι.

*ἐν ἄλλῳ αὐτὸς ἵών.

10

245. *ὅτι τὸ πονέεσθαί ἐστιν ἐνεργεῖν.

248. δεύτεροι] ὑστεροι. καὶ “δεύτατος ἥλιεν” (Il. 19, 51) ἀντὶ
τοῦ ἔσχατος.

251. *τέφρη] ἐν ἄλλῳ κάππεσεν ὑλῃ.

254. λιτί ὡς φωτί. οὔτως καὶ Ἀρίσταρχος. πᾶσα γὰρ δοτικὴ 15
δισύλλαβος ἐπ' ὀνομάτων εἰς τὸ λήγουσα δξύνεται, χρωτί δαιτὶ¹
Κρητί. οὔτως οὖν καὶ λιτί. τούτῳ γὰρ τῷ λόγῳ καὶ βλητί ὄφει-
λομεν κατ' ὅξεῖαν τάσιν ἀναγινώσκειν “νύμφα φίλη, καὶ βλητὶ
λίθῳ ἐνὶ δάκρυν ἥκας.” οὔτως οὖν καὶ λιτί, ἵνα ἢ μεταπλασμὸς
τῆς λιτῷ δοτικῆς, ὡς ἡ κλαδί τῆς κλαδῷ. ὁμοίως δὲ καὶ ἡ αἰτιατικὴ 20
ἡ λῖτα μεταπλαστασται ἐκ τῆς λιτὸν, ὡς καὶ ἡ κρόκα ἐκ τῆς κρόκην.
τὸ δὲ παρὰ τῷ ποιητῇ “κάθηράν τε ρύπα πάντα” (Od. 6, 93), εἰ
μή ἐστι πληθυντικὸν οὐδέτερον, τοῦ προκειμένου μεταπλασμοῦ
ἔχεται. οὐχ ὁμότονος δὲ ἐγίνετο τῇ λιτόν αἰτιατικῇ ἡ λῖτα, ἐπεὶ
πᾶσα αἰτιατικὴ εἰς ἄ λήγουσα ἐβαρύνετο, ὑπεσταλμένης τῆς τινά 25
κατ' ἀόριστον προφοράν.

256. χυτήν] ὅτι οὐ πᾶσα γῆ χυτή, ἀλλ' ἡ τοῖς νεκροῖς ἐπιχεομένη.

262. *ποδάκεσιν] βαρύνειν δεῖ τὸ ποδάκης, καὶ εἴρηται περὶ αὐτοῦ.

263. πρὸς τὴν ἀμφιβολίαν, πότερον ἀμύμονα γυναικα ἢ ἀμύμονα
ἔργα. καὶ ὅτι συνεκδέεσθαι δεῖ τῷ καὶ τρίποδ' ὠτώεντα τὸ φέ- 30
ρεσθαι ἀκριβῆς γὰρ ὁ ποιητὴς περὶ τὰ ἀκτὰ καὶ φορητά.

266. ἔξετέ] ὁ Ἀσκαλωνίτης ἐνθάδε προπαροξύνει ὁμοίως τῷ
“ὅτριχας οἰέτεας” (Il. 2, 765). εἰσὶ δὲ οἱ παροξύνοντιν ὁμοίως τῷ

4. πολλὴν] τὸ πολλὴν p. 82, 541 et Lehrs. Herod. p.

15-26. Eadem fere supra p. 326.

163, 15-28. 21. λῖτα—λιτόν] λῖ—λι

17. βλητή] Vid. Lobeck. Paral. 22. κάθηράν—τε] καθῆραντες

εὐγενέα, καὶ οὕτως ἐπείσθη ἡ παράδοσις. προείρηται δὲ περὶ τῆς προσφύδιας.

267. τριτάτῳ] σημειοῦνται τινες ὅτι ἀντὶ τοῦ τρίτῳ, καὶ ὅτι ἄπυρον τὸν ἀναθηματικὸν, ἔτερον τοῦ ἐμπυριβήτου.

269. ὅτι οὐκ ἵστον τῷ καθ' ἡμᾶς ταλάντῳ καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις 5 ἦν· ως γὰρ ἡσσον τοῦ τρίποδος καὶ τοῦ ἵππου καὶ τοῦ λέβητος τίθεται. τὸ δὲ τάλαντον μὲν ρκ' δραχμὰς ἔχει· τὸ δὲ παλαιὸν ὁ μὲν Πολέμαρχος δ' δραχμῶν, Θεόφραστος δὲ ίδιος, Τίμαιος δὲ καὶ.

270. ὅτι φιάλην οὐ τὸ παρ' ἡμῖν ποτήριον, ἀλλὰ γένος τι λέβητος ἐκπέταλον ἐκ παντὸς μέρους δυνάμενον ἔχειν· διὸ ἀμφίθετον. 10

272. *ἐῦκνήμιδες Ἀχαιοί] γρ. καὶ ἄλλοι ἀριστῆς Παγαχαιῶν.

273. ὅτι τὸ δεδεγμένα ἀντὶ τοῦ προσδεχόμενα, κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπὸ τῶν ἐμψύχων. τινὲς δὲ γράφουσιν ἴππεῦσι τάδ' ἄεθλα.

15

*διχῶς Ἀρίσταρχος, δεδεγμένα καὶ δεδεχμένα.

276. ὅτι δυϊκῶς περιβάλλετον· συνωρίδι γάρ ἔχρωντο.

280. *κλέος] γρ. τοίου γάρ σθένος.

*ὅτι ἥνιοχος Πάτροκλος Ἀχιλλέως.

281. ὁ σφωῖν] ἐγκλιτικῶς τὴν σφῶιν ἀντωνυμίαν ἀναγνωστέον· 20 ἔστι γάρ τρίτου προσώπου. οὗτως καὶ δι' ἑνὸς σ̄, ως τὸ “ὅ σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο” (Il. I, 73.)

ὑγρὸν ἔλαιον] ἢτοι τὸ σωμάτων χαλαστικὸν, ἢ τὸ ἐν ὑγρότητι διαφυλάττον καὶ μὴ ἔων ξηραίνεσθαι· ἢ ὅτι τὸ ἔλαιον οὐκ ἀποκρυσταλλοῦται, πολὺ ἔχον ἐν ἑαυτῷ τὸ θερμόν. ἐντεῦθεν δὲ Εενοφῶν 25 τὴν κεφαλὴν τοῦ ἵππου καταπλύνειν ὑδατὶ ἀξιοῖ καὶ τὸ προκόμιον. τρίτου δὲ κοτύλης ἔλαιον τὸ πᾶν ἀνθρώπου τέγγει σῶμα.

285. τὸ κατὰ στρατόν ἐκατέροις δύναται προσδίδοσθαι· βέλτιον δὲ τοῖς ἑζῆς.

287. *ἄγερθεν] οὕτως Ἀρίσταρχος, ἄλλοι δὲ ἔγερθεν. 30

οὗτως ἔγερθεν διὰ τοῦ ἐ αἱ Ἀριστάρχου, οἴον ἤγερθησαν, ἀνέστησαν,

10. ἔχειν] ἐρείδεσθαι vel τίθεσθαι
cum Eustathio et Apollonii Lex.
Friedl.

21. δι' ἑνὸς σ̄] In textu est ὅς
σφωῖν

25. Εενοφῶν] De re eq. 5, 6.

30. ἄγερθεν (sic in textu)—
ἔγερθεν] Immo ἔγερθεν—ἄγερθεν, ut

ώς ἐξῆς “καί ῥ' ἡμονες ἄνδρες ἀνέσταν” (886). ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι ἀντὶ μεσότητος τοῦ ταχέως, οὐ κατὰ τῶν ἵππεων.

291. **Τρωούς** ώς πολλούς ἀνεγνώσθη· προείπομεν δὲ περὶ τῆς προσῳδίας.

295. **Αἴθην]** ὄνομα τῆς ἵππου, πεποιημένου ἵσως ἀπὸ τοῦ θερμῶς 5 καὶ ταχέως τρέχειν. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι ἐντεῦθεν παρῳδηται τὰ ὄνυματα τῶν **Ἐκτορος** ἵππων, Αἴθων καὶ Ποδαργος (Il. 8, 185)· οὐ γὰρ εἰσάγει τετρώρῳ χρωμένους.

296. **Ἀγχιστιάδης** **Ἐχέπωλος]** ὅτι ἄδηλον ποῖον τὸ κύριον ὄνομα, μᾶλλον δὲ τὸ **Ἐχέπωλος**. 10

297. **δῶρ',** ἵνα μή οἱ ἔποιθ'] χρησιμώτερον γὰρ ἐνόμιζε πολεμικὸν ἵππον ἢ ἀστράτευτον ἄνδρα λαβεῖν.

***ὅτι** θηλυκῶς τὴν **Ιλιον.**

300. ***τὴν ὄγ'**] ἐν ἄλλῳ τὴν τόθ'.

304. **ὅτι** κοινότερον κατακέχρηται τῷ ἐπιθέτῳ· ἐπιφέρει γοῦν 15 **βάρδιστοι θείειν**” (310).

305. **Βραχὺ** διασταλτέον· ἦτοι ἐπὶ τὸ ἀγαθά ἡ ἐπὶ τὸ φρονέων, ἡ ἐπ' ἀμφότερα. ἔαν μὲν οὖν συνάπτωμεν, ἔσται ὁ λόγος, εἰς ἀγαθὰ φρονέων, οἷον εὐνοῶν· ἔαν δὲ χωρίζωμεν, μυθεῖτ' εἰς ἀγαθά, ἔλεγεν ἐπ' ἀγαθῷ, ώς καὶ ἐν ἄλλοις “ὅτ' ἂν τινα θυμὸς ἀνώγῃ εἰπεῖν εἰς 20 ἀγαθὸν” (Il. 9, 102), δὲ καὶ βέλτιον. καὶ ἡ ἐξῆς διαστολὴ λόγου τινὰ ἔχει, φρονῶν αὐτὸς φρονοῦντις καὶ αὐτῷ.

306, 307. τὸ μὲν φιλεῖν ἐπ' ἀμφοτέρων δεκτέον, τὸ δὲ τῆς ἵππης ἐπὶ μόνου Ποσειδῶνος. συλληπτικῶς δὲ εἴρηται, ώς ἐπὶ τοῦ **Κύπρις τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων** ἄφρονα τοῦτον ἀνέντες” (Il. 25 5, 760).

307. **ὅτι** Ζηνόδοτος γράφει ἐδίδαξαν, **Ἀρίσταρχος** δὲ ἐνικῶς ἐδίδαξεν, ἐπὶ τοῦ Ποσειδῶνος· ἵππειος γάρ.

310. ***οὗτως θείειν.**

311. **πρὸς** τὸ ἀφάρτεροι, **ὅτι** ἄπαξ ἐνταῦθα· καὶ ἐσχημάτισται 30 παρὰ τὸ ἄφαρ, ὃ ἔστι ταχέως.

316. **τάχα** **Βραχὺ** διαστέλλοντες ἐπὶ τὸ κυβερνήτης σαφέστερον ἀν ποιοῦμεν τὸν λόγον.

317. **ἐρεχθομένην**] ἐρεθομένην, ὅ ἔστιν ἐρεθιζομένην, ώς τὸ “θυμὸν

34. ώς τὸ Bekkerus] ὥστε

ἐρέχθων” (Od. 5, 83) ἀντὶ τοῦ ἐρεθίσας. ἡ ἐεργομένην ἀντὶ τοῦ συνεχομένην.

319. δασυντέον τὸ ὅς· ἔστι γὰρ ἄρθρον. οὗτο καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης. Ἀντίγονος μέντοι ἄλλος ἀνεγίνωσκεν, οὐ παραδεχόμενος τὸ ἄρθρον. 5

322. ὃς δέ κε κέρδεα εἰδῆ] ἡ ὑποστιγμὴ ἀμφίβολος· ητοι γὰρ μετὰ τὸ εἰδῆ ἡ μετὰ τὸ ἵππους τίθεσθαι ὀφείλει.

327. δασυντέον καὶ προπερισπαστέον τὸ αὖν· προείπομεν δὲ καὶ περὶ τούτου.

* ὑπὲρ αἵης] ἐν τισιν ὅργυι ἐνὶ γαίῃ.

10

330. καλῶς ἡ συνήθεια στίζει μετὰ τὸ ὅδον· φησὶ γὰρ τὸν καμπτῆρα εἶναι ἐν τῷ μέσῳ καὶ στενοτάτῳ τῆς ὁδοῦ (τοῦτο γὰρ συνοχὰς εἴρηκεν), λεῖον δὲ εἶναι τὸ πλησίον τοῦ καμπτῆρος χωρίον, ὃ καὶ ἵπποδρομον εἴπε. καν τοῖς ἔξης (358) “σήμηνε δὲ τέρματ’ Ἀχιλλεὺς τηλόθεν ἐν λείῳ πεδίῳ;” τοῦ ἀμφίσ σημαίνοντος τὸ πέριξ. 15

336. * ἥκ] τὸ πληρές ἔστιν ἥκα. καλῶς ἡ συνήθεια στίζει ἐπὶ τὸ τοῖν· τῶν γὰρ ἵππων δεῖν φησὶν αὐτὸν ἐπ’ ἀριστερὸν κλιθῆναι.

337. * ὅτι εἶξαι ἀντὶ τοῦ χαλάσαι.

338. ἐν τῷ καμπτῆρι· σοι οἱ ἀριστερὸς ἵππος οὗτος ἐμπελασάτω ἀκριβῶς, ὥστε τὴν ἔξωθεν τοῦ τροχοῦ περιφέρειαν δέξαι ϕαύειν τῆς 20 χοινικίδος. τοῦτο δὲ πάσχειν δοκεῖ ὁ παρὰ τὸν καμπτῆρα τροχός.

340. * ἐπαυρεῖν] ὡς λαβεῖν.

345. * ὅτι ἀντὶ τοῦ ὃς ἀν ἔλοι σε.

346. Ἀρίονα] Ποσειδῶν ἐρασθεὶς Ἐρινύος, καὶ μεταβαλὼν τὴν αὐτοῦ φύσιν εἰς ἵππον, ἐμίγη κατὰ Βοιωτίαν παρὰ τῇ Τιλφούσᾳ 25 κρήνῃ. ἡ δὲ ἔγκυος γενομένη ἵππον ἐγένησεν, ὃς διὰ τὸ κρατιστεύειν Ἀρείων ἐκλήθη. Κοπρεὺς δὲ Ἀλιάρτου βασιλεύνων πόλεως Βοιωτίας ἔλαβε δῶρον αὐτὸν παρὰ Ποσειδῶνος· οὗτος δὲ αὐτὸν Ἡρακλεῖ ἐχαρίσατο γενομένῳ πρὸς αὐτόν. τούτῳ δὲ διαγωνισάμενος Ἡρακλῆς πρὸς Κύκνου τὸν Ἀρεως νιὸν καθ’ ἵπποδρομίαν ἐνίκησεν ἐν τῷ τοῦ 30 Παγασαίου Ἀπόλλωνος ἱερῷ, ὃ ἔστι πρὸς Τροιζῆνα. εἴθ’ ὑστερον

4. ἄλλος Lehrsius] ἄλλως

23. ἔλοι Cobetus] ἔλη

8. τὸ αὖν addidit Vill.

25. Τιλφούσᾳ] V. Thes. vol. 7

12. στενοτάτῳ] Sic A, non στε- p. 2185.

27. Ἀρείων] ἀρίων

15. πέριξ Friedl.] πέρας

31. * Τροιζῆνα] τρυζῆνα. Τραχῖν

17. τῶν γὰρ ἵππων Bekkerus] Heinrich. ad Hesiodi Sc. v. 120. τὸν γὰρ ἵππον

εὗτος ὁ Ἡρακλῆς Ἀδράστῳ τὸν πῶλον παρέσχεν· ὑφ' οὐ μόνος ὁ Ἀδράστος ἐκ τοῦ Θηβαϊκοῦ πολέμου διεσώθη, τῶν ἄλλων ἀπολο-
μένων. ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς κυκλικοῖς.

358. στὰν δὲ μεταστοιχί] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἐπὶ στίχων· οὐ γὰρ ἀπὸ ταυτοῦ τέρματος ὥσπερ ἐπὶ τῶν δρομέων ἡ ἄφεσις γίνεται· διὸ καὶ 5 κληροῦνται περὶ τῆς στάσεως. οὐ δεόντως οὖν ἐπὶ τῶν δρομέων μετά-
κειται ὁ στίχος ἐντεῦθεν (757).

361. μεμνέψθο] προπαροξυστονητέον τὸ μεμνέψθο. γράφεται δὲ καὶ σὺν τῷ ἢ τῷ ὦ. οὔτως δὲ καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης, ἐκ τοῦ μεμνέοιτο ἥγονύμενος αὐτὸν εἶναι. παρὰ μέντοι Ξενοφῶντι ἄνευ τοῦ ἔ ἐστὶν ὁ ιο σχηματισμὸς καὶ προπερισπᾶται, ἐν Κύρου παιδείας πρώτῳ (6, 3) “ἄλλ' ὅτε τὰ ὅριστα πράττοι, τότε μάλιστα τὸν θεὸν μεμνήσθο.” τὸ δὲ ἀνάλογον διὰ τοῦ ἦ, προσκειμένου τοῦ ἵ, παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ δευτέρῳ (992). “ἴνα τούμὸν ἴμάτιον φορῶν μεμνῆτο μου.” καὶ πάλιν προπερισπαστέον. ἐν ἑτέροις μέντοι ἐντελῶς περὶ τοῦ σχη- 15 ματισμοῦ διέλαβον καὶ περὶ γραφῆς τῆς κατὰ γενικὴν, λέγω δὲ τῆς δρόμου, ἡ αἰτιατικῆς πληθυντικῆς τῆς δρόμους.

*δρόμους πληθυντικῶς Ἀρίσταρχος.

362. *ἄρα] γρ. οἱ δ' ἄμα.

364. *ὅτι λείπει ἡ διά, διὰ πεδίου.

20

372. *ὅτι ἐλλείπει ἡ διά, διὰ πεδίου.

374. *ἐφ' ἀλός] αἱ πλείους ἀφ' ἀλός· καὶ μήποτε λόγον ἔχει.

377. τὰς δὲ μετ' ἔξεφερον] οὐκ ἀναστρεπτέον τὴν μετά· πέπτωκε γὰρ μέσος ὁ δέ.

383. δεόντως τῶν Εὐμήλου ἵππων προνοούμενος εἰσάγεται ὁ Ἀπόλ- 25 λων, ἐπεὶ αὐτὸς ἀνεθρέψατο αὐτὰς κατὰ τὸν ποιητὴν λέγοντα “τὰς ἐν Πιερίῃ θρέψ” ἀργυρότοξος Ἀπόλλων, ἄμφω θηλείας, φόβον Ἀρεως φορεούσας” (Il. 2, 766). δοκεῖ γὰρ κατὰ τὸν μῦθον Ἀπόλλων θη- τεῦσαι Ἀδμήτῳ τῷ Εὐμήλου πατρὶ, ὃς μὲν Εύριπιδης ἐν Ἀλκήστιδι, διὰ τὸ φονεῦσαι Κύκλωπας, ὃς δὲ Καλλίμαχος, διὰ τὸ ἐρασθῆναι 30 Ἀδμήτου.

385. *χωριμέδοι] ὅτι ἀντὶ τοῦ συγκεχυμένου.

3. παρὰ τοῖς κυκλικοῖς] Vid. Clinton. Fast. Hell. vol. I p. 352.

13. προσκειμένου] προκειμένου

4. στίχων Cobetus] στίχον.

14. μεμνῆτο] μέμνηται

Addit Cobetus διὸ παράκειται δ ἀστε- rίσκος.

22. αἱ πλείους] οὔτως Ἀρίσταρχος.

ai δὲ πλείους Bekkerus.

27. Πιερίῃ θρέψ] πιερίη θρέψατ-

387. οἱ δέ οἱ] ὁ Ἀσκαλωνίτης ἐκδέχεται τὸ πλῆρες εἶναι ἑοί, καὶ μεταλαμβάνει εἰς τὸ ἴδιοι, καὶ μήποτε ὑγιῶς· ὡς γάρ φαμεν οἱ ἐμοὶ ἐβλάφθησαν ἵπποι, οἱ σοὶ ἐβλάφθησαν, οὐτως οἱ οἱ ἐβλάφθησαν, τουτέστιν οἱ αὐτοῦ. τινὲς μέντοι εὐλαβηθέντες, ὥν ἔστι καὶ Ἀρίσταρχος, τῷ τὴν οἱ ὄρθοτονουμένην ἀντωνυμίαν πολλάκις εἰς σύνθετον 5 μεταλαμβάνεσθαι, ἐγκλιτικῶς ἀνέγνωσαν, οὐκέτι ἐκδεχόμενοι πληθυντικὴν κτητικὴν εὐθεῖαν, ἀλλ' ἕνικὴν δοτικὴν μονοσύλλαβον, ὅμοιώς τῷ “οἱ δέ οἱ ἵπποι ὑψόσ’ ἀειρέσθην” (500), καὶ δηλονότι δοτικὴν ἀντὶ γενικῆς. καὶ οὕτως ἔχει τὰ τῆς ἀναγνώσεως.

391. κοτέοντος’ ἐβεβήκει] γρ. κοτέοντα βεβήκει. margo ext. 10

403. * ὅτι ὑγιῶς κεῖται ἡ ἀντωνυμία χωρὶς τοῦ ὑ.

405, 406. ἀθετοῦνται οἱ δύο· πῶς γὰρ τὸ ἐκ τῆς Ἀθηνᾶς γενόμενον οὖδεν ὁ Ἀυτίλοχος; καὶ τὸ τοῦ Τυδεΐδεω ἵπποισι δῆλον ὅτι περὶ τοῦ Διομήδους ἔστιν ὁ λόγος.

407. τὸ ἔξης κυκάνετε καρπαλίμαως. τὰ δὲ ἄλλα διὰ μήσου. 15

408. ὅτι σφῶϊν ὑμῖν ἡ ὑμῶν. ἄνω δὲ “ἔμβητον καὶ σφῶῃ τιταίνετον” (403) ἀντὶ τοῦ ἔμβητε ὑμεῖς.

411. οὐ σφῶϊν κομιδῇ] ἐν τισι βιοτή. ἡ διπλῆ δὲ πρὸς τὸ σφῶϊν ὅτι ὑμῖν.

413. ἀποκηδήσαντε] ὅτι ἔδει ἀποκηδησάντων ὑμῶν. ἡ ἀποκηδή- 20 σαντε ἐγώ τε καὶ ὑμεῖς.

414. ἐφομαρτεῖτον] διχῶς ἀλλ’ ἐφαμαρτεῖτον.

419. βαρυτονητέον τὸ στεῖνος, ἐπεὶ οὐδὲν οὐδέτερον ὄνομα εἰς οὓς λῆγον ὀξύνεται. οὗτως εἴχε καὶ τὸ μάκρος παρ’ Ἀριστοφάνει (Αν. 1131) “ὦ Πόσειδον τοῦ μάκρους” βαρυόμενον καὶ μὴ ὁμοτονοῦν 25 τῷ ὀξυνομένῳ ἀρσενικῷ. ἐπίσταται δὲ ὁ ποιητὴς καὶ τὴν δοτικὴν “στείνει ἐν αἰνοτάτῳ” (Π. 8, 476).

420. ρωχμὸς ἔην] ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ζ’ διὰ τοῦ γὰρ φησὶ ρωγμός. ρωγμὸς δέ ἐστι τόπος κεχαραγμένος ὑπὸ ὁμβρίου ὑδάτος.

422. * τῇ] Ἀρίσταρχος χωρὶς τοῦ τῇ ἦ ρ’ εἴχεν. 30

ἀματροχιάς] δασέως τὴν ἄρχουσαν. ὀξύνεται δὲ ὅμοιώς τῷ φυταλιάς.

5. τὴν οἱ] τὴν ὡς Lehrsius, deleto
ὄρθοτονουμένην

10. γρ.] om.

13. ἵπποισι] περισσόν· καὶ γὰρ
αἴνει τούτου addit Friedl.

19. σφῶϊν Cobetus] σφῶϊ
ὑμῖν Friedl.] οὐχ ὑμῖν

22. Conf. schol. ad 12, 412.

25. ὦ Πόσειδον τοῦ μάκρους ad-
didit Bekkerus.

424. *παρακλίνας] ἐν ἄλλῳ παρακλινθείσ.

431. πρὸς τὸ σχῆμα, ὅτι οὗρα πέλονται καὶ οὐ πέλεται.

433. *αἱ δὲ] αἱ τοῦ Μενελάου.

440. φάμεν] παρατατικός ἔστιν ἀντὶ τοῦ ἔφαμεν. Ἰωνικῶς οὖν ἀναγνωστέον, τὴν φάσην συλλαβήν δέξεντας. 5

454. τὸ μὲν ἄλλο τόσον] ὅτι οὕτως εἴωθε λέγειν τὸ παρὰ μικρόν, ἀντὶ τοῦ δὲ τὸ μὲν λοιπὸν σῶμα.

455. σῆμ' ἑτέτυκτο] οὕτως Ἰακὼς τέτυκτο ὁ Ἀρίσταρχος.

459. πρὸς τὸ παροίτερον, ὅτι τοπικῶς ἀντὶ τοῦ πρότερον κατὰ τὸν δρόμον. 10

461. κεῖσε] Ζηνοδοτος καὶ Ἀριστοφάνης κεῖθι· καὶ ἔστιν ἀναλογώτερον.

462. ὑποστικτέον ἐπὶ τὸ βαλούσας, περισσεύοντος τοῦ ἐπιφερομένου συνδέσμου. ὁ δὲ λόγος· ἀς τὸ πρῶτον ἵδον καμπτούσας, νῦν οὐ δύναμαι ἰδεῖν. 15

463. *οὕτως διὰ τοῦ ἡ νῦν δ' οὐ πῃ Ἀριστοφάνης.

464. *αἱ Ἀριστάρχου παπταίνετον.

467. *σύν θὲ] γράφεται κατά θέ ἄρματα.

471. ἀθετεῖται, ὅτι τὸ ἐπεξηγεῖσθαι ποιητικὸν, οὐχ ἡρωϊκὸν προσώπου. ἄλλως. ἀθετεῖται ὡς ληρώδης· καὶ πρὸς τῷ τέλει τῆς ποιήσεως γεγονός διασαφεῖν ἔθέλει τὸν προγνωσθέντα Διομῆδην. 20

475. *ὅτι διὰ πολλοῦ πεδίου.

*πεδίοιο δίωνται] ὡς λάθισται. εἰπομεν δὲ δὴ ὡς ἔστι καὶ δίω βαρυνόμενον, ὃ σημαίνοι ἀν τὸ διώκω. ἔνθεν τὸ “τρὶς περὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο δίον” (Il. 22, 251) καὶ τὸ “κνώδαλον ὅττι δίοιτο” 25 (Od. 17, 317). καὶ περισπώμενον, ἔνθεν τὸ δίημις ἐγένετο, παρ’ ὃ τὸ “ἴπποι ἀερσίποδες πολέος πεδίοιο δίενται” καὶ τὸ “αὐτῶς ἐνδίεσαν” (Il. 18, 584).

478. λαβρεύειν] πρόγλωσσος ἀεὶ καὶ θρασὺς Αἴας, καὶ νῦν τὸ ἴδιον νόσημα φυσικῶς ἐτέρῳ ἐπιδίδωσι· διὸ καὶ ἐπὶ τῆς γλώσσης 30 κολάζεται νῦν τε καὶ ἐν τῷ γαναγίῳ.

2. πέλεται] πέληται
6. μικρὸν] τετελειωμένον addit
Friedl.

16. In textu est οὐπω, ηι super
ω scripto.

17. παπταίνετον] παπταίνετον

21. τὸν Bekkerus] τὰ

Διομῆδη] διομῆδη

25. Πριάμοιο] Immo Πριάμου

31. *ναναγίῳ] ναναγίῳ

479. τὸ πάρα ἀντὶ τοῦ πάρεισι· διὸ τὴν πρώτην ὁξυτονητέον, ὁμοίως τῷ “πάρα δ’ ἀνήρ δὲ καταθήσει” (Οδ. 16, 45).

ἀθετεῖται, ὅτι οὐκ ἀναγκαῖς· πρόκειται γὰρ τὸ “ἄλλ’ αἰεὶ μύθοισι λαβρεύεαι.” καὶ τὸ “πάρα γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι” οὐ δεόντως ἐπιλέγεται· οὐ γὰρ ἀμεινόνων ἔργου τὸ λαβρεύεσθαι. 5

480. *παροίτεραι] ὅτι ἐπὶ τόπου ἀντὶ τοῦ πρῶται.

481. εὐληρα] ὅτι ἄπαξ τὰς ἡνίας οὖτως κέκληκεν ἐνταῦθα.

483. *νείκει ἄριστε] Ἀρίσταρχος νεῖκος ἄριστε, ὡς “εἶδος ἄριστε” (Π. 3, 39).

485. *ὅτι ἀντὶ τοῦ ἄγε τὸ δεῦρο. 10

δεῦρό νυν ἡ τρίποδος περιδώμεθον] ἐνθάδε τὸ νῦν συσταλτέον διὰ τὸ μέτρον· τὸ δὲ περιδώμεθόν ἔστιν ἐν, ἐπεὶ δηλοῖ τὸ συνθῆκας ποιησώμεθα.

486. ἵστορα] ὅτι ἀντὶ τοῦ μάρτυρα, οἶνον συνθηκοφύλακα.

487. ἵνα γνοίης ἀποτίνων] ὁ νοῦς, ἵνα τὸ ἐπιτίμιον διδοὺς γνῶς 15 ὅπότεραι εἰσιν ἵπποι πρότεραι.

491. *καὶ φάτο μῦθον] ἐν ἄλλῳ καὶ κατέρυκε.

500. μάστι] ἀπὸ τῆς μάστιος, Ἰωνικῶς, ὡς Θέτι.

501. *κατεχρήσατο.

504. *ὅτι τὰ ἄρματα ἐπέτρεχον καὶ οὐκ ἐπέτρεχεν. οὗτως 20 δὲ διὰ τοῦ ὅ.

506. *πετέσθην] ἐν ἄλλῳ πέτεσθον.

509. δίφροιο—παμφανόντος] ὅτι τοῦτο διακρίνει τὴν ἐν ἄλλοις ἀμφιβολίᾳν. πρὸς τὸ ἐνώπια παμφανόντα (Π. 8, 435). δείκνυται γὰρ τὰ ἄρματα παμφανόντα. 25

512, 513. *πρὸς τὴν διαφορὰν τοῦ ἄγειν καὶ φέρειν.

514. Ἀντίλοχος Νηλήιος] ὅτι ἀπὸ τοῦ προπάτορος ὁ Ἀντίλοχος Νηλήιος· ἔστι γὰρ θεοῦ νιὸς ὁ Νηλεὺς Ποσειδῶνος. βραχὺ δὲ διασταλτέον ἐπὶ τὸ ἵππους πρὸς τὸ σαφέστερον.

518. *πεδίοιο] ὅτι διὰ πεδίου.

521. *πεδίοιο] ὅτι διὰ πεδίου.

523. σημειοῦνται τινες ὅτι ἀ ἄνω εἴπε δίσκου οὔρα, νῦν συνθέτως δίσκουρα.

19. κατεχρήσατο] τῷ στίχῳ intel-ligit Cobetus. 364, 372.

30, 31. Plenius alibi saepe ὅτι ἀ deleatur. 32. νῦν Friedl.] νῦν δὲ, recte, si ἐλλείπει ἡ διά, διὰ πεδίου, velut ad v.

Πτολεμαῖος καὶ οἱ πλείους δίσκουρα ὡς λίπουρα. καὶ Ἀρίσταρχος δέ φησιν ὅπερ ἄνω κατὰ διάλυσιν εἶπεν “ὅσσα δὲ δίσκου οὔρα,” τοῦτο μὲν κατὰ σύνθετον ἔξηγεγκεν. κάγὼ δὲ συγκατατίθεμαι.

527. ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἡ ἀμφήριστον ἔθηκεν, οὐκ εὗ· μὲν γὰρ οὐχ ἀρμόζει, ἐπὶ Διομήδους δὲ τοῦ σύνεγγυς τρέχοντος. 5 διὰ δὲ τούτου βούλεται λέγειν οὐδὲ ὅλως ἀμφήριστον.

531. ὅτι τὸ ἥκιστος τῶν ἄπαξ εἰρημένων ἐστί. γέγονε δὲ παρὰ τὸ ἥκα, ὃ ἐστιν ἡσυχῆ. καταστρέφει δὲ εἰς τὸ ἐλάχιστος· διὸ καὶ ψιλοῦται καὶ οὐχ ὡς παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς δασύνεται. ἐστι δὲ ἐναντίον τὸ ἥκιστα τῷ μάλιστα. *

10

533. οὗτως πρόσσοθεν ἐλαύνων. κατεαγότος δὲ τοῦ δίφρου, ἀφικεῖται ἐκ τῶν ἐμπροσθεν ἐλαύνων τοὺς ἵππους, ὥσπερ οἱ τῶν ἀγωγέων περιεχόμενοι, καὶ τῇ μάστιγι περιελαύνων κατὰ τὸν αὐχένα καὶ τὰς πλευράς· οὗτως γὰρ ἀκουστέον, καὶ οὐ κυρίως. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἐλαύνων ὁκέας ἵππους, ὡς ἡνιοχῶντος αὐτῷ· 15 συντετριμένου δὲ τοῦ ἄρματος ἐμπροσθεν γενούμενος ἐλαύνει, τὰς πλευρὰς τῶν ἵππων τύπτων. Βραχὺ δὲ διασταλτέον ἐπὶ τὸ καλά πρὸς τὸ σαφέστερον. τὸ δὲ πρόσσοθεν ὡς ἐμπροσθεν, καὶ συνεστάλη τὸ ὡς εἰς τὸ ὅ.

538. δεύτερον ἀτάρ] ὅτι ἐν τισιν ὑποτάσσονται τούτῳ “τὰ τρίτα 20 δ' Ἀντίλοχος, τέτρατα ξανθὸς Μενέλαος, πέμπτα δὲ Μηριόνης θεράπων ἐνὶ Ἰδομενῆς.” χωρὶς δὲ τοῦ μηδὲ τὸν χαρακτῆρα ἔχειν ‘Ομηρικὸν, ἔτι καὶ πρὸς οὐδὲν γίνεται ἡ ἔξαριθμησις τῆς τάξεως.

539. *ώς ἐκέλευεν] ἐν ἄλλῳ ηδὲ κέλευον.

540. *ἐπήνησαν γὰρ Ἀχαιοῖ] ἐν ἄλλῳ ἐπήνησαν γὰρ οἱ 25 ἄλλοι.

543. *κεχολώσομαι] σημειοῦνται τινες ὅτι ἀντὶ τοῦ μηνίσω.

544. *μέλλεις] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἕοικας.

548. *οὗτως διὰ τοῦ σ, φίλος, πᾶσαι εἴχον.

551, 552. ὅτι τὸ ἐπειτα ἀντὶ τοῦ μετὰ ταῦτα ἀντιδιέσταλται 30 γοῦν τὸ αὐτίκα. ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τὸ “Φοῖη μὲν πρώτιστα, αὐτὰρ ἐπειτ’ Αἴας τε μέγας” (Π. 9, 169).

559. ὑποστικτέον μετὰ τὸ ἐπιδοῦναι, τοῦ ἐπομένου συνδέσμου περιττεύοντος.

561, 562. εἰσὶν οἱ ἀνέστρεψαν τὴν πέρι. ὁ μέντοι Ἀσκαλωνίτης 35

7. ὅτι addidit Bekkerus.

18. πρόσσοθεν] πρόσσωθεν

καὶ οἱ πλείους κατὰ παρολκὴν ἔξεδέξαντο κεῖσθαι, διὰ τὸ ἀμφιδεδίνηται· διὸ οὐκ ἀναστρέφουσιν.

566. θυμὸν ἀχεύων] οὐ διὰ σμικρολογίαν ἐφίεται τοῦ μείζους ἄθλου, ἀλλὰ φύσει πάντες νικᾶν θέλομεν. φιλότιμος μὲν οὖν ἐστὶ περὶ τὴν νίκην· ὅτι δὲ οὐ δύσερις, ἔδειξε παραχρῆμα διαλυσάμενος. 5 μέρμφεται δὲ αὐτῷ ἀπατήσαντι καὶ παρὰ τὴν ἡρωϊκὴν ἀπλότητα πανουργήσαντι. καὶ Ἀχιλλεὺς “ἐκ γὰρ δῆ μ' ἀπάτησε” (Il. 9, 375).

568. *χειρὶ] γρ. χερσί.

*πρὸς τοὺς δημηγοροῦντας, ὅτι σκῆπτρα ἔλαβον.

10

574. ὅτι οὐκ εἰς τὸ μέσον παρελθόντες, ἀλλὰ μέσον δικάσατε, μήτε τούτῳ προσχαριζόμενοι μήτε ἐμοί. διὸ ἐπιφέρει μηδ' ἐπ' ἀρωγῇ.

581. ἀθετεῖται, ὅτι ἀκαίρως λέγεις διοτρεφέες, ὁργιζόμενος αὐτῷ.

15

582—585. διαστολὰς ἐπὶ τὸ ἄρματος, ἔλαυνες καὶ ἀψάμενος· μέχρι γὰρ τοῦ ἄρμα πεδῆσαι ἥρτηται ὁ λόγος.

587. *ἄνσχεο] ἐν ἄλλῳ ἴσχεο.

592. δώσω τὴν ἀρόμην] ταῦτα ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς ἀναγνωστέον. ὑποστικτέον δὲ μετὰ τὸ ἀπαιτήσειας.

20

599. ὅτε φρίσσουσιν ἄρουραι] ἀντὶ τοῦ φρίσσουντας ἔχουσι τοὺς στάχυας.

603. *ὅτι παρήορος ὁ παρηρηγμένος τὰς φρένας, οὐκ ἀραρὼς οὐδὲ κατὰ χώραν ἔχων αὐτάς· καὶ ὅτι χωόμενος νῦν ἀντὶ τοῦ χολούμενος.

25

604. ὅτι νῦν μόνον οὗτως ἐσχημάτισε, νεοίη ἀντὶ τοῦ νεότης.

νεοίη ὡς ὁμοίη. οἱ μέντοι μετ' αὐτὸν ὡς ἐπὶ πλεῖστον νεόειαν λέγουσι. περὶ δὲ τῆς λέξεως, εἰ νύγιῶς ἐσχημάτισται, ἐν τῷ προτατικῷ ἐξήτησα. ἄπαξ δὲ ἐχρήσατο τῇ λέξει.

*οἱ περὶ Ἀντίμαχον νόημα γράφουσιν.

30

605. *δεύτερον] γρ. ὕστερον.

4. μὲν addidit Bekkerus.

5. οὐ δύσερις Bekkerus] οὐδεὶς
ἔρις

11. δικάσατε] δικάσσατε

18. ἴσχεο] Conf. ad 24, 518.

27. οἱ—λέγουσι] λέγει δὲ τὴν νεό-

τητα. οἱ μέντοι μετ' αὐτὸν ὡς ἐπὶ τὸ

πλεῖστον τὴν ἄνοιαν λέγουσι Lehr-
sius Herod. p. 329, collato Hesyo-

chios s. v. νεοίη. Scholion est Hero-

diani.

30. οἱ Bekkerus] al

616. πρὸς τὴν ἀμφίθετον, ὅτι ἡ πανταχόθεν ὑπέρεισιν ἔχουσα· καὶ ὅτι οἰκονομικῶς ὑπολείπεται ἐπαθλον, ἵνα μὴ ὁ Νέστωρ ἄτιμος γένηται ἐν τῷ ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀγώνι. Βέλτιον δὲ στίζειν ἐπὶ τὸ φιάλη, καὶ τοῦ λόγου διαστέλλειν ἀξιοῦντος, ἵνα ἀφ' ἔτέρας ἀρχῆς ἀναγινώσκωμεν “τὴν Νέστορι δῶκεν Ἀχιλλεύς” ἀντὶ τοῦ ταύτην. 5

621. ὅτι προτάσσει τὴν πυγμὴν, ὡς καὶ ἐν ‘Οδυσσείᾳ (8, 246) “οὐ γὰρ πύγμαχοί είμεν.” ὁ αὐτὸς ἄρα ποιητής.

622. *ἐνδύσεαι] Αρίσταρχος ἐσδύσεαι.

οὗτως ἐσδύσεαι σχεδὸν ἄπασαι οὐδέποτε γὰρ “Ομηρος τῇ ἐν ἀντὶ τῆς εἰς κέχρηται. 10

623. *ἐπείγει] γρ. καὶ ὄπαζει καὶ ἴκανει καὶ ἔπεισι. a m. rec.

627. οὐ γὰρ ἔτ’ ἔμπεδα] ὅτι ἀπὸ τοῦ γάρ ἥρκται, τὸ αἰτιατικὸν προτάξας· καὶ ὅτι ἐπεξηγήσατο τὴν ἔμπεδα γυῖα λέξιν. Βραχὺ δὲ διασταλτέον ἐπὶ τὸ φίλος, ὅτι, ὡς εἴρηται, ἐπεξηγεῖται τὰ γυῖα, ὅτι 15 πόδες καὶ χεῖρες.

630. ὅτι τῶν ἀναξίων ἀγώνων μέμνηται, ἰερῶν δὲ οὔ.

634. πὐξ μὲν ἐνίκησα] ὅτι τὴν δμοίαν τάξιν καὶ ὁ Νέστωρ τηρεῖ τῶν ἀγωνισμάτων.

635. *πάλῃ] Αρίσταρχος σὺν τῷ ὑπάλην.

πρὸς τὸ ὄς μοι ἀνέστη· δεῖ γὰρ αὐτὸν ὑποστήσασθαι καθῆμενον, τοῦ δὲ κήρυκος παλαιστὰς καλέσαντος ἀνιστάμενον.

638, 639. σεσημείωται ὁ τόπος πρὸς τὰ περὶ τῶν Μολιονιδῶν ζητούμενα· ζητεῖται γὰρ τί ἐστι τὸ πλήθει πρόσθε βαλόντες, καὶ ὅποιοί τινες ἦσαν τὴν φύσιν ὡς λέγεσθαι ἐπ’ αὐτῶν οἱ δ’ ἄρ’ ἔσταν 25 δίδυμοι, τίς τε τῆς ἀρματηλασίας ὁ τρόπος, καὶ τί τὸ τῆς νίκης αἴτιον. ‘Αντόδωρος μὲν οὖν ὁ Κυμαῖος τὴν μὲν φύσιν αὐτῶν, οἵα τίς ποτέ ἐστιν, οὐ προσποιεῖται, τινὰς δέ φησι λέγειν ὅτι ἄρματα πλείονα καθῆκαν εἰς τὸν ἀγῶνα, οἷς ἐνεπόδιξον τὰ τῶν ἀντιπάλων, καὶ τοῦτο εἴναι τὸ πλήθει πρόσθε βαλόντες. ἄλλοι δέ φασι πρὸς τὴν ἀφεσιν τῶν 30 ἄρμάτων συνηγωνίσθαι τοῖς “Ἀκτορος νιοῖς τοὺς ἀθλοθετοῦντας, διόπερ ἀφῆκαν πολὺ προλαβεῖν τὰ τούτων ἄρματα, καὶ τουτέστι τὸ πλήθει πρόσθε βαλόντες. ’Αρίσταρχος δὲ διδύμους ἀκούει οὐχ οὗτως ὡς

15. ὡς εἴρηται] Non Nicanoris, 27. ‘Αντόδωρος] Male pro ‘Αντί-
sed epítomatis verba: v. Friedl. δωρος vel Αντόδωρος: v. Thes. vol.
Nic. p. 110. 2 p. 760.

17. ἀναξίων] ἐπιταφίων Lehrsius.

ἡμεῖς ἐν τῇ συνηθείᾳ νοοῦμεν, οἵτινες καὶ οἱ Διόσκοροι, ἀλλὰ τοὺς διφυεῖς, δύο ἔχοντας σώματα, Ὅσιόδῳ μάρτυρι χρώμενος, καὶ τοὺς συμπεφυκότας ἀλλήλοις. οὗτος γὰρ καὶ τὸ λεγόμενον ἐπ’ αὐτῶν σαφηνίζεσθαι ἄριστα· ἀναστάντος γὰρ δὴ τοῦ Νέστορος ἐπὶ τὸν ἀγῶνα καὶ αὐτοὺς ἀναστῆναι· εἴτα τὸν μὲν Νέστορα λέγειν ὡς οὐδὲν δίκαιοι εἰέντες ἀγωνίζεσθαι παρηλλαγμένοι τὴν φύσιν ὅντες· ὁ δὲ δῆμος συναγωνίζοιτο αὐτοῖς, καὶ λέγοις ὡς εἰέντες ἀμφότεροι καὶ διὰ τοῦτο ὀφείλοιεν ἐνὸς ἐπιβαίνειν ἄρματος ἄτε δὴ συμπεφυκότες, καὶ κρατοῖεν γε οἱ πολλοὶ, καὶ τοῦτο εἶναι τὸ πλήθει πρόσθε βαλόντες.

639. *ἀγαστάμενοι] ἐν τισι διὰ τοῦ ὥ ἀγασταμένω. 10

640. συναπτέον τοῖς ἡγουμένοις τοῦτον τὸν στίχον, εἴτα ἀπ’ ἄλλης ἀρχῆς ἀναγνωστέον. ἦ γὰρ τοῦτο ἐστι τὸ λεγόμενον, ὅτι ἐφθόνησαν διὰ τὸ μέγιστα εἶναι τῶν ἵππων ἄθλα, ἦ τοῦτο, οὐνεκα τὰ μέγιστα ἄθλα παρ’ αὐτοῖς ἦν, νευκηκόσι δηλονότι. οὗτος δὲ παρ’ αὐτόφι διὰ τοῦ ἥ ἀντὶ τοῦ παρ’ αὐτοῖς. 15

642. πρὸς τὴν ἐπανάληψιν, ὅτι πυκνῶς μὲν ἐν Ἰλιάδι, ἄπαξ δὲ ἐν Ὀδυσσείᾳ.

644. ἔργων τοιούτων] ὅτι ὁ στίχος οὗτος καὶ ἔξαμετρος γίνεται καὶ τρίμετρος παρὰ τὴν ἀγωγὴν τῆς προφορᾶς.

648. τὸ ἐνηέος βέλτιον ἐστι τοῖς ἔξης συνάπτειν, εἰ καὶ οὐχ γο ‘Ομηρικὸν τὸ ὑπερβατὸν, ἵνα γὰρ τὸ ἔξης, οὐδέ σε λήθω ἐνηέος τιμῆς. ἐὰν δὲ τοῖς ἄνω προσδῷμεν αὐτὸν, ὡς ή συνήθεια ποιεῖ, λείπειν φῆτομεν τὸ ὡς, ὥν γὰρ ὡς ἐνηέος. ἦ διὰ μέσου ἐστὶ τὸ οὐδέ σε λήθω.

650. *βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ ἀντί.

659. ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε] ὅτι ἴσαριθμοις τοῖς ἐπάθλοις ἀγωνιστὰς 25 καλεῖ, καὶ τοῦτο ἐπὶ πάντων τάττει.

660. Ἀπόλλων] Φόρβας ἀνδρειότατος τῶν καθ’ αὐτὸν γενόμενος, ὑπερήφανος δὲ, πυγμὴν ἤσκησεν, καὶ τοὺς μὲν παριόντας ἀναγκάζων ἀγωνίζεσθαι ἀνήρει, ὑπὸ δὲ τῆς πολλῆς ὑπερηφανίας ἡβούλετο καὶ πρὸς τοὺς θεοὺς τὸ ἵσον φρόνημα ἔχειν. διὸ Ἀπόλλων παραγενό- 30 μενος καὶ συστὰς αὐτῷ ἀπέκτεινεν αὐτόν· ὅθεν ἐξ ἐκείνου καὶ τῆς πυκτικῆς ἔφορος ἐνομίσθη ὁ θεός. ἦ ἴστορία παρὰ τοῖς κυκλικοῖς.

I. Διόσκοροι] Διόσκοροι Bek-
kerus. rec. ὡς μὲν, sed punctis notatum
ut delendum.

II. τοῖς ἡγουμένοις addidit Friedl.

20. Versui 648 adscriptum a m.

26. τάττει] ποιεῖ Lehrius.

30. * τὸ ἵσον] τοιοῦτο

661. καμμονίην] ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν ἀνθ' ἐνὸς καμμονὶ νίκη,
ώς οἱ γλωσσογράφοι, ἀλλ' ἡ ἐκ πολλῶν διὸ ἐπὶ δρομέων οὐ
τάσσει, ἀλλ' ἐπὶ τῶν πυκτευόντων καὶ μονομαχούντων' μία γὰρ
καταμονῆς.

662. *φερέσθω] ἐν ἄλλῳ νεέσθω. 5

670. μάχης ἐπιδεύμαι] τὸ ὁμολογεῖν ἐφ' οἷς τις ἡττᾶται πίστιν
ἐμποιεῖ περὶ ὧν τις ἐπαγγέλλεται.

672. *τὸ δὲ καὶ] γράφεται καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται.

679. *οὗτος Θήβας σδε, εἰς Θήβας.

ὅτι ἐπὶ τοῦ Μηκιστέως ἀκουστέον ὃς ποτε Θήβας ἤλθεν, οὐκ ιο
ἐπὶ τοῦ Εύρυάλου, ώς ὁ Κράτης. καὶ ὅτι οἱ νεώτεροι παρὰ τὸν
"Ομηρον τὸν Οἰδίπουν φασὶν ἑαυτὸν τυφλώσαντα ποδηγούμενον εἰς
Ἀθῆνας ἐλθεῖν καὶ ἐκεῖ τελευτῆσαι" νῦν δὲ ὁμόλογον ὅτι ἐν Θήβαις
ἐτελεύτησεν. καὶ πρὸς τὸ δεδουπότος· οἱ γλωσσογράφοι γὰρ ἐν
ἀνθ' ἐνὸς τεθηκότος ἔξεδέξαντο. ἐκ παρεπομένου δὲ νοητέον ὅτι ἡτοι 15
ἐν πολέμῳ τετελεύτηκε· ψοφοῦσι γὰρ οἱ πίπτοντες· "δούπησεν
δὲ πεσών" (Πλ. 4, 504). ἡ κατεκρήμυιτεν ἑαυτὸν καὶ γὰρ οὗτος
ὁ θάνατος μετὰ ψόφου.

683. ἡ διπλῆ πρὸς τὸ παλαιὸν ἔθος, ὅτι ἐν ἐνὶ περιζώματι ἥγανι-
ζοντο. 20

ζῷμα νῦν περίζωμα. πρῶτον δὲ ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς περιζώματα
φέρειν ἐν τοῖς αἰδοίοις καὶ οὗτος ἀγωνίζεσθαι. κατὰ δὲ τὴν ιδ' Ολυμ-
πιάδα Ὁρσίπου τοῦ Λακεδαιμονίου λυθὲν ἀγωνιζομένου τὸ περίζωμα
αἴτιον αὐτῷ ἡττῆς ἐγένετο, ἐξ οὗ νόμος ἐτέθη γυμνοὺς τρέχειν.

686. βραχὺ διασταλτέον μετὰ τὸ ἀνασχομένω ἡ ἐπὶ τὸ στι- 25
βαρῆσι.

688. χρόμαδος] ἀνοματοποίησε τὸν ψόφον· ἄμα γὰρ καὶ τρίζου-
σιν οἱ πύκται, ἐπάγοντες τὴν πληγήν.

691. *οὗτος ἔξω τοῦ ἐστήκειν. ἔστι δὲ Ἰωνικόν.

693. μέγα δέ ἐ] γρ. μέλαν τέ ἐ.

697. *βάλλονθ'] ἐν ἄλλῳ βαλόνθ'. 30

2. ἐκ πολλῶν] ἐκ καταμονῆς Lehr- Africani ἀναγραφὴν Olymp. p. 6.
sius Arist. p. 37.

23. Ὁρσίπου (*Ἐρσίπου) ex

3. μίᾳ] μετὰ Lehrsius l. c. p. 37.

Pausania 1, 4411 et Eustathio]

4. καταμονῆς] καταμόνης.

ὅριππου. Vid. Rutgers. l. c.

22. *ιδ̄ cum Eust. p. 1446] τ
καὶ β. Vide Rutgers. ad Iulii

24. *ἡττῆς] νίκης

30. τέ ἐ] δέ ἐ Cobetus.

698. ἀλλοφρονέοντα ὡς σωφρονέοντα. τὴν δὲ σφίσιν ὄρθο-
τοντέον· εἰς γὰρ σύνθετον ἡ μετάληψις.

701. Δαναοῖσι] λαοῖσι superscriptum.

703. σφίσι] καὶ ταύτην τὴν ἀντανυμίαν ὄρθοτοντέον, ὁμοίως τῇ
προκειμένῃ. 5

707. ὅρνυσθ' οὖ καὶ τούτου] ὅτι ἵσαριθμους τοῖς ἐπάθλοις δύο
καλεῖ.

711. συναπτέον πάντα ἔως τοῦ βίας ἀνέμων ἀλεείνων (713).
Βραχὺ παντελῶς διασταλτέον ἐπὶ τὸ στιβαρῆσιν καὶ ἀμείβοντες.
εἴ δέ τις ἀναγινώσκοι ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς ὡς ὅτ' ἀμείβοντες, ἀμαρ- 10
τάνει· ἡ γὰρ ἀνταπόδοσις οὐκ ἐπιφέρεται, ἀλλὰ προσπίπτουσαι ὥστε
βαστάζειν τὴν ὁροφὴν, οἵτινες καὶ συστάται καλοῦνται.

718. τρίποδος πέρι ποιητοῦ] ἔφαμεν περὶ τῶν τοιούτων, πότερον
δεῖ ἀναστρέφειν τὰς προθέσεις μεταξὺ κειμένας δύο ὀνομάτων, ἢ οὖ, 15
ὡς ἐπὶ τοῦ “μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ” (Il. 6, 124) καὶ ὡς οἱ πλείους
θέλουσι τοῖς ἐπιθετικοῖς συντάσσειν αὐτάς. διὸ καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης
ἐνθάδε οὐκ ἀναστρέφει. δύναται μέντοι ἐνθάδε ἡ περὶ ἴσοδυναμεῖν τῷ
περιστῶς, τουτέστιν ἐξαιρέτως πεποιημένου· διὸ οὐκ ἀναστρεπτέον.

721. ὅτι ἀντὶ τοῦ εἰς ἀνίαν ἤγον καὶ ἐχρόνιζον. τοῦτο δὲ μὴ 20
νοήσαντες μετέγραψαν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί.

725. δόλου] ὅτι τὸ δόλου τοῦ ἥρως καὶ διὰ τούτων δείκνυται,
καὶ ὅτι οὐδέποτε τέχνην ἥδεσαν ἐν τῷ παλαίειν.

σημειοῦνται δέ τινες καὶ τὸν “κοψ’ ὅπιθεν κώληπα,” ὅτι τὸ
κῶλον οὗτως εἶπεν. 25

726. ἔκρουσεν αὐτοῦ, φησὶν, ἐπιτυχὼν ὅπιθεν τὴν ἰγνύην, ἥτις καὶ
ἀγκύλη καλεῖται, ὡς τῶν μέσων αἰρόμενος περιπλέκεται.

727. *καδὸς ἔπεστ] γρ. καδὸς ἔβαλ·.

731. ἐν] Λεπτίνης δασύνει ὡς ἐπ' ἀριθμοῦ, τὸ ἐν γόνῳ ἔκαμψεν,
ὡς ἐπὶ τοῦ “ἐν δέπας ἐμπλήσας” (Od. 9, 209). οἱ δὲ ἄλλοι πάντες 30
πρόθεσιν ἐξεδέξαντο διὰ τὸ ἀεὶ ἔτερον λέγειν τὸν ποιητὴν ἐπὶ δύο, ἐν
δὲ οὐδέποτε “χωλὸς δὲ ἔτερον πόδα” (Il. 2, 217). “τὸν δὲ ἔτερον
σκοκελόν” (Od. 12, 101).

1. σφίσιν] σφιν

9. στιβαρῆσιν καὶ addidit Friedl.

27. ὡς τῶν μέσων αἰρόμενος]

* τῶν μέσων ἐρρωμένων. τὴν μέσην
αἰρόμενος Bekkerus.

750. *καὶ πίονα] ἐν ἄλλῳ καταπίονα.

751. λοισθῆι] λοισθῆι ἔθηκε margo ext. a m. rec.

753. ὅτι Ζηνόδοτος γράφει πειρήσεσθον, τριῶν ὄντων τῶν κεκλημένων πρὸς τὸν δρόμον.

757. ὅτι μετενήνεκται ἐνθάδε ἀπὸ τῆς ὁρματοδρομίας. ἐκεῖ μὲν 5 οὖν μεταστοιχὶ λέγει, ἐπὶ στίχον ἴστανται κεκληρωμένοι· ἐνταῦθα δὲ οὐκέτι, ἀλλὰ κατὰ ζυγὸν ἡ στάσις λέγεται, κατὰ μέτωπον πάντων ἐξ Ἰσου ὄντων.

759. *ἔκφερ] παρὰ Ζηνόδοτῳ ἔκθορ' Ὀϊλιάδης.

760. ὡς δ' ὅτε τις] ταῦτα ἡ τοῖς ἄνω συναπτέον ἡ ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς 10 τοῖς ἔξης. ἡ τε διαφορὰ παρὰ τὴν ἀνταπόδοσιν· εἰ μὲν γὰρ δὶς κέοιτο, τοῖς ἄνω συναφθῆσται ἡ παραβολὴ, εἰ δὲ ἄπαξ, τοῖς ἔξης.

765. *ἐκ κεφαλῆς] γρ. κὰδ δ' ἄρα οἱ κεφαλῆς.

ἀὐτμένα ὡς ποιμένα τῷ τόνῳ· καὶ καθόλου τὰ εἰς μῆν λήγοντα ἀπλᾶ δξύνεσθαι θέλει. 15

767. *ἰεμένῳ] ἐν ἄλλῳ ἰέμενοι.

772. γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά] ὅτι ἐπὶ Διομήδους ὄρθως ἐτέτακτο (Il. 5, 122)· ἐνταῦθα δὲ ὀλίγῳ λείπεται τοῦ Αἴαντος· εἰ δὲ τὰ γυῖα ἐλαφρὰ ἐποίησεν, ἐνίκα ἀν πάντως. πρὸς τί οὖν ἔτι τὸν Αἴαντα κατέβαλεν;

*ψεῦδεται συνήθως "Ομηρος" οὐ γὰρ ἔδραμεν ὁ Ὄδυσσεος.

774. Αἴας μὲν ὀλισθε] ὑπὸ Ὄδυσσεώς συνεχόμενος καὶ ὑπεκβὰς τοῦ δέοντος δρόμου πίπτει. στόμα οὖν κεχηρὼς ἔτρεχε. ὁ δὲ τὸν πρεσβύτην λαβραγόρην εἰπὼν (474) κατὰ τοῦ στόματος κολάζεται.

783. μῆτηρ ὡς] βραχὺ διασταλτέον μετὰ τὸ ὡς, πρὸς τὸ μὴ 25 ἀπεμφαίνειν συναπτόμενον.

791. ὡμογέροντα] τὸν μὴ καθηψημένον ὑπὸ τοῦ γήρως. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν κρεῶν τῶν ἐψηθέντων μὲν, οὐ μὴν τελείωσ. καὶ "ἐν ὡμῷ γήραι φῆκεν" (Od. 15, 356), ὡς καὶ ἐφθὸν τῷ γήρᾳ φησίν. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι ἄπαξ ἐνταῦθα ὡμογέροντα εἴπεν. 30

οὗτοι λέγουσιν ἦτοι τοὺς ἔτι συνεστῶτας καὶ μῆτω πάνυ γέροντας, ἀλλὰ πλησίουν τοῦ γήρως, ἢ τοὺς πρὸ ὥρας γεγηρακότας.

9. Ὁ Ὀϊλιάδης] ὁ Ἰλιάδης Cobetus.

16. Hoc in marg. a m. recenti.

23. πίπτει] * πίπτει πρητής

* δ δὲ] ὡς δὲ

28. * τῶν ἐψηθέντων — τελείωσ]

om.

31. * μῆτω] μὴ

795. ὅτι μάταιος καὶ πρὸς οὐδέν· οἱ δὲ νεώτεροι τὸν ταλαιπωροῦ μέλεον.

800. Σαρπηδόντος] ὅτι ἀπ' εὐθείας βαρυτόνου ὡς Χαλκόδων.

802-806. συναπτέον πάντα μέχρι τοῦ χαλκὸν ἐλόντε, οὐ λεί- ποντος τοῦ μάχεσθαι ἢ τινος τοιούτου. καὶ γὰρ μόνον αὐτὸ τὸ κε- 5 λεύειν εἴωθε τιθέναι καθ' ἑαυτὸ ὁ ποιητὴς, ὡς ἐν Ὁδυσσείᾳ (21, 175) “Ἀντίνοος δ' ἐκέλευσε Μελάνθιον αἰπόλον αἰγῶν,” καὶ ἐν τῇ ἔξης ῥαψῳδίᾳ (Il. 24, 90) “τίπτε με κεῖνος ἄνωγε θεός;” καὶ μετ' ὀλίγουν ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς ἀναγνωστέον ὄππότερος κε φθῆσιν ὀρεξάμε- νος, καὶ ὑποστικτέον μέλαν αἷμα. εἰ μὲν γὰρ συνάπτοιμεν τὸ ἄν- 10 δρε δύω, ὄππότερος κε φθῆσιν, σολοικισμὸς γίνεται.

805. ὀρεξάμενος] πατάξας, ἐκ παρεπομένου συμβαίνει γὰρ τοῖς πατάσσουσιν ἐκτείνεσθαι. ἢ ἀντὶ τοῦ ὀρέξαι.

806. φαύσῃ δ' ἐνδίνων] ἀθετεῖται ὅτι ἐνδίνων θέλει λέγειν τῶν ἐντοσθίων σπλάγχνων· ἔως γὰρ τοῦ ἀμύξαι μόνον τὸν χρῶτα μονο- 15 μαχοῦσι. καὶ “διά τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα” ἐκ τῆς Δολωνείας (Il. 10, 298) μετάκειται.

ἐνδίνων ὡς σελίνων. παρῆκται δὲ παρὰ τὸ ἐνδον τὸ ἐνδίνον· καὶ γὰρ παρὰ τὸ ἐντοσθεν ἐντοσθίδια λέγεται. οὗτας δὲ ἔχει καὶ τὰ ἔντερα καὶ τὰ ἔγκατα, παρὰ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν. 20

ἄλλως. ἐνδίνων τῶν ἐντὸς τῶν ὄπλων μελῶν, ἀπὸ τοῦ ἐντείνεσθαι αὐτὰ τῷ θώρακι. οἱ δὲ ἀποδιδόντες ἐντέρων ἀγνοοῦσιν· οὐ γὰρ μέχρι θανάτου μονομαχοῦσιν.

810. ἀθετεῖται, ὅτι ἔδει καὶ πᾶσιν, ἀλλ' οὐχὶ τούτοις μόνον· τί γὰρ τούτοις πέπρακται πλέον; 25

815. *δερκομένω—πάντας Ἀχαιούς] ἐν ἄλλῳ δερκόμενοι, θάμ- βος δὲ ἔχειν εἰσορόωντας.

821. αἰὲν ἐπ' αὐχένι κύρε] ἴστοργηται ὅτι κατ' ἐκεῖνο καιροῦ ἔτυχεν Ἡρακλῆς τῇ νήσῳ Σαλαμῖνι κατά τινα χρείαν προσπλεύσας, Τελα- μῶνι δὲ ἄρτι γενέσθαι τὸν παῖδα Αἴαντα. ἐπιστὰς οὖν Ἡρακλῆς καὶ 30 ἀναλαβὼν τὸν παῖδα περιέβαλε τῇ λεοντῇ, ἐφ' ᾧ ηὔξατο αὐτὸν γενέ- σθαι ἄτρωτον. ὁ δὲ ηὔξηθη, καὶ τὸ πᾶν ἄτρωτος ἐγένετο.

3. βαρυτόνου Friedl.] βαρυτόνως addit Lehrsius.

4. ἐλόντε] ἐλόντες

23. *μονομαχοῦσι] μόνον ἔχουσιν

5. τὸ addidit Friedl.

30. *τὸν παῖδα—αὐτὸν γενέσθαι]

7. αἰπόλον αἰγῶν Bekkerus] ἀπάγ om.

15. σπλάγχνων] ὄπερ οὐχ ἀρμόσει

822. καὶ τότε δή ρ' Αἴαντι περιδδείσαντες] ὅτι ἐκ τούτων καὶ τῶν τοιούτων φαίνεται καθ' "Ομηρον μὴ ὡν ἄτρωτος ὁ Αἴας.

824, 825. ἡθέτηνται· συλλύσεως γὰρ γεγενημένης ἔδει κοινῇ διελέσθαι τὰ ἔπαθλα· καὶ γὰρ προείρηται "ἀέθλια ἵσ' ἀνελέσθαι." προηθετοῦντο δὲ καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει. 5

826. σημειοῦνται τινες ὅτι σόλον τὸν δίσκον εἰπεν, διαφέρει σόλος καὶ δίσκος, ὅτι ὁ μὲν δίσκος πλατύς ἐστι καὶ κυκλοτερῆς, ὁ δὲ σόλος στρογγύλος καὶ σφαιροειδῆς.

843. χειρὸς ἀπὸ στιβαρῆς] ἀθετεῖται, ὅτι διεῖν προδεδισκευκότων ἔδει εἰπεῖν ἀμφοτέρων. μετενήνεκται δὲ ἐκ τῆς Ὁδυσσείας (8, 192). 10 καὶ ἐκεῖ εὐλόγως ἔστιν "ὑπέρβαλε σήματα πάντων" πλείονες γὰρ δισκεύουσιν.

844-846. ὑποστικτέον Πολυποίης, ἀνήρ, ἀγελαίας· τῇ γὰρ προτέρᾳ προτάσσει ἐτέρᾳ ἐπενήνεκται.

845. ὅτι ἄπαξ καλαύροπα. σημαίνει δὲ τὸ ρόπαλον, ἀπὸ τοῦ 15 καλοῦ καὶ τοῦ ρέπειν.

850. ἰόεντα] ὅτι τινὲς ἰόεντα τὸν μέλανα, ὡς "ἰοειδέα πόντον" (Od. II, 107). βέλτιον δὲ τὸν εἰς ἴὸν εὐθετοῦντα· οἰκεῖον γὰρ τὸ ἔπαθλον τοξόταις.

851. πελέκεας] ἀξίνας διστόμους. ἔστι δὲ σταθμὸς σιδήρου, 20 ἔχων μνᾶς δέκα. τὸ δὲ ἡμιπέλεκκον τὸ ἥμισυ τοῦ πελέκεως, τὸ ἐκ τοῦ ἑνὸς μόνου μέρους ἔχον ἀκμὴν, δ καὶ διστράλιον καλοῦσιν· οὐστινας ἐφεξῆς ἴσταντες ἐπὶ τινα βαθμὸν ἐγυμνάζοντο οἱ τοξόται, πέμποντες διὰ τῶν τρητῶν αὐτῶν τὸ βέλος, δι' οὗ ἐμβάλλεται αὐτοῖς ὁ στειλείος. 25

ὅτι καὶ ἐν Ὁδυσσείᾳ (19, 572. 21, 120) ὁ αὐτὸς τρόπος· πελέκεις γὰρ τίθησι, δι' ὃν παρακελεύει τοξέειν τοὺς μυηστῆρας· καὶ νῦν τὸ αὐτὸ τοῦτο ἔπαθλον γίνεται.

854. λεπτῇ μηρίνθῳ δῆσεν ποδός] γρ. καὶ ὡς γάρ. κατ' ἔνια δὲ δῆσεν πόδα. 30

* ἐν ἄλλῳ ἦς γὰρ ἀνώγει.

855. ὅτι ἀπὸ τοῦ διηγηματικοῦ ἐπὶ τὸ μιμητικὸν μετῆλθεν οὐτως· ὁ γὰρ Ἀχιλλεὺς τοῦτο λέγει, ὃς μέν κε βάλῃ.

14. προτάσσει—ἐπενήνεκται Friedl.] βωμῶν
ἀνταποδόσει—μετενήνεκται

23. * ἐπὶ τινα βαθμὸν] ἐπὶ τινων

25. * ὁ στειλείος] ἡ στηλία

856. *οἰ̄κόνδε] ἐν ἄλλῳ κλισίην δὲ φερέσθω.

857. ὃς δέ κε μηρίνθιο] καὶ μὴν τοῦτο ἐμπειρότερον. ἀλλὰ προύκειτο ἡ τοῦ ζώου τύχη· τύχης δὲ προσεδεῖτο, πτοουμένης τῆς ὅρνιθος καὶ οὐκ ἐν ταύτῳ μενούσης.

ὅτι βέλτιον ἦν τοῦτο μὴ προλέγεσθαι ὑπὸ Ἀχιλλέως ὥσπερ προ- 5 γινώσκοντος τὸ ἀπὸ τύχης συμβησόμενον.

858. ὁ δ' οἴσται ἡμιπέλεκκα] δύο μέρη ἔστι λόγου, ὁ καὶ δέ· διὸ βαρυτομητέον· οὐ γὰρ δείκνυσιν ἥδη τὸν οἴσοντα τὰ ἡμιπέλεκκα, ἀλλὰ κατ' ἀναφορὰν ἀποφαίνεται.

863. *ὅτι νῦν ἡπείλησεν ἀντὶ τοῦ ηὔξατο. 10

866. *τῇ δέδετ' ὅρνις] ἑκατέρωσε δύνανται προσδίδοσθαι.

870. ὅτι ἐνὶ τῷ ξῷῳ ἐχρῶντο οἱ τοξόται· διὸ ταχέως ἀφαιρεῖται ὁ Μηριόνης τοῦ Τεύκρου τὸ τόξον.

870, 871. ἐν τῇ Μασσαλιωτικῇ “σπερχόμενος δ’ ἄρα Μηριόνης ἐπεθήκατ’ οἵστὸν τῷξῷ· ἐν γάρ πᾶσιν ἔχε πάλαι, ὡς θύμεν.” ἐν δὲ τῇ 15 κατὰ Ἀντίμαχον οὕτως· “σπερχόμενος δ’ ἄρα Μηριόνης ἔξειλετο τῷξον χερσίν.” ὁ μέντοι Ἀρίσταρχος διὰ τῶν ὑπομνημάτων ἐπειγόμενον βούλεται τὸν Μηριόνην ἐκσπάσαι τῆς τοῦ Τεύκρου χειρὸς τὸ τόξον· καὶ γὰρ κοινὸν τῶν ἀγωνιζομένων αὐτὸν εἶναι ὥσπερ τὸν δίσκον. τὸ δὲ “ἄταρ οἵστὸν ἔχεν πάλαι” ἐπὶ τοῦ Τεύκρου ἀκουστέον. 20

872. *ἡπείλησεν] ὅτι πάλιν ἀντὶ τοῦ ηὔξατο.

879. οὕτως Ἀρίσταρχος διὰ τῶν β' σσ· ἡ δε Μασσαλιωτικὴ λιάσθη.

880. *ἀκύν] ὅτι ἀντὶ τοῦ ὀκέως, ὁ ἔστιν εὐθέως.

882. *ὅτι παρέλκει τὸ πάντας. 25

885. ἀνθεμόεντα] ἀναθεματιαῖον. ἡ ποικίλον. ἡ τετορευμένον.

886. ὅτι ἡμονες οἱ ἀκοντισταὶ, ἀπὸ τοῦ ιέναι. τινὲς δὲ ἀνέγνωσαν ρήμονες, οἰόμενοι τοὺς ρήτορας· οὐκ ἔστι δὲ λογιστικὸς ὁ ἀγών. τὸ δὲ ἡμονες δασυντέον· παρὰ γὰρ τὸν ἥσω μέλλοντα ἐσχημάτισται ἡ λέξις· “ἥσω γὰρ καὶ ἐγώ” (Il. 17, 515). παρὰ δὲ τοῦτο καὶ τὸ 30 ἥμα ἐγεγόνει πάλιν δασυνόμενον· “καὶ ἥμασιν ἐπλευ ἄριστος” (891).

891. ἥμασιν] ὅτι ὁμοίως ἀκοντίσμασι· καὶ δασυντέον πάλιν.

Παράκειται τὰ Ἀριστονίκου σημεῖα καὶ τὰ Διδύμου περὶ τῆς

22. διὰ τῶν β' σσ] Id est λίασσεν.

26. Scholion in marg. ext. a m.

23. λιάσθη] λιάσθην. In marg. recenti scriptum.

inter. ἀρίσταρχος λίασεν.

28. λογιστικὸς Bekkerus] λογικός

‘Αρισταρχείου διορθώσεως, τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰλιακῆς προσῳδίας ‘Ηρωδιανοῦ καὶ ἐκ τῶν Νικάνορος περὶ στιγμῆς.

ΕΙΣ ΤΗΝ Ω.

Ι. λῦτο δ' ἄγων] εἰ μὲν μέσος δεύτερος ἀόριστος ἔστιν ἀπὸ τῶν εἰς μι, ὥσπερ ἡδη ἐπίσταται λέγων “νῦν δὲ λύμην τρὶς τόσσα πο- 5 ρών” (Il. 21, 80) καὶ “τῆς δ' ἄρα κλαιούσης λύτο γούνατα,” ἔκτα- σις ἐγένετο διὰ τὸ μέτρον· εἰ δὲ παρατατικόν τινες ἐκδέχονται, δύνα- ται κρᾶσις τοῦ ἐλύτο γεγενῆσθαι, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ ἰχθύες ἵχυς, μύες μῦς, ρύεσθαι ρῦσθαι· “πάντων ἀνθρώπων ρῦσθαι γενεήν τε τόκον τε.”
ἡ ἀπὸ τοῦ λέλυτο λύτο ὡς βέβλητο βλῆτο. 10

6. “Πατρόκλου ποθέων” ἔως τοῦ “τῶν μιμησκόμενος” (9) ἀθετοῦν- ται στίχοι δ', ὅτι εὐτελεῖς εἰσὶν, ἀρθέντων δὲ αὐτῶν καὶ ἐμφαντικώ- τερον δηλοῦται ἡ τοῦ Ἀχιλλέως λύπη· “ἄλλ' ἐστρέφετ ἔνθα καὶ ἔνθα, ἄλλοτ' ἐπὶ πλευράς.” [καὶ τοῖς αὐτοῖς καταγίνεται ἀνδρότητα, μένος· οὐδὲν γὰρ διαφέρει.] καὶ οὐδέποτε ἀνδρότητα εἴρηκε τὴν ἀν- 15 δρείαν, ἄλλ' ἡνορέαν. ἔχει δὲ καὶ τὸ δυσεξάλειπτον, ◀ ὃν μιμη- σκόμενος καὶ γὰρ ἄνω εἴρηκεν “έταρον μεμημένος.” προηθετοῦντο δὲ καὶ παρ' Ἀριστοφάνει. ταῦτα δὲ ἦτοι συναπτέον τοῖς ἄνω, ὃν ἡ κοινὸν τὸ ποθέων, ἡ ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς ἀναγνωστέον, ἵνα ὑποστίζωμεν ἐπὶ τὸ κύματα πείρων. ὁ δὲ λόγος· καὶ ὅσα σὺν αὐτῷ κατειργά- 20 σατο ἔργα πολεμῶν τε καὶ πλέων, τούτων μιμησκόμενος ἐδάκρυεν.

8. πείρων] Πάμφιλος περισπᾶ, λέγων τὴν πρόσθεσιν τοῦ ἐ μὴ ἔξαλλάσσειν τὸν τόνον· εἰ δὲ περῶ οἶδεν ὁ ποιητὴς τὸ ρῆμα καὶ πε- ρώσι (Od. 6, 272) καὶ “περάᾳ μέγα λαῖτμα” (Od. 5, 174), δῆλον ὅτι καὶ πειρῶν. ὁ μέντοι Ἀρίσταρχος βαρύνων ἀναγινώσκει, ὡς κεί- 25 ρων. φησὶ γοῦν οὕτω γενόμενος ἐπὶ τοῦ “πανυνχίη μέν ρ' ἡ γε καὶ ἡ ὥ πειρε κέλευθον” (Od. 2, 434). τὸ πειρε διδάσκει ἡμᾶς καὶ τὴν πείρων μετοχὴν βαρύνειν· ὡς γὰρ ἔκειρε κείρων, οὕτως ἔπειρε πείρων· εἰ γὰρ πειρεστάτο, ἦν ἀν ὁ παρατατικὸς ἐπείρα. ἔστιν οὖν διττὸν τὸ ρῆμα, καὶ τὸ μὲν σὺν τῷ ἐ περισπασθήσεται. 30

6. τῆς δ' ἄρα—γούνατα] Com-
pendifecit Od. 4, 703 et 20, 92.

14. καὶ τοῖς — διαφέρει seclusit
Friedl.

16. καὶ τὸ] καὶ τι Lehrsius.
δυσεξάλειπτον] δυσεξίληπτον

22. πρόσθεσιν] πρῳ

26. μέν] μήν

30. τὸ μὲν σὺν τῷ ἐ περισπασθήσε-
ται] τὸ μὲν σὺν τῷ ἐ βαρυνθήσεται, τὸ
δὲ ἀνευ τοῦ ἐ περισπασθήσεται Cobetus
Mnem. novae vol. 2 p. 199.

12. ψιλῶς τὸ ἀλύων δῆλον κακ τῆς συναλοιφῆς.

15. *ὅτι περισσός ὁ δέ.

17. αὗτις ἐνὶ κλισίῃ] ὅτι παρεῖται ἡ ἀνά, καὶ ἔστιν ἀναπανέσκετο.
ἡ ὅτι ὁ δέ πάλιν περισσός· οὐ γάρ ἔστι λέγειν δὲ ἐδέσμενεν, ἀλλὰ
χωρὶς ὁ δέ. εἴτα ἔασκεν ἀντὶ τοῦ εἴα. 5

ὅμοιώς ἀναγνωστέον τὸ τόνδε τῷ “τόνδε δ' ἐγὼν ἐπιόντα” (Il. 5,
238) καὶ “τόνδε δ' ἐγὼ κομιῶ” (Od. 15, 545). λέγω δὲ δέξυνοντα
τὴν πρώτην, ἵνα ἦ ἐπέκτασις ἡ διὰ τοῦ δέ.

18. προπρηγέα] ὅτι οὐδὲν πλέον τοῦ πρηγέα, ὡς ὅταν λέγῃ ἀταρ-
τηρὸν τὸν ἀτηρόν. 10

20, 21. καὶ τεθνεότα περ] ἀθετοῦνται· ἀρκεῖ γὰρ τὸ προειρῆσθαι
“πᾶσαν ἀεικείην ἄπεχε χροῖ, φῶτ' ἐλεαίρων.” τὸ δὲ πῶς μηκέτ'
ἐπεκδιδάσκει, ὅτι ἀπεμφαινόν ἔστιν ἀνίερον γὰρ καὶ ἀκάθαρτον τὴν
τοῦ Διὸς αἰγίδα νεκροῦ περίβλημα γίνεσθαι. πῶς δὲ καὶ κατείληπτο
τῇ αἰγίδῃ ἑλκόμενος, [ἵνα μὴ ἀποστραφῇ]; ἡ πῶς ἔλαβε τὴν αἰγίδα 15
παρὰ Διός; οὐ γὰρ συγκατατέθειται τῇ ἀπολυτρώσει τοῦ νεκροῦ, ἀλλ᾽
ὑπερεόντος δὲ δὲ Ἀπόλλων οὐκ εἶχεν ἔξουσίαν τῆς αἰγίδος. εἰ δὲ ταῦτα
ἐγέγραπτο, οὐκ ἀλλας αἰτίας εἰσέφερε τοῦ καταδρύπτεσθαι. λέγει
μέντοι (Il. 23, 186) “ροδόεντι χρῖεν ἐλαίῳ ἀμβροσίῳ, ἵνα μή μιν
ἀποδρύφοις ἐλκυστάζων.” καὶ περὶ τοῦ Ἀπόλλωνος δὲ τρόπον “πᾶσαν 20
ἀεικείην ἄπεχε χροῖ,” λέγει “τῷ δ' ἐπὶ κυάνεον νέφος ἥγαγε Φοῖβος
Ἀπόλλων,” ἵνα διαμένῃ ἔνικμος καὶ περινίζηται τὴν ἀπὸ τοῦ φόνου
ἀκαθαρσίαν, ὡς φησιν ὁ Ἐρμῆς τῷ Πριάμῳ “θησού κεν αὐτὸς
ἐπελθὼν, οἷον ἔερσήεις κεῖται περὶ δ' αἷμα νένιπται” (418).

οὗτως αἰγίδα χρυσείην αἱ Ἀριστάρχου περὶ ὅλον αὐτὸν ἐκά- 25
λυπτε τὴν χρυσῆν αἰγίδα. καὶ μή ποτε Ὁμηρικώτερον “τοιὸν τοι
ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω χρύσεον” (Il. 14, 343).

20. *κάλυπτε] ἐν ἄλλῳ κάλυψε.

24. Ζεὺς ἐρασθεὶς Μαίας τῆς Ἀτλαντίδος, λαθὼν Ἡραν ἐμίγη·
ἡ δὲ ἔγκυος γενομένη ἐν Κυλλήνῃ τῆς Ἀρκαδίας Ἐρμῆν ἐγένησεν, 30

1. συναλοιφῆς] συναλειφῆς. Alibi Lehrs. I. c. restituto ἀποδρυφῇ.
constanter συναλοιφῇ.

16. συγκατατέθειται Bekkerus]

7. δέξυνοντα Lehrsius] δέξυνων

συγκαταποθεῖται

14. κατείληπτο] κατεύλυτο Lehr-
sius Arist. p. 192.

22. περινίζηται] περινίζεται

23. θησού] θείοιο

15. ἵνα μὴ ἀποστραφῇ] Haec delet

ὅστις ἐπιθυμίαν ἔσχε τοῦ κλέπτειν, ὅτι καὶ Ζεὺς κλέψας τὴν "Ηραν ἐμίγη Μαία. καὶ δὴ ποτε τῆς μητρὸς μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς λουομένης λαθὼν ὑφείλετο τὰς ἐσθῆτας· γυμναὶ δὲ ἐκεῖναι οὖσαι ἥπόρουν τί πράξωσιν. γέλωτα δὲ διὰ τούτου Ἐρμῆς ποιήσας ἀπέδωκεν αὐταῖς τὰς ἐσθῆτας. ἔκλεψε δὲ καὶ τὰς Ἀπόλλωνος βοῦς. ἡ 5 ἱστορία παρὰ Ἑρατοσθένει.

25. "ἐνθ' ἄλλοις μέν" ἔως τοῦ (30) "τὴν δ' ἥρησ' ἦ οἱ πόρε μαχλοσύνην" ἀθετοῦνται στίχοι ἔξι. γέλοιον γὰρ τὸ "οὐδέποθ" Ἡρη οὐδὲ Ποσειδάνῳ οὐδὲ γλαυκώπιδι κούρῃ" τίνες μὲν γὰρ ἔτι ἐλείποντο τῶν τριῶν σεμνότεροι μετὰ τὸν Δία τῶν μὴ συνευδοκούντων; ΙΟ τὴν τε περὶ τοῦ κάλλους κρίσιν οὐκ οἶδεν παλλαχῇ γὰρ ἀν ἐμῆσθη· καὶ τὸ νείκεσσε οὐκ ἔστι κρῖναι, ἀλλ ἐπιπλῆξαι ἢ διαφέρεσθαις: "νεικέιων Ἐλενόν τε Πάριν" (249) ἀντὶ τοῦ ἐπιπλήσσων "δύο δ' ἄνδρες ἐνείκεον εἰνεκα ποιηῆς" (Πλ. 18, 498), διεφέροντο. καὶ ἡ μαχλοσύνη κοινῶς ἔστι γυναικὸς μανίᾳ δέδωκε δ' αὐτῷ οὐ 15 ταύτην, ἀλλὰ τὴν καλλίστην τῶν τότε Ἐλένην. 'Ησιόδεος δ' ἔστιν ἡ λέξις ἐκεῖνος γὰρ πρῶτος ἐχρήσατο ἐπὶ τῶν Προίτου θυγατέρων.

28. *ἄτης] ἐν ἄλλῳ ἔνεκ ἀρχῆς.

30. ἦ οἱ πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινήν] παρ' Ἀριστοφάνει καί τισι τῶν πολιτικῶν "ἦ οἱ κεχαρισμένα δῶρ' ὀνόμηνε." καὶ τάχα 20 μᾶλλον οὗτως ἀν ἔχοι· ἀθετεῖ γὰρ Ἀρίσταρχος διὰ τὴν μαχλοσύνην τὸν στίχον.

33. *οῦ νύ ποθ' ὑμῖν] γρ. οῦ νύ ποθ' ὑμιν.

ἐγκλιτικῶς τὴν ὑμῖν ἀγαγνωστέον ἔστι γὰρ ἀπόλυτος.

38. ὅτι οὐ μόνον οἱ ἐπὶ ξένης τελευτῶντες ἐκαίοντο, ἀλλὰ καὶ οἱ 25 ἐπὶ τῆς ἴδιας πατρίδος.

*οὗτως διὰ τοῦ ἀ ἡ παραλήγουσα, κτερίσαιεν.

42. ὁ ἐπεί σύνδεσμος περισσεύει διόπερ οὐκ ἐπιζητητέον τὴν ὑπ' αὐτοῦ εἰώθυιαν ἀποτελεῖσθαι ὑποστιγμήν· ὁ γὰρ λόγος, ὃς τῇ γε δυνάμει καὶ τῇ ἐπιθυμίᾳ εἴξας ἐπέρχεται θρέμμασιν. ἐπεὶ δὲ 30 σπανίως ἔστιν εὑρεῖν τοῦτον τὸν σύνδεσμον περισσεύοντα, μήποτε διὰ

3. *οὖσαι] ομ.

8. ἀθετοῦνται] Conf. schol. Eurip. Tr. 975 negligenter locutum, διόπερ καὶ τοὺς ἐν Ἰλιάδι στίχοις ἀθετοῦσι τοὺς "δις νείκεσσε θεάς." Nam scribere debebat τοὺς "ἐνθ'

ἄλλοις μὲν πᾶσι."

15. ἔστι (ἐπὶ Vill.) γυναικὲν] ἔστι γυναικομανία Cobetus.

16. 'Ησιόδεος] ἡσιόδιος

20. In marg. exter. γρ. ἦ οἱ κεχαρισμένα δῶρ' ὀνόμηνε.

τοῦ ἡ ἐγέγραπτο εἴξῃ, ἵνα ὑποστῆσιμεν μετ' αὐτό. καὶ ὁ λόγος· ἐπειδὰν τῇ δυνάμει καὶ τῇ ἐπιθυμίᾳ κρατηθῇ, ἐπέρχεται θρέμμασιν.

45. ἀθετεῖται, ὅτι ἐκ τῶν Ἡσιόδου (Ο. 316) μετενήνεκται ὑπό τινος νομίσαντος ἐλλείπειν τὸν λόγον. καὶ γὰρ τοῖς ὑποκειμένοις ἐναντίον τὶ πεποίηκεν εἰ γὰρ βλάπτει ἡ αἰδὼς, εὔλογον Ἀχιλλεὺς 5 ἀναιδέστατος βούλοιτο εἶναι. παρὰ μὲν γὰρ Ἡσιόδῳ γνωμικῶς ἐκεῖ γὰρ ὄντι λόγου ἔχει, τῆς αἰδοῦς ποτὲ μὲν ὠφέλειαν περιποιούσης ποτὲ δὲ βλάβην. δεῖ δὲ ἔξιθεν προσυπακοῦσαι τὸ ἐστί, ἵν’ ἦ, οὐδέ οἱ αἰδώς ἐστι· καὶ πλήρης ὁ λόγος.

τινὲς ἐδάσσουν τὸ ἥδε, ἵνα ἡ αἰδὼς διττὴ ὑπάρχῃ, ἡ μὲν βλά- 10 πτουσα, ἡ δὲ ὠφελοῦσα. οὕτως δὲ καὶ Εὐριπίδης (Hippol. 385) ἐξεδέξατο εἰπὼν διττὰς εἶναι αἰδοῦς. δύνατο δ' ἀν ἡ αὐτὴ οὕτα πῆ μὲν ὠφέλιμος εἶναι, πῆ δὲ βλαβερά.

46. μέλλει] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἔοικεν.

47. ὅτι τοῦτο προσέθηκεν, ἐπεὶ καστιγνήτους τοὺς ἀνεψιούς που 15 λέγει (Π. 15, 545). πάλιν δὲ ὁμογάστριος λέγει, καὶ οὐχ ὡς Ζηνόδοτος ἔγραφεν ἐκεῖ (Π. 21, 95) “μή με κτεῖν”, ἐπεὶ οὐκ ἰογάστριος “Ἐκτορος.”

53. *Ἀρίσταρχος νεμεσοσηθέωμεν, διὰ τοῦ θε.

54. *μενεαίνων] ὅτι ἀντὶ τοῦ θυμούμενος.

20

55. *χολωσαμένη] ὅτι ἀντὶ τοῦ θυμούμενη.

58. ἡ διπλῆ ὅτι ἀντὶ τοῦ γυναικὸς μαζόν. ‘Ομηρικὸν δὲ τὸ ἔθος· “ὦς τὴν μὲν πρύμνην πῦρ ἄμφεπε” (Π. 16, 124).

τοῦτο ἔνοιι τῶν κριτικῶν κατὰ συνωνυμίαν μεταλαμβάνουσι, λέγοντες ταυτὸν εἶναι γυναικαὶ ἄνθρωπον καὶ θυητὸν, ὡς γίνεσθαι 25 τοιοῦτον “Ἐκτωρ μὲν θυητὸς, θυητὸν τε θήσατο μαζόν” ἄλλοι δὲ παρειλῆθει τὸ γυναικαὶ ἀντὶ τοῦ κτητικοῦ γυναικεῖον· τοὺς δὲ Ἀττικοὺς καὶ Δωριέας τοῖς κυριωτέροις χρῆσθαι ἀντὶ κτητικῶν, “Ἐλληνα στρατὸν ἀντὶ τοῦ Ἐλληνικὸν, καὶ ἄνθρωπον θῆσος ἀντὶ τοῦ ἀνθρώπινον, καὶ Ἐλλάδα διάλεκτον.

30

68 *ὦς γὰρ ἔμοιγ] ὅσον ἐπὶ τῇ ἐμῇ κρίσει.

71, 72, 73. ἀθετοῦνται στίχοι γ', ὅτι φεῦδος περιέχουσιν οὐ γὰρ

1. εἴξῃ Bekkerus] εἴξησ'

21. θυμούμενη] θυμούμενος

7. λόγον] λόχον

23. πῦρ] om.

ὠφέλειαν] ὠφελίαν

25. ταυτὸν Cobetus] αὐτὸν

14. ὅτι αδιδιτ Cobetus.

διὰ παντὸς συνδιατρίβει αὐτῷ ἡ Θέτις. τὸ δὲ ἑάσομεν νῦν ἀντὶ τοῦ παρῷμεν, οἷον μηδὲ λέγωμεν· ὅπερ ἀγνοήσαντες οἱ περὶ Ἀντίμαχου ἐποίησαν κλέψαι μὲν ἀμήχανον. γράφεται δὲ κατ’ ἓνα εὗ γάρ οἱ αἰεῖ. διὰ μέσου δὲ τὸ οὐδέ πη ἔστι. τὸ δὲ ἔξῆς, ἀλλ’ ἤτοι κλέψαι μὲν ἑάσομεν λάθρη Ἀχιλλῆς.

72. οὐκ ἀναγκαιον τὸ ἥ ἄρθρον ἐκδέχεσθαι καὶ δασύνειν· ἔθος γάρ αὐτῷ ἔσθ’ ὅτε παραλείπειν τὰ ἄρθρα· “ἀλλὰ φίλη μήτηρ” (Il. 21, 276) “μήτηρ μέν τέ μέ φησι” (Od. 1, 215). σύνδεσμος οὖν ἔστι βεβαιωτικός· διὸ περισπαστέον.

74. *ὅτι τὸ εἴ ἀντὶ τοῦ εἴθε· διὸ οὐδὲ ὑποστικτέον.

τινὲς τὸ θεῶν ἐπὶ τοῦ τρέχων ἐξεδέξαντο, μετοχὴν παραλαμβάνοντες, καὶ ἐβάρυναν. ἀπίθανον δέ· διὸ περισπαστέον· γενικὴ γάρ ἔστι πληθυντικὴ ὄνόματος τοῦ θεός.

77. ὅρτο δὲ Ἴρις] ἔτι πρὸς τὸ προκείμενον, διὰ τὴν ὁμοιότητα τοῦ μαρτυρίου.

ὅτι ἔξ ὄνόματος μὴ καλέσαντος τοῦ Διὸς ἡ πρὸς τοῦτο τεταγμένη Ἴρις ὑπακούει, ὥστε καὶ ὅταν ὁ Ἀχιλλεὺς λέγῃ κοινότερον “ἀλλ’ ἄγε δὴ τινα μάντιν” (Il. 1, 62), εὐλόγως οὖν πάλιν ἐρεῖ ὁ Κάλχας (ib. 74) “ὦ Ἀχιλλεῦ κέλεαι με.”

78. *Σάμουν] ὅτι τὴν Σαμοθράκην οὕτως εἴπεν.

80. Βισσοῖ] ἐπεκράτησε τὸ δέξινεσθαι τῷ τὰ εἰς ὃς λήγοντα ὄνοματα δισύλλαβα, ἀρχόμενα ἀπὸ συμφώνου ἢ συμφώνων, δεδιπλασιασμένον ἔχοντα τὸ σ δέξινεσθαι θέλεικ, κισσός πεσσός· ἀντιπίπτει μέσσος.

81. Βοὸς κέρας] ὅτι οὐ λέγει βοὸς κέρας βοὸς τρίχα, διὰ τὸ 25 τριχίνην εἴναι τὴν ὄρμιάν. λιναῖς γάρ ἐχρῶντο· “ἐκ πόντοιο θύραζε λίνῳ ἐνὶ ἥνοπι χαλκῷ” (Il. 16, 408). οἱ δὲ νῦν οὐδὲ βοείας χρῶνται, ἀλλ’ ἵππείας. λέγοι ἀν οὖν βοὸς κέρας κυρίως· κατεσκεύαζον γάρ σύριγγα ἐκ κέρατος βοείου, ἦν παρεπίθεσαν τῇ ὄρμιᾳ ὑπὲρ τὸ ἄγκιστρον, ὅπως μὴ οἱ ἰχθῦς ἀποτρώγωσι τὸν λίνον.

*ἔμβεβανια] ἐν ἄλλῳ ἔμμεμανια.

82. κῆρα φέρουσα] ἔνιαι τῶν κατὰ πόλεις ἐπ’ ἰχθύσι πῆμα φέρουσα· ἀτοπον γάρ ἐπ’ ἰχθύων κῆρα λέγειν.

10. ὅτι addidit Cobetus.

18. ὁ Κάλχας addidit Bekkerus.

23. ἀντιπίπτει] ἀντιτοῦπίπτει (sic).

ώμηστησιν] ὡς ὄρχηστησιν προείρηται δέ.

83. *ἀμφὶ δὲ ἄλλαι] γράφεται ἀμφὶ δέ τ' ἄλλαι.

84. Ἀριστοφάνης τὸ εἴατο δασέως, Ἀρίσταρχος δὲ ψιλοῦ. προείπομεν δὲ περὶ τῆς λέξεως.

85. *ἐν τῇ κατὰ Πιανὸν δὲ τάχ' ἔμελλεν.

5

86. ἀθετεῖται, ὅτι περισσός ἐστι τὸ γὰρ οὗ ἐστὶν αὐτῷ καὶ τὸ ἔμελλεν ἀντὶ τοῦ ἐψήσει συνήθως Ὁμήρῳ οὐχὶ τῇ Θέτιδι ἔμελλεν ἐν Τροίᾳ φθίσεσθαι.

94. ψιλῶς τὸ ἔσθος καὶ ἐσθής, οὐ μόνον διὰ τὴν συναλοιφὴν, ἀλλὰ καὶ διὰ λόγου δὲ ἡμεῖς προείπομεν ἀνασκευάσαντες τοὺς ὑπὸ ιο τῶν πρὸ ἐμοῦ εἰρημένους· τὰ γὰρ φωνήντα ψιλούσθαι θέλει ἐπιφερομένου τοῦ στού, δοσφῦς δοσφραίνεσθαι ἀσφόδελος ἀσφάραγος ἀσχάλλω ὁσχεός ἵσχω ἵσχυς ἀσθενής ἔσθλος ἄσθμα ἔσθω· οὕτως ἄρα καὶ ἔσθος καὶ ἐσθής.

97. *εἰσαναβᾶσαι] αἱ Ἀριστάρχου ἕξαναβᾶσαι, καὶ αἱ πλείους. 15

πρὸς τὰ περὶ τοῦ Ὁλύμπου οὐρανὸν γὰρ νῦν εἰπὼν, ὑποβάσ φησιν “ἥλυθες Οὐλυμπόνδε.” παρ' ὅσον ἐπουράνιά τινα μέρη ἐστὶ τοῦ Ὁλύμπου, ὑπὲρ τὰ νέφη διήκοντα.

100. πρὸς τὴν καθέδραν Ἀθηνᾶς καὶ Ἡρας, ὅτι ἐκατέρωθεν τοῦ Διός. καὶ ὅταν λέγῃ “αἱ δὲ οἵαι Διὸς ἀμφίς” (Π. 8, 444). τὸ 20 αὐτὸ σημαίνει, Διὸς ἐκατέρωθεν, οὐχ ὡς τινες δέχονται, χωρίς, ἀλλὰ μόνον καθ' ἑαυτὰς ἔχουσαι τὰς γνώμας.

104. ὅτι ἄνω εἶπεν εἰς οὐρανὸν ἀγχθήτην, νῦν δὲ εἰς Ὁλυμπον παραγεγονέναι· αἱ γὰρ κορυφαὶ τοῦ Ὁλύμπου ἐπουράνιοι.

108. ὅτι οὕτως λέγει “Ἐκτορος νέκυϊ, οὐχ” Ἐκτορι. καὶ ἀλλα- 25 χοῦ “οἰστέμεναι νεκρὸν Ἐλπήνορα” (Od. 12, 10).

109. ὅτι ἐντεῦθεν γέγονεν ἡ προδιασκευή “ἄλλ' ἥτοι κλέψαι μὲν ἔασθομεν.” ἡ δὲ Μασσαλιωτικὴ ὄτρύνοντιν. οὕτως καὶ ἡ Χία.

110. αὐτὰρ ἐγὼ τόδε] προιάπτω Ἀρίσταρχος. καὶ ταυτόν ἐστι τῷ προιάλλῳ.

30

7. συνήθως addidit Friedl.

ai. Conf. supra p. 245, 33.

“Ομήρῳ Bekkerus] ὄμηρος

16. περὶ (ἢ A)] πέρατα Bekkerus.

10. διὰ λόγου δὲ Cobetus] ἀλόγου
(sic)

20. αἱ δὲ οἵαι] αἱ δοῖαι

12. τοῦ στού] ἔχοντος ἐν τῶν δασέων
addit Lehrsius.

25. οὐχ “Ἐκτορι Friedl.] οὐχ ἐκ-

15. αἱ Ἀριστάρχου] ἀρισταρχὶ sine

τορα

29. In marg. inter. Ἀρίσταρχος

προιάπτω. In textu est προιάπτω.

’Αχιελῆς προτιάπτω]’Απολλόδωρος καὶ ’Αρητάδης καὶ Νεοτέλης καὶ Διονύσιος ὁ Θρᾶξ διὰ τοῦ τὴν πρόθεσιν γράφουσι, καὶ δασύνουσι τὸ αῖ, ἵνα γῆ προσάπτω, ἀνατίθημι· οἱ δὲ χωρὶς τοῦ τῆγραψαν καὶ ἐψίλωσαν τὸ αῖ, ἵνα ταυτὸν ὑπάρχῃ τῷ προϊάλλῳ, οἷον δίδωμι, προσπένδω. οὗτος δὲ καὶ Ζηνόδοτος καὶ Ἀρίσταρχος ἐν τοῖς πρὸς 5 Κωμανόν.

121. ὅτι πάλιν ἐξ Ὀλύμπου λέγει κατιέναι· ἄνω δὲ (97) “οὐρανὸν ἀγχθήτην.”

122. *ἐνθ' ἄρα] γρ. ἐν δ' ἄρα τὸν γε.

124. ὅτι ἄπαξ νῦν ἐν Ἰλιάδι καὶ ἄπαξ ἐν Ὁδυσσείᾳ (16, 2) τὸ 10 ἄριστον “ἐντύνοντο ἄριστον.” ἔστι δὲ τὸ πρωτὸν ἔμβρωμα· τρεῖς γὰρ τροφὰς ἐλάμβανον οἱ ἥρωες.

125. *οὗτος Ἀρίσταρχος ἐνικῶς ἐν κλισίῃ.

129. βραχὺ διασταλτέον μετὰ τὸ κραδίην. Πυθαγόρας παραπει 15 καρδίαν μὴ ἐσθίειν, ὃ ἔστιν ἀλυπον καὶ ἀτάραχον διάγειν τὸν βίον.

130, 131, 132. ἀθετοῦνται στίχοι γ', ὅτι ἀπρεπὲς μητέρα νιῶ λέγειν “ἀγαθὸν ἔστι γυναικὶ μίσγεσθαι.” [ἔτι δὲ καὶ ἀπάντων ἀσυμφορώτατον ἔστι, καὶ μάλιστα τοῖς εἰς τόλεμον ἐξιοῦσις χρεία γὰρ εὐτονίας καὶ πνεύματος.] καὶ τὸ λέγειν ὅτι ὁ θάνατός σου ἐγγύς ἔστιν ἄκαιρον. Διεσκεύακε δέ τις αὐτοὺς, οἰγθεὶς ἀποκρέμασθαι οὐδὲ 20 τι σίτον. πλῆρες δέ ἔστι, σὴν ἔδει κραδίην, οὐδὲ τὸ τυχὸν σίτου μεμνημένος.

134. ἡ διπλῆ, ὅτι οὗτος εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἑαυτὸν, ἔει. Καλλίστρατος οὖν καὶ Ἀρίσταρχος δασύνουσι τὸ πρῶτον ἐ τῆς ἀντωνυμίας· τῷ δὲ τόνῳ ὡς ἐμέ.

25

139. *ἐν ἄλλῳ τῇ εἴη· ὃς δῶρα φέροι.

141. *ἐν ηῶν ἀγύρει] ὅπερ δι' ἄλλων λέγει· “ηῶν ἐν ἀγῶνι” (Il. 14, 428).

143. *ὅτι θηλυκῶς τὴν Ἰλιον.

144. *ταχεῖα] ὅτι ἀντὶ τοῦ ταχέως.

30

1. Ἀρητάδης]’Αρητάδης vel Ἀρετάδης Hullemann. in Miscell. Philol. Amstel. 2 p. 75.

6. Κωμανόν κομανόν

15. ὁ ἔστιν] ὡς ἔστιν

βίον Cobetus] αὐνού

17. ἔτι—πνεύματος seclusit Lehr-

sius.

23. ἡ διπλῆ habet post εἴ.

Brevius in marg. inter. ὅτι οὗτος εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἑαυτόν.

26. φέροι Cobetus] φέρει

27. ὅπερ] ὅτι οὗτος εἶπεν ὅπερ

Cobetus.

145. εἴσω] ὅτι τοπικῶς ἀντὶ τῆς προθέσεως· θέλει γὰρ εἰπεῖν εἰς
[λιον.

148. *οὗτως διὰ τοῦ ἄ, οἶον.

150. *ἡδὲ] γρ. ἥ κε.

151. ὅτι οὕτως εἴρηκεν, νεκρὸν δὲ ἔκτεινεν, ἀντὶ τοῦ δὲ κτείνας 5
νεκρὸν ἐποίησεν, ως ἐπὶ τοῦ “ἔλκος ἀναψύχοντα τό μιν βάλε Πάν-
δαρος ἵψ” (Π. 5, 795).

163. ἐντυπᾶς ἐν χλαίνῃ] οὕτω φησὶν αὐτὸν κεκαλύφθαι τῇ χλα-
νίδι, ἐντεπωμένοις τοῖς ἴματίοις ὅλου τὸ σώμα, ὥστε μόνον τὸν τῶν
μελῶν τύπον φαίνεσθαι. 10

ὅτι ἐν ἵσφ τῷ ἐντυπάδεια, ὥστε διὰ τοῦ ἴματίου τοῦ σώματος τὸν
τύπον φαίνεσθαι.

164. ὅτι τὸ τοῦ οὐκ ἔστιν ἀγαθοῦ, ως οἱ γλωσσογράφοι, ἀλλὰ
θαυμαστικῶς τοιούτου. καὶ ὅτι κόπρος τὰ κόπρια.

165. *ἔησι] γρ. φίλησι. 15

172. ὅτι ἀπὸ τῶν ὁσσῶν προορωμένη, καὶ τὸ τόδε τοπικῶς ἀντὶ
τοῦ ἐνταῦθα.

174. ὃς σεν ἄνευθεν ἐών] ὅτι ἐνταῦθα ὑγιῶς λέγεται, ἐκεῖ δὲ (Π.
2, 27) κακῶς ὑπὸ τοῦ Ὄνείρου πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα.

175. σε κέλευεν] ἐκέλευεν margo ext. 20

180. *ὅτι νεκρὸν δὲ ἔκτανε.

184. *ἔσω κλισίην] ὅτι ἀντὶ τοῦ εἰς κλισίην.

190. *πείρινθα] τὸ πλινθίον τὸ ἐπάνω τῶν ἀμαξῶν τιθέμενον.

192. πολλὰ κεχάνδει] οὕτως Ἀρίσταρχος, κεχάνδη, διὰ τοῦ ἥ,
ἀντὶ τοῦ κεχάνδει. ἥ δὲ Μασσαλιωτικὴ πολλὰ κεκεύθει. 25

*Ἀρίσταρχος κεχάνδη.

198. *Ἀρίσταρχος ἄνωγεν ἔξω τοῦ ἵ.

200. *ἀμείβετο] Ἀρίσταρχος ἀνείρετο μύθῳ.

202. τὴν κλέ συλλαβήν δέξυτοντες ὁ Ἀσκαλωνίτης, ἡγούμενος τὸ
πλῆρες εἶναι ἐκλέουν. οὐκ ἔστι δὲ, ἀλλ' ἐκλέου τετρασυλλάβως. καὶ 30
δῆλον ὅτι εἴτε συγκέκοπται ἥ δέξεια εἴτε ἥ βαρεῖα ἥ μετὰ τὴν δέξειαν,
δόφείλει πάλιν τρίτη ἀπὸ τέλους ἥ δέξεια φυλάττεσθαι· οὐδὲ γὰρ
χαρακτὴρ κωλύει. τὸ μέντοι “σὺ δὲ αἰδεο καί μ' ἐλένησον” (Π. 21,

4. ἥ κε] ἥ κε.

11. ἐντυπάδεια Lobeck. Paral.

P. 154] ἐντυπαδίω

14. τὰ κόπρια] ἡ τέφρα Lehrsius.

25. κεχάνδει. ἥ] κεχάνδε. (sic) ἥ

26. κεχάνδη] κεδάνδει (sic)

28. ἀνείρετο Cobetus] ἀνήρετο

74) καὶ τὰ τοιαῦτα, πρώτης ὅντα συζυγίας τῶν περισπωμένων, ἄλλης ἀναλογίας ἔχεται, ὡς ἐν ἑτέροις εἴρηται.

205. ὅτι ὑποτάσσουσι στίχον ὡς ἐλλείποντος τοῦ λόγου “ἀθάνατοι ποίησαν Ὄλύμπια δώματ’ ἔχοντες.” πλείων δέ ἐστιν ἔμφασις μὴ προσκειμένου αὐτοῦ. 5

206. τὸ ἔξῆς ἐστὶν, εἰ γάρ σ' αἱρήσει, οὐ σ' ἐλεήσει· τὰ δὲ ἄλλα διὰ μέσου.

208. αἰδέσεται] ὅτι ἀντὶ τοῦ προσδέξεται ὡς ἱκέτην “μή μιν ἐγὼ μὲν ἵκωμαι ἵών ὁ δέ μ' οὐκ ἐλεήσει, οὐδέ τί μ' αἰδέσεται” (Π. 22, 123). 10

210. γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ] ὅτι ἐνταῦθα καλῶς κεῖται, ἐπὶ δὲ Ἀχιλλέως ἐν τῇ Τ (128) οὐκέτι.

212. *ἔχοιμι] κατέχοιμι εἰς τὸ ἐσθίειν.

213. Ἀπολούθωρος καὶ Καλλίστρατος τιτά, ὥστε τρία εἶναι, ἐπίρρημα τὸ τότε καὶ σύνδεσμον τὸν ἄν καὶ ὄνομα τὸ τιτά. ὁ δὲ 15 Ἀσκαλωνίτης ἀντιτα παραλαμβάνει, μεταλαμβάνων εἰς τὸ ἀντέκτιτα. οὗτοι καὶ οἱ πλείους, ὁμοίως τῷ ἄτιτα (Π. 14, 484). ἔχεται μὲν οὖν ἡ κατὰ σύνθεσιν ἀνάγνωσις ἐμφάσεως, καὶ μᾶλλον τοῦ νοητοῦ μελλήσει δὲ λείπειν τὸ ἄν ἐν τῇ συντάξει, ἐπικήτοις τοῦ γένοιστο εὐκτικοῦ τὸ τοιοῦτο. παραφυλακτέον δὲ ὅτι καὶ συλλαβὴ 20 λείπει ἡ τί, τοῦ ἐντελοῦς ὄντος ἀντίτιτα.

214. οὗτως ἐπεὶ οὐ ἔ, ἐπεὶ οὐκ αὐτόν. αἱ δὲ κοιναὶ ἐπεὶ οὗτοι.

215. πρὸς τοὺς γράφοντας (Π. 2, 484). “ἔσπετε νῦν μοι Μοῦσαι Ὄλυμπιαδες βαθύκολποι,” ὅτι ἐπὶ βαρβάρων τὸ ἐπίθετον τίθησιν. 25

πρὸ] οὗτως χωρὶς τοῦ σ. gl. interl.

221. ἡ οἱ μάντιες εἰσὶ θυοσκόοι] καὶ ἐνταῦθα ἀξιοῦσί τινες διαστέλλειν μετὰ τὸ εἰσί, ὡς καὶ ἐν τῇ Α ρσεψίᾳ (62) τὸ γένος, φησὶ, προειπὼν ἐπιφέρει τὸ εἶδος· “ἄλλ’ ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν.” δοκεῖ δέ μοι ἐνθάδε μὴ ἐπείγειν, ἐπὶ διερχεται τὸ δεύτερον τοῦ 30 πρώτου ἐπίθετον εἶναι, μάντεις θύταις καὶ ἄλλως τῶν ἱερέων ἔτεροι νοοῦνται. θυοσκόοι μὲν οἱ διὰ τῶν ἐπιθυμομένων μαντευόμενοι, οἱ ἐμπυρόσκοοποι—καλοῦσι δὲ αὐτοὺς λιβανομάντεις—, ἱερεῖς δὲ οἱ διὰ τῶν

9. ἵών—αἰδέσεται] ἵωνον (εἰς) ἔτι μ' ἀχιλλέες

16. ἀντέκτιτα Lehrsius] ἀντέκτιστα

21. ἀντίτιτα] ἀντίτητα

28. φησὶ] φασὶ Friedl.

σπλάγχνων μαντευόμενοι. τὰ μὲν γὰρ θυμιάματα θύη καλεῖται, τὰ δὲ σπλάγχνα ἱερά. κοινὸν δέ ἐστι τὸ μάντις.

222. ψεῦδός κεν φαιμεν] ὅτι ἐνταῦθα ἀρμοζόντως λέγεται ὁ στίχος, ὑπὸ δὲ Νέστορος ἐν τῇ B (81) οὐκέτι.

223. βραχὺ διασταλτέον μετὰ τὸν δέ. τὸ γὰρ ἔξῆς, νῦν δὲ εἶμι. 5

224, 225. ἡ ὑποστηγμὴ ἀμφίβολος· ἦτοι γὰρ μετὰ τὸ αἴσα, ἵνα λείπῃ τὸ ἐστίν, ἢ μετὰ τὸ χαλκοχιτώνων, ἵνα κοινὸν ἥ τὸ τεθνάμεναι καὶ κατὰ τῶν ἔξης.

228. φωριαμῶν] Ἀρίσταρχος ὡς κιβωτῶν. καὶ ἔχομεν τῶν διατοῦ ἀμος παρηγμένων ὀνομάτων κανόνας τοιούσδε, πρῶτου μὲν ὡς τὰ ιοτριβράχεα, μὴ ὅντα ἐπιθετικὰ βαρύνεσθαι θέλει, κάλαμος Πρίαμος. τὸ ποταμὸς ἐγένετο παρὰ τὸ ποτασμός, καθ' ὑφαίρεσιν τοῦ στὸ δὲ ιταμός ἐπιθετικόν ἐστι. δεύτερον δὲ ὡς τὰ ἔχοντα τὴν ἄρχουσαν μακρὰν, εἰ μὲν θέσει ἥ, βαρύνεται, ὄρχαμος Τύρταμος Πέργαμος· εἰ δὲ φύσει, κύρια μὲν ὅντα βαρύνεται πάλιν, ὡς ἔχει τὸ Πύραμος 15 Τεύταμος, οὐχ οὕτως δὲ ἔχοντα ὀξύνεται, ὡς ἔχει τὸ οὐλαμός χηραμός. τούτῳ οὖν τῷ λόγῳ, εἴτε παρὰ τὸ τοὺς φῶρας ἀπείργειν ἢ ἀπὸ τοῦ τὰ φάρη φυλάσσειν ἡ προκειμένη λέξις παρῆκται, ἐσται κατ' ὀξεῖαν τάσιν, φωραμός, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἡ φωριαμός. ἡ διπλὴ δὲ, ὅτι ἐπιθήματα τῶν κιβωτίων τὰ πώματα, καταχρηστικῶς δὲ πίθων 20 καὶ τῶν ὄμοιών.

229. πέπλος, φᾶρος, χιτών, χλαινα διαφέρουσι· πέπλοι γὰρ οὓς περονῶνται μόναι γυναικες, οἱ καὶ ἑανὸι καλοῦνται· χιτὼν δὲ ἀνδρεῖον ἔνδυμα, φᾶρος ἴμάτιον, χλαινα τὸ περιβλημα.

πέπλος δὲ περονῶνται γυναικες, δις καὶ ἑανὸς καλεῖται. || χιτὼν 25 ἀνδρεῖον ἔνδυμα. || φᾶρος ἴμάτιον ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. || χλαινη τὸ περιβλημα τῆς κλίνης.

ὅτι διέσταλκε τὸν πέπλον ἀπὸ τῶν χλαινῶν, καὶ τὰ φάρη ὡς διαπρέποντα τὸν πέπλον οὕτως προσγγόρευσεν.

232. *ὅτι παρέλκει τὸ πάντα.

235. ἔξεσίην] δημοσίαν ἔκπεμψιν. δασύνεται δὲ ἡ δευτέρα συλλαβὴ, παρὰ τὸν ὥστε μέλλοντα.

2. μάντις] μάντεις

7. λείπη—κοινὸν ἥ Friedl.] λείπηται—κοινῆ

15. μὲν] om.

22. διαφέρουσι] διαφε cum signo compendii.

* οὗς περονῶνται] ἀσπερ ἐνῶντο

25. πέπλος—κλίνη] Haec in marg. exteriore folii 315 b leguntur in quattuor versus divisa.

28. διαπρέποντα τὸν] *διαφέροντα, εἰ καὶ ἀλλαχοῦ τὸν

30

Αρίσταρχος δασύνει τὴν δευτέραν συλλαβήν παρὰ γὰρ τὸ ἥημι, φῆσιν, ἐγένετο. ἐπιφέρει γοῦν “πρὸ γὰρ ἵκε πατὴρ ἄλλοι τε γέροντες.” παρὰ δὲ τὸν ἥσω μέλλοντα ἡ ἑστία ἐγένετο καὶ ἡ ἑστία ὡς καὶ παρὰ τὸ θήσω θεσίᾳ “πῇ δὴ συνθεσίαι τε” (Π. 2, 339). τὸ αὐτὸν καὶ ἐπὶ τοῦ “τῶν ἔνεκ’ ἑξεσήν” (Od. 21, 20). οὕτως δὲ καὶ Νικίας. Νεοπτόλεμος δὲ ὁ Παριανὸς, λέγων παρὰ τὸ ἑξιέναι πεποιῆσθαι τὴν λέξιν, οἷον τὴν ἔκπεμψιν, ἀξιοῖ ψιλοῦν. ἀμεινον δὲ τῷ ’Αριστάρχῳ πείθεσθαι· ἥπιστατο γὰρ ὁ ποιητὴς καὶ τὸν ἥσω μέλλοντα δασυνόμενον “ἥσω γὰρ καὶ ἐγώ” (Π. 17, 515). παρὰ δὲ τοὺς μέλλοντας ὄριστικους ἐγίνετο τὰ τοιαῦτα ὄνόματα, οὐ παρ’ ἐνεστῶτας οἱ ἀπαρεμφάτους ἐγκλίσεως· θύσω γοῦν θυσία, ἀξω ἀξία, δώσω δοσία, προδώσω προδοσία. οὕτως οὖν καὶ παρὰ τὸν ἥσω ἑστία καὶ ἑστία.

241. ἡ οὔνεσθ’ ὅτι μοι] οἶον μικρὸν καὶ φαῦλον οἰεσθε τὸ συμβεβηκός. ἡ διπλῆ δὲ, ὅτι οὔνεσθε, ἐκφαντίζετε καὶ οὐδενὸς ἀξιον ἥγεισθε.

242. *]

15

 οὔνεσθ’] οὕτως αἱ Ἀριστάρχου, ἡ ὄνόσασθ’. ἐμέμψασθε καὶ ἑξεφαντίσατε. βούλεται δὲ λέγειν, ἐμοὶ συλλυπησόμενοι καὶ οὐχὶ ἔκαστος ἴδιον κακὸν νομίζει τὴν Ἐκτορος ἀπώλειαν.

246. * βραχὸν διασταλτέον μετὰ τὸ ἰδεῖν πρὸς τὸ σαφέστερον.

247. δασέως δίεπ’, παρὰ τὸ ἔπω δασυνόμενον οὕτως καὶ Ἀρίσταρχος καὶ οἱ πλείους. οἶον διὰ τῶν ἀνδρῶν ἐπορεύετο καὶ διότα αὐτούς. καὶ οὕτως ἔχει τὰ τῆς ἀναγνώσεως. τὸ δὲ ἔξι ἐκατέραις δύναται συντάττεσθαι· βέλτιον δὲ τοῖς ἄνω.

251. Ἀλεξάνδρου τοξευθέντος ὑπὸ Φιλοκτήτου, Πρίαμος τὸν Ἐλένης γάμον ἔπαθλον ἔθηκε τῷ ἀριστεύσαντι κατὰ τὴν μάχην, 25 Δηΐφοβος δὲ γενναίως ἀγωνισάμενος ἔγημεν αὐτήν. ἡ ιστορία παρὰ Λυκόφρονι.

οἵτις ὄμώνυμος ὁ Ἰππόθοος τῷ Πελασγῷ· “Ιππόθοος δ’ ἄγε φῦλα Πελασγῶν” (Π. 2, 840). καὶ ὅτι ἄδηλον πότερόν ἔστι τὸ κύριον ὁ Διος ἡ ὁ Ἀγανός.

253. κατηφόνες ὡς Μακεδόνες. οὕτως Ἀρίσταρχος, καὶ ἀμεινον· θηλυκῇ γὰρ προσηγορίᾳ ὀνειδίσαι τοὺς νίοὺς ἥθελησεν, οίονεὶ κατήφεια. Κράτης μέντοι κατηφέεις γράφει.

7. οἷον τὴν ἔκπεμψιν delet Lehr-sius, qui plura de hoc scholio dixit η ὄνόσασθε.

16. In marg. inter. Ἀρίσταρχος

17. ἑξεφαντίσατε Cobetus] ἑξεφαντίσασθε

257. ὅτι ἐκ τοῦ εἰρῆσθαι ἵππιςχάρμην τὸν Τρωῖλον οἱ νεώτεροι ἐφ' ἵππου διωκόμενον αὐτὸν ἐποίησαν. καὶ οἱ μὲν παιδαὶ αὐτὸν ὑποτίθενται, "Ομῆρος δὲ διὰ τοῦ ἐπιθέτου τέλειον ἄνδρα ἐμφαίνει· οὐ γὰρ ἄλλος ἵππόμαχος λέγεται.

264. ἐπιθεῖτε] ὡς τὸ διακρινθεῖτε (Πλ. 3, 302). 5

269. οὐκ ἦν παρὰ Ζηνοδότῳ οὗτος ὁ στίχος. οὗτως δὲ εἴρηκε κρίκους τινὰς δι' ὃν αἱ ἡνίαι διείρονται καὶ οἰακίζουσι τοὺς ἵππους.

272. πρώτῃ] ὅτι πρώτῃ ἀντὶ τοῦ ἄκρα· "ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ρυμῷ" (Πλ. 6, 40).

ἔστορι βάλλον] τῷ πεπηγότι πασσάλῳ κατὰ τοῦ ρυμοῦ καὶ τοῦ ιοῦνγοῦ, περὶ δὲ τὰ ζυγόδεσμα εἰλεῖται καὶ ὁ κρίκος ἔγκειται.

ἔστορι βάλλον] δασέως, ἀπὸ τῆς ἔσεως· τὸν γὰρ βαλλόμενον πάσαλον ἐπ' ἄκρου τοῦ ζυγοῦ νοητέον.

275. διασταλτέον μετὰ τὸ φέροντες πρὸς τὸ σαφέστερον.

277. ἐντεσιεργούς] τοὺς ὑποζυγίους καὶ μὴ ψιλῶς νωτοφόρους, 25 ἀλλὰ τὴν τε ἄμαξαν καὶ τὴν πείρυνθα ἔλκυντας, ἀπερ καὶ ἔντεά φησιν.

282. κῆρυξ] ὅτι εἰ μὴ προσέθηκε τὸν στίχον, οἱ θέλοντες συγχεῖσθαι τὰ δυϊκὰ παρ' Ὁμήρῳ, Ἐρατοσθένης καὶ Κράτης, ἔλεγον ἀνέπι τῶν ἐνέα Πριαμιδῶν τετάχθαι τὰ μὲν ζευγνύσθην. 20

292. *ταχύν] ἐν ἄλλῳ ἐδὲ ἄγγελον.

τὸ ἔξης αἴτει δ' οἰωνὸν δεξιόν· τὰ δὲ ἄλλα διὰ μέσου.

ἐγκλιτικῶς ἀναγινώσκουσι τὴν οἱ, ἐπεὶ εἰς ἀπλῆν ἡ μετάληψίς ἔστιν, ὅμοίως τῷ "ἄλλα οἱ αὐτῷ Ζεύς" (Οδ. 4, 667).

293. ὅτι Ζηνόδοτος γράφει καὶ οὖ. ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῦ, 25 καὶ ἀδιάφορος ὁ λόγος.

*μάλιστα] γρ. μέγιστον.

295. *Δαναῶν ταχυπώλων] γρ. χαίρων ἐνὶ θυμῷ.

304. ἀθετεῖται, ὅτι παρὰ τὸ σύνηθες αὐτῷ χέρνιβον τὸ ἀγγεῖον τὸ ὑποδεχόμενον τὸ ὕδωρ, ὡς ἡμεῖς· τοῦτο δὲ αὐτὸς εἴωθε καλεῖν 30 λέβητα, τὸ δὲ κατὰ τῶν χειρῶν διδόμενον ὕδωρ χέρνιβα. ἔνιος δὲ διπλῆ σημειοῦνται ὡς ἀπαξ ἐνταῦθα εἰρημένον.

305. *ὅτι λείπει. ἡ παρά.

5. ὡς τὸ] ὥστε . . . διείρονται καὶ οἱ αἰκίς . . .

7. τινὰς—τοὺς ἵππους] Sic ex 23. Scholion in fine defectum: aliis codicibus redintegrata quae v. Lehrs. Herod. p. 334. mutila leguntur in A τινὰς δι' ὃν 33. ὅτι addidit Cobetus.

306. *στὰς μέσῳ ἔρκει] ὅτι ἐλλείπει ἡ πρόθεσις, ἀντὶ τοῦ ἐν μέσῳ ἔρκει στὰς εὑχετο.

310. *ταχύν] ἐν ἄλλῳ ἐδὺ ἄγγελον.

311. *μάλιστα] γρ. μέγιστον.

315. τελειότατον πετεηγῶν] ὅτι οὐ τὸν τῷ σώματι τέλειον, ἀλλὰ 5 τὸν ἐπιτελεστικώτατον.

316. μόρφουν ὡς ὑπνον· καὶ οὗτως ἔχει ἡ ἀνάγνωσις. εἴτε μορόφουνός ἐστιν, εἴτε παρὰ τὴν ὄρφνην ἐσχημάτισται πλεονάσαντος τοῦ μὲν κατ' ἀρχὴν, ἵνα σημαίνηται ὁ μέλας, εἴτε παρὰ τὸ μάρτω μάρφυνος ἐστὶ καὶ μόρφυνος ὁ συλλαβάνων, ἐξ οὗ σημαίνεται ὁ τα- 10 χῆς, κατὰ πάντα τρόπου ὁφείλει βαρύνεσθαι διά τε τοὺς σχηματισμοὺς καὶ τὸν χαρακτῆρα. τὰ γὰρ εἰς οὓς λήγοντα δισύλλαβα, μὴ ἔχοντα παρασχηματισμὸν θηλυκοῦ γένους, ἔχοντα δὲ πρὸ τέλους τὴν ὥρα συλλαβῆν πάντα βαρύνεται, ὑπεσταλμένων τῶν εἰς μός ληγόντων, οἷον χόρτος φόρτος ὄρκος, ὄρθος τὸ μονογενὲς, πάρνος· οὐ γὰρ θηλυκὸν 15 αὐτοῦ τὸ πορνή. οὗτως δὲ θέλει καὶ τὸ πτόρθος· οὗτως μόρφυνος. παρεφύλαξα δὲ τὰ εἰς μός διὰ τὸ κορμός φορμός. τὸ μέντοι περκνός δέξύνεται δύμοιώς τῷ πυκνός. οὗτως καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης, μεταλαμβάνων εἰς τὸν μέλανα. καὶ ἐμοὶ δὲ δοκεῖ οὗτως ἔχειν ὑγιῶς, ἐπεὶ οὐδὲ παραλήγεται τῇ ὥρᾳ συλλαβῆ, ὡς καὶ τὰ προκείμενα. ὁ μέντοι 20 Ἀρίσταρχος ἀετοῦ εἶδος, καὶ βαρύνει· ἀλλ' οὖν γε ἐπείσθη ἡ παράδοσις τοῖς δέξύνουσιν.

318. ὅτι δύναται καὶ κατὰ σύνθεσιν εὔκλήγεις, εὐεπίκλειστος, χωρὶς δὲ τὸ ἀραρυῖα· δύναται δὲ καὶ κατὰ συναλοιφὴν, εὗ ταῖς 25 κλεισὶν ἀραρυῖα.

'Αρίσταρχος ἐϋκλήγεις ὡς ἐϋκτήμις, σύνθετον ποιῶν τὴν λέξιν· οὗτως καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης. εἰσὶ δὲ οἱ διεῖδον, ἐν κληγῖσθ' ἀραρυῖα, οἵσι συγκατατίθεται καὶ Τρύφων, οὐκ εὖ· ἀμεινον γὰρ ἐπιθετικῶς ἀκούειν καὶ μὴ πάθος ἐκδέχεσθαι πληθυντικῆς δοτικῆς, λέγω δὲ τὸ τῆς ἐκθλίψεως. δέ δέ φημι, τοιοῦτον ἔστιν, ὡς ὅτι ἐκθλίζεται μὲν τὸ τῆς 30 δοτικῆς παρὰ τῷ ποιητῇ καὶ ἐνικῆς ὑπαρχούσης καὶ πληθυντικῆς ("κερκίδ' ὑφαίνε" Od. 5, 62· "χέρος ἐρέται" Od. 13, 115· "καὶ νήεσσος ἡγήσατ' Ἀχαιῶν" Πλ. I, 71), οὗ γε μὴν τὸ ἀπὸ τῶν εἰς τὸ 35 ἐκτεταμένον θηλυκῶν· εἰ δ' ἡ προκειμένη λέξις κρίσεως δεῖται κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν, δῆλον ὅτι συνθέτως ἀναγνωσόμεθα, ὅπως μὴ πληθυντικοῦ δῶμεν τὴν χρῆσιν παρὰ τὴν συνήθειαν τοῦ ποιητοῦ καὶ ἐκθλιψιν

σημειώδη. εἰ δὴ σύνθετον ἔστι τὸ εὐκλῆϊς, καὶ παροξύνειν δεῖ αὐτό· μακρὸν γὰρ τὸ ī καὶ ἐν τῇ συνθέσει, ώς ἐν τῷ κ' τῆς καθόλου φησὶν ὁ αὐτός· ἀπὸ γὰρ τοῦ χρόνου τὸν τόνον ἐστήσαμεν. καὶ ἐν τῷ τρίτῳ δὲ τῶν ὄνοματικῶν περὶ τῆς ἐκτάσεως αὐτῶν ταῦτα φησιν· “ἄλλως τε εἰ ἐπιζητοῦσιν ἐκτεταμένου τὸ ī, ἔχουσιν ἐν τῷ ἐϋκυήμις, μελαμ- 5 ψῆφις· καὶ εἰ τοῦτο,” φησὶ, “δῆλον ὅτι παροξύνεται.”

319. καταχρηστικῶς πτερὰ αἱ πτέρυγες. κυρίως δέ εἰσι πτερὰ τὰ πτίλα.

320. *ὑπὲρ ἄστεος] γρ. δί' ἄστεος.

322. *ὁ γεραιὸς ἑοῦ] γρ. ὁ γέρων ξεστοῦ ἐπεβήσετο. 10

329. *πόλεος] γρ. πόλιος.

αἱ ὑποστιγμαὶ κατέβαν, ἀφίκοντο· ή δὲ ἀνταπόδοσις πρὸς τὸ οἱ μὲν ἄρ' ἄψορροις (330).

331. πρὸς τὴν συναλοιφὴν, ὅτι ἐν δύο στίχοις· τὸ γὰρ πληρές ἔστι Ζῆνα ἐς πεδίον φανέντε. 15

331, 332. ν' ἐς πεδίον προφανέντε] οὗτος τὴν συναλοιφὴν διεῖλεν Ἀρίσταρχος, Ζῆ-ν, ἐν ἀρχῇ τοῦ στίχου τὸ ὑ θείς.

332. *προφανέντε] ἐν τῇ Χίᾳ καταβάντε.

337. *ὅτι ἵδη καὶ νοήσῃ παραλλήλως ταυτόν ἔστιν.

338. ὅτι οὕτως εἴρηκε Πηλείωνάς, εἰς Πηλείωνα, ἀντὶ τοῦ 20 πρὸς Πηλείωνα.

341, 342. ἀμβρόσια, χρύσεια] ὅτι ἐνταῦθα ὄρθως κείνται καὶ ἐπὶ τοῦ πρὸς Καλυψὼ διαπεραιουμένου Ἐρμοῦ (Od. 5, 44), ἐν δὲ τῇ Αράφωδίᾳ τῆς Ὄδυσσείας (97) οὐκέτι.

341. οὕτως διὰ τοῦ ὄ, φέρον gl. interl.

25

343. τὴν ράβδον συσταλτέον κατὰ τὴν πρώτην συλλαβὴν, οὐχ ὅτι παρὰ τὸ ράπτω ἐγένετο, ἔνθεν καὶ τὸ ράπιζω, ἀλλ' ὅτι καὶ τὸ ἄπρὸ τοῦ βῆ συστέλλεσθαι θέλει, ἀβρός Ἀβδηρος Ἀβαρβαρέα ἐπιγράβθην. οὕτως οὖν ἔχέτω καὶ η ῥάβδος. διὸ τὸ ἄβαλε καὶ κατὰ τοῦτο ἐσημειοῦτο.

30

344. *ἐθέλει] οὕτως Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ε· αἱ δὲ κοιναὶ διὰ τοῦ η, ἐθέλη.

346. *αἰψα δ' ἄρα Τροίην] ἐν ἄλλῳ αἰψα δ' ἄρ' ἐς Τροίην.

19. ταυτόν] καὶ οὐ ταυτόν Lehrsius.

23. Α ῥάφωδίᾳ]

22. Duo asterisci praefixi.

28. Ἀβαρβαρέα]

ἀβαρβαράia

347. *αἰσυητῆρι]. Ἀρίσταρχος αἰσυμνητῆρι, τουτέστι βασιλικῷ.

οὗτως αἰσυμνητῆρι βασιλεῖ τὴν μορφὴν ἐοικώς. καὶ ἀλλαχοῦ “παναπάλῳ, οἷοί τε ἀνάκτων παιδες ἔασιν” (Od. 13, 222).

348. πρῶτον ὑπηρήτῃ]. μεθόριον ἡλικίας ἀδρὸς καὶ παιδὸς, ἀβρό- 5 τερον μὲν ἥ κατ’ ἄνδρα, γενναιότερον δὲ ἥ κατὰ παιδα. περὶ τοὺς τοιούτους ἦν καὶ ὁ Σωκρατικὸς ἔρως. καὶ μύστας μὲν αἱ ἐπὶ τοῦ ἄνω χείλους τρίχες, τὸ δὲ κάτω πάππος, τὸ δὲ ἐξ ἀμφοῖν ὑπήνη, ὡς τὸ “καὶ μολύνων τὴν ὑπήνην” (Arist. Eq. 1286). οἱ δὲ κοινῶς εἴπον τὸ γένειον· πρῶτον ὑπηρήτη ἀρχομένῳ γενειάζειν. 10

349. ὄνειατ] ὅτι οὐ πάντως βρώματα τὰ ὄνειατα, ὡς οἱ γλωσσογράφοι, ἀλλὰ πάντα τὰ ὄνησίν τινα περιποιοῦντα, ὡς νῦν τὰ δῶρα. καὶ ὅτι ἄγοντα εἴρηκεν, οὐ φέροντα· οὐ γὰρ αὐτὸς ἐβάσταζεν.

350. *οὐδέν] γρ. εἰ δέ κεν. ἥ διπλῆ δὲ ὅτι τὸ δεῖν παρέλκεται.

*κακά] γρ. κακόν.

15

353. *οὗτως διὰ τοῦ π, οὗτω πη. ἐν δέ τισι διὰ τοῦ δ, οὗτω δῆ.

354. *ἀλλ’ εἴ τις] γρ. ἀλλ’ ἔτι τις.

356. αἴσιον, οἶος δὴ σὺ δέμας] οἱ γὰρ εὑμαρφοι βασιλικοί τε καὶ θεῶν ἐνομίζοντο παιδες.

357. μακάρων δ’ ἔξεσσι] ἐκγέγονας, ἥ ἐκ μακάρων ἐσσί. ἐκ γὰρ 20 τῆς ἔλεως στοχάζεται.

358. ἡέ πῃ ἐκπέμπεις] βέλτιον ἀφ’ ἐτέρας ἀρχῆς τὴν πεῦσιν γίνεσθαι· ἀρα ἐκπέμπεις;

359. *ὅτι θηλυκῶς τὴν Ἰλιον.

360. ὡς μοι καλᾶ] εἴ μὲν θαυμαστικῶς λέγοι τοῦτο, ἀπ’ ἄλλης 25 ἀρχῆς· εἰ δὲ μὴ, τοῖς ἀνα συναπτέον.

ἐνισπεῖς] ὡς ἔδραμες· ἔστι γὰρ ὄριστικὸν ἐκ τοῦ ἡμισπεῖς τὴν ἄρχονταν συστείλαντος. τὸ μέντοι προστακτικὸν πρὸ τέλους ἔχει τὴν ὀξεῖαν (“σὺ δ’ ἀληθῶς ἐνίσπεις” Od. 3, 247), δόμοίως τῷ ἐπίσχεις. καὶ δῆλον ὅτι ὅπου μὲν τὸ ἱ ἔστι τῆς προθέσεως, ὅπου δὲ τοῦ ῥήματος. 30 τὸ μέντοι ἀνευ τοῦ προστακτικὸν προπαροξύνεται, λέγω δὲ τὸ “νημερτές μοι ἐνισπεῖς” (Od. 4, 642).

361. *θαυμάζομεν] ὅτι ἀντὶ τοῦ ἐθεώμεθα.

362. *κεχολωμένος] ὅτι ἀντιφράζει τὸν χόλον τῇ μῆνιδι.

7. ὁ Σωκρατικὸς ἔρως] Apud Platonem in initio Protagorae.

14. εἰ δέ κεν] Voluit ἡδέ κεν

399. *ἔξ δέ οἱ] γρ. ἔξ δὲ τῷ.

400. *τῶν μέτα παλλόμενος] οὗτως τῶν μέτα.

τῶν μέτα] ἀναστρέφουσι τὴν πρόθεσιν ἔστι γὰρ μετὰ τῶν.

[418. θηοῖο] θηοῖο διὰ τοῦ ἦ, ἀντὶ τοῦ θαυμάσειας. οὗτως αἱ
Αριστάρχου.

5

439. ὄνοσσάμενος μαχέσαιτο] οὐδεὶς ἂν σοι μαχεσθείη κατα-
φρονήσας ἐμοῦ τοῦ παραπέμποντος.

450. δοῦρ' ἐλάτης] κλάδους ἐλάτης· ὄροφος δέ ἔστιν εἶδος
καλάμης.

463. ὁφθαλμοὺς εἴσειμι] ἀντὶ τοῦ ἥξω εἰς ὅψιν τοῦ Ἀχιλλέως. 10

473. καθείατο] Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ἦ.

482. θάμβος] οὐδένα γὰρ διαλέγεται ἔως οὖν καθαρόῃ.]

512. δώματ'] ὅτι καταχρηστικῶς τὰς σκηνὰς οὗτως εἶπεν. Ζηνό-
δοτος δὲ στεναχῇ διὰ τοῦ ἐ γράφει. ἐκπίπτει δὲ τὰ διὰ τοῦ ἐ ρή-
ματα ἐν τοῖς ὄνόμασιν εἰς τὸ ὄ, λέγω λόγος, μένω μονῆ οὗτως στε- 15
νάξαι στοναχῇ.

514. καὶ οἱ ἀπὸ πραπίδων] ἀθετεῖται προείρηται γὰρ ἵκανῶς διὰ
τοῦ “αὐτὰρ ἐπεί ῥα γόοιο,” καὶ ἀκύρως τέθειται τὸ γυίων οὐ γὰρ
οὗτως λέγει πάντα τὰ μέλη, ἀλλὰ μόνον τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας.

518. *οὗτως Ἀρίσταρχος, κάκ' ἀνσχέο.

20

522. ὅτι τὸ ἀπλοῦν ἔστιν ἔζευ· τούτῳ δὲ ἀνάλογον τὸ σύνθετον

2. Post hoc scholion, quo finitur folium 318 b, exciderunt folia duo a manu recentiore, scholiis omissione, quae versus continent 405—504.

4. Scholia versuum 418—482 sumsi ex codice Athoo, de quo dictum est ad vol. I p. 215, 27.

20. οὗτως Ἀρίσταρχος, κάκ' ἀνσχέο] Quum id ipsum in textu codicis legatur, probabile est alios κάκ' ἰσχέο legisse, quod Duentzerus de Zenod. p. 60 coniecit. Eadem dubitatio est de 23, 587, ubi in initio versus legitur ἀνσχέο νῦν, sed in margine inter. annotatum est ἐν ἀλλω ἰσχέο. Porro 7, 110 in textu legitur ἀνὰ δὲ σχέο, corrupte vero in marg. inter. Ἀρίσταρχος

ἀνὰ δ' ἀνσχέο, ἀνάσχου δὲ, quod haud dubie scribendum οὗτως Ἀρίσταρ-
χος ἀνὰ δὲ σχέο, ἀνάσχου δὲ, quod Herodianum quoque legisse anno-
tatio eius docet, τὸ σχέο την δέξειαν
ἴσχει ἐφ' έαυτοῦ νῦν, ὅταν μέντοι ἀπο-
λάβῃ τὴν πρόθεσιν, τὸ τηνικαῦτα ἀπ-
έρπει τὸ τόνον, ἀνάσχεο, quo con-
vellitur scholiaстae Townleiani
annotatio, Ἀρίσταρχος καὶ Ἡρωδί-
ανὸς ἀνὰ δ' ἰσχέο, etsi hoc quoque
in aliis codicibus legitur et apud
Hesychium, ἀνὰ δ' ἰσχέο (sic Mu-
surus pro ἀνίσχέο) : ἀνάσχου δέ. Ex
his colligi potest Aristarchum
probasse ἀνὰ δὲ σχέο reiecisse ἀνὰ
δ' ἰσχέο ut σχέο, non ἰσχέο, est 21,
379 Ἡφαιστε, σχέο τέκνου ἀγαλέες.

κατ' ἄρ' ἔζειν, οὐχὶ ἵζειν. καὶ ὅτι τὸ ἔμπης ἀντὶ τοῦ ὅμως, ἔσθ' ὅτε δὲ ἀντὶ τοῦ ὅμοίως· “ἔμπης μοι δοκέει δαιδῶν σέλας” (Od. 18, 353).

524. *οὐ γάρ τίς τ' ἄνυστις ἐν ἄλλῳ.

525. ἐπεκλώσαντο] εἰμαρμένον ἐποίησαν, ἐπεμοίρησαν. ἀπὸ μιᾶς 5 Μοίρας εἴρηται τῆς Κλωθοῦς· τρεῖς μὲν γὰρ παραδίδονται Μοίραι, Κλωθώ Λάχεσις¹⁵ Ατροπος.

527. ὅτι ἐντεῦθεν Ἡσιόδῳ (O. 94) τὸ περὶ τοῦ πίθου μύθευμα, καὶ ὅτι δύο τοὺς πάντας λέγει πίθους. τινὲς δὲ τῶν νεωτέρων ἔνα μὲν τῶν ἀγαθῶν, δύο δὲ τῶν κακῶν ἐδέξαντο. 10

εἰς παραμυθίαν τοῦ Πριάμου ὁ ποιητὴς εἰσήγαγε τὸν Ἀχιλλέα λέγοντα ταῦτα, ἐπειδὴ μόνον ἀγαθῶν δωρητικὸς ἐπίσταται “Ομηρος τοὺς θεοὺς, λέγων (Od. 8, 325) “θεοὶ δωτῆρες ἔαων.” Ἰδίου γὰρ θεῶν δῶρον τὸ ἀγαθόν. ζητοῦσι δέ τινες ἀπὸ τούτων τῶν ἐπῶν, πῶς ἐνταῦθα μὲν ὁ ποιητής φησιν ἐκ θεῶν εἶναι τὰ κακὰ τοῖς ἀνθρώποις, ἐν δὲ τῇ 15 Α τῆς Ὁδυσσείας καὶ αὐτούς φησιν ἐπισπάσθαι τὰ κακὰ τοὺς ἀνθρώπους· “οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ σφῆσιν ἀτασθαλίγσιν ὑπὲρ μόρον ἄλγε ἔχουσιν” (34). ρήτεον οὖν ὅτι ἐνταῦθα Ἀχιλλεύς ἔστιν ὁ λέγων ἐκ θεῶν εἶναι τὰ κακὰ, ἀγνοῶν τὴν ἀλήθειαν· ἐν δὲ τῇ Ὁδυσσείᾳ Ζεὺς, ως σαφῶς ἐπιστάμενος, λέγει τὴν ἀλήθειαν. λύεται οὖν τὸ ζήτημα 20 προσώπῳ.

528. ὅτι τὸ ἔαων ἀντὶ τοῦ ἀγαθῶν καὶ τὸ “νιὸς ἔησος” (Il. I, 393) ἀγαθοῦ. διὰ δὲ ἀγνοιαν ὁ Ζηνόδοτος γράφει ἑοῖο. καὶ ὅτι τὸ ἔτερος ἐπὶ δύο, ἔως δὲ τοῦ διδύωσι βούλονται στίζειν, ἵνα μὴ δύο πίθοι ὡσὶ κακῶν καὶ εἰς ἀγαθῶν, ὥσπερ καὶ ὁ Πίνδαρος ἐξεδέξατο 25 φησὶ γοῦν “ἐν παρ’ ἐσλὸν πήματα σύνδυο δαίονται βροτοῖς ἀβάνατοι.” ἐχρῆν δὲ τὸ ἐπιμεριζόμενον μὴ οὕτως ἐπενεχθῆναι, κακῶν ἔτερος δὲ ἔαων, ἀλλ’ ὁ μὲν ἔτερος κακῶν, ὁ δὲ ἔτερος ἀγαθῶν.

532. βούβρωστις] κυρίως μὲν ὁ μέγας καὶ χαλεπὸς λιμός· 30 νῦν δὲ ἀντὶ τῆς μεγάλης ἀνίας καὶ λύπης κεῖται ἡ λέξις. ἔνιοι δὲ βού- βρωστιν τὸν οἶκτον ἐξεδέξαντο.

536. ὅλ. βῳ δύναται τῇ φρονήσει, εἴηγε καὶ ἀνολβος παρὰ Στωϊκοῖς ὁ ἀπαΐδεντος. οἱ δὲ τὴν τῶν ἀγρῶν κτῆσιν, παρὰ τὰς ὀλάς.

15. * ἐκ θεῶν—αὐτούς φησιν]-om. aberrante.
librario a priore φησιν ad alterum 32. * παρὰ Στωϊκοῖς] om.

540. παναῶριον] οἱ μὲν ἐδάσυναν, ἵνα ἐκδέξωνται τὸν κατὰ πάντα ἄωρον, οἱ δὲ ἐψίλωσαν, ἐκδεχόμενοι τὸν εἰς πάντα πεφροντισμένον. ἀμεινον δὲ τὸ πρότερον· τοῦτο γὰρ θέλει σημαίνειν.

544. ὅσσον Λέσβος ἄνω] ὅτι τὸ ἄνω ἀντὶ τοῦ ἀνά· καὶ πρὸς τὸ ἐέργει, ἵν ἦ ἀνείργει καὶ περιορίζει. τὸ δὲ ἔξῆς, ὅσσον Λέσβος 5 ἀνείργει καὶ διορίζει. περιώρισε δὲ τὴν Πριάμου ἀρχὴν ἐκ μὲν μεσημβρίας Λέσβῳ, ἐκ δὲ ἀνατολῶν Φρυγίᾳ, ἐκ δὲ ἄρκτων Ἐλλησ- πόντῳ.

ἔδος] ἀντὶ τοῦ οἰκητήριον· ἔκτισε γὰρ τὴν Λέσβον Μάκαρ ὁ Κρι- νάκου, καὶ ἐβασίλευσεν αὐτῆς.

10

545. καὶ Φρυγίη καθύπερθε] ὅτι ἑτέρα καθ' "Ομηρον ἡ Φρυγία. οἱ δὲ νεώτεροι συγχέουσιν.

546. *Ἀρίσταρχος σὺν τῷ ὑ, τῶν σέ.

550. *ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἐοῖο, καὶ ὅτι λείπει ἡ περί.

551. οὐδέ μιν ἀνατήσεις] ὅτι οὐ λέγει, οὐκ ἀναστήσεις αὐτὸν, ἀν 15 μὴ πρότερον κακὸν πάθης, ἀλλὰ πρότερον κακὸν πείσῃ ἡ ἀναστήσεις αὐτόν. τοιοῦτο δέ ἐστι καὶ τὸ "τὴν δὲ ἐγὼ οὐ λύσω, πρὶν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν" (Il. I, 29).

πρὶν κακὸν ἄλλο πάθησθα] πρὶν ἡ ἄλλο γένηται σοι κακὸν, οἶον πολλὰ μὲν κακὰ πάθοις ἀν, ἀναστήσεις δὲ αὐτὸν οὐδαμῶς· τοῦτο 20 γὰρ ἀδύνατον.

556, 567. πολλὰ τά τοι φέρομεν] ἀθετοῦνται, ὅτι ἀνάρμοστοι τῷ προσώπῳ αἱ εὐχαὶ καὶ ἐπαντόφωρος ἡ ὑπόκρισις.

557. δασύνει Δίδυμος τὸ ἔασας ἐν πρώτῳ διορθωτικῶν, ὁμοίως καὶ Ἐρμαππίας, μεταλαμβάνοντες εἰς τὸ ἥδυνας. ὁ δὲ Σιδώνιος 25 γράφει ἐπεί με πρῶτ' ἐλέησας. Ἀρίσταρχος δὲ οὐδὲν ἀποφαί- νεται, ἡ μόνον ἀθετεῖ τοὺς στίχους. δύναται δὲ καὶ τὸ ψιλούμενον, ὡς φησι Τρύφων, καὶ συμφωνεῖ, εἰ μὴ πληρές ἐστι κατὰ τὴν φράσιν, ἔχειν ἀφορμὴν, ὡς ἔτι φθεγγομένου καὶ αλοῦντος τοῦ Πριάμου τὸν Ἀχιλλέα ἀνθυπαντῆσαι ὑπὸ ὄργης κεκινημένου καὶ 30 τὴν διάλεξιν. "ἄλλὰ τάχιστα λῦσον, ἵν δέ φθαλμοῖσιν ἴδω, σὺ δὲ δέξαι ἄποινα πολλὰ τά τοι φέρομεν· σὺ δὲ τῶνδ' ἀπόναιο καὶ ἔλθοις

5. * τὸ δὲ ἔξῆς—διορίζει] om.

20. ἀν addidit Cobetus.

9. Μάκαρ ὁ Κρινάκου] V. Clinton.

28. συμφωνεῖ] Herodianus.

Fast. Hell. vol. I p. 15.

29. καὶ] ἔτι καὶ

I. ἡ Φρυγία] τῆς Τροίας addit

32. φέρομεν] φέρομαι

Lehrsius.

σὴν ἐς πατρῖδα γαῖαν, ἐπεί με πρῶτον ἔασας. τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα
ἰδὼν μηκέτι νῦν μὲν ἐρέθιζε, γέρον.” τὸ δὲ ἐντελές τοῦ λόγου τοιοῦτον
τι ἔσται, εἴασας εἰς λόγους σοι ἥκειν.

ἔασας] ἀντὶ τοῦ ἡδυνατ., ηὔφρανας. ὅπερ ἀγνοήσαντές τινες ἔγραψαν
ἐπεί με πρῶτ' ἐλέησας. κέχρηται δὲ καὶ ἐν Ὁδυσσείᾳ “ἥσατο 5
δ' αὖτις ἥδυν ποτὸν πίνων” (Od. 9, 353).

558. οὗτος ὁ στίχος οὐχ εύρεθη ἐν τῷ παλαιῷ.

555. *ἔξω τοῦ ὃ κε σύνδεσμος.

556. *οὐδὲ γὰρ ἄν] ἐν ἄλλῳ οὕτε γὰρ ἄν.

*ὅτι οὗτως ἐσχημάτισε τοὺς φύλακας. 10

οὗτως φυλακούς τῷ τόνῳ ώς ἀγαθούς προεφέρετο ὁ Ἀρίσταρχος.
ἐνικᾶς δὲ ὁ χῆρα προείρηται γὰρ ὅτι εἰς ἦν, δὲν τρεῖς μὲν ἐπιρρήσ-
σεοκον Ἀχαιοί.

φυλακούς] Ἀρίσταρχος κατ' ὁξεῖαν τάσιν προεφέρετο ώς φρουρούς.
ἔστι δὲ καὶ ὁ λόγος συναγωνιζόμενος τῇ ὁξείᾳ τάσει οὗτος, ώς τὰ εἰς 15
κος λήγοντα ὑπὲρ δύο συλλαβᾶς, παραληγόμενα τῷ ἀ, ἐπιθετικὰ
ὄντα ὁξύνεται, μαλακός παρδακός φαρμακός ἀνακός, ἔνθεν ἀνακοῖν,
Διοσκόροιν.

558. *ἐν ἄλλοις] γρ. ἐνὶ φρεσί.

559. μή σε, γέρον] ἐγκλιτικὴ νῦν ἔστιν ἡ στέ ἀντωνυμία, καὶ γο
ἔστι τὸ ἔξης οὐδὲ ἀντόν σε. ὅμοιώς οὖν ἀναγνωστέον τῷ “μή σε,
γέρον, κοίλησιν” (Il. 1, 26). ἐκεῖ μέντοι ἐν διαστολῇ “μὴ σέ γ' ἐν
ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ” (Od. 1, 386).

574. *ὅτι συγκέκοφε τὸν Ἀλκιμέδοντα Ἀλκιμον εἰπών.

577. *ὅτι τὸν Ἰδαιον ἐπιθετικῶς καλήτορα εἶπεν. 25

578. *ἐνξέστον] γρ. ἐν σσώτροιν.

579. ἥρεον] δασυντέον. ἔφαμεν γὰρ τὸ περισπώμενον αἱρῶ δασύ-
νεσθαι.

584. χόλον οὐκ ἐρύσαιτο ἐν τισι κότον οὐ κατερύκοι. ἄμεινον
δὲ χόλον. 30

7. Versui 558 praecriptum est signum ɔ, quod pro διπλῇ habuit Villioisonus. Est signum quod remittit lectorem ad scholion in margine exteriore a manu recentissima adscriptum ὡς ὁ στίχος οὐχ εὑρὲ ἐν τῷ παλ (i. e. παλαιῷ).

Dixit de hoc versu Wachsmuthius in Museo Rhenano vol. 18 p. 185.

11. οὗτος Cobetus] ὅτι

16. κος] κ°. Sic A, non κος κα-
θαρὸν, ut apud Bekkerum.

17. παρδακός] παρδαλικός

18. Διοσκόροιν] διοσκούροιν

588. ὅτι ἔδει χιτῶνα, εἴτα φᾶρος.

594, 595. πατρὶ φίλῳ, ἐπεὶ οὐ μοι] ἀθετοῦνται, ὅτι οὐκ ὄρθως· ἐνεκα δώρων λέγει ἀπολελυκέναι τὸν νεκρόν. ὑπὸ γὰρ τοῦ Διὸς ἡναγ- κάσθη, ἐπεὶ οὐκ ἀν τὴν ὑπὲρ Πατρόκλου τιμωρίαν δώρων ἥλλαξατο.

599. *γρ. ὡς ἐκέλευσας.

602. Νιόβη θυγάτηρ μὲν ἦν Ταντάλου, γυνὴ δὲ Ἀμφίονος, γαμη- θεῖσα δὲ τῷ Ἀμφίονι παῖδας ἔσχε δέκα δύο. ἐπαρθεῖσα, δὲ τῷ πλήθει τῶν παίδων καὶ τῇ καλλονῇ ὠνείδιζε τῇ Λητοῖ ὅτι δύο μόνους ἐγένυνησεν, Ἀπόλλωνα καὶ Ἀρτεμιν, καὶ ὅτι εὐτεκνωτέρα αὐτῆς ἐστίν. ἀγανακτήσασα δὲ ἡ θεὸς ἔπειρψεν ίοὺς τοῖς παισὶν αὐτῆς· οἱ καὶ Ἀπόλλων μὲν τοὺς ἄρρενας ἀναιρεῖ κυνηγετοῦντας ἐν τῷ Κιθαι- ρῶνι, Ἀρτεμις δὲ τὰς θηλείας ἐπ' οἴκου οὖσας. θρησκευσαν οὖν τὴν Νιόβην τὸ τοιοῦτο δυστύχημα Ζεὺς ἐλέήσας εἰς λίθον μετέβαλεν, ὡς καὶ μέχρι νῦν ἐν Σιπύλῳ τῆς Φρυγίας ὁρᾶται παρὰ πάντων πηγὰς δακρύων προϊεμένη. ἡ ἱστορία παρὰ Εὐφορίωνι.

15

604. *νίέες] γρ. καὶ νίεῖς· διχῶς οὖν.

ἔξ μὲν θυγατέρες] ὅτι οἱ νεώτεροι διαφωνοῦσι περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Νιόβης παιδῶν· οἱ μὲν γὰρ δεκατέσσαρας, οἱ δὲ εἴκοσι τοὺς Νιοβίδας λέγουσιν.

605. τοὺς μὲν Ἀπόλλων πέφνειν] ὅτι πρὸς τὸ δεύτερον πρότερον 20 ἀπήντηκεν.

611. λίθους] ἀντὶ τοῦ λιθίνους τὰς ψυχὰς καὶ ἀσυμπαθεῖς ἐποίησε πρὸς τὸ μὴ θάψαι.

613. πρὸς τὴν διαφωνίαν τῶν νεωτέρων. φασὶ γὰρ καὶ αὐτὴν ἀπολειθώσθαι, Ὁμηρος δὲ οὐ.

25

614-617. νῦν δέ που ἐν πέτρησιν] ἀθετοῦνται στίχοι δ, ὅτι οὐκ ἀκόλουθοι τῷ “ἡ δ' ἄρα σίτου μνήσατ·.” εἰ γὰρ ἀπελιθώθη, πῶς σιτία προσηνέγκατο; καὶ ἡ παραμυθία γελοία· φάγε, ἐπεὶ καὶ ἡ Νιόβη ἔφαγε καὶ ἀπελιθώθη. ἔστι δὲ καὶ Ἡσιόδεια τῷ χαρακτῆρι, καὶ μᾶλλον γε τὸ “ἀμφ' Ἀχελόιον ἐρρώσαντο.” καὶ τρὶς κατὰ τὸ 30 συνεχὲς τὸ ἐν. πῶς δὲ καὶ λίθος γενομένη θεῶν ἐκ κῆδεα πέσσει; προηθετοῦντο δὲ καὶ παρ' Αριστοφάνει.

27. ἀκόλουθοι τῷ Bekkerus] ἀκο- ηνέγκατο
λουθεῖ τὸ

28. προσηνέγκατο Bekkerus] προ-

29. Ἡσιόδεια] ἡσιόδια

31. πῶς Bekkerus] ὡς

616. αἴ τ' ἀμφ' Ἀχελώιον] αἵτινες περὶ τὸ ὑδωρ χορεύουσιν, ἦτοι ἀπὸ τοῦ Ἀχελώου ποταμοῦ τοῦ ἐν Αἰτωλίᾳ, διὰ ὧνόμασται ἀπὸ τοῦ ἄχη λύειν, ἡ ὅτι Ἀχελῶς κοινῶς καλεῖται τῷ ὑδωρ. ἡ διὰ τοῦ ἡ Ἀχελήιον Ἀχέλης γάρ ποταμὸς ἀπὸ Σιπύλου ρέει εἰς τὴν Σμυρναίων γῆν.

617. *θεῶν ἐκ κῆδεα πέσσει] τὸ ἐκ πρὸς τὸ θεῶν τὰ ἐκ θεῶν κῆδεα πέσσει.

624. ὥπτησάν τε περιφραδέως] σημειοῦνται τινες ὅτι Ἡσίδος (fr. 234) ἐποίησεν “ὥπτησαν μὲν πρῶτα, περιφραδέως δὲ ἐρύσαντο.” οὐδεὶς δὲ περιφραδέως ἔξέλκει κρέα, ἀλλὰ μᾶλλον ὄπτῃ.

628. αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος] ὅτι κατακέχρηται τῷ στίχῳ. ὁ γὰρ Ἀχιλλεὺς ἥδη κεκόρεστο· λέγει γάρ “νέον δὲ ἀπέληγεν ἐδωδῆς” (475).

636. *παυσώμεθα] οὗτος Ἀρίσταρχος ἀντὶ τοῦ ἀναπαυσώμεθα. ἀπρεπὲς γάρ τὸ λέγειν τὸν Πρίαμον ταρπώμεθα. 15

ὕπνῳ ὑπὸ γλυκερῷ ταρπώμεθα] Ἀρίσταρχος παυσώμεθα, ἀναπαυσώμεθα δηλοῦν· οὐ γὰρ εὔκαιρον τὸ ταρπώμεθα. ἡ ἐπεὶ μετὰ ι/β' ἡμέρας ἀντίκαιος τέρψιν αὐτῷ μέλλει ἐπαγαγεῖν ἡ νύξ.

648. *οὗτος Ἀρίσταρχος στόρεσαν Ἰακῶς.

657. ποσσῆμαρ] ὑφ' ἐν, περισπωμένης οὐσης πρὸ τέλους, ὡς καὶ 20 ἐν τῷ αὐτῆμαρ καὶ ἐνηῆμαρ ἐξηῆμαρ. προείρηται δὲ ἥδη περὶ τῆς λέξεως, ἀλλὰ καὶ ἐξήτητο ἐν ταῖς προτάσεις. παραιτητέον οὖν τοὺς κατὰ δάλυσιν ἀναγινώσκοντας.

ἐν ἑτέροις ὁ Ἡρωδιανός φησι, πόσα μέρη ἔστι τὸ ποσσῆμαρ; ἐν γὰρ οὐ δύναται εἶναι, διότι οὐδέποτε πυσματικὸν μέρος λόγου προ- 25 τάσσεται ἐν συνθέσει, ἐξηρημένου τοῦ ποδαπός· ἐπέγκειται γάρ τὸ ποῖος τῷ δαπέδῳ. δύο δὲ πάλιν οὐ δύνανται εἶναι· εἰρήκει γὰρ ἀν πόσα ἥματα. ἀπορουμένου τοίνυν αὐτοῦ κάλλιον ἔστι λέγειν ἐν εἶναι μέρος λόγου ὅμοιον τῷ ἐνηῆμαρ.

663. *Ἀρίσταρχος μάλα γάρ, οὐ μάλα δέ.

664. ἐνηῆμαρ μέν] φιλοπενθὲς γάρ τὸ βάρβαρον· ἡ ἄμα τῇ προφάσει τῆς κηδείας τὰ πρὸς πολιορκίαν ἐτοιμάζεται.

19. Ἰακῶς (i. e. ἄρα στόρεσαν, non ut alii libri ἄρ' ἐστόρεσαν) Cobetus scripsit pro δυϊκῶς, quod si recte legitur, ad verba proxima δοιῶ λέχε' ἐγκονέουσαι referendum erit, ut λέχε' non λέχεα, sed λέχεε significare dicatur.

665. δαινύτο] προπερισπαστέον, ώς καὶ Φιλοξένῳ δοκεῖ, ἵνα γὰρ ἐκ τοῦ δαινύσατο τοῦ πληθυντικοῦ συναλοιφὴ, ώς πυθοίστο. ώς οὖν τοὺς νέκυας νέκυς ἔφη καὶ τὸ δαινύσατο δαινύτο, οὔτως ἔχει καὶ τὸ “λελῦτο δὲ γυναῖς ἑκάστου” (Od. 18, 237). οὐδὲν δὲ θαυμαστὸν εἰς πληθυντικόν ἐστι τὸ δαινύτο καὶ τὸ λαός ἐνικόν· τῷ γὰρ σημανομένῳ ἡ 5 σύνταξις ἐγένετο, διοίως τῷ “ἀγρόμενοι πᾶς δῆμος” (Il. 20, 166). Φιλοξένῳ δὲ ἀρέσκει ἐν τοῖς εἰς μὲν λήγουσι καὶ ἐνικὸν αὐτὸν εὐκτικὸν εἶναι ἀκολούθως κεκλιμένουν.

τῇ δεκάτῃ] ὅτι μετὰ τοσαύτας ἡμέρας ἔκαιον καὶ μετὰ τὴν ταφὴν περιδειπνον ἐποίουν. 10

671. ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γέροντος] ἐδεξιώσατο τὸν γέροντα. ἐζήτηται δὲ πῶς Ἀχιλλεὺς χωρὶς τῶν βασιέων ἐπαγγέλλεται τῷ Πριάμῳ ταῦτα ἀπέρ νπισχνεῖται. ῥητέον οὖν ὅτι Ἀχιλλεὺς τὰ τῶν πολεμίων ἐπετέτραπτο πάντα, καὶ αὐτὸς εἶχε τὴν ἔξουσίαν πάντων τῶν τοῦ πολέμου ἀνοχῶν τε καὶ συμβόλων 15

676. τῷ δὲ ἀρ Βρισηῆς] τῷ δὲ Βρισηῆς. margo exter.

697. ἄγον] *γρ. φέρον. margo a. m. recentissima.

701. *έσταότ] Ἀρίσταρχος ἔστεωτ.

*ἀστυβοώτην] ἐπιθετικῶς τὸν κήρυκα, ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ ἀστει βοῶν.

717. *δόμονδε] γρ. πόλινδε. 20

720. ἀοιδοὺς νῦν τοὺς θρηνωδούς. ἢσαν δὲ οὗτοι Κλεῖτος καὶ Ἐπιμῆδης.

722. *οἱ μὲν ἄρ' ἐθρήνεον] ἐν ἄλλῳ οἱ μὲν δὴ θρήνεον.

723. *τῆσιν] ἐν ἄλλῳ τοῖσιν.

725. *Ζηνόδοτος νέον ὥλεο. 25

726. *πάις δέ τε] ἐν ἄλλῳ πάις δ' ἔτι.

735. ὅτι ἐντεῦθεν κινηθέντες οἱ μεθ' Ομηρον ποιητὰί ῥιπτόμενον κατὰ τοῦ τείχους ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων εἰσάγουσι τὸν Ἀστυάνακτα.

752. ὄντιν' ἔλεσκε] ἐν ἄλλῳ ὄντιν' ἔλησι.

753. ἀμιχθαλόεσσαν] ἦτοι ἀπρόσμικτον, γάρ ῥαδίως οὐ μίγνυται 30 ὁ ἀπὸ τῆς θαλάσσης, καθὸ ἀλίμενός ἐστιν· γάρ διὰ τοὺς ἐνοικοῦντας ἀγρίους καὶ θηριώδεις καὶ ληστρικὸν βίον ἐπανηρημένους. ἔνιοι δὲ οὐχ οὔτως, ἀλλὰ τὴν ὁμιχλώδη ἀπέδοσαν.

2. πληθυντικὸν Cobetus] ἐνικοῦ 10. περιδειπνον Lehrsius] τὸν 9. τοσαύτας ἡμέρας Lehrsius] τού- δειπνον τῶν τῶν ἡμερῶν

758. ὅντ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων] ἀντὶ τοῦ ὃν συνέβη αἰφνιδίῳ καὶ ὥσεῖ θανάτῳ τελευτῆσαι.

750. *κατέπεφνεν] ἐν ἄλλῳ οἴς ἀγανοῖσι βέλεσσιν ἐποιχόμενος καταπέφνη.

764. ὕφελον ὀλέσθαι] ὕφελλ' ἀπολέσθαι. margo ext. 5

765. τοῦδε εἰκοστὸν ἔτος] ψευδές· οὐ γὰρ εἰκοστὸν ἔτος δύναται εἶναι, ἐξ οὗ εἰς τὸ Ἱλιον ἤλθεν Ἐλένη, εἴγε δεκαετής μὲν ἡ τοῦ θανάτου παρασκευὴ ὁμολογεῖται γεγονέναι, εἰκοστῷ δὲ Ὁδυσσεὺς ἐνιαυτῷ εἰς Ἰθάκην ἐπανελήλυθεν, πολὺν ἐν τῇ πλάνῃ ἐνδιατρίψας χρόνον. ῥητέον οὖν ὅτι δέκα ἔτη ἐστρατολόγουν, χειμάζοντες ἐν ταῖς 10 ἴδαις καὶ θέρους εἰς Αὐλίδα ἀφικνούμενοι. καὶ γὰρ ἥκουν τὸν πλοῦτον καὶ τὴν ἴσχυν τῶν Τρώων πολλὴν οὖσαν. καὶ τινες δὲ παρητοῦντο τὸν πόλεμον, καὶ διὰ τοῦτο ἐκεῖ καθήμενοι ἐστρατολόγουν. νῦν δὲ εἰκοστὸν ἔτος ἐστὶν ἀπὸ τῆς ἀρπαγῆς Ἐλένης. ἐπὶ δὲ Ὁδυσσέως τὰ δέκα ἔτη τῆς στρατολογίας οὐκ ἀριθμητέον. λεληθότως δὲ 15 ἐσήμανεν ὡς οἱ φρόνιμοι τῶν Τρώων πρὸς τιμῆς ἔχειν ἥγοῦντο τὴν Ἐλένην.

768. *ἐνίπτοι] γρ. ἐνίστοι.

770. *αἰεί] γρ. ἦεν.

785. *φαεσίμβροτος ἡώς] ἐν ἄλλῳ ῥοδοδάκτυλος ἡώς. 20

786. διακρυχέοντες] ἐν ἄλλῳ ἀχνύμενοι κῆρ.

793. ὅστεα λευκά] τινες ὅστεα προπαροξυτόνως, ὡς χάλκεα. ἅμεινον δὲ παροξύνειν.

795. χρυσείην ἐς λάρνακα] ὅτι τὴν σορὸν λάρνακα εἴπεν.

6. De hoc scholio v. Clinton. Fast. Hell. vol. I p. 84.

7. ἡ τοῦ θανάτου παρασκευὴ] * δοτοῦ πολέμου χρόνος.

19. ἦεν] εἴεν

24. Hic finitur codicis folium 326 b. Ultimo folio 327 a in-

scriptum est “Αδριανοῦ Καίσαρος εἰς τὸν Ἐκτόρος τάφον” epigramma quod legitur in Anthologia Palatina 9, 387, ubi v. I. ἀκούεις Pal.] ἀκούοις codex Venetus. 2. χάρε] στῆθ.

GLOSSEMATA INTERLINEARIA CODICIS VENETI A.

GLOSSEMATA interlinearia dicimus breves vocabulorum interpretationes plerumque verbum verbo reddentes, textui superscriptas ideoque lemmatis carentes. Huiusmodi glossematum infinita per 5 codices Homericos et antiquiores et recentiores Byzantinos sparsa copia est, quorum alia eaque plurima multorum, alia paucorum codicum communia, alia uni alterique codici propria sunt, plurima etiam in Hesychii aliorumque grammaticorum glossariis reperiuntur. Amplam eorum collectionem per viginti 10 quattuor rhapsodias aequabilem primus edidit Lascaris in scholiorum editione Romana a. 1517, ab Aldo Manutio Venetiis repetita a. 1521, quae nihil impedit quominus ex uno omnia ducta esse codice credantur, quemadmodum similem glossematum in Odysseam sine textu collectionem cum scholiis mixtam ab 15 Aldo editam a. 1528 non ex pluribus codicibus, sed ex uno expressam codice esse planissime docet codex Bodleianus seculi undecimi, cui omni ex parte simillima est editio Aldina: de quo dixi in Praefatione Scholiorum in Odysseam vol. 1 p. xviii. In codice Iliadis Veneto A fragmenta tantum reperiuntur amplioris 20 glossematum collectionis, nullo certo consilio delecta, sed modo frequentiora, ut in primo Iliadis libro secundique parte priore aliisque nonnullis rhapsodiis, modo rariora, saepe vero per longam foliorum seriem tantum non prorsus deficientia. Quae autem in A recepta sunt pleraque etiam in ampliore editionis Romanae collectione leguntur, interdum cum levi scripturae diversitate. Porro notandum glossemata multa quae textui superscribenda fuerant vel casu vel propter spatii angustiam in margine interiore scripta esse, quemadmodum vicissim annotationes criticae de Zenodoti Aristarchi aliorumque grammaticorum scripturis, quae 30 in margine interiore poni debebant, interdum supra textum scripta sunt. Unde fit ut saepe incertum sit utrum breves huiusmodi annotationes glossematis interlinearibus sint annumeranda

an scholiis intermarginalibus, quorum alia est origo. Sic 5, 199 verbo ἐμβεβαῶται superscriptum est glossema ἐμβεβηκότα, addita Didymi notatione οὗτος Ἀρισταρχος, quae ad diversam spectare videtur scripturam ἐμμεμαῶτα, quae in paucis exstat codicibus. 18, 34 supra ἀποτμήξεις scriptum οὐ ζηνδότος (οὗτος Ζηνόδοτος). Ib. 5 501 (supra ἔλεσθαι) παρὰ Ζηνοδότῳ (ζηνδότῳ codex) ἀρέσθαι. 9, 633 τεθνηώτος διὰ τοῦ ἡ αἱ Ἀριστάρχου. 9, 38 διηρημένως Ἀρισταρχος δτρυνέεις. 9, 282 Ἀρισταρχος τὸ φονεῦσαι τὸν Ἔκτορα. Eadem aliarum huiusmodi annotationum ratio est quae non addito grammatici nomine textui passim superscriptae sunt ab ὅτι vel οὗτος 10 incipientes, quae partim Aristonici partim Didymi sunt: cuiusmodi annotationes non inter glossemata, sed inter scholia posui.

ΙΛΙΑΔΟΣ Α. (1)

4. κύνεσσιν] Αἰολέων. In ed. Rom. κυσίν. Αἰολὶς ἡ διάλεκτος.
Sic alibi non raro Αἰολὶς et ἡ λέξη intellecto vel addito διάλεκτος, et
numero plurali Αἰολέων, Ιώνων, Λαμψακηνῶν et alia, vel Αἰολικὸν,
ut ad v. 59. 76.

5

- 5. οἰωνοῖσί τε πᾶσι] γνῆι καὶ κόραξι
- 6. ἐξ οὐ] ἀφ' οὐ 10. ὕρος] ψιλοῦται
- 14. στέμματ'] πληθυντικῶς (cavere vult ne quis pro στέμμα τε accipiat)
- 21. ἀδόμενοι] δασύνεται· διὸ (διὰ A) τὸ σημεῖον (ση. A). Conf. ad 10
- v. 53, ubi διὸ καὶ τὸ σημεῖον restitui
- 23. δέχθαι] ἀπαρέμφατον ἀντὶ προστακτικοῦ
- 24. ἥνδανε] δασύνεται 26. κολησιν] βαθεῖαις
- 27. νῦν] ἐν τῷ παρόντι καιρῷ
- δηθύνοντ'] ἐν μέρος λόγου (cavere vult ne quis pro δὴ θύνοντ' 15 accipiat)
- δηθύνοντ'] χρονίζοντα, βραδύνοντα
- 30. Ἀργεῖ] διηρημένως
- 32. ὡς κε νέαι] δπως ἀν ἐπανέλθης (ἐπανελ^θ A)
- 34. βῆ] ἀποκοπή
- πολυνφλοίσβοιο] ὄνοματοποιία
- 35. πολλὰ] πλεῖστα 35. ἡρᾶθ'] ηὔχετο
- 36. ἡνκομοσ] παρεμβολή
- 37. κλῦθι] Λαμψακηνῶν (λαμψακινῶν A)
- Χρύσην] πόλις Τρωϊκή
- 38. Κίλλαν] πολίχνιον τῆς Τρωάδος
- Τενέδοιο] μῆσος πρὸ τῆς Τροίας
- 40. πίονα] λιπαρά
- 41. κρήνηνον] ἐπιτέλεσον
- 42. τίσειαν] τιμωρίαν δοῖεν
- 44. καρήνων] ἔξοχῶν, ἀκρωτηρίων
- 45. ἀμφηρεφέα] κοινή ἐστιν, οὐκ ἔκτασις
- 46. ἔκλαγξαν] ποιὸν ἦχον ἀπετέλεσαν
- 50. ἀργούς] ταχεῖς ἡ λευκούς

20

25

30

51. αὐτοῖσι] τοῖς Ἑλληπι
ἔχεπενκὲς ἐφείσ] πικρὸν ἐπιπέμπων
52. βάλλ'] ἔτιτρωσκε
53. κῆλα] νῦν τὰ βέλη. διὸ καὶ τὸ σημεῖον. Sic correxī quod in A est ὅτι καὶ σημεῖ, in ed. Romana ὅτε δὲ σημεῖα. Similis annotatio est ad ἀζύμενοι v. 21. δασύνεται διὰ τὸ ση. quod διὸ τὸ σημεῖον scripsi et inter scholia recepi p. 8, 26. Probabilius tamen διὸ καὶ τὸ σημεῖον, ut in scholio ad 18, 681 vol. 2 p. 145, 1.
54. τῇ δεκάτῃ] λείπει ἡμέρᾳ
55. κήδετο] ἐφρόντιζε
56. ἄμμε] Αἰολικόν
παλιμπλαγχθέντας] εἰς τοὺπίσω πλανηθέντας
δέω] ὑπολαμβάνω (ὑπολ^ά) A)
61. εἰ δὴ] ἀντὶ τοῦ καὶ γάρ
62. ἡ ιερῆα] ἡ θύτην
63. τ' ὄναρ] συναλιφή. Constans haec est in hoc codice et frequens in aliis scriptura, quam diserte testatur Eustathius p. 1561 init. et relinquenda fortasse grammaticis recentioribus: v. Thes. vol. 7 p. 1201.
64. ἔχώσατο] ὠργίσθη
65. ἐπιμέμφεται] ἐπιζητεῖ
66. τελείων] λειωθημένων γὰρ οὐ θύεται
67. ἀντιάστας] ἀπαντήσας, μετασχών
69. Θεστορέδης] πατρωνυμικόν
οἰωνοπόλων] ὀρνεοσκόπων
ἔξοχ' ἄριστος] ἔξόχως ἄριστος
70. τά τ' ἔόντα] τὰ ἐνεστῶτα
τά τ' ἐσσόμενα] τὰ γενησόμενα
πρό τ' ἔόντα] τὰ προγεγονότα
71. νήεσσ' ἡγήσατο] ιεῶν ἡγεμῶν ἐγένετο
εἰσω] ἀντὶ τῆς εἰς προθέσεως (πρό^δ A)
72. ἦν] ἰδίαν
73. μετέειπεν] ἐν αὐτοῖς εἶπεν
75. ἐκατηβελέταο] τοξότου
76. ἔγῶν] Αἰολίς ὅμοσσον] Αἰολικόν
77. ἡ μὲν] ὀρκικὸν ἐπίρρημα πρόφρων] προθύμως
79. οἱ] αὐτῷ 82. κότον] ὀργήν
85. δι τι οἰσθα] δπερ ἐπίστασαι
86. οὐ μὰ γὰρ] ὅμινμι γάρ σοι
φέτε σὺ, Κάλχαν] φτιω σὺ, ὁ Κάλχαν
88. δερκομένουοιο] ὀρῶντος ἡ ὄρωμένου

10

15

20

25

30

35

40

89. ἐποίσει] ἐπιβαλεῖ 90. οὐδ' ἦν Ἀγαμέμνονα εἴπης] ὑπερβολή
 91. πολλὸν] κατὰ πολὺ¹⁰
 95. οὐδ' ἀπέλυσε] οὐκ ἀπελύτρωσε 97. ἀφέξει] παύσει
 99. ἄγειν θ'] παράλεψις (παράλιψω Α)
 103. ἀμφιμέλαιωι] αἱ ἐν βάθει κείμεναι ἡ τεταραγμέναι διὰ τὴν 5
 δργῆν
 105. πρώτιστα] πρὸ πάντων
 κάκ' ὀστόμενος] δεινὸν καὶ δρυγλον ὑποβλεψάμενος
 106. τὸ κρήγυνον] τὸ ἀγαθόν
 109. θεοπροπέων] μαντεύμενος
 110. σφιν] αὐτοῖς τοῖς "Ελλησιν
 113. Κλυταιμνήστρης] Ἐλένης ἀδελφή
 προβέθουλα] προκέκρικα, προτιμῶ
 115. δέμας] τὸ σῶμα οὐδὲ φυὴν] οὐδὲ τὴν εὐφυΐαν
 116. καὶ ὡς] ὅμως
 118. γέρας] τιμῆν αὐτίχ'] εὐθέως
 119. οὐδὲ ἔοικε] οὐδὲ γάρ πρέπει
 120. λεύσσετε] δράτε, βλέπετε
 ὅ μοι] ἀποκοπὴ τοῦ ὅτι μοι ἀλλῃ] ἀλλαχοῦ
 122. φιλοκτεανώτατε] φιλοχρηματώτατε²⁰
 124. ξυνῆια] κοινὰ χρήματα
 125. ἀλλὰ τὰ μὲν] ἀλλά τινα
 τὰ δέδασται] ταῦτα μεμέρισται
 127. πρόσει] πρόπεμψον 128. αἱ κέ ποθι] ἐάν ποτε
 129. Τροῖην] τρισυλλάβως²⁵
 131. ἀγαθός] γενναῖος περ] ἐναντιωματικόν
 132. κλέπτε νόῳ] παραλογίζουν τῇ διανοίᾳ
 134. ἥσθαι] καθέεσθαι 136. ἀντάξιος] τῇ ἐμῇ ἀξίᾳ
 137. δώωσιν] τοῦ δώσι διαίρεσις
 138. τεὸν] τὴν Βριστῆδα³⁰
 Αἴαντος] Τέκμησσαν Ὁδυσῆος] Λαοδίκην
 139. δ] οὗτος δν κεν] ἐφ' δν ἀν
 140. μεταφρασόμεσθα καὶ αὐτις] καὶ ἐν ὑστέρῳ βουλευσόμεθα
 142. ἐπιτηδὲς] ἐπιτηδεῖς, ἔκθλιψις 147. ἥμιν] ἐγκλιτέον
 148. ὑπόδρα λδῶν] δεινὸν ὑποβλεψάμενος³⁵
 153. δεῦρο] ἐνταῦθα
 155. Φθίη] πόλις Θεσσαλίας, πατρὶς Ἀχιλλέως (ἀχι)
 157. οὔρεα] Ἰώνων 159. τιμῆν] τιμωρίαν
 σοι τε, κυνῶπα] ἀντὶ τοῦ (τοῦ ομ. Α) καὶ ὑπὲρ σοῦ, ὡ ἀναιδέστατε
 160. οὐδ' ἀλεγχεῖς] ὡς ἔχθρῶν σοι⁴⁰
 161. ἀπειλεῖς] ὑπισχνῆ, λέγεις

162. φέπι] ἀναστροφή
ἐμόγησα] ἐκακοπάθησα (ἐκακοπᾶ Α)
165. πολυάικος] πολλὰς ὄρμὰς ἔχοντος
166. διέπουσ'] διοικοῦσ'
δασμὸς] μερισμὸς τῶν λαφύρων δηλονότι 5
167. ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε] ἐμοὶ ἐλάχιστον ἔρχεται καὶ τοῦτο
προσφιλὲς ἡγούματι
168. ἐπεῑ κε κάμω πολεμίζων] καὶ ταῦτα ἐπὰν κοπιάσω πολεμῶν
169. εἴμι] πορεύομαι
• 173. θυμὸς] ψυχὴ ἐπέσυνται] ἐφίεται, ἐπιθυμεῖ 10
174. λίσσομαι] παρακαλῶ
176. βασιλῆων] Ἰάσ 178. τό] τοῦτο
182. ὡς ἔμ' ἀφαιρεῖται] ὡς παρ' ἐμοῦ λαμβάνει
186. στυγέῃ] εὐλαβηθῇ
187. ίσον ἐμοὶ φάσθαι] ἐξ ίσης ἐμοὶ λέγειν 15
ἀντην] ἐξ ἐναντίας
189. διάνδιχα μερμήριξεν] διχῶς ἐνεθυμήθη, ἐβονλεύσατο
190. ἦ δγε] δῆπερ οὗτος 191. ἐναρίζοι] ἀνέλοι
192. ἐρητύσειε] ἐπίσχοι (ἐπισχῆ Α, ἐπίσχη ed. Rom.)
193. δούτος ὅρμαινε] διενοεῖτο 20
195. πρὸ γὰρ ἥκε] προέπεμψεν
198. οἴφ—όράτο] μόνος γὰρ αὐτὸς τὸν οἰκεῖον δαίμονα καὶ τὴν ἐν
αὐτῷ φρόνησω ἐώρα
199. μετὰ δὲ ἐτράπετ'] καὶ περιεστράφη 201. τὸ μιν'] ὠνων.
202. τίπτ'] συγκοπή εἰλήλουθας] Ἰώνων 25
203. ὕβριν] νῦν τὸν φόνου ἦ τὴν ὑπερηφανίαν
204. τὸ δὲ] ἀντὶ τοῦ δῆπερ δῆ
205. ἥσ ύπεροπλήσιι] ταῖς ἰδίαις ύπερηφανίαις
τάχ'] ταχέως
210. λῆγ'] παύον 30
213. καὶ ποτέ τοι] προαναφώνησες
τρὶς τόσσα] πολλάκις τοσαῦτα
214. ὕβριος] Ἰάσ ἴσχεο] παύον
216. χρῆ] πρέπει σφωτέρον] ὑμέτερον
εἰρύσσασθαι] φυλάξαι 35
218. μάλα τ' ἔκλινον] πλέον ἐπακούοντιν
219. κώπη σχέθε] λαβῆ ἐπέσχεν
220. ἀψ] πάλιν εἰς τὸ δὲ πόισω (εἰσπίσω Α)
ῶσε] ὕθησεν, ἐνέβαλεν
222. μετὰ] διτὶ ἀντὶ τοῦ (ἄν Α) ἐπί. Est non glossema, sed 40
notatio Aristonici.

223. ἔξαντις] ἐκ δευτέρου, ἐξ ὑστέρου
ἀταρτηροῖς] χαλεποῖς, σκληροῖς
225. οὐνοβαρὲς] μέθυσε
κυνὸς ὅμματ' ἔχων] ἀναιδέστατε
κραδίην] μετάθεσις
227. λόχονδ'] ἐνέδραν
228. τὸ—εἶναι] τὸ ἐν πολέμῳ ἡ λόχῳ εὑρεθῆναι θάνατος νομίζεται
229. ἡ πολὺ λώιόν ἐστι] ἀλλ' ὅντως δή σοι τοῦτο καλὸν εἶναι
νομίζεται
230. δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι] τὰ παρ' ἄλλων τισὶ διδόμενα δῶρα ἀφαι- 10
ρεῖσθαι
231. δημοβόρος] δ τὰ δημόσια κατεσθίων
οὐτιδανοῦσιν] οὐδενὸς λόγου ἀξιῶν, ἀσθενῶν
232. ἡ γὰρ—λωβήσαιο] ὅντως γὰρ δὴ, ὁ Ἀγάμεμνον, ἐπὶ τοῦ
παρόντος τὰ ἔσχατα ἔξυβρισας
233. δομοῦμαι] δομσω
235. τομῆν—λέλοιπεν] τὴν ρίζαν τμηθὲν ἐν τῷ ὅρει κατέλειψεν
238. δικαστόλοι] οἱ βασιλεῖς θέμιστας] δίκας, νόμος
239. πρὸς Διὸς εἰρύαται] παρὰ τοῦ Διὸς λαβόντες φυλάσσουσιν
δ δέ τοι] οὗτος δέ σοι
240. ἡ ποτ' Ἀχιλλῆς] ὅντως δή (ἐὰν δή Α) ποτε ἐμοῦ τοῦ
'Ἀχιλλέως
242. χραισμεῖν] περισπαστέον τὸ χραισμεῖν
ἀνδροφόνοιο] πολεμικοῦ
243. ἀμύνεις] κινήσεις, λυπήσεις
245. ποτὲ δὲ σκῆπτρον βάλε γαῖῃ] προσέβαλεν δὲ καὶ προσέρρηξεν
τῇ γῇ τὸ σκῆπτρον διὰ τὴν δργήν
247. ἐμήνιε] ὥργιζετο 248. ἀνύρουσε] ἀνέστη
249. τοῦ καὶ—αὐδῆ] οὕτινος ἡ φωνὴ ἐπὶ τῆς γλώσσης γλυκυτέρα
μέλιτος κατερρέετο
251. ἐφθίαθ'] ἐφθάρησαν
οἱ οἱ πρόσθεν—ἐγένοντο] ἀντὶ τοῦ (αὖ Α) οἵτινες πρότερον ἐγένοντο
καὶ οἱ ἄμα αὐτῷ τραφέντες
252. ἡγαθέῃ] πάνυ θείᾳ
μετὰ—ἄνασσεν] ἐν δὲ τῇ τρίτῃ γενεᾷ ἐβασῖλευσεν
254. ὁ πόποι] φεῦ φεῦ
ἡ μέγα πένθος] ὅντως μεγάλη λύπη
'Ἀχαιΐδα] μετωνυμία
255. ἡ κεν γηθήσαι] ὅντως ἀν χαρείη
256. κεχαροίατο] χαρεῖεν
257. εἰ σφῶιν] εἰ ὑμῶν πυθοίατο] μάθοιεν

- μαρναμένουι] μαχομένων
258. οὐ περὶ μὲν βουλὴν —] ἀντὶ τοῦ (αὖ Α) οἴτινες διαφέρετε τῶν Ἑλλήνων καὶ ἐν τῷ βουλεύεσθαι καὶ ἐν τῷ πολεμεῖν
259. ἐστὸν] ὑπάρχετε
260. ἀρείοσιν] βελτίσσι, κρείττοσι
261. ώμιλησα] συνανεστράφην
ἀθέριζον] ἡπείθινυν, ἀπεδοκίμαζον
263. οἰον] ὅποιον
264. καὶ ἀντίθεον] καὶ τὸν ἰσόθεον
267. ἔσαν] ὑπῆρχον
268. φηρσὸν δρεσκόοισιν] θηρσὸν τοῖς ἐν ὅρει διαιτωμένοις
ἐκπάγλως] ἔξοχως καὶ φοβερῶς
269. τοῖσιν] τοῖς περὶ τὸν Πειρίθοον
μεθομίλεον] συνεμάχουν
270. τηλόθεν] πόρρωθεν
273. καὶ μέν μεν] καὶ μὴν ἐμοῦ
ξύνιεν] ἥκουσον, ἐπίθοστο
274. ὕμμες] Αἰολὶς (αἱ Ἀ). In ed. Rom. καὶ ὕμεις. Αἰολὶς ἡ διάλεκτος.
275. ἀγαθός περ ἐών] καίτοι βασιλεὺς ὑπάρχων ἢ ἀγαθὸς τῇ γυνώμῃ
ἀποαἰρεο] Ἰώνων κούρην] Ἰώνων
276. ὡς οἱ πρῶτα] ὥσπερ αὐτῷ ἐξ ἀρχῆς
277. θέλ'] βούλου
278. ὁμοίης] ἵσης ἔμμορε] ἔλαχεν, ἔτυχεν
279. φτε] φτινι
281. πλεόνεστιν] ἀντὶ τοῦ (τοῦ ομ. Α) πλειόνων
282. τεὸν μένος] τὴν σὴν δρυγῆν
283. μεθέμεν] συγχωρῆσαι μέγα] μεγάλως
284. ἔρκος] τεῖχος, περίφραγμα πέλεται] γίνεται
286. κατὰ μοῖραν] κατὰ τὸ προσῆκον
288. πάντων μὲν κρατέειν] πάντων θέλει ὑπερέχειν
289. σημαίνειν] προστάσσειν
290. αἰχμητὴν] πολεμικόν ἔθεσαν] ἐποίησαν
293. δειλός] ἀσθενής
- οὐτιδανὸς] οὐδενὸς λόγου ἄξιος
294. ἔργον] πρᾶγμα ὑπείξομαι] ὑποχωρήσω
295. ἐπιτέλλεο] πρόστασσε
296. σήμαιν'] πρόστασσε
- οὐ γάρ—δέν] ἔγὼ γάρ οὐ νομίζω πεισθῆναι σοι
300. μελαίνῃ] βαθείᾳ. ἢ διὰ τὴν πίσσαν (πησσαν Α)
301. φέροις] λάβοις

302. εἰ δ' ἄγε μὴν] εἴγε μὴν βούλει
 303. αἴψα τοι] ταχέως σοι
 κελαινὸν] μέλαν έρωήσει] περιρρυήσεται
 306. ἐπὶ κλισίας] ἐπὶ τὰς σκηνάς
 307. Μενοιτιάδῃ] τῷ Πατρόκλῳ 5
 308. προέρυσσεν] καθεέλκυσεν
 309. ἔρέτας] κωπηλάτας ἔκρινεν] κατηρίθμησεν
 311. εἰσεν] ἐκάθισεν ἄγων] λείπει τῷ πατρὶ
 312. ὥγρὰ κέλευθα] τὴν διὰ θαλάσσης (θαλάσσης Α) ὁδόν
 314. ἀπελυμαίνοντο] ἀπεκαθάρισαντο 10
 315. ἔρδον] ἔθυον
 316. ἀτρυγέτοι] τῆς ἀκαταπονήτου, τῆς πολλῆς, ἢ τῆς ἀκάρπου
 317. ίκεν] παρεγένετο 318. τὰ πένοντο] ταῦτα ἐπραττον
 321. δτρηρῶ] δραστικοὶ, σποκδαῖοι
 323. ἀγέμεν] ἄγειν 15
 325. τό οἱ καὶ ῥίγιοιν ἔσται] ὅπερ αὐτῷ χαλεπὸν γενήσεται
 326. προΐει] προέπεμπε 327. βάτην] ἐπορεύθησαν
 328. ίκέσθην] παρεγένοντο 330. ἡμενον] καθεξόμενον
 331. ταρβήσαντε] φοβηθέντες αἰδομένω] αἰδεσθέντες
 332. οὐδέ τί μιν] οὐδέ τι αὐτὸν 20
 προσεφώνεον οὐδ' ἔρεοντο] προσεφθέγγοντο οὐδὲ ἀνηρώτων
 333. ἥσω] ταῖς ἰδίαις
 335. ἀσσον] ἐγγύς ἴτ'] παραγίνεσθε
 336. προΐει] προπέμπει
 337. Πατρόκλεις] Πάτροκλε 338. σφωῶν] αὐτοῖς 25
 338. σφωῶν] αὐτοῖς
 340. ἀπηρέος] χαλεποῦ, σκληροῦ
 341. ἀεικέα] αἰκιστικὸν, χαλεπόν.
 342. ἢ γάρ] ὄντως γάρ δγ'] οὗτος, δ 'Αγαμέμνων
 δλοῖησι] δλοῖησι, πλεονασμῷ τοῦ 30
 δλοῖησι φρεσὶ θύει] δλεθρίαις δρμαῖς μαίνεται
 343. νοῆσαι] προνοήσασθαι, ἐνθυμηθῆναι
 345. ἐπεπειθεθ'] ἐπείσθη (ἐπίσθη Α)
 347. τὼ δ' αὐτις] οὐτοὶ δὲ πάλι 35
 349. λιασθείς] χωρισθείς
 350. πολιῆς] διὰ τὸν ἀφρόν οἴνοπα] μέλανα
 351. ἡρήσατο] ηῦξατο δρεγνύς] ἐκτείνας
 352. μινυθάδιον] δλιγοχρόνιον
 353. ὄφελλεν] ὄφειλεν
 ἐγγυαλέξαι] ἐγχειρῆσαι (ἐγχειρίσαι Α), παρασχέιν 40
 354. ὑψιθρεμέτης] δ ἐν ὑψει βροντῶν

- οὐδέ με τυτθὸν] οὐδὲ δλίγον με
 356. ἀπούρας] ἀφελόμενος, παρὰ τὸ δρίζω
 358. πατρὶ] τῷ Νηρεῖ (νιρεῖ Α)
 359. καρπαλίμως] ταχέως 360. πάροιθ'] ἔμπροσθεν
 361. κατέρεξεν] κατέψηξεν 362. ἵκετο] κατέλαβεν 5
 363. ἔξανδα] ἔξειπε μὴ κεῦθε] μὴ κρύπτε ἄμφω] ἀμφότεροι
 364. βαρὺ στενάχων] μεγάλα στενάχων
 365. οἰσθα] ἐπίστασαι τῇ τοι] τί δή σοι ἀγορεύω] λέγω
 366. φχόμεθ'] παρεγενόμεθα 367. διεπράθομεν] ἔξεπορθῆσαμεν
 368. εὖ δάσσατο] καλῶς ἐμερίσαντο 10
 373. στέμματ'] ὡς στέμματα
 382. ἡκε] ἐπεμψεν 383. ἐπασσύτεροι] ἐπάλληλοι, πυκνοί
 392. κούρην Βισῆος] ἀντωνομασία
 393. περίσχεο] φρόντισον 394. λίσαι] λιτάνευσον
 396. ἐν μεγάροισιν] ἐν τοῖς οἴκοις 15
 397. ὅτε ἔφησθα] ὅτε ἔλεγες
 κελαινεφέν] τοῦ δμβροποιον (sic genitivo casu)
 398. ἀμῦναι] ἀποστρέψαι
 399. μιν] Ἰώνων 400. ξυνδῆσαι] συν
 ἀλλοι] οἱ Τιτᾶνες 20
 401. ὑπελύσαο] ἔξειλω, ἔλυσας
 408. αἴ κέν πως] ἔάν πως
 409. τοὺς δὲ] τοὺς δὲ "Ελληνας
 πρύμνας] τὰς ναῦς ἀπὸ μέρους 401. ἔλσαι] συνελάσαι
 410. ὥνα πάντες ἐπάνρωνται βασιλῆος] ὥνα πάντες ἀπολαύσουσι 25
 τῆς ἀβουλίας τοῦ βασιλέως, τουτέστι, ὥνα ἀπόλωνται δι' αὐτοῦ
 412. ἦν ἄτην] τὴν ἴδιαν ἀβουλίαν καὶ βλάβην
 415. ἀδάκρυτος] ἀλυτος 416. καὶ ἀπήμων] καὶ ἀβλαβῆς
 416. αἰσα] μούρα 417. μίνυνθά περ] ἐπ' δλίγον
 οὗτι μάλα δήν] καὶ οὐκ ἐπὶ πολὺν χρόνον 30
 417. ὠκύμορος] ταχυθάνατος 418. δίζυρός] ἀθλιος, ταλαίπωρος
 418. τῷ σε] διδ δή σε 424. χθιζός] διὰ τῆς χθές
 426. Διὸς ποτί] πρὸς τὸ τοῦ Διός
 427. γοννάσομαι] λιτανεύσω
 430. ἀπηγράνων] ἀφελαντο (ἀφήλαντο Α). Sic ἔξειλω ad v. 401. 35
 433. ιστα] τὸ ἄρμενον 434. ιστὸν] ἡ κατάρτη
 προτόνοισιν] τοῖς προτεταμένοις κάλοις
 οὐφέντες] χαλάσαντες
 435. ἐρετμοῖς] ταῖς κώπαις 436. εὐνάς] τὰ σῖδηρα
 444. βέξαι] ἐπιτελέσαι, θῦσαι 40
 447. κλειτὴν] ἔνδοξον 448. ἔξειης] ἐφεξῆς

449. οὐλοχύτας] κριθαὶ μετὰ ἀλῶν μεμιγμέναι
 454. μέγα δ' ἵψαο] μεγάλως ἔβλαψας
 458. οὐλοχύτας] κριθάς
 462. ἐπὶ σχίζησ] ἀντὶ τοῦ ἐπὶ σχιζῶν
 464. ἐπάσαντο] ἐγεύσαντο 468. ἐδεύετο] ἐνδεῆς ἦν 5
 469. ἐδητός] βρώσεως ἐξ ἔρον ἔντο] ἐκορέσθησαν
 471. νώμησαν] διεμέρισαν
 472. πανημέριοι] δὶ' ὅλης τῆς ἡμέρας μολπῇ] ὑμνῳ, φόδῃ
 473. παιήνου] εἴδος φόδης
 475. καὶ ἐπὶ κνέφας ἥλθεν] ἀντὶ τοῦ (αὖ Α) καὶ τὸν ἐγένετο 10
 476. κοιμήσαντο] ἀπὸ θέματος τοῦ κοιμῶ
 παρὰ πρυμήσια] παρὰ τὰ ἀπόγεια (ἀπόγια Α) σχοινία
 477. ἥριγένεια] ἡ ἀπὸ τοῦ δρθρου γεννωμένη
 479. ἴκμενον] πορευτικόν οὐρον] φορὸν ἄνεμον
 480. ἴστια] τὴν ὁδόνην 15
 482. στείρῃ] τῇ τρόπιδι (τρόπηδι Α)
 483. διαπρῆσσοντα κέλευθον] διαπερῶσα, διερχομένη τὸν πλοῦν
 486. ὑψοῦ] ἐφ' ὕψους ἔρματα] ἐρείσματα, φυλάγματα
 487. ἐσκιδναντο] ἐσκορπίζοντο
 490. πωλέσκετο] ἀμεστρέφετο 20
 491. φθινύθεσκε] ἔτηκεν (ἔτικεν Α)
 492. ἀὔτήν] μάχην 493. ἐκ τοῦ] ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου
 494. ἵστα] ἐπορεύοντο
 496. ἀνεδύσετο] ἀνέδυν, ἀνῆλθεν
 497. ἡερή] ἐωθινή, δρθρινή 25
 498. ἀτερ] χωρίς ἄλλων] θεῶν
 499. πολυδιεράδος] πολλὰς ἔξοχὰς ἔχοντος
 501. σκαιῇ] ἀριστερῷ
 507. ἀπούρας] ἀφελόμενος 508. τῆσον] τίμησον
 509. τόφρα] ἐπὶ τοσοῦτον 30
 512. δὴν ἡστο] ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐκαθέζετο
 513. ἔχετ'] ἐκράτει ἐμπεφυνῦα] ἐμπλέξασα τὰς χεῖρας
 εἵρετο] ἀνηράτα
 515. ἡ ἀπόειπ'] ἡ ἀπάρνησαι ἐπι] ἔπεστιν
 518. ἔχθοδοπήσαι] ἔχθρὸν καταστῆσαι (καταστῆναι Cobetus) 35
 ἐφήσεις] ἐφορμήσεις, δὲστιν ἀναγκάσεις
 520. ἡ δὲ καὶ αὕτως μ'] αὕτη δὲ καὶ ματαίως (ματέως Α) με
 521. καὶ τέ μέ φησι] καὶ ἐμὲ λέγει
 522. ἀπόστιχε] ἀναχώρει 524. ἄγε τοι] ἄγε δή σοι
 526. τέκμωρ] τέλος, τεκμήριον 40
 παλιωάγρετον] ὑστερόληπτον, οἰονεὶ μεταμελητόν

- οὐδ' ἀπατηλόν] οὐδὲ ἀπατητικόν
 527. ἀτελεύτητον] ἀπλήρωτον
 528. ἡ] εἰπεν κνανέσσω] μελαίναις
 529. χάνται] τρίχες ἐπερρώσαντο] ἐπεσείσθησαν
 530. ἐλέλιξεν] ἐκάνησεν, ἔσεισεν
 531. διέτμαγεν] διεχωρίσθησαν
 533. ἐδν πρὸς] πρὸς τὸ ἴδιον 534. σφοῦ] τοῦ ἴδιου
 537. δτι οἵ] δτι αὐτῷ
 538. ἀργυρόπεζα] λαμπρόπους· πέζα γὰρ δ πούς (ποῦς A)
 539. κερτομίσιτ] νῦν λυπηροῖς
 542. κρυπτάδια] ὡς διχθάδια φρονέοντα] διανοούμενον
 543. πρόφρων τέτληκας] οὐδέν μοι ἐκῶν λέγεις, ἐὰν μὴ ὑπ' ἔμοῦ
 ἀναγκασθῆς
 546. εἰδήσειν] μαθήσεσθαι, γνῶναι
 547. ἐπιεικὲς] πρέπον 548. εἴσεται] γνώσεται, μάθοι
 550. διείρεο] ἀνερώτα μετάλλα] πολυπραγμόνει
 552. αἰνότατε] δεινότατε, ἐπίφοβε
 553. καὶ ληγ σε πάρος] καὶ πάνυ σε ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ
 554. εὔκηλος] ἥσυχος φράζεαι] διενόσου, ἐβούλευσον
 555. αἰνῶς] δεινῶς 558. ἐτήτυμον] ἀληθές
 561. δαιμονίη] νῦν κακή, φαύλη
 αἰεὶ μὲν δίται] διὰ παντὸς μὲν ὑπονοεῖς
 569. ἐπιγνάμψασα] πραῦνασα
 570. σχθησαν] ἐστέναξαν διὰ τὴν Ἡραν
 573. ἡ δὴ] δύντως δή ἀνεκτά] ὑπομονῆς ἄξια
 574. εὶ δὴ σφῶ] εὶ δὴ ὑμεῖς οἱ θεοί
 576. ἡδος] ἡδονὴ, ὡφέλεια
 577. παράφημ] παραώ, συμβουλεύω νοεούσῃ] φρονούσῃ
 578. ἐπήρα] νῦν χάριν
 581. στυφελίξαι] ἀποκυῆσαι, ἀνατρέψαι
 582. καθάπτεσθαι] καταπραῦνειν, ἐπέχειν
 584. ἀναίξας] ἀναστάς 588. θεινομένην] πληττομένην
 589. ἀργαλέος] χαλεπός 590. ἀλεξέμεναι] βοηθεῖν
 591. τεταγών] ἐκτείνας
 ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοι] ἀπὸ βηλοῦ θείου, θαυμαστοῦ
 593. δλίγος δ' ἔτι θυμὸς ἐνῆν] ἀντὶ τοῦ ἐλειποψύχουν
 594. ἔνθα με] τότε με 595. μειδησεν] ἐγέλασεν
 596. κύπελλον] ποτήριον
 597. ἐνδέξα] ἀπὸ τῶν δεξιῶν μερῶν ἀρξάμενος
 598. φύνοχθει] ἐκίρνα 599. ἀσβεστος] πολύς
 ἐνῶρτο] διεγείρετο

5

10

15

20

25

30

35

40

600. ποιπνύοντα] ἐνεργοῦντα, διακονοῦντα
 605. λαμπρὸν φάσις ἡλίοιο] περίφρασις
 607. ἥχι] ἔνθα, δπου
 ἀμφιγήνεις] ἀμφοτέρους τοῖς γυνίοις (γύνοις A), δ ἐστι τοῖς ποσὶ, χωλός
 608. ἰδυῆσι] ἐμπείροις πραπτίδεσσι] φρεσὶ, διανοῖας 5

Β. (2)

4. πολέας] ὡς ταχέας 10. ἐπιτέλλω] προστάσσω
 15. ἐφῆπται] ἐπικρέμαται, τοῦτ' ἐστὶν ἐπίκειται
 19. ὅμβροσιος] θεῖος 21. τῖ] ἐτίμα
 23. δαῦφρονος] πολεμικὸν φρόνημα ἔχοντος
 25. ἐπιτετράφαται] ἐπιτετραμένοι καὶ ὑποτεταγμένοι εἰσὶν
 μέμηλε] διὰ φροντίδος ἐστὶ 10
 26. νῦν δὲ ἐμέθεν ξύνες ὕκα] ἀντὶ τοῦ (αὐτὸς A) τὸ παρ' ἐμοῦ λεγόμε-
 νόν σοι νόησον
 33. ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσίν] ἀλλὰ σὺ τὸ λεχθέν σοι κατὰ νοῦν 15
 ἔχε καὶ μέμνησο
 34. μελίφρων] ἡδύς ἀνήρ] καταλίπῃ, ἐάσῃ
 36. τὰ φρονέοντ'] ταῦτα λογιζόμενον
 37. φῆ] ἐλογίσατο αἱρήσειν] λαβεῖν, πορθήσειν
 38. μῆδετο] ἐβουλεύετο 20
 39. θήσειν] ποιήσειν ἐπ' ἄλγεα] ἐπ' αὐτοῖς κακά
 40. ὑσμίνας] μάχας
 41. θεΐη δέ μιν ἀμφέχιντ' ὅμφή] θεία δὲ αὐτὸν εἶχε κληδὼν, δ ἐστι
 ἐμνήσθη τοῦ ὀνείρου (τὸν δημηρὸν A, quod correxit Cobetus)
 42. μαλακὸν] τρυφερὸν, ἀπαλόν 25
 43. νηγάτεον] νεωστὶ κατεσκευασμένον φᾶρος] ἴμάτιον
 45. ἔιφος] σπάθη
 46. ἀφθιτον αἰεῖ] ἀδιάφθαρτον, αἰώνιον, δτι οὐκ ἐδόθη ἐκ τοῦ γέ-
 νους ἐτέρῳ
 48. προσεβήσετο] ἀνέτειλεν 30
 50. αὐτὰρ δ] δ δὲ Ἀγαμέμνων
 51. κηρύσσειν ἀγορῆνδε] βοῶν, συγκαλεῖν εἰς τὸ συνέδριον
 52. μάλ' ὕκα] πάνι σπουδαῖος
 53. βουλὴν] τὸ προβούλευμα ζε] ἐκάθιζε
 55. πυκιψὴν] συνετὴν, σώφρονα ἡρτύνετο] ἐποίησεν 35
 56. κλύτε] ἀκούσατε
 ἐνύπνιον] δυνοματικὸν ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ ἐνυπνίως
 58. φύν] φύσιν, τρόπον ἀγχιστα] ἔγγιστα
 71. φέχετ' ἀποπτάμενος] ἀπήρχετο ταχέως ἀπελθών
 ἀνήκεν] κατέλιπεν 40

73. ἡ θέμις ἐστίν] ὡς νενόμισται, ὡς προσῆκον ἐστιν
 74. πολυκλῆσι] πολυκαθέδροις, ἐξ οὐ πολυκώποις
 77. ἡμαθόεντος] ψαμμάδους, τραχεῖας
 79. ἡδὲ μέδοντες] καὶ πρόβουλοι
 81. φαῖμεν] ἐλογισάμεθα, ὑπελάβομεν
 νοσφιζούμεθα] χωριζούμεθα 5
 84. βουλῆς ἐξ ἥρχε νέεσθαι] προηγεῖτο τῆς ἐκ τοῦ προβουλίου
 ἔξοδου
 85. ἐπανέστησαν] δρθοὶ ἐστησαν
 87. εἰσι] πορεύονται ἀδινάων] τῶν ἀθρόως πετομένων 10
 88. γλαφυρῆς] κολῆς 90. ἄλις] δαψιλῶν, πολλὰ δῆμα
 92. βαθείης] ἦτοι κολῆς ἡ μακρᾶς
 93. μετὰ δέ σφισιν] ἐν αὐτοῖς δέ
 94. ὀτρύνουσ'] παρακελευομένη ἀγέροντο] ἡθροίζοντο
 95. τετρήχει] θορυβώδης ἦν 15
 96. δμαδος] ἡ δμοῦν ἀνδὴ, ἡ ὅπαδος, παρὰ τὴν ὅπα
 97. ἐρήτυνον] κατεῖχον 98. σχολατ'] ἀπόσχοιντο, παύσαιντο
 99. σπουδῇ] μόγις
 ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἔδρας] κατεῖχον ἔκαστος τὰς ἑαυτοῦ καθέδρας
 100. κρείων] βασιλεύεις 101. κάμε τεύχων] ἀντιστροφή 20
 106. πολύαρνι] πολυθρέμμονι, πλουσίῳ
 107. Θυέστ'] ἀντὶ τοῦ Θυέστης
 108. δγ'] ὁ Ἀγαμέμνων 110. θεράποντες Ἀρησ] πολεμικοὶ
 111. μέγα] ἀντὶ τοῦ μεγάλως ἐνέδησε] ἐνέθαλε
 112. σχέτλιος] ὁ τοῦ δυσφῆμεν τοῖς ἀνθρώποις αἴτιος 25
 πρών] ἐν Αὐλίδι
 113. εὐτείχεον] ὑπὸ Ἀπόλλωνος καὶ Ποσειδῶνος
 115. δυσκλέα] ἄδοξον Ἀργος] εἰς τὴν Πελοπόννησον
 116. οὔτω που] οὕτω δή
 μέλλει] ἔοικεν, ἀρέσκει φίλον] προσφιλές 30
 117. κάρηνα] ἀκροπόλεις, ἐξ οὐ τὰ βασιλεία
 119. καὶ ἐστομένοισι πυθέσθαι] καὶ τοῖς μεταγενεστέροις ἀκοῦσαι,
 μαθεῖν
 120. μὰψ] μάτην τοιόνδε] τῇ ἀρετῇ τοσόνδε] τῷ πλήθει
 121. ἄπρηκτον] ἄπρακτον, ἀτέλεστον 35
 πόλεμον πολεμίζειν] τὸ σχῆμα παρωνομασία, ut 9, 75. Frequens
 haec in codice scriptura est pro παρονομασίᾳ, de quo dictum est
 in Thes. vol. 6 p. 541. Similiter ἀντωνομασία ad 1, 392.
 122. παυροτέροισι] δλιγωτέροις πέφανται] ἐφάνη
 125. ἐφέστιαι] αὐτόχθονες πολῦται
 129. φημι] ὑπολαμβάνω 130. κατὰ πτόλιν] κατ' αὐτὴν τὴν Ἰλιον 40

131. ἐγχέσπαλοι] πάλλοντες καὶ κινοῦντες τὰ δόρατα
 132. πλάζουσι] πλαυώσι καὶ ἀπέφργουσι τῆς πολλῆς προθυμίας
 134. βεβάσι] παρεληλύθασι 135. σπάρτα] σπαρτία, σχοινία
 137. εἴατ'] καθέζονται ἐν μεγάροις] ἐν τοῖς οἶκοις
 ποτιδέγμεναι] προσδεχόμεναι 5
 138. αὔτως] ὁμοίως ἢ ματαλῶς δεῦρ'] ἐνταῦθα
 141. αἱρήσομεν] πορθήσωμεν, λάβθωμεν
 143. μετὰ πληθὺν] ἐν τῷ πλήθει
 144. μακρὰ] ἀντὶ τοῦ μεγάλα
 146. ώρορ'] διήγειρε, διετάραξεν ἐπαΐξας] ἐφορμήσας 10
 πατρὸς Διὸς] τοῦ "θ ἡ τοῦ χ (compendia ἡλίου ετ χρόνου)
 147. βαθὺν λήϊον] μέγα καὶ εὐφορον σιτοφόρον χωρίον
 148. λάβρος ἐπαιγύζων] σφοδρῶς ἐπικαταπνέων. In Etym. M.
 p. 554, 1 est σφοδρὸς ἐπικαταπνέων, in ed. scholiorum Romana
 σφοδρὸς πνέων. 15
 ἐπὶ τ' ἡμένει ἀσταχύεσσιν] ἐπικατακλίνει δὲ τοὺς ἀστάχυας τοῖς
 ἀστάχυσι
 149. ἀλαλητῷ] σὺν θορύβῳ 150. ὑπένερθε] ὑποκάτωθεν
 151. ἵστατ'] ὑψοῦται
 153. οὐρούς] ταφροειδῆ δρίγυματα 20
 154. οἰκαδεὶς εἰμένων] εἰς τὸν οἶκον ἀπιέναι προθυμούμενων
 ὑπὸ δ' ἥρεον] ὑψήρουν δέ ἔρματα] ἔρεισματα, στηρίγματα
 155. ὑπέρμορα] ὑπὲρ τὸ εἰμαρμένον. δυνοματικὸν ἐπίρρημα
 ἐπύχθῃ] ἐγένετο
 157. ὁ πόποι] φεῦ παπᾶι (παπᾶ sine accentu A) 25
 Ἀτρυτώνῃ] ἀκαταπόνητε
 164. ἀγανοῖς] προσηνέστι, πρᾶοις
 ἐρήτυε] κάτεχε, κώλυε
 165. ἀμφιελίσσας] εἰς ἐκάτερα τὰ πλευρὰ στρεφομένας
 167. καρῆνων] ἀκρωτηρίων
 169. Διὶ μῆτι ἀτάλαυτον] τῷ Διὶ τὴν εὐθουνλίαν ἴσον 30
 170. ἐϋσσέλμοιο] εὐκαθέδρου
 ἐπεὶ μιν ἄχος] ἐπειδὴ αὐτὸν λύπη
 173. διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν'] εὐγενέστατε Λαέρτου παῖ,
 πολύτεχνε 35
 179. μηδὲ τ' ἐρώει] μηδὲ συγχώρει
 180. σοῖς δ' ἀγανοῖς] καθὰ καὶ ἄνω χωρὶς τοῦ δέ συνδέσμου.
 182. ξυνέηκε] συνῆκεν, ἤκουσεν
 183. ἀπὸ δὲ χλαναν βάλε] διὰ τὸ μὴ ἐμποδίζεσθαι αὐτὸν ὑπὸ τοῦ
 πλήθους τῶν ἴματων 40
 184. ὃς οἱ δπήδει] δστις αὐτῷ ἡκολουθει

188. κυχεῖη] καταλάβοι
 189. ἐρητύσασκε] κατεῖχεν, ἐκώλυεν
 190. δαιμόνι'] ὡς βέλτιστε
 δειδίστεσθαι] εὐλαβεῖσθαι, φοβεῖσθαι
 191. κάθησο] κάθουν [θρυ] καθέζεσθαι κέλευε 5
 192. σάφα] σαφῶς, ἀκριβῶς
 οὖς υδος] ἀντὶ τοῦ οὐκ οἰδαμεν τί βουλόμενος περὶ φυγῆς ἡμῶν
 λέγει
 193. ἀποπειρᾶται] ἀπόπειραν λαμβάνει
 τάχα] ταχέως [ψεται] βλάψει 10
 195. μή τι] διστακτικόν 196. θυμός] δρυγή 197. ἔ] αὐτόν
 198. δν δ' αὖ] δυτικα δὲ πάλιν
 ἐφεύροι] καταλάβοι
 199. ἐλάσασκεν] ἔπληγτεν
 δμοκλήσασκε τε] καὶ ἡπελει μεθ' ὕβρεως 15
 200. δαιμόνι'] φαυλότατε
 201. ἀπτόλεμος] ἀπειρος πολέμου ἄναλκις] ἀσθειής
 202. ἐναρθμοις] καταρθμούμενος ἐνὶ βουλῇ] ἐν ἐκκλησίᾳ
 204. οὐκ ἀγαθὸν] οὐ συμφέρον πολυκοιρανή] πολυαρχία
 207. δίεπε] διέτασσε, διώκει 20
 209. ἥχῃ] μετὰ ἥχου καὶ κραυγῆς
 210. βρέμεται] ἥχει, κτυπεῖ σμαραγεῖ] ἥχει
 212. ἀμετροεπής ἐκολώ] φλύαρος ἐθορύβει
 214. οὐ κατὰ κόσμον, ἐριζέμεναι] καὶ οὐ κατὰ λόγον καὶ τάξιν τοῖς
 βασιλεῦσι φίλοινεικῶν 25
 215. εἴσαιτο] ἐφαίνετο 216. αἴσχιστος] αἰσχρότατος
 217. φολκὸς] στραβός ἔτερον] τὸν ἔνα
 218. συνοχωκότε] συμπεπτωκότε
 219. φοξὸς] ὁξυκέφαλος ψεδιή] μαδαρὰ, ἀραιά (ἀρέα Α)
 ἐπενήνοθε λάχνη] ἐβεβλαστήκει τρίχωσις 30
 230. υἱος] ἀντὶ τοῦ υἱοῦ
 246. ἀκριτόμυθε] σαρκαστικόν
 269. ἰδών] δξύνεται μετοχὴ γάρ ἐστι
 270. ἀχνύμενοι περ] διὰ τὸ θέλειν ὑποστρέψαι
 293. σὺν] παρά 302. κῆρες ἔβαν] ἐπὶ τοῦ λοιμοῦ 35
 311. στρουθοῖο] ἀπὸ τοῦ στερεΐσθαι τοῦ θέειν
 355. Τρώων] ἀντὶ τοῦ Τρώως
 415. πυρὸς] λείπει ὑπό θύρετρα] In marg. μέλαθρον
 418. γαῖαν] ἀντὶ τοῦ γαῖης
 435. δήθ'] ἐπὶ πολὺν χρόνον
 λεγώμεθα] ἡθροισμένοι ὅμεν 40

438. ἀγειρόντων] ἀντὶ τοῦ ἀγειρέτωσαν
 440. ἐγείρομεν] ἀντὶ τοῦ ἐγείρωμεν
 447. ἔριτιμον] μεγαλότιμον
 604. Αἰπύτιου παρὰ τύμβον] τοῦ Αἴγυνπτίου
 739. Ἡλώνην] ὡς Μεθώνην
 765. σταφύλῃ] δ παροξυστό. (Vocabulo παροξυσμὸς, quod alienum ab hoc loco est, utitur scholiasta, vol. 2 p. 156, 5. πρὸς παροξυσμὸν τοῦ Ἀχιλλέως.) In margine διαβήτηρ
 798. ἦ μὲν δὴ] ἥδη μέν 814. Μυρλῆς] δνομα

5

10

Γ. (3)

22. ἐρχόμενον προπάροιθεν ὁμίλου] τὸ προπάροιθεν ὁμίλου ἦτοι τοῖς ἐπάνω προσδοτέον ἢ τοῖς ἔξης. Verba ἢ τοῖς ἔξης addidi cum Cobeto, et totam annotationem inter scholia recepi p. 138, 3, in quibus saepissime monetur aliquid ἢ τοῖς ἐπάνω ἢ τοῖς ἔξης προσδοτέον εἶναι.

15

35. παρειάς] μεταπλασμός. Duplex fuit scriptura, παρειάς et παρειά, de qua v. scholia et La Roche Textkr. p. 332.

49. ννόν] νῦμφην

55. ἐν κονίῃσι μιγένης] ἀντὶ τοῦ ὅταν συνέλθης εἰς μάχην

79. ἐπετοξάζοντο] τὰ τόξα ἔτεινον

20

80. τιτυσκόμενοι] καταστοχαζόμενοι 83. στεῦται] διαβεβαιοῦται

213. ἐπιτροχάδην] συντόμως 391. δεινωτοῖσ] τετορνευμένοις

Δ. (4)

121. ἐπιπτέσθαι] ἐμπεσεῖν 155. ἔταμνον] ἐγὼ δηλονότι

25

190. ἐπιμάσσεται] ψηλαφήσει, ἐφάψεται

212. ἵσθεος φῶς] ὁ Μαχάων

242. ἴόμωροι] περὶ (ἢ Α) βέλη μεμωρημένοι, ἐπιπόνως ἀναστρεφόμενοι

οὐ νν σέβεσθε] οὐκ ἐντρέπεσθε 274. νέφος] μεταφορά

30

282. πεφρικῦναι] πεπυκνωμέναι

289. θυμός] πέσοι. Referendum ad γένοιτο

30

308. οἱ πρότεροι] οἱ πάλαι 334. πύργος] τξ ἄνδρες

338. ὁ οὐεὶ Πετεώ] τὸν Μενεσθέα

345. ἥδε κύπελλα] λείπει τὸ ἐστί

359. περιώσιον] περιπτὸν, ὑπερέχον, περισσώς

35

384. ἐπὶ Τυδῆ] τὸ ἐπὶ περιπτόν (subscriptum versui qui paginae ultimus est)

403. νῖὸς Καπανῆος] δ Σθένελος

433. πολυπάμονος] πολυκτήμονος

435. μεμακύναι] μηκώμεναι (in margine interiore)

483. εἴαμενή] ποώδει τόπῳ 511. ἀνασχέσθαι] ὑπομένω

Ε. (5)

23. ἔρυτο] ψιλοῦται
 24. ἀκαχήμενος] Αἰολικόν
 29. πᾶσιν] ἀντὶ τοῦ πάντων
 60. Ἀρμονίδεω] σύνομα
 133. ἡ μὲν ἄρ' ὁις εἰποῦσ'] ὁις ἄρα φευνήσαπ' (varia lectio)
 162. πόρτιος] νέας ἡ τελεῖας 187. κυκήμενον] ἐπιτυχόν
 ✓ 199. ἐμβεβαῶτα] ἐμβεβηκότα, οὗτως Ἀρίσταρχος
 203. εἰλομένων] συστρεφομένων; πολεμούντων 10
 205. πίσυνος] πεπιστευκώς, τεθαρρηκώς
 208. ἔσσενα] ὥνηναι ἐποίησα 209. ἀγκύλα] ἐπικαμπῆ
 211. Τρώεστι] ἀντὶ τοῦ τῶν Τρώων
 212. κε] σύνδεσμος
 ✓ 214. ἀλλότριος φώς] πολέμιος ἀνήρ 15
 218. μὴ δ' οὗτως] μὴ οὕτως λέγε
 219. πρὶν γ' ἐπὶ νῷ τῷδ' ἀνδρὶ] πρὶν ἡμᾶς κατὰ τοῦδε τοῦ ἀνδρός
 223. κραιπνὰ] ταχέως
 224. τῷ καὶ νῷ] διὸ καὶ ἡμᾶς εἰς τὴν πόλιν σώσουσι
 226. σιγαλόεντα] λαμπρὰ, ποικίλα 20
 227. μάχωμαι] τῆς φροντίδος τῆς περὶ αὐτούς
 233. δείσαυτε] φοβηθέντε ματήσετον] μάτην τι πράξωσι
 240. ἐμμεμαῶτ'] προθυμούμενοι ἔχον] ἡλαυνον
 245. ἀπέλεθρον] ἀμέτρητον
 247. ἀμύμονος] μεγαλήτορος 25
 249. ἐφ' ἵππων] ἐπὶ τὸν ἵππους
 252. μή τι φόβουν' ἀγόρευ'] μηδαμῶς περὶ φυγῆς λέγε
 253. γενναῖον] ἐκ γένους παρεπόμενον
 ἀλυσκάζοντι] φεύγοντι 254. ἔμπεδον] ἐδραῖον, βέβαιον
 257. πάλι] εἰς τούπισω αὐτις] πάλιν
 258. εἴ γ' οὖν ἔτερος] ἀντὶ τοῦ εἰ μὴ ἄρα ὁ εἰς 30
 264. μεῖ'] ἀντὶ τοῦ πρός
 267. ὑπ' ἡῶ τ' ἡέλιόν τε] ὑπὸ τὸ φῶς τοῦ κόσμου τούτου
 270. γενέθλη] γέννα 271. ἀτίταλλ'] ἀνέτρεφεν
 272. μήστωρε] τοὺς φυγὴν ἐμποιῶντας τοῖς πολεμίοις
 278. ἦ] ἀντὶ τοῦ εἴ 280. δολιχόσκιον] τὸ μακροπόρευτον
 281. διαπρὸ] δι' ὅλου
 282. πταμένη] διελθοῦσα πελάσθη] προσήγγεσεν
 284. βέβληαι κενεῶνα] τέτρωσαι παντελῶς κατὰ τὴν λαγόνα

289. αἴματος ἀσαι "Αρηα] τοῦ αἴματος κορέσαι τὸ καρτερικὸν καὶ πολεμιστήριον δόρυ
292. πρυμνὴν] κατωτάτην
295. αἰόλα] ποικίλα παμφανώσαντα] πάνυ λάμποντα
παρέτρεσσαν] διὰ δέος ἔφυγον 5
298. ἐρυσαλάτο] ἐλκύσειαν 302. σμερδαλέα] φοβερά
ἴαχων] κράζων
307. πρὸς δὲ ἄμφω ρῆγε τένοντε] πρὸς δὲ καὶ ἀμφότερα ἀπέρρηξε
τὰ κατατεινόμενα νεῦρα
308. ρύνδον] τὸ δέρμα 309. γυνὴς ἐριπῶν] ἐπὶ γόνῳ πεσάνῃ 10
313. ἦ μιν] ἥτις αὐτὸν βουκολέοντι] βοῦς νέμοντι
314. ἔχεντα] περιεβάλετο
315. φαεινοῦ πτύγμ' ἐκάλυψεν] ἀντὶ τοῦ διπλῷ τῷ πέπλῳ ἔαυτὸν
ἐσκέπασεν
318. ὑπεέφερεν] ἡρέμα ἔξεφερεν 321. ἡρύκακε] κατέσχεν 15
322. νόσφιν ἀπὸ φλοίσθου] χωρὶς (ἢ Α), ἔξω τῆς μάχης
326. ἄρτια] ὑγιῆ, ἡρμοσμένα
328. σιγαλόεντα] τὰ λαμπρά
329. Τυδείδην μέθεπε] κατόπιν Διομήδους ἐδίωκεν, ἐπορεύετο
330. Κύπρου ἐπώχετο] ἐπ' Ἀφροδίτην ὄρμα (νόρμα Α) 20
334. δπάζων] νῦν κατόπιν διώκων
335. ἐπορεξάμενος] ἐπεκτένεις
748. ἐπεμαλέτ'] ἐφήπτετο 752. ἵπποις] ἀντὶ τοῦ τῶν ἵππων
787. κακ' ἐλέγχεα] ἐλέγχεα ὡς τείχεα· οὐ γὰρ νῦν ἐπιθετικόν
836. ἐμμαπέως] προθύμως 882. μαργαλίνειν] μανιωδῶς δια- 25
κεῖσθαι
- Z. (6)
26. ἦ δ'] ἦ Βαρβαρέη 51. ἐπειθεν] ὅρινεν
128. εἰ δὲ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθας] συναπτέον
ὅλον τὸν στίχον 30
159. ἐδάμασσεν] τὸ τοῦ Προίτου
180. θεῖον γένος] τεράστιον 181. χίμαιρα] αἰξ
237. ὡς] ἀντὶ τοῦ ὅτε πύργον] καὶ φηγόν
337. παρειπούσ'] παραινέσσασα 348. ἀπόερσε] ἀπέπνιξε
353. ἐπαυρήσεσθαι] τῆς ἰδίας ἀνοίας δῆλον ὅτι 35
400. ηγήπιον αὐτῶς] οὗτως ὡς οἱ παῖδες
417. ἔξενάριξε] ἐσκύλευσε 419. σῆμ' ἔχεεν] καὶ τάφον ἔχωσεν
446. ἀρνύμενος] ἀντὶ τοῦ περικτώμενος
466. δρέξατο] ἀντὶ τοῦ ἐλάβετο 477. ἀρι] ἐνι
493. ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τοὶ] ἀντὶ τοῦ πλέω πάντων τῶν ἐν Ἰλίῳ 40

499. γόον] ἀντὶ τοῦ ἔγονων, συνεστάλη

510. ἀγλαΐηφι πεποιθώς] ἀντὶ τοῦ ἀγλαΐηφι πεποιθότα

522. ἐπεὶ ἀλκιμός ἐσσι] ἀλλ' ἐπεὶ ἀλκιμός ἐσσι, ἐκῶν μεθιεῖς

H. (7)

90. ὅν ποτ' ἀριστεύοντα] γρ. καὶ ὅντιν' ἀριστον

5

171. διαμπερές] τοῦ κλήρου διὰ πάντων ἐρχομένου, ἀντὶ τοῦ πάντες

336. χεύομεν] ποιήσομεν 337. ἄκριτον] μέγαν

410. πυρός] ἀντὶ τοῦ πυρί μειλισσέμεν] τιμᾶν, κηδεύειν

431. ἐπενήνεον] ἐπεσώρευον

10

433. ἀμφιλύκη νύξ] δι βαθὺς ὅρθρος

434. κριτός] ἀριστος ἐπιλεγόμενος

437. εὐλαρ] φυλακὴ, δχύρωμα 444. θηεύντο] ἐθαύμαζον

Θ. (8)

22. μῆστωρ²] ἐργάτης τῶν κατὰ τὴν μάχην ἔργων ἔμπειρος

15

25. ρίον] τὸ ἀκρωτήριον τοῦ ὅρους

26. μετήρα] μετέωρα ἐφ' ὕψους

πάντα γένοιτο] τὰ δέ κ' αὐτὲς ἡ γῆ καὶ ἡ θάλασσα φησίν

27. περὶ τ' εἴμι] διαφέρω τῇ δυνάμει

32. εὖ νυ καὶ ἡμεῖς] σαφῶς δὴ καὶ ἡμεῖς

20

34. οἴτον] μόρον, θάνατον 39. θυμῷ] ὀργῇ

40. πρόφρονι] τὸ ἐκ φρονήσεως καὶ διαθέσεως

ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἰναι] εἰρωνεύεται αὐτήν

41. τιτύσκετο] ὑπεζύγνυεν τῷ ἀρματι, ἥτοι μαζε

42. ὠκυπέτα] ταχεῖς 42. ἐθείρησι] θριξίν

25

50. κατὰ δ'] περὶ δ'

53. δεῖπνον ἔλοντο] ἥριστησαν

57. πρό—πρό] ὑπέρ—ὑπέρ

87. παρηρίας] ὡς παρηγορίας

103. διάζει] διώκει, καταλαμβάνει

30

108. μῆστωρε] ὡς ἐπὶ τῶν Ἱππων

114. Εὐρυμέδων] δνομα 164. ἔρρε κακὴ γλήνη] φθείρους ὡς

κόρη ἄνανδρος

166. δαίμονα] μόρον 190. ἡ ἐμοί] ἥπερ ἐμοί

428. ἐώ] ἐπιτρέπω 439. δίωκε] ἥλαυνε

35

441. λῆτα] ἀντὶ τοῦ λιτόν

558. ὑπερράγη] ἥπλωθη

563. εἴλατο πεντήκοντα] ὑπῆρχον (legebat σέλα)

I. (9)

1. ὡς οἱ μὲν Τρῷες] οὗτω μὲν οἱ Τρῷες ἐφύλασσον
 2. θεσπεσίη] θεία, πολλή ἔχε] ἐκράτει
 φύζα] φυγή κρυστόντος] φρικτοῦ καὶ φοβεροῦ
 3. ἀτλήτῳ] ἀνυπομονητῷ βεβολήσατο] συνείχοντο 5
 7. κορθύεται] κορυφοῦται καὶ αὔξεται
 φύκος ἔχεναν] βρύον ἔξέβρασεν
 8. ἐδαίξετο] ἐσκορπίζετο
 10. φοίτα] περίηει (πίτει Α)
 11. κλήδην] καλοῦντας, κηρύσσουντας 10
 ἔκαστον] τῶν ἀρίστων δηλονότι
 13. τετιηότες] ἐκπεπληγμένοι, λελυπημένοι
 15. δυνοφερόν] μέλαν
 30. δήν] πολλῷ χρόνῳ τετιηότες] λυπούμενοι
 32. ἀφραδέοντι] ἀσυνετοῦντι 33. ἦ θέμις ἐστίν] ὡς νόμος ἐστίν 15
 35. φᾶς ἔμεν] εἰπὼν εἶναι
 48. τέκμωρ] τέλος
 58. διπλότατος] νεώτερος γενεῆφιν] λείπει ἢ ἐκ
 πεπινυμένα βάζεις] φρόνιμα λέγεις
 63. ἀθέμιστος] ἄδικος, ἄνομος ἀνέστιος] ἄοικος 20
 67. παρὰ] ἀντὶ τοῦ περὶ
 75. βουλὴν βουλεύσῃ] παρωνομασία 76. πυκινῆς] συνετῆς
 78. διαφρασεῖ] διαφθερεῖ 80. ἐσπεύσοντο] ἐξήγεσαν
 91. οἱ δ' ἐπ' ὁνείᾳθ'] οἱ δὲ ἐπὶ τὰ ἔτοιμα βρώματα ἔξέτεινον τὰς
 χεῖρας καὶ ἥσθιον 25
 93. ὑφαίνειν] κατασκευάζειν
 106. ἔξετι τοῦ δτε] ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου ἕως τοῦ νῦν
 109. ἀπεμυθέομην] ἀπηγόρευον
 119. λενγαλήστι] δίνας δλεθρίας
 123. αἴθωνας] τοὺς πρὸς πῦρ ἐπιτηδείους 30
 124. πηγοὺς] εὐπαγεῖς, εὐτραφεῖς ἀθλοφόρους] γενναλους
 125. ἀλῆϊος] πένης, ἄπορος
 126. ἐριτίμοιο] μεγαλοτίμου
 127. ἡνείκαντο] περιεποιήσαντο
 137. ἀλις] δαψιλῶς, ἵκανῶς 35
 νηησάσθω] πληρωτάτω, σωρευσάσθω
 138. δατεώμεθα] μεριζώμεθα ληΐδ'] τὰ λάφυρα
 141. οὐθαρ] γόνιμον, λιπαρόν
 143. θαλήη ἐν πολλῇ] ἐν πολλῇ εὐωχίᾳ
 153. νέαται] γρ. καὶ ναέται 40

155. δωτίνησι] δωρεαῖς
 158. δμηθήτω] δαμασθήτω, ὑπειξάτω
 167. ἐπιώφομαι] ἐπιλέξομαι
 172. Διὶ] ἀντὶ τοῦ Διὰ ἀρησόμεθ] εὐξόμεθα
 173. ἔαδότα] ἀρέσκοντα 5
 188. ἔξ [ἐνάρων] ἐκ τῶν σκύλων
 189. κλέα] δόξας 190. ἥστο] ἐκαθέζοντο
 197. ἡ φίλοι] φίλοι δή 198. σκυζομένω] δργιζομένω
 199. προτέρω] εἰς τούμπροσθεν, προσωτέρω
 203. ζωρότερον] ἀκρατότερον, τινὲς θερμότερον, παρὰ τὴν ζέσιν
 206. κρεῶν] ἀγγεῖον 208. σιάλοι] λιπαροῦ 10
 209. τῷ] ἐν δσφ ἔχεν] ἐκράτει
 214. κρατευτάων] τῶν βάσεων
 220. θυηλάς] τὰς ἀπαρχάς 221. δνείαθ'] βρώματα
 228. ἐπηράτον] ἐπιθυμητῆς 230. ἐν δοῆ] ἐν δισταγμῷ 15
 231. δύσεαι ἀλκήν] ἀναλάβησ (ἀναλάβεις Α) τὴν δύναμίν σου
 232. αὐλιν ἔθεντο] τὸν αὐλισμὸν ἐποίησαν, ἐστρατοπεδεύσαντο
 245. αἴσιμον] πεπρωμένον
 247. εἰ μέμονας] εἰ σπουδάζεις, εἰ προθυμεῖς
 268. ἐριτίμοι] πολυτίμουν 20
 310. κρανέω] τελειώσω
 321. περίκειται] περισσόν τι ἔστιν
 324. μάστακ'] τροφῆν
 355. ἔμμυνε] ἄπαξ ἔμεινε 358. νηήσας] σωρεύσας
 375. ἡλιτεύ] ἡμαρτεν 376. ἐξαπάφοιτ'] ἀπατήσει 25
 381. Ὁρχομενόν] πόλις τῆς Βοιωτίας
 ποτιώσσεται] ἀνάκειται
 422. ἀπόφασθε] ἀποφήνατε
 441. ἀγορέων] δημηγοριῶν τελέθουσιν] ὑπάρχουσι, γίνονται
 445. ὑποσταή] ὑπόσχοιτο 446. ἀπόξυσας] ἀφελών 30
 452. ἔχθρειε] μισήσειε 454. στυγεράς] φοβεράς
 453. δῖσθεις] ὑπονοήσας
 455. ἐφέσσεσθαι] ἐπικαθεσθῆναι 462. ἔνθ'] ἐξ ἐκείνου
 465. ἔται] ἔταιροι, πολῖται, κατὰ ἀποκοπήν
 466. ἵφια] ἴσχυρὰ, εὐτραφῆ ἔλικας] μελαίνιας 35
 468. εὐόμενοι] φλογιζόμενοι
 469. κεράμων] πίθων μέθν] οἶνος
 470. εἰνάνυχες] ἐπὶ ἐννέα νύκτας
 472. εὐερκέος] ἀσφαλῆ περιβολὴν ἔχοντης
 475. πυκινῶς] ἐπιμελῶς, ἀσφαλῶς
 484. ἐσχατήν] τὰ ἐσχατα μέρη 40

487. πάσασθαι] γεύσασθαι, φαγεών
 489. ὅφου] προσφαγίου 490. κατέδευσας] κατέβρεξας
 491. ἐν νηπιέῃ ἀλεγεωῇ] ἐν τῇ χαλεπῇ παιδοτροφίᾳ
 493. διότι μοι ἡ ἐπειδή ἔξετέλειον] ἔξετέλεσσαν
 504. μετόπισθ' "Ατης] μετὰ τὸ βλαβῆνα τινα 5
 505. σθεναρή] ἰσχυρά 506. φθάνει] ἐκτατέον διὰ τὸ μέτρον
 515. δυνομάζοι] λείπει φέρειν
 526. δωρητοί] δώροις πειθόμενοι
 παραρρητοί τ'] καὶ λόγοις ὅμοίως πειθόμενοι
 534. οἱ] αὐτῇ 535. ῥέξ'] ἐπετέλεστ'
 540. ἔθων] ἔξι θεούς κατατρέχων καὶ βλάπτων
 554. οἰδάνει] εἰς ὑψος αἴρεσθαι ποιεῖ
 555. 'Αλθαΐ] μήτηρ Μελεάγρου
 557. Εὐηγινῆς] "Αρεώς παῖς 558. "Ιδεω] τοῦ "Ιδον
 562. ἐπώνυμου] ἀντὶ τοῦ φερώνυμου 563. οἵτον] συμφοράν 15
 565. πέσσων] πεπαίνων, παρηγορῶν, συνέχων
 569. ἐπαυήν] φοβεράν 570. πρόχνη] ἐκ γόνατος
 571. ἡερόφοιτος] ἀδόρατος
 572. ἐξ Ἐρέβεσφιν] ἐκ τοῦ σκότους
 ἀμελιχον] ἀπηνές, σκληρόν 20
 580. ψιλὴν ἄροσιν] τὴν ἀδενδρον χώραν
 586. κεδυότατοι] προσφιλέστατοι
 588. πύκα] συχνώς, ἐπιμελῶς
 589. ἐνέπρηθον] ἔκαιον 593. ἀλώη] πορθηθείη
 593. ἀμαθύνει] κατὰ μικρὸν δαπανᾷ 25
 601. φίλος] Ἀττικῶς φίλε (φίλος Α) 609. ἀυτμή] ζωή
 615. κήδειν] λανπεύν, βλάπτεω
 616. μείρεο] μερίζουν
 621. πυκνὸν λέχος] πυκνὸν ἴματιον
 622. μεδόατο] φροντίσαιεν 626. κραυέεσθαι] τελειωθήσεσθαι 30
 631. ἦ μν] ἥτινι αὐτόν
 632. νηλής] ἀνηλέης 638. ἔνθεο] ποίησον
 640. ἀδεσσαι] αἰδέσθητι 650. μεδήσομαι] ὑπὸ τὴν αὐτὴν στέγην
 645. ἐείσαο] ἔδοξας 646. οἰδάνεται] πληροῦται ὑπὸ δργῆς
 647. ἀσύφηλον] ἀδούλευτον, ἀτιμον 35
 649. ἀπόφασθε] ἀπαγγείλατε 650. μεδήσομαι] πρόνοιαν ποιήσομαι
 653. συνῆσαι] κατακαῦσαι 668. Σκύρον] πόλις Φρυγίας
 αἰπεῖαν] ὑψηλήν 'Ενηνήσ] υἱὸς Διονύσου
 671. ἀνασταδόν] ἀναστάντες
 673. πολύάν'] πολλοῦ ἐπάνουν ἀξιε 40
 675. ἀπέειπε] ἀπηγόρευσε 682. ἡπελησεν] διωρίσατο, εἶπεν

685. δήετε] εύρήσετε τέκμωρ] τέλος
 687. ὑπερέσχε] ὑπερασπίζει 689. πεπινυμένω] φρόνιμοι
 695. δῆν] ἐπὶ πολύ τετιηότες] λυπούμενοι
 700. νῦν αὖ —] αὐθάδη νῦν ἐποίησας αὐτὸν πλέον καὶ ἐφυσίωσας
 705. τεταρπόμενοι] κορεσθέντες 5
 714. ὅπνου δῶρον] περιφραστικῶς, τὸν ὅπνον, τὴν ἀνάπαυσιν

Κ. (10)

1. Παναχαιῶν] πάντων τῶν Ἐλλήνων
 2. μαλακῷ] ἡδεῖ δεδμημένοι] κατεχόμενοι 10
 4. ὅρμανοντα] βουλευόμενον
 7. ἐπάλυνεν] ἐλεύκανεν
 8. ποθι] δή πευκεδανοῖ] πικροῦ, δλεθρίου
 9. πυκνῷ] πυκνῶς, συνεχῶς
 10. νειόθεν] ἐκ βάθους, κάτωθεν
 13. ὅμαδον] λείπει τὸ ἀκούων 15. προθελύμνους] προρρίζους 15
 16. ὄψοθ' ἔστι Διῖ] λείπει τὸ ἀποδυρόμενος
 19. μῆτιν] συμβουλήν
 23. δαφοινόν] φοβερὸν, καταπληκτικὸν, ἢ τὸ ἐκ δαφοινοῦ καὶ κατα-
 πληπτικοῦ λέοντος
 27. τοὶ δὴ ἔθεν εἴνεκα] οἵτινες ἔνεκα αὐτοῦ ἥλθον 20
 πουλὺν ἐφ' ὑγρήν] ἐπὶ πολλὴν θάλασσαν
 30. ἐπὶ στεφάνην —] πρὸς τὸν αὐχέν' ὑπὸ στεφάνην
 31. παχεῖῃ] ἰσχυρῷ 35. ἀσπάσιος] ἥδυς
 41. ἔσται] εἴη 43. χρεῷ βουλῆς] χρεία συμβουλῆς
 44. κερδαλέης] ἐπωφελοῦς 48. μέρμερ'] μερκίνης ἄξια 25
 51. φημί] ὅπνονῳ 52. μῆστα] εἰργάσατο
 55. αἴ κε πίθηται] ἐὰν δύνηται· γέρων γὰρ ἦν
 56. τέλος] τὸ τάγμα 65. ἀβροτάξομεν] ἀποτύχωμεν
 67. ἢ κεν ἵησθα] ἔνθα ἀν πορευθῆσι καὶ ἐγρηγορέναι κέλευε
 69. μηδὲ μεγαλίζεο θυμῷ] μηδὲ ἐπαίρουν τῇ διανοίᾳ δι' ὑπερηφανίαν 30
 71. ἐπὶ γεινομένοισι τοῖς] τοῖς ἀεὶ ἀναφυομένοις πράγμασιν ἔπειμψεν
 79. ἐπέτραπε γήραϊ λυγρῷ] τουτέστιν οὐδὲ ὑπὸ τοῦ γήρως ἐνικάτο,
 οὐκ ἔδιδον (ἐνεδίδον Cobetus)
 83. δρφναίνη] σκοτεινὴν 84. οὐρήων] φυλάκων
 89. εἰσόκ' ἀντμῇ] ἔως οὐ ἡ ἀναπονού 35
 93. πέρι δεῖδια] Correctum περὶ δεῖδια, superscripto διχῶς (δ^χ A)
 94. ἀλαλύκτημαι] ἐν ἄλῃ καὶ πλάνῃ εἰμι, ἀδημονῶ, ἐκπέπληγμαι
 96. δραίνεις] ἐπινοεῖς, δρᾶσαι δύνασαι
 98. καμάτῳ ἀδηκτες] ὑπὸ κόπου ἀηδῶς διακείμενοι, δκνήσαντες
 99. ἐπὶ πάγχῳ] παντελῶς

100. δυσμενέες—εἰλαται] οἱ δὲ πολέμιοι ἐγγὺς κάθηνται
 101. μενομήσωσι] προθυμήσωσι 104. οὐθην] οὐδαμῶς δή
 106. κῆδεσι μοχθήσειν] ταῖς φροντίσι κακοπαθήσειν
 108. ποτὶ δ' αὖ καὶ ἐγείρομεν ἄλλους] πρὸς τούτοις δὲ καὶ τοὺς ἄλ-
 λους ἐγείρωμεν 5
113. ἔκαστάτῳ] πορρωτάτῳ
 114. αἰδοῖον] αἰδοῖς ἀξιον
 115. οὐδὲ' ἐπικεύσω] οὐδὲ ἀποκρύψω
 117. πονέεσθαι] Verba διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν in marg. adscripta
 non glossema sunt, sed referuntur ad scholion versui 116 adscrip- 10
 tum ὅτι τὸ πονέεσθαι ἐπὶ τοῦ ἐνεργεῶ
 118. οὐκέτ' ἀνεκτός] ἀνυπομόνητος
 127. ἵνα] ἐκεῖ ἐπέφραδον] εἰπον
 133. περούνησατο] περόνη ἀνελάβετο φοινικόεσσαν] πυρράν
 134. ἐκταδίην] ἐκτεταμένην οὐλῇ] ἀπαλή 15
 145. βεβίηκεν] βιάζεται 152. ὑπὸ κρασὶν] ὑπὸ ταῖς κεφαλαῖς
 153. ἐλήλατο] ἵστατο εἰς τὴν γῆν
 156. ὑπὸ κράτεσφι] ὑπὸ τῇ κεφαλῇ
 160. οὐκ ἀτείσ] οὐκ αἰσθάνῃ
 161. δλίγος—χώρος] μικρὸν διάστημα ἐρύκει] κωλύει 20
 167. ἀμήχανος] πρὸς δὸν οὐκ ἔστι μηχανή
 174. βιῶναι] σωθῆναι, ζῆσαι
 177. ἔέσπατο] περιεβάλετο 182. ἐγρηγορτὶ] ἐγρηγορότες
 (ἐγρηγορῶτες Α)
 197. ἥϊσαν] ἐπορεύοντο συμμητιάσθαι] βουλεύεσθαι 25
 202. πίφαυσκον] ἔλεγον 205. τολμήνετι] καρτερικῷ
 212. ἀστηθήσ] ἀβλαβής, ὑγίεις κλέος] ὄνομα
 216. ὑπόρρηνον] ὑπαρνον, ἔγκυον κτέρας] κτῆμα
 217. ελαπίνησι] ἔօρταις 223. θαλπωρή] ἡδονὴ, θάλψις
 226. βράσσων] βραδύτερος, ἡ ταρασσόμενος 30
 235. ἔταρόν γ' αἰρήσεαι] ἔταρον καὶ συνεργὸν ἐπιλέξαι δὸν ἀν θέλησ
 238. δπάσσεαι] ἀκόλουθον περιλαβεῖν
 239. ἐς γενεὴν ὁρών] εἰς τὴν εὐγένειαν ἀφορῶν
 246. καὶ ἐκ πυρὸς] καὶ ἐκ τοῦ φανεροῦ
 249. αἴνεε] ἐπαίνει νείκει] ψέγε 35
 251. ἀνεται] ἀνέται, τελειοῦται
 254. δεινοῦσιν] φοβεροῖς
 256. ἀμφηκες] τὸ ἔξ ἐκατέρου μέρους ἡκουημένον
 258. ταυρεῆν] δερματίνην
 ἀφαλόν τε καὶ ἄλλοφον] οὔτε λόφον οὔτε προμετώπιον ἔχουσαν.
 καταΐτυξ] εἶδος περικεφαλαίας 40

262. ρινοῦ ποιητήν] ἐκ δέρματος γεγονούναι
 264. θαμέεις] πυκνοί 265. πῦλος] τὸ πεπιλημένον ἔριον
 266. Ἐλεώνος] πόλις 267. Αὐτόλυκος] ὁ Ἐρμοῦ υἱός
 πυκνοῦν] ἵσχυρον ἀντιτορήσας] διορύξας, διατρήσας
 268. Κυθηρῶ] πόλις 271. πύκασεν] ἐσκέπασεν 5
 273. κατ'] παρ' 274. ἐρωδιὸν] εἶδος δρυόν
 280. κινύμενος] κινούμενος, ἐπὶ πρᾶξιν ὄρμῳ
 281. πάλιν] εἰς τούπισω 285. σπεῖδο μοι] συνακολούθησον
 287. Ἀσωπῷ] πόλις Βοιωτίας
 288. Καδμείουσιν] τοῖς Θηβαίοις 10
 290. πρόφραστα] πρόφρων, προβόμως
 292. ἦνιν] ἐνιαυσίαν 304. ἄρκιος] αὐτάρκης
 307. οἱ τ' αὐτῷ] καὶ αὐτὸς ἔαυτῷ
 311. φύξιν βουλεύοντι] προσφυγὴν σκέπτονται
 312. ἀδηκότες] κάμνοντες 15
 324. ἀπὸ δόξης] ἀπὸ δοκήσεως καὶ εἰκασμοῦ
 326. μέλλοντοι] ἀντὶ τοῦ ἔοικασι 331. διαμπερές] μέχρι τέλους
 332. δρόθυνεν] προέτρεψε 334. πολιοῦ λύκοιο] λευκοῦ λύκου
 346. παραφθαῆσι] παραδράμοι
 347. προτιείλεν] σύγκλειε 348. ἀλύξῃ] ἐκφύγῃ 20
 350. κλινθήτην] ἐκρύβησαν ἀφραδίησιν] ἀνοίαις
 351. οὐρα] δρια, δρυμήματα
 357. δουρηνεκές] δόρατος βολὴν ἡ μῆκος
 358. ἐνώμα] ἐκίνει (ἐκέίνοι Α) πρὸς φυγήν
 361. κεμάδ'] ἔλαφον 362. μεμηκώς] φθεγγόμενος 25
 364. ἐμμενές] ἐπιμόνως
 375. βαμβαίνων] τρέμων ἄραβος] ἥχος τῶν ὀδόντων
 376. ὑπαλ δείοντ] ὑπὸ φόβου
 378. ζωγρεῦτ'] ζῶντα φυλάσσετε
 383. καταθύμιος] κατὰ νοῦν
 388. διασκοπάσθαι] κατασκοπῆσαι 30
 391. παρὲκ νόον ἥγαγεν] παρηπάτησε τὸν νοῦν
 394. θοὴν διὰ νύκτα] τὴν ταχέως ἐπιλαμβάνονταν τὴν γῆν
 399. ἀδηκότες] ἀπὸ τοῦ ἀδην καὶ ἡδέως
 401. ἐπεμαίετο] ἐπεζήτει, ἐπεθύμει 35
 402. ἀλεγεινοὶ] ἀλγεινοὶ, δυστυχεῖς πρὸς τὸ κτήσασθαι ἀδύνατοι
 403. δχέεσθαι] ἐποχῆθηναι, ἐπιβῆναι
 409. ἀστα τε] τίνα δή
 415. παρὰ σήματι "Ιλον] παρὰ τῷ τάφῳ τοῦ "Ιλον
 416. φυλακὰς δ' δι εἴρεαν, ἥρως] περὶ τῶν φυλάκων ὃν ἐρωτᾷς, ὃ 40
 γεννναιότατε

417. κεκριμένη] ἐπιλεγμένη 418. ἐσχάραι] πυραί
 421. ἐπιτραπέονσι] ἐπιτρέπονσιν
 422. εἴλαται] εἰσόν
 425. δίειπε] ἀκριβῶς διασάφησον δαείω] μάθω
 428. Παιόνες] ἔθνος Θρακικόν 5
 ἄγκυλότοξοι] ἐπικαμπῆ τόξα ἔχοντες
 429. Λέλεγες] ἔθνος Καρικόν Καύκωνες] ἔθνος Παφλαγονίας
 430. Θύμβρης] τόπος τῆς Τροίας
 431. Μήσονες] Λυδοί 432. διεξερέεσθε] ἐρωτᾶτε
 433. μέματον] προθυμεῖσθε 434. νεήλυνδες] νεωστὶ ἐληλυ- 10
 θότες
 437. λευκότεροι χιόνος] ὁ τρόπος ὑπερβολή
 439. πελώρια] μὲν οὐ μεγάλα, ἀλλὰ κατὰ τὸ κάλος τεράστια
 442. πελάσσετοι] ἀπεινέγκατε 443. νηλέϊ] σφοδρῷ
 444. ἔλθητον] ἀντὶ τοῦ (ό Α) ἀπήλθητον 449. μεθῶμεν] ἔάσωμεν 15
 450. εἰσθα] ἐλεύσῃ, παραγενήσῃ 452. δαμεῖς] τυπεῖς
 456. κέρσε] ἀπέκοψε τένοντε] μὲν τὸν αὐχένας
 457. φθεγγομένου] τὸ στόμα εἰς τὸ φθέγγασθαι κινοῦντος προύλα-
 βεν ἡ πληγὴ τὴν φωνήν
 458. κτιδέην] περικεφαλαίας εἶδος 20
 459. καὶ λυκένη] καὶ λύκου δοράν
 δόρυ μακρόν] δὸνωτέρω ἄκοντα εἰπεν
 460. λητίδι] πολεμικῆ
 463. ἐπιβωσόμεθ'] εἰς βοήθειαν ἐπικαλεσώμεθα
 464. πέμψον] ἡμᾶς δηλονότι 25
 466. μυρίκην] θαμνῶδες φυτόν δέελον] εὑδηλον, εὔγνωστον
 467. συμμάρψας] συλλαβών, κλάσας ἔριθηλέας] ἄγαν θάλλοντες
 475. ἐξ ἐπιδιφριάδος] ἐκ τοῦ ἐσχάτου μέρους τοῦ ἀρματείου (ἀρμα-
 τίου Α) δίφρου
 478. πίφανσκε] ἐνεφάνιζεν 30
 480. μέλεον] ματαίως (ματέως Α)
 481. ἔναιρε] φόνευε
 483. ἐπιστροφάδην] ἐνεργῶς, εὐτόνως
 484. ἀορὶ θεινομένων] τῷ φίφει πληττομένων
 485. ἀσημάντοισιν] ἀφυλάκτοισιν 486. ἐνορούσῃ] ἐμπήδησῃ 35
 493. ἀήθεσσον] ἀσυνήθεις ἡσαν 495. μελιηδέα] προσηνῆ,
 ἥδυν
 499. σὺν δ' ἥειρεν] συνέδησεν 500. φαεινήν] τὴν ἐν φανερῷ
 κειμένην
 503. κύντατον] δεινότατον, κάκιστον νῦν τὸ βέλτιον
 509. νόστου] ὑποστροφῆς 512. ἔνυέηκε] νῦν ἥκουσε 40

513. κόπτε] ἔπληξε 515. οὐδ' ἀλαοσκοπιήν] οὐκ ἔλαθεν αὐτόν
 516. ἐπουσαν] ἐνεργοῦσαν
 521. ἀσπαίρουσας] ψυχορραγοῦντας
 ἐν ἀργαλέησι φονῆσι] τοῖς τόποις ἐν οἷς ἔκειντο οἱ νεκροὶ
 522. δινόμηνεν] ἐξ δινόματος ἐκάλεσεν
 523. κυδοιμός] θόρυβος
 524. θυνόντων ἄμυδις] δμοῦ εἰς τὸν αὐτὸν τόπον δρμώντων
 θηεῦντο δὲ μέρμερα ἔργα] μετὰ θαύματος ἐθεώρουν
 526. σκοπὸν] κατάσκοπον 527. ἔρυξε] κατέσχε
 533. πρῶτος κτύποις ἄει] δ δὲ Νέστωρ πρῶτος τοῦ ψόφου τῶν 10
 ποδῶν ἤσθετο
 535. ἀμφὶ κτύποις—] προσπίπτει τῇ ἀκοῇ δὲ ηχος
 537. ἐλασαίατο] ἀπηλακότες εἴεν 538. αἰνῶς] λίαν πάνυ
 539. δρυμαγδοῦ] νῦν τοῦ πλήθους 546. ἀντιβολήσας] ἀπαν-
 τήσας 15
 558. νεήλυδες] νεωστὶ ἐληλυθότες 562. διοπτῆρα] κατάσκοπον
 559. τὸν δέ σφιν] ἀντὶ τοῦ αὐτόν 573. λόφον] αὐχένα, τράχηλον
 569. μειλιηδέα πυρὸν] ἡδὸς ἀνθηρὸν σῖτον
 570. νητὸν] ἀντὶ τοῦ νεώς 574. λόφον] αὐχένα, τράχηλον
 576. ἀσαμάνθους] πυέλους, παρὰ τὸ τὴν ἀσην, δέ ἐστι τὸν ῥύπον, 20
 μινύθειν καὶ μειοῦν
 577. λίπερ] λιπαρῷ 578. ἐφιξανέτην] παρεκάθιζον
 579. πλείου] γέμοντος

Λ. (11)

3. προτάλλε] ἀπέστελλεν
 πολέμοιο τέρας] περιφραστικῶς τὸ πολέμοιο σῆμα 25
 6. γεγωνέμεν] βοῶν 15. ζώνυνσθαι] καθοπλίζεσθαι
 16. νώροπα] λαμπρόν 21. πεύθετο] ἡκούνετο
 24. οἶμοι] μεταληπτικῶς ἀντὶ τοῦ ῥάβδος
 κυάνοιο] μέλανος, καταπληκτικοῦ 30
 26. δρωρέχατο] ἐξετέταυτο 27. ἔρισσιν] ταῖς ἐν τῷ οὐρανῷ
 31. ἀορτήρεσσιν] τοῖς ἀπαιωροῦσι τὸ ξέφος ἵμασι
 32. θοῦριν] πολεμικὴν, εὐκίνητον καὶ κούφην τῷ φοροῦντι
 36. βλοσυρῶπις] παρασκευαστικὴ φυγῆς τῶν ὁρώντων
 44. ἀπ' αὐτόφιν] ἀπ' αὐτῶν 45. ἐγδούπησαν] ἐπεβρόντησαν 35
 49. πρυλέες] πεζὸι ὀπλῖται
 50. ῥώοντ'] ὕρμαν ηῶθι πρό] πρὸ τῆς ἀνατολῆς, πρὶν ἡμέρας
 51. φθᾶν] προέλαθον τοὺς ἵππεῖς 52. μετεκάθον] μετ' αὐτοὺς
 ἥλθον
 54. μυδαλέας] διαβρόχους 56. θρωσμῷ] τόπος ὑψηλός 40

62. οὐλιος ἀστήρ] δλέθριος δ κύων 65. ἐν πυμάτοισι] ἔσχατος
 66. στεροπή] ἀστραπή 67. ἀμητῆρες] θερισταί
 69. ταρφέα] συνεχῆ, πυκνά 71. δήουν] διέκοπτον
 72. ἵσας δ' ὑσμίνη] ἔξισοντο αὐτοῖς ἡ μάχη
 73. θῦνον] ἐμμανώς ὕρμων. 74. παρετύγχανε] παρῆν 5
 77. κατὰ πτύχας] κατὰ τὰς ἔξοχάς
 83. στεροπήν] λαμπτηδόνα 86. ὠπλίσσατο] ἡτοίμασεν
 87. ἐκορέσσατο] ἀντὶ τοῦ ἔκαμεν 91. κεκλόμενοι] κελεύοντες
 94. κατεπάλμενος] δρμήτας
 95. μετώπιον] τὸ μεταξὺ τῶν ὄπων (ἄτων Α), τὸ μεσόφρυνον 10
 96. στεφάνη] εἶδος περικεφαλαίας σχέθε] ἀντέσχε
 χαλκοβάρεια] τῷ χαλκῷ βαρουμένη, ὅ ἐστιν ἴσχυρά
 98. πεπάλακτο] ἐνεπέφυρτο 104. παρέβασκε] παραιβάτης ἦν
 ὁ ποτ'] ἀντὶ τοῦ οὐστινας
 105. κυημοῖσι] ἐν τοῖς τραχέσε τόποις δδη] ἔδησεν 15
 μόσχοισι] ἀπαλοῖς λύγοισι] φυτῷ τινὶ δ ἡμεῖς κύτινον καλοῦμεν
 106. ἔλυσεν ἀποίνων] λύτρα δεξάμενος ἀπέδωκεν
 109. ἔλασε] ἔπληξε 110. σπερχόμενος] σπεύδων ἀπὸ^δ
 τοῦν] ἀπ' αὐτῶν
 111. γιγυνώσκων] γνωρίζων 114. συνέαξε] συνέτριψε 20
 118. δρυμά] δρυμῶνας 122. μενεχάρμην] ὑπομένοντα τὴν
 μάχην, πολεμικόν
 124. Ἀλεξάνδροιο] λείπει ἡ παρά 128. σιγαλόεντα] λαμπρά
 129. κυκηθήτην] ἐταράχθησαν
 130. γουναζέσθην] τῶν γουνάτων ἥπτοντο, ἵκέτευον 25
 136. προσαυδήτην] προσεφώνουν 137. ἀμελικτον] ἀηδῆ,
 σκληράν
 141. ἐξ ἔμεν] ἐκπέμψαι
 147. δλμοι] κοῖλος λίθος. κορμίαν. ὡς ἄχειρον καὶ ἀκέφαλον
 153. χαλκῷ δηϊώντες] πρὸς τὸ ἴππεῖς δὲ ἴππηας 30
 156. εἰλυφόων] εἰλῶν; ταράσσων
 157. πρόρριζος] μέχρι τῶν ρίζῶν· τῶν γὰρ κάτω γῆς τὸ πῦρ οὐχ
 ἀπτεταί
 πυρὸς δρμῆ] τῷ πυρὶ περιφραστικῶς
 158. κάρηνα] ἀπὸ μέρους ἄνθρωποι 35
 162. κείατο] ἔκειντο
 163. ὑπαγε] ὑπεξέφερε
 164. ἐκ θ' αἴματος] ἐκ τοῦ φόνου κυδοιμοῦ] κραυγῆς
 165. σφεδανόν] ἐπεικτικὸν (ἐπικτικὸν Α), σφοδρὸν, καταπληκτικόν
 167. ἐριεδόν] συκῆ ἀγρία 40
 168. ιέμενοι πόλιος] ἐπιθυμοῦντες ἀνελθεῖν ἐπὶ τῆς πόλεως

169. λύθρω—άπτους] τῷ ἐκ μάχης μολύσματι συνισταμένῳ δί' (ἐξ Cobetus) ἰδρῶτος καὶ κόνεως καὶ αἷματος
 170. φηγόν] τὴν δρῦν ζικοντο] οἱ Τρῷες δηλονότι
 174. τῇ δὲ τ' ἡῆ] μιᾶς δὲ τινι αὐτῶν
 176. λαφύσσει] μετὰ σκυλμοῦ ἐσθίει 177. ἔφεπε] κατόπιν 5
 ἐδίκε
 178. τὸν ὀπίστατον] τὸν ἔσχατον 179. πρηνεῖς] ἐπὶ πρόσ-
 ωπον
 180. περὶ πρὸ γὰρ] ἀντὶ τοῦ περισσῶς (περιστὸς Α)
 183. πιδηέσσης] καθύδρου 189. ἀνώχθω] κελευέτω 10
 191. τυπεῖς] βληθείς 192. εἰς ζππους ἀλεται] εἰς τὸ ἄρμα
 ἀνέλθῃ
 193. ἔυσσέλμους] εὐκάπους
 195. ποδήνεμος] ἵση ἀνέμοις κατὰ τὸ τάχος 201. τείν] σοὶ,
 Δωρικῶς 15
 214. ἐλελίχθησαν] συνεστράφησαν 216. ἀρτύνθη] ἡτοιμάσθη
 223. Κιστῆς] Κιστέως θηγάτηρ
 224. μητροπάτωρ] δῆτις μητρὸς πατέρη
 225. ίκετο μέτρου] ἡνδρώθη 226. θυγατέρα ἥν] τὴν Ἰππο-
 δάμειαν 20
 229. Περκώτη] πόλις 236. οὐδὲ ἔταρε] οὐδὲ διέκοψε
 237. ἀντομένη] ὑπαντήσασα 238. ἐτράπετ'] εἰς τοὺπίσω ἀνετράπη
 242. οἰκτρός] οἴκτου καὶ ἐλέου ἄξιος (ἄξιον Α)
 ἀστοῖσιν] τοῖς ἰδίοις πολίταις 243. ἥς] παρ' ἥς χάρω] 25
 ἀπόλαυσιν
 245. ἀσπετα] ἀπαρακολούθητα, πολλά
 248. ἀριδείκετος] πάνυ ἔνδοξος
 251. εὐράξ] ἐκ πλαγίου 253. διέσχε] διεξῆλθε
 257. δπατρον] δμόπατρον, συγκοπή
 258. καὶ ἀντει] καὶ ἐκάλει 30
 261. τοῦ δ'] τοιούτου δέ 266. ἀνήνοθεν] ἀνεφέρετο
 267. ἐτέρσετο] ἐξηραίνετο 268. δξεῖαι] δριμεῖαι, σφοδραί
 270. προϊενι] προπέμποντι 271. μογοστόκοι] αἱ τοὺς μόγους
 ἐπικουφίζουσαι (ἐπικουφίζων Α)
 Εἰλείθυαι] θεαὶ τῶν γικτουσῶν ἔφοροι 35
 272. δῦνον] ὑπεισῆλθον 274. ἥχθετο] ἐλυπεῖτο, ἐβαρεῖτο
 275. διαπρύσιον] διαπορεύσιμον 276. γεγωνώς] παρακελευόμενος
 280. ίμασεν] ἐμάστιξεν 281. νῆας ἐπὶ γλαφυράς] ἐπὶ τὰς
 κοιλασ
 282. ἄφρεον] ὕδρουν 283. ράίνοντο] ἐκονιοργοῦντο 40
 288. ὕριστος] ἄριστος, ἴσχυρός 293. ἀγροτέρω συῖ] ἀγρίω
 χοίρω

297. ὑπεραέι] ὑπερβάλλοντι τῇ πνοῇ
 298. καθαλλομένῃ] καταπνέουσα (sic ed. Romana: καὶ πνεῦ A)
 ἵσειδέα] μέλανα διὰ τὸ βάθος
 306. ἀργεστᾶο νότοιο] τοῦ λευκονότου
 307. τρόφι κῦμα] εὐτραφὲς, εὐπαγές ἄχνη] ὁ ἀφρός 5
 308. πολυπλάγκτοιο ἰώῆς] πολυπλανήτου πνοής
 313. λελάσμεθα] ἐπιλελήσμεθα 317. μίννυθα] ἐπ' ὀλίγον
 χρόνον
 318. ἥδος] ὠφέλεια 324. κυδούμεον] ἔθορύβουν, ἐτάρασσον
 326. παλινορμένω] ἐκ τῆς φυγῆς ἐπιστραφέντες 10
 327. ἀσπασίως] ἀσμένως 331. στείχειν] παραγίνεσθαι
 332. κῆρες γὰρ ἄγον] ἴσχυροτέρα γὰρ η μοῖρα τῆς μαντικῆς
 334. κεκαδῶν] στερήσας, χωρίσας (χορήγας A)
 350. τιτυσκόμενος] στοχαζόμενος
 351. πλάγχθη] ἀπεκρούσθη τὸ δόρυ 354. ἀπέλεθρον] ἀμέ- 15
 τρητον 355. παχέη] ἴσχυρῷ
 358. τῆλε] πόρρωθεν κατείσατο γαίης] κατεφάνη, ἡ κατη-
 νέχθη
 359. ἀμπυντο] ἀνεσωφρονίσθη 362. κύον] ἀναιδέστατε
 364. δοῦπον] τὴν μάχην 20
 365. η θήν σ'] πάνυ δή σε ἐξανύω γε] ἐπὶ τέλος ἄξω, φουεύσω
 367. ἐπιείσομαι] ἐπελεύσομαι 370. τιταίνετο] ἔτείνεν
 374. αὖντ'] ἀφηρεῖτο 375. βριαρήν] ἴσχυράν
 377. ταρσόν] τὸ πλατὺ τοῦ ποδός διὰ δ' ἀμπερές] δι'. δλον
 383. πεφρίκαστι] φοβοῦνται μηκάδες] μηκητικά 25
 385. τοξότα λωβητήρ] διὰ τόξων λωβώμενε καὶ βλάπτων, ἐξ οὐ
 (sic ed. Rom., οὐ A) δειλέ
 παρθένοπῖπα] παρθένους ἐπιτηρῶν, γυναιμανὲς, ἡ γυναικιζόμενε
 388. ἐπιγράψας] ἐπιξέσας ἀπλῶς
 391. ἀλλως] εἰκῇ καὶ ὡς ἔτυχε ἐπαύρῃ] ἐφάμηγται 30
 393. ἀμφίδρυφοι] ἀμφοτέρωθεν κατεσπαραγμέναι διὰ τὸ πένθος
 395. πύθεται] σήπεται περὶ πλέες] περὶ αὐτὸν πλείουνες
 397. καθεξόμενος] ἀντὶ τοῦ κύφας
 400. ἥχθετο] ἐβαρεῖτο τὴν ψυχὴν, ὡδυνάτο
 401. οἰώθη] ἐμονώθη 405. ἀλώω] λειφθῶ, συσχεθῶ 35
 409. μάχῃ ἔνι] ἀντὶ τοῦ ἐν μάχῃ
 416. θήγων] ἀκονῶν γναμπτῆσι γένουσσι] ἐπικαμπέσι σιαγόσι
 (σιαγῶσι A)
 417. ἀμφὶ δέ—ἀτσσονται] ἐπ' αὐτὸν δὲ ὀρμῶσι
 418. ἄφαρ] ταχέως 424. πρότμησιν] ὁ ὑπὸ τὸν ὀμφαλὸν 40
 τόπος

425. ἀγοστῷ] τῷ ἀγκῶνι
 430. πολύαιν'] πολλαχῶς κακὸς νομισθεὶς, μυθολόγε καὶ φλύαρε
 451. φθῆ] προέλαβεν, ἔφθασεν
 453. ὅσσε καθαιρήσουσι] τοὺς ὀφθαλμοὺς καταλήψουνται, καμ-
 μύσουσι 5
455. κτεριοῦσι] θάψουσι 458. ἀνέσσυτο] ἀνηκόντισεν
 461. αὐεῖ] ἐβόα 462. ὅσον κεφαλὴ χάδε] ὅσον ἥδυνατο
 466. ἀμφὶ μ'] τὸ ἔξῆς ἀφίκετό με
 467. βιώσατο] βιάζοντο 474. δαφοινοὶ] φόνιοι ἡ πυρροὶ
 θῶες] λυκοειδέα ἵψα 10
476. ἥλυξε] ἔξεφυγε 477. λιαρόν] θερμόν δρώῃ] ἴσχυη
 479. δαρδάπτουσιν] κατεσθίουσιν
 480. νέμει] συνδένδρῳ τόπῳ 481. διέτρεσαν] σὺν δέει ἔφυγον
 486. στῇ δὲ παρέξ] ἔστη δὲ παρ' αὐτὸν
 ἄλλυδις ἄλλος] ἄλλος ἄλλαχον 15
 493. διαζόμενος] κατεπειγόμενος, διωκόμενος, ἀφ' οὐ πληρούμενος
 494. ἀζαλέας] ἔηράς
 495. ἀφυσγετόν] Ἰλιώδεις, συρφετόν (sic ed. Romana: Ιλιώδεις
 συφερτ' Α) 502. μέρμερα] μερίμνης ἄξια
 503. νέων δ' ἀλάπαξε] ἵν' ἢ τὰς πρὸ τῶν νέων 20
 504. χάζοντο] ὑπεχώρουν 512. ἄγρει] ἄγε δή
 514. ἀντάξιος] ἀντὶ (sic ed. Romana: ἀντὶ τοῦ Α) πολλῶν ἄλλων
 τοῦ σώζεσθαι ἄξιος
 520. τῇ γάρ] ἐκεῖστε γάρ 525. ἐπιμέξ] ἀναμεμιγμένοι
 532. ἀΐοντες] αἰσθόμενοι 534. στεβθούντες] πατοῦντες 25
 536. διπλέων ράθαμιγγες] τῶν ὀνύχων ράνθιδες
 537. ἐπιστρώτων] τὰ ἐκτὸς τῶν τροχῶν ἐπὶ τὴν γῆν κυλιόμενα
 538. ἀνδρόμεον] τὸν τῶν ἀνδρῶν
 539. μίνυνθα δὲ χάζετο δουρός] ἵνα εὐκόλως τῷ δόρατι χρήσηται
 546. τρέσσε] διὰ δέος ὑπεχώρησεν 547. ἀμειβών] ἀλλάσσων 30
 549. ἐσσεύαντο] ἐδίωκον
 550. πᾶρ] κάλλιστον, οἰονεὶ λιπαρόν
 551. κρειῶν ἐρατίζων] κρεῶν ἐρῶν, ἐπιθυμῶν
 552. ιθύει] ἐπ' εὐθείας δρμῷ πρήσσει] ἀνύει ἀκοντεῖς] δόρατα
 554. δεταλ] λαμπάδες παρὰ τὸ δέω τὸ δεσμεύω 35
 ἐσσύμενός περ] καίτοι προθυμούμενος
 555. ἥωθεν] ὅρθρου ἀπονόσφιν] ἔχωρίσθη
 τετιηότι] λελυπημένφ
 559. νωθήσῃ ὁ ἐστερημένος τοῦ θεῶν, ὃ ἐστι τρέχειν, ἀργὸς, βραδύς
 ρόπαλ'] ἔνδια 560. κείρει] κόπτει, τρώγει 40
 562. σπουδῆ] ἀντὶ τοῦ μόλις, δυσχερῶς φορβῆς] ὡς τροφῆς

568. τρωπάσκετο] ἐτρέπετο
 569. προέεργε] ἐργεν, ἐκώλυνε
 572. ὅρμενα πρόσσω] ὅρμῶντα ἐπὶ τὸ ἔμπροσθεν
 573. ἐπαυρεῖν] ἐφάψασθαι 574. ἀσαι] κορεσθῆναι
 580. αἴνυτο] ἀφηρεῖτο 582. ἀπαινύμενον] ἀφαιρούμενον 5
 588. ἐλελιχθέντες] ἐπιστραφέντες
 590. δυσηχέος] κακοήχου, λυπηροῦ
 593. κλίναντες] ἀντὶ τοῦ τοὺς ὕδατας ἀσπίσι τροπεύονται
 596. μάρμαντο] ἐμάχοντο 598. ἰδρωσαι] ἰδρωτι καταρρεόμεναι
 601. ἵσκα] τὴν φυγὴν δακρυόεσσαν] τὴν τῶν πολλῶν δακρύων 10
 αἰτίαν καὶ συμφορῶν
 604. ἔκμολεν] ἔξηλθεν
 610. οὐκέτ' ἀνεκτός] οἷον ἀκαρτέρητος
 611. ἔρειο] ἐρώτησον 613. τά γ' ὅπισθε] τὰ δπίσω μέρη
 τοῦ σώματος 15
 615. παρήξαν] παρέδραμον 621. ἀπεψύχοντο] ὡς νῦν ἔφυγον
 624. κυκειῶ] πολυμιγὲς ποτόν
 627. ἔξελον] ἔξαρετον ἔδωκαν ἀριστεύεσκεν] δέ Νέστωρ
 628. ἐπιπροτήλε] ἐπ' αὐτῷ παρέθηκε
 629. κυανόπεζαν] μελανόποντον 20.
 630. ποτῷ δψον] ποτικὸν δψον
 631. χλωρόν] νέον ἀλφίτον] ἄρτον
 635. νεμέθοντο] τουτέστι ζώσαις καὶ πινούσαις ἐψκεσαν αἱ πέλειαι
 636. ἄλλος] λείπει τὸ πρεσβύτης
 638. κύκσε] ἐτάραξε 25
 639. Πραμνείῳ] παλαιῷ κυῆ] ἔκοπτε
 640. κνήστι] μαχαιρίῳ τυροτόμῳ
 ἄλφιτα] τὰ τῶν κριθῶν ἄλευρα
 641. ὕπλισσε] ἥτοίμασε 642. πολυκαγκέα] ἔγραντικήν
 647. ἀναίνετο] ἀπηρνεῖτο 30
 648. οὐχ ἔδος ἔστι] οὐκ ἔστι καιρὸς νῦν μοι τοῦ καθέζεσθαι
 649. αἰδοῖος] αἰδοῦς ἄξιος νεμεσητός] νῦν φιλόψιος
 656. δλοφύρεται] οἰκτείρει, ἐλεεῖ 667. ἀέκητι] ἀβουλησίᾳ
 668. ἐπισχερώ] ἐφεκῆς
 672. ἀμφὶ βοηλασῆ] περὶ βοῶν ἀπελασίᾳ 35
 674. ῥύσι' ἐλαυνόμενος] ἀντὶ τοῦ ἐνέχυρα λαμβάνων
 676. περίτρεσαν] ἔφυγον οἱ περὶ αὐτὸν (sic ed. Romana: αὐτοῦ Α)
 677. ληῆδα] λάφυρα ηλιθα] πάνυ
 682. Νηλήϊον] τὴν τοῦ Νηλέως
 683. ἐννύχιοι] διὰ τῆς νυκτός 685. ἐλίγαινον] ἐκήρυξσον, ἐβόων 40
 686. τοὺς ἴμεν] τούτοις παρεῖναι συλλεγῆναι

- χρεῖος (χρέας Α) δόφειλετ'] δάνειον ἔχρεωστεῖτο
 688. δαίτρευον] ἐμέρικουν 'Επειοὶ] οἱ Ἡλεῖοι
 695. ἀτάσθαλα] ὑβριστικὰ, ἄδικα 696. δέ γέρων ἔλαβεν
 697. εἶλετο] τὸ ἔξῆς ἐκ δ' δέ γέρων ἔλαβεν
 κρινάμενος] διαχωρίσας (διαχωρήσας Α) 5
 699. τέσσαρες ἀθλοφόροι] δύο ἔννωρῶνες
 701. θεύσεσθαι] δραμεῖσθαι 705. ἀτεμβόμενος] στερηθεῖς
 706. τὰ ἔκαστα διεἴπομεν] περὶ πάντα εἰχομεν σπουδαῖς
 710. θούριδος] ταχείας 711. Θρυσσα] πόλις Ἡλιδος
 712. Ἀλφειῷ] ποταμὸς Ἡλιδος 10
 713. διαρραΐσαι] διαφθεῖραι 714. μετεκίαθον] παρεγένοντο
 716. ἔννυχος] ἐν νυκτὶ 723. Ἀρήνης] πόλις Πύλου
 726. ἔνδιοι] μετὰ μεσημβρίαν
 728. Ἀλφειῷ] ποταμός (πό hic et alibi Α)
 729. ἀγελαίην] ἐν ἀγέλῃ ἔτι οὖσαν ἀδάμαστον 15
 735. εὗτε] ὅπότε ὑπερέσχεθε] ὑπερέσχε, συνεμάχησε
 736. συμφερόμεσθα] ἀμα συνηρέχθημεν
 749. δδᾶξ ἔλον οὐδας] τοῦ δδοῦσι τὴν γῆν ἔδακον θυήσκουτες
 754. διὰ σπιδέος] ἐπιμήκους καὶ μακροῦ
 755. λέγοντες] συνάγοντες 20
 756. Βουνρασίου] πόλις Ἡλιδος (τίλιδος Α)
 758. ἀπέτραπε] ἀνέστρεψε σημείους τισί
 759. πύματον] ἔσχατον
 761. Νέστορι] ἀντὶ τοῦ ἐμοὶ^ν
 763. ἀπονήστει] ἐν ἀπολαύσει γενήσεται 25
 773. χόρτῳ] ἐν τῷ τριγχῷ ἔλεισον] ποτήριον
 775. αἰθομένοις] καιομένοις
 776. σφῶι] ὑμεῖς ἔπετον] νῦν ἐνεργεῖτε
 778. κατὰ δ' ἐδριάσθαι] καθέζεσθαι δέ
 780. τάρπημεν] ἐκορέσθημεν 782. σφῶ] ὑμεῖς 30
 784. ὑπερίοχον] ὑπερέχοντα 788. φάσθαι] λέγε
 789. σημαίνειν] ἀντὶ τοῦ σήμαινε, μήνυε
 793. παραίφασις] συμβουλὴ, παραίνεσις
 ἔταίρου] ἀγαθοῦ φίλου
 795. ἐπέφραδε] εἶπε 796. προέτω] προπεμψάτω 35
 799. ἵσκοντες] ὀδμοιῶντες
 807. ἴνα σφ'] ὅπου αὐτοῖς
 809. ἀντεβδῆσεν] συνέτυχε
 812. νότιος] ὑγρὸς ἢ πολύς
 813. κελάρυζε] μετὰ ἥχου ἀνεφέρετο ἔμπεδος] ἀσφαλής 40
 818. ἄσειν] κορέσειν ἀργέτι δημῳ] τῷ λευκῷ λίπει

820. σχήσουσι] κωλύσουσι 821. φθίσονται] ἀναιρεθήσονται
 823. ἄλκαρ] ἀλέξημα, βοήθημα
 830. νίκη] πλῦνε λιαρῷ] εὐκράτῳ, χλιαρῷ
 833. ἵητροι μὲν γάρ] τῶν ἵατρῶν μὲν γάρ
 838. πῶς τ' ἄρ' ἔοι] πῶς τοῦτο γένοιτ' ἄν 5
 842. ὑπὸ στέρνοιο λαβὼν] ὅτι (ἀντὶ τοῦ Cobetus) ὑπολαβὼν αὐτοῦ
 τὸν στέρνον (sic)
843. ὑπέχενε] ὑπέστρωσε βύρσας
 844. ἐκτανύσας] ἐξαπλώσας
 845. περιπευκές] περισσώς πικρόν 10
 847. δδυνήφατον] δδυνῶν παυστικόν
 848. ἔσχι] ἐπέσχεν, ἔπαυσεν ἐτέρσετο] ἐξηραίνετο

Μ. (12)

1. ὡς ὁ μὲν] οὗτω μὲν οὗτος (οὐ μὲν οὐ A)
 ἐν κλισίῃσι] ἐν ταῖς σκηναῖς 15
 3. δύμιλαδόν] παμπληθή 4. τάφρος] τὸ ὅρνυμα
 σχήσειν] ἀνθέξειν
 7. ληῆδα] σκύλα
 8. ῥύοιτο] φυλάττοι ἀέκητι] ἀβουλίᾳ
 9. ἔμπεδον] ἀσφαλὲς, ἴσχυρόν 20
 12. τόφρα] ἐπὶ τοσούτον ἔμπεδον] ἐπίπεδον
 14. δάμεν] ἀνηρέθησαν 17. μητιώντο] ἐβοιλεύοντο
 18. ἀμαλδῦναι] καταστρέψαι, ἀφανίσαι
 ποταμῶν μένος] περίφρασις, τὸν πόταμούς
 20—23. Singulis fluviorum nominibus superscriptum πο̄ 25
 22. βοάγρια] σκοντάρια τρυφάλειαι] περικεφαλαῖαι
 23. ἡμιθέων] ἡρώων 24. ὁμόσε] ὁμοῦ
 25. ἐννῆμαρ] ἐπὶ θ' ἡμέρας ἔπειμπε τὸ ῥέῦμα εἰς τὸ τεῖχος
 26. συνεχές] ἀδιαλείπτως
 29. φιτρῶν] κορμῶν, ἔνλων 30
 30. λεῖα] ὀμαλά ἀγάρροον] παρὰ τὸν ἄγαν ῥοώδη
 Ἐλλήσποντον] ἡ ὑπὸ Τροίαν θάλασσα
 31. ἥϊόνα] αλγιαλόν 36. κανάχιζε] ἥχει
 37. Διὸς μάστιγι] τῷ κεραυνῷ
 38. ἐελμένοι] συγκεκλειμένοι (συγκεκλιμένοι A) 35
 ἰσχανόντο] κατείχοντο, ἐπείθοντο
 41. θηρευτῆσιν] ἐν τισι θηρητῆρσι
 42. στρέφεται] ὅτι ἀντὶ τοῦ στρέφηται
 βλεμεαίνων] ἐπιρρωνύμενος
 45. κυδάλιμον] ἔνδοξον, γενναῖον 40

46. ταρβεῖ οὐδὲ φοβεῖται] δέδιεν οὐδὲ φεύγει
ἀγηνορίη] ὁ αὖ (i. e. ἀντὶ τοῦ) ἀνδρείως δε θν (sic). Fort. δὲ
θυήσκει 47. ταρφέα] πυκνά
52. δειδίσσετο] εἰς δέος ἥγε καὶ φόβον
54. ῥῃδίη] εὐκόλως ἐπηρεφέες] ὑψηλοὶ, μεγάλοι 5
55. σκολόπεσσιν] ἔύλοις ἀπωξυμμένοις
56. ἡρήρει] ἐπεπύκνωτο 57. ἀλεωρήν] φυλακὴν, ἀποφυγῆν
59. μενούνεον] προεθυμοῦντο, ἐνεύδουν
62. ἀφραδέως] ἀπρονοήτως, ἀπείρως
66. τρώσεσθαι] ἀντὶ τοῦ ἐλαττωθῆναι, ἥττηθῆναι 10
67. ἀλαπάξει] πορθεῖ
69. ἦ] δύντως 71. παλίωξις] ἡ τῶν διωκόντων φυγή
74. ἐλιχθέντων] ὑποστραφέντων
77. πρυλέες] πεζοὶ, δπλῖται
80. ὥδε] ἡρεσκε ἀπήμων] ἄλυπος 15
86. ἀρτύναντες] παρασκευάσαντες, τάξαντες
87. πένταχα] εἰς ἕ τάξεις 93. Πάρις] Ἀλέξανδρος
97. αἴθωνες] διάτυροι, δξεῖς
103. ἐσαντο] ἔδοξαν, ἐφάνησαν
105. ἄραρον] ἡσφαλίσαντο 112. πέλασεν] προσῆλθεν 20
113. ἀλύξας] διαφυγών 116. δυσώνυμος] χαλεπή
118. εἰσατο] ὅρμησεν 119. νίσσοντο] ἐπορεύοντο
121. δχῆα] μοχλόν 124. ίθύς] ἐπ' εὐθείας
132. ὑψικάρηνοι] μακραὶ
134. ἄραρυνα] βεβαίως ἡρμοσμέναι 25
138. ἔκινον] ἐπήσαν 141. εἶως μὲν] πρὶν ἐλθεῖν τὸν βαρβάρον
142. ἔνδον ἔόντες] ἔως τειχῶν 147. κολοσυρτὸν] θόρυβον
148. δοχμῷ] εἰς πλάγιον ὅρμῶντες ἀγνυτον] κατακλῶσιν
149. πρυμνῇ] ἐσχάτην 151. κόμπει] ἐκτύπει
153. λαοῖσιν —] τοῖς ἀπὸ τοῦ τείχους δχλοις θαρροῦντες 30
157. ζαήσι] βίαιος 160. αὖν ἀντεν] σκληρὸν ἤχον
161. μυλάκεσσι] τραχέσι λίθοις
163. ἀλαστήσας] δεινοπαθήσας
168. οἰκίᾳ] φωλεούς
- παιπαλόέσση] τῇ πολλὰς ἐκτομὰς ἔχούσῃ, τῇ τραχείᾳ 35
172. χάσσασθαι] χωρισθῆναι
177. θεσπιδαές] τὸ ὑπὸ θεῶν ἀναπτόμενον, οίονεὶ θεῖον
179. ἀκαχέειατο] ἐλελύπητο
181. Λαπίθαι] οἱ περὶ Πειρίθου μαχεσάμενοι, οἱ δὲ τοῖς Κενταύροις
186. πεπάλακτο] δμολύνετο 40
187. ἔξενάρικεν] ἐσκύλευσεν, ἀνεῦλεν

192. αὐτοσχεδίην] ἐκ τοῦ πλησίου, ἐκ χειρός
 202. φουνήντα] φουνευτικὸν ἡ πυρρόν
 204. κόψε] ἔδακεν, ἔπληξεν
 205. ἰδνωθεὶς] συνειλήσας ἐαυτὸν, καμφθεὶς
 207. κλάγξας] βοήσα 5
 213. παρὲξ ἀγορευέμεν] ἔξωθεν τῶν χρηστῶν
 225. οὐ κόσμω] οὐ κατὰ τὸ δέον παρὰ ναῦφιν] ἀπὸ τῶν νεῶν
 αὐτὰ κέλευθα] τὰς αὐτὰς ὁδούς
 228. ὑποκρίναιτο] ἀντὶ τοῦ ἀποκρίναιτο ἐξηγούμενος τὸ σημεῖον
 θεοπρόπος] οἰωνιστής 1c
 233. ἀπὸ σπουδῆς] ἀπὸ κρίσεως 239. πρὸς ἥῶ] πρὸς ἀνατολάς
 240. ποτὶ [ζόφον] πρὸς δυσμάς
 247. μενεδήϊος] ἐν τῇ μάχῃ καρτερικός
 249. παρφάμενος] παραλογισάμενος 250. τυπεῖς] πληγείς
 255. θέλγε] ἡπάτα, ἔβλαπτεν 15
 257. πειρήτζον] πεῖραν ἐποιοῦντο
 258. κρόστας] προμαχῶνας ἡ κλίμακας ἔρειπον] ἔστρεψαν
 ἐπάλξεις] προμαχῶνας (προμά A)
 259. στήλας] ὅρθον λίθους
 260. ἔχματα] ἔρείσματα, θεμελίους 2c
 261. αὐέρνον] ἔξέβαλον 264. δητός] τοὺς πολεμίους
 265. κελευτιόντ'] παρεκελεύοντο
 266. φοιτήτην] ἐπερχόμενοι
 267. μειλιχίοις] πράοις στερεοῖς] σκληροῖς
 268. νείκεον] δινεῖδιζον 269. μεσήεις] μέσοι κατὰ δύναμιν 25
 273. τετράφθω] τρεπέσθω
 ὅμοκλητήρος] τοῦ ἐγκελευομένου, τοῦ ἀπειλούντος
 274. ιεσθε] ὅρματε 276. δίεσθαι] διώξαι
 279. ὥρετο] ὥρμησε, προεθυμήθη
 280. πιφαυσκόμενος] ἐμφανίζων, προσημαίνων 3c
 τὰ ἡ κῆλα] τὰ αὐτοῦ σημεῖα (sic recte A, non σημαίνει, quod male
 exquisum p. 427, 4, ubi haec inter scholia sunt recepta) βέλη
 ἐπιπέμπει κατὰ χόλον. βέλη δὲ σῦν τὸν χειμῶνα
 282. πρώονας] τὰς τῶν ὀρῶν ἔξοχάς
 283. λωτεῦντα] ἀνθοῦντα πίονα ἔργα] τὰ γέωργια 35
 285. προσπλάζον] προσερχόμενον, προστηγνύμενον
 286. εἰλύαται] κεκάλυπται
 287. πωτῶντο] ἐπέτοντο, ἐφέροντο
 293. ἔλιξιν] μέλασιν ἡ εἰλούσι τοὺς πόδας ἐν τῇ πορείᾳ
 295. ἔξήλατον] ἔξάπτυχον 40
 296. ἥλασεν] κατεσκεύασεν ἔντοσθεν] ἔσωθεν βοείας] βύρσας

301. πειρήσοντα] πεῖραν ληψόμενον
πυκινόν] ἀσφαλῆ· λέγει δὲ τὴν ἔπαυλιν
302. παρ' αὐτόφι] παρ' αὐτοῖς βώτορας] βοσκήτορας, βουκόλους
304. ἀπείρητος] ἄνευ ἐπιβουλῆς, ἀπειρος
μέμονε] προθυμεῖται δίεσθαι] διελθεῖν, διωχθῆναι 5
305. μετάλμενος] ἐπιζητῶν 311. ἔδρῃ] προεδρίᾳ, τιμῇ
314. φυταλῆς] ἀμπελοφύτου γῆς πυροφόροισ] σιτοφόρου
316. κανστείρης] ἐμπύρου, θερμῆς
317. πύκα θωρηκτάων] ἐπιμελῶς τεθωρακισμένων
318. ἀκλητεῖς] ἄδοξοι 320. ἵσ] δύναμις 328. ἡ τῷ] ἡ τινι 10
333. πάπτηνεν] προεβλέψατο 334. ἀρὴν] βλάβην
337. οὖ πως —] οὐδέποτε αὐτῷ ἦν δυνατὸν βοήσαντι ἀκονσθῆναι
347. ζαχρησίς] ἀγαν βίαιοι καὶ μεγάλην δρμὴν τοῖς ἔργοις ποιοῦντες
353. εἰθαρ] εὐθέως 355. ἡνώγει] κελεύει 15
356. ἀντιάσητον] ἀπαντήσῃτε
368. ἀντιόῳ] ἀπαντήσω, μετάσχω 371. ἥε] ἀπήρχετο
374. ἐπειγομένοισι] ἐσπουδασμένοις
380. μαρμάρῳ δικριόεντι] λίθῳ τραχεῖ
381. ὑπέρτατος] ἀνωτάτῳ 20
385. ἀρνευτῆρι] κυβιστητῆρι (κυβηστῆρη (sic) A)
390. ἀλτο] καθήλατο 396. πρηνής] ἐπὶ πρόσωπον
400. ὁμαρτήσανθ'] ὁμοῦ καὶ ὑπὸ τὸν αὐτὸν καιρὸν ἀφέντες τὰ δόρατα
405. στυφέλιξε] ἀπετίναξε 408. ἐλιξάμενος] ἐπιστραφεῖς 25
411. θέσθαι] ποιῆσαι 412. ἐφομαρτεῖτε] ἀκολουθεῖτε
414. ἐπέβρισαν] ἐπετέθησαν τοῖς Ἑλλησι
415. ἐκαρπύναντο] ἴσχυροποιήσαντο
420. ἐπεὶ τὰ πρώτα πέλασθεν] ἐπειδὴ ἀπαξ προσεπελάσθησαν, προσῆλθον 30
421. ἀμφ' οὔροισι] περὶ ὅρων γῆς δηριάσθον] φιλονεικοῦσι
424. διέεργον] διεχώριον 425. δήουν] διέκοπτον
426. πτερόεντα] ἐλαφρά
431. ἔρραδατ'] ἔρραμψένοι εἰσὶ 432. φόβον] φυγήν
433. γυνὴ χερνῆτις] ἡ ἀπὸ τῶν ἔργων τῶν ἰδίων χειρῶν ζῶσα 35
441. ἐνίετε] ἐμβάλλετε
444. κροσσάων] ὑποτρόχων κλιμάκων
446. πρυμνὸς παχύς] κατὰ τὸ ἐσχατον μέρος παχύς
448. δχλίσσειαν] ἀποκινήσειαν τοῦ ἐδάφους
452. ἐπεύγει] βαρεῖ 453. σανδῶν] τῶν θυρῶν αἰέρας] 40
βαστάσας

455. δικλίδας] διθύρους δάχνεις] οἱ μοχλοὶ
 456. ἐπημοιβοῖ] ἐπ' ἀλλήλους φερόμενοι ἐπαρήρει] ἐπέκειτο
 458. ἀφαυρότερον] ἀσθενές 459. θαιρούς] τοὺς στρόφιγγας
 460. βριθοσύνη] τῷ βάρει 461. διέτμαγεν] διεσχίσθησαν
 462. λᾶος ὑπὸ ρίπης] ὑπὸ τῆς λίθου φορᾶς 5
 463. ὑπώπια] τὴν πρόσοψιν
 464. ἔεστο] ἡμφίεστο 467. ἐλιξάμενος] ἐπιστραφέis
 470. ἐσέχυντο] εἰσῆλθον ἐφόβηθεν] εἰς φυγὴν ἐτράπησαν
 471. γλαφυράς] στικτέον ἀλλαστος] ἀμετάτρεπτος

Ν. (18)

10

59. σκηπανίω] σκήπτρῳ
 90. μετεισάμενος] μετελθῶν, παραγενόμενος
 146. ἐγχριψθεὶς] ἐνερείσας 159. τιτύσκετο] ἐστοχάζετο
 186. νιστόμενον] παραγινόμενον
 207. νίωνοῦ] τοῦ Ἀμφιμάχου 15
 211. παρ' ἑταίρον] τοῦ Μαχάονος
 237. συμφερτῇ] ἀντὶ τοῦ ἐκ πλήθους
 252. ἀγγελίης] λεπτεὶ χάριν 315. ἄδην] εἰς κόρον
 326. ἔχε στρατοῦ] ἀντὶ τοῦ ἥγου 340. ἀμερδεν] ἡμαύρου
 416. πομπόν] συναδοιπόρου 460. ἐπεμήνιε] ὠργίζετο 20
 473. οἰοπόλῳ] ἐρήμῳ 475. ἀλέξασθαι] διώξαι
 481. καὶ μ'] καὶ μοι 508. ἀγοστῷ] ἀγκῶνι
 514. ἀμύνετο] ἀντὶ τοῦ ἡμύνετο
 521. βρήπυος] μεγαλόφωνος
 527. πήληκα] περικεφαλαίν 25
 543. ἔάφθῃ] ἐκάμφθη ἢ ἐπηκολούθησεν
 561. χαλκῷ] δουρί 569. ἀλεγεινός] νῦν καίριος
 584. ὁμαρτήτην] ὁμοῦ συνῆλθον
 587. ἀπὸ δ' ἔπτατο] ἀπεκρούετο
 600. ἔχε] ἔφερε τῷ Ἀγήνορι 657. ποινή] τὰ ὑποφόνια 30
 678. αὐτὸς ἀμυνεν] τῇ οἰκείᾳ δυνάμει
 679. ή] ἀντὶ τοῦ δπου 685. Ἰάονες] Ἀθηναῖοι
 703. ἐν νηῷ (sic)] ἡροτριασμένη γῆ οἰνοπε] μέλαιναι
 726. παραρρητοῖσι] συμβούλοις
 809. βιβάσθων] διαβαίνων 810. τίη] τί δή
 815. ὑμῇ] ὑμετέρη
 817. ὅππότε φεύγων] τοῦτό φησιν ὅπερ ἐπάγει
 830. χρόα] ση. (i. e. σημείωσαι) τὸν χρόα

Ξ. (14)

13. ἀεικές] ἀπρεπές 17. δσσόμενον] προσημαῖνον
 20. δαιδόμενος] πολεμούμενος 40. πτῆξε] εἰς φόβον ἥγαγεν
 75. εἰρύαται] εἰλκυσμένοι εἰσὶ 86. τολυπεύειν] κατεργάζεται
 92. ἐπίσταιτο] οὕτως ἐπίσταιτο. (Non est glossema interlineare, 5
 sed annotatio critica ad diversam spectans scripturam. Apud
 Eustathium et in codicibus nonnullis ἐπίσταιται. ἐπίστηται coniecit
 Bentleius ex 15, 243.)

100. σχήσουσι] ἀνθέξουσι 101. ἀποπατανέουσιν] περιβλέψουσι φυγεῶν 10
 111. κότῳ ἀγάστηθε] μῦν φθόνῳ φθονήσῃτε
 154. ἀπὸ ρίου] ἀπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου
 156. δάερα] ἀνδρὸς ἀδελφόν
 160. ἔξαπάφοιτο] ἔξαπατήσειε
 163. ἰμείραιτο] ἵρασθῇ παραδραθέειν] συγκοιμηθῆναι 15
 182. ἔρματα] ἐνώπια
 183. τρίγληνα] τρίκοκκα
 μορέντα] μετὰ κακοπαθείας (κακοπαθίας Α) εἰργασμένα
 203. 'Ρείης] τῆς 'Ρέας 235. ἰδέω χάριν] ὁμολογῷ
 240. ἡσει] ἐμβαλεῖ 253. οἱ] τῷ 'Ηρακλεῖ 20
 256. ἐπεγρόμενος] ἐπεγειρόμενος 284. λιπέτην] κατέλιπον
 286. ἔμεινε] Superscriptum ιμε, i. e. ἔμιμνε. Eadem scripturae
 diversitas est v. 119.

345. εἰσοράσθαι] βλέπειν
 363. προθορῶν ἐκέλευσεν] παρώρμησεν 25
 404. τῇ ρᾳ] δπον δή 413. πάντῃ] δ "Εκτῷ
 439. νῦξ] δορασία 447. ἀνετράπετ'] ἐπεσεν
 476. Πρόμαχον] δνομα κύριον νίδος Ἀλεγήνορος
 483. ποιηή] ἐκδικία 491. κτῆσι] περιουσίαν
 501. εἰπέμεναι] ἀντὶ τοῦ εἴπατε

Ο. (15)

10. ἀπινύσσων] ἐξεστηκὼς τὴν ψυχὴν (τῇ ψυχῇ ed. Romana)
 14. ἀμήχανε] κακομήχανε
 16. κακορραφίης] ὁ δόλος σου δηλονότι
 86. δεικανόντωτο] ἐδεξιοῦντό 90. ἀτυζομένη] τεταραγμένη
 98. κεχαρησέμεν] καρὸν (χαράν?) σχήσεω 99. εὐφρων] ἱλαρός 35
 103. ἴανθη] διεχύθη, εὐφράνθη
 104. μενεαίνομεν] προθυμούμεθα
 114. καταπρηνέσσ'] καταφερέσι 252. ἄιον ἥτορ] ἀπέπνεον

384. ἔβαινον] Superscr. ησαν, i. e. ἔβησαν
 415. ἐείσατο] ἐπῆλθεν 432. κατέκτα] δι Λυκόφρων
 470. πρώτον] πρόσφατον 502. ἄρκιον] ἄρμόζον, συμφέρον
 529. θώρηξ] τοῦ Μέγητος 538. ὅ] δι Μέγης
 544. ἐεισάσθην] ἐπῆλθον 547. ὅφρα] τὸ ὅφρα ἀντὶ τοῦ τέως 5
 558. κτάσθαι] ἀναιρεῖσθαι 598. ἄρην] ἵκετελαν
 679. κελητίζειν] ἵππεύειν 681. δίηται] ἵππεύηται
 684. ἀμείβεται] μεταβαίνει
 738. ἑτεραλκέα] ἀντὶ τοῦ ἑτέραν ἀλκήν

Π. (16)

10

12. πιφαύσκεαι] ἀντὶ τοῦ σημαίνεις
 47. λιτέσθαι] ἵκετεύειν 85. οἱ] οὗ (i. e. οὐτοι)
 202. πάνθ' ὑπὸ μηνιθμόν] ὑπὸ πάντα τὸν τῆς δργῆς χρόνου
 233. Δωδωνᾶς Πελασγικέ] οἱ Θεσσαλοὶ Πελασγικοὶ λέγονται
 272. ἀγχέμαχοι θεράποντες] ἄριστοι εἰσι δηλονότι 15
 336. μέλεον] μάταιον
 374. τράγεν] καὶ τοῦτο διὰ τοῦ ἕ αελλα] δι κονιορτός
 375. ὑπὸ νεφέων] ὑπὸ τὰ νέφη ἥ ὑπὸ τῶν ἀνέμων
 392. ἐπὶ κάρ] ἐπὶ κεφαλήν 441. πεπρωμένον] κατακεκριμένον
 456. ταρχύσουσι] θάψουσι 459. ψιάδας] δρόσους 20
 468. ἀτσθων] ἀλγῶν, ἐκπνέων
 469. μακῶν] μυκησάμενος 470. κρίκε] ἤχησεν
 471. παρήροσ] δ ἔξω τοῦ ζυγοῦ Ἰππος
 476. συνίτην] Πάτροκλος καὶ Σαρπηδών
 491. μενέαινε] ἐλιποφύχησε 567. ὑσμίην] ἀορασίαν 25
 573. Βούδειω] πόλις Βοιωτίας 591. θυμοραιϊτέων] θυμοφθόρων
 613. ἀφίει] ἀπέπεμψε 685. ἀσθη] ἐβλάβη
 713. δίζε] ἀμφέβαλλεν, ἐδίσταζεν 747. τήθεα] δστρεα
 754. ἀλσο] ὡς ἀλτο
 825. πίθακος ἀμφ' δλίγης] περὶ μικρᾶς πηγῆς 30

Π. (17)

1. οὐδ' ἔλαθ'] καθ' ὑπερβατὸν οὐκ ἔλαθε δέ
 4. πόρτακι] δαμάλει 5. κινυρή] οἰκτρὰ, δδυρτική
 9. υἱός] δι Εὑφορβος 17. μελιηδέα] προσηνή
 22. βλεμεαίνει] ἐπιρρώνυνται, δεινὸν βλέπει, πέποιθεν
 23. ἔϋμμελίαι] πολεμικοί 24. Τπερήνορος] ἀδελφὸς Εὐφόρβον 35
 25. δτε μ' ᾁνατο] δτε με ὑβρισεν

54. ἀναβέβρυχεν] ἀνεφύσησεν
 55. πνοιαὶ δονέουσιν] τοῦτο ἦν τὸ ἀνεμοτρεφές
 64. λαφύσσει] λάπτει. τῶν δὲ κατὰ μίμησιν ἡ λέξις
 65. δηῶν] διασπῶν, διακόπτων
 66. ὕζουσιν] τῶν κατὰ μίμησιν καὶ τοῦτο 5
 128. ἐγγύθεν] ἀντὶ τοῦ ἐγγύς
 136. ἐπισκύνιον] τὸ ὑπὸ τὰς ὁφρῦς δέρμα
 141. ὑπόδρα] παραστρόφοις τοῖς ὁφθαλμοῖς
 155. πεφήσεται] φανερὸν γενήσεται
 161. ἔλθοι τεθνῆς] ἀντὶ τοῦ κομισθέντος
 170. τή] τῇ Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ τί 10
 171. ἐφάμην] ἔδοξα, ἐνδύμισα 202. ἐστι] εἰσι
 207. ποιῶν] ἀμοιβῆν 210. Ἀρης] πολεμικὴ προθυμία
 213. ἴνδαλλετο δέ σφισι πᾶσι] ἐφαίνετο κατὰ τὸ εἶδος ὅμοιος τῷ
 Ἀχιλλεῖ δὲ Ἐκτωρ 15
 225. κατατρύχω] καταδαπανῶ 236. πολέσσιν] ἀντὶ τοῦ πολλῶν
 242. ὅσσον ἐμῇ κεφαλῇ] ὅτι ἐνηλλάγη πτώσις. (Est Aristonicī.)
 253. δέδην] ἐκκέκαυται
 254. αὐτὸς ἵτω] ἐκουσίως αὐτὸς παραγινέσθω
 262. προὕτυψαν] προενέσεισαν, προενέβαλον 20
 265. ἐρευγομένης] ἐρχομένης 637. ἀκηχέδατ'] ἄγαν κεκάκωνται
 664. τετιηότι] βεβλημένῳ διὰ λύπην
 670. ἐνηείης] πραότητος 695. ἀμφασίη] ἀφωνία
 696. ἔσχετο] ἐπεσχέθη

25

Σ. (18)

25. νεκταρέψ] θείω, καλῷ
 50. ἀργύφεον] λαμπρόν 80. ἥδυς] ἐπιθυμία
 215. ἀπὸ τείχεος] ἀπωθεν τοῦ τείχους
 216. ὠπίζετ'] ἐπεστρέφετο 256. είμεν] ὑπάρχομεν
 259. ιαύων] ἀπανλιζόμενος 273. κηδόμενοι] φροντίζοντες 30
 312. ἐπήνησαν] συγκατέθεντο
 316. ἀδινοῦ] γοεροῦ (γεεροῦ A), θρηνώδους
 319. ἐλαφηβόλος] κυνηγός 321. ἄγκε'] φάραγγας, σπήλαια
 329. ἐρεῦσα] ἐρυθρὰν ποιήσαι τῷ αἷματι
 341. καμόμεσθα] μετὰ καμάτου ἐκτησάμεθα 35
 342. πιείρας] λιπαράς 348. ἄμφεπε] περιεῖπεν
 375. κύκλα] τρυχούς πυθμένι] τῷ ὑποκάτω μέρει τῆς βάσεως
 386. θαμίζεις] συνεχῶς παραγίνη

410. ἀκμοθέτοιο] τοῦ ἐπὶ τῷ ἀκμοθέτῳ ἔργου πέλωρ] τέρας
 420. ἔργα ἵσασι] τὰ γυναικεῖα δηλούντι
 447. ἐεὔλεον] συνέκλειον 489. ἄμμορος] ἀμέτοχος
 498. ποινῆς] τῶν ὑποφονῶν (sic τὰ ὑποφόνια gl. ad 13, 600)
 502. ἀμφοτέροισιν ἐπήπυνον] τὸ ναί καὶ τὸ οὐ 5
 520. ἐīκε] ἐνεχώρει 521. ἀρδμός] ποτισμός
 βοτοῖσιν] βοσκήμασιν
 542. τρίπολον] τρὶς ἐστραμμένην 552. ἐπήτριμα] πυκνά
 553. ἐλλεδανοῖσι] τοῖς δεσμοῖς
 572. ἴνγμῳ] συριγμῷ 576. δονακῆ] καλαμῶνα 10
 597. στεφάνας] κόσμον γυναικός
 599. ἐπισταμένοισι] ἐπιστήμοσιν
 602. ἐπὶ στίχας] ἐπ' εὐθείας
 605. κυβιστητῆρε] οἱ μετὰ κυβιστήσεως δρχούμενοι

Τ. (19)

15

5. λιγέως] ἐμπαθῶς 27. αἰών] ὁ μνελός
 72. γόνυ κάμψειν] διαπαύσεσθαι
 102. ἀνώγει] κελεύοι 393. ἔσαν] περιέβαλον

Τ. (20)

9. πίσεα] ὑδατώδεις τόποι 20
 34. ἐριούνης] μεγαλωφελής
 37. ῥώσιντο ἄραιαί] ἐρρώσιντο αἱ ἀσθενεῖς
 109. ἀρεῖῃ] ἀπειλῇ 133. μὴ χαλέπαινε] μὴ δργίζουν
 140. παρ' αὐτόφι] παραυτὰ, εὐθὺς
 145. ἀμφίχυτον] ἀμφίχωστον 148. σεύατο] διώξειν 25
 157. κάρκαρε] ποιὸν ἦχον ἀπετέλει
 162. νυστάζων] ἐπινεύων 166. ἀτίζων] ἀτιμάζων, καταφρονῶν
 168. ἐέλη] συνείληπται 235. οἴο] τοῦ ἔαυτοῦ
 249. πολὺς νομός] μετάθεσις
 πολὺς] πολύστροφος, εὐμετάθετος 30
 316. δάηται] καυθῇ 357. ἐφέπειν] διώκειν
 362. στιχός] τῆς τάξεως 363. δστις] κεν superscriptum
 365. ἴμμεναι] πορεύεσθαι 370. κολούνει] μειοῖ
 377. δέδεξο] προσδέχουν 392. Ἔρμω] ποταμὸς Λυδίας
 401. καθ' ἵππων ἀτέξαντα] καταβάντα τῶν ἵππων
 403. ἄσθε] ἐξέπνευσεν 35
 414. δχῆτε] οἱ λῶροι 418. λιασθεῖς] ἐκταθεῖς

420. λιαζόμενον] κυλιόμενον
 425. ἐσεμάσσατο] καθήψατο 427. πτώσσοιμεν] φύγοιμεν
 452. ἔξανώ] ἀποκτενώ 458. ἥρυκακε] κατέσχε τοῦ φυγεῖν
 464. εὐ] αὐτοῦ
 483. σφονδυλίων] σφονδύλων, οὐ εἰσὶν κδ' ἐν τῇ ράχει (ράχη Α) 5
 490. ἀναμαιμάει] ἀναφέρεται, μαίνεται
 ἄγκεα] κοῦλοι τόποι ὁρῶν
 θεσπιδαῖς] ὑπὸ θεῶν ἀναπτόμενον
 491. ἀζαλέοιο] ἔηρον 492. εἰλυφάζει] συστρέφει

Φ. (21)

10

162. ὁ δ' ἀμαρτῆ δούρασιν ἀμφίς] ὁ δὲ ἀμφότερα τὰ δόρατα δμοῦ
 ἀφῆκεν
 166. ἐπιγράβδην] ἄχρι τοῦ ἐπιξέσαι μόνον τὸ δέρμα
 167. σύτο] ἀνηνέχθη, ἐρρύη
 168. ἐνεστήρικτο] ἐνεπάγη 15
 169. ἰθυπτίλωνα] ἐπ' εὐθείας φερομέίην
 172. μεσσοπαλές] ἐκ τοῦ μέσου παλλόμενον
 198. ἀλλὰ καὶ ὅς] ἀλλὰ καὶ οὗτος
 220. ἀιδήλως] ἀφανιστικῶς, δλεθρίως
 221. ἄγη] ἐκπληξις, θαῦμα 20
 234. οἴδματι θύων] ῥεύματι πληθύνων
 247. πεδίοιο] γρ. πεδίονδε
 267. φοβέουσι] διώκουσι 271. ὑπέρεπτε] ὑφήρπαζε
 273. ὑπέστη] ὑπέμεινεν
 282. ἐρχθέντ'] ἀντὶ τοῦ πνιγέντα 297. ἵμεν] ἀντὶ τοῦ ἴθι 25
 327. κατὰ δ' ἥρρεε] κατελάμβανεν
 329. ἀποέρσειε] ἀποπνίξει 333. πιφαύσκεο] ἐμφάνιζε
 334. ἀργεστᾶο νότοιο] τοῦ λεγομένου λευκονότου
 335. εἴσομαι] πορεύσομαι 338. ἵει] βάλλε
 339. ἀρειῇ] ἀπειλῇ 339.
 342. τιτύσκετο] ἡτοιμάζετο 342. θεσπιδαῖς] θείου καιομένου
 343. δαίετο] ἡτοίμαζε 344. ἀλις] ἀθρώας
 347. ὅπτις ἐθείρῃ] ἔξ ἔθους ἐπιμελοῖτο (sic ed. Romana : ἐπὶ
 ἀμελοῖτο Α)
 351. λωτός] πᾶν ἀιθος 351. θρύνον] εἶδος πόας 35
 355. πολυμήτιος] πολυβούλου
 361. ἀνὰ δ' ἔφλυε] ἀνέζει
 362. ἐπειγόμενος] καιόμενος
 363. μελδόμενος] ἀντὶ τοῦ τήκων

364. ἀμβολάδην] ἀναβάλλων κάγκανα] κατάξηρα
 366. ἀὐτμή] πυοὴ, ἀνάδοσις τοῦ πυρός
 369. ἐπέχραε κῆδειν] ἐπεβάρησε λυπεῖν
 380. στυφελίζειν] διασείειν
 385. βεβριθυῖα] βαρεῖα, δεινή 386. ἄητο] ἐκινεῦτο 5
 392. ριωτόρος] ὁ τιτρώσκων καὶ διακόπτων τοὺς ρινούς
 395. ἄητον] πολὺ, μέγα
 397. πανόψιον] φανερῶς πάντων ὄρώντων
 398. ἔδαψας] ἔτρωσας 410. νηπύτι'] ἄφρον
 412. τῆς μητρὸς ἔρινύας] τιμωρίας ἀποδούης τῇ Ἡρα 10
 437. ἀμαχητί] ἀφεστάναι τῆς μάχης δηλονότι
 452. ἔκπαγλος] ὑπερήφανος 454. τηλεδαπάνω] ξένων
 456. κεκοτηότι θυμῷ] ὡργισμένος τῇ ψυχῇ
 460. πρόχνη] παντελῶς, πρόρριζος
 465. ζαφλεγέεις] λίαν δραστικοί 15
 467. δηριαάσθων] φιλονεικείτωσαν
 471. ἀγροτέρη] κυνηγός, ἀπὸ τοῦ ἀγρεύειν
 473. μέλεον] μάταιον 483. λέοντα] ἐπίφοβον ὡς λέοντα
 489. ἔμαρπτεν] κατελάμβανε 490. αἴνυτο] ἀφηρεῦτο
 492. ἐντροπαλιξούμενην] ἐπιστρεφομένην 20
 493. ὕπαιθα] εἰς τοῦμπροσθεν
 495. χηραμόν] κατάδυσις
 499. πληκτίζεσθ] μάχεσθαι διὰ πληγῶν
 500. πρόφραστα] προθύμως
 507. προτὶ οἱ] πρὸς ἑαυτῷ 516. μέμβλετο] ἐφρόντιζεν 25
 534. ἀλέντες] ἀποκλεισθέντες
 535. ἐπανθέμεναι] ἐπανθήσατο
 536. ἄληται] συγκλεισθῆ
 541. καρχαλέοι] ἔηροί 542. σφεδανῶν] σφοδρῶς διώκων
 550. ἐνόσην] ἀντὶ τοῦ ἔδειν 30
 558. Ἰλήνοι] ἐν φἼλου τάφος
 561. ἀποψυχθείς] ἀποψυχραυθείς
 563. ἀπαειρόμενον] ἀφορμώμενον
 571. ἀλείς] συστραφείς 573. πάρδαλις] πάρδος
 ἔυλόχιοι] συμφύτου τόπου
 578. ἔνυμβλήμεναι] συμβαλεῖν, ὑπαντῆσαι 35
 588. ἐφέψεις] καταλήψῃ

Χ. (22)

4. ἵσαν] παρεγένοντο
 27. εἰσω] ἀνεισιν, ἀνατέλλει
 43. ἀπὸ πραπίδων] ἐντὸς (ἐκτὸς Cobetus) ἔσομαι λύπης
 44. εὐνιν] ἔρημον, χῆρον 45. περινάς] πιπράσκων 5
 58. ἀμερθῆς] στερηθῆς
 59. ἐμέ] οὐτῶς δρθοτομητέον φρονέοντ'] καλῶς σοι παραινοῦντα
 60. οὐδὲ] τῷ τέλει, τῇ ἐξόδῳ
 66. πύματον] τελευταῖον 67. ὡμησταῖ] ὡμοφάγοι
 69. τραπεζῆς] τοὺς παρεστῶτας τῇ τραπέζῃ 10
 70. ἀλύσσοντες] ἀδημονοῦντες 75. αἰδὼ] τὰ αἰδοῖα
 83. λαθικηδέα] τὸν λήθην ἐμποιοῦντα τοῖς παισὶ τῶν κακῶν
 ἀπάντων
 93. δρέστερος] ἐν ὅρει διατρίβων
 102. ὕρετο] ὕρμησεν 104. ἀτασθαλίησιν] φρενοβλαβίαις 15
 (rectius φρενοβλαβεῖαι)
 113. ἀμύμονος] τῇ πατρὶ δηλονότι 123. ἵκωμαι] ἵκετεύσω
 132. Ἐνναλίψ] ὅτι τῷ Ἀρεὶ, ετ glossema τῷ Ἀρη
 149. λιαρῷ] θερμῷ 151. εἰκῦνα χαλάζῃ] ἀντὶ τοῦ ψυχρά
 153. πλυνοὶ] ἐν οἷς πλύνουσι 20
 159. οὐδὲ βοεῖην] οὐ θῦμα, οὐ βύρσαν
 162. τέρματα] τοὺς καμπτῆρας 163. τρωχῶσι] τρέχωσι
 185. ἔρωι] ὑποχώρει, ἐνδίδου 197. παραφθάς] προλαβών
 244. φειδωλή] φειδώ 247. κερδοσύνῃ] ποιηρίᾳ, ἀπάτῃ
 251. δίον] ἔδιώχθην 253. ἀλοίην] ληφθείην 25
 255. ἀρμονιάων] συνθηκῶν 261. ἀλαστέ] ἀλιτήριε
 301. οὐδ' ἀλέη] οὐκ ἔστι, φησὶν, ἐκφυγεῖν
 310. ἀμαλήν] ἀπαλὴν, τρυφεράν
 328. ἀσφάραγον] τὴν φάρυγγα 332. δπίζεο] ὑφορῶ
 346. θυμὸς ἀνήγη] προθυμία με ἀναπείσῃ 30
 351. ἔρύσσασθαι] ἀντὶ τοῦ ζυγοστατῆσαι
 358. μή τοι τι θεῶν μήνιμα γένωμαι] μή πως τῆς ἐκ θεῶν σοι
 βλάβης αἴτιος καταστῶ
 370. θηρήσαντο] ἐθαύμασαν
 400. οὐκ ἄκοντε] ἀντὶ τοῦ βουλόμενοι 35
 441. θρόνα ποικίλ' ἔπασσεν] ἀνθη ποικίλα ἐξ ὧν βάπτουσι
 490. παναφήλικα] πάντων ἔρημον τῶν ἥλικιωτῶν
 491. ὑπεμνήμυκε] κατεστύγνακε, κάτω βλέπει
 492. δευόμενος] ἐνδέης ὁν 495. ἐδίην'] ἔβρεξε
 ὑπερφήν] τὸν οὐρανίσκον 40

Ψ. (23)

29. δαίνιν] παρεσκευάζετο 30. βόες ἀργοῖ] την ἀδάμαστοι
δρέχθεον] ἐστέναζον, ἐμυκῶντο 45. σῆμα] τάφον
79. ἀμφέχανε] περιέβαλε, περιεχύθη
125. ἐπισχερώ] ἐφεξῆς 5
160. κήδεος] φροντίδος ἄξιος 165. ὑπάτη] ὑψηλῆ, ἀνωτάτη
187. ἀποδρύφοι] ἀποσπᾷ, ἀποσύροι, ἢ ἀποξύνοι ἔλκων, δ' Ἀχιλλεὺς
δηλονότι
191. σκήλει'] ἔηράνη, σκληροποιήσειν 196. νεσιν] νεύροις
198. σεύαιτο] δρμὴν λάβοι 10
205. οὐχ ἔδος] οὐ καθέδρα
210. ἀήμεναι] πνέειν
215. λιγυρῆ] δέξείᾳ 217. φλόγ' ἔβαλλον] τῷ πνεύματι ἔβαλλον
230. δ' δ'] δ' πόντος 220. οἴδματι] τῷ κύματι
255. τορνώσαντο] κύκλῳ περιέγραψαν 15
276. περιβάλλετον] ὑπερβάλλουσιν
285. στέλλεσθε] εὐτρεπίζεσθε
334. ἔγχριμφθείς] ἐμπελάσας 340. ἐπαυρεῦν] ὡς λαβεῖν
388. ἐλεφηράμενος] δι' ἀπάτης βλάψας
396. θρυλίχθη] περιεθραύσθη 20
413. ἀποκηδήσαντε] ἀντὶ τοῦ ἀργευσάμενοι
430. ἐπισπέρχων] ἐπισπεύδων, ἀναγκάζων
445. ἀτέμβονται] στερίσκονται
454. φοῦντε] πυρρός 467. ἔξηρώσαν] ἔξώρμησαν Ίσοι
474. λαβρεύει] πολυλογεῖται, ἢ προγλωσσεύῃ 25
500. κατωμαδόν] κατὰ τῶν ὅμων
536. λοῦσθος] ἔσχατος 631. Βουπρασίφ] τόπος
701. Δαναοῖσι] λαοῖσι 765. ἀυτμένα] ἀναπνοήν

Ω. (24)

7. τολύπευσε] κατειργάσατο 8. πείρων] διαπερῶν 30
12. δινεύεσκ' ἀλώνων] ἀνεστρέφετο στένων
43. θυμῷ εἰξας] πεισθεὶς 96. λιάζετο] ἔχωρίζετο
139. εἴη] πορευθῆ 165. κατεμήσατο] κατεχέατο
192. γλήνεα πολλά] πολλῆς θέας ἄξια κόσμια
202. ἔκλε'] ἐδοξάζου 209. ὡς ποθι] ἀντὶ τοῦ οὗτως 35
215. πρὸ Τρώων] οὕτω χωρὶς τοῦ σ (i. e. πρὸ, πον πρός)
216. ἀλεωρῆς] ἀποφυγῆς

230. τάπητας] τὰ περιβλήματα τῆς κλίνης
 241. ούνεοθ'] δύνησιν ἔχετε (marg. exter.)
 292. ἔόν] τεόν 300. ἐφιεμένῃ] ἐντελλομένῃ
 303. ἀκήρατον] καθαρόν
 316. περκυνόν] μέλαν 5
 318. ἔϋκληις] εὔκλειστος 319. τόσσον] τηλικαῦτα
 335. ἔταιρόσσαι] φίλου γενέσθαι καὶ ἔταιρον
 341. φέρον] οὕτω διὰ τοῦ ὅ φέρον
 518. ἀνσχεο] ἀνέσχον 10
 641. πασάμην] ἐγευσάμην
 648. ἐγκονέουσαι] σπεύδουσαι
 650. ἐκτὸς μὲν δὴ λέξο] ἐκτὸς τῆς σκηνῆς
 661. ὥδε] ὡς ἐπιφέρει
 755. ρυστάζεσκεν] εἰλκεν, ἔσυρεν
 757. ἐρσήεις] ἀνθηρός
 768. ἐνίπτοι] ἐπιπλήγτοι 15
 775. πεφρίκασιν] νῦν βδελύττονται

LEMMATA CODICIS VENETI 454 (A).

LEMMATA scholiorum saepe vel addidi vel ut ratio postulabat mutavi praeeunte plerumque Bekkero. Nam lemmata codicis plurima ita sunt conformata ut prima versus verba praescripta sint, etiamsi scholiastae annotatio non ad haec, sed ad alia versus verba spectaret. Lemmata ubique fere cum textu codicis consentiunt, interdum tamen ab eo discedunt ubi lemmata cum scholiis suis ex codicibus transcripta sunt quorum in textu aliud quid legebatur quam in textu codicis Veneti legitur, quod manifestum fit exemplis quale notavi in annotatione ad 2, 192. De quo ut lectores ipsi iudicare possint, indicem lemmatum qualia in codice Veneto leguntur secundum paginarum linearumque huius editionis numeros composui labore quam fructu maiore. Nam ubi lemmata scholiorum ab textu codicis Veneti discrepant vix quidquam praebent quod non aliis quoque qui supersunt codicibus satis sit testatum. Lemmata scholiis intermarginilibus praescripta vel Bekkero vel mihi debentur, paucis exceptis locis (velut 2, 122. (*παυρόποιοι*: ὅτι—). 3, 158. 11, 688. 15, 45), ubi lemmata in codice legi diserte monui in annotatione. Nam scholia intermarginalia lemmatis ubique fere carent, qurum non, ut saepe marginalia, longius ab textu sint remota, sed iuxta verba, ad quae spectant, scripta sint: de quo satis erit hic in universum monuisse. Indicem igitur lemmatum scholiorum marginalium infra positum ita composui ut discrepantem tantum ab editione mea codicis scripturam notarem, omitterem consensum, nec lemmata in annotationibus memorata hic repetivi.

VOLUMEN I.

A. (1)

9. 1. ἀξόμενοι Διὸς υἱόν
 15. ἀλλ' οὐκ 'Ατρεΐδῃ 'Αγαμέμ-
 νονι
 15. 6. θαμειαί
 23. 10. ἐπεὶ οὖ ἔθεν
 24. 10. λευσσετε γὰρ πάντες δ̄ μοι
 γέρας ἔρχεται ἄλλη
 27. 16. ἰδών ομ.
 (29. 10. Post ἔρχομ' typotheta o-
 misit ἔχων)
 31. 25. ἀπειλήσω δέ τοι ὡδε
 33. 3. ἥλθε δ' 'Αθήνη οὐρανόθεν
 41. 15. τῶν οὐν βροτοί
 17. βουλέων ξύνιεν
 48. 30. οὐσθα τίν τοι
 49. 28. μετὰ σφίσιν
 50. 7. εὐξαμένου ἥκουσεν
 12. ἡπελῆσεν μῦθον
 51. 4. εὐχομένης
 52. 7. Αἰγαλών· δ̄ γὰρ αὗτε
 53. 3. εἴμ' αὐτῇ
 16. ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν
 24. χθιζὸς ἔβη
 54. 7. δωδεκάτῃ δέ τοι
 55. 11. παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν
 14. ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει
 17. κλειτὴν ἐκατόμβην
 29. αὐέρυσσαν μὲν πρώτα
 56. 25. αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου
 57. 14. παιήσονα ομ.
 58. 7. ὑπὸ δ' ἔρματα μακρά
 60. 8. ἦ δὴ λοίγια

62. 3. κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο
 65. 21. μητρὶ φῆλῃ ἐπίηρα
 67. 24. ἀπὸ βηλοῦ
 68. 22. Μουσάων θ' αἱ ἄειδον
 69. 3. ἀμφιγυῆις
 7. Ζεὺς δὲ πρὸς δὺν λέχος
 28. ἔνθα καθεῦδ' ἀναβάς

B. (2)

70. 14. εῦδον παννύχιοι
 27. παννύχιοι
 71. 14. πέμψαι ἐπ' 'Ατρεΐδῃ
 26. βάσκ' ἵθι οὐλε
 72. 1. verbo δύναται lemma prae-
 fixum ὡς ἔφατ' ἔκ τ' δνό-
 μαζε
 10. κάρη κομόωντες
 13. νῦν γάρ κεν
 16. πανσυδῆη· νῦν γάρ κεν
 22. οὖ γὰρ ἔτ' ομ.
 73. 1. εῦδεις 'Ατρέος υἱέ
 16. τὰ φρονέων ἀνὰ θυμόν
 18. ἔγρετο δ' ἔξιν πνον
 74. 6. ἀμφὶ δ' ἄρ' ὅμοισιν
 12. αἰεί ομ.
 17. ἡῶς μέν ῬΑ
 25. βουλὴν δὲ πρῶτον
 29. οἵτε γερόντων
 75. 4. τοὺς δγε συγκαλέσας
 9. κλῦτε φῆλοι
 12. εῦδεις 'Ατρέος υἱέ
 76. 7. σὸν νηυσὶ πολυκλῆσι

14. ἡτοι δγ' ὡς εἰπών
 26. ψεῦδός κεν
 29. οἱ δ' ἐπανέστησαν
 77. 3. ἡστε ἔθνεα
 32. δμαδος ἥν
 78. 9. σπουδῇ δ' ἔζετο λαός
 16. Ἡφαιστος μὲν δῶκε
 27. αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακ-
 τόρῳ Ἀργειφόντῃ
 79. 10. Ἐρμείας δὲ ἄναξ δῶκεν
 28. αὐτὰρ δὲ αὐτε Πέλοψ
 80. 20. Ἄτρεὺς δὲ θυήσκων ἔλιπεν
 πολύάρνι Θυέστη
 81. 1. Κρονίδης ομ.
 82. 9. οὗτω που Διὶ μέλλει
 12. δς δὴ ομ.
 20. πανροτέροισι, quod prae-
 fixum scholio intermar-
 ginali, non tam lemma
 est quam pars scholii.
 28. δρκια πιστὰ ταμόντες
 83. 3. Τρῶας μὲν λέξασθαι
 19. ἐγχέσπαλοι ἄνδρες ἔασι
 31. Ἰλίου ἐκπέρσαι
 84. 4. αἱ δὲ που ἡμέτεραι τ' ἄλοχοι
 8. ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἀν ἐγὼ εἴπω
 15. κινήθη δ' ἀγορή
 85. 1. λάβρος ἐπαιγίζων
 8. νῆας ἐπ' ἐσσεύοντο
 14. οὐρούς τ' ἐξεκάθαιρον
 26. ἔνθα κεν Ἀργείοισι
 86. 18. κὰδ δὲ μν εὐχωλήν
 88. 9. αὐτὸς δ' Ἄτρεδεω Ἀγαμέμ-
 νονος
 16. τὸν δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν
 89. 4. νῦν μὲν πειρᾶται
 7. ἀκούσαμεν
 10. μή τι χολωσάμενος
 12. θυμὸς δὲ μέγας ἐστι
 90. 4. κοίρανος
 14. οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη
17. Κρόνου πᾶς ομ.
 31. οἱ δ' ἀγορήν δὲ αὐτὶς ἐπέσ-
 σεντο (sic)
 91. 19. Θερσίτης δ' ἔτι μοῦνος
 92. 14. Θερσίτης δ' ἔτι μοῦνος
 93. 1. χωλὸς δ' ἐτερον πόδα
 94. 1. τῷ γὰρ νεικείσκε
 7. πλεῖαλ τοι χαλκοῦ
 12. Ἀτρεδη, τέο δ' αὐτ'
 15. πλεῖαλ τοι χαλκοῦ κλισίαι
 18. εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς
 21. ὅν κεν ἐγὼ δήσας
 24. ὁ πέπονες
 28. οἰκαδέ περ σὺν νησί
 95. 2. δς καὶ νῦν
 4. ἦ γὰρ ἀν Ἄτρεδη νῦν
 6. ὡς φάτο νεικείων
 9. Θερσῖτ' ἀκριτόμυθε
 12. δσσοι δμ' Ἄτρεδησ'
 17. οὐδέ τι πω σάφα ἰδμεν
 23. ὅτι οἱ μάλα πολλά
 96. 6. κεκλημένος ομ.
 12. τά τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει
 97. 6. πλῆξεν, δ' ἰδνωθη, θαλε-
 ρὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ
 12. ἀχρεῶν ἰδών
 20. ἀχρεῖν
 28. ἀλγήσας δ' ἀχρεῶν ἰδών
 31. οἱ δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ
 98. 3. ὕδε δέ τις εἴπεσκεν
 7. ἦ δὴ μυρλ'
 25. ἔστη σκῆπτρον ἔχων
 30. In lemmate est δη, super-
 scripto γάρ
 99. 5. ὕστε γὰρ ἦ παῖδες νεαροί
 14. καὶ γὰρ τίς θ' ἔνα μῆνα
 μένων
 23. τλῆτε φίλοι
 27. μάρτυροι οὖς μὴ κῆρες
 100. 1. ὅτ' ἐς Αὐλίδα
 3. ἡμεῖς δ' ἀμφὶ περὶ κρήνην

9. καλὴ ὑπὸ πλατανίστῳ
 14. στρουθοῦ
 28. βωμοῦ ὑπάξιας
 101. 6. δῖς ἐπ' ἀκροτάτῳ
 10. ἔνθ' ὅγε τοὺς ἐλεεινά
 18. τὸν μὲν ἀρίζηλον
 23. ἡμεῖς δ' ἐσταότες θαυμά-
 ζομεν
 25. ἐγένεσθε ομ.
 28. ὡς ἡμεῖς τοσσαῦτ'
 102. 8. ὡς ἔφατ', Ἀργεῖοι δὲ μέγ'
 ἴαχον
 12. Γερήνιος ἵππότα Νέστωρ
 25. πῆδὴ συνθεσται
 103. 3. πῆδὴ συνθεσται τε
 24. πρὶν Ἀργοσδ' ἱέναι
 29. εἴτε ψεῦδος ὑπόσχεσις
 31. γνώμεναι εἴτε ψεῦδος
 104. 7. τίσασθαι δ' Ἐλένης
 18. ἀλλὰ ἄναξ αὐτὸς τ' εὖ
 20. καὶ ἀφραδῆ πολέμοιο
 25. ἡ ἀνδρῶν κακότητι
 28. ἀλοῦσά τε περθομένη τε
 105. 3. αἱ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ καὶ
 Ἀθηναίῃ
 6. τῷ κε τάχ' ἡμύσειε
 17. νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῦπνον
 24. ὡς κε πανημέριοι
 27. κρινώμεεθ' Ἀρηΐ
 106. 6. ἀσπίδος ἀμφιβρότης (de-
 leatur asteriscus : nam
 scholion est non inter-
 marginale, sed margin-
 nale)
 9. ἄρκιον ἐσσεῖται
 11. (Ante δ λόγος) ἄρκιον ἐσ-
 σεῖται φυγέειν
 14 et 16. παντοίων ἀνέμων
 21. κίκλησκεν δὲ γέρουντας
 25. ἀδελφεὸν ὡς ἐπονεύτο
 30. αἰθαλόεν πρῆσαι
107. 5. ἀλλ' ὅγε δέκτο μὲν ἵρᾳ,
 πόνον δ' ἀλίαστον
 13. δίπτυχα ποιήσαντες
 15. αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη
 29 et 108. 1. μηκέτι νῦν δήθ'
 108. 5. δ δὴ θεὸς ἐγγυαλίζει
 7. ἀλλ' ἄγε κήρυκες μέν
 12. μεγὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 17. ἀγήραον ἀθανάτην τε
 30. σὺν τῇ παιφάσσονσα
 109. 3. καρδίη ἀλληκτον
 5. τοῦσι δ' ἄφαρ πόλεμος
 8. ἥψε τε πῦρ ἀδίληλον
 13. αἴγλη παμφανώσα
 15. Ἀσίω ἐν λειμῶνι
 24. ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται
 27. προκαθιζόντων
 110. 4. Σκαμανδρίψ ἀνθεμόεντι
 13. τοὺς δ' ὕστ' αἰπόλια
 18. ἵκελος Διὶ τερπικεραύνῳ
 111. 15 et 21. ἐσπετε νῦν μοι Μοῦ-
 σαι
 26. ὑμεῖς γὰρ θεαί ἐστε
 28. οὐδέ τι ἴδμεν οἴτινες ἡγε-
 μόνες
 112. 11. οὐδὲ εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι
 18. Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεως καὶ
 Ἀγίτος ἥρχον
 113. 6. Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεως
 114. 11. οἵ δ' Ὑρίην ἐνέμοντο
 15. Αὐλίδα πετρήεσσαν
 23. Θέσπιαν Γραῖάν τε
 115. 3. οἱ τ' Ἐλεῶν' εἰχον
 6. Κώπας Εὔτρησών τε
 8. οἱ τε πολυυστάφυλον
 12. οἱ δ' Ἀσπληδόν'
 18. ὑπερώνιον εἰς ἀναβάσα
 20. τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραί
 23 et 27. αὐτὰρ Φωκήων
 30. νίέες Ἰφίτου
 33. οἱ Κυπάρισσον ἔχον

- τι6. 8. Κρίσαν om. et Κρίσα quod
sequitur in lemmate
ponit
14. Κρίσάν τε ζαθένην
17. οἵ τ' Ἀνεμώρειαν
26. πηγῆς ἐπὶ Κηφισοῖο
117. 9. Λοκρῶν δ' ἡγεμόνευεν
13. μείων οὕτι τόσος γε
16. ἀλλὰ πολὺ μείων
24. Βῆσσάν τε
29. ἴερῆς Εὐβοίης
118. 5. τῷ δ' ἄμ' Ἀβαντες
10. αἰχμηταὶ μεμαῶτες
16. οἱ δ' ἄρ' Ἀθήνας εἶχον
31. τῷ δ' οὔπω τις ὁμοῖος
119. 3. Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν
δυοκαΐδεκα
7. ἵσσθεος φώς
20. Ὄρνειάς τ'
22. Πελλήνην τ' εἶχον
25. αἰγιαλὸν τ' ἀγὰ πάντα
28. τῶν ἔκατὸν νηῶν
31. κυδιόων, πᾶσι δέ
120. 3. κυδιόων ὅτι πᾶσι
12. Φᾶρίν τε Σπάρτην τε
13. (ante ὅτι) πολυτρήρωνά τε
Μέσσην
16. οἵ τε Λάαν εἶχον ἥδ' Οἰ-
τυλον
24. καὶ Θρύον Ἀλφειοῦ
121. 6. ἀντόμεναι Θάμυριν
13. Οἰχαλίηθεν ίόντα
15. στεῦτο γάρ εὐχόμενος
17. αἱ δὲ χολωσάμεναι
24. πηρὸν θέσαν
29. καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστόν·
122. 1. οἱ δ' ἔχον Ἀρκαδίην
7. οἱ Φενεόν τ' ἐνέμοντο
- 10, 14. αὐτὸς γάρ σφιν
16. οἱ δ' ἄρα Βουπράσιον
18. ὅσον ἐφ' Τυρμίνη
22. νῖες δὲ μὲν Κτεάτον
26. οἱ δὲ ἐκ Δουλιχίου
123. 3. πατρὶ χολωθεῖς
8. εἴ ποτε Δουλιχίου
11. οἵ τε Ζάκυνθον
21. οὐ γάρ ἔτ' Οἰνήσ
25. οὐδὲ ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἔην
124. 4. ἄλλοι θ' οἱ Κρήτην
10. οἱ 'Ρόδον ἀμφιέμοιτο
14. ὃν τέκεν Ἀστυόχεια
21. φίλοιν μήτρωα κατέκτα
28. αὐτίκα πατρὸς ἐοῖο
33. βῆ φεύγων ἐπὶ πόντουν
125. 3. ἀπείλησαν γάρ οἱ ἄλλοι
9. τριχθὰ δὲ φέρουσιν
15. καὶ σφιν θεσπέσιον πλοῦτον
18. Νιρεὺς αὖ Σύμηθεν
21. ἄγε τρεῖς νῆσος
23. Χαρόποιό τ' ἄνακτος
26. Νιρεὺς δις κάλλιστος
126. 1. σῦν αὖ τοὺς ὅσσοι
14. Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο
15. ἀλλ' οἵ γ' οὐ πολέμοιο
19. τῆς δγε κεῖτ' ἀχέων
49. Δήμητρος τέμενος
127. 7. ἔχεν κάτα γαῖα μέλαινα
24. τὸν (sic) δὲ Φιλοκτήτης
 ῆρχεν
28. Λήμωφ ἐν ἡγαθέῃ
128. 14. οἵ τ' ἔχον Οἰχαλίην
30. μενεπτόλεμος Πολυποίης
129. 1. νῖὸς Πειριθόοιο
4. καὶ Αἰθίκεσσι πέλαστεν
10. οἱ περὶ Δωδώνην
130. 10. ὅπριχας οἰέτεας
16. ἄμφω θηλείας
33. εἰν 'Αρίμοις ὅθι φασὶ Τυ-
 φώέος
131. 14. ἦ μὲν δὴ μάλα πολλά
24. ὡς ἔφαθ', "Ἐκτωρ δ' οὕτι
27. αἷψα δ' ἔλυσ' ἀγορήν

132. 12. Δαρδανίων αὐτὸν ἥρχεν
 15. ὑπὰ πόδα
 17. Πάνδαρος φέτος καὶ τόξον
 19. καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ
 31. οὐδὲ ἔοις παιδας ἔσκε
 133. 9. τῶν αὐτῷ Ὑρτακλῆς
 25. αἴθωνες μεγάλοι
 26. Πύλαιός τ' ὅζος Ἀρηος
 28. νίσις Τροιζήνοιο
 30. Παφλαγόνων δ' ἡγεῖτο
 134. 1. ἔξι Ἐνετῶν, θθεν ἡμιόνων
 7. αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὅδος
 11. Μυσῶν δὲ Χρόμις
 17. τῆλ' ἔξι Ἀσκανίης
 32. Μαιάνδρου τε ρόάς
 135. 3. δις καὶ χρυσὸν ἔχων
- Γ. (3)
136. 14. εὗτ' ὄρεος κορυφῆπι
 30. ποιμέσιν οὕτι φύλην
 137. 7. καὶ ἔιφος, αὐτὰρ ὁ δοῦρε
 23. προπάροιθεν ὁμίλου
 138. 7. ἡ ἔλαφον κεράδν
 139. 1. ἐν προμάχοισι φανέντα
 30. ἡ που καγχαλόωντι
 140. 1. φάντες ἀριστῆι
 29. μιχθεῖσι ἀλλοδαποῖσι
 33. κατηφείην δὲ σοὶ αὐτῷ
 141. 4. κιθαρίς
 7. ἀλλὰ μάλα Τρῶες
 16. κακῶν ἔνεχ' ὅσσα ἔοργας
 21. Ἔκτορ, ἐπεί με κατ' αἰσαν
 28. ὡς σοὶ ἐνὶ στήθεσσιν
 32. οὐ τοι ἀπόβλητ'
 142. 4. ὁππότερος δέ κε
 19. ιοῖσιν τιτυπούμενοι
 21. ἶσχεσθ' Ἀργεῖοι
 23. στεῦται γάρ τι ἔπος
 24. αὐτὸν δ' ἐν μέσῳ
 25. ὁππότερος δέ κε
27. κέκλυτε νῦν
 143. 4. διακρινθεῖτε τάχιστα
 13. ἔτερον λευκὸν, ἔτέρην δὲ
 μέλαιναν
 30. καρπαλίκως
 144. 4. εἰδομένη γαλόψ
 28. πολυδάκρυν Ἀρηα
 145. 4. Lemmatis verba πόλεμος
 δὲ πέπαυται post ἡμιστί-
 χιον repetit
 17. Αἴθρη Πιτθῆς θυγάτηρ
 146. 3. ἐσθλοὶ τεττήγεσσιν
 10. In lemmate corrige typo-
 thetae errorem ἐφεζό-
 μενος pro ἐφεζόμενοι
 20. ἡκα πρὸς ἀλλήλους
 147. 1. οὐ νέμεσις Τρῶας
 12. μηδὲ ἡμῖν τεκέεσσιν
 15. ἔοικεν
 33. παιᾶντα τε τηλυγέτην
 148. 15. δαὴρ αὐτὸν ἐμὸς κυνώπιδος
 149. 14. καὶ γὰρ ἔγων ἐπίκουρος ἔών
 27. πηγεσίμαλλον
 32. δις τ' δίων
 150. 13. δις τράφη
 151. 1. ὕφαινον
 7. ἀγόρευεν ομ.
 153. 22. ὡς φάτο, τοὺς δ' ἥδη κάτεχεν
 154. 15. κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ θεῶν
 φέρουν
 156. 21. τιμὴν δ' Ἀργεῖοις
 28. ὥδε δέ τις εἴπεσκεν
 157. 17. τὼ μὲν ἄρ' ομ.
 25. διεμέτρεον ομ.
 158. 11. λαοὶ δ' ἡρήσαντο
 20. Πάριος δέ
 159. 1. ἵπποι δερπίποδες
 31. δῖον Ἀλέξανδρον
 160. 3. ἐρρίγησεν
 8. ξεινοδόκουν κακὰ ρέξει
 161. 22. Διὸς θυγάτηρ ομ.

162. 6. δεινωτοῖσι λέχεσσιν
 13. ἐνὶ στήθεσσιν ὅρινε
163. 1. οὐνεκα δὴ νῦν δῖον Ἀλέξ-
 ανδρον
 4. ἥσο παρ' αὐτῶν ιοῦσα
 14. μή μ' ἔρεθε σχέτλιε
164. 9. ἐκ πολέμου
 12. ἀλλ' θι νῦν
 23. πάρα γὰρ θεοί εἰσι
165. 23. ᾧς σεο νῦν ἔραμαι
166. 6. νίκη μὲν δὴ φαίνετ'
- Δ. (4)
166. 30. μετὰ δέ σφισι
 168. 15. ὅπως ἔσται τάδε ἔργα
 23. πλησίαι αἴ γ' ἥσθην
 25. ἦτοι Ἀθηναίη
 169. 5. ἕδρῶ θ' δν ἕδρωσα
 12. τόσσα κακὰ ῥέζουσιν
 17. καὶ γὰρ ἔγώ σοι δῶκα
170. 5. τάων μοι περὶ κῆρι
 16. τὰς διαπέρσαι
 21. εἴπερ γὰρ φθονέω τε
 24. καὶ με πρεσβυτάτην
 30. ἀμφότερον γενεῇ
 171. 2. σὺ δὲ θᾶσσον Ἀθηναίῃ ἐπι-
 τεῦλαι
 6. εἴ που ἐφεύροι
 172. 10. καὸ δ' ἔθορ' ἐς μέστον
 13. ἔσσεται
173. 5. τλαῖης κεν Μενελάφ ἐπι-
 προέμεν
 9. τοῦ κεν δὴ πάμπρωτα
 11. παρ' ἀγλαὰ δῶρα
 34. δ' δ' ὑπτίος
174. 6. ἔκκαιδεκάδωρα
 12. καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκε τα-
 νυσσάμενος
 14. ποτὶ γαῖῃ ἀγκλίνας
 16. ἄβλητα πτερόεντα μελαι-
 νέων

175. 1. ἀθάνατοι
 12. Dele asteriscum ante ἔρυ-
 μα positum : nam scho-
 lion est marginale cum
 lemmate μίτρης θ' ἦν
 ἐφόρει ἔρυμα
 24. ἀκρότατον δ' ἄρ'
176. 4. ὡς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα
177. 14. ἐκ τε καὶ δψὲ τελεῖ
 19. ἔσσεται ἥμαρ
 24. ἐπιστείησιν om.
 28. καὶ μοῖραν ἀναπλήσης
178. 24. ζῶμά τε καὶ μίτρην
179. 11. ὅφρα ἱῷ Μενέλαον
20. Deleatur asteriscus : nam
 scholion est marginale.
23. ἔβαλεν om.
 27. ὡς φάτο
180. 1. βλήμενος ἦν
 3. κυκλόσ', δ δ' ἐν μέσοισι
 παρίστατο
 19. τοῦ δ' ἔξελκομένοιο πάλιν
 ἄγεν
 24. ζῶμά τε
 27. κατὰ om.
 181. 9. ἐνθ' οὐκ ἄν
24. καὶ δ' οὐς μὲν σπεύδοντας
 27. οὐ γὰρ ἐπὶ ψεύδεσσι
182. 15. αἴ τ' ἐπεὶ οὖν
 26. Ἰδομενεὺς μέν
183. 1. δαιτρὸν πίνωσιν
 3. ἐπεὶ σύν γ' ὅρκι' ἔχεναι
 8. μελάντερον ἡττε πίσσα
 14. τῷ δέ τ' ἄνευθεν ἰόντι
 20. ῥύγησέν τε ἕδων
 22. σάκεσιν om.
 29. Ἀργείων om.
 31. σφῶι μέν
184. 1. ἀμφὶ μέγαν Πελάγοντα
 14. πολὺ φέρτερον

185. ι6. κατέκταν
 186. ιι. ἄμα πάντα ομ.
 28. ἀμφὶ δ' Ἀθηναῖοι μῆστω-
 ρες καὶ Ἀθηναῖοι ἀῦτῆς
 (sic)
 32. ἔστασαν οὐ γάρ πώ σφιν
 ἀκούετο
 187. 3. ἔστασαν ὁππότε πύργος
 5. Τρώων ὁρμήσειε
 17. πρώτῳ γάρ
 31. ἔνθα φῦλ' δπταλέα
 188. 7. πῶς δὴ φῆς
 17. ἄτερ πολέμου
 189. 3. ξένος ἄμ' ἀντιθέω
 7. πρὸς τείχεα Θήβης
 10. λεχεποίην
 20. ῥῆδίως
 23. Μαίων Αἰμονίδης
 190. 7. παυρότερον
 13. ὑπὸ τείχος Ἀρειον
 15. ἔνθεο
 21. τέττα
 191. 6. ἡγεμόνων
 25. χείμαρροι
 192. 8. ίαχή τε πόνος τε
 15. πρῶτος δ' Ἀντίοχος
 19. ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι
 22. τὸν δὲ πεσόντα
 24. ἐλκε δ' ὑπὲκ βελέων
 33. θρέπτρα φύλοις
 193. 10. ἡ μέν τ' ἀζομένη
 19. βεβλήκει βουνβῶνα
 22. ἀμφὶ ἐ παπτήμας
 194. 1. παρ' ἵππων ὠκειάων
 25. χύντο χαμαὶ χολάδες
 195. 4. οὖ ἐ μέγαν περ ἐόντα
 6. ὅσταν ἀπὸ σφέλων
 9. ἔνθα κεν οὐκέτι ἔργον
 22. δινεύοι κατὰ μέσον
- E. (5)
195. 22. ἔνθ' αὐν Τυδεῖδη Διομήδεϊ
 196. 6. δῶκε μένος καὶ θάρσος
 26. ἀστέρ' ὁ πωρινῷ
 197. 11. ἀκάμαντον
 17. ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι
 198. 22. οὐδὲ γάρ οὐδέ κεν
 27. παρ' ὅχεσφι
 199. 3. Ἀρες Ἀρες βροτολοιγέ
 15. ἀρχὸν Ἀλιζόνων (sic)
 17. Ὁδίον μέγαν
 32. οὐδὲ ἐκηβολαί
 200. 14. οἱ τ' αὐτῷ
 19. ἐπεὶ οὕτι θεῶν ἐκ θέσφατα
 γῆδη
 201. 2. γλουτόν
 6. Πήδαιον δ' ἄρρ
 13. δος Ῥα νόθος μὲν ἔην
 18. ψυχρὸν δ' ἔλε χαλκὸν δδοῦσι
 21. Εὐρύπυλος Εὐαμονίδης
 28. ἀπὸ δ' ἔξεσε
 29. πορφύρεος θάνατος (omissio
 ἔλλαβε)
 202. 3. Τυδεῖδην δ' οὐκ ἀν γνοίης
 6. Θώρηκος γύαλον
 2. ἀντικρὺ δὲ διέσχε
 11. βέβληται γάρ ἄριστος
 21. αἷμα δ' ἀνηκόντιζε διὰ
 στρεπτοῦ χιτῶνος
 26. καὶ ἐς ὁρμὴν ἔγχεος ἐλθεῖν
 203. 3. ὅς μ' ἔβαλε φθάμενος
 (omissio καὶ ἐπεύχεται)
 11. ἄτρομον οἷον ἔχεσκε
 18. ἀχλὺν δ' αὐν τοι καὶ
 25. δφρ' εῦ γινώσκοις
 29. ἀντικρὺ μάχεσθαι
 204. 16. βαθέης ἔξαλλεται αὐλῆς
 205. 26. εὶ μή τις θεός ἐστι κοτεσ-
 σάμενος
 206. 4. ἵππους τ' εἰσορόδων

8. δσ τούτου βέλος ώκு 222. 23. ἀν δ' ἵσχων
 13. ἔμπης δ' οὐκ ἐδάμασσα 29. ἡ δλίγον οὶ παῖδα
 16. καλὸς πρωτοπαγεῖς 33. κούρους Καδμείων προκα-
 20. κρῆ λευκόν λίζετο, πάντα δ' ἐνίκα
 207. 19. ἡγεόμην Τρώεσσιν 223. 8. ἡ νν σέ που
 208. 3. πρίν γ' ἐπὶ νῶ 14. μάχην ἀνα (sine accentu)
 15. κραιπνά κοιρανέουσιν
 23. ἔγῳ δ' Ἰππων ἀναβήσομαι 224. 2. ἥτοι δ μὲν Περίφαντα
 28. ἡὲ σὺ τόνδε δέδεξο (δέδοξε
 codex) 7. ἔγχει χαλκείω
 209. 17. ὦ' ἀπέλεθρον ἔχοντας 13. νείατον ἐς κενεῶνα, ὅθι
 27. ἀλλ' ἄγε δὴ χαζῷμεθ' ζωννύσκετο (ζωννύέσκετο
 30. ἐπεὶ οὐδὲ σέ codex) μίτρῃ
 32. οὐ γάρ μοι γενναῖον 17. οἴη δ' ἐκ νεφέων ἐρεβεννή
 210. 4. τρεῖν μ' οὐκ ἔα 19. φαίνεθ' δμοῦ νεφέεσσι
 211. 1. Αἰνεία (sic codex) δ'
 ἐπᾶνξαι 24. σοὶ πάντες μαχόμεσθα
 4. δῶχ' οἵος 26. σοὶ τ' ἐπιπελθονται
 20. λάθρη Λαομέδοντος 27. ὑπέρθυμον Διομήδη
 23. τὼ δὲ δύ' Αἰνείᾳ 29. Κύπριδα μὲν πρῶτον
 212. 1. τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἀστεν
 8. αἷματος ἀσαι 31. ἡ τέ κε δηρόν—ἡ κεν ζῶς
 18. βέλος δ' ίθυνεν καὶ τὰ ἔξῆς 225. 3. ζῶς
 213. 25. ἀλκὴ πεποιθώσ
 214. 11. κοτύλην δέ τέ μιν 11. ἀμενηνὸς ἔα
 27. νόσφιν ἀπὸ φλοισθον
 31. δν περὶ πάσης 24. καὶ κεν δὴ πάλαι ἥσθας
 215. 6. πόλεμον ομ.
 217. 25. ἀλλ' οἶνον 27. ὁσ φάτο καὶ Παιήον'
 218. 25. ἐλκόμενον τὸ μὲν οὔτις 226. 3. πὰρ δὲ Διὶ Κρουνίωνι καθέ-
 ἐπεφράσατ' οὐδὲ ἐνόστε ζετο
 31. ἡ προτέρω Διὸς οὐδὲν, ἡ
 δγε τῶν πλεόνων
 219. 4. πρι, initium lemmatis Πρι-
 αμδῆ, sed deletum
 11. οὔτέ ποτε προτρέποντο
 21. δς δ' ἐν "Τλη ναίστκε
 220. 18. πέπλον μὲν κατέχενεν
 25. Lemma om.
 221. 13. Οὐλύμποιο
 27. δσσον δ' ἡεροειδὲς ἀνήρ
12. Lemma om.
 24. μεστηγὸς Σιμόνετος
 227. 4. ἔρκος Ἀχαιῶν Τρώων ρῆζε
 φάλαγγα
 15. αὐτὸν καὶ θεράποντα Καλή-
 σιον
 19. πρεσβύτατος γενεῆ
 28. ἔγχει χαλκείω
 228. 1. Πίθασον αἴτειην, Φύλα-
 κον δ' ἔλε Λῆιτος ἥρως
 11. φεύγοντ', Εύρύπυλος δέ
 21. πρὸς πόλιν ἥπερ οἱ ἄλλοι
 ἀτυχόμενοι φοβέοντο

24. πρηηής ἐν κονίσιν ἐπὶ
στόμα
229. 18. Πριαμδης "Ελενος
30. ηὴν 'Αθηναῆς γλαυκώπι-
δος ἐν πόλει ἄκρῃ
230. 12. θεῶαι 'Αθηναῖς
18. ἄγριον αἰχμητήν
24. Τρωσὶν ἀλεξήσοντα
27. ἀνέρες ἔστε φίλοι
31. εἴπω βουλευτῆσι
231. 1. ἀμφὶ δέ μιν
3. Γλαῦκος δ' 'Ιππολόχοιο
πάϊς
5. οἱ δ' δτε δὴ σχεδὸν ησαν
ἐπ' ἀλλήλοισιν ἴοντες
12. οὐδὲ γὰρ οὐ Δρύαντος
28. ὅς ποτε μαινομένοιο
232. 9. χαμαὶ κατέχεναι
11. βουπλῆγι
16. οἴη περ φύλλων γενεὴ,
τοιη δὲ καὶ ἀνδρῶν
18. τηλεθώσα φύει
22. εἰ δ' ἔθέλεις καὶ ταῦτα
δαήμεναι
24. ὅφρ' εῦ εἰδῆς
26. ἔστι πόλις
233. 3. ἔστι πόλις 'Εφύρη
6. ἔνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν
20. ἔνθα δὲ Σίσυφος
24. Σίσυφος
28. αὐτὰρ Γλαῦκος ἔτικτεν ἀμύ-
μονα Βελλεροφόντην
234. 27. τῷ δὲ γυνὴ Προίτου ἐπεμή-
νατο δὲ "Αντεια
29. δὲ "Αντεια
235. 17. αὐτὰρ ἐπειδὴ σῆμα κακόν
19. καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε
22. κρίνας ἐκ Λυκίης
24. ἀλλ' δτε δὴ γινωσκε
236. 2. η δ' ἔτεκ' ἀντίθεον Σαρ-
πηδόνα
4. ητοὶ δ καππεδίον
8. πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων
14. ἐν τ' 'Εφύρη ἐγένοντο
16. ταύτης τοι γενεῆς καὶ αλ-
ματος
19. κατέπηξεν (solum)
24. ἔγχεσι δ' ἀλλήλων ἀλεώ-
μεθα
237. 3. δν κε δύνηαι
13. Σκαιάς τε
15. εἰρόμεναι
31. ἀλλ' δτε δὴ Πριάμοιο δόμον
238. 1. αιθούσσησι
4. πεντήκοντ' ἔνεσαν θάλαμοι
27. πρῶτον, ἔπειτα δέ κ' αὐτὸς
240. 11. φαίη κεν φρέν' ἀτέρπου
18. ζθεσαν (sic) οἱ πέπλοι
21. Σιδουρήθειν
26. τὴν δδόν
241. 11. ἐνδεκάπηχυ
18. ἀσπίδα καὶ θώρηκα
22. δαιμόνι'
28. οὔτοι ἐγὼ Τρώων
31. ημην ἐν θαλάμῳ
242. 1. ζθελον δ' ἄχει προτραπέ-
σθαι
4. νῦν δ' ἐμέ
17. δᾶερ, ἐπει σε μάλιστα
243. 6. οἰσιν ἐπὶ Ζεὺς θῆκε
17. οὐ γάρ τ' οἶδ' εἰ ἔτι σφω
ὑπότροπος ξέσμαι αὗτις
31. 'Αινδρομάχη θυγάτηρ μεγα-
λήγορος 'Ηετίωνος
244. 3. δς ἔναιεν ὑπὸ Πλάκω
13. παιδ' ἐπὶ κόλπῳ
22. ητοι γὰρ πατέρ' ἀμὸν ἀπέ-
κτεῖνε δῖος 'Αχιλλεύς
30. οὐδέ μιν ἔξενάρικε
33. οἱ μὲν πάντεις ιῷ κίον
245. 15. λαδὸν δὲ στῆσαν παρ' ἐρινεόν
24. ηδ' ἀμφ' 'Ατρεΐδας

26. ἢ που τίς σφιν: ἢ νυ καὶ
αὐτῶν
29. ἢ καὶ ἐμοὶ τόδε
246. 1. ἐπεὶ μάθοι ἔμμεναι
3. αἰεὶ καὶ πρώτοισι
13. καὶ κεν ὑδωρ φορέοις
16. καὶ ποτέ τις λατρεῦσαι (sic)
24. ἀλλά με τεθνειώτα
26. πρὸν γε τὸ σῆς τε βοῆς
247. 1. ταρβήσας χαλκόν τε
4. φαδίμος addit post εἴλετο
25. οὐ κακὸν οὐδὲ μὲν ἐσθλὸν
27. ἀλλ' εἰς οἰκους ιοῦσα
248. 3. πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελή-
σει
9. ὡς δ' δτε τις στατός
20. δεσμὸν ἀπορρήξας
24. εἰωθὼς λούεσθαι ἔϋρρειος
ποταμοῖο
26. ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει
30. ρίμφα ἐ^ε
249. 9. καγχαλόων, ταχέες δὲ πόδες
14. δεῦρ' ἵτω
17. ὥδε δὲ μυθέομαι
19. σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμόν
25. ὅφρα ἐ ταρχέσωσι (sic)
κάρη κομόσωτες Ἀχαιοί^ς
27. σῆμά τέ οἱ χεύσωσι
255. 26. νίκης πείρατ' ἔχονται
27. ἔνθα κέ τοι, Μενέλαε, φάνη
βιότοιο τελευτή
30. ἀφράμνεις, Μενέλαε
256. 4. Nihil praeter ἀναδεσχέο
257. 1. ἀκούσαι: ἀείρας (sic)
3. ἀνὰ χείρας ἀείρας
7. ἡβῆμ'
9. Φειᾶς
18. δίουν Ἀρηϊθόου
20. οὖνεκ' ἄρ' οὐ τόξοισι μαχέ-
σκετο
23. χραῖσμε σιδηρεῖην πρὶν γὰρ
Λυκόργος ὑποφθάσ
27. τεύχεα δ' ἔξενάριξε
29. δῶκε δ' Ἐρευθαλίωνι
31. θάρσει δ' φέ
258. 4. πολλὸς γάρ τις ἔκειτο παρή-
ορος
9. ὡς νείκεσσορ' ὁ γέρων
12. τῷ δ' ἐπὶ Τυδεῖδης
14. τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος
18. πεπάλασθε
21 ετ 25. κλήρῳ τὸν πεπάλα-
σθε
259. 10. θεοῖς ἵδε χείρας ἀνέσχον
22. ὃς μιν ἐπιγράψας
260. 1. ἐπεὶ οὐδὲ ἐμέ
8. Ζεῦ πάτερ Ἰδηθεν
13. σκυτοτόμων ὅχ' ἄριστος
“Τῇρ ἐνὶ οἰκίᾳ ναῖνων
33. τῷ δ' ἐκσπασσαμένω δολίχ'
ἔγχεα

Η. (7)

250. 2. οὐρον, ἐπεὶ κε
5. πόντον ἐλαύνοντες
14. ἔνθ' ἐλέτην
16. Lemma om.
24. δν κορυνήτης γείνατο
27. γείνατ' Ἀρηϊθόος
33. αὐχέν' ὑπὸ στεφάνης
251. 11. ἀλλήλοισι δέ
13. φηγῷ
20. ἀλλ' εἴ μοι τί πίθοιο
26. ἦν τινά που Δαναῶν
252. 4. οἱ δέ κ' ἀγαστάμενοι
6. τῶν δ' Ἐλενος Πριάμοιο
22. ὡς γάρ ἐγών
253. 7. ὀρυμένοιο νέον, μελάνει
δέ τε πόντος

14. δεῦρ' ἵτω
17. ὥδε δὲ μυθέομαι
19. σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμόν
25. ὅφρα ἐ ταρχέσωσι (sic)
κάρη κομόσωτες Ἀχαιοί^ς
27. σῆμά τέ οἱ χεύσωσι
255. 26. νίκης πείρατ' ἔχονται
27. ἔνθα κέ τοι, Μενέλαε, φάνη
βιότοιο τελευτή
30. ἀφράμνεις, Μενέλαε
256. 4. Nihil praeter ἀναδεσχέο
257. 1. ἀκούσαι: ἀείρας (sic)
3. ἀνὰ χείρας ἀείρας
7. ἡβῆμ'
9. Φειᾶς
18. δίουν Ἀρηϊθόου
20. οὖνεκ' ἄρ' οὐ τόξοισι μαχέ-
σκετο
23. χραῖσμε σιδηρεῖην πρὶν γὰρ
Λυκόργος ὑποφθάσ
27. τεύχεα δ' ἔξενάριξε
29. δῶκε δ' Ἐρευθαλίωνι
31. θάρσει δ' φέ
258. 4. πολλὸς γάρ τις ἔκειτο παρή-
ορος
9. ὡς νείκεσσορ' ὁ γέρων
12. τῷ δ' ἐπὶ Τυδεῖδης
14. τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος
18. πεπάλασθε
21 ετ 25. κλήρῳ τὸν πεπάλα-
σθε
259. 10. θεοῖς ἵδε χείρας ἀνέσχον
22. ὃς μιν ἐπιγράψας
260. 1. ἐπεὶ οὐδὲ ἐμέ
8. Ζεῦ πάτερ Ἰδηθεν
13. σκυτοτόμων ὅχ' ἄριστος
“Τῇρ ἐνὶ οἰκίᾳ ναῖνων
33. τῷ δ' ἐκσπασσαμένω δολίχ'
ἔγχεα
261. 7. καὶ νύ κε
18. νὺξ δ' ἥδη τελέθει

23. καὶ πινυτὴν, περὶ δ' ἔγχει
 29. σούς τε μάλιστα ἔτας
 31. αἱ̄ τέ̄ μοι εὐχόμεναι θεῖον
 δύσονται ἀγῶνα
262. 1. ὡς ἄρα φωνήσας
 6. τὰ δὲ διακριθέντε (sine δ
 μέν)
 9. ἀρτεμέα
 18. ἐσκέδασ' δέξις Ἀρης
 23. τυτθὸν ἀποπρὸν νεῶν
 32. τύμβου δ' ἀμφὶ πυρὴν ἔνα
 χεύομεν ἔξαγαγόντες
263. 4. ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ποιή
 σομεν
 14. ἔλπομαι ἐκτελέσθαι
 19. εἰ δ' ἐτεὸν δὴ τοῦτον ἀπὸ^{τοποῦ}
 σπουδῆς ἀγορεύεις
264. 7. ἡγάγετο
 11. ἡ μὲν (sic) Γρῷες
 16. ὡς τοι ὑποκρίνονται
 18. ἀμφὶ δὲ νεκροῦσιν
 21. πυρὸς μειλισσέμεν ὀκα
 28. 30. ἔξι ἀκαλαρρείτασ
265. 9. ἐν δὲ πυρῇ πρήσαντες
 24. δστις ἔτ' ἀθανάτοισι
 26. δσον τ' ἐπικιδναται ἡώς
 29. τό τ' ἔγω καὶ Φοῖβος
266. 16. ἄλλοι μὲν χαλκῷ
 17. ἄλλοι δὲ ρίνοις
 21. ἄλλοι δὲ ἀνδραπόδεσσι
 25. κοίμησάν τ' ἄρ' ἔπειτα
- Θ. (8)
268. 13. Lemma om.
 269. 1. τόσσον ἐνερθ' Ἀΐδεω
 4. εἰ δ' ἄγε πευκήσασθε
 7. ἵνα εἴδετε πάντες
 13 et 17. σειρὴν χρυσείην
 28 et 30. σειρὴν μέν κεν
 270. 5. ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα
10. μῦθον ἀγαστόμενοι
 12. ὁ πάτερ ἡμέτερε
 32. μεσσηγὸς γαλῆς τε
 35. Ἰδην δ' ἵκανεν
271. 11. οἱ δ' ἄρα δεῖπνον ἔλοντο
 28. χαλκεοθωρήκων
 36. ἥμος δ' ἥλιος μέσον οὐ-
 ρανόν
272. 8. αἱ̄ μὲν Ἀχαιῶν κῆρες
 273. 22. πῆ φεύγεις
 28. μῆτις τοι φεύγοντι
 274. 3. ὁς ἔφατ' οὐδ' ἐσάκουε
 21. οἱοι Τρώοις ἵπποι
 275. 7. τώδε δὲ νωΐ
 27. Ἰφιτίδην
 30. βροντήσας δ' ἄρα δεινόν
 276. 5. Τυδεόλη ἄγε δ' αὐτε
 8. ἀνὴρ δέ κεν οὕτι Διὸς υόν
 εἰρύσσαυτο
 18. ὡς ποτ' ἀπειλήσει
 21. φύγαδε τράπε
 24. Τυδεόλη περὶ μέν σε τίον
 28. γυναικὸς ἄρ'
 32. ἔρρε (ἔρε codex) κακὴ γλήνη
277. 3. ἵππους τε στρέψαι
 8. σῆμα τιθεὶς Τρώεσσι
 11. ἀβληχρά
 27. οὐδενόσωρα
278. 9. ὑμῖν πᾶρ προτέροισι
 13. οὖν τ' ἐγκεράσασα
 27. δαιδάλεον
 31. οἱ δέ τοι εἰς Ἐλίκην τε καὶ
 Αλγάς
280. 8. τῶν δ' δσον ἐκ νηῶν
 23. πορφύρεον μέγα φάρος
 29. ἡ̄ ρ' ἐν μεσσάτῳ
 281. 10. ἔσθοντες κρέα πολλά
 22. Ἐκτορος δς τάχα
 25. καὶ μιν ἀπτύρας νητὶ πολυ-
 κλήϊδι παρελθέμεν ἐνθάδε
 ἔρρων

282. 4. αὐτίκα δ' αἰετὸν ἡκε τελειό-
τατον
- 12 et 14. πανομφαίω
20. Τεῦκρος δ' εἶνας
26. παπτήνας
30. καὶ Μελάνιππον om.
283. 3. δοσ' ἔτρεφε
5. καὶ σε νόθον περ ἐόντα
22. ἵππους om.
27. ἐκ τοῦ δὴ τόξουι δεδε-
γμένος
284. 7. μήκων δ' ὡς ἑτέρωσε
19. μήκων δ' ὡς
21. καρπῷ βριθομένη
27. ἀλλ' Ἀρχεπτόλεμον
33. δ δὲ χερμάδιον: δ δέ (sic,
repetito δ δέ)
285. 5. αὐνέρυνοντα
10. ρῆγε δέ οἱ νευρῆν
13. χειρὶ ἐπὶ καρπῷ
20. ἀλλὰ θέων
286. 9. ἀλλήλοισι τε κεκλόμενοι
13. Γοργοῦς ὅμματ' ἔχων
25. κεκαδησόμεθ' om.
287. 11. κύνα Ἄιδον
15. Στυγὸς ὄνδατος
18. ἢ οἱ γούνατ' ἔκυσσε
288. 1. δταν om.
5. εἰ νῶι
16. πέπλον μὲν κατέχενεν
20. λάζετο δ' ἔγχος
23. βριθὺ μέγα
25. αὐτόμαται δὲ πύλαι
28. βάσκ' Ἰθί· Ἰρι (codex ἥρη)
ταχεῖα
32. γυνώσω μὲν σφῶις ὑφ' ἄρ-
μασιν ὠκέας ἵππους
289. 10. αἰεὶ γάρ μοι ἔωθεν ἐνικλᾶν
δτι κεν εἴπω
23. δφρ' εὐ εἰδῆς, γλαυκῶπι
29. τῶν ἀλλων μὲν ἀποφθεί-
σθω
290. 9. πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα
11. Οὐλυμπον δὲ δῶλακε
15. ἄρματα δ' ἀν βωμοῖσι
21. κατὰ λίτα
25. αὶ δ' οἴαι Διός
30. οὐ μέν θην κάμετόν γε
291. 10. οὐκ ἀν ἐφ' ὑμετέρων δχέων
πληγέντε
21. πρὶν δρθαι
24. στείνει ἐν αἰνοτάτῳ
292. 14. ἐν δ' ἔπεστ' Ὁκεανῷ
19. ἐν καθαρῷ, δθι δὴ νεκύων
30. Ἀργείους καὶ νῆας
293. 8. στήτον τ' ἐκ μεγάρων ἄξεσθαι
22. Lemma om.
27. μῦθος δ' δς
294. 16. οὖς κῆρες φορέουσιν
19. εἴσσομαι (sic)
23. αὔριον ἦν ἀρετῆν
295. 7. εἰ γάρ ἔγων ὡς
9. ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν
13. οἱ δὲ μέγα φρονέοντες ἐπὶ
πτολέμοιο γεφύρῃ
20. ὡς δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄστρα
φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην
22. ἐκ τ' ἔφανεν πᾶσαι
296. 3. τόσσα μεσηγὴν νεῶν
14. εἴλατο πεντήκοντα σέλα πυ-
ρός

I. (9)

296. 24. ὡς οἱ μὲν Τρῶες φυλακὰς
ἔχον
27. θεσπεσή ἔχε φύζα
297. 5. πένθει δ' ἀτλήτῳ βεβολή-
ατο
12. ὡς δ' ἄνεμοι δύο

16. Βορέης καὶ Ζέφυρος
 26. ἄμυδις
298. 7. πολλὸν δὲ παρέξ ἄλλα
 (sic)
 27. ἵστατο δακρυχέων
299. 10. ὃς δὲ βαρυστενάχων
 13. ὁ φίλοι Ἀργείων
 22. σχέτλιος
 28. οὗτις πον Δὺ μέλλει
 31. ὃς ἔφασθ'
300. 17. ἀλκὴν μέν μοι πρῶτον
 διελίστας
 22. ἵστασ' Αργείων
301. 1. ἔρχεο, πάρ τοι δόδος
 3. ἐστᾶσ'
 7. οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ φευγόντων
302. 1. Τυδεῖδη περὶ μὲν πολέμῳ
 ἐν (sic) καρτερός ἐστι
 6. ἀτὰρ οὐ τέλος ἵκεο μύθων
 10. ἡ μῆν καὶ νέος ἐστί¹
 19. ἀτὰρ πεπυνμένα βάζεις
 25. διέξομαι
 29. ἀφρήτωρ
303. 2. δορπά τε
 9. πλεῖαλ τοι οἴνου κλισίαι
 12. πᾶσά τοι ἔσθ' ὑποδεξείη
 26. καίουσιν πυρὸν πολλά
304. 4. τίθεντο δὲ δόρπον ἔκαστος
 13. σκῆπτρόν τ' ἡδὲ θέμιστας,
 ἴνα σφίσι βουλεύησθα
 31. εἶξας
305. 5. ἀστάμην, οὐδὲ αὐτὸς ἀναί-
 νομαι ἀντί νυ πολλῶν
 8. ἀλλ' ἐπεὶ ἀστάμην
 28. δώσω δὲ ἐπτὰ γυναικας
 ἀμύμονα
306. 9. τὰς μέν οἱ δώσω
 15. μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβή-
 σται
 18. ἡ θέμις, reliquis omissis
 26. νῆα ἄλις χρυσοῦ
- 30 et 32. αἰ κε μετ' Ἀργείην
307. 1. εἰ δέ κεν Ἀργος
 9. Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη
 καὶ Ἰφιάνασσα
308. 22. δημηθήτω
 29. τοῦνεκα καί τε βροτοῖσι
309. 6. ἀλλ' ἄγετε κλητούς
 18. Φοῦνιξ μὲν πρώτιστα
 20. αὐτὰρ ἔπειτ'
 25. κηρύκων Ὁδίος τε καὶ
 Εὐρυβάτης
 31. δεινὸνταλων
310. 20. τὴν ἄρετ' ἔξ ἐνάρων
 29. Πάτροκλος δέ οἱ
311. 11. αὐτῇ σὺν φόρμιγγι
 17. ἡ φίλοι ἡ τι μάλα χρεώ
312. 1. αὐτὰρ ὅγε κρείον
 6 et 8. τῷ δὲ ἔχειν
 10. αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ
 ἐκάη
 23 et 26. θῦσαι ἀνάγει
313. 1. αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδη-
 τύος
 314. 3. ἡμὲν ἐνὶ κλισίῃ
 15. ἐνδέξια
 24. ἡῶ δῖαν
 29. στεῦται γὰρ νηῶν
315. 21. εἰ δὲ σὺ μὲν μου
 31. Λεσβίδας
316. 5. οἴ κε σε δωτίνησι
 11. τειρομένους ἐλέαιρε
 26. δῶμας ομ.
 31. δος χ' ἔτερον μὲν κεύθη
317. 8. οὐδὲ τέ μοι περίκειται
318. 5. Ἀργείους, τέ δὲ λαὸν ἀνή-
 γαγεν
 29. καὶ δὴ τεῖχος ἔδειψε
319. 2. ἀπὸ τείχεος δρυνύμεν
 4. ἀλλ' ὅσον ἐς Σκαιάς τε
 πύλας
 12. ἐπ' ἰχθυόεντα

14. μάλα πολλά om.
 18. ἐνθάδε ἔρρων
 23. ἄξομαι
 27. εἰ τινά που Δαναῶν ἔτι
 ἔλπεται
 32. ἐπιειμένος om. .
 320. 1. ἐκ γάρ δή μ' ἀπάτησε καὶ
 ἥλιτον
 8. ἔχθρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα,
 τίλω δέ μιν ἐν καρός
 15. οὐδ' εἴ μοι δεκάκις τε καὶ
 εἰκοσάκις
 23. αἱ θ' ἐκατόμπυλοι
 26. οὐδ' εἴ μοι τόσσα δούῃ
 30. κούρην δ' οὐ γαμέω Ἀγα-
 μέμνονος Ἀτρεΐδαο
 321. 1. δοτῖς οὖτ' ἐπέοικε
 4. σώσωτι θεοὶ καὶ οἰκαδ' ἵκω-
 μαι
 16. Lemma om.
 21. πολλαὶ Ἀχαιίδες εἰσὶν ἀν'
 Ἐλλάδα τε Φθίην τε
 322. 1. τὰ γέρων
 12. οὐδ' ὅσα λάινος
 27. ἐπεὶ ἂρ κεν ἀμείψεται
 ἔρκος ὁδόντων
 29. ἔσπεται
 323. 14. μῆθον ἀγαστάμενοι
 22. μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι
 26. γῆρας ἀποξύσας θήσειν
 νέον ήβάσσωντα
 28. οἰον δτε πρώτου λίπον
 Ἐλλάδα καλλιγύναικα
 31. φεύγων νείκεα
 324. 8. ὃς μοι παλλακίδος περιχώ-
 σατο
 325. 16. πῦρ ἔτερον μὲν ὑπ' αἰθούσῃ
 23. ἄλλο δ' ἐνὶ προδόμῳ
 29. δι' Ἐλλάδος εὐρυχόροιο
 326. 1. καὶ μ' ἐφίλησ'
9. καὶ σε τοσοῦτον
 13. δψου ἀσαιμ
 29. καὶ γάρ τε Λιταὶ εἰσι Διὸς
 κοῦραι
 327. 29. ἄνδρας δὲ λίσσεσθαι
 31. τῶν μὴ σύ γε μῦθον ἐλέγξῃς
 328. 3. δωρητοί τε πέλοντο
 6. ὃς ἦν
 23. Αἰτωλὸι μὲν ἀμυνόμενοι
 329. 13. μέμνημαι τόδε ἔργον
 22. ή λάθετ' η σούκ ἐνόησεν
 23. ὥρσεν ἐπί¹
 29. ὃς κακὰ πολλά
 330. 8. ἄνθεσι μῆλων
 11. τόσσος ἔην
 13. ἀμφὶ συδὸς κεφαλῇ καὶ δέρ-
 ματι
 31. Ἀλκυόνην καλέεσκον
 332. 23. Αἰτωλῶν
 333. 1. πολλὰ δὲ τόνδε
 17. καὶ τότε δὴ Μελέαγρον
 21. ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πό-
 λιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει
 29. οὐκέθ' ὅμῶς τιμῆς ἔσεαι
 334. 1. τιμῆς ἔσεαι
 29. ἵσον ἐμοὶ βασίλευε καὶ
 ἡμῖν μείρεο
 335. 3. οὗτοι δ' ἀγγελέουσι
 10. ἐκ κλισίης νόστοιο
 12. νηλής
 18. οῖης, νῦν δέ τοι ἐπτά
 336. 1. ὃς ἔφαθ', οἱ δὲ ἔκαστος
 5. σπείσαντες παρὰ νῆας ἵσαν
 πάλιν, ἥρχ' Ὁδυσσεύς
 337. 7. ὅππως κεν νῆάς τε σόρης
 20. ὃς ἔφατ', εἰσὶ καὶ οἵδε
 23. Lemma om.
 26. ὃς ἔφατ'
 338. 5. ἀγαστάμενοι
 14. μυρία δῶρα διδοὺς, ὃ δ'
 ἀγήνωρ

Κ. (10)

339. 5. παρὰ τηνοὶν ἀριστῆες Παν-
αχαιῶν
19. τεῦχον ἡ πολὺν ὅμβρον
340. 7. θαύμαζεν πυρὰ πολλά
16. ἦδε δέ οἱ κατὰ θυμόν
18. Νέστορ' ἐπὶ πρῶτον
26. ἀμφὶ δ' ἔπειτα δαφοιωνόν
341. 9. οὐδὲ γὰρ αὐτῷ
17. Ἀργεῖοι, τί δή
21. τὸν δ' εὑρ' ἀμφὶ ὄμοισι
27. Τρώεσσιν ἐπίσκοπον
342. 14. κερδαλέης, ἥτις κεν
22. μέρμερα ἐπ' ἥματι
26. ἔργα δ' ἔρεξ'
343. 3. ἀλλ' ἦθι τὸν Αἴαντα
6. ἀλλ' ἦθι τὸν Αἴαντα
26. πῶς γάρ μοι μύθῳ
28. αὐθὶ μένειν
344. 25. εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ, παρὰ δ'
ἔντεα
33. δρθωθεὶς δ' ἄρ' ἐπ' ἀγκῶνος
345. 3. ἡέ των οὐρήων
15. τρομέει δ' ὑπὸ (sic) φα-
διμα
17. μῆ τοι μὲν καμάτῳ
20. οὐδὲ τι ἰδμεν μῆ πως καὶ
διὰ νύκτα
23. δσα ποὺν τὸν (sic) ἔέλπεται
25. ἡμὲν Τυδεΐδην δουρὶ κλυτόν
346. 4. ἀντίθεόν τ' Αἴαντα
7. ὡς εὗδει, σοὶ δ' οἴψ
22. τὸν δ' ἐμέο
347. 1. οὐλὴ δ' ἐπενήνοθε
11. πρῶτον ἔπειτ' Ὁδυσῆα
16. ἐκ δ' ἥλθε κλισίης
26. βουλὰς βουλεύειν
31. εὖδον, ὑπὸ κρασὶν δ' ἔχον
ἀσπίδας
348. 6. λὰξ ποδὶ κινήσας
28. πάντη ἐποιχόμενοι, σὺ δ'
ἀμήχανος
349. 5. ἀλλ' ἦθι τὸν Αἴαντα ταχύν
13. ἀλλ' ἐγρηγορίτι σὺν τεύχε-
σιν εἶσατο πάντες
15. ὡς τῶν νήδυμος
17. νύκτα φυλασσομένοισι κα-
κῆν
19. τετράφαθ' ὁππότ' ἐπὶ Τρώων
350. 3. ὡς φίλοι οὐκ ἀν δή τις
11. ἢ τινά πον καὶ φῆμιν ἐνὶ
Τρώεσσι πιθούσατο (sic)
17. ἀσσα τε μητιόωσι
30. Τρώων ἀλλ' εἰ τίς μοι
ἀνήρ
351. 8. τὸν τε δῦ ἐρχομένω
11. δπως κέρδος ἔη
14. ἀλλά τέ οἱ βράσσων
18. ἡθελε δ' ὁ τλήμων
20. ὡς ἔφατ' (ἔφαθ' codex)
ἔδδεισεν δέ
24. εἰ μὲν δή ἔταρόν γε
26. κελεύετέ μ' αὐτὸν ἐλέσθαι
352. 16. μήτ' ἄρ με μάλ' αἰνεε μήτε
τι νείκει
25. ἀστρα δὲ δή προβέβηκε
353. 4. τῶν δύο μοιράων
12. ταυρείην ἄφαλόν τε
30. εὖ καὶ ἐπισταμένως
354. 3. ἀρήρει ομ.
6. τήν ρά ποτ' ἔξ 'Ελεώνος
23. τοῦσι δὲ δεξιὸν ἥκεν ἐρω-
διόν
30. τοὺς δ' οὐκ ἰδον δόθαλμοῖσιν
355. 3. χαῖρε δὲ τῷ ὅρυθι δ' (sic)
'Οδυσσεύς
5. δός δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας
11. ἐς Θήβας ὅτε τε πρὸ
'Αχαιῶν
13. αὐτὰρ δ μειλίχιον μῦθον
16. πρόφρατα (sic)

29. βοῦν ἡνιν
 356. 6. ἀμ φόνον ἀν νέκυας
 26. οἰ τ' αὐτῷ
 28. ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δόλων
 33. αὐτῷρ ὁ μοῦνος ἔην
 357. 1. ἀλλ' ἄγε μοι τὸ σκῆπτρον
 28. κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδένη
 358. 1. κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδένη
 14. ἀλλ' ὅτε δή ρ' Ἰππων τε
 26. ὡς ἄρα φωνήσαντε παρὲξ δόδον
 359. 6 et 8. δσσον τ' ἐπὶ οὐρα (sic) πέλονται
 10. ἀλλ' ὅτε δή ρ' ἀπέην
 20. ἔλπετο γὰρ κατὰ θυμόν
 27. φευγέμεναι, τοὺς δ' αἴψα
 360. 1. ἡ κεμάδ' ἡὲ λαγωὸν ἐπει- γετον
 11. λαοῦ ἀποτμήξαντε διώ- κετον
 24. ἡ ρὰ καὶ ἔγχος ἀφῆκεν
 361. 14. ζωγρεῖτ', αὐτῷρ ἐγὼν ἐμέ
 16. εἴκεν ἐμὲ ζῶὸν πεπύθοιτ'
 20. ἡ τινα συλήσων
 362. 18. πῶς δ' αἱ τῶν ἄλλων
 24. ἀσσα τε μητιώσιν
 363. 7. πῶς γὰρ νῦν
 11. εῦδουσ' ἡ ἀπάνευθε
 15. πρὸς μὲν ἀλὸς Κάρες
 28. πρὸς Θύμβρης δ' ἔλαχον
 31. καὶ Φρύγες ἵπποδαμοι
 364. 3. ἐν δέ σφιν Ῥῆσος
 24. λευκότεροι χειόνος (sic), θείειν δ' ἀνέμοισιν
 365. 14. μὴ δή μοι φύξω γε
 19. ἡ τε καὶ ὑστερὸν εἰσθα
 30. θῆκεν ἀνὰ μυρίκην
 366. 9. ἔξ ἐπιδιφριάδος
 14. τὸν δ' Ὁδυσσεὺς προπά- ροιθεν
22. ὡς δὲ λέων μήλοισιν
 28. τὸν δ' Ὁδυσσεὺς μετόπι- σχε
 367. 1. τὴν νύκτ' Οἰνεΐδαο
 5. σὺν δ' ἥειρεν ἴμᾶσι καὶ ἔξήλαυνεν ὄμλου
 31. ὡς ἔδε χῶρον ἔρημον
 368. 9. Τυδεῖλης δὲ χαμᾶζε θορὼν ἔναρα βροτόεντα
 20. ὅπως τούσδ' Ἰππους λάβε- τον
 28. Τρώων ἥτισφωε πόρε
 369. 7. Θρηίκιοι τὸν δέ σφιν
 20. θῆκ' Ὁδυσσεύς
 22. αὐτῷρ ἐπεί σφιν κῦμα
- Λ. (11)
370. 21. ἀργαλέην πολέμοιο
 30. ἡ ρ' ἐν μεσσάτῳ
 371. 1. ὅρθι' Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἐκάστῳ
 4. καρδῆη
 16. πεύθετο γὰρ Κύπρονδε
 18. ἐς Τροίην τήσεσσιν ἀνα- πλεύσεσθαι
372. 6. χρύσειοι πάμφαινον
 9. ἀν δ' ἔλετ' ἀμφιβρότηη
 20. τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργώ
 25. τρεῖς ἀμφιστεφέες
373. 5. δξέα, τῇλε δὲ χαλκὸς ἀπ' αὐτόφιν οὐρανὸν εἰσω
 10. τιμῶσαι βασιλῆα
 12. αὐτοὶ δὲ πρυλέες
 14. φθὰν δὲ μέγ' ἵππων
374. 2. ἔρσας αἴματι μυδαλέας
 7. αἰθέρος οῦνεκ' ἔμελλε
 11. πολλὰς ἴφθίμους
 15. οῖος δ' ἐκ νεφέων ἀναφά- νεται οὐλιος ἀστήρ
 21. ἄλλοτε δ' ἐν πυμάτοισι
 28. δήϊουν οὐδ' ἔτεροι

29. ἵσας δ' ὑσμίνη
 375. 6. οἱ δ' ἄλλοι οὐ σφιν
 13. πάντες δ' ἥτιόντων
 29. δεῖπνον
 376. 8. κατεπάλμενος ἀντίος ἔστη
 11. ἄλλὰ δι' αὐτῆς ἥλθε καὶ
 δοστέον
 20. στήθεσσι παμφαίνοντας
 377. 1. υἱὲ δύω Πριάμοιο νόθου
 καὶ γυνήσιον ἄμφω
 5. "Αντιφος αὖ παρέβασκε
 10. διδη μόσχοισι λύγοισι
 18. "Αντιφον αὖ παρὰ οὐς
 378. 1. χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο
 29. δουρὶ βαλάων
 379. 1. ὅλμον δ' ὡς ἔσπενε
 6. πεζοὶ μὲν πεζοὺς ὅλεκον
 9. ἐκ πεδίου τὴν ὁρσαν
 15. ὡς δ' ὅτε πῦρ ἀΐδηλον
 19. οἱ δέ τε θάμνοι
 21. ἐπειγόμενοι πυρός
 23. κείν' ὅχεα κροτάλιζον
 380. 1. Ἀτρεΐδης δ' ἔπειτα σφε-
 δανόν
 4. οἱ δὲ παρ' Ἰλον σῆμα
 παλαιού Δαρδανίδαο
 24. ἂς τε λέων ἐφόβησε
 28. πολλοὶ δὲ πρηγεῦσ τε
 381. 10. βάσκ' ἦθι Ἱρι (ἱρει cod.)
 ταχεῖα
 15. αὐτὰρ ἐπει κ' ἡ δουρὶ τυ-
 πεῖς
 16. εἰς ἵππους ἄλλεται (sic)
 382. 5. Ζεύς με πατὴρ προέκε
 (προεῖκε codex)
 9. πρῶτος ὅρουσ'
 12. αὐτίος ἥλθε
 14. Ἰφιδάμας Ἀντηνορίδης
 27. αὐτοῦ μιν κατέρυκε
 31. γῆμας δ' ἐκ θαλάμου
 383. 8. τὰς μὲν ἔπειτ' ἐν Περκώτῃ
15. Ἰφιδάμας δὲ κατὰ ζώνη
 θώρηκος ἔνερθε
 21. Ἑλκ' ἐπὶ οἱ
 22. ὕστε λίσ
 32. οἰκτρὸς ἀπὸ μνηστῆς
 384. 5. πρῶθ' ἔκατὸν βοῦς
 8. κρατερόν ρά ἐ πένθος
 10. στῆ δ' εὐράξ
 12. νῦξε δέ μιν κατὰ χειρα
 μέσην ἀγκῶνος ἔνερθεν
 15. ἀλλ' ἐπόρουσε Κόωνι
 385. 5. δφρ' οἱ αἰμ' ἔτι
 6. δξεῖαι δ' δδύναι
 11. δριμὺν τό τε προϊέστι
 386. 6. ἐν δ' ἔπεστ' ὑσμίνη ὑπεραέτι
 9. Ἐκτωρ Πριαμίδης
 11. Ἀσαίον μὲν πρῶτα
 19. καὶ Δόλοπα πλησίου
 23. πληθὺν ὡς ὁπότε ζέφυρος
 στυφελίζῃ ἀργεστᾶο νό-
 τοιο
 30. ἀργεστᾶο νότοιο
 387. 12. ὃς ὀλεκον Τρώας παλινορ-
 μένω
 14. παλινορμένω
 17. ἀσπασίως φεύγοντες ἀνέ-
 πνεον
 20. ἐνθ' ἐλέτην δίφρον
 388. 13. γαλῆς, ἀμφὶ δὲ ὅσσε
 24. ἡ καὶ Παιονίδην δουρὶ κλυ-
 τὸν ἔξενάριξεν
 389. 7. καὶ βάλεν οὐδ' ἄρα μιν
 14. κέραι ἀγλαέ
 27. τοξότα λωβητὴρ καὶ ρά
 390. 7. ἡ τ' ἄλλως ὑπ' ἐμένο
 11. οἰωνοὶ δὲ περὶ πλέες
 22. ἔστη πρόσθ', δ' ὁ δπισθε
 καθιζόμενος
 28. τὸν δὲ μάλα χρεώ
 391. 4. δς δέ κ' ἀριστεύησι
 10. ἔστάμεναι κρατερῶς

17. ἔλσαν δ' ἐν μέσσοισι
 25. οὐτασεν ωμον ὑπερθεν ἐπ-
 άλμενος
 32. αὐτὰρ ἔπειτα Θόωνα καὶ
 Ἐννομον
392. 7. δουρὶ κατὰ πρότμησι
 12. ὁ Ὀδυσεὺς πολύαινε
 15. τοιώδ' ἄνδρε
 20. πάντα δ' ἀπὸ πλευρῶν
393. 4. ἡ μάλα δή σε
 23. φθῆ σε τέλος
 394. 8. αὐτὰρ ἔπει τε θάνω
 10. ὡς εἰπὼν Σώκοιο δαΐφρονος
 23. κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον
 26. αὐτὲς δ' ἑταῖρον
395. 14. σύντην· θῶες μέν τε
 18. ἀττσων φέγχει
 25. Πριαμίδην νόθον
 30. πλήθων ποταμὸς πεδίονδε
396. 1. πολλὰς δὲ δρῦς ἀκαλέας
 15. "Εκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν
 δμίλει
 17. νέῶν (duplici accentu)
 ἀλάπακε φάλαγγας
 22. παῦσεν ἀριστεύοντα
 32. "Εκτορ νῷι μὲν ἐνθάδ' ὅμι-
 λέομεν
35. κεῖσ' ἵππους τε καὶ ἄρμ'
397. 5. μάστιγι λιγυρῇ
 8. ἦς ἄρ' ἀφ' ἵππείων ὁπλέων
 14. δουρός ομ.
 16. μίνυνθα δέ
 21. στῆ δὲ ταφὸν, ὅπιθεν δὲ
 σάκος
 25. ὡς δ' αἴθωνα λέοντα
398. 2. δὲ κρειῶν ἐρατίζων
 10. υωθῆς, φέδη
 14. σπουδῇ δ' ἔξήλασσαν
 17. Τρώων ἱπποδάμων
 20. ἄλλα μὲν ἐν σάκει
 24. ἐν γαίῃ ἵσταντο
399. 1. δεξιῶν, ἐκλάσθη δὲ δόναξ
 13. ὡς οἱ μὲν μάρναντο δέμας
 18. ἐστήκει γάρ ἐπὶ πρύμνῃ
 19. εἰσορόσων πόνον αἰπὺν ἴωκά
 τε
23. ἔκμολεν
 26. τίπτε με κικλήσκεις
400. 3. δυτινα τοῦτον
 7. ἐξ ὀχέων, τοὶ δ' ἵδρῳ ἀπε-
 ψύχοντο
16. χάλκειον κάνεον, ἐπὶ δὲ
 κρόμνον πότῳ ὅψον
21. ἥδε μέλι χλωρόν
 23. ἵερον ομ.
 27. πᾶρ δὲ δέπας
401. 8. χρύσειαι νεμέθοντο
 24. ἄλλος μὲν μογέων
402. 8. ἔπει β' ὕπαιτισσε κυκειώ
 13. πάλιν ἄγγελος
 16. δσσοιδὴβέλεσιν βεβλήται
 18. οὐδέ τι οἶδε
 22. ἐν νησὶν κέαται
403. 18. αὐτοὶ τε κτεινώμεθ'
 20. ἀμφὶ βοηλασίῃ
404. 15. ἐννύχιοι προτὶ ἄστυ
 25. τοὺς ἔμεν οίστι χρέως ὀφεί-
 λετ'
405. 9. δαίτρευον, πολέσιν γάρ
 Ἐπειοὶ χρεῖος ὀφειλον
 16. ἐλθῶν γάρ β' ἐκάκωσε
 30. δώδεκα γάρ Νηλῆος
406. 1. τοῦθ' ὑπερηφανέοντες Ἐπ-
 ειοί
 13. καὶ γὰρ τῷ χρεῖος
 25. δαιτρεύειν μή τις οἱ ἀτεμ-
 βόμενος
 30. μή τις οἱ ἀτεμβόμενος
 κλοι ἵσης
407. 12. πανσυδήῃ μετὰ δέ σφι
 Μολίονε
 14. ἔστι δέ τις Θρυσσεστα

16. ἀλλ' ὅτε πᾶν πεδίον
 22. εἴα θωρήσσεσθαι
 26. ἀλλὰ καὶ ὡς ἵππεῦσι ἐπεὶ
 δις ἄγε νῆα (sic)
 32. ἔνθεν παυσυδῆ
408. 1. ταῦρον δ' Ἀλφειῷ, ταῦρον
 δὲ Ποσειδῶνι
 9. εὗτε γὰρ ἡέλιος
 12. ἀλλ' ὅτε δὴ Πυλίων καὶ
 Ἐπειῶν
 15. ἡ τόσα φάρμακα ἥδη
 27. ἡγεμόν' ἵππήνων
 31. καὶ νῦ κεν Ἀκτορίωνε Μο-
 λίωνε (sic)
409. 1. εἰ μή σφωε πατήρ
 3. τόφρα γὰρ οὖν ἐπόμεσθα δι'
 ἀσπιδέως πεδίοιο (sic)
 24. πέτρης τ' Ὄλευκης
 29. ἔνθ' ἄνδρα κτείνας
 33. νῦν δὲ ἔνδον ἔόντες
410. 17. τέκνουν ἐμὸν γενεῇ μέν
 22. εἰ δέ τινα φρεσών
 24. αἱ κέ σε τῷ ἵσκοντες
411. 8. ρέα δὲ κ' ἀκμῆτες: ὕσεσθε
 προτὶ ἀστυ (praeфикс
 obelis et asteriscis)
 20. ἴξε θεῶν Πάτροκλος
 23. τῇ δὴ καὶ σφι θεῶν τετεύ-
 χατο βωμοί
 26. ὡς ἄρ' ἐμέλλετε
 31. ἔστεται, ἀλλ' ἐν τηνὸν με-
 λαίνησι πεσέωνται
412. 14. ἔνθα μιν ἑκτανύσας
 17. ἐπὶ δὲ ρίζαν βάλε πικρήν

 M. (12)
413. 6. ὡς ὁ μὲν ἐν κλισίῃ Μενοι-
 τίου ἄλκιμος υἱός
 13. λάτ' Εὐρύπυλον βεφλημένουν
 15. τάφρος ἔτι σχήσειν Δαναῶν
 19. εὑρὸν τὸ ποιήσαντο
22. ἥλασαν οὐδὲ θεοῖσι
 26. δῆφρα μὲν Ἐκτωρ ἡώδης ἦην
415. 10. αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μὲν Τρώων
 θάνον
 12. δὴ τότε μητιώντο
 14. Κάρησσός τε Ῥοδίος τε
 31. καὶ Σιμόεις δθι πολλά
416. 9. ἐνηῆμαρ δ' ἐς τεῖχος
 23. φιτρῶν καὶ λάων
 28. καλλίροον (sic) ὕδωρ
417. 3. ὡς ἄρ' ἐμελλον ὅπισθεν
 9. τεῖχος ἐνδμητον
 14. Διὸς μάστιγι
418. 1. ἔστασαν ἀμφοτέρωθεν ἔσ-
 τασαν νῖες Ἀχαιῶν
 8. δξέσιν ἡρήρει
 13. δὴ τότε Πουλυδάμας
 27. εὶ δέ χ' ὑποστρέψωσι
 32. αὐτοὶ δὲ πρυλέες σὺν τεύ-
 χεσι θωρηγθέντες
419. 6. οἱ δὲ διαστάντες σφέας αὐ-
 τούς
 11. τῶν δ' ἐτέρων Πάρις ἡρχε
 20. Ἀσιος Ὑρτακλῆς
 22. αἴθωνες μεγάλοι ποταμοῦ
 ἀπο (sic) Σελλήνετος
 27. οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους ἄραρον
 28. βάν ρ' ίθὺς Δαναῶν λελιη-
 μένοι
420. 2. ἵπποισιν καὶ δχεσφιν ἀγαλ-
 λόμενος
 3. δψ ἀπονοστήσειν προτὶ
 Ἴλιον
 5. εἴσατο γὰρ νηῶν ἐπ'
 ἀριστερά
 13. εὑρ' ἐπικεκλιμένας σανίδας
 καὶ μακρὸν δχῆα
 15. τῇ ρ' ίθὺς φρονέων
 18. δξέα κεκλήγοντες
 25. νήπιοι, ἐν δὲ πόλησι δύ'
 ἀνέρας εὑρον ἀρίστους

27. Λαπιθάων αλχμητάων
 30. αῖνας βόσας
 421. 4. οἱ δ' ἵθυς πρὸς τεῖχος
 6. "Ασιον ἀμφὶ ἄνακτα καὶ
 Ίαμενὸν καὶ Ὀρέστην
 12. Τρῶας ἀτὰρ Δαναῶν
 15. ἐκ δὲ τῷ ἀτέξαντε
 19. δοχμῶ τ' ἀτσοντε
 26. λαοῖσιν καθύπερθε
 30. ἀς τ' ἄνεμος ζάής
 422. 4. ὡς τῶν ἐκ χειρῶν βέλεα
 ῥέον
 15. πάγχυ μάλ', οὐ γὰρ ἔγωγ'
 23. ἄνδρας θηρητῆρας : τὸ θη-
 ρητῆρας cet.
 24. ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλησι
 423. 3. πάντη γὰρ περὶ τεῖχος
 8. 'Αργείοι δὲ καὶ ἀχνύμενοι
 περ ἀνάγκη
 13. ἐπιτάρροθοι
 15. Ίαμενὸν καὶ Ὀρέστην
 20. ὅφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ'
 ἐντεα μαρμαίροντα
 23. ὑψιπέτης
 424. 10. αἰετὸς ὑψιπέτης
 11. κόψε γὰρ αὐτὸν ἔχοντα
 20. "Εκτορ ἀεὶ μέν πως μοι
 ἐπιπλήσσεις
 30. δῆμον ἔόντα
 425. 4. ὁδέ χ' ὑποκρίναιτο θεοπρό-
 πος : εἰδεή τεράων
 11. τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδών
 24. ὥρσεν κ' ἀπ' Ἰδαίων δρέων
 (sic)
 26. ἦ δ' ἵθυς νηῶν κουνίην
 28. κρόσσας μὲν πύργων ἔρουν
 31. κρόσσας μέν
 36. στήλας τε προβλῆτας
 426. 7. ἄλλον μειλιχίοις
 14. ὅς τε χερειώτερος
 20. νεῦκος ἀπωσαμένους
21. δητὸς προτὶ ἀστυ δίεσθαι
 427. 1. νιφέμεν ἀνθρώποισι
 13. εἰλύνται
 22. αἱ μὲν ἄρ' ἐς Τρῶας
 27. ἀντίθεος Σαρπηδόνα
 428. 15. χρυσείης ράβδοισι διηνε-
 κέσιν περὶ κύκλου
 20. τὴν ἄρ' ὅγε πρόσθε σχόμε-
 νος
 21. μῆλων πειρήσοντα
 28. σὺν κυσὶ καὶ δούρεσσι
 φυλάσσοντας περὶ μῆλα
 32. ἴομεν ἦτε τῷ
 36. πάπτηνεν δ' ἀνὰ πύργουν
 'Αχαιῶν
 429. 3. ἐς δ' ἐνόησ' Αἴαντε δύω
 15. καὶ πυλέων πᾶσαι γὰρ
 ἐπώχατο
 20. αἷψα δ' ἐπ' Αἴαντα προΐει
 23. ἔρχεο δῖε Θωότα
 430. 1. καὶ οἱ Τεῦκρος ἀμ'
 ἐπέσθω
 20. τεῖχος ἐντὸς λόντες
 431. 6. ἵψ ἐπεστύμενον
 9. ἦ δ' ἵδε γυμνωθέντα βρα-
 χίονα
 11. βλήμενον ἀθρήσειε
 25. χάζετ', ἐπεὶ οἱ θυμὸς ἐέλ-
 πετο
 432. 3. τεῖχος ἐντοσθεν
 7. ἀσπίδας εὐκύκλους
 10. ἡμὲν ὅτῳ στρεφθέντι
 13. πάντη δῇ πύργοι
 22. ἦ τε σταθμὸν ἔχουσα καὶ
 εἵριον
 25. ἴσαζονσ', ἵνα παισὶν
 28. ἥσσεν δὲ διαπρύσιον
 30. ὃς φάτ' ἐποτρύνων
 433. 1. κροσσάων ἐπέβαινον ἀκαχ-
 μένα δούρατ' ἔχοντες
 4. εἰστήκει πρόσθε

10. ὡς δ' ὅτε ποιμὴν ρέαν φέρει
πόκου ἄρσενος οἰός
13. εἶχον ἐπημοιβοί
19. εὖ διαβάς, ἵνα μὴ ἀφαυρό-
- τερον βέλος εἴη
23. λᾶος ὑπὸ βίτης
434. 8. ποιητὰς ἐσέχυντο πύλας
11. ὅμαδος δ' ἀλίαστος

VOLUMEN II.

N. (13)

1. 6. Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὐν Τρῶάς τε
καὶ Ἔκτορα
21. πάλιν τρέπεν ὅστε φαειώ
3. 2. ὑψοῦ ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς
10. ἔνθ' ἀρ' δγ' ἔξ αλόσ
4. 1. πάντοθεν ἐκ κευθμῶν
9. γηθοσύνη δὲ θάλασσα
5. 18. εἰσάμενος Κάλχαντι
27. ἦρ' δδ' δ λυσσωδῆς
32. γυνᾶ δ' ἔθηκεν ἐλαφρά
6. 1. περιμήκεος ἀρθείς
6. δρμήσῃ πεδίοιο
27. Αἴαν, ἐπεὶ τις νῷη θεῶν
8. 1. φυζακινῆς ἐλάφοισιν
3. θώων παρδαλίων τε
20. λύκων τ' ἥια πέλονται
9. 4. νῦν δ' ἔκαθεν πόλιος
12. ἀλλ' ἀκεώμεθα θᾶσσον
10. 15. ὡς Ἔκτωρ εἴως μέν
19. νύστουτες ξίφεσίν τε καὶ
ἔγχεσιν ἀμφιγυνίοισιν (sic
in lemmate et in scholio)
23. ὕσταν ἀπὸ σφέων, δὲ χασ-
τάμενος πελεμίχθη
11. 5. κοῦφα ποσὶν προβιβάς
18. ναῖε δὲ Πήδαιον
26. ἀλλ' οὖ πῃ χροός
12. 11. Ἰμβριον ἀντ' Αἴαντε
17. ἥλθε κατ' ἰγνύνην
21. Αἰτωλοῖσιν ἄνασσε
13. 2. ὀτρύνεις δὲ καὶ ἄλλον
9. σπεύδειν αἱ κ' ὄφελός τι
12. συμφερτὴ δ' ἀρετὴ πέλει
14. 1. τό νυν γάρ κατεάξαμεν δ πρὶν
ἔχεσκον
16. εἰ γάρ νῦν παρὰ τηνοὶ λε-
γούμεθα πάντες ἄριστοι
21. ἔνθ' δ τε δειλὸς ἀνήρ δς τ'
ἄλκιμος
30. εἴπερ γάρ κε βλεῦο
15. 8. τῷ δὲ φόβος φίλος νίός
11. τῷ μὲν ἀρ' ἐκ Θρήκης
18. ἡὲ μετὰ Φλεγύνας μεγαλή-
τορας
16. 7. οἱ μιν ἀιδην (εἰς) ἐλώσι
18. αἰπύ οἱ ἐστένται
22. νῷην δ' δδ' ἐπ' ἀριστερ'
24. εἴδομεν ἡέ τῷ εὐχος
17. 1. δς τότε γηθήσειν ἰδὼν πόνον
4. ἀνδράσιν ἡρώεστι τετεύχα-
τον
11. ἀλλὰ Θέτιν κύδαινε
14. λάθρη υπεξαναδύς
- 22 ετ 27. τοὶ δ' ἐρίδος κρατερῆς
18. 4. πέφαρ ἀπαλλάξαντες
14. πέφνε γάρ Οθρυονῆα
17. ἥτοι δὲ Πριάμοιο θυγατρῶν
εἶδος ἀριστην
25. καὶ βάλεν ὑψι βιβάντα
19. 1. χάλκεος δυν φορέσκε
3. Οθρυονεῦ περὶ δή σε βρο-
τῶν αἰνίζομ' ἀπάντων

6. καὶ κε τοι ἡμέis ταῦτα γ'
 9. ἀλλ' ἔπει ὅφρ' ἐπὶ ναυσὶ συν-
 ώμεθα
 15. ἐπεὶ οὐτοὶ ἐδυνωταὶ κακοὶ εἰ-
 μεν
 33. τήν τ' οὐρεσι τέκτουες ἄνδρες
 20. 16. τῇ ὑπὸ (sic) πᾶs ἔάλη
 18. εἰs "Αιδος περ ίόντα πυλάρ-
 ταο
 21. ἀλλὰ θέων περίβη
 25. νῆjas ἐπὶ γλαυφυρὰs φερέτην
 26. ἡ αὐτὸs δουπῆσαι
 30. ἔνθ' Αἰσυήταo διοτρέφέos φί-
 λον υἱόν
 21. 5. αὖν ἄūσεν
 12. ἡ ἄρα δή τι ἐίσκομεν ἀξιον
 εῖναι τρεῖs ἐνδὸs ἀντὶ πε-
 φᾶσθαι
 22. 2. ἡ τινά που Τρώωn ἐταίρ-
 σαιτο μεγαθύμων
 19. τηλύγετον ὡs
 27. ὁρθαλμὸn δ' ἄρα oī
 29. ὡs μένεν 'Ιδομενεὺs δουρι-
 κλυτὸs οὐδὲ ὑπεχώρει
 32. τῷ δ' ἐπὶ θυμῷ
 23. 6. oī δ' ἀμφ' Αλκαθόφ
 11. Αἰνείas δὲ πρῶτοs
 16. ἐσπάσατ' οὐδὲ ἀτ (sic) ἔτ'
 ἄλλα δυνήσατο
 20. τρέσσαι δ' οὐκέτι ρύμfa
 22. οὐδὲ ἄρα πώ τι πέπυστο
 33. ἐπὶ oī τετραμμένον
 24. 1. ἐπὶ δ' ἀσπίs
 29. τὴn ἀπὸ πᾶσαν ἔκερσεν
 25. 6. ὥστε σκῶλοs πυρίκανστοs
 17. ἀνείλκεν om.
 26. 18. 'Ατρείδηs δὲ ἐρυστάμενοs
 23. χαμὰ pέσον
 27. 1. ἦν ἐμὲ λωβήσασθε
 14. πῦr δλοδὸn βαλέειn, κτεῖnai
 δ' ήρωas 'Αχαιούs
17. τῶn πέρ τιs καὶ μᾶllοn ἔέλ-
 δεται ἐξ ἔροn εῖnai ἡ πολέ-
 μou, Τρῶes δὲ μάχηs ἀκό-
 ρηtοi ἔapin
 28. 15. τεῖχos ἐδέδμηtο χθαμαλώ-
 tatoν
 25. Φυλέδηs tē Μέγηs
 28. πρὸ Φθίωn δὲ Μέδωn tē
 30. ἥtοi δ μὲn νόθos νίos
 29. 4. ιεμέnω kata ὠlκa (sic)
 21. καὶ tē πολεῖs ἐσάwse
 30. 11. ἡ ῥa καὶ ὠρμήtη ὅrēi νιφό-
 euti
 17. καὶ "Ασιoν 'Υρτάκou νίōn
 26. πoū tōi Δηtφoθo
 31. 1. οίχεσθoυmακρoδiηs tētυmμénω
 9. Φάλκηn 'Ορθaίōn tē
 18. oī δ' ἐξ 'Ασκaνίηs
 32. 1. κυρtà φaληriθeνta (sic)
 3. πrὸ ἔθeν δ' ἔχeν ἀsπiδa
 5. ἀll' oū σyγχei θuμoν
 9. μaκrà βiθásthaw
 24. Aīan ἄpaptoepeis θouγáe
- Ξ. (14)
33. 2. Iaχή om.
 11. Νέσtora δ' oūk ἔlaθeu Iaχή
 19. ἔlaθeu
 26. θeρmήtη κaὶ lоúsη
 29. aūtāp ἔgῶn ἔlθw
 34. 1. χaлk фaмfaнiон
 6. σtή δ' ἔktōs kliстiήs
 25. diχθād' ἡ μeθ' ūmlou
 35. 4. ἐpὶ ppymηsiv ἔdeiμa
 17 et 25. τῷ δ' oī' ὁψēoнтes
 36. 10. Νéσtowr pttῆe δé
 37. 3. ἡ ἔpi (sic) pόlla'
 6. oīda δe nūn
 10. νῆjas δsai ppywta
 26. oūlōmē' aīt' ὕfēles

38. 7. *νῦν δὲ σεῦ ὀνοσάμην πάγ-*
 χν φρένας οἰον ἔειπες
17. *Τυδέος*
23. *ἄγριος ἥδε μέλας*
39. 4. *καὶ θεοὶ ἄλλοι*
16. *ἐγχείη, τὰ δὲ μέλλετ'*
18. *δεῦτ' ἵομεν πολέμονδε*
24. *ἐκ βελέων μή που τις*
40. 1. *σοὶ δ' οὐπω μάλα πάγχυ*
41. 4. *πολυπῖδακος Ἰδης*
7. *ἐλθεῦν ἐς Ἰδην*
14. *κληῆδι κρυπτῆ*
17. *ἔνθ' ἦγ' εἰσελθοῦσα*
20. *ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτου*
22. *λύματα πάντα κάθηρεν*
26. *ἀμβροσίῳ ἐδανῷ*
42. 3. *ἀμβροσίῳ ἐδανῷ*
7. *τοῦ καὶ κινυμένοιο*
12. *ἔμπης ἐς γαΐάν τε*
17. *τῷ δὲ ἦγε χρόα καλὸν ἀλει-*
 ψαμένη
25. *χρυσείης δὲ ἐνέτησι κατὰ*
 στήθος πέρονάτο
43. 27. *ἐκείνω (sic) γ' ἐπέεσσι*
44. 27. *Πιερίην δὲ ἐπιβᾶσα*
45. 27. *δῆσε φαεινώ οι.*
31. *χρύσεον, Ἡφαιστος δέ κ'*
46. 21. *καὶ ἄλλο τεί*
47. 16. *ριπτάζων κατὰ δῶμα θεούς*
19. *καὶ κέ μ' ἅϊστον ὑπ' αἰθέρος*
 ἔμβαλε πόντῳ
23. *ἡ (sic) φῆς*
27. *ἄλλ' ἵθ', ἐγὼ δέ κε τοι*
48. 9. *τοὺς ὑπογαρταρίους οἱ Τι-*
 τῆνες καλέονται
23. *μακροτάτη πεφυνῖα δι' ἡέρος*
49. 2. *οἷον δτε πρῶτον περ ἐμισ-*
 γέσθην
9. *ἴπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρ-*
 ματα
18. *ἴπποι δ' ἐν πρυμνωρείῃ*
19. *νῦν δὲ σεῦ εἶνεκα*
50. 1. *οὐδ' ὅτε περ Δανάης*
19. *οὐδ' Ἀλκμήνης ἐν Θήβης*
51. 9. *οὐδ' ὅτε περ Σεμέλης*
15. *ώς σέο νῦν ἔραμαι*
19. *αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν*
 μῦθον ἔειπες
52. 20. *πυκνὸν καὶ μαλακὸν ὃς ἀπὸ*
 χθονὸς ὑψόσ' ἔεργε
24. *στιλπνὰ δὲ ἀπέπιπτον*
29. *ἔερσαι*
53. 7. *'Αργείοι καὶ δ' αὐτε μεθείε-*
 μεν Ἔκτορι νίκην
12. *παναίθησιν*
54. 2. *ἐν δάῃ λευγαλέη*
28. *οὔτε πυρὸς τόσσος γε*
55. 12. *ὅσση ἄρα Τρώων*
18. *ἥτοι δ μὲν σάκεος*
20. *τώ οἱ ῥυσάσθην*
56. 1. *ώς ἔπειστ' Ἔκτορος ὁκα*
6. *οἱ δὲ μέγα λάχοντες*
19. *ἔξόμενος δὲ ποῦνα*
57. 19. *γυνωτὸν ἐν μεγάροις*
22. *ἀνασχών οι.*
31. *δ δὲ φῆ κώδειαν*
58. 16. *ὅστις δὴ πρῶτον*
25. *'Ατρεδῆς δὲ ἔπειθ' Ὑπερ-*
 ήνορα
59. 1. *οὐ γάρ οἱ τις δμοῖος ἐπι-*
 σπέσθαι ποσὶν ἦν
5. *ἀνδρῶν τρεσσάντων*

Ο. (15)

59. 12. *αὐτὰρ ἐπεὶ διά τε σκόλοπας*
 καὶ τάφρον ἔβησαν
17. *ἔβησαν*
27. *χλωροὶ ὑπὰ δείους*
60. 12. *'Αργείους, μετὰ δέ σφι*
28. *κῆρ ἀπινύσσων*
61. 6. *εἴαθ', δ δ' ἀργαλέω*

8. αῖμ' ἐμέων, ἐπεὶ οὐ μιν
 14. ἡ μάλα δὴ κακότεχνος
 26. ἡ οὐ μέμνη δτε τ' ἐκρέμυν
62. 19. ἐμὲ δ' οὐδ' ὡς θυμόν
 20. πεπιθοῦσα θυέλλας
 32. καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς
 ὕδωρ
64. 20. δ' ἀντήσει δν ἑταῖρουν
 28. νόος ἀνέρος ομ.
 32. ὡς δ' ὅτ' ἀν δίξη νόος ἀνέρος
65. 30. οὗτε θεοῖς εἴπερ τις ἔτι νῦν
 δαίνυται σώφρων
 33. ἡ δὲ γέλασσε χείλεσιν
66. 10. μὴ νῦν μοι νεμεσήσετ' Ὁ-
 λύμπια
 12. ὡς φάτο καὶ β' ἵππους κέλε-
 το Δεῦμόν τε Φόβον τε
67. 10. αὐτὰρ τοῖς ἄλλοισι κακὸν
 μέγα πᾶσι
 13. τῷ σ' αὖ νῦν κέλομαι
68. 12. πάντα δ' ἀπαγγεῖλαι
69. 6. ισόν οἱ φάσθαι
 21. τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται
70. 20. γαῖα δ' ἔτι ἔνυμή
71. 1. τῷ ῥᾳ καὶ οὐ τι Διὸς βέομαι
 φρεσίν
 5. χερσὶ μή τι με πάγχυν κακὸν
 ὡς δειδιστέσσθω
 16. ὁμῆ πεπρωμένον
72. 10. ἡδὲ οἱ αὐτῷ
73. 7. τῇ μάλ' ἐπιστείων: φοβέειν
 ἥρωας (sic)
 18. ἀμφί ἐ γινώσκων
 23. ἡσ' ὀλιγηπελέων
 27. ἥματι τῷδ' ὅψεσθαι
74. 10. ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ
75. 3. ὡς Δαναοὶ εἴως
 8. ἡ θήν μιν
 17. Μέγην τ' ἀτάλαντον
76. 8. μακρὰ βιβάσ
 15. ἀμφιδάσειαν
22. λιλαιόμενα χρόδις ἄσαι
 25. αὐτὰρ ἐπεὶ κατευνῶπα
77. 6. ἥτοι δ μὲν νόθος
 17. Μηκιστῆ δ' ἔλε
 20. ὅφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ'
 ἔντεα
 32. δέ τοις καπέτοιο βαθέλης
 ποστὸν ἐρίπων (sic)
78. 1. πειρώμενος ἥσι
 4. τῇ β' οἶγε προχέοντο φα-
 λαγγηδόν
 8. ὡς ῥα σὺ ἥε
 28. ναύμαχα κολλήεντα
79. 9. τίς δ' οὐδὲ εἴ κέν οἱ σὺν δαί-
 μονι θυμὸν δρίνω
 33. ἐνθ' νῆα Κλυτίοιο
80. 3. Καλήτορα
 6. Αἴαντος θεράποντα Κυθήριον
 10. ναῖ' ἐπεὶ ἄνδρα
 13. Τεῦκρε πέπον
 20. ὡκύμορον καὶ τόξου
 24. ἴδοκον
81. 9. οἱ οἱ ἐϋστρεφέα νευρήν
 14. νευρὴν δ' ἐξέρρηξε νεόστρο-
 φον, ἦν ἐνέδηστα πρώϊον
 17. πρώϊον ὅφρ' ἀνέχοιτο
 29. ἡμὲν διέοισιν
82. 24. ἐνθ' Ἐκτωρ μὲν ἔλε Σχεδίον
 28. Πουλυδάμας δ' Ὥτου Κυλ-
 λήνιον
 31. τόφρα δὲ τῷ ἐπόρουσε Δό-
 λοψ
83. 3. τόν β' ἐφόρει γυάλοισιν
 6. ἥγαγεν ἐξ Ἐφύρης
 12. κάππεσεν ἐν κονίησι, νέον
 φοίνικι φαεινός
 19. συλήσειν Ἐκτωρ δὲ καστ-
 γνήτοισι
 23. βάσκ' ἐν Περκώτῃ δηῶν
 ἀπονόσφιν ἔοντων

26. οὐχ δράσας οἶνον Δόλοπος
περὶ τεύχε'
84. 4. ὅς τε κύνα κτείνας ἡ βουκό-
λον ἀμφὶ βόσσοι
85. 15. ἡ δέ τε πᾶσα ἄχνη ὑπε-
κρύφθη
18. ἄχνη ὑπεκρύφθη, ἀνέμοιο δὲ
δεινὸν αἴγα
21. ὑπὲκ θαυμάτοιο φέρονται
27. ἔλικος βοὸς ἀμφὶ φονῆσι
30. ἥτοι δὲ μὲν πρώτησι καὶ
ὑστατήσι
86. 1. Κοπρῆς φίλον νιόν
9. στρεφθεὶς γὰρ μετόπισθεν ἐν
ἀσπίδος ἄντυγι πάλτο
12. κτεῖν', οἵ δὲ οὐκ ἐδύναντο
17. λίσσεθ' ὑπὲρ τοκέων
87. 12. κολλητὸν βλήτροισι δύω καὶ
εἰκοσίπτην
32. ἄντεσθ' ἐν πολέμῳ
89. 12. οἴστετε πῦρ
14. νῦν ἡμῖν πάντων: νῦν ἀντὶ^τ
17. νῦν αὐτὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώ-
γει
32. ἔνθ' ἄρ' ὅγ' εἰστήκει
90. 1. ἡέ τινας φαμὲν εἶναι
9. τῷ ἐν χερσὶ φόνῳ
16. οὐ μειλιχίῃ
- Π. (16)
25. ὡς οἱ μὲν περὶ νηὸς ἐῦσσελ-
μοιο
91. 11. ζώειν μὰν ἔτι φασί
27. βέβληγται μὲν δὲ Τυδεῖδης
92. 1. τοὺς μέν τ' ἵητροι
3. ἐλκέ, ἀκειάμενοι, σὺ δὲ ἀμή-
χανος
5. μὴ ἔμε γ' οὖν οὐτός γε χόλος
6. αἰναρέτη τίς σεν ἄλλος
12. οὐδὲ Θέτις μήτηρ γλαυκή
16. εἰ δέ τινα φρεσὶ σῆσι
30. αἴ κέ με σοὶ ἵσκοντες
93. 3. ἵσκοντες ἀπόσχωται
22. ὁς φάτο λισσόμενος
27. καὶ κῆρα λιτέσθαι
94. 23. κούρην, ἦν ἄρα μοι γέρας
25. δουρὶ δὲ ἐμῷ κτεάτισσα
95. 20. ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι
22. εἰ δὴ κυάνεον Τρώων νέφος
ἀμφιβέβηκε
96. 14. ἔμπεστ' ἐπικρατέως
97. 12. ἀλλὰ πάλιν τροπάσθαι
26. πήληξ βαλλομένη
98. 22. κόλον δόρυ
28. νηὶ θοῇ
35. ἀσβέστη κέχυτο φλόξ
99. 7. μὴ δὴ νῆας ἔλωσι
11. μὴ δὴ νῆας ἔλωσι καὶ οὐκέτι
φυκτὰ πέλωνται
100. 7. πάλλειν, ἀλλά μιν οἷος ἐπί-
στατο πῆλαι
15. Ξάνθον καὶ Βαλίον
20. τοὺς ἔτεκε Ζεφύρῳ
26. λάμψοντες (sic) γλώσσησιν
101. 4. ἄκρον ἐρευγόμενοι
7. στήθεσω ἄτρομός ἐστι
12. τῆς μὲν ἵης στιχός
16. Σπερχειοῦ διπετέος
102. 16. αὐτίκα δὲ εἰς ὑπερφέτη ἀναβάσι
32. πάνθ' ὑπὸ μηνιθμόν
103. 14. μᾶλλον δὲ στίχεις ἄρθεν
19. καλῆς, δαιδαλέης
25. οὐλῶν τε ταπήτων
104. 20. Δωδώνης μεδέων
105. 5. ἡμέν δή ποτ' ἐμόν
14. ἔσεται ἡρα καὶ οἶος
106. 14. ἐλπόμεναι παρὰ ναῦφι
26. οὐρανόθεν δὲ ἄρ' ὑπερράγη
ἀσπετος αἰθήρ
107. 2. αὐτίκ' ἄρα στρεφθέντος
22. ἡμβροτον ἀλλήλων, μέλεον
δὲ ἡκοῦ

29. αῖματος ὀφθαλμοί
 108. 1. ὡς δὲ λύκοι ἄρνεσσιν ἐπέ-
 χραον
 5. ὑπὲκ μῆλων
 9. ποιμένος ἀφραδίησι διέτμα-
 γεν
 15. σκεπτέ' (sic) δῖστῶν
 17. ὡς δ' ὅτ' ἀπ' Οὐλύμπου
 25 et 30. αἰθέρος ἐκ δίης
 109. 5. πρηνέες ἐξ ὁχέων
 21. ἐξ ὀρέων ἐπὶ καρ (sic)
 28. δεύτερον ὄρμηθεις
 32. ἥστο ἀλεῖς ἐκ γὰρ πλήγη
 110. 10. ἐκ πόντου θύραζε λίνω
 17. οἱ δ' ὕστ' αἰγυπτιοὶ γαμ-
 ψώνυχες
 23. Ἡρην δὲ προσέειπεν
 29. ἡ μιν ζωδὸν ἔοντα τὸ μέν
 111. 1. ὄνδε δόμον δέ
 19. ὄρμηθεις] ὄρμηθεις, δ δὲ
 Πήδασον
 112. 1. τὴν τ' οὔρεσιν (sic) τέκτο-
 νεις
 7. Γλαῦκε πέπον πολεμιστὰ
 μετ' ἀνδράσι
 12. πάντῃ ἐποιχόμενος
 16. ἔμεν πέρι μάρναο
 24. τέλος θανάτου κάλυψεν
 οφθαλμοὺς ρῦνάς θ'
 31. ιεμένους φοβέεσθαι
 113. 4. εἴς ἡ ἐνὶ Τροΐῃ
 14. Σαρπηδὼν Διὸς νιός
 20. Γλαῦκος δ' ἔγυνω ἥσιν ἐνὶ
 φρεσὶ
 114. 23. δς πρῶτος ἐσήλατο
 115. 7. Σαρπηδὼν, ἀλλ' εἴ μιν
 12. αὐτοῦ ἀμυνομένων
 24. Χάλκωνος φίλουν νιὸν, δς
 Ἐλλάδι
 116. 10. ἔγχος ἐμόν
15. τῶν δ' ὅστε δρυτόμων ἀν-
 δρῶν
 28. ὡς τῶν ὄφρυντο δοῦπος ἀπὸ
 χθονὸς εὑρυοδεῖης
 117. 23. καὶ τότ' Ἀπόλλωνα
 29. ἐλθὼν ἐκ βελέων Σαρπη-
 δόνα
 118. 10. καστίγνητοι τε ἔται τε
 12. βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων
 23. οἱ δ' ἄλλοι φύγαδε μυώντο
 119. 16. αὐτοκαστίγνητος Ἐκάβης
 25. πολλοὶ δὲν κορέσειεν ἀνήρ
 32. νηὸς ἀποθρώσκων εἰ καὶ
 δυσπέμφελος
 121. 5. ὄμων μεσσηγύν
 8. καὶ γὰρ δή ποτε φῶτας
 16. δς τοι πρῶτος ἐφῆκε βέλος
 19. δούπησεν δὲ πεσών
 23. ὡς πολέας πέφνουτα
 122. 24. χερσὶ δαμέντ' Ἀχιλῆος
- P. (17)
123. 13. Τρώεσσι δαμείς
 28. πρωτοτόκος κινυρή
 124. 12. Πάτροκλον βάλε δουρί
 31. ἀλλὰ σ' ἔγωγ' ἀναχωρή-
 σαντα κελεύω ἐς πληθὺν
 λέναι
 125. 18. ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι
 27. ἡ καὶ σφιν δειλοῖσι γόδου
 καὶ τὰ ἔξῆς
 126. 1. καὶ Φρόντιδι δίη: ὡς Ἡ-
 λιδι—
 9 et 13. ἀλλ' οὐ μὰν ἔτι δηρόν
 19. ἀψ δ' ἀναχαζομένοιο
 23. νύξ, ἐπὶ δ' αὐτός
 26. βαρεῇ χειρὶ πιθήσας
 29. ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο
 127. 5. αῖματί οἱ δεύοντο
 9. πλοχμοὶ θ'
 20. ἀναβέθρυνχεν ὕδωρ

128. 5. Ἔκτορ, νῦν σὺ μὲν ὅδε
 16. Πάτροκλον δ' ὁς κεῖται
 19. εἰ δέ κεν Ἔκτορι μούνος
 28. Τρῶας ἐνθάδε πάντας
 29. ὀππότ' ἀνὴρ ἐθέλῃ πρὸς δαλ-
 μονα φωτὶ μάχεσθαι
 31. ὀππότ' ἀνῆρ
 129. 7. δν καὶ θεὸς τιμᾶ
 19. ἐντροπαλιζόμενος ὥστε λῖς
 22. ἀπὸ σταθμοῦ δίωνται
 25. παχνοῦται ἀέκων δέ τε
 32. σπεύστομεν
 130. 8. ἔλχ' ίν' ἀπ' ὕμουν
 131. 1. φρά τε νήπι' ἄγοντι
 3. ἐστήκει ὡς τίς τε λέων
 20. πᾶν δέ τ' ἐπισκύνιον
 24. ἐλκεται δόσσε καλυψών
 27. Ἔκτορ εἴδος ἄριστε
 132. 1. ἦ σ' αὐτὸς κλέος ἐσθλόν
 8. σχέτλι'
 9. κάλλιπτες
 12. ζωὸς ἐών
 19. τῷ νῦν εἴ τις ἐμοὶ Λυκίων
 24. οἴκαδ' ἴμεν Τροίη δὲ πεφή-
 στεται
 29. λύσειν καί κ' αὐτόν
 133. 1. καὶ κ' αὐτὸν ἀγοίμεθα
 15. νῦν δὲ σεῦ ὀνοσάμην
 24. ῥῆδόνως ὅτε δ' αὐτός
 28. καλὰ τὰ Πατρόκλοιο βίην
 32. καλὰ τὰ Πατρόκλοιο
 134. 5. δητὸν ἐκ πολέμου θέων δ'
 ἐκίχανεν ἑταίρους
 11. ποσὶ κραιποῦσι μετασπὼν
 20. γηρᾶς, ἀλλ' οὐχ υἱός
 22. ἂ δειλ' οὐδέ τι τοι
 135. 1. ἂ δειλ'
 5. ἂ δειλ', οὐδέ τι τοι
 8. δς δή τοι σχεδὸν ἔστι
 11. τοῦ δὴ ἔταιρον (sic) ἔπεφνες
 ἐνηέα τε
14. τεύχεα δ' οὐ κατὰ κόσμον
 20. δέξεται Ἀνδρομάχη
 22. δεινὸς Ἐννάλιος
 25. ἵνδάλλετο δέ σφισι πᾶσι
 τεύχεσι
 136. 2. ὕπρυνεν δὲ ἔκαστον
 10. Φόρκυν τε Χρομίον τε
 18. προφρονέως ρύνοισθε φιλο-
 πτολέμων ὑπ' Ἀχαιῶν
 20. τὰ φρονέων δώροισι κατα-
 τρύχω
 24. τῷ τις νῦν ίθὺς
 27. ἡ γὰρ πολέμου δαριστύς
 137. 1. ἥμισυ τῶν ἐνάρων
 3. οἱ δὲ ίθὺς Δαναῶν βρίσαντες
 10. οὔτε τόσον νέκυος
 19. ἀλλ' ἄγ' ἀριστῆς Δαναῶν
 κάλει ἦν τις ἀκούση
 22. οἵ τε παρ' Ἀτρεΐδης Ἀγα-
 μέμνονι
 26. δήμια πίνουσιν
 32. Πάτροκλον Τρωῆσι κυσίν
 138. 7. ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῦσι
 11. ἥγιόνες βοόωσιν
 19. λαμπρῆσιν κορύθεσσιν
 23. μίσησεν δ' ἄρα μιν
 140. 32. Ἔκτορα δ' ἔγγυθεν
 141. 4. μαλθακὸς αλχημῆτής
 7. μαρμαρέην Ἰδην δέ
 9. ἀστράψας δὲ μάλα
 14. ἀκρον ἐπιλίγδην
 23. ἐν καυλῷ δ' ἐάγη
 143. 19. Ζεὺς ὅτε δὴ Τρώεσσι δίδουν
 ἐτεραλκέα νίκην
 25. σχήσεσθ' ἀλλ' ἐν νηυσί
 27. ἀλλ' οὖ πῃ δύναμαι
 144. 3. δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι
 5. τὸν δὲ πατὴρ δλοφύρατο
 7. αὐτίκα δ' ἡέρα μέν
 9. καὶ τότ' ἄρ' Άλας
 13. βῆ δ' ἵέναι ὡς τίς τε λέων

145. 24. ἀλλ' ὅγε τοῖσιν μέν
27. Τρώων ἔξι ἐνοπῆς
146. 5. ἵστον θυμὸν ἔχοντες

Σ. (18)

146. 20. ὡς οἱ μὲν μάρναντο δέμας
πυρὸς αἰθομένοι
22. τὸν δ' εὐρε προπάροιθε
147. 5. δύθήσας δ' ἄρα εἴπε
148. 10. ὡς μοι, Πηλέος υἱέ
16. γυμνοῦν, ἀτὰρ τάγε
149. 14. ἐνθ' ἄρ' ἔην Γλαύκη τε
21. ἐνθ' ἄρ' ἔην
150. 11. οἰκαδε νοστήσαντα
14. ἀλλ' εἰμ'
17. ἀπὸ πτολέμοιο μένοντα
28. ἀκτὴν εἰσανέβαινον
31. ἀλήμεναι υἱας' Αχαιῶν
151. 4. παθέειν τ' ἀεκήλια ἔργα
8. σεῦ ἐπιδενομένους
15. νῦν δὲ ἵνα καὶ σοὶ πένθος
21. πρῶτος ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ¹
31. ἐμεῖο δὲ δῆστεν ἀρῆς
152. 12. νῦν δὲ ἐπεὶ οὐ νέομαί γε
25. τοῖος ἐὼν
27. ὡς ἔρις ἔκ τε θεῶν
32. ὅς τοι πολὺ γλυκίων
153. 1. ἀνδρῶν δὲ ἐν στήθεσσι
ἀέξεται ἥπτε καπνός
9. θυμὸν ἐν στήθεσσι φίλον
13. καὶ χόλος ὃς τ' ἐφέκε
154. 10. ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα
26. ἡῶθεν γὰρ νεῦμαι
29. ὑμεῖς μὲν νῦν δύτε
30. καὶ οἱ πάντ' ἀγορεύσατ'
32. αἴ κ' ἐθέλησι υἱεῖν ἐμῷ
155. 3. τὴν μὲν ἄρ' Οὐλυμπονδὲ
πόδες φέρον
23. πεινάοντα δίεσθαι
156. 2. Πατρόκλῳ ἐπάμυνον

7. οἱ δὲ ἐρύσσασθαι
17. Ἠρι θεὰ, τίς γάρ σε
22 et 28. στεῦτο γὰρ Ἡφα-
στοιο

157. 3. ἀλλού δ' οὐ τεν οἶδα τοῦ
(in textu est τεῦ) ἄν
13. ἀλλ' αὐτῶς ἐπὶ τάφρον ίῶν
16. ὕμοις ἱφθίμοισι
20. ἔξι ἀστεος αἰθέρ', ἵκηται ομ.
25. ὡς δὲ καπνός
33. πυρσοί τε φλεγέθουσιν ἐπή-
τριμοι
158. 11. ὡς δ' δτ' ἀριζήλη φωνή
17. οἱ δὲ ὡς οὖν ἄισιν ὅπα
22. ἔνθα δὲ καὶ τότ' ὅλοντο
δυώδεκα
26. ἔνθα δὲ καὶ τότ'
33. ἡέλιον δ' ἀκάμαντα
159. 12. δρθῶν δὲ ἐσταότων
14. ἔξεσθαι πάντας
16. ἔξεφάνη
20. Πανθοΐδης· δὲ γὰρ οἶος
30. Ἔκτορι δὲ ἦν ἑταῖρος
160. 1. ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
3. ἀμφὶ μάλα φράξεσθε φίλοι
8. τόφρα δὲ ρήντεροι
11. δατέονται ἐν μέσῳ ἀμφότε-
ροι
14. ἀλλὰ περὶ πτόλιός τε μα-
χήσεται
19. αὔριον δρμηθείς
22. ὅς κε φύγη
24. Τρώων αὖ γὰρ δή μοι
27. εἰ δὲ ἀν ἐμοῖς ἐπέεσσι
29. νύκτα μὲν εἰν ἀγορῇ
33. νύκτα μὲν εἰν ἀγορῇ
161. 1. παιτοίον δρόμου ἀσαι
4. οὐδέ ποτ' ἐκπέρσαι
9. σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοί
11. δει κέλεας κατὰ ἄστυ
16. πολλὰ δὲ δὴ Φρυγίην

18. ἵκει ομ.
 24. Τρώων δὸς κτεάτεσσιν
162. 4. στήσομαι ἥ κε φέρησι
 14. παυνύχιοι Πάτροκλον
 17. χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους
 21. πυκνὰ μάλα στενάχων ὥστε
 λίσ ήγγένειος
 24. φὶ ρά θ' ὑπὸ σκύμνους
 32. ὡ πόποι η̄ β' δλιον
164. 5. χρύσεα δέ σφ' ὑπὸ κύκλα
 12. η̄ δ' αὐτὶς πρὸς δῶμα
 16. οἱ δ' ἥτοι
 21. τὴν δὲ ἵδε προμολοῦσα
 26. καλὴν τὴν ὕπυιε
 30. ἡμέτερον δῶ
165. 1. αἰδοίη τε φίλη τε πάρος
 γε μὲν οὕτι θαμίζεις
 3. "Ηφαιστε πρόμολ' ὁδε
 5. Θέτις νύ τι
 24. πέλωρ αἴτον ἀνέστη
166. 15. δῦ δὲ χιτῶν'
 18. αἱ μὲν ὕπαιθα
 20. τίπτε Θέτι
 23. τὴν δὲ ἡμείβετ' ἔπειτα
 28. πολλὰ μάλ' οὐκ ἐθέλουσα
167. 1. κεῖται ἐνὶ μεγάροις
 8. κούρηη ἦν ἄρα οἱ
 22. καὶ θώρηχ' δ γὰρ ἦν οἱ
 28. Τρωσὶ δαμεῖς
 30. αἱ γάρ μιν θανάτοιο
168. 1. ἀνθρώπων πολέων
 6. παντοίην εὑπρηστον
 16. ποιεὶ δὲ πρώτιστα σάκος
169. 21. Πληγάδας θ' Ύάδας τε
171. 21. ἀρκτον θ' ἦν καὶ ἄμαξαν
172. 11. οἵη δ' ἄμμορός ἐστι
 19. ἐν δὲ δύω ποίησε πόλεις
173. 26. ἐνθάδε νεῦκος δρώρει
174. 18. τοῖσιν ἔπειτ' ἥσσον
175. 1. κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι
 5. τὴν δὲ ἐτέρην πόλιν
8. δέ σφιν πρὸ δέ σφισιν
 15. τεῖχος μέν β' ἀλοχοί τε
 φίλαι καὶ νήπια τέκνα
 ρύνετ' ἐφεσταωτ'
 28. ἀμφὶς ἀριζήλω, λαοὶ δ'
 ὑπολίζοντες ἥσαν
177. 6. τέλπον ἱκέσθαι
 8. η̄ δὲ μελανετ' ὅπισθεν
 11. ἐν δ' ἐτίθει τέμενος
 18. βασιλεὺς δ' ἐν τοῖσι σιωπῇ
 20. δεῖπνον ἐρίθιοισι
 26. ἀταλὰ φρονέοντες
178. 4. ἴμερόεν κιθάριςε
 11. πὰρ ποταμὸν κελάδοντα
 27. ἐλκετο, τὸν δὲ κύνες
 29. ἔγκατα καὶ μέλαν αἷμα
 31. αὐτῶς ἐνδέσεαν
179. 6. σταθμούς τε κλισίας τε
 12. ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλε
 31. τῷ ἵκελον
180. 29. τῶν δ' ἐμὲν λεπτὰς ὁθόνας
181. 8. η̄ δ' ἡριξ (sic)

Τ. (19)

- 181.** 18. εὖρε δὲ Πατρόκλῳ περικεί-
 μενον
 23. κλαίοντα λιγέως
182. 2. τύνη δ' Ἡφαιστοιο πάρα
 4. Μυρμιδόνας δ' ἄρα
 6. ἄντην εἰσιδέειν
 22. ἐκ δ' αἰώνι πέφαται
 27. ἀλλὰ σύ γ' εἰς ἀγορῆν
 31. καί β' οἴπερ τὸ πάρος γε
183. 4. καὶ μὴν οἱ τότε γ'
 13. αὐτὰρ ὁ δεύτατος
 15. Ἀτρεΐδη η̄ ἄρ τι
 25. Ἔκτορι μὲν καὶ Τρωσὶ τό
 30. αἱ κ' ἐθέλωσ'
184. 14. ἐσταότος μὲν καλὸν ἀκούειν
 28. ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ

33. Πηλεύδη μὲν ἔγὼν ἐνδεί-
ξομαι
185. 6. πολλάκι δή μοι
14. ἀλλὰ τί κεν ρέξαιμι
186. 7. ἀνδρῶν ἡδὲ θεῶν
15. τῶν ἀνδρῶν γενεῆς
19. εἰ δ' ἄγε νῦν μοι ὅμοστον
187. 1. ἴφθιμην ἄλοχον
12. Ἀλκμήνης δ' ἀπέπαυσε
23. Εὐρυσθεύς Σθενέλοιο πᾶς
189. 21. ἔτι ζώοντ' ἀκάχησθαι
26. ἀλλ' ἦθι οἱ νέκταρ τε
28. ἡ δ' ἀρπῇ
190. 1. ὡς δ' ὅτε ταρφειαί
3. θωρηκές τε κραταιγύαλοι
15. καλοῦ δαιδαλέου
31. τῷ δ' εὗτε
191. 1. τῷ δ' εὗτε πτερά
22. Ξάνθε τε καὶ Βαλίε
25. ἀψ Δαναῶν
- Τ. (20)
192. 18. πεδόνιο ομ.
31. οὕτε τις οὖν ποταμῶν ἀ-
πέην
193. 1. οὗτ' ἄρα νυμφάων
7. ξεστῆς αἰθούσσησιν
13. ὡς οἱ μὲν Διὸς ἔνδον
16. οὐδ' Ἐνοστίχων νηκού-
στησε θεᾶς
19. ἡ τι περὶ Τρώων
194. 1. ὑπὲρ μόρον ἔξαλαπάξῃ
16. Λητώ τε Ξάνθος τε
23. ὥρτο δ' ἔρις κρατερή
24. ἀλλοτε πὰρ Σιμόεντι
27. θεῶν ἐπὶ Καλλικολῶη
195. 4. γαῖαν ἀπειρεσίην
9. ἥτοι μὲν γὰρ ἔναντα Πο-
σειδάνων καὶ τὰ ἔξῆς
196. 27. "Ηρη δ' ἀντέστη
33. σῶκος ἐριούνιος
197. 13. δν Ξάνθον καλέοντι θεοί
18. ἀς Τρώων βασιλεύστι
22. Πριαμίδη τί με ταῦτα
28. καὶ δὲ σέ φασι
198. 5. ἀνὰ οὐλαμόν
28. εἰ δέ κ' Ἄρης
199. 4. Τρῷες καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
19. ποίεον ὅφρα τὸ κῆτος
21. ἀμφὶ σὲ ἵες Φοῖβε
27. ἀγρόμενοι πᾶς δῆμος
30. ἐὲ δ' αὐτόν
200. 4. ὅτε πέρσε βοῶν ἄπο
28. ἔλος κάτα βουκολέοντο
201. 3. ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων
10. ἄκρον ἐπὶ ρήγμανος
15. τὸν καὶ ἀνηρεύφαντο
202. 13. ἐπέων δὲ πολὺς νόμος
204. 10. ἔνθα κεν Αἰνείας μέν
13. ἡ κύρωθ' ἡὲ σάκος
27. νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη
205. 6. καὶ παῖδες παῖδων, τοὶ κεν
μετόπισθε γένωνται
7. Αἰνείαν ἡ κέν μιν
15. θεοῦ ἀπὸ χειρὸς δρούσας
24. Αἰνεία τίς φδε
29. δς σεῦ ἀμα κρείσσων
31. λεύσσω, τῷ δ' ἐφέηκα
206. 3. ἀργαλέον δέ μοί ἐστι
5. τόσσους δ' ἀνθρώπους
17. τῷ δ' ἔγὼ ἀντίος εἴμι, καὶ
εἰ πυρὶ χεῖρας
21. καὶ τότ' ἄρ' Ἔκτορα
25. μή πως ἡὲ βάλῃ
27. δν νύμφη τέκε
207. 1. κεῖσαι Ὁτρυντίδη
6. λίμην Γυγαλή
17. ὡς ὅτε ταῦρος ἥρυγεν ἐλκό-
μενος Ἐλικώνιον ἀμφὶ
ἀνακτα
27. ὡς ἄρα τόν γ' ἐρύγοιτα

32. προτὶ οἵ δ' ἔλαβ³
 208. 6. αἱ κέ σε χειρότερος
 8. δουνὶ βαλόν
 13. ἔγχει χαλκείω
 19. ἡ θήν σ' ἔξανύω γε
 209. 1. εἴ πως εὐ πεφίδοιτο
 13. οὐ γάρ τι γλυκύθυμος
 15. ἐκ δέ οἱ ἥπαρ ὅλισθεν
 23. Δευκαλίωνα δ' ἔπειθ⁴
 26. αὐτὰρ δὲ βῆρ⁵
 210. 5. ὑπὸ πόσσο⁶ ἐριμύκων

Φ. (21)

210. 31. Ξάνθου διψήντος
 211. 5. ἥματι τῷ
 7. ἔννεον ἔνθα καὶ ἔνθα
 12. ὅρμενον ἔξαιρηνης
 16. πλήτῳ ρόσος κελάδων
 30. αὐτὰρ δὲ ἄψ
 212. 1. ἥγε λαβῶν ἐκ πατρός
 3. ἐννύχιος προμολών
 7. τάμνει νέοντας ὅρπηκας
 21. κείθεν δὲ ἔξενός μιν ἐλύ-
 στατο
 23. τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε
 25. ἡ μάλα δὴ Τρῶες
 30. φυγὼν ὑπὸ νηλεέες ἥμαρ
 213. 4. ίκέταο ομ.
 14. "Ἀλτεω δς Λελέγεσσι
 18. νῦν δὲ δὴ ινθάδε μοι
 30. ἀλλὰ φίλος θάνε
 214. 2. ἀλλ' ἐπὶ τοι καὶ ἐμοὶ⁷
 12. ἔσσεται ἡ ἡώς
 17. ἔγχος μέν δὲ ἀφέηκεν, δὲ
 ἔζετο χερέ πετάσσας
 20. ἐνταυθοῖ
 27. οἴσει διψήεις εἴσω
 28. θρώσκων τις κατὰ θυμὸν
 μέλαιναν φρίχ⁸ ὑπατέει

215. 25. φ δὴ δηθά
 27. νιέι Πηλεγόνος
 216. 11. Ἀκεσσαμενοῖ θυγατρῶν
 27. ἀμαρτῆ
 217. 6. τῷ δ' ἐτέρῳ μιν
 8. δεύτερος αὐτὸς Ἀχιλεύς
 17. μεσοπαγὲς δὲ ἄρ⁹
 19. Πηλείδης δ' ἄορ
 28. φῆσθα σὺ μὲν ποταμοῦ
 32. καὶ γὰρ σὸν ποταμός γε
 218. 14. οὐδὲ βαθυρρείταο
 23. τὸν μὲν ἄρ¹⁰ ἔγχέλυνές τε
 27. δῆμον ἐρεπτόμενοι
 29. ἐπινεφρίδιον κείροντες
 219. 6. πλήθει γὰρ δὴ μοι
 11. ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ ἔσαν
 13. ἀντιβίην ἡ κέν μιν
 20. δεέλεος δύψε δύων
 26. τοὺς ἔκβαλε θύραζε μεμυ-
 κώς
 29. χέρσονδε ζωοὺς δὲ σάω
 31. δὲ πτελέην
 220. 12. εἴσω πᾶς
 18. ἀκροκελαιιώνων
 20. αἰετοῦ οἷματ¹¹ ἔχων
 23. χώρῳ ἐνὶ προαλεῖ
 221. 1. ἡ με ψεύδεσσι θέλεγεν
 10. νῦν δὲ ἐμὲ λευγαλίψ
 16. δν ρά τ' ἔναυλος ἀποέργει
 18. τοῖσι δὲ μύθων ἥρχε
 20. Ζηνὸς ἐπαινήσαντος
 22. μὴ πρὶν παύειν χεῖρας
 24. Τρωϊκὸν ὄς κε φύγησι
 28. αὐτὰρ δὲ βῆ
 222. 3. κείπεθ' ὑπ' ἱλύος
 5. εἰλύσω ψαμάθοισιν ἀλις
 χέραδος
 11. εἰλύσω ψαμάθοισιν
 16. μυρίον; οὐδέ οἱ
 21. ἔσται τυμβοχοής δτε μιν
 223. 1. κατὰ δὲ πηρε Πηλείωνα

11. αὐτὰρ ἔγὼ Ζεφύροιο
 14. εἰσομαι ἐξ ἀλόθεν
 18. τεύχεα κῆται
 20. πολλοὺς οὖρά κατ' αὐτὸν
 24. πᾶν δὲ ἔξηράνθη
 224. 7. κυνίσην μελδόμενος
 16. ἀμφὶ δὲ σάλπιγξεν
 21. τίπτ' αὐτὸν κυνάμυνια
 23. οὐτάμεναι, αὐτὴ δέ
 28. οὐτάμεναι, αὐτὴ δὲ πανδόψιον
225. 1. σμερδαλέην
 17. καί ρ' ἐπιεισαμένη
 22. τοιοῦτοι νῦν πάντες
 26. ὥδέ τε θαρσαλεῖ
 33. διέσταμεν
 226. 2. πᾶρ Διὸς ἐλθόντες
 17. Φοῖβε, σὺ δὲ εἰλίποδας
 24. Ἐλικας βοῦς
 29. στεῦτο δέ γ' ἀμφοτέρων
 227. 1. οἱ δὲ αὐτοὶ δηραδσθων
 3. Ἀρτεμις ἄγροτέρη
 5. δνείδειον φάτο μῦθον
 13. μή σεν νῦν ἔτι
 17. ἀλλὰ χολωσαμένη
 21. ἡτοι βέλτερον ἔστι
 23. εἰ δὲ ἐθέλεις
 30. ὥστε πέλεια
 228. 1. χρησμὸν οὐδὲ ἅρα τῇ γε
 5. δις ἀρ' ἔφη
 10. τὴν δὲ προτὶ οὐλή
 13. τὸν δὲ αὐτε προσέειπεν
 28. αὐτὶς ἐπ' ἀψ θέμεναι
 30. μὴ οὐλος ἀνὴρ εἰς τεῖχος
 ἀληται
229. 7. αἱ δὲ πετασθεῖσαι
 13. ἵνα λοιγὸν ἀμύναι
 17. φεῦγον, δ δὲ σφεδανόν
 19. ὁ δὲ σφεδανῶν
 22. ἔνθα κεν νύψιπλουν
 23. αὐτὰρ δὲ γ' ὡς ἐνόησεν

230. 1. εἰ δέ κεν οἱ προπάροιθε
 3. ἔμμεναι αὐτάρ οἱ
 12. ἥδη πον μάλ' ἔολπας
 16. ἐν γάρ οἱ πολέες τε
 19. οἱ κε πρόσθε φίλων
 22. πότμον ἐφέψεις
 231. 1. διώκετο πυροφόρῳ ομ.
 9. τυτθὸν ὑπερπροθέοντα

X. (22)

231. 27. καλῆσιν ἐπάλξεσιν ομ.
 232. 2. ἢ νύ τοι οὕτι μέλει Τρώων
 πόνος οὗτος ἐφόβησας
 8. ὅς ρά τε φεῦνα
 20. ὅν τε κύν' Ὁρίωνος
 233. 9. καὶ τε φέρει πολλὸν
 14. σχέτλιος αἴθε θεοῖσιν
 15. φίλος τοσσόνδε
 18. ἀλλ' εἰ μὲν ζώουσι μετὰ
 στρατῷ
 22. ὀνομάκλυτος Ἄλτης
 28. πολλὰ γὰρ ὕπασε παιδὶ^{γέρων}
 234. 3. εἰ δὲ ἥδη τεθνᾶσι
 10. Τρώας καὶ Τρώας
 17. αὐτὸν δὲ ἀν πύματόν τε
 19. ὀμισταὶ ἐρύονσιν
 235. 8. αὐτήν εἰ ποτέ τοι
 14. τῶν μνῆσαι φίλε τέκνουν
 17. τείχεος ἐντός
 19. οὐδὲ ἀλοχος πολύδωρος
 21. πολλὰ λιστομένω
 23. ὡς δὲ δράκων ἐπὶ χειῇ
 236. 2. εἰ δέ κεν ἀσπίδα μέν
 11. δωσέμεν Ἀτρεῖδησι
 17. μή μιν ἔγὼ μέν
 24. οὐδὲ τί μ' αἰδέσεται
 25 et 32. οὐ μέν πως νῦν ἔστιν
 ἀπὸ δρυός

237. 2. παρθένος ἡθεός τ' ὀδαίζετον
9. ὅς ἄρ' δγ' ἐμμεμαώς
11. τείχεος αἰέν
16. ἡ δ' ἐτέρη θέρεϊ
20. τῇ ρά παραδραμέτην
21. πρόσθε μὲν ἐσθλὸς
25. ἀλλὰ περὶ ψυχῆς
27. περὶ τέρματα μώνυχες ἵπποι
30. ἡ τρίπος ἡὲ γυνή
238. 3. θάρσει τριτογένεια
22. ὡς ὁ τὸν οὐ δύνατο μάρψαι ποσίν
27. πῶς δέ κεν "Εκτωρ
239. 2. ἐγγύθεν, ὡς οἱ ἐπώρσε
9. ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον
11. ἐν δὲ τίθει δύο κῆρε
13. νῦν δὴ νῦντ' γ'
17. ἡθεῖν ἡ μάλα δή σε
20. ἔστω φειδωλή
24. ὡς φαμένη καὶ κερδοσύνη
29. τρὶς περὶ ἀστυ
240. 5. μάρτυροι ἔσονται
7. ἄρμονίων
8. δῷη καμμονίην
12. συνημοσύνας ἀγόρευε
19. δρκια ἔσσονται
23. ἀλλά τις ἀρτιεπῆς καὶ ἐπίκλοπος
25. ἐπίκλοπος
28. τῶν αὐτ' ἐμὸν ἔγχος ἄλευαι
30. χάλκεον, ὡς δή μιν σῷ
241. 4. νῦν δὲ δὴ ἐγγύθι μοι
6. μὴ μὰν ἀσπουδή γε
7. οἴμησεν δ' ἀλείς
10. ἔσπερος δς κάλλιστος
13. ὡς αἰχμῆς ἀπέλαμπτ^ρ
17. τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσον
24. ὅφρα τί μιν προτιείποι
31. σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμόν
33. Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι
242. 5. ὡς οὐκ ἔσθ' δς σῆς γε
7 ετ 12. οὐδ' εἴ κεν δεκάκις τε
17. οὐδ' εἴ κεν σ' αὐτόν
31. ὁ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες
243. 3. ἐπειδὴ τόνδ' ἄνδρα
19. ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν
21. ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε
244. 20. τέκνουν ἐγὼ δειλή
245. 1. κατὰ πτόλιν οὖ σε θέον
2. εὐχαλὴ κατὰ ἀστυ πελέσκετο
4. ἀλλ' ἥγ' ἰστὸν ὑφαινε
12. ποικὶλ' ἐπασσεν
13. ἡ δ' αὗτις δμωῆσι
24. τῆλε δ' ἀπὸ κρατός
246. 9. ἀμφὶ δέ μιν γαλόφ τε
17. ἡ δ' ἐπεὶ οὖν ἀμπυντο
19. "Εκτορ ἐγὼ δύστηνος
22. δύσμορος αἰνόμορον
24. χήρην ἐν μεγάροισι
247. 26. δευόμενος δέ τ' ἀνειστι
28. τῶν δ' ἐλεησάντων κοτύλην τις

Ψ. (23)

248. 13. ὡς οἱ μὲν στενάχοντο
24. δεύοντο ψάμαθοι
28. δάκρυστι τοῖον γάρ
249. 3. χαῖρέ μοι, ὁ Πάτροκλε
10. μυρίοι, αὐτὰρ δ τοῖσιν
11. πάντη δ' ἀμφὶ νέκυν
16. σπουδῆ παρπεπιθύντες
250. 3. ἡλθε δ' ἐπὶ ψυχή
9. οὐ μέν μεν ζώοντος ἀκήδεια
12. θάπτε με ὅπτι τάχιστα
14. οὐδὲ μέ πω μίσγεσθαι
18. καὶ μοι δὸς τὴν χεῖρ'

27. τείχει ὑπὸ Τρώων εὐηγε- 258. 3. ἵππους δὲ Τρῳόν
νέων 5. Αἴθην τὴν Ἀγαμεμνονέην
29. μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε 9. τὴν Ἀγαμέμνονι
251. 3. νήπιος οὐκ ἐθέλων 15. ὡκύποδες φέρον δρόμα
9. χρύσεος ἀμφιφορεύς 17. μυθεῖτ' εἰς ἀγαθὸν φρονέων
23. ἄλλα μοι ἀσσον στῆθι 23. νέον περ ἔοντ' ἐφίλησαν
27. Ψυχὴ καὶ εἴδωλον 27. Ζεὺς τε Ποσειδάων τε
252. 6. οὐρῆάς τ' ὥτρυνε 30. τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔασιν
11. τάμιον ἐπειγόμενοι 32. μῆτι δ' αὗτε
253. 1. θρῖξ δὲ πάντα νέκυν κατεῖ- 259. 3. ἀλλ' δις μέν θ' ἵπποισι
νυνον 8. ἔστηκε ξύλον αὐνον
10. πέμπτ' Ἄιδος δέ 11. ἐν ρυνοχῆσιν ὁδοῦ
14. κάτθεσαν, αὖψα δέ οἱ 19. ὡς ἄν τοι πλήμνη γε δο-
17. ξανθὴν ἀπεκείρατο χαίτην ἀσσεται
19. ἄλλως σοί γε πατὴρ ἡρῆ-
στο Πηλεύς
254. 3. κήδεος ἔστι νέκυς 260. 23. τὰς δὲ μετ'
27. ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς 25. εἰ μὴ Τυδέος υἱοί
30. πρὸς λέχεα κλώνων πίσυρας 261. 1. οἱ δέ οἱ ἐβλάφθησαν
32. ἐν δὲ πυρὸς μένος ἥκε 12. Τυδεῖδεω ἵπποισι
255. 5. δώδεκα μὲν Τρώων 15. ἵππους δ' Ἀτρεΐδαο
10. ἥματα καὶ νύκτας 16. καρπαλίμως
14. ὥλη τ' ἐσπεύαιτο 23. στεῖνος ὁδοῦ
24. Ψυχὴν κικλήσκων 262. 2. δσσα δὲ δίσκουν οὐρα
27. ὡς Ἀχιλεὺς ἐτάροις 4. ἐπεὶ οὖ σ' ἔτυμόν γε φάμεν
29. ἥμος δ' ἐωσφόρος 9. ἄλλοι μὲν δοκέουσι παροί-
256. 3. κλίνθη κεκμῆδασ οπ. τεροι
6. καὶ δίπλακι δημῷ θείομαι
8. θείομεν εἰσόκεν αὐτὸς ἔγων
15. ἔανψι λιτὶ κάλυψεν
27. ἀμφὶ πυρῆν, εἴθαρ δέ
29. θῆκε γυναικα
32. ἔξετε' ἀδμήτην
257. 3. αὐτὰρ τῷ τριτάρῳ
5. τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε
9. πέμπτῳ δ' ἀμφίθετον
13. ἵππης τάδ' ἄεθλα
17. ἵστε γὰρ δσσον ἔμοι
20. ἡπίουν δ σφωϊν
28. ἄλλοι δὲ στέλλεσθε
31. ὡς φάτο Πηλεΐδης ταχέες
3. ἵππους δὲ Τρῳόν
5. Αἴθην τὴν Ἀγαμεμνονέην
9. τὴν Ἀγαμέμνονι
15. ὡκύποδες φέρον δρόμα
17. μυθεῖτ' εἰς ἀγαθὸν φρονέων
23. νέον περ ἔοντ' ἐφίλησαν
27. Ζεὺς τε Ποσειδάων τε
30. τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔασιν
32. μῆτι δ' αὗτε
259. 3. ἀλλ' δις μέν θ' ἵπποισι
8. ἔστηκε ξύλον αὐνον
11. ἐν ρυνοχῆσιν ὁδοῦ
19. ὡς ἄν τοι πλήμνη γε δο-
ἀσσεται
24. οὐδὲ εἰ κεν μετόπισθεν
260. 23. τὰς δὲ μετ'
25. εἰ μὴ Τυδέος υἱοί
261. 1. οἱ δέ οἱ ἐβλάφθησαν
12. Τυδεῖδεω ἵπποισι
15. ἵππους δ' Ἀτρεΐδαο
16. καρπαλίμως
23. στεῖνος ὁδοῦ
262. 2. δσσα δὲ δίσκουν οὐρα
4. ἐπεὶ οὖ σ' ἔτυμόν γε φάμεν
9. ἄλλοι μὲν δοκέουσι παροί-
τεροι
11. αἱ κεῖστε γε φέρτεραι
13. ἥτοι γὰρ τὰς πρώτα ἴδον
περὶ τέρμα βαλούσας
263. 1. παρὰ γὰρ καὶ ἀμείνονες
ἄλλοι
7. Εὐμήλου, ἐν δ' αὐτὸς ἔχων
εὐληρα
15. μάστι δ' αἰὲν ἔλαυνε
23. αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαλ
32. λείπετ', ἀτὰρ τὰ πρώτα
264. 1. καὶ ἐκ δίσκουρα λέλειπτο
4. τῷ κέ μιν παρέλασ'
7. ἥκιστος δ' ἦν
11. ἔλκων δρματα καλά
30. τῶν οἱ ἐπειτ' ἀνελών

35. φί περὶ χεῦμα ἀμφιδεῖνηται
 265. 3. τοῖσε δὲ καὶ Μενέλαος ἀνί-
 στατο
11. ἐς μέσον ἀμφοτέροις
 14. Ἀντίλοχ', αἱ δ' ἄγε
 16. χερσὶν ἔχε ῥαδινήν
 23. χωρόμενος, ἐπεὶ οὐτ'
 26. ἡσθα πάρος
 27. οὐν ἀντε νέον νίκησε νεοίη
266. 1. ἀμφίθετος φάλη
 6. αὔτως οὐ γὰρ πύξ γε
 9. οὐδέ τ' ἀκοντιστὸν ἐνδύπεαι
 17. ὡς ὅπτε κρεοντ' Ἀμαρυγ-
 κέα
21. Ἀγκαῖον δὲ πάλῃ
 23. οἴοισί μ' ἵπποισι πλήθει
 πρόσθε βαλόύτες
267. 11. οὖνεκα δή
 16. ἐμπεδον ἦμιόχεν'
 20. ὡς μεν δεὶ μέμνηπαι
 27. φδέ κ' Ἀπόλλων δφη
268. 1. δώη καμμονίην
 6. η οὐχ ἀλισ δτι μάχης
 10. θσ ποτε Θήβας δ' ηλθε
 19. ζῶμα δέ οι
 21. ζῶμα δέ οι πρῶτον
 25. ἄντα δ' ἀνασχομένω
 27. δεινὸς δὲ χρόμαδος
269. 1. καδ' δ' ἀλλοφρονέοντα
 4. ἐνὶ σφίσι τίον Ἀχαιοί
 8. ἀγκὰς δ' ἀλλήλων λαβέτην
 20. ἀλλ' ὅτε δή δ' ἀνίαζον
 22. ὡς εἰπὼν ἀνάειρε
 24. κόψ' ὅπιθεν κώληπα τυχών
 29. ἐν δὲ γόνιν γνάμψειν
270. 3. ὅρνυσθ' οἱ καὶ τούτου
 5. στὰν δὲ μεταστοιχί
 10. ὡς δ' ὅτε τίς τε γυναικός
 22. ἔνθ' Αἴας μέν
 25. μήτηρ ὡς Ὁδυσῆη παρίστα-
 ται
271. 1. Ἀντίλοχ', οὐ μέντοι μέλεος
 4. ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε
 12. φθῆσιν δρεξάμενος
 24. καὶ σφιν δαῖτ' ἀγαθήν
272. 1. περιδδείσαντες οι.
 3. αὐτὰρ Τυδείδη δῶκεν
 6. αὐτὰρ Πηλείδης
 13. ἀλλ' ὅτε δὴ σόλον εἶναι
 15. δσσον τίς τ' ἔρριψε
 17. αὐτὰρ ὁ τοξευτῆσι
 26. καδ δ' ἐτίθει
 32. τοξεύειν δς μέν κε
273. 2. μηρίνθοιο τύχη
 5. δς δέ κε μηρίνθοιο
 12, 14. σπερχόμενος δ' ἄρα
 22. αὐχέν' ἀπεκρέμασαν
 26. ἄπυρον
 27. θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων
 32. η δ' δσσον δυνάμει τε
- Ω. (24)
274. 22. ἀλεγεινά τε κύματα πείρων
275. 1. δινεύεσκ' ἀλύων
 6. τόνδε δ' ἔασκεν
 9. ἐν κόνι ἐκτανύσας
 25. καὶ τεθνήστα περ, περὶ
 δ' αἰγίδι
29. κλέψαι δ' ὀτρύνεσκον
276. 19. τὴν δ' ἥνησο' η οι πόρε
 24. οὐ ν ποθ' ὑμῶν
 25. ἐν πυρὶ κήμενι (sic)
 28. δς τ' ἐπεὶ ἀρ μεγάλη τε
 βίη
277. 3. γίνεται ητ' ἄνδρας
10. η δ' δνίηστι
 15. ηδε κασίγνητον
 22, 24. Ἔκτωρ μὲν θυητός τε
 32. ἀλλ' ητοι κλέψαι μέν
278. 6. η γάρ οι αἰεί
 11. θεῶν Θέτιν ἀσσον ἐμεῖο

15. ὡς ἔφατ', ὥρτο δὲ Ἱρις
 16. ἀλλ' εἴ τις καλέσειε
 21. ἐς βυσσὸν ὅρουσεν
 25. ἦ τε κατ' ἀγραύλοιο θοὸς
 κέρας
 32. ὡμηστῆσιν ἐπ' ἵχθύσι
 279. 3. εἴλαθ' ὁμηγερέες
 6. φθίσεσθ' ἐν Τροΐῃ
 9. τοῦ δ' οὐτὶ μελάντερον
 ἔπλετο ἔσθος
 16. ἀκτὴν δὲ εἰσαναβᾶσα
 19. ἡ δ' ἄρα πάρ Διὺ
 23. ἥλυθες Οὔλυμπον δέ
 25. Ἔκτορος ἀμφὶ νέκυι
 27. κλέψαι δ' ὀτρύνεσκον
 280. 7. βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο
 10. ἐσσυμένως ἐπένουτο
 14. σὴν, ἐν δὲ κραδίην
 16. οὐτ' εὐνῆς ἀγαθὸν δέ
 23. σκύζεσθαι σοι φησὶ θεούς
 281. 1. ἄγγειλον Πριάμῳ
 5. νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἀστυ
 11. ἐντυπᾶς ἐν χλανῇ
 13. κόπρος ἔην κεφαλῆ τε
 16. οὐ μὲν γάρ τοι ἐγώ
 29. ἔκλε' ἐπ' ἀνθρώπους
 282. 3. νίέας ἔξενάρκε
 6. εἰ γάρ σ' αἰρήσει
 8. οὐδέ τις αἰδέστεται
 14. τότ' ἄντιτα
 22. ἐπεὶ οὐ ἐ
 23. ἄλλὰ πρὸ Τρώων
 283. 5. νῦν δὲ αὐτὸς γάρ
 6. εἰ δέ μοι αὖσα
 9. ἡ καὶ φωριαμῶν
 28. ἔνθεν ιβ̄ μέν
 284. 1. ἔξεσίν ἐλθόντι
 16. ἡ οὐνεσθ' οἵτι μοι
 29. ἡ καὶ σκιπανίῳ (sic) δίεπ'
 28. Δηῆφοβόν τε καὶ Ἱππόθοον
 285. 1. Μήστορά τ' ἀντίθεουν
6. πύξινον δμφαλόεν
 8. πέζη ἐπὶ πρώτῃ
 14. ἐκ θαλάμου δὲ φέρουτες
 18. κῆρυξ καὶ Πράμος
 22. αἴτει δ' οἰωνὸν ταχύν
 23. δις τέ οἱ αὐτῷ
 25. φιλάτας οἰωνῶν
 29. χέρνιβον ἀμφίπολος
 286. 1. εὔχετ' ἐπειτα στάσ
 5. αὐτίκα δὲ αἰετὸν ἦκε
 23. ἀνέρος ἀφνειοῖ
 26. ἔυκλήις ἀφαρνῖα
 287. 7. ἔσαν πτερά
 12. οἱ δὲ ἐπεὶ οὖν πάλιος
 14. παιῆδες καὶ γαμβροὶ
 20. τῶν ἄλλων Δαναῶν
 26. εἴλετο δὲ ῥάβδον
 288. 2. αἰσυμνητῆρι ἑοικώς
 11. τόσσα δὲ δνείατ' ἔγοντα
 25. ὡς μοι καλὰ τὸν οἶτον
 27. ἀπότμου παιδὸς ἔνισπες
 289. 13. Πάτροκλον, τῶν δὲ στο-
 ναχῆ
 21. ἀλλ' ἀγε δή
 290. 8. δοιοὶ γάρ τε πίθοι
 11. Ήσ scholion εἰς παραμυ-
 θίαν—προσώπῳ lemmate
 caret, quia cum prae-
 cedente coniunctum est
 in A
 22. δώρων οἷα δδωσι
 32. δλβφ τε πλούτῳ τε
 291. 1. τέ κεν παναώριον
 24. ἐπεὶ με πρῶτον ἔασας
 292. 4. ἐπεὶ με πρῶτον ἔασας
 11. ἐς στρατὸν, οὐδὲ γὰρ ἀν
 14. οὐδὲ γὰρ ἀν φυλακούς
 20. μή σε γέρον οὐδὲ αὐτόν
 24. ἡρως Αὐτομέδων
 27. ἡρεον Ἐκτορέης
 293. 6. καὶ γάρ τ' ἡῦκομος Νιόβη

22. λαοὺς δὲ λίθους ποίησε
Κρονίων
24. ἡ δ' ἄρα σίτου μυήσατο
294. 1. αἴ τ' ἀμφ' Ἀχελώιον ἐρρώ-
σαντο
20. ποσσῆμαρ μέμονας
31. τῇ δὲ δυωδεκάτῃ πτολεμί-
ξομεν
295. 1. δαινῦντό τε λαός
9. τῇ δεκάτῃ δέ κε
21. παρὰ δ' εἰσαν ἀοιδούς
27. ἡ τις Ἀχαιῶν ρίψει χειρὸς
ἔλων
296. 6. ἥδη γὰρ νῦν μοι τόδε εἰ-
κοστόν
24. καὶ τάγε χρυσείην ἐς λάρ-
νακα

A D D E N D A.

VOL. I.

Pag. xxxi. 13. Tria quae Suidas memorat περὶ χρηστομαθείας βιβλία recte tribui Proclo Lycio et diversa esse ab Χρηστομαθείᾳ γραμματικῆς libris quattuor a Proclo antiquiore scriptis Welckeri (vol. 2 p. 503) aliorumque opinio parum probabilis est, merito reiecta a Bernhardyo in annotatione ad Suidam s. v. Πρόκλος et in Hist. Lit. Gr. vol. 2 p. 238.

xxxix. 18. Τειρεσίαν] Κάλχαντα recte apud Tzetzam ad Lycophr. 427, de quo dixerunt Meinekius in Anal. Alexandr. p. 79 et R. Stiehle in commentatione de Νόστων carmine in *Philologo* vol. 8 p. 60.

9. 5. Μεσσηνιακὴν] Adde Ἀρκαδικήν ex codice Angelico apud Matrangam Anecd. vol. 2 p. 384, ubi καδικὴν scriptum.

10. 16. Ταυτάλον καὶ . . . κατὰ] Non debebam sequi conjecturam Bekkeri, qui matris nomen excidisse putavit. Recte in scholiis minoribus Ταυτάλον κατὰ, nihilque aliud est ταυτάλον κάτω, quod est in A.

11. 10. Non prius, sed alterum καὶ om. A.

11. 24. Κρῖνις] De hoc nomine dixi in Thes. vol. 4 p. 1967.

13. 17—14. 10. Est scholion Porphyrii, quod a manu recentiore in margine exteriore additum esse dixi in annotatione. Eadem ratio scholii multo longioris ad 12, 10 p. 413, 29—415, 8, de quo dixi in Praefatione p. xiv. Nam primae manus excerpta ex Porphyrio multo breviora esse solent.

15. 13. ἀπέριττα] * ἀπόρθητα.

24. 25. Adde asteriscum *. Pariter 33, 23. 47, 20. 95, 11. 128, 24. 131, 12. 147, 11. 153, 2. 160, 26. 182, 22. 192, 31. Contra deleatur asteriscus p. 26, 32. 88, 15. 106, 6. 175, 12. 179, 20.

33. 3. Delendum ὡς, quod non est in A, sed lemma ἥλθε δ' Ἀθήνη οὐρανόθεν.

40. 8. Dele ἦν, quod recte omittunt alii libri.

45. 28. πρὸς τὰ περὶ Πυλαιμένους] Conf. annot. ad p. 1, 7 et 133, 11.

48. 2. ὅτι Ζηνόδοτος γράφει χείρας ἀναπτάς] Hanc vitiosam librorum quorundam scripturam fuisse, detortam ex χεῖρ' ἀναπτύνας, coniecit Cobetus Mnem. nov. 2 p. 189, collato Od. 11, 392 πιτνᾶς εἰς ἐμὲ χείρας.

59. 24, 25. Pone punctum post Ὁρος (v. Praefat. p. xiii) et dele comma post παρωνύμων.

61. 3. In annot. pro μή σε νοήσῃ λέγε, Lemma μή σε νοήσῃ.

63. 7. 66. 27. 68. 14. Haec inter glossemata interlinearia ponenda erant.

63. 27. Sunt glossemata interlinearia, quorum alterum, πολυπραγμόνει, spectat ad μετάλλα.

63. 29. ἔμφατικὸν] * ἔμφατικόν: quod probabilius et alibi plenrumque legitur. De utroque v. Thes. vol. 3 p. 932—936. Frequentis in scholiis Homericis locutio μᾶλλον ἔμφανει, significantius est, velut vol. 1 p. 118, 6. vol. 2 p. 18, 23. 83, 33. 88, 6. 92, 10. 103, 18. 160, 10. 239, 24.

66. 8. πρὸς τὸ αὐτὸν] Spectat ad scholion v. 572. Ibid. in annot. pro 52 corrigere 572.

67. 4, 5. Dele verba ex cod. Lips. illata πᾶσαι ἐνικῶς—χειρὶ κύπελλον."

71. 2. τελέσει] Sic A, sed scribendum cum apostropho τελέσει'.

72. 1. ἀδρίστον] Sic Villois.: in A ἀδρίστον, licet accusativus praecedat ἐνεστῶτα.

72. 4—6. Bis hoc scholion scriptum in A, qui loco priore habet στικτέον δὲ κατὰ τὸ τέλος τοῦ στίχου περίοδον γὰρ αὐτοτελῆ ἔχει, altero στικτέον κατὰ τέλος περίοδον γὰρ αὐτοτελῆ δ στίχος ἔχει.

74. 15. Dele τὸ δέξατο, quod ex alio irrepsit.

84. 31. In annot. excidit asteriscus ante παρίστησιν.

85. 11. Ante βῆμα excidit ἦ, quod Lehrsius addidit. In annot. pro δηλοῦσι corrigere δηλοῦσαι.

86. 4. Pro asterisco pone ὅτι. Ib. lin. 18 κοινότερον Villoisoni interpolatio est pro κυμικώτερον, pro quo recte Bekkerus κωμικώτερον.

87. 3. συνδέσμον] Corrigere συνδέσμον.

88. 12, 13. Hoc scholion subter versum scriptum, qui paginae ultimus est.

88. 12. ἐπὶ τῶν ἐμψύχων] * ἐπὶ ἐμψύχων.
91. 20. στρατεῖα] Corrige στρατιά ex scholiis minoribus.
91. 22. δειλωθεῖς pro δηλῶ scripsit Villoisonus. Praestat δειλανθεῖς, quod in margine scriptum esse testatur Bastius ad Gregor. Cor. p. 820.
93. 14. ῥέω ἔρω] Cod. Townl. ῥέων 'Αχέρων.
93. 17. In annot. asteriscus non ante 'Οδυσσεύς, sed ante μετ' 'Οδυσσέως ponatur.
95. 28. In annot. lin. 2 pro "haec B" corrige "B haec."
99. 15. κατειθισμένη scripsi pro κατηθισμένη. Conf. ad p. 122,
23. 259, 12.
100. 14. * ὁ δράκων 'Αθηνᾶς ιερός] om. A, in quo lemma est στρουθοῖο. 16. καὶ τὸ] δτε.
113. 6. Adde annot. * ἐν] ἐπ'
113. 17. ὀκνήσασα] Scribendum ὀκλάσσασα, quod legit Tzetza Hist. 10, 399, qui optativo utitur ὀκλάσειν. Monuit Hercherus, *Hermes* 1873 p. 468.
114. 16. In annot. pro "fr. 12" corrige "fr. 129."
117. 9. ἡ διπλῆ] Deleatur hic et p. 139, 20. 225, 30. 228, 21. 337, 15. pariterque ἡ διπλῆ περιεστιγμένη p. 126, 19.
118. 10. ἄνδρες οἱ ναονοῦσι] Recte apud alios scriptores hoc oraculum memorantes ἄνδρες δ' οἱ πίνοντες: v. Meinek. Vindic. Strabon. p. 170.
- ib. οἱ] In Veneto B est δουρεμάχοι (sic).
122. 23. In annot. κατηθισμένη] Corrige κατηθισμένη.
124. 7. Σοφοκλεῖ] Respicit fortasse ad Oed. Col. 718 τῶν ἐκατομπύδων Νηρῆδων ἀκόλουθος.
124. 14. Ἡρακλεῖ] Idem error Zenodoti notatur infra p. 218, 4.
132. 31. τὸ αὐτοῦ] Recte τὸ αὐτοῦ Lentzus Herodian. vol. 2 p. 38.
133. 1. In A est inter glossemata interlinearia.
133. 11. πρὸς τὰ περὶ Πυλαιμένους] In annot. adde, schol. 4. 295 vol. 1 p. 184, 1. 15, 15 vol. 2 p. 82, 6.
135. 16. Hoc scholion compilavit Etym. M. p. 172, 2, de quo dixit Bastius ad Gregor. Cor. p. 346.
138. 4. ἡ τοῖς ἔξης] Conf. p. 154, 15.
138. 5. Adde annotationem 5 * μεγάλῳ ζῷῳ ἐπιτυχών] om.
142. 8. In annot. pro "νικήσει" lege "νικήσει Bekkerus."
144. 6. οὗτω γάλως] οὗτω καὶ γάλως Eustathius recte.
148. 27. ψευδόμενοι σε Παλαίμον] Callimachi verba: v. Schneider. ad Fragm. p. 273.

149. 17. In annot. excidit asteriscus ante ἡγεμόνες.

152. 6. γένοιτο οὖν] Immo γένοιτ' ἀν οὖν. Sic p. 206, 24. φαίη τις pro φαίη τις ἄν, frequenti librariorum potius quam scholiarum errore.

152. 27. δεύτεροι μέλλοντες] Recte Lehrsius δεύτεροι ἀόριστοι καὶ μέλλοντες.

153. 8. ἀναστρέφει] οὐκ ἀναστρέφει Lehrsius Quaest. Ep. p. 81.

153. 18. τοῖς Πολεμωνίοις ἢ τοῖς κυκλικοῖς] De his verbis longa, sed parum probabilis est Welckeri disputatio vol. 1 p. 52 sqq.

155. 21. De hoc scholio dixit Lobeckius Patholog. vol. 2 p. 98.

160. 24. In annot. pro "fuso" corrige "falso"

161. 21. In annot. pro ἐξείρρυσσε corrige ἐξείρυσσε.

163. 7. πέφυκεν] Fortasse πέφηνεν.

178. 28. In textu corrige τῇ δρθῇ pro ἡ δρθή et adde annotationem 28 τῇ δρθῇ (ἡ δρθή Vill.)] I. e. χρῆται τῇ δρθῇ, ut p. 188, 14. 348, 28. 360, 1. 378, 6.

184. 14. ἵκηται: τοῦτο τὸ ῥῆμα—] In A est, interposito glossemate, πολὺ φέρτερον: κατὰ πολὺ κρείττον. τοῦτο τὸ ῥῆμα—.

184. 30. In annot. corrige 41 pro 4.

188. 14. ὅτι τῇ γενικῇ ἀντὶ τῆς αἰτιατικῆς] Intelligitur χρῆται. Similiter p. 343, 28 ὅτι τῷ ἀπαρεμφάτῳ ἀντὶ τοῦ προστακτικοῦ. 360, 1 ὅτι τῷ ἐπείγετον δριστικῷ ἀντὶ ὑποτακτικοῦ. 378, 6 ὅτι αἰτιατικῇ ἀντὶ τῆς γενικῆς. Plura exempla attuli in annot. ad scholia Odysseae vol. 1 p. 207 et 232.

189. 29. καὶ om. A.

196. 20. In annot. pro Κυδώναν corrige Κυδωνίαν.

200. 23. In annot. corrige θεούς pro θεός.

211. 21. ἐκτιθεμένου] συνεσταλκότος codex Paris. 2766 apud Cramerum Anecd. Paris. vol. 3 p. 284.

214. 2. σάρκα ὡς ἄλκα] ἄλκα ὡς σάρκα Velsen. de Tryphone p. 65.

215. 25. ὀπάζω] Corrige ὀπάζων.

215. 26. In annot. lin. 2 pro "Atho" corrige "Athoo."

216. 22. ἀλευθύμενος] Conf. ad p. 198, 26.

217. 13. ἐπλεόνασε τὸ ἔ] Sic etiam p. 215, 18 τὸ δὴ ἐπλεόνασε τὸ ρ̄. Probabilius videri potest ἐπλεόνασε τῷ—sed certum accusativi exemplum praebet p. 419, 20 ὅτι πλεονάζει ἐν Ἰλιάδι τὰς μεταλήψεις, ἐν Ὀδυσσείᾳ δὲ ἀπαξ. Contra non minus certum dativi exemplum est p. 221, 30 τούτῳ δὲ τῷ ἔθει πεπλεόνακε καὶ Ἀλκμάν. Videtur igitur utraque structura usitata fuisse.

221. 3, 4. Conf. Etym. M. p. 693, 30.

221. 15. In annot. pro "delendo," corrige "delendi."

221. 18. ἔκηλος: δασυντέον παρὰ γὰρ τὸ εἴκων ἐγένετο] ἔκηλος ab εἴκων, τὸ ὑποχωρῶ, derivavit Orus, ut in Etymologici codice Vossi annotatum est, sed in scholio nostro corrigidum τὸ ἔκών ex Etym. M.

225. 30. ἡ διπλῆ] Deleatur, quum A solita inconstantia omittat. Sic idem p. 228, 21 habet ἡ διπλῆ, sed omittit lin. 24, ubi ab Villoisono additam est.

234. 6. ἔδεετο] Sic hoc loco A, non ἔδεετο ut Bekkerus hic et alibi ubi A pariter ἔδεετο.

337. 4. ὅλη] Corrige Ἰληι et lin. 11 ἐννέα pro ἐννήα et lin. 13 adde asteriscum.

239. 8. ἄκρως Bekkerus, ἄκρον A. Corrigendum ἄκρατον. Sic p. 288, 12 ἔστι δὲ ἄκρατον Δάριον.

239. 13. In lemmate annotationis dele ἔχοντα.

240. 31. τὸν οὐκ ἀγαθόν] Recte τῶν οὐκ ἀγαθῶν in Townl. et Lips. Callimachi verba fuisse videntur φωτῶν οὐκ ἀγαθῶν ἐρυ-σίπτολιν: de quo dixit Schneiderus ad Callimachi fr. 462 p. 625.

241. 25. In annot. col. 2. lin. 2 ἡμεείβερ] Corrige ἡμείβερ.

255. 24. In annot. pro "γῆς πάντα" corrige "γῆν πάντα."

260. 3. ἀλλεπάλληλοι δύο δέξειαι] Id est γενέσθαι τε.

καίτοι σπουδειακόν ἔστω] Hoc addit quia in trochaeis tantum hoc accentu utebantur, velut ὄφρά μοι, ἐνθά κε, οὔτέ τις, ἀνδρά μοι, non in spondeis.

266. 9. In annotatione inter ἐνταῦθα et καὶ δὴ excidit lineola.

283. 8. Ἡσιόνη] Ισιώνη A.

286. 13. ὁ Ζηνόδοτος] Scribendum ὅτι Ζηνόδοτος.

286. 18. τῶν δημωδῶν] In A est τὸ δημωδός, quod τὴν δημώδη significat.

289. 24. προσυνίσταται] Conf. ad p. 296, 6.

292. 23. Versibus 493—496 quattuor διπλαῖ περιεστιγμέναι a m. pr. appositae sunt in A, sed manus secunda erasit ultimam, male, ut ex scholiastae annotatione patet.

293. 5 et 8. ἀξεσθε] ἀξεσθαι A.

294. In annot. ad lin. 8 pro ἐκτεταμένη corrige ἐπεκτεταμένη.

295. 12. τὸ ἀξοντο] Scribe ὅτι τὸ ἀξοντο. Excidit διπλῆ.

303. 10 pro 12, 252 scribe 10, 252.

310. In annot. col. 2 lin. 1 excidit asteriscus ante τεκμήριον.

311. 27. ξωρότερον] Corrige ζωρότερον

317. 24. ἀόρ typothetae error pro ἀόρων.

324. 25. ἐφέσσεσθαι] ἐφέσεσθαι A.

334. 1. In annot. lin. 1 pro "textu in" scribe "textu et in."

340. 1. Φιλότυμος σοφιστής] Dele σοφιστής ex aliis codicibus additum: v. annot. ad p. 392, 2.

343. Annotatio ad lin. 9 referenda ad lin. 19.

348. 32. In annot. pro φλῷ scribe φλῷ (cum signo compendii, quod καὶ significat).

352. 26. Codicis scriptura πλέω non debebat in πλέον mutari: nam duplex fuit scriptura, πλέω et πλέων, de qua v. Lobeck. Pathol. vol. 2 p. 281.

357. 26. ὀνόμασαν—Πελίαν] Ex Hellanico: v. Crameri Anead. Oxon. vol. 1 p. 344, 9.

367. 18. Dele asteriscum. Accentus in A sic positi ut edidi, ḥ—ῆ—ῆ. Verba scholiastae sic corrigit Lehrsius, διαπορητικὸς ὁ ὑστερός διὸ περισπαστέος· τὸν δὲ πρώτον καὶ δεύτερον ἐγκλιτέον. Vid. Quaest. Ep. p. 55 et La Roche *Textkr.* p. 265.

381. 31. τὸ δὲ—ψιλοῦται seclusit Lobeck. Path. El. 1 p. 56.

390. 5. χωφόν] Corrige κωφόν.

399. 13. περὶ] Corrige πυρὶ ex cod. Townl.

399. 19. καταδακρυόεσσαν] κατὰ δακρυόεσσαν Lobeckius Rhemat. p. 320.

399. 28. In annot. col. 2. lin. 1 pro 28 corrige 29.

402. 6. χαλκείῳ] Corrige χαλκεή, ut in textu.

404. 12. αἰτήματι στέμμονεν] Conf. annot. ad vol. 2 p. 49, 27.

406. 11. ἵππιος] Sic ex cod. Townl. scriptum. In A est ἵππ, quod ἵππων significat. Verba δὲ Ποσειδῶν—θεός omisit Villoisonus: unde fuerunt qui ab A abesse crederent.

409. 23. Post ἐν ἄλλῳ adde χ.

411. 21. ἐπόπτης] Corrige ἐπόπτις et in annot. 21 ἐπόπτις] ἐπόπτης.

416. 31. In annot. corrige 27, 31 ῥεν—ἴεν] τεν—εῖεν.

424. 31. δ 'Ηρωδιανός] Probabilius οὕτως 'Ηρωδιανός.

427. 4. τὰ αὐτοῦ σημαίνει (σημεῖα A)—χειμῶνα] Haec delenda: nam sunt glossemata interlinearia, de quo dixi vol. 2 p. 333, 31.

428. 29. Addenda annotatio: 29. ἀκλεές] ἀκλεές sine accentu A, qui in textu ἀκληέis, ut incertum sit utrum ἀκλεές an ἀκλεές voluerit. In reliquis codicibus vel ἀκληέis legitur, quod πολλὰ τῶν ἀκριβῶν ἀντιγράφων ἔχει annotavit Eustathius p. 907, 53, vel ἀκλειέis. Scholion quod ex A posuit Bekkerus, ἀκλειέis: οὕτως. ἀκλεές δὲ Ἀρίσταρχος κατὰ συγκοπὴν, ὡς τὸ δυσκλέα (Il. 2, 115) non legitur in A, sed in Townleiano. Quum syllabam

mediam longam esse oporteat, aut ἀκληεῖς aut ἀκλειεῖς scribendum esse patet: de quo dixerunt Lobeckius Pathol. vol. 2 p. 53 et La Roche (*Homerische Untersuchungen*) p. 155, 156.

VOL. II.

Pag. 2. 6. In annot. pro "lin. 27" corrige "lin. 26."

3. 26. δρέποντας] In πρέποντας (i. e. τρέποντας) corruptum in Veneto B.

8. 12. Κάστος] In codicibus hoc nomen modo sic modo Κάστος scriptum.

8. 18. ἐν δισυλλάβοις] ἐν τοῖς μονοσυλλάβοις Lobeckius Paral. p. 121. In vulgata scriptura consentit codex Paris. 2766 apud Cramer. Anecd. Paris. vol. 3 p. 285, ubi Χάρης scriptum pro Χαῖρις.

9. 31. In fine annotationis adde, et Paris. 2766 apud Cramer. Anecd. Paris. p. 285, 25.

10. 3. In annot. pro 403 h corrige 4303 h.

13. 21. 238 * γρ. ἐπισταμεσθα] Hoc delendum: v. Praefat. vol. 1 p. x.

15. 1. βλείης] Corrige βλείης cum Cobeto Mnem. novae 3 p. 76, quem v. ibidem p. 263.

20. 11. In annotatione excidit lemma βιοθανατοῦντας.

34. 29. In annot. col. 2 lin. 1 o] Corrige ὁ.

ib. lin. 2 βλ̄] Corrige βλ̄.

34. 30. Verba ab hoc loco aliena ὡς ἄνωρον κραδίην ἔχεις, corrupta ex ὡς ἄνοον κραδίην ἔχεις, leguntur etiam in scholio codicis Townleiani, sed emendate scripta.

37. 14. ἀστρατήγως] Sic etiam in scholiis minoribus: sed scribendum haud dubie ἀστρατηγήτως cum L. Dindorfio Thes. vol. 1, 2 p. 2264. Eodem modo alibi ἀξιοστράτηγος scriptum pro ἀξιοστρατῆγος, de quo dictum ib. p. 1095.

38. 18. Ζηνόδοτος—'Αριστοφάνει] Scholiasta aut scripsit aut scribere debuit 'Αριστοφάνης—Ζηνοδότῳ. Nullus enim exstat locus quem a Zenodoto obelo notatum eiecerit Aristophanes, multi vero quos ab Zenodoto non receptos obelo notaverit Aristophanes.

39. 29. Ζηνόδοτος] Adde γρ.

40. 1, 2. Deleatur hoc scholion, quod Bekkeri culpa hue illatum est ex codice Veneto B.

40. 26. παραγραπτέον] Id est “παράγραφος addenda.”

42. 32. πόλλα] πολλὰ plene A.

52. 8. εὐνή] Scribe εὐνή, ut est in lemmate scholii proximi.

52. 29. ἔερσαι] ἔερσαι A.

61. 17. Post δῖον τὸν Ἐκτόρα verbum καλεῖ excidisse conieci: in longiore codicis Townleiani scholio est δῖον ἐκάλεσε τὸν Ἐκτόρα.

65. 16. Verbo ἔχη scholion marginale finitur in A addito signo:—, proximum vero, quod Villoisonus omiserat, Bekkerus praecedenti adiunxerat, intermarginale est, in quo male Bekkerus ταῦτα δὲ Διδύμος ὁ Ἀριστονίκωφ pro ταῦτα δὲ Διδύμος τῷ Ἀριστονίκῳ. Nam quod est in A ταῦ non ταῦta significare, sed ταῦτα, docet scholion simillimum ad 8, 535 p. 295, 5 ubi in fine scholii marginalis legitur τὰ αὐτὰ δὲ λέγει περὶ τῶν στίχων τούτων δὲ Διδύμος ἀ καὶ δὲ Ἀριστόνικος· διὸ οὐκ ἐγράψαμεν τὰ Διδύμου. Notandum autem in loco priore scholion intermarginale ad marginale referri, quod perraro factum esse dixi in Praefat. vol. I p. vii, ubi addi potest scholion intermarginale ad 2, 669 vol. I p. 125, 14 ἀθετεῖται· ἡ δὲ αἰτία προείρηται, quae spectant ad scholion marginale versus praecedentis. Eodem modo ad 1, 578 vol. I p. 66, 8 πρὸς τὸ αὐτὸν, quod refertur ad scholion marginale versus 572.

76. 11. ἔμφασις γὰρ μᾶλλον] Alibi ἔμφασιν γὰρ μᾶλλον, velut supra p. 18, 23. 83, 33. 88, 6. 92, 10. 103, 18. 160, 10. 239, 24.

89. 13. δὲ delet Cobetus. Post ἀνάλογον adde quod hypotheta omisit τῷ φέρε.

92. 33. ἀπεκδεξαμένους Villoisonus. In A est παρεκδεξαμένους, quod restituendum, i. e. secus accipientes. Est rari usus verbum, cuius duo exempla v. in Thes. vol. 6 p. 466. Aliud exemplum est in scholio ad 16, 822 vol. 2 p. 121, 19 παρεξεδέξαντο οἱ γλωσσογράφοι. Nam sic recte correxit Cobetus quod in codice est ἀπεκδέξαντο, male in ἀπεδέξαντο mutatum a Bekkero.

98. 13. διακραδναθέντος hypothetae error pro διακραδαθέντος, quod restitui pro διακραδαθέντος.

102. 12. καδδ' αὐτοῦ λίνα χεῦνον ὑπ' ἡλάκατα τανύσαντες] Sunt haec Apollonii Rh. verba 1, 565, ubi legitur καδ δ' αὐτοῦ λίνα χεῦνα ὑπ' ἡλακάτην τανύσαντες. In Etym. M. p. 424, 50 est καδδ' αὐτῶν λίνα χεῦνον ὑπηλάκατα τανύσαντες.

121. 19. Quod in A est ἀπεκδέξαντο in παρεξεδέξαντο mutare

debebam cum Cobeto, ut ex iis appareat, quae supra dixi ad p. 98, 13.

123. In annot. ad lin. 3 ante εν Π.—αισθάνεται typotheta asteriscum * omisit.

128. 1. 864] Corrige 846.

134. 28. Pro 21 corrige 23.

135. In annot. col. 2 lin. ult. pone punctum post prius ως.

156. 28. χαῖρις] Scribe in textu et in annotatione littera maiuscula Χαῖρις.

156. 29. In annot. ἀναστρέψῃ] Corrige ἀναστρέψῃ.

163. 15—28. Conf. infra p. 256, 15—26.

170. 10. Τάδας] Corrige Τάδες.

186. 19. πρόσ] προάγει Rosius in Aristot. pseudepigrapho p. 168, collato κελεύει, quo utitur scholiasta in codice Veneto B.

187. 4. Inter μείς, quod lemma est ab me additum, et εν excidit uncus].

187. 6. μηνός] μεινός Lobeckius Paralip. p. 91.

187. 26. In annot. adde 199, 23. 202, 7.

187. 28. στραγγεύεσθαι] Sic correxi codicis scripturam στρατεύεσθαι ex Hesychio s. v. κλοτοπεύειν. Scriptura vitiosa fraudem fecit scholiastae codicis Veneti B, κλοτοπεύειν:—κλέπτειν τὴν μάχην. ή ως ἔνιοι στρατεύεσθαι τουτέστιν, οὐ χρὴ ἐνταῦθα ὄντας στρατεύεσθαι, ἀλλ’ ἐν τῷ πολέμῳ.

187. 30. Hoc codicis Athoi scholion legitur etiam in codice Veneto 458 sic scriptum ἀρεκτον· ήτοι δὲ τὸ περὶ τῆς Πατρόκλου ταφῆς λέγει, ή τῆς τοῦ Ἐκτορος ἀναιρέσεως.

189. 30. τάρφειν] κάρφειν Lobeckius Rhemat. p. 297.

203. 2. δεινῷ] Corrige δινῷ.

218. 22. Κάσπιος καὶ ἐρυθρός est Villoisoni correctio.

219. 32. Pro 365 corrige 350.

221. 15. ἀπαξ εἰρημένον] Addendum ἐν τῇ Ἰλιάδι ex codice Townleiano, quod ex conjectura addiderat Friedlaenderus. Ex eodem codice Aristophanis ex Avibus verba Ὡ Πόστειδον τοῦ μάκρους p. 261, 21 supplevi in codice Veneto omissa, et quae sunt alia huiusmodi supplementa, de quibus dicetur in annotationibus ad scholia codicis Townleiani. Specimina emendationum proposuit A. Roemerus in dissertatione Monachii edita a. 1874 *de scholiis Victorianis Homericis*, etsi non ipse usus codice Townleiano, sed apographo Victoriano saepe vitioso vel interpolato.

230. 1. In annot. ad lin. 2 pro 230, 3 corrige 236, 3.

262. 11. κεῖσε—κεῖθι] Eadem varietas 11, 528. 12, 368 et κεῖσε pro κεῖθι 12, 359.

279. 3. εῖατο] Apud Hesychium ηατο : ἐκάθητο.
292. 24. Dele asteriscum.
292. 29. Excidit uncus] post ἐρύσαιτο.
302. 24. Pro “τὸ μιν’] ὀνων” corripe τὸ μιν ’Ιώνων
320. 19. Pro καταπληπτικοῦ scribe καταπληκτικοῦ.

END OF VOL. II.

Clarendon Press, Oxford.

BOOKS

PUBLISHED FOR THE UNIVERSITY BY

MACMILLAN AND CO., LONDON;

ALSO TO BE HAD AT THE

CLARENDON PRESS DEPOSITORY, OXFORD.

LEXICONS, GRAMMARS, &c.

- A** Greek-English Lexicon, by Henry George Liddell, D.D., and Robert Scott, D.D. *Sixth Edition, Revised and Augmented.* 1870. 4to. cloth, 1l. 16s.
- A** Greek-English Lexicon, abridged from the above, chiefly for the use of Schools. *Sixteenth Edition. Carefully Revised throughout.* 1874. square 12mo. cloth, 7s. 6d.
- A** copious Greek-English Vocabulary, compiled from the best authorities. 1850. 24mo. bound, 3s.
- Graecae Grammaticae Rudimenta** in usum Scholarum. Auctore Carolo Wordsworth, D.C.L. *Eighteenth Edition, 1875.* 12mo. bound, 4s.
- A** Greek Primer, in English, for the use of beginners. By the Right Rev. Charles Wordsworth, D.C.L., Bishop of St. Andrews. *Fourth Edition.* Extra fcap. 8vo. cloth, 1s. 6d.
- A** Practical Introduction to Greek Accentuation, by H. W. Chandler, M.A. 1862. 8vo. cloth, 1os. 6d.
- Etymologicon Magnum.** Ad Codd. MSS. recensuit et notis variorum instruxit Thomas Gaisford, S.T.P. 1848. fol. cloth, 1l. 12s.

Suidae Lexicon. Ad Codd. MSS. recensuit Thomas Gaisford, S.T.P. Tomi III. 1834. fol. *cloth*, 2l. 2s.

Scheller's Lexicon of the Latin Tongue, with the German explanations translated into English by J. E. Riddle, M.A. 1835. fol. *cloth*, 1l. 1s.

Scriptores Rei Metricae. Edidit Thomas Gaisford, S.T.P. Tomi III. 8vo. *cloth*, 15s.

Sold separately:

Hephaestion, Terentianus Maurus, Proclus, cum annotationibus, etc. Tomi II. 1855. 8vo. *cloth*, 10s.

Scriptores Latini. 1837. 8vo. *cloth*, 5s.

The Book of Hebrew Roots, by Abu 'L-Walîd Marwân ibn Janâh, otherwise called Rabbi Yônah. Now first edited, with an Appendix, by Ad. Neubauer. Fasc. I. 4to. 21s. Fasc. II. 4to. 25s. The Work complete, 4to. *cloth*, 2l. 7s. 6d.

A Treatise on the use of the Tenses in Hebrew. By S. R. Driver, M.A. Extra scap. 8vo. *cloth*, 6s. 6d.

Thesaurus Syriacus: collegerunt Quatremière, Bernstein, Lorsbach, Arnoldi, Field: edidit R. Payne Smith, S.T.P.R. Fasc. I-III. 1868-73. sm. fol. *each*, 1l. 1s.

Lexicon Aegyptiaco-Latinum ex veteribus Linguae Aegyptiacae Monumentis, etc., cum Indice Vocabum Latinarum ab H. Tattam, A.M. 1835. 8vo. *cloth*, 15s.

A Practical Grammar of the Sanskrit Language, arranged with reference to the Classical Languages of Europe, for the use of English Students, by Monier Williams, M.A. *Tbird Edition*, 1864. 8vo. *cloth*, 15s.

Nalopâkhyânam. Story of Nala, an Episode of the Mahâ-Bhârata: the Sanskrit text, with a copious Vocabulary, Grammatical Analysis, and Introduction, by Monier Williams, M.A. The Metrical Translation by the Very Rev. H. H. Milman, D.D. 1860. 8vo. *cloth*, 15s.

A Sanskrit-English Dictionary, Etymologically and Philologically arranged, with special reference to Greek, Latin, German, Anglo-Saxon, English, and other cognate Indo-European Languages. By Monier Williams, M.A., Boden Professor of Sanskrit. 1872. 4to. *cloth*, 4l. 14s. 6d.

An Anglo-Saxon Dictionary, by Joseph Bosworth, D.D., Professor of Anglo-Saxon, Oxford. *New edition. In the Press.*

An Icelandic-English Dictionary. Based on the MS. collections of the late Richard Cleasby. Enlarged and completed by G. Vigfusson. With an Introduction, and Life of Richard Cleasby, by G. Webbe Dasent, D.C.L. 4to. 3l. 7s.

A Handbook of the Chinese Language. Parts I and II, Grammar and Chrestomathy. By James Summers. 1863. 8vo. half bound, 1l. 8s.

Cornish Drama (The Ancient). Edited and translated by E. Norris, Esq., with a Sketch of Cornish Grammar, an Ancient Cornish Vocabulary, etc. 2 vols. 1859. 8vo. cloth, 1l. 1s.

The Sketch of Cornish Grammar separately, stitched, 2s. 6d.

GREEK AND LATIN CLASSICS.

Aeschylus: quae supersunt in Codice Laurentiano typis descripta. Edidit R. Merkel. 1861. Small folio, cloth, 1l. 1s.

Aeschylus: Tragoediae et Fragmenta, ex recensione Guil. Dindorpii. Second Edition, 1851. 8vo. cloth, 5s. 6d.

Aeschylus: Annotationes Guil. Dindorpii. Partes II. 1841. 8vo. cloth, 1os.

Aeschylus: Scholia Graeca, ex Codicibus aucta et emendata a Guil. Dindorpio. 1851. 8vo. cloth, 5s.

Sophocles: Tragoediae et Fragmenta, ex recensione et cum commentariis Guil. Dindorpii. Third Edition, 2 vols. 1860. fcap. 8vo. cloth, 1l. 1s.

Each Play separately, limp, 2s. 6d.

The Text alone, printed on writing paper, with large margin, royal 16mo. cloth, 8s.

The Text alone, square 16mo. cloth, 3s. 6d.

Each Play separately, limp, 6d.

Sophocles: Tragoediae et Fragmenta cum Annotatt. Guil. Dindorpii. Tomi II. 1849. 8vo. cloth, 1os.

The Text, Vol. I. 5s. 6d. The Notes, Vol. II. 4s. 6d.

Sophocles: Scholia Graeca:

Vol. I. ed. P. Elmsley, A.M. 1825. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Vol. II. ed. Guil. Dindorfius. 1852. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Euripides: Tragoediae et Fragmenta, ex recensione Guil. Dindorpii. Tomi II. 1834. 8vo. cloth, 1os.

Euripides: Annotationes Guil. Dindorpii. Partes II. 1840. 8vo. cloth, 1os.

Euripides: Scholia Graeca, ex Codicibus aucta et emendata a Guil. Dindorpio. Tomi IV. 1863. 8vo. cloth, 1l. 16s.

Euripides: Alcestis, ex recensione Guil. Dindorpii. 1834. 8vo. sewed, 2s. 6d.

Aristophanes: Comoediae et Fragmenta, ex recensione Guil. Dindorpii. Tomi II. 1835. 8vo. cloth, 11s.

- Aristophanes**: Annotationes Guil. Dindorfii. Partes II. 1837. 8vo. cloth, 11s.
- Aristophanes**: Scholia Graeca, ex Codicibus aucta et emendata a Guil. Dindorfio. Partes III. 1839. 8vo. cloth, 1l.
- Aristophanem**, Index in: J. Caravellae. 1822. 8vo. cloth, 3s.
- Metra Aeschyli Sophoclis Euripidis et Aristophanis**. Descripta a Guil. Dindorfio. Accedit Chronologia Scenica. 1842. 8vo. cloth, 5s.
- Anecdota Graeca Oxoniensia**. Edidit J. A. Cramer, S.T.P. Tomi IV. 1834-1837. 8vo. cloth, 1l. 2s.
- Anecdota Graeca e Codd. MSS. Bibliothecae Regiae Parisiensis**. Edidit J. A. Cramer, S.T.P. Tomi IV. 1839-1841. 8vo. cloth, 1l. 2s.
- Apsinis et Longini Rhetorica**. E Codicibus MSS. recensuit Joh. Bakius. 1849. 8vo. cloth, 3s.
- Aristoteles**; ex recensione Immanuelis Bekkeri. Accedunt Indices Syliburgiani. Tomi XI. 1837. 8vo. cloth, 2l. 1os.
Each volume separately, 5s. 6d.
- Catulli Veronensis Liber**. Recognovit, apparatus criticum prolegomena appendices addidit, Robinson Ellis, A.M. 1867. 8vo. cloth, 16s.
- Catulli Veronensis Carmina Selecta**, secundum recognitionem Robinson Ellis, A.M. Extra fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.
- Choerobosci Dictata in Theodosii Canones, necnon Epimerismi in Psalmos**. E Codicibus MSS. edidit Thomas Gaisford, S.T.P. Tomi III. 1842. 8vo. cloth, 15s.
- Demosthenes**: ex recensione Guil. Dindorfii. Tomi I. II. III. IV. 1846. 8vo. cloth, 1l. 1s.
- Demosthenes**: Tomi V. VI. VII. Annotationes Interpretum. 1849. 8vo. cloth, 15s.
- Demosthenes**: Tomi VIII. IX. Scholia. 1851. 8vo. cloth, 1os.
- Harpocratonia Lexicon**, ex recensione G. Dindorfii. Tomi II. 1854. 8vo. cloth, 1os. 6d.
- Herculanensium Voluminum Partes II.** 8vo. cloth, 1os.
- Homerus**: *Ilias*, cum brevi Annotatione C. G. Heynii. Accidunt Scholia minora. Tomi II. 1834. 8vo. cloth, 15s.
- Homerus**: *Ilias*, ex rec. Guil. Dindorfii. 1856. 8vo. cloth, 5s. 6d.
- Homerus**: Scholia Graeca in *Iliadem*. Edited by Prof. W. Dindorf, after a new collation of the Venetian MSS. by D. B. Monro, M.A., Fellow of Oriel College. Vols. I. II. 8vo. cloth, 24s. *Just Published.*
- Homerus**: *Odyssea*, ex rec. Guil. Dindorfii. 8vo. cloth, 5s. 6d.

- Homerus:** Scholia Graeca in Odysseam. Edidit Guil. Dindorfius. Tomi II. 1855. 8vo. cloth, 15s. 6d.
- Homerum,** Index in: Seberi. 1780. 8vo. cloth, 6s. 6d.
- Oratores Attici ex recensione Bekkeri:**
- I. Antiphon, Andocides, et Lysias. 1822. 8vo cloth, 7s.
 - II. Isocrates. 1822. 8vo. cloth, 7s.
 - III. Isaeus, Aeschines, Lycurgus, Dinarthus, etc. 1823. 8vo. cloth, 7s.
- Scholia Graeca in Aeschinem et Isocratem.** Edidit G. Dindorfius. 1852. 8vo. cloth, 4s.
- Paroemiographi Graeci,** quorum pars nunc primum ex Codd. MSS. vulgatur. Edidit T. Gaisford, S.T.P. 1836. 8vo. cloth, 5s. 6d.
- Plato:** *The Apology*, with a revised Text and English Notes, and a Digest of Platonic Idioms, by James Riddell, M.A. 1867. 8vo. cloth, 8s. 6d.
- Plato:** *Philebus*, with a revised Text and English Notes, by Edward Poste, M.A. 1860. 8vo. cloth, 7s. 6d.
- Plato:** *Sophistes and Politicus*, with a revised Text and English Notes, by L. Campbell, M.A. 1866. 8vo. cloth, 18s.
- Plato:** *Theaetetus*, with a revised Text and English Notes, by L. Campbell, M.A. 1861. 8vo. cloth, 9s.
- Plato:** *The Dialogues*, translated into English, with Analyses and Introductions, by B. Jowett, M.A., Master of Balliol College and Regius Professor of Greek. *A new Edition in 5 volumes*, medium 8vo. cloth, 3l. 10s.
- Plato:** *Index to.* Compiled for the Second Edition of Professor Jowett's Translation of the Dialogues. By Evelyn Abbott, M.A., Fellow and Tutor of Balliol College. Demy 8vo. paper covers, 2s. 6d. Just Published.
- Plato:** *The Republic*, with a revised Text and English Notes, by B. Jowett, M.A., Master of Balliol College and Regius Professor of Greek. Demy 8vo. Preparing.
- Plotinus.** Edidit F. Creuzer. Tomi III. 1835. 4to. 1l. 8s.
- Stobaei Florilegium.** Ad MSS. fidem emendavit et supplevit T. Gaisford, S.T.P. Tomi IV. 8vo. cloth, 1l.
- Stobaei Eclogarum Physicarum et Ethicarum libri duo.** Accedit Hieroclis Commentarius in aurea carmina Pythagoreorum. Ad MSS. Codd. recensuit T. Gaisford, S.T.P. Tomi II. 8vo. cloth, 11s.
- Vergil:** Suggestions Introductory to a Study of the Aeneid. By H. Nettleship, M.A. 8vo. sewed, 1s. 6d.
- Xenophon:** Historia Graeca, ex recensione et cum annotationibus L. Dindorfii. *Second Edition*, 1852. 8vo. cloth, 10s. 6d.
- Xenophon:** Expeditio Cyri, ex rec. et cum annotatt. L. Dindorfii. *Second Edition*, 1855. 8vo. cloth, 10s. 6d.

Xenophon: *Institutio Cyri*, ex rec. et cum annotatt. L. Dindorfii. 1857. 8vo. *cloth*, 10s. 6d.

Xenophon: *Memorabilia Socratis*, ex rec. et cum annotatt. L. Dindorfii. 1862. 8vo. *cloth*, 7s. 6d.

Xenophon: *Opuscula Politica Equestria et Venatica cum Arrianii Libello de Venatione*, ex rec. et cum annotatt. L. Dindorfii. 1866. 8vo. *cloth*, 10s. 6d.

THE HOLY SCRIPTURES, &c.

The Holy Bible in the earliest English Versions, made from the Latin Vulgate by John Wycliffe and his followers: edited by the Rev. J. Forshall and Sir F. Madden. 4 vols. 1850. royal 4to. *cloth*, 3l. 3s.

The Holy Bible: an exact reprint, page for page, of the Authorized Version published in the year 1611. Demy 4to. *half bound*, 1l. 1s.

Vetus Testamentum Graece cum Variis Lectionibus. Editionem a R. Holmes, S.T.P. inchoatam continuavit J. Parsons, S.T.B. Tomi V. 1798-1827. folio, 7l.

Vetus Testamentum ex Versione Septuaginta Interpretum secundum exemplar Vaticanum Romae editum. Accedit potior varietas Codicis Alexandrini. Tomi III. *Editio Altera*. 18mo. *cloth*, 18s. *Just Published*.

Origenis Hexaplorum quae supersunt; sive, Veterum Interpretum Graecorum in totum Vetus Testamentum Fragmenta. Edidit Fridericus Field, A.M. 2 vols. 1867-1874. 4to. *cloth*, 5l. 5s.

Pentateuchus Hebraeo-Samaritanus Charactere Hebraeo-Chaldaico. Edidit B. Blayney. 1790. 8vo. *cloth*, 3s.

Libri Psalmorum Versio antiqua Latina, cum Paraphrasi Anglo-Saxonica. Edidit B. Thorpe, F.A.S. 1835. 8vo. *cloth*, 10s. 6d.

Libri Psalmorum Versio antiqua Gallica e Cod. MS. in Bibl. Bodleiana adservato, una cum Versione Metrica aliquique Monumentis perpetuistis. Nunc primum descriptis et edidit Franciscus Michel, Phil. Doct. 1860. 8vo. *cloth*, 10s. 6d.

Libri Prophetarum Majorum, cum Lamentationibus Ieremiae, in Dialecto Linguae Aegyptiacae Memphitica seu Coptica. Edidit cum Versione Latina H. Tattam, S.T.P. Tomi II. 1852. 8vo. *cloth*, 17s.

Libri duodecim Prophetarum Minorum in Ling. Aegypt. vulgo Coptica. Edidit H. Tattam, A.M. 1836. 8vo. *cloth*, 8s. 6d.

Novum Testamentum Graece. Antiquissimorum Codicum Textus in ordine parallelo dispositi. Accedit collatio Codicis Sinaiitici. Edidit E. H. Hansell, S.T.B. Tomi III. 1864. 8vo. *half morocco*, 2l. 12s. 6d.

- Novum Testamentum Graece.** Accedunt parallela S. Scripturae loca, necnon vetus capitulorum notatio et canones Eusebii. Edidit Carolus Lloyd, S.T.P.R., necnon Episcopus Oxoniensis. 1873. 18mo. *cloth*, 3s.
- The same on writing paper, with large margin, small 4to. *cloth*, 1os. 6d.
- Novum Testamentum Graece** juxta Exemplar Millianum. 1873. 18mo. *cloth*, 2s. 6d.
- The same on writing paper, with large margin, small 4to. *cloth*, 6s. 6d.
- Evangelia Sacra Graecae.** *The Text of Mill.* 1870. fcap. 8vo. *limp*, 1s. 6d.
- The New Testament in Greek and English,** on opposite pages, arranged and edited by E. Cardwell, D.D. 2 vols. 1837. crown 8vo. *cloth*, 6s.
- Novi Testamenti Versio Syriaca Philoxeniana.** Edidit Jos. White, S.T.P. Tomi IV. 1778-1803. 4to. *cloth*, 1l. 8s.
- Novum Testamentum Coptice,** cura D. Wilkins. 1716. 4to. *cloth*, 12s. 6d.
- Appendix ad edit. N. T. Gr. e Cod. MS. Alexandrino a C. G. Woide descripti. Subjicitur Codicis Vaticani collatio. 1799. fol. 2l. 2s.
- Evangeliorum Versio Gothica,** cum Interpr. et Annott. E. Benzelii. Edidit, et Gram. Goth. praemisit, E. Lye, A.M. 1759. 4to. *cloth*, 12s. 6d.
- Diatessaron;** sive Historia Jesu Christi ex ipsis Evangelistarum verbis apte dispositis confecta. Ed. J. White. 1856. 12mo. *cloth*, 3s. 6d.
- Canon Muratorianus.** The earliest Catalogue of the Books of the New Testament. Edited with Notes and a Facsimile of the MS. in the Ambrosian Library at Milan, by S. P. Tregelles, LL.D. 1868. 4to. *cloth*, 1os. 6d.
- The Five Books of Maccabees,** in English, with Notes and Illustrations by Henry Cotton, D.C.L. 1833. 8vo. *cloth*, 1os. 6d.
- The Ormulum,** now first edited from the original Manuscript in the Bodleian Library (Anglo-Saxon and English), by R. M. White, D.D. 2 vols. 1852. 8vo. *cloth*, 1l. 1s.
- Horae Hebraicae et Talmudicae,** a J. Lightfoot. *A new edition*, by R. Gandell, M.A. 4 vols. 1859. 8vo. *cloth*, 1l. 1s.

FATHERS OF THE CHURCH, &c.

- Athanasius:** The Orations of St. Athanasius against the Arians. With an Account of his Life. By William Bright, D.D., Regius Professor of Ecclesiastical History, Oxford. Crown 8vo. *cloth*, 9s.
- Catena Graecorum Patrum** in Novum Testamentum. Edidit J. A. Cramer, S.T.P. Tomi VIII. 1838-1844. 8vo. *cloth*, 2l. 4s.

- Clementis Alexandrini Opera, ex recensione Guil. Dindorfi.**
Tomi IV. 1869. 8vo. cloth, 3l.
- Cyrilli Archiepiscopi Alexandrini in XII Prophetas.** Edidit P. E. Pusey, A.M. Tomi II. 1868. 8vo. cloth, 2l. 2s.
- Cyrilli Archiepiscopi Alexandrini in D. Joannis Evangelium.**
Accedunt Fragmenta Varia necnon Tractatus ad Tiberium Diaconum Duo. Edidit post Aubertum P. E. Pusey, A.M. Tomi III. 8vo. cloth, 2l. 5s.
- Cyrilli Archiepiscopi Alexandrini Commentarii in Lucae Evangelium quae supersunt Syriace.** E MSS. apud Mus. Britan. edidit R. Payne Smith, A.M. 1858. 4to. cloth, 1l. 2s.
- The same,** translated by R. Payne Smith, M.A. 2 vols. 1859. 8vo. cloth, 14s.
- Ephraemi Syri, Rabulae Episcopi Edesseni, Balaei, aliorumque.**
Opera Selecta. E Codd. Syriacis MSS. in Museo Britannico et Bibliothecae Bodleiana asservatis primus edidit J. J. Overbeck. 1865. 8vo. cloth, 1l. 1s.
- A Latin translation of the above, by the same Editor. Preparing.**
- Eusebii Pamphili Eclogae Propheticae.** E Cod. MS. nunc primum edidit T. Gaisford, S.T.P. 1842. 8vo. cloth, 1os. 6d.
- Eusebii Pamphili Evangelicae Praeparationis Libri XV.** Ad Codd. MSS. recensuit T. Gaisford, S.T.P. Tomi IV. 1843. 8vo. cloth, 1l. 1os.
- Eusebii Pamphili Evangelicae Demonstrationis Libri X.** Recensuit T. Gaisford, S.T.P. Tomi II. 1852. 8vo. cloth, 15s.
- Eusebii Pamphili contra Hieroclem et Marcellum Libri.** Recensuit T. Gaisford, S.T.P. 1852. 8vo. cloth, 7s.
- Eusebius' Ecclesiastical History,** according to the text of Burton. With an Introduction by William Bright, D.D. Crown 8vo. cloth, 8s. 6d.
- Eusebii Pamphili Hist. Eccl.: Annotationes Variorum.**
Tomi II. 1842. 8vo. cloth, 17s.
- Evagrii Historia Ecclesiastica, ex recensione H. Valesii.** 1844. 8vo. cloth, 4s.
- Irenaeus: The Third Book of St. Irenaeus, Bishop of Lyons, against Heresies.** With short Notes, and a Glossary. By H. Deane, B.D., Fellow of St. John's College, Oxford. Crown 8vo. cloth, 5s. 6d.
- Origenis Philosophumena; sive omnium Haeresium Refutatio.** E Codice Parisino nunc primum edidit Emmanuel Miller. 1851. 8vo. cloth, 1os.
- Patrum Apostolicorum,** S. Clementis Romani, S. Ignatii, S. Polycarpi, quae supersunt. Edidit Guil. Jacobson, S.T.P.R. Tomi II. *Fourth Edition, 1863.* 8vo. cloth, 1l. 1s.

- Reliquiae Sacrae** secundi tertiique saeculi. Recensuit M. J. Routh, S.T.P. Tomi V. *Second Edition*, 1846-1848. 8vo. *cloth*, 1l. 5s.
- Scriptorum Ecclesiasticorum Opuscula.** Recensuit M. J. Routh, S.T.P. Tomi II. *Third Edition*, 1858. 8vo. *cloth*, 1os.
- Socratis Scholastici Historia Ecclesiastica.** Gr. et Lat. Edidit R. Hussey, S.T.B. Tomi III. 1853. 8vo. *cloth*, 15s.
- Sozomeni Historia Ecclesiastica.** Edidit R. Hussey, S.T.B. Tomi III. 1859. 8vo. *cloth*. *Price reduced to 15s.*
- Theodoreti Ecclesiasticae Historiae Libri V.** Recensuit T. Gaisford, S.T.P. 1854. 8vo. *cloth*, 7s. 6d.
- Theodoreti Graecarum Affectionum Curatio.** Ad Codices MSS. recensuit T. Gaisford, S.T.P. 1839. 8vo. *cloth*, 7s. 6d.
- Dowling (J. G.) Notitia Scriptorum SS. Patrum aliorumque vet. Eccles. Mon. quae in Collectionibus Anecdotorum post annum Christi MDCC. in lucem editis continentur.** 1839. 8vo. *cloth*, 4s. 6d.

ECCLESIASTICAL HISTORY, BIOGRAPHY, &c.

- Baedae Historia Ecclesiastica.** Edited, with English Notes, by George H. Moberly, M.A., Fellow of C.C.C., Oxford. 1869. crown 8vo. *cloth*, 1os. 6d.
- Bingham's Antiquities of the Christian Church, and other Works.** 10 vols. 1855. 8vo. *cloth*, 3l. 3s.
- Burnet's History of the Reformation of the Church of England.** A new Edition. Carefully revised, and the Records collated with the originals, by N. Pocock, M.A. With a Preface by the Editor. 7 vols. 1865. 8vo. 4l. 4s.
- Burnet's Life of Sir M. Hale, and Fell's Life of Dr. Hammond.** 1856. small 8vo. *cloth*, 2s. 6d.
- Cardwell's Two Books of Common Prayer,** set forth by authority in the Reign of King Edward VI, compared with each other. *Third Edition*, 1852. 8vo. *cloth*, 7s.
- Cardwell's Documentary Annals of the Reformed Church of England;** being a Collection of Injunctions, Declarations, Orders, Articles of Inquiry, &c. from 1546 to 1716. 2 vols. 1843. 8vo. *cloth*, 18s.
- Cardwell's History of Conferences on the Book of Common Prayer from 1551 to 1690.** *Third Edition*, 1849. 8vo. *cloth*, 7s. 6d.
- Cardwell's Synodalia.** A Collection of Articles of Religion, Canons, and Proceedings of Convocations in the Province of Canterbury, from 1547 to 1717. 2 vols. 1842. 8vo. *cloth*, 19s.
- Councils and Ecclesiastical Documents** relating to Great Britain and Ireland. Edited, after Spelman and Wilkins, by A. W. Haddon, B.D., and William Stubbs, M.A., Regius Professor of Modern History, Oxford. Vols. I. and III. Medium 8vo. *cloth*, each 1l. 1s.
 Vol. II. Part I. Medium 8vo. *cloth*, 1os. 6d.

- Formularies of Faith** set forth by the King's Authority during the Reign of Henry VIII. 1856. 8vo. cloth, 7s.
- Fuller's Church History of Britain.** Edited by J. S. Brewer, M.A. 6 vols. 1845. 8vo. cloth, 1l. 19s.
- Gibson's Synodus Anglicana.** Edited by E. Cardwell, D.D. 1854. 8vo. cloth, 6s.
- Hussey's Rise of the Papal Power** traced in three Lectures. *Second Edition*, 1863. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.
- Inett's Origines Anglicanae** (in continuation of Stillingfleet). Edited by J. Griffiths, M.A. 3 vols. 1855. 8vo. cloth, 15s.
- John, Bishop of Ephesus.** The Third Part of his Ecclesiastical History. [In Syriac.] Now first edited by William Cureton, M.A. 1853. 4to. cloth, 1l. 12s.
- The same**, translated by R. Payne Smith, M.A. 1860. 8vo. cloth, 10s.
- Knight's Life of Dean Colet.** 1823. 8vo. cloth, 7s. 6d.
- Le Neve's Fasti Ecclesiae Anglicanae.** *Corrected and continued from 1715 to 1853* by T. Duffus Hardy. 3 vols. 1854. 8vo. cloth, 1l. 1s.
- Noelli (A.) Catechismus** sive prima institutio disciplinaque Pietatis Christianae Latine explicata. Editio nova cura Guil. Jacobson, A.M. 1844. 8vo. cloth, 5s. 6d.
- Prideaux's Connection of Sacred and Profane History.** 2 vols. 1851. 8vo. cloth, 10s.
- Primers** put forth in the Reign of Henry VIII. 1848. 8vo. cloth, 5s.
- Records of the Reformation.** The Divorce, 1527—1533. Mostly now for the first time printed from MSS. in the British Museum and other Libraries. Collected and arranged by N. Pocock, M.A. 2 vols. 8vo. cloth, 1l. 16s.
- Reformatio Legum Ecclesiasticarum.** The Reformation of Ecclesiastical Laws, as attempted in the reigns of Henry VIII, Edward VI, and Elizabeth. Edited by E. Cardwell, D.D. 1850. 8vo. cloth, 6s. 6d.
- Shirley's (W. W.) Some Account of the Church in the Apostolic Age.** *Second Edition*, 1874. fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.
- Shuckford's Sacred and Profane History connected** (in continuation of Prideaux). 2 vols. 1848. 8vo. cloth, 10s.
- Stillingfleet's Origines Britannicae**, with Lloyd's Historical Account of Church Government. Edited by T. P. Pantin, M.A. 2 vols. 1842. 8vo. cloth, 10s.
- Stubbs's (W.) Registrum Sacrum Anglicanum.** An attempt to exhibit the course of Episcopal Succession in England. 1858. small 4to. cloth, 8s. 6d.

- Strype's Works Complete**, with a General Index. 27 vols. 1821-1843. 8vo. cloth, 7l. 13s. 6d. Sold separately as follows:-
Memorials of Cranmer. 2 vols. 1840. 8vo. cloth, 11s.
Life of Parker. 3 vols. 1828. 8vo. cloth, 16s. 6d.
Life of Grindal. 1821. 8vo. cloth, 5s. 6d.
Life of Whitgift. 3 vols. 1822. 8vo. cloth, 16s. 6d.
Life of Aylmer. 1820. 8vo. cloth, 5s. 6d.
Life of Cheke. 1821. 8vo. cloth, 5s. 6d.
Life of Smith. 1820. 8vo. cloth, 5s. 6d.
Ecclesiastical Memorials. 6 vols. 1822. 8vo. cloth, 1l. 13s.
Annals of the Reformation. 7 vols. 8vo. cloth, 2l. 3s. 6d.
General Index. 2 vols. 1828. 8vo. cloth, 11s.

Sylloge Confessionum sub tempus Reformanda Ecclesiae editarum. Subjiciuntur Catechismus Heidelbergensis et Canones Synodi Dordrechtae. 1827. 8vo. cloth, 8s.

ENGLISH THEOLOGY.

- Beveridge's Discourse upon the XXXIX Articles.** *The third complete Edition*, 1847. 8vo. cloth, 8s.
Bilson on the Perpetual Government of Christ's Church, with a Biographical Notice by R. Eden, M.A. 1842. 8vo. cloth, 4s.
Biscoe's Boyle Lectures on the Acts of the Apostles. 1840. 8vo. cloth, 9s. 6d.
Bull's Works, with Nelson's Life. By E. Burton, D.D. *A new Edition*, 1846. 8 vols. 8vo. cloth, 2l. 9s.
Burnet's Exposition of the XXXIX Articles. 1846. 8vo. cloth, 7s.
Burton's (Edward) Testimonies of the Ante-Nicene Fathers to the Divinity of Christ. *Second Edition*, 1829. 8vo. cloth, 7s.
Burton's (Edward) Testimonies of the Ante-Nicene Fathers to the Doctrine of the Trinity and of the Divinity of the Holy Ghost. 1831. 8vo. cloth, 3s. 6d.
Butler's Works, with an Index to the Analogy. 2 vols. 1874. 8vo. cloth, 11s.
Butler's Analogy of Religion. 1833. 12mo. cloth, 2s. 6d.
Chandler's Critical History of the Life of David. 1853. 8vo. cloth, 8s. 6d.
Chillingworth's Works. 3 vols. 1838. 8vo. cloth, 1l. 1s. 6d.
Clergyman's Instructor. *Sixth Edition*, 1855. 8vo. cloth, 6s. 6d.
Comber's Companion to the Temple; or a Help to Devotion in the use of the Common Prayer. 7 vols. 1841. 8vo. cloth, 1l. 11s. 6d.
Cranmer's Works. Collected and arranged by H. Jenkyns, M.A., Fellow of Oriel College. 4 vols. 1834. 8vo. cloth, 1l. 10s.

Enchiridion Theologicum Anti-Romanum.

Vol. I. Jeremy Taylor's Dissuasive from Popery, and Treatise on the Real Presence. 1852. 8vo. cloth, 8s.

Vol. II. Barrow on the Supremacy of the Pope, with his Discourse on the Unity of the Church. 1852. 8vo. cloth, 7s. 6d.

Vol. III. Tracts selected from Wake, Patrick, Stillingfleet, Clagett, and others. 1837. 8vo. cloth, 11s.

[Fell's] Paraphrase and Annotations on the Epistles of St. Paul. 1852. 8vo. cloth, 7s.

Greswell's *Harmonia Evangelica*. *Fifth Edition*, 1856. 8vo. cloth, 9s. 6d.

Greswell's *Prolegomena ad Harmoniam Evangelicam*. 1840. 8vo. cloth, 9s. 6d.

Greswell's *Dissertations on the Principles and Arrangement of a Harmony of the Gospels*. 5 vols. 1837. 8vo. cloth, 3l. 3s.

Hall's (Bp.) *Works*. *A new Edition*, by Philip Wynter, D.D. 10 vols. 1863. 8vo. cloth, 3l. 3s.

Hammond's Paraphrase and Annotations on the New Testament. 4 vols. 1845. 8vo. cloth, 1l.

Hammond's Paraphrase on the Book of Psalms. 2 vols. 1850. 8vo. cloth, 1os.

Heurtley's Collection of Creeds. 1858. 8vo. cloth, 6s. 6d.

Homilies appointed to be read in Churches. Edited by J. Griffiths, M.A. 1859. 8vo. cloth, 7s. 6d.

Hooker's *Works*, with his Life by Walton, arranged by John Keble, M.A. *Sixth Edition*, 1874. 3 vols. 8vo. cloth, 1l. 11s. 6d.

Hooker's *Works*; the text as arranged by John Keble, M.A. 2 vols. 8vo. cloth, 11s.

Hooper's (Bp. George) *Works*. 2 vols. 1855. 8vo. cloth, 8s.

Jackson's (Dr. Thomas) *Works*. 12 vols. 1844. 8vo. cloth, 3l. 6s.

Jewel's *Works*. Edited by R. W. Jelf, D.D. 8 vols. 1847. 8vo. cloth, 1l. 1os.

Patrick's *Theological Works*. 9 vols. 1859. 8vo. cloth, 1l. 1s.

Pearson's *Exposition of the Creed*. Revised and corrected by E. Burton, D.D. *Sixth Edition*, 1870. 8vo. cloth, 1os. 6d.

Pearson's *Minor Theological Works*. Now first collected, with a Memoir of the Author, Notes, and Index, by Edward Churton, M.A. 2 vols. 1844. 8vo. cloth, 1os.

Sanderson's *Works*. Edited by W. Jacobson, D.D. 6 vols. 1854. 8vo. cloth, 1l. 1os.

- South's Sermons.** 5 vols. 1842. 8vo. cloth, 1l. 10s.
- Stanhope's Paraphrase and Comment upon the Epistles and Gospels.** A new Edition. 2 vols. 1851. 8vo. cloth, 10s.
- Stillingfleet's Origines Sacrae.** 2 vols. 1837. 8vo. cloth, 9s.
- Stillingfleet's Rational Account of the Grounds of Protestant Religion; being a vindication of Abp. Laud's Relation of a Conference, &c.** 2 vols. 1844. 8vo. cloth, 10s.
- Wall's History of Infant Baptism, with Gale's Reflections, and Wall's Defence.** A new Edition, by Henry Cotton, D.C.L. 2 vols. 1862. 8vo. cloth, 1l. 1s.
- Waterland's Works, with Life, by Bp. Van Mildert.** A new Edition, with copious Indexes. 6 vols. 1857. 8vo. cloth, 2l. 11s.
- Waterland's Review of the Doctrine of the Eucharist, with a Preface by the present Bishop of London.** 1868. crown 8vo. cloth, 6s. 6d.
- Wheatley's Illustration of the Book of Common Prayer.** A new Edition, 1846. 8vo. cloth, 5s.
- Wyclif.** A Catalogue of the Original Works of John Wyclif, by W. W. Shirley, D.D. 1865. 8vo. cloth, 3s. 6d.
- Wyclif.** Select English Works. By T. Arnold, M.A. 3 vols. 1871. 8vo. cloth, 2l. 2s.
- Wyclif.** Trialogus. With the Supplement now first edited. By Gotthardus Lechler. 1869. 8vo. cloth, 14s.

ENGLISH HISTORICAL AND DOCUMENTARY WORKS.

- Two of the Saxon Chronicles parallel, with Supplementary Extracts from the Others.** Edited, with Introduction, Notes, and a Glossarial Index, by J. Earle, M.A. 1865. 8vo. cloth, 16s.
- Magna Carta,** a careful Reprint. Edited by W. Stubbs, M.A., Regius Professor of Modern History. 1868. 4to. stitched, 1s.
- Britton,** a Treatise upon the Common Law of England, composed by order of King Edward I. The French Text carefully revised, with an English Translation, Introduction, and Notes, by F. M. Nichols, M.A. 2 vols. 1865. royal 8vo. cloth, 1l. 16s.
- Burnet's History of His Own Time, with the suppressed Passages and Notes.** 6 vols. 1833. 8vo. cloth, 2l. 10s.
- Burnet's History of James II,** with additional Notes. 1852. 8vo. cloth, 9s. 6d.
- Carte's Life of James Duke of Ormond.** A new Edition, carefully compared with the original MSS. 6 vols. 1851. 8vo. cloth, 1l. 5s.
- Cassaboni Ephemerides, cum praefatione et notis J. Russell S.T.P.** Tomi II. 1850. 8vo. cloth, 15s.

Clarendon's (Edw. Earl of) History of the Rebellion and Civil Wars in England. To which are subjoined the Notes of Bishop Warburton. 7 vols. 1849. medium 8vo. cloth, 2l. 10s.

Clarendon's (Edw. Earl of) History of the Rebellion and Civil Wars in England. 7 vols. 1839. 18mo. cloth, 1l. 1s.

Clarendon's (Edw. Earl of) History of the Rebellion and Civil Wars in England. Also His Life, written by Himself, in which is included a Continuation of his History of the Grand Rebellion. With copious Indexes. In one volume, royal 8vo. 1842. cloth, 1l. 2s.

Clarendon's (Edw. Earl of) Life, including a Continuation of his History. 2 vols. 1857. medium 8vo. cloth, 1l. 2s.

Clarendon's (Edw. Earl of) Life, and Continuation of his History. 3 vols. 1827. 8vo. cloth, 16s. 6d.

Calendar of the Clarendon State Papers, preserved in the Bodleian Library.

Vol. I. From 1523 to January 1649. 1872. 8vo. cloth, 18s.

Vol. II. From the death of Charles I, 1649, to the end of the year 1654. 1869. 8vo. cloth, 16s.

Freeman's (E. A.) History of the Norman Conquest of England: its Causes and Results. Vols. I. and II. *Second Edition*, with Index. 8vo. cloth, 1l. 16s.

Vol. III. The Reign of Harold and the Interregnum. *Second Edition*, with Index. 8vo. cloth, 1l. 1s.

Vol. IV. The Reign of William. 8vo. cloth, 1l. 1s.

Vol. V. *In the Press*.

Kennett's Parochial Antiquities. 2 vols. 1818. 4to. cloth, 1l.

Lloyd's Prices of Corn in Oxford, 1583-1830. 8vo. sewed, 1s.

Luttrell's (Narcissus) Diary. A Brief Historical Relation of State Affairs, 1678-1714. 6 vols. 1857. 8vo. cloth, 1l. 4s.

May's History of the Long Parliament. 1854. 8vo. cloth, 6s. 6d.

Rogers's History of Agriculture and Prices in England, A.D. 1259-1400. 2 vols. 1866. 8vo. cloth, 2l. 2s.

Sprigg's England's Recovery; being the History of the Army under Sir Thomas Fairfax. *A new edition*. 1854. 8vo. cloth, 6s.

Whitelock's Memorials of English Affairs from 1625 to 1660. 4 vols. 1853. 8vo. cloth, 1l. 10s.

Protests of the Lords, including those which have been expunged, from 1624 to 1874; with Historical Introductions. Edited by James E. Thorold Rogers, M.A. 3 vols. 8vo. cloth, 2l. 2s.

Enactments in Parliament, specially concerning the Universities of Oxford and Cambridge. Collected and arranged by J. Griffiths, M.A. 1869. 8vo. cloth, 12s.

Ordinances and Statutes [for Colleges and Halls] framed or approved by the Oxford University Commissioners. 1863. 8vo. cloth, 12s.

Sold separately (except for Exeter, All Souls, Brasenose, Corpus, and Magdalen Hall) at 1s. each. ~

Statuta Universitatis Oxoniensis. 1875. 8vo. cloth, 5s.

The Student's Handbook to the University and Colleges of Oxford. Second Edition. Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

Index to Wills proved in the Court of the Chancellor of the University of Oxford, &c. Compiled by J. Griffiths, M.A. 1862. royal 8vo. cloth, 3s. 6d.

Catalogue of Oxford Graduates from 1659 to 1850. 1851. 8vo. cloth, 7s. 6d.

CHRONOLOGY, GEOGRAPHY, &c.

Clinton's Fasti Hellenici. The Civil and Literary Chronology of Greece, from the LVIIth to the CXXIIIrd Olympiad. Third edition, 1841. 4to. cloth, 1l. 14s. 6d.

Clinton's Fasti Hellenici. The Civil and Literary Chronology of Greece, from the CXXIVth Olympiad to the Death of Augustus. Second edition, 1851. 4to. cloth, 1l. 12s.

Clinton's Epitome of the Fasti Hellenici. 1851. 8vo. cloth, 6s. 6d.

Clinton's Fasti Romani. The Civil and Literary Chronology of Rome and Constantinople, from the Death of Augustus to the Death of Heraclius. 2 vols. 1845, 1850. 4to. cloth, 3l. 9s.

Clinton's Epitome of the Fasti Romani. 1854. 8vo. cloth, 7s.

Cramer's Geographical and Historical Description of Asia Minor. 2 vols. 1832. 8vo. cloth, 11s.

Cramer's Map of Asia Minor, 15s.

Cramer's Map of Ancient and Modern Italy, on two sheets, 15s.

Cramer's Description of Ancient Greece. 3 vols. 1828. 8vo. cloth, 16s. 6d.

Cramer's Map of Ancient and Modern Greece, on two sheets, 15s.

Greswell's Fasti Temporis Catholicæ. 4 vols. 1852. 8vo. cloth, 2l. 10s.

Greswell's Tables to Fasti, 4to., and Introduction to Tables, 8vo. cloth, 15s.

Greswell's Origines Kalendariae Italicae. 4 vols. 8vo. cloth, 2l. 2s.

Greswell's Origines Kalendariae Hellenicæ. 6 vols. 1862. 8vo. cloth, 4l. 4s.

PHILOSOPHICAL WORKS, AND GENERAL LITERATURE.

The Logic of Hegel; translated from the Encyclopaedia of the Philosophical Sciences. With Prelegomena. By William Wallace, M.A. 8vo. cloth, 14s.

Bacon's Novum Organum, edited, with English notes, by G. W. Kitchin, M.A. 1855. 8vo. cloth, 9s. 6d.

Bacon's Novum Organum, translated by G. W. Kitchin, M.A. 1855. 8vo. cloth, 9s. 6d.

The Works of George Berkeley, D.D., formerly Bishop of Cloyne; including many of his writings hitherto unpublished. With Prefaces, Annotations, and an Account of his Life and Philosophy, by Alexander Campbell Fraser, M.A. 4 vols. 1871. 8vo. cloth, 2l. 18s.

The Life, Letters, &c. 1 vol. cloth, 16s. See also p. 23.

Smith's Wealth of Nations. A new Edition, with Notes, by J. E. Thorold Rogers, M.A. 2 vols. 1870. cloth, 21s.

A Course of Lectures on Art, delivered before the University of Oxford in Hilary Term, 1870. By John Ruskin, M.A., Slade Professor of Fine Art. 8vo. cloth, 6s.

A Critical Account of the Drawings by Michel Angelo and Raffaello in the University Galleries, Oxford. By J. C. Robinson, F.S.A. Crown 8vo. cloth, 4s.

MATHEMATICS, PHYSICAL SCIENCE, &c.

Archimedis quae supersunt omnia cum Eutocii commentariis ex recensione Josephi Torelli, cum novâ versione Latinâ. 1792. folio. cloth, 1l. 5s.

Bradley's Miscellaneous Works and Correspondence. With an Account of Harriot's Astronomical Papers. 1832. 4to. cloth, 17s.

Reduction of Bradley's Observations by Dr. Busch. 1838. 4to. cloth, 3s.

Treatise on Infinitesimal Calculus. By Bartholomew Price, M.A., F.R.S., Professor of Natural Philosophy, Oxford.

Vol. I. Differential Calculus. *Second Edition,* 1858. 8vo. cloth, 14s. 6d.

Vol. II. Integral Calculus, Calculus of Variations, and Differential Equations. *Second Edition,* 1865. 8vo. cloth, 18s.

Vol. III. Statics, including AtTRACTIONS; Dynamics of a Material Particle. *Second Edition,* 1868. 8vo. cloth, 16s.

Vol. IV. Dynamics of Material Systems; together with a Chapter on Theoretical Dynamics, by W. F. Donkin, M.A., F.R.S. 1862. 8vo. cloth, 16s.

Rigaud's Correspondence of Scientific Men of the 17th Century, with Index by A. de Morgan. 2 vols. 1841-1862. 8vo. cloth, 18s. 6d.

Daubeny's Introduction to the Atomic Theory. Second Edition, greatly enlarged. 1850. 16mo. cloth, 6s.

Vesuvius. By John Phillips, M.A., F.R.S., Professor of Geology, Oxford. 1869. Crown 8vo. cloth, 10s. 6d.

Geology of Oxford and the Valley of the Thames. By the same Author. 8vo. cloth, 21s.

Synopsis of the Pathological Series in the Oxford Museum. By H. W. Acland, M.D., F.R.S., Regius Professor of Medicine, Oxford. 1867. 8vo. cloth, 2s. 6d.

Thesaurus Entomologicus Hopeianus, or a Description, of the rarest Insects in the Collection given to the University by the Rev. William Hope. By J. O. Westwood, M.A., Hope Professor of Zoology. With 40 Plates, mostly coloured. Small folio, half morocco, 7l. 10s.

Text-Book of Botany, Morphological and Physiological. By Dr. Julius Sachs, Professor of Botany in the University of Würzburg. Translated by A. W. Bennett, M.A. Royal 8vo. half morocco, 1l. 11s. 6d.

BIBLIOGRAPHY.

Ebert's Bibliographical Dictionary, translated from the German. 4 vols. 1837. 8vo. cloth, 1l. 10s.

Cotton's List of Editions of the Bible in English. Second Edition, corrected and enlarged. 1852. 8vo. cloth, 8s. 6d.

Cotton's Typographical Gazetteer. 1831. 8vo. cloth, 12s. 6d.

Cotton's Typographical Gazetteer, Second Series. 1866. 8vo. cloth, 12s. 6d.

Cotton's Rhemes and Doway. An attempt to shew what has been done by Roman Catholics for the diffusion of the Holy Scriptures in English. 1855. 8vo. cloth, 9s.

BODLEIAN LIBRARY CATALOGUES, &c.

Catalogus Codd. MSS. Orientalium Bibliothecae Bodleianae :

Pars I, a J. Uri. 1788. fol. 10s.

Partis II Vol. I, ab A. Nicoll, A.M. 1821. fol. 10s.

Partis II Vol. II, Arabicos complectens, ab E. B. Pusey, S.T.B. 1835. fol. 1l.

Catalogus MSS. qui ab E. D. Clarke comparati in Bibl. Bodl. adservantur :

Pars prior. Inseruntur Scholia inedita in Platonem et in Carmina Gregorii Naz. 1812. 4to. 5s.

Pars posterior, Orientales complectens, ab A. Nicoll, A.M. 1814. 4to. 2s. 6d.

Catalogus Codd. MSS. et Impressorum cum notis MSS. olim
D'Orvillianorum, qui in Bibl. Bodl. adservantur. 1806. 4to. 2s. 6d.

Catalogus MSS. Borealium praecipue Islandicae Originis, a Finno
Magno Islando. 1832. 4to. 4s.

Catalogus Codd. MSS. Bibliothecae Bodleianae:—

Pars I. Codices Graeci, ab H. O. Coxe, A.M. 1853. 4to. 1l.

Partis II. Fasc. I. Codices Laudiani, ab H. O. Coxe, A.M. 1858.
4to. 1l.

Pars III. Codices Graeci et Latini Canonici, ab H. O. Coxe, A.M.
1854. 4to. 1l.

Pars IV. Codices T. Tanneri, ab A. Hackman, A.M. 1860. 4to. 12s.

Pars V. Codicu[m] R. Rawlinson classes duae priores, a Guil. D.
Macray, A.M. 1862. 4to. 12s.

Pars VI. Codices Syriaci, a R. P. Smith, A.M. 1864. 4to. 1l.

Pars VII. Codices Aethiopici, ab A. Dillmann, Ph. Doct. 1848. 4to.
6s. 6d.

Pars VIII. Codices Sanscritici, a Th. Aufrecht, A.M. 1859-1864.
4to. 1l. 1os.

Catalogo di Codici MSS. Canonici, compilato dal Conte
A. Mortara. 1864. 4to. 1os. 6d.

Catalogus Librorum Impressorum Bibliothecae Bodleianae.
Tomi IV. 1843 to 1850. fol. 4l.

Catalogus Dissertationum Academicarum quibus nuper aucta est
Bibliotheca Bodleiana. 1834. fol. 7s.

Catalogue of Books bequeathed to the Bodleian Library by
R. Gough, Esq. 1814. 4to. 15s.

Catalogue of Early English Poetry and other Works illustrating
the British Drama, collected by Edmond Malone, Esq. 1835. fol. 4s.

Catalogue of the Printed Books and Manuscripts bequeathed to
the Bodleian Library by Francis Douce, Esq. 1840. fol. 15s.

Catalogue of a Collection of Early Newspapers and Essayists pre-
sented to the Bodleian Library by the late Rev. F. W. Hope. 1865.
8vo. 7s. 6d.

Catalogue of the Manuscripts bequeathed to the University of
Oxford by Elias Ashmole. By W. H. Black. 1845. 4to. 1l. 1os.

Index to the above, by W. D. Macray, M.A. 1867. 4to.
1os.

Catalogus Codd. MSS. qui in Collegiis Aulisque Oxoniensibus
hodie adservantur. Confecit H. O. Coxe, A.M. Tomi II. 1852. 4to.
2l.

Catalogus Codd. MSS. in Bibl. Aed. Christi ap. Oxon. Curavit
G. W. Kitchin, A.M. 1867. 4to. 6s. 6d.

Clarendon Press Series.

The Delegates of the Clarendon Press having undertaken the publication of a series of works, chiefly educational, and entitled the *Clarendon Press Series*, have published, or have in preparation, the following.

Those to which prices are attached are already published; the others are in preparation.

I. GREEK AND LATIN CLASSICS, &c.

A Greek Primer in English for the use of beginners. By the Right Rev. Charles Wordsworth, D.C.L., Bishop of St. Andrews. *Fourth Edition.* Extra fcap. 8vo. cloth, 1s. 6d.

Greek Verbs, Irregular and Defective; their forms, meaning, and quantity; embracing all the Tenses used by Greek writers, with reference to the passages in which they are found. By W. Veitch. *New Edition.* Crown 8vo. cloth, 1os. 6d.

The Elements of Greek Accentuation (for Schools): abridged from his larger work by H. W. Chandler, M.A., Waynflete Professor of Moral and Metaphysical Philosophy, Oxford. Ext. fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

The Orations of Demosthenes and Aeschines on the Crown. With Introductory Essays and Notes. By G. A. Simcox, M.A., and W. H. Simcox, M.A., Queen's College, Oxford. 8vo. cloth, 1s.

Aristotle's Politics. By W. L. Newman, M.A., Fellow of Balliol College, Oxford.

Arrian. Selections (for Schools). With Notes. By J. S. Phillips, B.C.L., Head Master of Bedford School.

The Golden Treasury of Ancient Greek Poetry; being a Collection of the finest passages in the Greek Classic Poets, with Introductory Notices and Notes. By R. S. Wright, M.A., Fellow of Oriel College, Oxford. Ext. fcap. 8vo. cloth, 8s. 6d.

A Golden Treasury of Greek Prose, being a collection of the finest passages in the principal Greek Prose Writers, with Introductory Notices and Notes. By R. S. Wright, M.A., Fellow of Oriel College, Oxford; and J. E. L. Shadwell, M.A., Senior Student of Christ Church. Ext. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Homer. Odyssey, Book II. With Introduction, Notes, and Table of Homeric Forms. By W. W. Merry, M.A., Fellow and Lecturer of Lincoln College, Oxford. Ext. fcap. 8vo. cloth, 1s. 6d.

Homer. Odyssey, Books I—XII (for Schools). By W. W. Merry, M.A., Fellow and Lecturer of Lincoln College, Oxford. *Fourth Edition*. Extra fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Homer. Odyssey, Books I—XII. By W. W. Merry, M.A., Fellow and Lecturer of Lincoln College, Oxford; and the late James Riddell, M.A., Fellow of Balliol College, Oxford.

Homer. Odyssey, Books XIII—XXIV. By Robinson Ellis, M.A., Fellow of Trinity College, Oxford.

Homer. Iliad. By D. B. Monro, M.A., Fellow and Tutor of Oriel College, Oxford.

Also a small edition for Schools.

Plato. Selections (for Schools). With Notes. By B. Jowett, M.A., Regius Professor of Greek; and J. Purves, M.A., Fellow and Lecturer of Balliol College, Oxford.

Sophocles. The Plays and Fragments. With English Notes and Introductions. By Lewis Campbell, M.A., Professor of Greek, St. Andrews, formerly Fellow of Queen's College, Oxford. 2 vols.

Vol. I. *Oedipus Tyrannus. Oedipus Coloneus. Antigone.* 8vo. cloth, 14s.

Sophocles. The Text of the Seven Plays. For the use of Students in the University of Oxford. By the same Editor. Ext. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Sophocles. In Single Plays, with English Notes, &c. By Lewis Campbell, M.A., Professor of Greek. St. Andrews, and Evelyn Abbott, M.A., Fellow of Balliol College, Oxford.

Oedipus Rex. Ext. fcap. 8vo. limp, 1s. 9d.

Oedipus Coloneus. Ext. fcap. 8vo. limp, 1s. 9d.

Antigone. Extra fcap. 8vo. limp, 1s. 9d.

The others to follow at intervals of six months.

Sophocles. Oedipus Rex: Dindorf's Text, with Notes by the present Bishop of St. David's, formerly Fellow of University College, Oxford. *Second Edition*. Ext. fcap. 8vo. limp, 1s. 6d.

Theocritus (for Schools). With Notes. By H. Kynaston, M.A. (late Snow), Head Master of Cheltenham College, formerly Fellow of St. John's College, Cambridge. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Xenophon. Selections (for Schools). With Notes and Maps. By J. S. Phillpotts, B.C.L., Head Master of Bedford School, formerly Fellow of New College, Oxford. Part I. *Third Edition.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.

Part II. By the same Editor, and C. S. Jerram, M.A. *In the Press.*

Specimens of Greek Dialects; being a **Fourth Greek Reader.** With Introductions and Notes. By W. W. Merry, M.A., Fellow and Lecturer of Lincoln College. Extra fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Fifth Greek Reader. Part I. Selections from Greek Epic and Dramatic Poetry, with Introductions and Notes. By Evelyn Abbott, M.A., Fellow and Tutor of Balliol College. Ext. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.
A graduated Series of Greek Readers is in course of preparation.

An Elementary Latin Grammar. By John B. Allen, M.A., Head Master of Perse Grammar School, Cambridge. Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

A First Latin Exercise Book. By the same Author. Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d. *Just Published.*

A First Latin Reader. By T. J. Nunns, M.A. Extra fcap. 8vo. cloth, 2s.

A Second Latin Reader. By the same Author.

A Third Latin Reader, or Specimens of Latin Literature. Part I, Poetry. By James McCall Marshall, M.A., Dulwich College.
A graduated Series of Latin Readers is in course of preparation.

Caesar. The Commentaries (for Schools). Part I. The Gallic War. With Notes and Maps. By Charles E. Moberly, M.A., Assistant Master in Rugby School. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Part II. The Civil War, Book I. By the same Editor. Extra fcap. 8vo. cloth, 2s.

Cicero's Philippic Orations. With Notes. By J. R. King, M.A., formerly Fellow and Tutor of Merton College, Oxford. Demy 8vo. cloth, 10s. 6d.

Cicero. Select Letters. With English Introductions, Notes, and Appendices. By Albert Watson, M.A., Fellow and formerly Tutor of Brasenose College, Oxford. *Second Edition.* Demy 8vo. cloth, 18s.

Cicero. Select Letters. *Text.* By the same Editor. Extra fcap. 8vo. cloth, 4s.

Cicero. *Selected Letters* (for Schools). With Notes. By the late C. E. Prichard, M.A., formerly Fellow of Balliol College, Oxford, and E. R. Bernard, M.A., Fellow of Magdalen College, Oxford. Extra scap. 8vo. cloth, 3s.

Cicero. Selection of interesting and descriptive passages. With Notes. By Henry Walford, M.A., Wadham College, Oxford, Assistant Master at Haileybury College. In three Parts. *Second Edition.* Extra scap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Each Part separately, limp, 1s. 6d.

Part I. Anecdotes from Grecian and Roman History.

Part II. Omens and Dreams: Beauties of Nature.

Part III. Rome's Rule of her Provinces.

Cicero pro Cluentio. With Introduction and Notes. By W. Ramsay, M.A. Edited by G. G. Ramsay, M.A., Professor of Humanity, Glasgow. Extra scap. 8vo. cloth, 3s. 6d.

Cicero de Oratore. With Introduction and Notes. By A. S. Wilkins, M.A., Professor of Latin, Owens College, Manchester.

Cornelius Nepos. With Notes. By Oscar Browning, M.A., Fellow of King's College, Cambridge, and Assistant Master at Eton College. Extra scap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

Horace. With a Commentary. Volume I. The Odes, Carmen Seculare, and Epodes. By Edward C. Wickham, M.A., Head Master of Wellington College. 8vo. cloth, 12s.

Also a small edition for Schools.

Livy, Books I.-X. By J. R. Seeley, M.A., Regius Professor of Modern History, Cambridge. Book I. *Second Edition.* 8vo. cloth, 6s.

Also a small edition for Schools.

Livy. Selections (for Schools). With Notes and Maps. By H. Lee-Warner, M.A., Assistant Master in Rugby School. Extra scap. 8vo. *In Parts, limp, each 1s. 6d.*

Part I. The Caudine Disaster.

Part II. Hannibal's Campaign in Italy.

Part III. The Macedonian War.

Ovid. Selections for the use of Schools. With Introductions and Notes, and an Appendix on the Roman Calendar. By W. Ramsay, M.A. Edited by G. G. Ramsay, M.A., Professor of Humanity, Glasgow. *Second Edition.* Ext. scap. 8vo. cloth, 5s. 6d.

Persius. *The Satires.* With a Translation and Commentary. By John Conington, M.A., late Corpus Professor of Latin in the University of Oxford. Edited by Henry Nettleship, M.A. 8vo. cloth, 7s. 6d.

Pliny. Selected Letters (for Schools). With Notes. By the late C. E. Prichard, M.A., formerly Fellow of Balliol College, Oxford, and E. R. Bernard, M.A., Fellow of Magdalen College, Oxford. Extra scap. 8vo. cloth, 3s.

Tacitus. The Annals. Books I-VI. With Essays and Notes. By T. F. Dallin, M.A., Tutor of Queen's College, Oxford. *Preparing.*

Selections from the less known Latin Poets. By North Pinder, M.A., formerly Fellow of Trinity College, Oxford. Demy 8vo. cloth, 15s.

Fragments and Specimens of Early Latin. With Introductions and Notes. By John Wordsworth, M.A., Tutor of Brasenose College, Oxford. Demy 8vo. cloth, 18s.

A Manual of Comparative Philology. By T. L. Papillon, M.A., Fellow of New College. *In the Press.*

The Ancient Languages of Italy. By Theodore Aufrecht, Phil. Doct. *Preparing.*

The Roman Poets of the Augustan Age. By William Young Sellar, M.A., Professor of Humanity in the University of Edinburgh. *Preparing.*

The Roman Poets of the Republic. By the same Editor. *Preparing.*

Passages for Translation into Latin. For the use of Passmen and others. Selected by J. Y. Sargent, M.A., Tutor and Fellow of Magdalen College, Oxford. *Third Edition.* Ext. scap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

A short Comparative Grammar of the Sanskrit, Greek, Latin, and Gothic Languages. By Henry Nettleship, M.A., Fellow of Corpus Christi College, Oxford. *Preparing.*

II: MENTAL AND MORAL PHILOSOPHY.

The Elements of Deductive Logic, designed mainly for the use of Junior Students in the Universities. By T. Fowler, M.A., Professor of Logic, Oxford. *Fifth Edition,* with a Collection of Examples. Extra scap. 8vo. cloth, 3s. 6d.

The Elements of Inductive Logic, designed mainly for the use of Students in the Universities. By the same Author. *Second Edition.* Extra scap. 8vo. cloth, 6s.

Selections from Berkeley, with an Introduction and Notes. For the use of Students in the Universities. By Alexander Campbell Fraser, LL.D., Professor of Logic and Metaphysics in the University of Edinburgh. Crown 8vo. cloth, 7s. 6d. *See also p. 16.*

The Principles of Morals. By J. M. Wilson, B.D., President of Corpus Christi College, Oxford, and T. Fowler, M.A., Professor of Logic, Oxford. *In the Press.*

A Manual of Political Economy, for the use of Schools. By J. E. Thorold Rogers, M.A., formerly Professor of Political Economy, Oxford. *Second Edition.* Extra scap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

III. MATHEMATICS, &c.

Figures Made Easy: a first Arithmetic Book. (Introductory to 'The Scholar's Arithmetic.') By Lewis Hensley, M.A., formerly Fellow and Assistant Tutor of Trinity College, Cambridge. Crown 8vo. cloth, 6d.

Answers to the Examples in Figures made Easy, together with two thousand additional Examples formed from the Tables in the same, with Answers. By the same Author. Crown 8vo. cloth, 1s.

The Scholar's Arithmetic; with Answers to the Examples. By the same Author. Crown 8vo. cloth, 4s. 6d.

The Scholar's Algebra. An Introductory work on Algebra. By the same Author. Crown 8vo. cloth, 4s. 6d. *Just Published.*

Book-keeping. By R. G. C. Hamilton, Financial Assistant Secretary to the Board of Trade, and John Ball (of the Firm of Quilter, Ball, & Co.), Co-Examiners in Book-keeping for the Society of Arts. *New and enlarged Edition.* Extra scap. 8vo. limp cloth, 2s.

A Course of Lectures on Pure Geometry. By Henry J. Stephen Smith, M.A., F.R.S., Fellow of Corpus Christi College, and Savilian Professor of Geometry in the University of Oxford.

Acoustics. By W. F. Donkin, M.A., F.R.S., Savilian Professor of Astronomy, Oxford. Crown 8vo. cloth, 7s. 6d.

A Treatise on Electricity and Magnetism. By J. Clerk Maxwell, M.A., F.R.S., Professor of Experimental Physics in the University of Cambridge. 2 vols. 8vo. cloth, 1l. 11s. 6d.

An Elementary Treatise on the same subject. By the same Author. *Preparing.*

IV. HISTORY.

Select Charters and other Illustrations of English Constitutional History, from the Earliest Times to the Reign of Edward I. Arranged and Edited by W. Stubbs, M.A., Regius Professor of Modern History in the University of Oxford. *Second Edition.* Crown 8vo. cloth, 8s. 6d.

A Constitutional History of England, in its Origin and Development. By W. Stubbs, M.A., Regius Professor of Modern History in the University of Oxford. Vol. I. *Second Edition.* Crown 8vo. cloth, 12s.

Vol. II. Crown 8vo. cloth, 12s. *Just Published.*

-
- A History of England**, principally in the Seventeenth Century. By Leopold Von Ranke. Translated by Resident Members of the University of Oxford, under the superintendence of G. W. Kitchin, M.A., and C. W. Boase, M.A. 6 vols. 8vo. cloth, 3l. 3s.
- Genealogical Tables illustrative of Modern History.** By H. B. George, M.A. *Second Edition. Revised and corrected.* Small 4to. cloth, 12s.
- A History of France**, down to the year 1453. With numerous Maps, Plans, and Tables. By G. W. Kitchin, M.A. Crown 8vo. cloth, 1os. 6d.
- A Manual of Ancient History.** By George Rawlinson, M.A., Camden Professor of Ancient History, formerly Fellow of Exeter College, Oxford. Demy 8vo. cloth, 14s.
- A History of Germany and of the Empire**, down to the close of the Middle Ages. By J. Bryce, D.C.L., Regius Professor of Civil Law in the University of Oxford.
- A History of Germany**, from the Reformation. By Adolphus W. Ward, M.A., Fellow of St. Peter's College, Cambridge, Professor of History, Owens College, Manchester.
- A History of British India.** By S. J. Owen, M.A., Reader in History, Christ Church, and Teacher of Indian Law and History in the University of Oxford.
- A History of Greece.** By E. A. Freeman, M.A., formerly Fellow of Trinity College, Oxford.

V. LAW.

Elements of Law considered with reference to Principles of General Jurisprudence. By William Markby, M.A., Judge of the High Court of Judicature, Calcutta. *Second Edition.* Crown 8vo. cloth, 6s. 6d.

Supplement to the Elements of Law. By the same Author. *In the Press.*

An Introduction to the History of the Law of Real Property, with original Authorities. By Kenelm E. Digby, M.A., of Lincoln's Inn, Barrister-at-Law, and formerly Fellow of Corpus Christi College, Oxford. Crown 8vo. cloth, 7s. 6d.

The Elements of Jurisprudence. By Thomas Erskine Holland, B.C.L., Chichele Professor of International Law and Diplomacy, and formerly Fellow of Exeter College, Oxford. *Preparing.*

The Institutes of Justinian, edited as a recension of the Institutes of Gaius. By the same Editor. Extra fcap. 8vo. cloth, 5s.

Gaii Institutionum Juris Civilis Commentarii Quatuor; or, Elements of Roman Law by Gaius. With a Translation and Commentary by Edward Poste, M.A., Barrister-at-Law, and Fellow of Oriel College, Oxford. *Second Edition.* 8vo. cloth, 18s.

Select Titles from the Digest of Justinian. By T. E. Holland, B.C.L., Chichele Professor of International Law and Diplomacy, and formerly Fellow of Exeter College, Oxford, and C. L. Shadwell, B.C.L., Fellow of Oriel College, Oxford. *In Parts.*

Part I. Introductory Titles. 8vo. sewed, 2s. 6d.

Part II. Family Law. 8vo. sewed, 1s.

Part III. Property Law. *In the Press.*

VI. PHYSICAL SCIENCE.

Descriptive Astronomy. A Handbook for the General Reader, and also for practical Observatory work. With 224 illustrations and numerous tables. By G. F. Chambers, F.R.A.S., Barrister-at-Law. Demy 8vo. 856 pp., cloth, 1l. 1s.

Chemistry for Students. By A. W. Williamson, Phil. Doc., F.R.S., Professor of Chemistry, University College, London. *A new Edition, with Solutions.* Extra fcap. 8vo. cloth, 8s. 6d.

A Treatise on Heat, with numerous Woodcuts and Diagrams. By Balfour Stewart, LL.D., F.R.S., Professor of Natural Philosophy in Owens College, Manchester. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. cloth, 7s. 6d.

Forms of Animal Life. By G. Rolleston, M.D., F.R.S., Linacre Professor of Physiology, Oxford. Illustrated by Descriptions and Drawings of Dissections. Demy 8vo. cloth, 16s.

Exercises in Practical Chemistry (Laboratory Practice). By A. G. Vernon Harcourt, M.A., F.R.S., Senior Student of Christ Church, and Lee's Reader in Chemistry; and H. G. Madan, M.A., Fellow of Queen's College, Oxford.

Series I. Qualitative Exercises. *Second Edition.* Crown 8vo. cloth, 7s. 6d.

Series II. Quantitative Exercises.

Geology of Oxford and the Valley of the Thames. By John Phillips, M.A., F.R.S., Professor of Geology, Oxford. 8vo. cloth, 21s.

Text-Book of Botany, Morphological and Physiological. By Dr. Julius Sachs, Professor of Botany in the University of Würzburg. Translated by A. W. Bennett, M.A., Lecturer on Botany, St. Thomas' Hospital, assisted by W. T. Thiselton Dyer, M.A., Christ Church. Royal 8vo. half morocco, 31s. 6d.

Crystallography. By M. H. N. Story-Maskelyne, M.A., Professor of Mineralogy, Oxford; and Deputy Keeper in the Department of Minerals, British Museum. *Preparing.*

Physiological Physics. By G. Griffith, M.A., Jesus College, Oxford, Assistant Secretary to the British Association, and Natural Science Master at Harrow School. *Preparing.*

VII. ENGLISH LANGUAGE AND LITERATURE.

A First Reading Book. By Marie Eichens of Berlin; and edited by Anne J. Clough. Extra fcap. 8vo. *stiff covers*, 4d.

Oxford Reading Book, Part I. For Little Children. Extra fcap. 8vo. *stiff covers*, 6d.

Oxford Reading Book, Part II. For Junior Classes. Extra fcap. 8vo. *stiff covers*, 6d.

On the Principles of Grammar. By E. Thring, M.A., Head Master of Uppingham School. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 4s. 6d.

Grammatical Analysis, designed to serve as an Exercise and Composition Book in the English Language. By E. Thring, M.A., Head Master of Uppingham School. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 3s. 6d.

An English Grammar and Reading Book, for Lower Forms in Classical Schools. By O. W. Tancock, M.A., Assistant Master in Sherborne School. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. *cloth*, 3s. 6d.

The Philology of the English Tongue. By J. Earle, M.A., formerly Fellow of Oriel College, and sometime Professor of Anglo-Saxon, Oxford. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. *cloth*, 7s. 6d.

An Anglo-Saxon Reader. By Henry Sweet, B.A. *Just ready.*

Chaucer. The Prioresses Tale; Sir Thopas; The Monkes Tale; The Clerkes Tale; The Squieres Tale, &c. Edited by W. W. Skeat, M.A., Editor of Piers the Plowman, &c., &c. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 4s. 6d.

Specimens of Early English. A New and Revised Edition. With Introduction, Notes, and Glossarial Index. By R. Morris, LL.D., and W. W. Skeat, M.A.

Part I. *In the Press.*

Part II. From Robert of Gloucester to Gower (A.D. 1298 to A.D. 1393). *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. *cloth*, 7s. 6d.

Specimens of English Literature, from the 'Ploughmans Crede' to the 'Shepheardes Calender' (A.D. 1394 to A.D. 1579). With Introduction, Notes, and Glossarial Index. By W. W. Skeat, M.A. Extra fcap. 8vo. cloth, 7s. 6d.

The Vision of William concerning Piers the Plowman, by William Langland. Edited, with Notes, by W. W. Skeat, M.A., formerly Fellow of Christ's College, Cambridge. *Second Edition*. Extra fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Shakespeare. Hamlet. Edited by W. G. Clark, M.A., and W. Aldis Wright, M.A., Trinity College, Cambridge. Extra fcap. 8vo. *stiff covers*, 2s.

Shakespeare. The Tempest. By W. Aldis Wright, M.A. Extra fcap. 8vo. *stiff covers*, 1s. 6d.

Shakespeare. King Lear. By the same Editor. Extra fcap. 8vo. *stiff covers*, 1s. 6d. *Just Published*.

Milton. The Areopagitica. With Introduction and Notes. By J. W. Hales, M.A., late Fellow of Christ's College, Cambridge. Extra fcap. 8vo. cloth, 3s.

Addison. Selections from Papers in the Spectator. With Notes. By T. Arnold, M.A., University College. *In the Press*.

Typical Selections from the best English Authors from the Sixteenth to the Nineteenth Century, (to serve as a higher Reading Book,) with Introductory Notices and Notes, being a Contribution towards a History of English Literature. 2 vols. Extra fcap. 8vo.

Specimens of Lowland Scotch and Northern English. By J. A. H. Murray. *Preparing*.

See also XII. below for other English Classics.

VIII. FRENCH LANGUAGE AND LITERATURE.

An Etymological Dictionary of the French Language, with a Preface on the Principles of French Etymology. By A. Brachet. Translated into English by G. W. Kitchin, M.A., formerly Censor of Christ Church. Crown 8vo. cloth, 10s. 6d.

Brachet's Historical Grammar of the French Language. Translated into English by G. W. Kitchin, M.A., formerly Censor of Christ Church. Second Edition, with a new Index. Extra fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.

Corneille's Cinna, and **Molière's Les Femmes Savantes**. Edited, with Introduction and Notes, by Gustave Masson. Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

Racine's Andromaque, and Corneille's Le Menteur. With Louis Racine's Life of his Father. By the same Editor. Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

Molière's Les Fourberies de Scapin, and Racine's Athalie. With Voltaire's Life of Molière. By the same Editor. Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

Selections from the Correspondence of Madame de Sévigné and her chief Contemporaries. Intended more especially for Girls' Schools. By the same Editor. Extra fcap. 8vo. cloth, 3s.

Voyage autour de ma Chambre, by Xavier de Maistre; Ourika, by Madame de Duras; La Dot de Suzette, by Fievée; Les Jumeaux de l'Hôtel Corneille, by Edmond About; Mésaventures d'un Écolier by Rodolphe Töpffer. By the same Editor. Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

Regnard's Le Joueur, and Brueys and Palaprat's Le Grondeur. With Notes. By the same Editor. Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

Louis XIV and his Contemporaries; being extracts from the Memoirs of the Cardinal de Retz, Mademoiselle de Montpensier, Madame de Motteville, and Saint-Simon. With biographical Notices, Notes, Historical Tables, and Genealogical Lists. By the same Editor. Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

IX. GERMAN LANGUAGE AND LITERATURE.

Goethe's Egmont. With a Life of Goethe, &c. By C. A. Buchheim, Phil. Doc., Professor in King's College, London; sometime Examiner to the University of London. Extra fcap. 8vo. cloth, 3s.

Schiller's Wilhelm Tell. With a Life of Schiller; an historical and critical Introduction, Arguments, and a complete Commentary. By the same Editor. Extra fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.

Lessing's Minna von Barnhelm. A Comedy. With a Life of Lessing, Critical Commentary, &c. By the same Editor. Extra fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.

Goethe's Iphigenie auf Tauris. A Drama. With a Critical Introduction, Arguments to the Acts, and a complete Commentary. By the same Editor. *In preparation.*

Selections from the Poems of Schiller and Goethe. By the same Editor. *In preparation.*

Becker's (K. F.) Friedrich der Grosse. By the same Editor. *In Preparation.*

Egmont's Leben und Tod, and Belagerung von Antwerpen by Schiller. By the same Editor. *In Preparation.*

X. ART, &c.

- A Handbook of Pictorial Art.** By R. St. J. Tyrwhitt, M.A. formerly Student and Tutor of Christ Church, Oxford. With coloured Illustrations, Photographs, and a chapter on Perspective by A. Macdonald. *Second Edition.* 8vo. half morocco, 18s.
- A Music Primer for Schools.** By J. Troutbeck, M.A., Music Master in Westminster School, and R. F. Dale, M.A., B. Mus., Assistant Master in Westminster School. Crown 8vo. cloth, 2s. 6d.
- A Treatise on Harmony.** By Sir F. A. Gore Ouseley, Bart., Professor of Music in the University of Oxford. *Second Edition.* 4to. cloth, 10s. *Now ready.*
- A Treatise on Counterpoint, Canon, and Fugue, based upon that of Cherubini.** By the same Author. 4to. cloth, 16s.
- A Treatise on Musical Form and General Composition.** By the same Author. 4to. cloth, 10s. *Just Published.*
- The Cultivation of the Speaking Voice.** By John Hullah. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

XI. MISCELLANEOUS.

- Dante.** Selections from the Inferno. With Introduction and Notes. By H. B. Cotterill, B.A., Assistant Master in Haileybury College. Extra fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.
- Tasso. La Gerusalemme Liberata.** Cantos i, ii. With Introduction and Notes. By the same Editor. Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d. *Just Published.*
- A Treatise on the use of the Tenses in Hebrew.** By S. R. Driver, M.A., Fellow of New College. Extra fcap. 8vo. cloth, 6s. 6d.
- Outlines of Textual Criticism applied to the New Testament.** By C. E. Hammond, M.A., Fellow and Tutor of Exeter College, Oxford. Extra fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.
- The Modern Greek Language in its relation to Ancient Greek.** By E. M. Geldart, B.A. Extra fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.
- A System of Physical Education: Theoretical and Practical.** By Archibald Maclarens. Extra fcap. 8vo. cloth, 7s. 6d.

XII. A SERIES OF ENGLISH CLASSICS,

Designed to meet the wants of Students in English Literature, under the superintendence of the Rev. J. S. BREWER, M.A., of Queen's College, Oxford, and Professor of English Literature at King's College, London.

It is also especially hoped that this Series may prove useful to Ladies' Schools and Middle Class Schools; in which English Literature must always be a leading subject of instruction.

A General Introduction to the Series. By Professor Brewer, M.A.

1. **Chaucer.** The Prologue to the Canterbury Tales; The Knights Tale; The Nonne Prestes Tale. Edited by R. Morris, Editor of Specimens of Early English, &c., &c. *Sixth Edition.* Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2s. 6d. (See also p. 27.)
2. **Spenser's Faery Queene.** Books I and II. Designed chiefly for the use of Schools. With Introduction, Notes, and Glossary. By G. W. Kitchin, M.A., formerly Censor of Christ Church.
Book I. *Eighth Edition.* Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2s. 6d.
Book II. *Third Edition.* Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2s. 6d.
3. **Hooker** Ecclesiastical Polity, Book I. Edited by R. W. Church, M.A., Dean of St. Paul's; formerly Fellow of Oriel College, Oxford. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2s.
4. **Shakespeare.** Select Plays. Edited by W. G. Clark, M.A., Fellow of Trinity College, Cambridge; and W. Aldis Wright, M.A., Trinity College, Cambridge. Extra fcap. 8vo. *stiff covers*.
I. The Merchant of Venice. 1s.
II. Richard the Second. 1s. 6d.
III. Macbeth. 1s. 6d. (See also p. 28.)
5. **Bacon.**
 - I. Advancement of Learning. Edited by W. Aldis Wright, M.A. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. *cloth*, 4s. 6d.
 - II. The Essays. With Introduction and Notes. By J. R. Thrusfield, M.A., Fellow and Tutor of Jesus College, Oxford.
6. **Milton.** Poems. Edited by R. C. Browne, M.A., and Associate of King's College, London. 2 vols. *Fourth Edition.* Extra fcap. 8vo. *cloth*, 6s. 6d.
Sold separately, Vol. I. 4s.; Vol. II. 3s.

7. **Dryden.** Select Poems. Stanzas on the Death of Oliver Cromwell; Astraea Redux; Annus Mirabilis; Absalom and Achitophel; Religio Laici; The Hind and the Panther. Edited by W. D. Christie, M.A., Trinity College, Cambridge. *Second Edition.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.
8. **Bunyan.** The Pilgrim's Progress; Grace Abounding. Edited by E. Venables, M.A., Canon of Lincoln. *In the Press.*
9. **Pope.** With Introduction and Notes. By Mark Pattison, B.D., Rector of Lincoln College, Oxford.
 I. Essay on Man. *Fifth Edition.* Extra fcap. 8vo. *stiff covers*, 1s. 6d.
 II. Satires and Epistles. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. *stiff covers*, 2s.
10. **Johnson.** Rasselas; Lives of Pope and Dryden. By T. Arnold, M.A., University College.
11. **Burke.** Select Works. Edited, with Introduction and Notes, by E. J. Payne, M.A., of Lincoln's Inn, Barrister-at-Law, and Fellow of University College, Oxford.
 Vol. I. Thoughts on the Present Discontents; the two Speeches on America. Extra fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.
 Vol. II. Reflections on the French Revolution. Extra fcap. 8vo. cloth, 5s.
12. **Cowper.** Edited, with Life, Introductions, and Notes, by H. T. Griffith, B.A., formerly Scholar of Pembroke College, Oxford.
 Vol. I. The Didactic Poems of 1782, with Selections from the Minor Pieces, A.D. 1779-1783. Extra fcap. 8vo. cloth, 3s.
 Vol. II. The Task, with Tirocinium, and Selections from the Minor Poems, A.D. 1784-1799. Extra fcap. 8vo. cloth, 3s.

Published for the University by
MACMILLAN AND CO., LONDON.

Also to be had at the
CLARENDON PRESS DEPOSITORY, OXFORD.

The DELEGATES OF THE PRESS invite suggestions and advice from all persons interested in education; and will be thankful for hints, &c. addressed to the SECRETARY TO THE DELEGATES, Clarendon Press, Oxford.

UNIVERSITY OF MICHIGAN

3 9015 01295 7489

